

Giới thiệu Phật Môn Đại Tôn Convert

Mình là ArchangelL - mới đổi tên mong anh em ủng hộ

Tieu Văn chơi một cái võ hiệp trò chơi, ưa thích có thể cho mình tăng máu thêm lam nhìn kháng nhìn đánh lại có thể chuyển vận có thể đơn đấu BOSS nhân vật, cho nên hắn liền tuyển Phật môn võ tăng.

...

Thần Ma Giới, một cái gọi Tieu Văn Tiểu Phật đồ bái nhập Thanh Sơn Tự.

Phật môn tu chân thăng cấp lưu

Phật môn hơi thuần 1 tí,

Siêu phẩm, ArchangelL xuất phẩm, tất nhiên truyện hay

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tuệ Căn

"Trụ Trì sư huynh "

Thanh Sơn Cổ Tự hết thấy đều cổ lão lộ ra cũ nát, pha tạp bức tường, trắng bạch Tăng Y, tối tăm nền đèn, già nua hòa thượng.

"Trụ Trì sư huynh" râu tóc hoa râm Không Tịch Đại Sư nói chuyện chậm rãi: "Ta đi khắp Tam châu 29 huyện, gặp được có Tuệ Căn người mười một người, nhưng hữu duyên mang về người vẹn vẹn năm vị, trong đó Tuệ Căn cực giai người một vị, Tuệ Căn Giác Hảo Giả hai vị, Tuệ Căn Nhất Bàn Già một vị, có chút Tuệ Căn người một vị "

Đón đến, lại hỏi: "Sư huynh, người chừng nào thì gặp bọn hắn một chút?"

"Không cần "

Thanh Sơn Tự Trụ Trì Không Văn Phương Trượng là so Không Tịch Đại Sư còn muốn Niên trường lão Pháp sư, lúc đầu, chậm rãi nói: "Tuệ Căn cực giai người, lưu ta trong chùa, khó tránh khỏi làm nó tiền đồ, người Minh Nhật lấy người đem nó mang đến Hoa Nghiêm Tông, Trạm Viễn Đại Sư thu làm đệ tử."

"Có chút Tuệ Căn người, tư chất quá thấp, tu tập Phật pháp cũng khó được Kỳ Pháp, người cùng hắn cẩn thận thuyết một thuyết, hắn như nguyện ý vì ta ngoại môn đệ tử tu tập võ đạo, làm theo để nó bái nhập Không Ý Sư Đệ dưới trướng, như không nguyện ý, liền đưa nó về nhà, tiến nhập nó bản địa thâm niên võ quán "

Nói xong cái này tốt nhất cùng kém cỏi nhất, Không Văn Phương Trượng đón đến, lại đơn giản phân phó: "Còn lại Tuệ Căn Nhất Bàn Già, để nó bái nhập Thanh Ngọc Môn Hạ, Tuệ Căn Giác Hảo Giả, để nó bái nhập Thanh Hóa Môn Hạ "

Tuệ Căn là tu tập Phật pháp chỗ thiết yếu chi tư chất, bình thường người không có Tuệ Căn, cực ít người có Tuệ Căn, càng ít người có cực phẩm Tuệ Căn.

Mà Phật môn thu đồ đệ, chỉ nhìn Tuệ Căn.

Thế nhưng Không Văn lại đem cực phẩm Tuệ Căn người đưa đến Hoa Nghiêm Tông, lại vẹn vẹn chỉ là vì không chậm trễ đệ tử kia tiền đồ, Không Văn đại sư, xem như đệ nhất Đại Đức.

"Vâng!"

Không Tịch Đại Sư hiểu biết chính mình sư huynh, đối nó chỗ thuyết chỉ ngôn không có không ngoài suy đoán, chỉ gật gật đầu nhân tiện nói: "Vậy ta hiện tại phải!"

"Cũng không cần thiết "

Không Văn đại sư nghe vậy lại khẽ lắc đầu: "Hôm nay sắc trời đã tối, các người đường đi bốn ba, trước nghỉ ngơi một đêm, Minh Nhật lại xử lý không muộn!"

Không Tịch sau khi nghe xong ngẫm lại, tâm thuyết cũng tốt, liền gật gật đầu: "Vâng, sư huynh, vậy liền ngày mai lại xử lý!"

Đi theo lại cười dưới, cùng Không Văn lược trò chuyện hai câu trên đường kiến thức, về sau phương Tài cáo lui.

Trở về thời điểm, Không Tịch Đại Sư cố ý qua hôm nay Tân thu đệ tử tạm cư chỗ, ngừng ngừng, nghe được bên trong năm cái Tân Đệ Tử đang thấp giọng do dự đàm luận, nội dung đơn giản là lo lắng cho mình bái không tiền Thanh Sơn Tự, không tìm được tốt sư phụ.

Không Tịch Đại Sư nghe một chút, cười cười, những đệ tử này ngược lại là đều lo ngại.

Muốn dưới, cất bước đi vào: "Khục!"

"A, Đại Sư!"

Năm cái chính đang ngồi nói chuyện tiểu đệ tử hoảng vội vàng đứng lên, cùng thi lễ: "Đại Sư!"

"Ừm!"

Không Tịch Đại Sư đối với mấy cái này tiểu đệ tử rất là hòa ái, chậm rãi nói: "Các ngươi Tiểu Đồ đều Mạc muốn lo lắng, chỉ muốn các ngươi nguyện ý lưu lại, liền đều có thể lưu lại!" Dừng lại, lại khẽ cười nói: "Các ngươi theo ta mấy ngày liền bốn ba, mệt nhọc không bình thường, hôm nay đây mọi việc không nói, các ngươi đều trước nghỉ ngơi một chút, về phần chuyện khác, Minh Nhật lại thuyết!"

"Vâng!"

Năm cái tiểu đệ tử nghe hần giảng chỉ cần là muốn giữ lại liền đều có thể lưu lại, nhất thời dưới đáy lòng liền thở phào, thần sắc khẩn trương hơi hơi làm dịu, trong nội tâm cũng thoáng qua ổn định.

"Đệ tử các loại tuân mệnh!"

"Ừm!"

Không Tịch lại vuốt râu mà cười, gật gật đầu quay người đi ra ngoài.

Chờ Không Tịch sau khi đi, năm cái tiểu trong hàng đệ tử lớn nhất một cái trước hết cười rộ lên, trên mặt ngẩn không được mừng rỡ: "Như vậy cũng tốt như vậy cũng tốt, có thể lưu lại liền tốt!"

"Ừm ừm!"

Mấy người khác cũng cũng hơi hưng phấn, không hề nói nhiều, riêng phần mình về ngủ trên giường cảm giác.

Bọn họ ngủ phòng là một gian giường chung phòng lớn, bên trong trải giường chiếu mười cái, Nam Bắc các 5, năm cái tiểu đệ tử đều được an bài tại phía bắc năm tấm phía trên.

Mà cái này năm tấm bên trong, này ở giữa nhất một trương chính đối trên tường phía nam cửa sổ, giờ phút này nhu hòa ánh trăng xuyên thấu qua một màn giấy dán cửa sổ rơi xuống, vừa vạt chiếu rọi tại cái này nằm trên giường tiểu đệ tử trên mặt.

Dưới ánh trăng,

Gập hần nhắm mắt lại, nhưng không coi vào đâu nhãn cầu lại đối tới đối lui, nói rõ cái này tiểu đệ tử còn còn chưa ngủ.

Cũng xác thực không có ngủ.

Tiêu Văn giờ phút này tâm tình thật là có chút hơi nhỏ kích động.

Hắn vốn là dự định bái nhập ngoài thôn một gian Tiểu Tự Miếu bên trong là được, lại không nghĩ rằng ngày đó vừa ra khỏi nhà, liền gặp được một cái cầm bát Lão Phương Trọng, đo hần một chút, thuyết hần có Tuệ Căn, cùng Phật hữu duyên, hỏi hần có nguyện ý hay không đi cùng Thanh Sơn Tự.

Tiêu Văn nghe xong 'Cùng Phật hữu duyên' liền trong nội tâm nói thầm, ám đạo cũng đừng là ai con buôn loại hình, tính cảnh giác khá cao, không muốn đi.

Nhưng cũng may Tiêu Văn trong tộc Lão Tộc Trưởng rất có kiến thức, vừa nhìn thấy Không Tịch liền kích động không được, nghe Không Tịch muốn để Tiêu Văn đi theo Thanh Sơn Tự tu hành, Lão Tộc Trưởng nhất thời càng thêm kích động, không đợi Tiêu Văn chính mình thuyết, hần liền nhất khẩu đồng ý xuống tới.

Lại về sau Tiêu Văn mới biết được, nguyên lai Thanh Sơn Tự là một tòa đại tự, là Thương Nguyên Châu lớn nhất chùa cổ.

Mà Không Tịch Đại Sư khai đàn giảng pháp, Lão Tộc Trưởng cố ý qua nghe qua, cho nên nhận ra Không Tịch Đại Sư.

Lão Tộc Trưởng dạng này một thuyết, Tiêu Vân trong nội tâm cười tình này tiết cũ đồng thời, nhưng cũng tràn đầy phấn khởi đi theo Không Tịch Đại Sư tới này Thanh Sơn Tự.

Dù sao Thanh Sơn Tự so cửa nhà hần tòa miếu nhỏ kia mạnh hơn quá nhiều.

"Chỉ là vấn đề là, cái này hào môn đại tự đều không bình thường chú trọng Tuệ Căn, mà ta điểm Tuệ Căn hơi ít, không biết có thể hay không bái đến tốt sư phụ "

Nhìn lấy hệ thống thuộc tính, Tiêu Vân cũng có chút tiểu lo lắng, sợ không gặp được tốt sư phụ.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng (chưa kích hoạt)

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Danh vọng: 0

Căn cốt: 1

Tuệ Căn: 1

Độ nhân: 7

Khu quý: 7

Liệp Yêu: 7

Trừ Ma: 7

Bị động: Không

Vũ kỹ: Không

Phật Chú: Không

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 0

"Tuệ Căn 1 điểm, ai!"

Nhìn lấy cái này đơn giản đến đáng thương thuộc tính đồng hồ, Tiêu Vân có chút tiểu thở dài.

Căn cốt, Tuệ Căn, các 1 điểm

Độ nhân, khu quý, Liệp Yêu, Trừ Ma, các 7 Điểm

Đây là Tiêu Vân chính mình thêm

Kỳ thực, trong trò chơi sở hữu người chơi lúc đầu thuộc tính đều là 0, sau đó hệ thống cung cấp 30 điểm tự do thuộc tính mặc cho người tùy ý phân phối.

Cũng chính là thuyết, người nếu là nguyện ý, liền có thể một hạng 30, những người còn lại đều là 0.

Tỉ như trực tiếp 30 Điểm căn cốt, những người còn lại là 0, cũng hoặc là 30 Điểm Tuệ Căn, những người còn lại là 0.

Dạng này thêm phi thường 'Bá khí' ! Dạng này thêm, trước đó kỳ tu luyện vũ kỹ hoặc là Phật Chú, tốc độ kia thật sự là không nên quá nhanh!

Nhưng là vấn đề là, dạng này thêm đều không ngoại lệ, hậu kỳ tất cả đều đến tởm điểm làm lại!

Bởi vì võ tăng Lục Đại thuộc tính bên trong, căn cốt theo Tuệ Căn là Trụ Cột Thuộc Tính, chỉ quyết định vũ kỹ Phật Chú tu luyện, không quyết định vũ kỹ Phật Chú thương tổn!

Lại về sau trừ mỗi cấp có thể tự động thu hoạch được một điểm thuộc tính bên ngoài, còn có thể tiếp tục dùng tự do thuộc tính thêm điểm.

Nhưng độ nhân, khu quý, Liệp Yêu, Trừ Ma là thương tổn thuộc tính, chúng nó mới là quyết định vũ kỹ Phật Chú thương tổn cao thấp quan trọng! Nhưng chúng nó về sau lại chỉ có thể mỗi cấp tự động thu hoạch được một điểm thuộc tính, mà không thể sử dụng tự do thuộc tính thêm điểm!

Càng máu chó là, thương tổn thuộc tính đối với vũ kỹ tăng thêm là tỉ lệ phần trăm tăng thêm!

Đây cũng chính là thuyết, nếu như người những tổn thương này thuộc tính tiền kỳ là 0, vậy người về sau kỹ có thể tổn thương hội vĩnh viễn so người khác thấp như vậy % mấy cái!

Giống như là Tiêu Vân tuyên là kinh điển '1- 7 Điểm' thêm điểm pháp, cho nên nếu là có sẽ không chơi người tiền kỳ thêm 30 Điểm căn cốt, còn lại đều là 0, vậy hẳn học kỹ năng khả năng rất nhanh, nhưng là đồng dạng kỹ năng, hẳn thương hại vĩnh viễn so Tiêu Vân thấp 7%!

Mà lập tức 7% kỹ có thể tổn thương kém, cái này mang ý nghĩa hẳn vĩnh viễn cũng đánh không lại Tiêu Vân! Hậu kỳ nhất định phải tẩy điểm làm lại!

Bởi vậy người chơi già dặn kinh nghiệm đều biết,... bắt đầu có lợi nhất thêm điểm phương thức cũng là '1-7' thêm điểm pháp.

1 điểm Trụ Cột Thuộc Tính cam đoan vào môn phái về sau có thể lập tức học được Trụ Cột Kỹ Năng, không chậm trễ tiền kỳ thăng cấp.

7 Điểm thương tổn thuộc tính làm theo cam đoan hậu kỳ đỉnh phong thương tổn không thua tại người!

Là lấy lần này, Tiêu Vân cũng là '1-7' ấn mở cục.

Chỉ là '1-7' ấn mở cục về sau, Tiêu Vân Tài gặp được Không Tịch Đại Sư, sau đó Tài lại biết, nguyên lai đầu năm nay tại Phật môn là Tuệ Căn càng cao thiên tài, Việt được coi trọng!

Mà Tiêu Vân là vừa vận tốt có một chút Tuệ Căn, có cơ hội bái nhập Phật môn, không phải vậy lời nói hẳn liền Phật môn cũng bái không đi vào.

Cho nên Tiêu Vân hiện tại liền có phần có chút buồn bực, ám đạo sớm biết liền từ 'Độ nhân' bên trên móc xuống tới 2 điểm cho Tuệ Căn tốt bao nhiêu!

Dù sao 'Độ nhân' so ra mà nói không có cái khác ba cái trọng yếu như vậy, chẳng móc xuống tới 2 điểm cho Tuệ Căn, cũng tốt để Tiêu Vân khi một cùng ngày Tài.

Chỉ là hiện tại nói cái gì đều muộn, chỉ cầu ngày mai không nên bị chạy về nhà mới là.

"Bất quá Không Tịch Đại Sư đã thuyết, nếu như nguyện ý lưu lại liền đều có thể lưu lại, này muốn đến lưu có lẽ vẫn là có thể lưu lại!" Tiêu Vân cảm thấy, Không Tịch Đại Sư đã đều đã đem chính mình không xa ngàn dặm mang tới, cái kia hẳn là liền sẽ không lại vô cùng đơn giản lại chạy trở về, là lấy lưu lại, hẳn không phải là vấn đề gì.

"Chỉ là vấn đề là lưu lại về lưu lại, nhưng nếu là lưu lại về sau, lại bái không đến tốt sư phụ, vậy phải làm thế nào?"

Có thể lưu lại cố nhiên là tốt, nhưng nếu là lưu lại về sau, nhưng không có bái đến tốt sư phụ, này không khỏi cũng làm cho lòng người bên trong phiền muộn!

"Ai!"

"Đợi ngày mai đi!"

Ngẫm lại, Tiêu Vân ám đạo hiện đang lo lắng cũng là uống phí, chẳng đợi ngày mai lại thuyết, đến lúc đó có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Vừa đúng

"Keng!"

Ngày kế tiếp sáng sớm, chùa miếu hùng hậu vọng tiếng chuông hồi âm liên miên, đánh thức trong mộng ngủ say năm vị Tân Đệ Tử.

Tiêu Vân trước hết nhất đứng lên, sau khi đứng lên lái xe ngoài cửa, bên ngoài còn một mảnh đen kịt, trên đỉnh đầu đầy sao đầy trời, nhưng cúi đầu nhìn xem, thế mà ướt sũng dưới Dạ Vũ, này dưới thêm đá đã trừ đầy nước, trong nước thanh sắc rêu tại Tự Viện mờ nhạt đèn đêm dưới lại phá lệ sáng ngời.

Tiêu Vân cố ý dò xét dưới chân qua đuôi theo: "Ai u!"

Thế mà bị trượt một chút, suýt nữa trượt chân.

"Thật trơn!"

Vừa nói câu, liền nghe phía sau mấy cái tiếng bước chân truyền đến, lại đột nhiên Tiêu Vân cũng chỉ giác trước mắt một trận sóng nhiệt bao phủ, Tiêu Vân không chịu được lấy tay cân một chút.

Sau đó các loại sóng nhiệt xuống dưới, Tiêu Vân lại nhìn, không ngờ phát hiện trước mặt này theo thêm đá cân bằng nước đọng cư nhưng đã toàn bộ biến mất, chỉ để lại khô ráo tảng đá xanh, cùng một hàng biến mất tại chỗ cua quẹo vài xanh đầu trọc bóng lưng.

"Năm . . . Thảo!"

Đây là Tiêu Vân lần thứ nhất nhìn thấy thực lực như thế Phật Võ.

Hắn thậm chí không nhìn thấy là ai ra chiêu, dùng cái gì bộ dáng vũ kỹ?

"Thanh Sơn Tầng Cổ Tự, Cổ Tự Tầng cao nhân a!"

Tiêu Vân có phần là tán thưởng dưới, đi xuống thêm đá, hướng này một Hành hòa thượng biến mất địa phương đi qua qua.

Đi đi qua sau nhìn thấy một cái thật dài đường tắt, đen sì chỉ có trên tường hai ngọn mờ nhạt ngọn đèn nhỏ, ánh đèn mờ hồ cũng thấy không rõ lắm, nhưng là tiểu đạo cuối cùng ngược lại là có trắng Đại Quang Minh chiếu tới.

Tiêu Vân hiếu kỳ, liền muốn muốn đi qua đó xem.

Chỉ là mới đi đến nửa đường, này đường nhỏ cuối cùng liền quay tới hứa một lời đại thân ảnh, Tiêu Vân xem xét liền hoảng sợ một chút, lại là một cái cao đến hai mét bạch ngạch Đại Hồ!

"Phía trước người tiểu sư đệ kia, ngại nhường một chút!"

Đại Hồ đằng sau có âm thanh truyền tới, Tiêu Vân lại tâm đạo chính mình chỉ định đánh không lại cái này Đại Hồ, bận bịu lui về sau, thối lui đến trong viện.

Vừa lui về, phía sau trong viện lại có thanh âm quen thuộc gọi hắn: "Tiêu Vân!"

"Đại Sư!"

Tiêu Vân nghe là Không Tịch Đại Sư, quay đầu xem xét, quả nhiên là Không Tịch Đại Sư từ phía sau tây một bên đi tới, nhìn thấy hắn liền gật đầu một cái: "Tiêu Vân, không nên chạy loạn "

"Vâng!"

Tiêu Vân tới, nói: "Vừa mới nhìn thấy có sư huynh quá khứ, vung tay lên đem đầy viện thủy biến không, trong lòng hiếu kỳ, muốn truy đi lên xem một chút!"

Không Tịch Đại Sư nghe phủ dưới hoa chòm râu bạc phơ, cười một chút: "Bất quá là tầm thường vũ kỹ, ngại về sau chính mình cũng có thể tu luyện" hắn có thể là thói quen giáo dục đệ tử, nói xong lại thêm một câu: "Bất quá võ đạo chính là mặt Bản, ta đợi Phật môn đệ tử, cần tinh thông Phật pháp mới là, Phật pháp tinh thâm, có Bồ Tát Kim Cương chiếm hữu, từ không bị bên ngoài chỗ nhiễu, chỉ là võ đạo, không đủ vì Đề!"

"Vâng!"

Tiêu Vân trên mặt nghiêm túc nghe, nhưng trong lòng xem thường, Phật pháp nếu thật lợi hại như vậy, vì cái gì còn cần chuyên môn nghiên tập vũ kỹ võ tăng?

"Đệ tử cẩn tuân!"

"Ừm!"

Không Tịch Đại Sư không biết Tiêu Vân suy nghĩ trong lòng, gặp Tiêu Vân cung kính, hắn liền vừa cười gật gật đầu: "Người trước chờ đợi ở đây một chút thời gian, chờ ta gọi xong bọn họ, lại tới gọi người!"

"Vâng!"

Tiêu Vân nghe hắn lời này đã cảm thấy không ổn, cái gì gọi là 'Chờ ta kêu xong bọn họ, lại tới gọi người' ?

Bình thường loại lời này không phải đối người tốt nhất thuyết, cũng là đối kẻm cỏi nhất người nói.

Mà Tiêu Vân đối với mình tư chất lòng dạ biết rõ, biết mình Tuệ Căn rất thấp, cho nên lão hòa thượng này ý tứ. . .

"Không phải là ta kém cỏi nhất, muốn đuổi ta đi à?"

Trong nội tâm nói thầm lầy, Tiêu Vân lại thầm nghĩ nếu thật là bị chạy trở về, thế thì cũng sẽ không có cái gì sợ, hấn có hệ thống, còn sợ mình không thể quật khởi hay sao?

Chỉ là thời gian sớm tối a.

Duy nhất khả năng tiếc nuối là, trong nhà người hội cao hứng hực một trận.

"Bất quá cũng không quan hệ, cho dù là cửa thôn miếu nhỏ ta cũng có thể quật khởi!"

Nhìn lấy cùng một chỗ tới năm người bị từng cái gọi đi,

Vốn nên khấn trương Tiêu Vân nhưng như cũ bình tĩnh, hấn có hệ thống bảo hộ, tự tin cho dù là rời đi Thanh Sơn Tự, hấn cũng có thể quật khởi!

"Bỏ lỡ ta, là Thanh Sơn Tự tổn thất, không phải ta!"

Hấn cũng là tự tin như vậy!

Sau cùng, trời vừa sáng, tia thứ nhất ánh sáng mặt trời chiếu vào trong phòng thời điểm, Không Tịch Đại Sư rút cục lại lần nữa tới.

"Tiêu Vân!"

"Vâng!"

Không Tịch gặp Tiêu Vân quy quy củ củ, chính mình cười cười, sau đó chậm rãi nói: "Hài tử, ta cùng ngươi thuyết, ngươi đừng vội, đừng khóc!"

"Khóc?"

Tiêu Vân trong lòng vui mừng, thầm nghĩ có phải hay không trước kia Tiểu Hải Nhi, được cho biết muốn đi người thời điểm, liền khóc?

Tiêu Vân trong lòng buồn cười, liền trên mặt cũng hơi cười cợt: "Đại Sư yên tâm, ta rõ ràng!"

"Úc?"

Không Tịch thấy hấn như thế bình tĩnh mỉm cười, chính mình ngược lại là ngoài ý muốn, tâm thuyết đứa nhỏ này ngược lại là trầm ổn.

Liền gật gật đầu, trực tiếp nói: "Tiêu Vân, ngươi Tuệ Căn, có, nhưng là không nhiều, chủ trì Đại Sư lo lắng ngươi kết quả là học Phật pháp không thành, ngược lại chậm trễ ngươi còn lại tu tập, cho nên. . ."

Hấn nói nhìn xem Tiêu Vân, Tiêu Vân thấy thế cho là hấn muốn thuyết đề cho mình trở về, liền lại cười dưới, trả lời: "Này Đại Sư ý là, đề cho ta trở về?"

"Ha ha ha!"

Không Tịch nghe cười ha ha một tiếng, xem ra cái này Tiêu Vân ngược lại thật không sợ bị chạy trở về.

Cười dưới, lại nói: "Ngươi nếu là muốn trở về, vậy cũng được, ta sẽ đem ngươi đề cử cho nhà ngươi bản địa tốt nhất võ quán, nhưng đề ngươi miễn phí tu luyện võ kỹ, thẳng đến xuất sư!"

"Úc?"

Tiêu Vân nghe lời ấy hai mắt tỏa sáng: "Đại Sư, vậy nếu như không muốn trở về đâu?"

"Không muốn trở về cũng có thể" Không Tịch lại cười một chút: "Nếu ngươi không muốn trở về, vậy ngươi có thể báii nhập Thanh Sơn Tự ngoại môn, làm một cái ngoại môn đệ tử!"

Đón đến, hấn lại cẩn thận nói: "Chỉ là ta Thanh Sơn Tự ngoại môn đệ tử ngày thường cần chấp cây chổi nhóm lửa gánh nước làm ruộng,... lại chỉ có thể tụng kinh, không thể Tu Pháp, chủ yếu Tu Vũ, thứ yếu Ngộ Phật "

Nói xong hấn sợ Tiêu Vân hiểu lầm, lại thêm một câu giải thích nói: "Làm như vậy bởi vì tu tập Phật pháp cần cực cao Tuệ Căn, cần đại lượng thời gian, mà Tu Vũ cũng cần đại lượng thời gian, người bình thường các loại khó mà chiều cổ, là lấy không cho ngoại môn đệ tử tu tập Phật pháp, để tránh chậm trễ các ngươi võ đạo tu luyện!"

Nói xong lại hỏi Tiêu Vân: "Như thế, ngươi còn nguyện ý lưu lại sao?"

Tiêu Vân muốn dưới, ngẩng đầu hỏi hấn: "Này ngoại môn đệ tử là cùng còn sao?"

Không Tịch nghe sững sờ, lại cười cười: "Tự nhiên là! Nhập Phật Môn, tức là Sa Di!"

Tiêu Vân lại truy vấn: "Này ngoại môn đệ tử là võ tăng sao?"

Không Tịch nghe lại cười một tiếng, tiểu tử này vẫn đề ngược lại là ngây thơ: "Tự nhiên cũng là!"

Lại nói: "Chỉ có ngoại môn hòa thượng mới là võ tăng, nội môn hòa thượng đều là chuyên Tu Phật Pháp Phật Tử!"

"Úc?"

Tiêu Vân đột nhiên tỉnh ngộ: "Thì ra là thế!" Sau đó đi theo liền cười nói: "Đã như vậy, vậy ta cũng chỉ qua ngoại môn!"

Có lẽ tại trống vắng trong nội tâm hội lấy vì tất cả muốn báỉ nhập chùa miếu người đều là trong lòng hướng Phật, bọn họ sợ dĩ muốn báỉ nhập Phật môn, chính là vì tu tập phật pháp, học được Phật Chú, tu thành Kim Thân, Chứng Đạo La Hán Bồ Tát Quả Vị.

Mà võ tăng là tu Vô Đạo Phật Chú, nhưng không Tu Phật Pháp, cho nên cả một đời cũng đừng hòng chứng được Quả Vị Phật Tôn, huống chi hiện tại các chùa miếu lớn bên trong, võ tăng đều là làm việc nặng việc cực người hầu, địa vị khá thấp, cho nên Không Tịch sẽ cảm thấy, không ai sẽ muốn làm võ tăng.

Nhưng hần nhưng lại không biết, Tiêu Vân hiện tại chỗ đến, chính là vì 'Võ tăng' hai chữ, chính là vì kích hoạt 'Võ tăng' cái nghề nghiệp này!

Hiện tại đã chỉ có ngoại môn mới có võ tăng, này ngoại môn đối với hần mà nói, ngược lại là vừa đúng!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Khổ cực ngoại môn đệ tử

"Thiện tai đại trượng phu, năng thế vô thường, xá tục thú nê hoàn, hi hữu nan tư nghị. Thuyết thử kệ dĩ. Giáo Lễ Thập Phương Phật Cảnh!"

Thanh Sơn Tự giữa sườn núi chỗ, ngoại môn đệ tử chỗ Phong Lâm trong nội viện, một cái lão hòa thượng một bên chậm rãi có tiếng vận chậm tụng Phật Ngữ, một bên chậm rãi đem Tiêu Vân tóc đen đầy đầu toàn bộ cạo đi: "Quy y đại thế tôn, có thể độ tam hữu khổ, cũng nguyện chư chúng sinh, phổ nhập vô vi nhạc "

Tụng, liền đem sở hữu Tiêu Vân tóc trên đầu cạo sạch, sau đó này Lão Phương Trượng đưa tay hướng Tiêu Vân trên đầu một vòng, ánh sáng cơ hồ có thể chiếu rọi!

"Tiêu Vân, ngươi vì đệ tử ta, chính là Bản Tự Thanh Tự bói Phật Đồ, ta nay ban thưởng ngươi Pháp Danh 'Thanh Vân ', nhìn ngươi thủ đến khôn khổ, ngộ được Thanh Vân!"

"Vâng!"

Tiêu Vân bái cúi đầu: "Đệ tử đa tạ sư phụ!"

"Ừm!"

Lão Phương Trượng ngồi trở lại phía trước Bồ Đoàn, nhắm mắt lại, phát phát tay: "Thanh Lâm, mang ngươi sư đệ xuống dưới, cần phải giải nghĩa quy củ!"

"Vâng!"

Bên cạnh một cái trung niên vài xanh hòa thượng tới: "Sư đệ, đi theo ta!"

"Vâng!"

Tiêu Vân trong lòng im lặng, ngày hôm qua ba cái theo chính mình cùng đi liền đã báỉ sư, báỉ sư thời điểm không biết bao nhiêu hòa thượng liệt ra tại hai bên quan sát chứng kiến.

Nhưng cái này Thiên Luân đến chính mình, lại thế mà chỉ có một cái Phong Lâm viện Viện Chủ không ý Đại Sư theo một sư huynh tại, còn lại liền cái Quỷ Ảnh đều không có!

"Tốt xấu ta vẫn là 'Thanh' chữ lót, ba tên kia chỉ là 'Pháp' chữ lần, nhưng ta cái này lãnh lãnh thanh thanh. . . Nội ngoại môn khác biệt cũng quá lớn một chút!"

Tiêu Vân trong lòng thầm nhủ, đi theo trung niên hòa thượng Thanh Lâm đi ra Phong Lâm điện, chân trước hần mới ra qua, chân sau hệ thống thanh âm truyền đến, "Hệ thống nhắc nhở: Thành công bái nhập Thanh Sơn Tự ngoại môn, võ tăng chức nghiệp giải tỏa "

"Người thu hoạch được cơ sở bị động —— Dịch Cân Kinh "

"Người thu hoạch được Trụ Cột Vũ Kỹ —— Sát Sinh Côn Thuật "

"Người thu hoạch được cơ sở Phật Chú —— Vãng Sinh Chú "

"Người thuộc tính Logo đã canh tân "

"Phải chăng mở ra đề cử hình thức "

"Chú thích: Đề cử hình thức sẽ cho người đề cử trước mắt thích hợp nhất người thăng cấp, cây đồ, thu hoạch được danh vọng, Điểm Kỹ Năng, điểm thuộc tính các loại tư nguyên chuyên chúc khu vực, có thể nhanh chóng đề cao thực lực, đề nghị mở ra "

"Vâng, mở ra!"

Không đề nghị cũng phải mở ra, hần Tài cũng sẽ không ngốc tuyển không mở ra.

"Hệ thống nhắc nhở: Đề cử hình thức đã bắt đầu "

"Người coi trước thực lực làm một cấp, thích hợp ngài thăng cấp điểm có: Hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu), Sơn Cước Thái Địa (nhất cấp khu), (Thanh Thạch Đáy Cốc (cấp hai khu) "

"Thích hợp ngài nhiệm vụ có: Thanh Lâm Sư Huynh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tả Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huynh phiên nào một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng), Thanh Phong Sư Huynh phiên phức một (Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước),

Tiêu Vân cái này đi theo Thanh Lâm mới bắt quá ra Phong Lâm điện, người còn tại Phong Lâm Viện Chủ viện, trong đầu hệ thống nhắc nhở đã kết nối không ngừng không biết vang bao nhiêu âm thanh.

Tiêu Vân nghe được hoan hỉ, ngừng đầu hỏi Thanh Lâm: "Thanh Lâm Sư Huynh, tiểu đệ mới đến, còn mong sư huynh chiếu cố nhiều hơn!"

Thanh Lâm gật gật đầu, cũng không thế nào nhiệt tình: "Chưa nói tới chiếu cố nặc kệ chiếu, người về sau chỉ cần là thành thành thật thật nghe lời, khác phạm sai lầm, liền không sao!"

"Vâng!" Tiêu Vân ngoài miệng nói là, trong nội tâm lại khẽ nhủ mày, sư huynh này ngữ khí bất thiện a!

"Sư huynh yên tâm, tiểu đệ tinh đạo lý!"

"Ừm!"

Thanh Lâm giống như cũng không nguyên ý theo Tiêu Vân nói nhiều, chỉ nói: "Đi, ta trước mang người đi dạo, cùng người thuyết thuyết quy củ, chỉ cần là cẩn thận một chút, khác làm hư quy củ, chúng ta Thanh Lâm chùa trưởng lão vẫn là đều rất hòa thuận!"

"Trưởng lão?"

Tiêu Vân nghe được lại kỳ quái dưới, tâm thuyết không phải là xưng hô sư phụ, sư thúc, sư bá sao? Trưởng lão là cái quỷ gì?

"Chúng ta bình thường xưng hô như thế nào những cái kia Lão Phương Trượng nhóm?"

Tiêu Vân cảm thấy bên trong không thích hợp, liền hỏi thăm, hỏi xong chỉ thấy Thanh Lâm rất là kinh ngạc liếc hần một cái,

Thế mà cười một chút: "Tiểu tử người ngược lại là rất có ngộ tính!"

"Úc?"

Tiêu Vân tâm thuyết thật đúng là quả nhiên có chuyện ẩn ở bên trong: "Sư huynh, chuyện gì xảy ra?"

"Cũng không có gì!"

Này Thanh Lâm lên đường: "Chúng ta là ngoại môn đệ tử, ngoại môn đệ tử, nói dễ nghe một chút gọi đệ tử" nói nhìn Tiêu Vân liếc một chút, lại thân nhiên nói: "Thuyết khó nghe chút, cũng là tôi tớ, người hầu!"

Tiêu Vân nghe vậy lập tức nhú nhú mày: "Làm sao thuyết?"

"Làm sao thuyết?" Thanh Lâm gặp Tiêu Vân tiểu đại nhân bộ dáng, cười ha hả vỗ vỗ đầu hấn: "Tiểu tử, nhìn người thẳng cơ linh, sư huynh cùng người thấu cái cơ sở! Chúng ta ngoại môn đệ tử, về sau trừ chúng ta đồng dạng ngoại môn đệ tử, người có thể gọi 'Sư huynh, sư đệ' bên ngoài, còn lại nội môn so chúng ta bối phận thấp 'Pháp' chữ lót, người khác đề người ta 'Sư đệ', mà gọi là 'Tiểu sư phụ', sau đó cùng chúng ta bối phận, còn có so chúng ta bối phận cao, người liền thống nhất đề bọn hấn 'Trường lão' là được!"

Tiêu Vân nghe được mi đầu càng nhăn, dưới đáy lòng càng là bất mãn, cái này bên ngoài đẳng cấp khác biệt, có phải hay không cũng quá đại!

"Vậy chúng ta sư phụ. . . Phong Lâm viện Viện Chủ không ý Đại Sư, chúng ta gặp hấn muốn xưng hô như thế nào?"

"Gọi hấn Viện Chủ!"

Thanh Lâm nói lại nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Nhìn người thẳng cơ linh, về sau đoán chừng sẽ bị điều đến nội môn làm việc, hiện tại trước hiểu rõ những này, về sau mới sẽ không phạm sai lầm!"

Nói hấn lại chuyển qua qua, từ trên thân lấy ra một quyển sách ném cho Tiêu Vân: "Đây là bản môn giới luật, chính người xem đi, ta liền không kể cho người, dù sao bình thường cần thiết phải chú ý cũng không nhiều, nhưng nhớ kỹ tuyệt đối không thể giết chóc, không thể ăn thịt, không thể phản bội sư môn, đây là chính yếu nhất "

"Sau đó bình thường còn có ở trên núi cần thiết phải chú ý cũng là sư huynh đề người làm gì liền làm cái đó, khác mạnh mẽ, không phải vậy bọn họ đánh người, ta là bất kể, Viện Chủ càng sẽ không quản!"

"Còn có cũng là bình thường sớm tối khóa không thể tới trễ không thể về sớm, trước khi ăn cơm muốn tụng kinh tạ ơn, ăn cơm không cho phép phát ra âm thanh, sau khi ăn xong muốn rửa sạch chính mình bát đĩa, chỗ ở phương muốn quét sạch sẽ, không có cho phép không cho phép một mình xuống núi. . . ."

Thanh Lâm vừa nói, vừa mang theo Tiêu Vân đi khắp toàn bộ ngoại môn, Phong Lâm Viện Chủ viện, Tả Viện, Hữu Viện, hậu viện, nhà bếp, túc xá, Giới Luật Đường. . .

Chim sẽ tuy nhỏ ngũ tạng câu toàn, mà lại người rất nhiều, chỉ ít năm sáu trăm,... nhưng đều là Thanh Tự bối.

Về sau Tiêu Vân mới biết được, nguyên lai toàn bộ trong tự viện mặt trừ sáu mươi không đến nội môn 'Thanh' chữ lót cao thủ, còn lại 'Thanh' chữ lót đều là ngoại môn đệ tử, đều là nô bộc.

Mà lại nội môn đệ tử là cả một đời cũng sẽ ở trong chùa, mà bọn họ ngoại môn đệ tử là năm năm một Tiểu Giáo mười năm nhất đại trường học, thông qua liền lưu lại, Thông Bất Quá liền rời đi, lại mặc kệ bọn hấn thông không thông qua được, đều chỉ có thể đợi hai mươi năm, hai mươi năm về sau, nhất định phải rời đi.

Muốn giữ lại, cũng được, ngồi vào Thanh Lâm vị trí!

Nhưng Thanh Lâm hiện tại tương đương với Phong Lâm viện Phó Viện Chủ, người bình thường các loại lại làm sao có thể làm đến.

Cho nên hai mươi năm sau, khẳng định sẽ đi người!

Lại có cũng là học võ vấn đề, Tiêu Vân hỏi Thanh Lâm, Thanh Lâm thuyết đến lúc đó tự có người truyền cho người.

Tiêu Vân nghe xong lời này liền không ôm hi vọng.

Quả nhiên, có thể là bởi vì Tiêu Vân giật mình rất được Thanh Lâm thương thức, liền an bài cho hấn đến 'Tĩnh Đầu' dưới tay.

Tĩnh Đầu cũng là chủ quản vệ sinh đầu, Pháp Danh Thanh Quyết, Khán Thanh Lâm trong lời nói đối Tiêu Vân rất không tệ, liền an bài Tiêu Vân qua quét rác, lại cho Thanh Lâm mặt mũi, hỏi Tiêu Vân muốn đi đâu quét, Tiêu Vân nghe không chút nghĩ ngợi lên đường: "Đến hậu sơn Tháp Lâm a?"

Thanh Quyết lập tức liền cười to: "Có giác ngộ, có giác ngộ! Tiểu sư đệ tất thành đệ nhất Phật Tôn a!"

Nhưng thật ra là cười Tiêu Vân tuyển cái khó khăn nhất quét rác phương.

Nhưng Tiêu Vân cũng không thêm đề ý, yấn tức sao biết chỉ hồng học quá thay.

Thanh Lâm gặp Tiêu Vân không thêm đề ý, hấn càng không thêm đề ý, gật gật đầu liền theo Tiêu Vân nói: "Về sau người liền nghe Thanh Quyết sư huynh chính là, hấn hội dạy võ công cho người!"

Trước khi đi còn phá lệ đối Thanh Quyết nói: "Tiểu tử này thật thích luyện võ, người nhiều dạy một chút hấn "

Thanh Quyết miệng đầy đáp ứng, Tiêu Vân cũng đã hết hy vọng.

Quả nhiên là không được chia tốt sự phụ.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tháp Lâm

"Quét rác sẽ đi!"

Thanh Lâm đem Tiêu Vân phân cho Thanh Quyết về sau, Thanh Quyết liền cho Tiêu Vân phân phối chỗ ở, theo một cái gọi 'Thanh Huyền' ở cùng một chỗ.

Qua thời điểm Thanh Huyền không tại, Thanh Quyết hỏi một chút bên cạnh trong phòng hòa thượng, hòa thượng kia thuyết Thanh Huyền qua quét rác, Thanh Quyết tự hòa thượng kia qua đem Thanh Huyền gọi trở về.

Thanh Huyền sau khi trở về, Tiêu Vân nhìn xem, là cái hơn hai mươi tuổi tuổi trẻ hòa thượng.

Mà bên này Thanh Quyết xem xét Thanh Huyền trở về, hắn liền hỏi Tiêu Vân: "Quét rác sẽ đi!"

Quét rác Tiêu Vân tự nhiên sẽ

"Hội!"

"Vậy là được!"

'Ba' ném qua tới một cái cái chổi: "Thanh Huyền, dẫn hắn qua Tháp Lâm, hắn về sau cùng ngươi cùng một chỗ quét!"

Thanh Huyền lúc đầu đang Tháp Lâm tại quét rác, sau đó bị đột nhiên có người quá khứ gọi hắn trở về, nói là Thanh Quyết gọi hắn, hắn còn tưởng rằng là lại muốn bị mắng, lại nào biết lại là cho hắn phân phối nhân thủ đến!

Nhất thời hắn liền mừng rỡ đứng lên: "Ha ha ha! Đa tạ Thanh Quyết sư huynh! Đa tạ đa tạ!"

"Khoan đặc ý!"

Thanh Quyết khoát khoát tay, nguyệt hắn một cái nói: "Tính toán tiểu tử ngươi gặp may mắn, chính hắn vui lòng quá khứ!"

Nói xong đón đến lại nói: "Đi thôi, lần này hảo hảo quét!"

"Vâng!"

Thanh Huyền nói nhất chuyển âm thanh liền đối Tiêu Vân cười to nói: "Tiểu sư đệ, đi, ta dẫn ngươi đi Tháp Lâm!"

Chính hắn một mình quét Tháp Lâm đã hồi lâu, lần này rốt cục có người nguyện ý cùng hắn cùng một chỗ quét, hắn cũng là thật cao hứng.

"Yên tâm, ta không cho ngươi nhiều quét, ngươi chỉ cần quét một khối nhỏ là được, còn lại vẫn là ta đến!"

Tiêu Vân nghe tâm cười, gia hỏa này nhìn lấy ngược lại là cái thành thật người.

Cười dưới, hắn cũng không nhiều thuyết, khiêng cái chổi theo Thanh Huyền liền đi, từ Hữu Viện cửa sau trực tiếp dọc theo thềm đá hướng hậu sơn đi, Tiêu Vân ngay từ đầu còn tưởng rằng ngay tại ngọn núi này hậu sơn, nào biết dọc theo cái này thềm đá đi đến Sơn phía sau về sau, mới nhìn đến hai khe núi cốc phía trên một tòa cầu treo bằng dây cáp nằm ngang, trên cầu Thiết Tác vết rỉ loang lổ, Thiết Tác phía trên tám ván gỗ cũng rách tung toé, từ này rách rưới tám ván gỗ nhìn xuống, Sơn sương mù lượn lờ, mê mê mang mang nhìn không thấy đáy.

"Chúng ta bây giờ đang là chủ phong tôn Minh Phong, chủ yếu là Thanh Tự bồi cực kỳ phía dưới đệ tử ở lại "

Thanh Huyền cho Tiêu Vân giới thiệu, lại chỉ phía bắc khác một ngọn núi cao: "Đây một tòa là Thiết Giả Phong, phía trên là Không Tự Bối cực kỳ trở lên

các Đại trưởng lão chỗ ở phương."

Nói xong lại trở về chỉ Thiết Tác đối diện này Sơn cho Tiêu Vân giới thiệu: "Mà Tháp Lâm tại Linh Tùng Phong, là chúng ta Thanh Lâm chùa các trưởng giả yên giấc chỗ, bên trong chỉ có Tháp Lâm! Phi thường lớn, bình thường chỉ có ta một người quét, hôm nay tiểu sư đệ ngươi đến, sư huynh ta ngược lại thật ra có thể nghỉ ngơi một chút, ha ha ha ha!"

Vừa nói vừa cười hân hoan vùng tay lên: "Đi, ta mang ngươi quá khứ!"

Thiết Tác quá nặng, đi lên tuy nhiên thoáng có chút lay động, nhưng cũng coi như bình ổn, Tiêu Vân đi theo cũng có thể an an ổn ổn đi qua qua.

Ngồi đi qua sau đối diện lại là một đầu đường núi thêm đá, còn chưa đi lên Thanh Huyền lên đường: "Bên này thêm đá trước kia là không, là sư huynh của ta, liên lúc trước mang ta quét Tháp Lâm người sư huynh kia, gọi Thanh Bản, Tục Gia Danh La Anh Bản, là Ký Châu um tùm người, cái này thêm đá là hân tại thời điểm, hân một bậc một bậc từ dưới núi vận trên đá đến, lại một bậc một bậc trải "

Nói dẫn đầu đáp lên, Tiêu Vân đằng sau đi theo, gặp này đá xanh pha tạp, rêu lù, đã là nhiều năm rồi.

"Sư huynh, cái này đã tu thành thật nhiều năm a?"

"Ừm!"

Thanh Huyền gật gật đầu: "Đoạn này bậc thang là hân trước hết nhất tu, đến bây giờ đến xem, cũng hơn ba mươi năm!"

Đón đến lại nói: "Bình thường chúng ta chỉ có thể đợi hai mươi năm liền phải xéo đi, nhưng là Thanh Bản Sư huynh sửa đường có công, cho nên Không Tịch Phương Trượng đặc biệt để hân ở lâu hai mươi năm!"

Nói hân lại cười, đối Tiêu Vân nói: "Thanh Bản Sư huynh rất lợi hại, về sau ta lại cùng ngươi thuyết, hiện tại chúng ta đi lên trước, ta cùng ngươi thuyết nói mặt trên Trụ trong rừng tình huống!"

"Được!"

Dứt lời đi theo Thanh Huyền dọc theo thêm đá đi lên phía trước,

Không bao lâu chuyển cái ngoặt, trước mắt rộng mở trong sáng, Yamanaka tạp Thụ đều bị thanh trừ, lưu lại chỉ có từng khóa sắp xếp có thứ tự thanh từng thùy bách, cùng từng tòa cao thấp không đợi Phật Tháp.

"Tháp Lâm tổng cộng Tam Bộ phân, phía trên nhất là đức cao vọng trọng Lão Phương Trượng nhóm Viên Tịch sau Trúc Tháp chỗ" Thanh Huyền chỉ liền cho Tiêu Vân giới thiệu: "Ở giữa là đồng dạng trưởng lão Trúc Tháp chỗ, mà phía dưới cùng nhất là một số phổ thông hòa thượng sau khi chết mai táng địa phương!"

Nói đến chỗ này lại lại thờ dài, nhìn xem Tiêu Vân: "Nhưng là giống chúng ta những ngoại môn đệ tử này, sau khi chết là không đủ tư cách chôn ở chỗ này!"

Tiêu Vân nghe ám đạo sinh tử từ mệnh Phú Quý tại Thiên, chính mình một mực lúc còn sống phồn hoa phú quý, về phần sau khi chết, người nào còn để ý hân đại lãng thao thiên.

Là lấy Tiêu Vân bữu môi cũng không thêm đề ý: "Không thể chôn liền không thể chôn! Đại không phơi thầy hoang dã!"

"Thế thì cũng sẽ không!" Thanh Huyền nghe vui mừng: "Phơi thầy hoang dã cũng quá khoa trương, chúng ta tuy nhiên không tại Tháp Lâm bên trong, nhưng cũng không thể ra ngọn núi này!"

"Không thể ra ngọn núi này? Cũng là trên ngọn núi này?"

"Đúng!"

Thanh Huyền chỉ dưới chân thêm đá: "Dọc theo cái này thêm đá đi xuống dưới, đi đến cuối cùng, là một chỗ Hoang Phần, chỗ kia có bia không Trụ, có mộ phần không mộ, cũng là phổ thông ngoại môn đệ tử táng thân chỗ!"

Đón đến hân lại cười: "Chỗ kia cỏ hoang mọc thành bụi, sâu kiến khắp nơi trên đất, chúng ta cũng không cần qua quét, chỉ cần hàng năm Thanh Minh Tiết, tết Trung nguyên qua được qua đốt diêm Tiền giấy, bái cúi đầu là được "

"A!"

Tiêu Vân nghe gật gật đầu: "Tốt xấu là tiền bối, là phải đi cho bọn hân đốt hoá vàng mã!"

"Này! Cái gì a!"

Thanh Huyền lại cười một tiếng: "Tại này hoá vàng mã có thể không là bởi vì bọn họ là tiền bối?"

"Không phải?"

Tiêu Vân sờ sờ mũi có chút xấu hổ: "Vậy thì vì cái gì?"

"Quý!"

Tiêu Vân cũng sờ: "Quý?"

"Đúng!"

Thanh Huyền thanh âm thấp đứng lên: "Không hoá vàng mã, chỗ kia dễ dàng tỵ quý!"

"Không phải đâu?"

Tiêu Vân nghe được kinh ngạc, Thanh Sơn Tự, Phật môn chi địa, còn sẽ có quý?

"Chúng ta Thanh Sơn Tự trên địa bàn, còn có thể có quý?"

"Tại sao không có?" Thanh Huyền cười hắc hắc: "Bởi vì cái gọi là Âm Cực Dương Sinh, Dương Cực Âm Sinh, Thanh Sơn Tự Dương Khí cực thịnh, nhưng cực thịnh Dương Khí phía dưới, này tất nhiên cất giấu một cái Cực Âm chỗ!"

Nói hán cố ý thừa nước đục thả câu: "Cho nên người đoán, chỗ này Cực Âm chỗ ở đâu?"

Cái này còn cần đoán?

Rõ ràng cũng là thuyết cái này Tháp Lâm!

"Là Tháp Lâm?"

"Không tệ!"

Thanh Huyền thở dài: "Không phải vậy người cho rằng Tháp Lâm vì cái gì không người nào nguyện ý tới?"

Nói thanh âm hán lại nhỏ xuống tới, thấp giọng nói: "Ta cùng người giảng, người cũng đừng nói ra!"

"Được!"

Tiêu Vân chỉ lắng lên lỗ tai, lòng hiếu kỳ đứng lên: "Sư huynh người thuyết!"

"Ta gặp qua quý!"

Thanh Huyền thanh âm cực nhỏ cực nhỏ tại Tiêu Vân bên tai nói: "Ngày đó ta buổi tối tới Tháp Lâm, trở mắt xem ở một cái qua đời không biết bao nhiêu thời gian lão tăng tại mặt trăng dưới đáy phun ra nuốt vào ánh trăng! Dọa người cực kỳ!"

"Thật giả?"

Tiêu Vân nghe được giật mình, thật đúng là giật mình, Phật môn thanh tịnh, có quý liền không được, còn có hội tu luyện quý?

"Thật có?"

"Thật có!"

Thanh Huyền lời thề son sắt,... không bình thường chắc chắn: "Cho nên người ban đêm có thể tuyệt đối đừng tới!"

"Ngô. . ."

Tiêu Vân gật gật đầu, xem như đáp ứng.

"Được, không thuyết, đi, qua quét rác đi!"

Thanh Huyền có lẽ là nói mình cũng có chút tâm hoảng lên, không chịu được nhìn hai bên một chút, không còn dám nói nhiều, mang theo Tiêu Vân bắt đầu quét Tháp Lâm.

Tháp Lâm là cực kỳ hùng vĩ, liếc nhìn lại, tất cả đều là các thức không đợi Trụ, Thanh Huyền lại cho Tiêu Vân giới thiệu lúc còn sống cái dạng gì thân phận, sau khi chết là dạng gì Trụ, Trụ hình thức có bao nhiêu loại các loại.

Tiêu Vân cũng không có lắng nghe, chỉ là cảm cái chổi chậm rãi quét, hán thực lực thấp quét đến chậm, phần lớn đều là Thanh Huyền cảm cái chổi như gió lốc bay tới bay lui, từ phía trên nhất một mực quét đến phía dưới cùng nhất, quét đến trước đó thuyết thêm đá cuối cùng.

"Phía dưới kia cũng không cần quét!"

Nhìn thấy Tiêu Vân nhìn lấy phía dưới này hoang vu ngoại môn đệ tử chôn thân thể chỗ, Thanh Huyền xoa một thanh cái trán mồ hôi, cười: "Chúng ta quét đến nơi đây liền quét xong, hôm nay liền không sao! Ngươi vừa tới, đi, ta dẫn ngươi đi đi đi nhìn xem!"

"Đừng nóng vội, sư huynh "

Tiêu Vân nói một tiếng, chỉ phía dưới này tràn đầy cỏ hoang đã đặng mộ phần mà nói: "Ta qua bên kia nhìn xem!"

"Ai nha, loạn nghĩa địa có cái gì tốt nhìn!"

Thanh Huyền liền thuyết Tiêu Vân: "Chôn người chết địa phương, chúng ta người sống cũng đừng ở lâu! Đi đi đi, nhanh đi ra ngoài!"

Nhưng hắn nói thời điểm, Tiêu Vân đã một bước đi xuống bậc thang, bước qua qua.

Chân xuống dốc, hệ thống nhắc nhở truyền đến: "Phát hiện 【 hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu)], thu hoạch được 10 điểm kinh nghiệm "

"Quả nhiên là nơi này!"

Tiêu Vân trong lòng hơi vui, chân hạ xuống, nhất thời trước mắt này nguyên bản hoang vu Bãi Tha Ma cảnh sắc cũng là đột nhiên biến đổi!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Đổi mới

Này Bãi Tha Ma vốn là bình thường phá bại chi địa, kết quả Tiêu Vân một cước này xuống dưới, nhất thời một tầng hắc vụ đứng lên, hắc vụ bên trong hắc ảnh Tốc Biến bóng mờ, lập tức Tiêu Vân liền cảm thấy phía sau lạnh lẽo, một lớp da gà không tự chủ được lập tức liền đứng lên!

Tiêu Vân trong nháy mắt giật mình, bận bịu một bước lui ra phía sau ra này phạm vi, nhất thời ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua rừng tùng chiếu xuống đến, Tiêu Vân lại toàn thân khó ấm, thân thể rét lạnh!

"Sư đệ, ngươi làm sao?"

Bên cạnh Thanh Huyền nhìn kỳ quái, người sư đệ này tới tới lui lui, nhất kinh nhất sợ làm gì?

"Gặp Quỷ?"

"Ừm!"

Tiêu Vân liếc hắn một cái, gật gật đầu.

"Ha ha ha!"

Thanh Huyền còn tưởng rằng Tiêu Vân là nói đùa, lập tức vui mừng: "Tiểu tử ngươi, còn muốn làm ta sợ!"

Tiêu Vân không nói chuyện, con mắt quý dị liếc hắn một cái!

Thanh Huyền lúc đầu vô sự, xem xét hắn ánh mắt này nhất thời tê cả da đầu, trong nháy mắt lui ra phía sau một bước, trong nháy mắt Đề chương Phật Quang ẩn hiện: "Sư đệ?"

Tiêu Vân nhìn xem trong bàn tay hắn Phật Quang, kinh ngạc liếc hắn một cái: "Sư huynh, làm sao?"

Thanh Huyền vẫn không dám lùi biếng, cảnh giác lợi hại: "Sư đệ, ngươi đừng nhúc nhích, ta đập ngươi một chút!"

"Được!"

Tiêu Vân quả thật đứng đấy bất động, này Thanh Huyền liền lên đến tay trái chụp lấy Phật Ấn cẩn thận, tay phải nhất chương Phật Quang đập tới Tiêu Vân trên thân: "Bành!"

Lập tức, một trận ám áp cảm giác truyền đến Tiêu Vân trên thân, cũng không khác hình.

"Hô!"

Thanh Huyền cái này Tài thờ phào: "Dọa ta một hồi! Vừa mới gặp ngươi ánh mắt không thích hợp, ta còn tưởng rằng ngươi bị cái gì mấy thứ bản thủ dính chặt!"

Tiêu Vân nghe xong liền bội phục lợi hại: "Sur huynh, ngươi thật đúng là lợi hại! Ánh mắt biến hóa ngươi cũng có thể quan sát được!"

"Vẫn được!" Thanh Huyền cảm thán một tiếng: "Tục ngữ thuyết thường tại bờ sông đi, nào có không ướt giày, đi đường ban đêm nhiều, vậy khẳng định muốn gặp quỷ! Huống chi ta cái này từ đi theo Thanh Bản Sur huynh quét Tháp Lâm, đến chính ta quét, tính được cũng hơn mười năm! Qua nhiều năm như thế, gặp qua thứ này đi thêm, làm sao có thể không tăng điểm kiến thức!"

Nói đón đến lại chỉ Tiêu Vân con mắt nói: "Món đồ kia trên người có Quỷ Khí, người sống bị chúng nó dính lên, con mắt liền sẽ không tự chủ được xuất hiện lục quang, hắc quang, hồng quang loại hình tà quang, mà ta vừa mới nhìn ngươi ánh mắt giống như không đối, có vẻ như ần ần khác thường sắc, còn tưởng rằng ngươi là bị phụ thân! Cho nên Tài đánh ngươi nhất chương! Sur đệ, ngươi có thể chớ trách chớ trách a, ha ha ha ha!"

"Sao lại thế!" Tiêu Vân không chút nào quái, ngược lại ngón tay cái dựng lên, mọi loại bội phục: "Sur huynh cũng là vì ta tốt!"

"Ha ha ha! Sur đệ cũng là người biết chuyện a!" Thanh Huyền nghe xong cười to, đi theo lại lại nói: "Đi đi đi, địa phương quỷ quái này không thể chờ lâu!"

Thanh Huyền nói mang Tiêu Vân đi, Tiêu Vân cũng ứng một tiếng, cùng hắn ra ngoài.

Chỉ là Tiêu Vân lúc gần đi lại quay đầu nhìn một chút này nghĩa địa.

Kỳ thực Thanh Huyền vừa mới nhìn không tệ, Tiêu Vân thật là bị quỷ phụ thân!

Là Tiêu Vân dậm chân trở về trước một khắc, này một mảnh hắc ảnh đột nhiên thẳng nhào tới! Tiêu Vân kinh hãi, lại khổ vì không có Phòng Ngự Thủ Đoạn, trực tiếp bị dính trụ, trong nháy mắt đầy trong đầu 'Khắc khắc' cuồng tiếu!

Nhưng này quỷ cũng liền càn rỡ lần này, đi theo hệ thống khởi động tự động Phòng Ngự Thủ Đoạn đem đánh chết!

"Đinh: Ngươi giết chết cấp 1 Tầng Quỷ, ngươi thu hoạch được 1 điểm kinh nghiệm, ngươi thu hoạch được (Từ Bi Chương) "

...

"Sur huynh, ta nghỉ ngơi một chút!"

Bắc Viện ngoại môn đệ tử dừng chân chỗ, Tiêu Vân theo Thanh Huyền nói rằng liền nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

"Được!"

Thanh Huyền trực tiếp điem gật đầu, sau đó hắn lại cười: "Trước ngươi không phải là thật bị món đồ kia dính trụ a?"

Thanh Huyền tâm nói mình tại Tháp Lâm thời điểm là xác thực thật là nhìn thấy Thanh Vân trong mắt lục quang, chỉ là gặp Trần Hồn chú không có hiệu dụng, hắn Tài cho là mình hoa mắt.

Nhưng là bây giờ nhìn Thanh Vân như thế hư, rất rõ ràng cũng là tà khí nhập thể triệu chứng!

Xem xét cái này Tiêu Vân tình huống, Thanh Huyền liền trong nội tâm như gương sáng một dạng: "Đoán chừng là thật bị phụ thân,

Nhưng là tiểu tử này chính mình có biện pháp, lại đem đồ chơi kia cho đuổi ra ngoài!"

Thanh Huyền lòng dạ biết rõ, nhưng chiếu cố Tiêu Vân mặt mũi hắn liền cũng không có nói nhiều, chỉ làm cho Tiêu Vân nghỉ ngơi.

"Vậy ngươi nghỉ ngơi trước, chờ ăn cơm chiều, ta sẽ gọi ngươi!"

"Được!"

Tiêu Vân gật gật đầu: "Đa tạ sur huynh!"

"Không có chuyện, viết cái gì!"

Thanh Huyền khoát khoát tay, ra ngoài.

Hắn ra ngoài, bên này Tiêu Vân trùng điệp nằm xuống, dưới đáy lòng mắng câu: "Mẹ. ! Chủ quan!"

Từ buổi sáng tại Phong Lâm Viện Chủ viện mở ra hệ thống mãi cho đến trước đó qua Tháp Lâm, trong lúc này Tiêu Vân một mực không có cơ hội mở ra hệ thống, dần dần rõ ràng có kỹ năng lại không có cách nào tu luyện.

Bởi vì không có tu luyện kỹ năng, cho nên qua khỏi kia nghĩa địa thời điểm, Tiêu Vân cũng không có chuẩn bị muốn giết quái, hắn qua chỉ là bởi vì trước đó hệ thống đã nhắc nhở, thuyết hiện tại thích hợp hắn luyện cấp địa phương là hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu).

Nhưng Tiêu Vân đến rờng rọc hình nón về sau hệ thống nhưng vẫn không có nói đến 【 hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu) 】, Tiêu Vân nhìn tình huống này, lại liên tưởng trước đó Thanh Huyền thuyết, hắn liền hoài nghi thấp nhất khối kia chôn ngoại môn đệ tử nghĩa địa mới là hệ thống thuyết 【 hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu) 】.

Mà làm chứng thực một chút, Tiêu Vân Tài đi qua nhìn một chút.

Nơi này hắn cũng thuần túy chỉ là vì nhìn một chút nơi nào là không phải hệ thống thuyết vị trí luyện cấp, chỉ là muốn chứng thực một chút, vì về sau tới luyện cấp làm chuẩn bị.

Nhưng hắn nào biết được, chỗ kia ngược lại là thật là hệ thống thuyết 【 hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu) 】, nhưng lại vụn vụn không nghĩ đến cái này Phật môn chi địa, Quỷ Loại lại cũng cũng như thế hung hăng ngang ngược, thế mà lại phụ thân đoạt xá!

Đây cũng quá hoàn toàn ra khỏi Tiêu Vân đoán trước, lại thêm Tiêu Vân lúc ấy không có cái gì, cho nên liền trực tiếp trúng chiêu, nếu không phải Tiêu Vân chính mình cũng không phải bình thường người, trên thân hệ thống hộ thể lập tức liền đem quỷ kia cho diệt, không phải vậy biến thành người khác không chừng biến thành bộ dáng gì.

Cho nên Tiêu Vân bây giờ trở về đến lập tức kiểm có nghi ngại một chút, nói là nghi ngại, trên thực tế chính là muốn mở hệ thống mau đem kỹ năng học, tiết kiệm lần lại trực tiếp trúng chiêu.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Di

Đăng cấp: LV1(11)

Danh vọng: 0

Căn cốt: 1

Tuệ Căn: 1

Độ nhân: 7

Khu quý: 7

Liệp Yêu: 7

Trừ Ma: 7

Bị động: Dịch Cân Kinh (chưa kích hoạt)

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật (chưa kích hoạt)

Phật Chú: Vãng Sinh Chú (chưa kích hoạt)

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 0

Nhà kho: Từ Bi Chưởng

Đề cử vị trí luyện cấp: Hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu), Sơn Cước Thái Địa (nhất cấp khu), Thanh Thạch Đáy Cốc (cấp hai khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Lâm Sư Huynh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tả Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huynh phiền não một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng),... Thanh Phong Sư Huynh phiền phức một (Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước)

Mở ra hệ thống mở nhìn, trước đó thuyết đã canh tân, hiện tại xem ra quả thật là đổi mới, nhiều 【 tu vi), 【 phạt pháp), 【 nhà kho) theo 【 đề cử điểm) bốn cái Tân.

Sau đó cũng là bị động, vũ kỹ, Phật Chú đều có, nhưng đều là chưa kích hoạt trạng thái.

"Trong trò chơi ngay từ đầu kỹ năng kích hoạt đều là miễn phí, không muốn điểm thuộc tính, hi vọng hiện tại cũng không cần!"

Trong trò chơi kỹ năng mới đều cần điểm thuộc tính đến điểm, nhưng duy chỉ có lần đầu tiên là miễn phí đưa tặng không cần.

Chỉ là hiện tại đi vào Thần Ma Giới, hệ thống có thể hay không vẫn là miễn phí Tiêu Vân cũng không biết, cho nên trong lòng của hắn liền hơi có chút tiểu tâm thần bất định, sợ không giống nhau.

Ấn mở nhìn xem

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV1(0 \ 100)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục +1%, phạt pháp uy lực +1%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

(chưa kích hoạt, lần này kích hoạt miễn phí)

"Hô!"

"Còn tốt!"

Xem xét miễn phí, Tiêu Vân lập tức thở phào, miễn phí liền tốt!

"Lập tức kích hoạt!"

"Vâng!"

Tiếng nói chưa rơi, lập tức liền là to lớn hình ảnh tư liệu trong nháy mắt truyền đến não hải, Tiêu Vân trong lúc nhất thời không có chuẩn bị, chợt cảm thấy liền đầu một choáng!

Trong mơ mơ màng màng hoảng hốt cảm giác được một cái tiểu hòa thượng bắt đầu lại từ đầu, từng bước một tu luyện một bản thân công, tu luyện cực kỳ lâu, từ Tiểu Sa Di một mực tu luyện tới dần dần già đi, từ nhất chương xuống dưới tay mình đau, đến nhất chương xuống dưới Sơn Băng Địa Liệt!

Tiêu Vân nhìn từ đầu tới đuôi, luôn cảm giác hòa thượng kia là mình, thẳng đến sau cùng lão hòa thượng kia tu đến đại thành Ha-Ha cười to một tiếng, Tiêu Vân phương Tái bị bừng tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Nghiệp Lực

Bị bừng tỉnh sau lại trước mắt, luôn cảm thấy đã qua qua hồi lâu Tiêu Vân đã thấy bên ngoài vẫn như cũ sáng rõ, nhìn nhìn lên bầu trời thái dương, Tiêu Vân đánh giá sờ một chút, chỉ sợ liền mười phút đồng hồ cũng không có.

"Lợi hại!"

Tiêu Vân trong lòng bội phục, hệ thống này, chính mình cảm giác cũng đã lại qua cả đời, bên ngoài lại còn bất quá một lát.

Hóa ngàn năm làm một giây lát a!

"Thật lợi hại!"

Lại tán một tiếng, Tiêu Vân hơi hơi nhắm mắt, phát giác trong đầu đối cái này (Dịch Cân Kinh) đã hiểu rõ, thể nội ẩm áp, này (Dịch Cân Kinh) đã tại tự động tu luyện!

"Xinh đẹp!"

Tiêu Vân càng cao hứng có thể, hưng hăng vung tay lên, lập tức liền lại nói: "Đem (Sát Sinh Côn Thuật) theo (Vãng Sinh Chú) đều kích hoạt!"

Vừa mới nói xong nhất thời lại là hai đạo to lớn tin tức lưu truyền đến, trong lúc mơ hồ hai người từ tu đến triệt để tu thành, thời gian này thời gian qua nhanh cực nhanh, có thể lại mở mắt ra, lại là bất quá mơ hồ chớp lát a.

Nhưng liền này nháy mắt chuông thời gian, Tiêu Vân cũng đã lại hai cái cường lực kỹ năng tới tay!

Tên: Sát Sinh Côn Thuật

Thuộc loại: Côn Thuật

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Thương tổn +5%

Nói rõ: Phật viết, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục! Sát Sinh Côn Thuật, lấy giết dùng ác, lấy ác dùng ma, dọa ngã tâm cảnh, hộ ngã chân phật!

Đặc thù: Nghiệp Lực - 10%

Tên: Vãng Sinh Chú

Thuộc loại: Chú Pháp

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Sa Di cấp

Thuộc tính: Phật pháp +5%

Nói rõ: Thiện tai! Thế có ba ngàn đương thời, cũng có chừng ba ngàn sinh, tội gì si mê kiếp này, không chịu về đạo? Thiện tai! Quân Luân Hồi, Vãng Sinh Cực Lạc!

Đặc thù: Thiện Quả + 10%

"Không tệ, cùng tiền thế một dạng!"

Tiêu Vân nhìn một chút, theo trước đây trong trò chơi giống như đúc, gặp này trong lòng của hắn mừng rỡ, rất tốt! Rất không tệ!

Trong trò chơi những này kỹ năng làm như thế nào dùng hắn đều rõ ràng, gặp hiện tại vẫn là giống như đúc, Tiêu Vân này nguyên bản còn hơi lo lắng nhất thời liền hạ.

"Duy chỉ có đáng tiếc là trong trò chơi Nghiệp Lực theo Thiện Quả cũng là ẩn tàng, cần phải bỏ tiền tài năng tra "

"Nhưng bây giờ tới này, đoán chừng có tiền cũng vô dụng "

"Đến lúc đó làm như thế nào tra Nghiệp Lực?"

Trong trò chơi Nghiệp Lực theo Thiện Quả duy nhất ảnh hưởng cũng là độ kiếp chuyển sinh.

Nghiệp Lực cao, độ kiếp thời điểm tới Lôi Kiếp cần phải bỏ tiền mua chuyên môn độ Lôi Kiếp trang bị còn là chuyện nhỏ, mấu chốt là độ kiếp thời điểm này Lôi Kiếp thật sự là quá đau, thật sự là bổ linh hồn, tra tấn người dờ sống dờ chết, so với bị Ma Giới Đại Ma bắt lấy xuống vực dầu còn đau!

Nhưng tới ngược lại là, nếu là Thiện Quả cao, độ kiếp thời điểm Lôi Kiếp liền lại biến thành Thiên Nữ Tán Hoa, du du tai tai tựu quá!

Mà lại nghe thuyết còn không bình thường dễ chịu!

Cho nên Tiêu Vân đối với cái này liền rất lợi hại phiền muộn, hẳn chưa từng có hưởng thụ qua Thiên Nữ Tán Hoa đãi ngộ, bởi vì hẳn là độc hành hiệp, mà độc hành hiệp muốn thăng cấp nhanh chóng liền được bản thân giết quái, có thể giết quái liền phải Đại Nghiệp Lực, một năm Nghiệp Lực xuống tới, người lại độ hai năm người cầm tới Thiên Quả đều không có cách nào triệt tiêu Nghiệp Lực!

Cho nên độc hành hiệp võ tăng bình thường đều là đàm Lôi Kiếp liền biến sắc.

Tiêu Vân là mười ba vòng Đại Võ Tăng, vượt qua mười ba lần Lôi Kiếp, tư vị kia. . .

Chắc chắc. . .

Dù sao khiến cho hiện tại Tiêu Vân vừa nhìn thấy (Sát Sinh Côn Thuật) phía dưới 'Nghiệp Lực' hai chữ, lập tức cái gì anh hùng hảo hán đều vong, liền thừa phát sậu làm như thế nào tra Nghiệp Lực, tiêu tan Nghiệp Lực!

"Cấp 100 liền phải độ kiếp "

"Mà trong trò chơi một năm liền có thể lên tới cấp 100 "

"Cái này hiện tại Thần Ma Giới, cũng là chậm một chút, này đoán chừng mười năm cũng liền không sai biệt lắm, đến lúc đó vạn nhất Nghiệp Lực sâu nặng, coi như GG !"

Tiêu Vân hẳn là một trăm vạn cái không muốn độ Lôi Kiếp.

Ngắm lại tâm thuyết trước lên tới cấp 98,

Sau đó trong quá trình này, nhất định phải tìm tới ở cái thế giới này làm sao tra Nghiệp Lực theo Thiên Quả!

Tìm được về sau, trước hết tạm dừng thăng cấp, qua toàn lực xoát Thiên Quả, đem Nghiệp Lực triệt tiêu mất, đem Thiên Quả xoát cao!

"Cho dù là hoa mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm! Cũng phải trước tiên đem Nghiệp Lực cho triệt tiêu mất lại độ kiếp!"

Tiêu Vân tâm thuyết trong trò chơi đặc đặc đề phòng đối thủ cạnh tranh thực lực vượt qua chính mình, cho nên chỉ có thể lấy tốc độ nhanh nhất tăng thực lực lên, còn lại liền không lo được, gặp phải sét đánh liền gặp phải sét đánh!

Nhưng bây giờ cái này Thần Ma Giới chính mình lại không có gì cạnh tranh giả, cần gì phải đến lại đi tự ngược tìm sét đánh?

"Ừm, cứ làm như thế! Đến lúc đó thời gian sử dụng ở giữa độ nhân, tiêu tan Nghiệp Lực!"

Nghĩ đến liền chính mình lại cười một tiếng, tâm nói mình tốt xấu đã từng là trâu bò ầm ầm Đại Võ Tăng, dạng này tránh Lôi Kiếp có phải hay không có chút sợ?

Nhưng nhớ hẳn chính mình liền lại cười một tiếng, sợ liền sợ đi!

Người nào không sợ, người nào chính mình tìm sét đánh qua, dù sao Tiêu Vân không đi!

"Bất quá bây giờ trước hết thăng cấp lại thuyết, đẳng cấp bây giờ còn quá thấp, ngược lại không cần quá lo lắng Lôi Kiếp "

Tiêu Vân biết mình thăng cấp đoán chừng không vui, rất khó giống trong trò chơi như thế mười vị trí đầu cấp vài phút giải quyết, cho nên hẳn hiện tại cũng không vội mà độ kiếp, liền cũng không vội mà tìm người hỏi chỗ nào có thể tra Nghiệp Lực.

Mà lại thực lực bây giờ thấp, chỉ sợ cũng tiếp xúc không đến những cái kia có thể nhìn người khác Nghiệp Lực đại cao thủ, là lấy Tiêu Vân càng không vội.

"Tới trước 30 cấp. . . . 50 cấp rồi nói sau "

30 cấp sẽ ra ngoài cái thứ nhất có thể một mực dùng đến sau cùng thực dụng kỹ năng, 50 cấp làm theo là lần đầu tiên trang bị đại thời gian đổi mới.

Tại giai đoạn trước trang bị rõ ràng so kỹ năng mạnh hơn, cho nên 50 cấp trang bị đại đổi mới về sau, thực lực hội có một lần tăng vọt, Tiêu Vân phỏng đoán đến lúc đó liền có thể có nhất định thực lực, đi cùng Phật môn tương đối cao tầng đối thoại.

Cho nên hẳn dứt khoát cho mình đem thời gian trì hoãn đến 50 cấp về sau.

"Trước đó, liền an tâm xoát cấp là được!"

Nghĩ đến, Tiêu Vân lại nhìn xem hệ thống, ánh mắt sai lầm, nhìn thấy trong kho hàng còn có một bản (Từ Bi Chương).

"Há, đúng!" Tiêu Vân nhớ tới: "Cái này là trước kia xử lý cái kia Tăng Quỷ rồi!"

Tiêu Văn hiểu kỳ, ẩn mở nhìn một chút, muốn biết cái này (Từ Bi Chưởng) thuộc tính là dạng gì.

Tên: Từ Bi Chưởng

Thuộc loại: Chưởng pháp

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Trúc Cơ cấp (bất định)

Thuộc tính: Không

Nói rõ: Từ Thanh Sơn Tự Bát Đại tăng Minh Ngọc trưởng lão sáng tạo, sau khi được chư đời cải tiến, từ đời thứ mười bốn tăng ngộ tín trưởng lão cuối cùng hoàn thiện,... cùng dòng truyền lại từ nay, chính là Thanh Sơn Tự Trụ Cột Chưởng Pháp, bên trong ngoại môn đệ tử đều là có thể tập được, uy lực, tối cao đăng cấp 7(10), lấy người sử dụng bản thân đối nó lý giải năng lực làm chủ.

(tu luyện cần điểm thuộc tính 1)

"Ngô!"

Tiêu Văn nhìn xem (Từ Bi Chưởng) thuộc tính, lại nhìn phía trên (Sát Sinh Côn Thuật)

Tên: Sát Sinh Côn Thuật

Thuộc loại: Côn Thuật

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Thương tổn +5%

Nói rõ: Phật viết, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục! Sát Sinh Côn Thuật, lấy giết dùng ác, lấy ác dùng ma, dọa ngã tâm cảnh, hộ ngã chân phật!

Đặc thù: Nghiệp Lực - 10%

Nhìn một chút, so sánh so sánh

"Cơ sở thương tổn không bằng (Sát Sinh Côn Thuật) ổn định "

"Phụ gia thuộc tính không có (Sát Sinh Côn Thuật) tốt "

Nói cho đúng là (Từ Bi Chưởng) hoàn toàn không có phụ gia thuộc tính.

"Nói rõ ngược lại là hoàn thiện, nhưng là tối cao đăng cấp cấp 7, so hệ thống cấp 10 chênh một chút thấp cấp ba! Kém quá nhiều!"

Bình thường Hệ Thống Kỹ Năng thấp nhất đều là cấp 10, cấp 10 kỹ năng đều là kém cõi nhất, có thể cái này (Từ Bi Chưởng) thế mà chỉ có cấp 7!

"Thực sự quá thấp "

"Mặt khác không có đặc thù công hiệu "

Đặc biệt là không có giảm Nghiệp Lực theo thêm Thiện Quả đặc hiệu, thứ này cũng ngang với là Nghiệp Lực vĩnh viễn chỉ có thể thêm, không thể giảm, đây đối với Tiêu Văn mà nói, liền quá kinh khủng!

"Cho nên cái này (Từ Bi Chưởng) kiên quyết không thể tu luyện, quá hớ!"

Hai bên vừa so sánh, (Từ Bi Chưởng) bại hoàn toàn.

Lại (Từ Bi Chưởng) thuộc tính quá kém, Tiêu Văn cũng lười tu luyện, liền lại thả lại nhà kho.

Hắn cũng không thể ném, dù sao cũng là chính mình cái thứ nhất chiến lợi phẩm, rất có kỷ niệm ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ngoài ý muốn, quả thực ngoài ý muốn

Đem (Từ Bi Chương) ném về nhà kho về sau, Tiêu Vân từ trên giường đứng lên đi ra ngoài che mắt thấy nhìn bên ngoài Thiên, gấp thái dương treo chéo giữa không trung bên trên, Xem ra thời gian còn rất sớm

"Nếu không, lại về đi xem một chút?"

Nhìn thời gian còn sớm, Tiêu Vân liền muốn lại về cái kia Bãi Tha Ma nhìn xem

"Báo báo thù loại hình!"

Thuyết báo thù ngược lại là nói đùa, hắn không thể như vậy mang thù, cũng không đáng theo một đám cô hồn dã quỷ mang thù, hắn chủ yếu là cảm thấy hiện tại kỹ năng đầy đủ, liền muốn qua đánh một chút quái thăng thăng cấp, thật sớm chút đem thực lực đề lên.

Chỉ là trước khi đi Tiêu Vân lại nghĩ tới đến, trước đó Thanh Huyền đã nói qua, thuyết các loại ăn cơm tới gọi hắn, cho nên Tiêu Vân lại sợ chờ một lát ăn cơm Thanh Huyền tìm không thấy chính mình, hắn lại gấp.

"Mà lại tên kia cũng không thể thuyết muốn đi đâu!"

Vừa mới Thanh Huyền ra ngoài thời điểm cũng không thể đi nói đâu, muốn đi tìm hắn đều không được.

"Tính toán!"

Trong phòng khoảng chừng đi đi, Tiêu Vân thật sự là không sống được, muốn dưới, hắn quay người tìm đến giấy bút liền viết: Thanh Huyền sư huynh, ta qua Tháp Lâm chỗ cũ.

Viết xong ép trên bàn, hắn liền xoay người ra khỏi phòng từ lại từ Bắc Viện cửa sau hướng hậu sơn đi.

Một đường không ngừng, giẫm lên thềm đá đi qua cầu treo bằng dây cáp, lại dọc theo tiền bối sư huynh trải đường đi đến thềm đá cuối cùng.

Đi đến về sau, nhìn trước mắt cái này cỏ hoang phá bại, khô quạ kêu gào, hoang vu như cùng người chỉ hủ Cốt, có thể miễn cưỡng xưng là phong cảnh địa phương, Tiêu Vân đón đến, thể nội Phật Nguyên vận chuyển: "A Di Đà Phật!"

Thấp tuyên một tiếng niệm Phật, Tiêu Vân hai tay hợp thành chữ thập, đầu ngón tay ánh sáng nhạt lấp lóe.

"Thiện tai!"

"Bồn Tọa liền đi độ các ngươi những này đáng thương chi quý!"

Giải thích bước ra một bước, lập tức hắc vụ tái khởi! Bên tai 'Khắc khắc' cuồng tiếu đâm thủng màng nhĩ!

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân không hề sợ hãi đáng vẻ trang nghiêm, mười ba vòng Đại Võ Tăng chi uy thế lại đến: "Thiện tai!"

Một tiếng 'Thiện tai', Lôi Âm thấp truyền, bình thân bên trong một đạo Phật Quang âm ba chậm rãi ra!

"Nam Mô a di đà bà dạ. . .!"

Tiêu Vân hơi nhắm mắt lại, trang nghiêm Bảo Tướng, chậm rãi mà đi, bờ môi do chậm mà nhanh, trong miệng kim quang cũng là ẩn hiện, giây lát sau Phật Quang đạo đạo mà ra, lại muốn đến muốn tận, không một lát, cái này độ nhân thiện ngữ liền hóa thành sắc bén kim quang đao nhận!

Này trong sương mù hắc ảnh lúc đầu kêu gào, có thể Vãng Sinh Chú cùng một chỗ, chúng nó tựa như cùng trong đầu bị đổ thủy ngân, che đầu chói tai thét lên! Đột thêm đến Tiêu Vân trong miệng Phật Ngữ hóa thành kim quang lưỡi dao sắc bén phi nhanh mà ra, bọn gia hỏa này càng là chạm vào tức tán, đụng chi tức vong! Trong nháy mắt liền toàn hóa thành hắc vụ!

Văng Sinh Chú là độ nhân không giả, nhưng là thoáng sửa đổi một chút, này dùng để Sát Quỷ nhưng cũng là lợi khi!

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân một bên niệm Văng Sinh Chú, một bên đi lên phía trước, thẳng đến cảm giác là đi đến cuối cùng, Tiêu Vân phượng Tài mở mắt ra, dừng lại.

Dừng lại xem xét, gặp trước mắt là vách núi cheo leo bên cạnh, Thanh Sơn cây xanh, bùng sáng.

Lại quay người, phía sau này hắc vụ vẫn như cũ dày đặc, có thể bên trong khắc khắc quỷ tiểu lại toàn thành chít chít thê thê thanh âm!

Sau đó, hoảng hốt liền nghe đến bên trong có âm thanh rung động rung động truyền đến

"Tiểu . Tiểu sư phụ!"

"Người nào?"

Tiêu Vân thính tai, nghe được có người gọi, lập tức quay đầu cảnh giác nhìn xem.

Nhưng lại không nghĩ rằng cái này xem xét phía dưới, chỉ thấy hắc vụ bên trong một cái hắc hư ảnh đột nhiên 'Bịch' một tiếng quỳ xuống đất dập đầu, thê thảm cầu xin tha thứ: "Tiểu sư phụ, ta đợi đều là Uổng Tử chi hồn, lúc còn sống lại cùng tiểu sư phụ có tình đồng môn, trước đó chỉ bất quá gặp tiểu sư phụ có thể vào ta Quỷ Vực, ta đợi hiếu kỳ, đùa bốn một phen, tiểu sư phụ cần gì phải đuổi tận giết tuyệt!"

"Đứng a đứng a, ta đợi chỉ là cùng tiểu sư phụ đùa bốn một phen, tuyệt không gia hại chi ý, còn tiểu sư phụ khai ân, tha tính mạng của bọn ta!"

"Khai ân a! Khai ân a!"

"Chết lại coi như hồn phi phách tán, thật không có a!"

"Tiểu sư phụ, trước đây là chúng ta chi sai, ta đợi nguyện ý chịu nhận lỗi, còn tiểu sư phụ khai ân a!"

"Tha mạng cho ta a!"

"Khai ân a! Khai ân a!"

...

Hắc vụ bên trong quỳ xuống đất dập đầu người không biết Phàm Phàm,

Từng cái khóc rờn rờn, đau khổ cầu khẩn.

Bọn họ dạng này, ngược lại là đề lần thứ nhất gặp tình huống này Tiêu Vân trong lúc nhất thời cũng có chút sững sốt, tâm thuyết cái này cũng có thể? Cái này còn mang cầu xin tha thứ? Điều là có tự chủ ý thức?

Không phải hệ thống cho xoát đi ra quỷ?

Tiêu Vân trong nội tâm liền hơi có chút xấu hổ, trước đó còn cho là bọn họ là như đồng du bộ phim bên trong kinh nghiệm quái, thật không nghĩ đến chúng nó đều là chân chính có chủ Sinh Hồn!

"Các người đều có khi còn sống trí nhớ?"

"Có a có a!"

Đi đầu một cái vội vàng dập đầu nói: "Tiểu sinh trước Tục Gia tính danh Uổng Viễn lăng, vốn là Thương Nguyên Châu Cao Lăng huyện nhân sĩ, sau tại Khánh Nguyên 19 năm bá nhập Phong Lâm viện Viện Chủ tâm ngục Pháp sư môn hạ, Viện Chủ ban thưởng Pháp Danh nghiêm xa, lại trải qua mười năm, một lần vô ý, trượt chân ngã vào treo cầu phía dưới thâm uyên thịt nát xương tan, lại được Viện Chủ đáng thương, đến táng nơi đây! Cho tới bây giờ đã hơn năm trăm năm vậy!"

"Hoặc! Thật giả?"

"Thiên chân vạn xác! Thiên chân vạn xác! Không dám có giấu diếm tiểu sư phụ a!"

". . . Thiện tai!"

Tiêu Vân nghe được trong lòng rất lợi hại rất lợi hại kinh dị dưới, Khánh Nguyên là Đại Ngụy Tiên Đế Ngụy hiên Đế cái cuối cùng Niên Hào, từ Khánh Nguyên Nguyên Niên lên, đến Khánh Nguyên 397 cuối năm.

Sau đó năm sau cũng là Đường Kim Bệ Hạ Hồng Tề Nguyên Niên, đến năm nay là Hồng Tề 189 năm.

Cái này thêm thêm giảm một chút, thật đúng là đã 567 qua tuổi qua!

Mà lại hán thuyết hán là tâm ngục Viện Chủ đệ tử, hàng 'Nghiêm' chữ lót, này càng là so đương kim Phong Lâm viện Viện Chủ không ý Đại Sư 'Không' chữ lót còn cao một chút!

Bởi vì Thanh Lâm trong chùa, bồi phận xếp hạng chung 32 bồi phận, theo thứ tự là

Rộng rãi tuệ biến, kiên định thư thái, đình diệu Viên Giác, Ngộ Chân tâm

Nghiêm không thanh pháp, hoa Bản trí định, thanh tịnh cô luật, trong vắt linh thiện phương

Tâm ngục Pháp sư là 'Tâm' chữ lót, đệ tử của hán nghiêm xa là 'Nghiêm' chữ lót.

Mà không ý Đại Sư là 'Không' chữ lót, Tiêu Vân là đệ tử của hán, cũng là 'Thanh' chữ lót.

'Tâm, nghiêm, không, Thanh'

Đầu năm nay đều là phân biệt đối xử, này lại như thế tính toán, Tiêu Vân đột nhiên liền phát hiện mình thế mà so cái này cho mình đập đầu gia hỏa thấp Tam chút! Nên gọi hán 'Sư thúc tổ' mới là!

'Đầu đen rau muống!'

Tiêu Vân trong nội tâm nhất thời im lặng chỉ cực!

Lại hỏi bên cạnh một cái khác quý: "Người cũng là 'Nghiêm' chữ lót?"

"Không phải không phải!" Quý kia vội vàng nói: "Tiểu 'Tâm' chữ lót!"

"Tiểu là 'Nghiêm' chữ lót!"

"Tiểu 'Thật' chữ lót!"

"Tiểu 'Không' chữ lót!"

.....

Một đám quý kêu loạn vội vàng toàn bộ tự giới thiệu, kết quả Tiêu Vân nghe xong nhất thời càng im lặng!

Thấp nhất cũng là 'Không' chữ lót, mà cao thế mà còn có cái 'Thật' chữ lót!

Đây thật là.!

Hán cũng là bất đắc dĩ, còn vốn cho rằng là cái luyện cấp bảo địa, nào biết được lại là cái tổ tông ồ!

Không có cách, Tiêu Vân đành phải trước nói: "Chư vị trước mau mau lên!"

Chờ bọn hán tất cả đứng lên, lại dài cung bái thờ dài: "Tuy nhiên Âm Dương có thứ tự, người quý có khác, nhưng chư vị dù sao cũng là Thanh Vân sư môn trưởng bối, Thanh Vân trước đây lỗi mắng, nhiều có đắc tội, còn thứ lỗi!"

"Không dám không dám!"

Này Chúng Quý cuồng quát lại quý xuống liên tục thăm đáp lễ: "Thế gian này Thiên Địa Nhân Thần Quý, thân người vốn là so Thần Quý cao quý, huống chi ta đời lúc còn sống không có chỗ nào mà không phải là phạm giới luật chi tăng, mà tiểu sư phụ thiên tư mạnh mẽ ngay sau định là Phật Môn Đại Tôn, là bằng vào ta các loại tội đồ, lại sao dám thụ tiểu sư phụ cúi đầu!"

Vừa nói còn một bên lại dập đầu không ngừng.

Tiêu Vân thấy thế trong lòng lược an, lại cười: "Này như thế, chư vị trưởng bối là khoan dung vẫn bối?"

"Không dám đàm khoan dung, không dám đàm khoan dung" Chúng Quý cuồng quát lại bái: "Ta đời cảm ơn tiểu sư phụ mạng sống chi ân mới là!"

Gặp bọn họ dạng này, Tiêu Vân mới xem như buông xuống.

Sau đó đón đến, lại để bọn hán đứng lên, khách khí nửa hai câu, Tiêu Vân Tài kỳ quái hỏi: "Các người đã đều đã là hơn mấy trăm năm Quý Linh, cao thậm chí đều đã hơn nghìn năm, vậy các người làm sao cũng còn ở lại đây Linh Tùng phong hậu sơn, vì sao đều không đi đầu thai?"

"Cái này. . ."

Chúng Quý hai mặt nhìn nhau, ngừng ngừng, bên trong một cái liền chấp tay nói: "Hồi tiểu sư phụ, nơi đây, không phải Linh Tùng phong hậu sơn!"

"Không phải hậu sơn?"

Tiêu Vân kinh ngạc: "Nơi này rõ ràng là hậu sơn!"

"Ây. . ."

Chúng Quý không dám theo Tiêu Vân mạnh mẽ, có thể lại không dám qua loa Tiêu Vân, từng cái đều lại sợ sệt một chút, sau đó vừa mới quý kia mới cần răng lại nói: "Tiểu sư phụ, nơi này thật cũng không phải là Linh Tùng phong hậu sơn! Nơi này quả thật Âm Phủ Quý Vực!"

"Âm Phủ Quý Vực?"

Tiêu Vân nhú mày kỳ quái hơn: "Nhưng ta vừa mới rõ ràng là từ Thanh Sơn Tự Linh Tùng phong hậu sơn tới!"

"Cái này. . ."

Chúng Quý người nhìn ta, ta nhìn người, trong lòng bọn hắn kỳ thực cũng kỳ quái, ấn lý thuyết Âm Dương Lưỡng Giới rõ ràng, dương thân thể là không thể nào nhập Âm Giới Quý Vực.

Có thể cái này tiểu sư phụ làm sao lại tiến đến, còn lợi hại như vậy?

"Tiểu sư phụ" quý kia liền lại cung kính nói: "Tốt gọi tiểu sư phụ biết, trong thiên địa này phân Âm Dương Lưỡng Giới, người tại Dương Gian, hồn quy âm giới, cho nên ta đợi Quý Hồn Chi Thể, thật là tại Âm Giới Quý Vực!"

Nói đón đến lại do dự nói: "Về phần tiểu sư phụ sao có thể tới, ta đợi sáng suốt học cặn, xác thực không biết!"

Hắn lời này rơi, Tiêu Vân liền nghe đến hắc vụ bên trong sột sột soạt soạt thấp giọng: "Cái này tiểu sư phụ có thể là Phật Môn Đại Đức chuyển thế,... trời sinh Âm Dương thể!"

"Xéo đi, Âm Dương thể là bất nam bất nữ, nói vớ nói vẩn cái gì!"

"Người Tài nói vớ nói vẩn! Ta là thuyết tiểu sư phụ thể chất đặc thù, có thể khám phá Âm Dương Lưỡng Giới!"

"Vậy cũng có thể là ăn cái gì Tiên Chi linh thảo!"

"Có phải hay không là đến bảo bối gì?"

"Có lẽ là thiên phú dị bẩm!"

...

Ong ong ong vang lên liên miên, thuyết cái gì cũng có, để phía trước nhất liền đứng tại Tiêu Vân trước mặt mấy cái lão quý xấu hổ rất lợi hại

"Tiểu. . . Tiểu sư phụ, người đừng nóng giận, bọn họ đều là quý thuyết lời nói dối, không thể coi là thật, không cần để ý tới bọn họ!"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân ngược lại không đến nỗi vì thế cùng bọn hắn tức giận, mà lại nghe bọn hắn một thuyết, Tiêu Vân cũng là tin tưởng, chính mình giờ phút này thật là tại Quý Vực, về phần làm sao tới. . .

"Trăm phần trăm cũng là hệ thống công lao!"

Trong nội tâm cửa nhỏ thanh Tiêu Vân không hỏi nữa vấn đề này, đón đến, ngược lại lại hỏi: "Vậy các người còn không có nói cho ta biết, các người làm sao đều đợi ở chỗ này, không đi đâu thai?"

"Ài!"

Hắn cái này hỏi một chút, Chúng Quý liền lại tất cả đều buồn bã bi thương thích: "Lúc trước hối hận không nên không nghe chư vị trưởng lão dạy bảo a!"

Liền có quý khóc rống nói: "Ta đợi vì tăng thời điểm, cho là mình chính là ngoại môn đệ tử, cho nên có nhiều không nhận pháp quy ước thúc, đi làm này Phá Giới sự tình! Vốn cho rằng về sau sớm tối hoàn tục, cũng không quan trọng, lại nào biết trung gian lấy tăng nhân chi thể từ đánh chết, mà ta đợi lúc còn sống Thiện Công lại không đủ, là lấy bị nhốt nơi đây, ngày ngày tiếp nhận âm cương phá thể chi phạt, bất đắc dĩ chỉ có thể quý mà khổ niệm Địa Tạng Vương Bồ Tát chú, đề cầu chuộc nhẹ sai lầm, sớm ngày đầu thai Lục đạo, đến lúc đó cho dù là làm Dương Gian súc sinh, cũng tốt hơn làm cái này Âm Phủ lúc nào cũng có thể sẽ hồn phi phách tán vô danh chi quý a!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Sa Môn cảnh

"Úc?"

Hắn lờn này đề Tiêu Vân nghe được giật mình một chút, một là không nghĩ tới Quý Giới như thế khó đối, hai là không nghĩ tới tăng nhân Phá Giới hậu quả hội là như thế này to lớn!

Ngay sau đó Tiêu Vân liền lòng có kỳ quái, ám đạo bọn họ đều phạm cái gì giới? Thế mà bị phạt nghiêm trọng như vậy?

"Các ngươi đều phạm cái gì giới, vậy mà lại đề cho các ngươi rơi vào dạng này cấp độ?"

Nghĩ đến liền hỏi một chút, nào biết hắn vừa mới hỏi thôi, liền có thật nhiều Quý Hồn nhin không được trốn vào hắc vụ, tiếng thờ dài liên tục

"Xấu hổ! Xấu hổ! Tiểu là phá 'Ăn mặn' giới, vì miệng lưỡi chỉ dục, thường thường ăn vụng ăn mặn thịt! Uống trộm rượu nhạt "

"Tiểu là phá 'Vọng Ngữ' , thường xuyên cùng người nói đùa, miệng ra lừa dối, mở miệng nói bân!"

"Tiểu là phá sắc giới, nhất thời dâm tâm lên, nhập thanh lâu Hồng viện loại kia là lút chi địa!"

"Tiểu là phá 'Giết chóc' giới, từng có ý ngược sát Chó Mèo phi điều, dùng cái này tìm niềm vui!"

"Tiểu là phá 'Trộm cướp' 'Phi báng' giới chỉ, từng trộm cướp người khác tài vật, bị phạt về sau, tâm có bất mãn, mà phía sau phi báng sư tôn!"

"Tiểu nghiệp chương nặng nề, tham si sắc giận muốn, Ngũ Giới đều là phá vậy! Ai!"

...

Tiêu Vân từng cộc từng cộc nghe xuống tới chỉ nghe chính hắn sắc mặt nghiêm túc, những này giới luật, có chút chính hắn cũng có thể giữ vững không phá!

Khác không thuyết, chỉ vền vện là Sát Giới, Tiêu Vân liền không khả năng qua thủ!

Dù sao hắn phải nhanh chóng đề cao thực lực, liền miễn không muốn đại khai sát giới, không phải vậy cũng không thể phế hệ thống?

Có thể một khai sát giới liền thêm Nghiệp Lực, đến lúc đó một đường giết xuống tới nhiệm Nghiệp Lực chỉ sợ đầy đủ sau khi hắn chết vĩnh thế không được siêu sinh!

Cho nên nên làm cái gì?

Không giết?

Không có khả năng!

Tiêu Vân không thể như vậy bảo thủ!

"Không phải liền là Phá Giới mà thôi!"

"Thủ không được liền không tuân thủ!"

Trở về trên đường Tiêu Vân khề cau mày: "Làm chuyện gì không có nguy hiểm, càng khác thuyết ta còn có biện pháp giảm Nghiệp Lực thêm Thiện Quả! Sợ nó làm gì!"

Trong nội tâm thoáng nhẹ hừ một tiếng, Tiêu Vân một bên tâm đạo cái này các loại giới luật vẫn là cần thiết phải chú ý một chút, nhưng một bên nhưng lại đổi một số thí dụ như Sát Giới giới luật chẳng thêm ngó tới "Phật có Nộ Mục Kim Cương, không giết nào có chán nhiếp, không ác làm sao chấn động ác!"

Cái này nói hắn liền lại nghĩ tới đến (Sát Sinh Côn Thuật) đến, 【 Sát Sinh Côn Thuật, lấy giết dùng ác, lấy ác dùng ma, dọa ngã tâm cảnh, hộ ngã chân

phật!)

"Không tệ, lấy giết dùng ác, lấy ác dùng ma!"

Trước đó còn tưởng rằng chỉ là một câu mà thôi, hiện tại Tiêu Vân lại nhìn, lại chợt cảm thấy trong lồng ngực hào khí ngừng lại thăng.

Này một thanh âm đục đột xuất càng chợt cảm thấy toàn thân sáng khoái, lại trong thoáng chốc nhìn thấy trước mắt giữa thiên địa nháy mắt tươi sáng màu hoa bốn phía, hóa thành Cam Lộ, này Cam Lộ nhẹ vừa chạm vào Tiêu Vân đỉnh đầu Thiên Linh Bách Hội Huyết, Cam Lộ lại chuyển thành Linh Châu, 'Leng keng' một tiếng, từ Bách Hội Huyết rơi xuống linh thức biển!

'Leng keng' !

Này một tiếng giọt nước Thanh Linh giòn vang, quấy Bách Hội sóng nước sóng gọn sóng gọn, Tiêu Vân lập giác tai mắt thông minh, phương viên trong vòng mấy trượng, phong thanh, điệp âm thanh, trùng âm thanh. . . . Từng tiếng lọt vào tai, sinh cơ bùng bùng, để cho người ta nghe ngóng không tự chủ được mừng rỡ!

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân từ đáy lòng mà lên cảm giác thoải mái, khẽ cười nói: "Thiện tai! Thiện tai!"

Cười lúc còn chỉ cho là là phổ thông cảm ngộ, lại nào biết theo sát lấy chỉ nghe thấy hệ thống nhắc nhở: "Chúc mừng chủ ký sinh đốn ngộ 【sinh sát chấp niệm】, Phật Pháp Tu Vi đề bạt, tấn vị Sa Môn cảnh, người thu hoạch được 10 điểm tự do điểm thuộc tính, người Phật Chủ (Vãng Sinh Chủ) thương tổn đề cao "

"Hoặc!"

Tiêu Vân lần này lại giật mình đi, không nghĩ tới đây là đốn ngộ!

"Đột phá đến Sa Môn cảnh? Đơn giản như vậy?"

Nhất thời vui mừng, lại nhin không được cười lên ha ha!

"Ài, phía trước là Thanh Vân sao!"

Chính cười lớn, nghe được có thanh âm quen thuộc truyền đến, một thân ảnh vội vã chạy tới, chính là sư huynh Thanh Huyền!

"Ai u, Thanh Vân, người tại sao lại chạy đến bên này!"

Thanh Huyền vốn là ra ngoài tìm đồng môn nói chuyện phiếm qua,

Trò chuyện một chút giờ cơm đến, hần nhớ tới đến còn phải gọi Tiêu Vân, liền lại trở về gọi hần.

Kết quả lại không nghĩ rằng trở về xem xét, càng nhìn đến trên mặt bàn Tiêu Vân lưu tờ giấy nói là qua 'Chỗ cũ', Thanh Huyền xem xét này 'Chỗ cũ' liền mình bạch Tiêu Vân chỉ là trước kia hần bị quý phụ thân loạn mộ phần chỗ!

Cái này vẫn phải!

Thanh Huyền lập tức liền tâm thuyết tiểu tử này điên đi! Vừa ăn xong thua thiệt liền lại quá khứ?

Nghĩ đến Thanh Huyền liền quýnh lên, tranh thủ thời gian liền chạy tới, có thể Tài chạy đến nửa đường liền nghe phía trước có cười ha ha, thoải mái không bình thường.

Thanh Huyền một nghe thanh âm quen thuộc giống như là Tiêu Vân, bận bịu liền cao giọng hỏi một câu, sau đó lại gấp hơn mấy bước đi tới nhìn một chút, ôi! Thật đúng là chính đại cười Thanh Vân!

"Người còn có tâm tình cười!"

Thanh Huyền tới lên đường: "Người là không muốn sống đi! Một điểm tu vi không, người hướng bên này lung tung chạy cái gì! Người không biết nơi đó có mấy thứ bản thủ hại người không thành!"

"Úc?" Tiêu Vân không để ý cái khác, ngược lại là nghe hần thuyết những cái kia quý hội hại người liền để Tiêu Vân hiếu kỳ một chút, những tên kia còn dám hại người? Không thể nào! Chính bọn hần tội nghiệt cũng còn không thể chuộc lại, làm sao dám đi ra hại người?

"Sư huynh, ở trong đó Quỷ Hồn còn có đi ra hại người qua? Người gặp qua?"

"Ây. . ." Thanh Huyền sững sờ: "Gặp chỉ chưa thấy qua!"

Nhưng đón đến lại nói: "Bất quá chưa thấy qua lại có thể thế nào, trên đời này quý vật này có vật gì tốt, ta tuy nhiên chưa thấy qua, có thể hậu sơn thường

xuyên không hiểu có người nhảy núi bỏ mình, tóm lại cùng bọn hắn thoát không can hệ! Dù sao tự người sau này tốt nhất đừng có lại quá khứ là được!"

"Vâng!"

Tiêu Vân mặc dù biết tình huống, cũng không lo lắng, nhưng Thanh Huyền là lời hay là muốn tốt cho mình, Tiêu Vân liền cũng không nhiều phản bác, cười gật đầu xác nhận: "Tất nhiên nhớ kỹ sư huynh dạy bảo!"

"Ừm!"

Thanh Huyền nghe xong Tài gật đầu hài lòng: "Này đi thôi, nên ăn cơm!"

Dẫn Tiêu Vân xuống núi về viện, lâm lại nói: "Còn có cũng là trở về chớ cùng ngoại nhân thuyết hậu sơn có những cái kia mấy thứ bản thủ!"

Tiêu Vân nghe kỳ quái: "Vì cái gì?"

"Sợ a!"

Thanh Huyền liếc nhìn hắn một cái: "Ai sẽ không sợ quỷ? Người không sợ?"

"Vẫn được!" Tiêu Vân còn thật không sợ, lại buồn bực: "Có thể sư huynh, ẩn lý thuyết, chúng ta Tu Phật Phật Tu là quỷ vật khắc tinh mới là, làm sao lại sợ quỷ?"

"Này tu đạo cũng không phải là? Nho Môn cũng không phải là?"

Thanh Huyền hỏi lại hắn: "Mà lại cho dù chúng ta thật sự là chúng nó khắc tinh, nhưng Thủy Năng dập lửa, Hỏa cũng có thể đem nước hơi cho khô, chúng ta là chúng nó khắc tinh, có thể chúng nó cũng là chúng ta khắc tinh! Không phải vậy vì cái gì nhiều người như vậy sợ quỷ!"

"Ày. . ." Tiêu Vân tâm thuyết Thanh Huyền sư huynh thuyết Hữu Lý!

Nhưng muốn dưới trước đó này Chúng Quỷ nơm nớp lo sợ, sợ mình lửa cháy diệt bọn họ bộ dáng, Tiêu Vân vẫn là không nhận được lại cười cười: "Bất quá sư huynh, ta ngược lại thật ra cảm thấy Quỷ Đồ là đồ hèn nhất, người chỉ cần là đánh thắng được bọn họ, bọn họ kỳ thực càng sợ người hơn!"

Tiêu Vân ý là người tử còn có thể biến thành quỷ, quỷ tử coi như thật đến hồn phi phách tán, là lấy so ra mà nói, quỷ tự nhiên càng sợ người hơn.

Nhưng Thanh Huyền không biết Tiêu Vân ý tứ, nghe vậy liền bĩu môi: "Vậy cũng phải đánh thắng được mới là!"

Vừa nói vừa nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Người có thể đánh thắng?"

Tiêu Vân nghe cười một tiếng: "Vậy ta vạn nhất nếu là đánh thắng được đâu?"

"Không có khả năng!" Thanh Huyền đầu tiên là quả quyết phủ định, sau đó lại rất là nghiêm túc lại nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Sư đệ,... người cũng chớ xem thường những cái kia quỷ, những cái kia Quỷ Thiểu làm theo mấy trăm năm tu vi, nhiều thì mấy ngàn năm! Ngay cả ta đều đánh không lại, người vừa mới bái sư, làm sao có thể đánh thắng được! Người muốn đánh quá ít thuyết cũng phải lại tu luyện cái tâm mười năm lại thuyết!"

". Tốt a!"

Tiêu Vân nhún nhún vai, lại không phản bác được, không phải vậy cũng không thể cùng hắn giảng tiểu tăng thiên tư thông minh, người mang cự bảo bối a?

Thanh Huyền gặp hắn dạng này liền lại rất hài lòng tiếp tục thuần thuần dạy bảo: "Sư đệ, chúng ta tu luyện a, không thể gấp, đến từng bước một đến, người còn nhỏ, về sau có là thời gian, cho nên đừng nóng vội, từ từ sẽ đến là được!"

Nói xong lại vỗ vỗ Tiêu Vân, không khỏi cảm khái nói: "Yên tâm, người cũng đừng sợ không có người dạy người tu luyện! Đi, chúng ta trước đi ăn cơm! Ăn cơm trở về ta liền dạy nội công của người, chờ người thuần thực, ta lại dạy võ công cho người, Phật Chú! Về sau vững bước lấy đến, một ngày nào đó khác thuyết quỷ, cũng là thần tiên, mình cũng không thua bởi bọn hắn!"

"Vâng vâng vâng! Sư huynh nói rất chính xác!"

Thanh Huyền chân tình thực lòng, Tiêu Vân cười liên tục đồng ý, vừa thuyết một bên đi theo Thanh Huyền hướng Trai Đường đi.

Trên đường thời điểm Thanh Huyền lại hỏi Tiêu Vân có biết hay không làm sao niệm một hồi trước khi ăn cơm muốn niệm (2h Lâm Trai Nghi), Tiêu Vân lắc đầu, cái này nghe đều chưa từng nghe qua.

Thanh Huyền xem xét liền lại cười, thuyết người đừng vội, ta dạy cho người cái biện pháp, một hồi trai dài đề niệm thời điểm, người liền Động Chủy niệm 'Đại Từ Đại Bi Đại Như Lai Quan Thế Âm Bồ Tát ', phản phục niệm, chỉ Động Chủy đừng lên tiếng là được, trai dài nhìn ra nhìn không ra cũng không quan hệ.

Sau đó các loại lúc ăn cơm đợi, quả nhiên gặp có một người đầu tóc vài xanh trung niên hòa thượng đang này để bọn hắn niệm (2h Lâm Trai Nghi), Tiêu Vân cứ dựa theo Thanh Huyền thuyết niệm 'Đại Từ Đại Bi Đại Như Lai Quan Thế Âm Bồ Tát ', hòa thượng kia từ Tiêu Vân bên người đi qua hai

lần, nhìn Tiêu Vân hai mắt, cũng không thể thuyết Tiêu Vân, ngược lại để Tiêu Vân cảm giác theo trường thi gian lận một dạng, có chút kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Hỏi thăm , nhiệm vụ

Niệm xong trải qua liền bắt đầu ăn cơm, lúc ăn cơm đội toàn bộ trai trong nội đường thật đúng là một điểm tiếng nói chuyện đều không có, cái này khiến thói quen trước kia mấy người cùng nhau ăn cơm, vô cùng náo nhiệt Tiêu Vân rất có điểm không quen, cho nên hắn liền ăn rất nhanh.

Hắn sau khi ăn xong, Thanh Huyền còn đang từ từ ăn, gấp hắn ăn xong liền ánh mắt ra hiệu về trước đi.

Tiêu Vân gật gật đầu, đi trước cầm chén đĩa rửa sạch, sau đó trực tiếp liền về phòng.

Sau khi trở về hắn cũng không có sự tình, liền thừa dịp Thanh Huyền còn chưa có trở lại, Tiêu Vân lại mở ra hệ thống nhìn xem

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Môn

Đăng cấp: LV1(59 \ 100)

Danh vọng: 0

Căn cốt: 1

Tuệ Căn: 1

Độ nhân: 7

Khu quỹ: 7

Liệp Yêu: 7

Trừ Ma: 7

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 10

Nhà kho: Từ Bi Chuông, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quần Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, Pha Đà Chuông, trưởng lão Đạn Thối, Phá Ma chú, Trấn Hồn chú, Tĩnh Tâm Chú

Đề cử vị trí luyện cấp: Hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu), Sơn Cước Thái Địa (nhất cấp khu), Thanh Thạch Đáy Cốc (cấp hai khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Lâm Sư Huynh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tả Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huynh phiền não một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng), Thanh Phong Sư Huynh phiền phức một (Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước)

Nhìn một chút, đầu tiên là thuộc tính thượng phật pháp từ 'Sa Di' đột phá đến 'Sa Môn' .

Trong Phật môn phật pháp tu từ thấp đến cao là Sa Di, Sa Môn, hòa thượng, trưởng lão, Phương Trượng, Pháp sư, Pháp Vương, Tôn Giả, Thiên Vương.

Thiên Vương lại hướng lên cũng là Thượng Giới La Hán Bồ Tát, này cũng không phải là bình thường người có thể tiếp xúc, Tiêu Vân cũng không rõ ràng.

Nhưng mặc kệ Thượng Giới bộ dáng gì, dù sao hiện tại Thần Ma Giới Phật môn tối cao là Thiên Vương, thấp nhất là Sa Di, Sa Môn so Sa Di cao hơn một cấp, bất quá còn với không tới trở thành 'Hòa thượng' .

Tại trong Phật môn , bình thường ở nhà Cư Sĩ đều là Sa Di, Sa Môn, chỉ có trở thành 'Hòa thượng' , mới là thật người Phật môn.

Tiêu Vân hiện tại còn kém chút.

Đi theo là tiếp xuống đẳng cấp kinh nghiệm, 59.

Trước đó là 11, cũng là thuyết hán tại này loạn nghĩa địa chỉ đi này một chuyển, liền xử lý 48 cái Quỷ Hồn!

Cái này. . .

Nếu như là hệ thống quái vật lời nói, Tiêu Vân không quan trọng.

Nhưng bây giờ vừa nghĩ tới chính mình liền này một hồi, liền để 48 cái vốn đang có thể Luân Hồi Chuyển Thế Quỷ Hồn hồn phi phách tán. . . . Hắn cũng coi là hơi lý giải, vì cái gì này Chúng Quỷ từng cái toàn dọa đến quỷ xuống đất cầu xin tha thứ!

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Là có chút, quá tàn bạo!

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân thấp thỏm một tiếng niệm phật, trong đầu mơ hồ nhìn thấy chư hồn thể thâm hóa thành hắc vụ.

Nhưng cùng lúc, Tiêu Vân nhưng lại trong cõi u minh cảm thấy có vẻ như không nên tự trách mình.

"Ai!"

Nhìn ra phía ngoài nhìn, trước mắt là một mảnh Khô Diệp tung bay, rơi xuống mặt đất.

Tiêu Vân gấp này cang trong lòng ngực giống như có điều ngộ ra: "Khô Diệp còn có thể rơi xuống đất, tàn hồn nhưng thủy chung phiêu diêu. . . . A Di Đà Phật, thế gian từ có nhân quả a!"

Thở dài trong lòng một tiếng, Tiêu Vân song chưởng hợp thành chữ thập, lại nhìn mắt hệ thống, trong lòng lại vững vàng xuống tới.

Bởi vì cũng tốt, quả cũng được, chính mình có hệ thống, cuối cùng có thể so sánh người khác nhanh một bước, chiếm một bước tiên cơ.

"Hệ thống, đem 10 điểm thuộc tính bình quân phân phối đến căn cốt theo Tuệ Căn bên trên "

Mắt nhìn hệ thống, nhìn thấy 10 điểm để đó không dùng điểm thuộc tính, Tiêu Vân liền trực tiếp đem 10 điểm thuộc tính bình quân phân phối đến căn cốt theo Tuệ Căn bên trên.

Kỳ thực 10 điểm thuộc tính rất nhiều, dù sao thăng một cấp cũng chỉ có 2 điểm tự do điểm thuộc tính, 10 điểm đã tương đương với thăng cấp 5.

Ngoài ra, người bình thường căn cốt theo Tuệ Căn đều là 0, Tiêu Vân trước đây 1 điểm Tuệ Căn liền đã đủ tư cách bị Không Tịch Đại Sư mang về.

Mà bây giờ 5 điểm thêm xuống dưới, hán Tuệ Căn cũng là 6!

Tiêu Vân không biết cái này có thể hay không xem như thiên tài, có thể tuyệt đối đã là so với người bình thường Cường rất rất nhiều, chỉ là hắn cũng không quan tâm so người khác mạnh bao nhiêu, người khác cùng hắn căn bản cũng liền không thể so sánh.

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Lại song chưởng hợp thành chữ thập thở dài, Tiêu Vân lại cảm giác khuyên bảo chính mình, điệu thấp, ôn trọng, nghĩ lại mà làm sau.

"Không thể bởi vì có một chút thành tích, liền đắc chí! Thần Ma Giới, Thần Ma đều có, mình bây giờ đây tính toán là cái gì. . . . A Di Đà Phật!"

Tâm đạo hiện tại vẫn là yên lặng đề cao thực lực tốt.

"Muộn Thanh phát phát tài mới là vương đạo!"

Khẽ mỉm cười nói tiếng, hần lại lại nhìn mắt hệ thống nhà kho, bên trong nhiều Thất Bản Vũ Kỵ, ba quyển Phật Chú.

10 quyển sách, Tiêu Vân đại khái quét mắt một vòng, hần cũng mặc kệ cái khác, chỉ nhìn có hay không giảm Nghiệp Lực thêm Thiện Quả đặc hiệu, không có cũng không cần.

Kết quả mười bản bên trong một bản mang đặc hiệu đều không có, Tiêu Vân chỉ có thể từ bỏ.

Đi theo lại nhìn xem phía dưới vị trí luyện cấp theo đề cử nhiệm vụ.

"Hậu sơn Tháp Lâm là không thể qua, vậy cũng chỉ có qua Sơn Cước Thái Địa theo Thanh Thạch Đáy Cốc "

Hậu sơn Tháp Lâm ngược lại không phải là không thể qua, trên thực tế nơi đó Quý Hồn chỉ là không thể giết, nhưng muốn dùng bọn họ cảm kinh nghiệm vẫn là có thể, nhưng là lại muốn dùng bọn họ cảm kinh nghiệm, vậy thì phải cần Tiêu Vân qua Độ Hóa bọn họ.

Bọn gia hỏa này hiện tại cũng là quý, chính cần phải có người đi đem bọn hần Độ Hóa, nhưng vấn đề là giết bọn hần dễ giết, Tiêu Vân dễ dàng là có thể đem chúng nó diệt đi.

Nhưng là muốn Độ Hóa bọn họ, Tiêu Vân hiện tại tu vi còn không được!

Những này Quý Đồ là tội nghiệt tại thân, mà lại phần lớn là hàng trăm tuổi già quý, muốn Độ Hóa bọn họ, cho dù là Tiêu Vân chính mình tự mình xuất thủ, vậy không có trường lão thực lực cũng là nghĩ cùng đừng nghĩ!

Cho nên hiện tại hậu sơn Tháp Lâm chẳng khác gì là phế, muốn luyện cấp cũng chỉ có thể qua Sơn Cước Thái Địa theo Thanh Thạch Đáy Cốc.

Hoặc là. . .

"Làm nhiệm vụ!"

Nhiệm vụ từ trước đến nay đều là cảm kinh nghiệm nhanh nhất đường tắt!

"Thanh Lâm Sư Huynh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tà Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huynh phiền não một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng), Thanh Phong Sư Huynh phiền phức một (Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước) "

"Ba cái nhiệm vụ "

Nhìn cũng đều là rất lợi hại mê người hệ liệt nhiệm vụ

"Nhưng Thanh Lâm đoán chừng sẽ không để ý đến ta, Thanh Lâm coi như "

Thanh Lâm là tương đương với Phó Viện Chủ, đối với hần loại địa vị này người, hần liền là có chuyện cũng sẽ không ủy thác cho một cái mới vừa vào cửa không thể hai ngày tân nhân, cho nên Thanh Lâm không được.

Sau đó cũng là Thanh Ngư, Tiêu Vân hiện tại cũng còn không biết Thanh Ngư là ai, nhưng nhìn hần nhiệm vụ điểm là tại 【 Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng 】, Tiêu Vân liền biết cái này đoán chừng cũng là vị không tốt tiếp xúc hạng người.

Lời như vậy, cũng chỉ còn lại có sau cùng Thanh Phong Sư Huynh phiền phức một (Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước).

"Nhiệm vụ này điểm là bếp sau Giếng nước "

"Giếng nước "

Tiêu Vân điểm điểm tay chỉ,... tổng cảm giác mình có vẻ như đã đoán được là nhiệm vụ gì

"Đoán chừng không phải gánh nước cũng là mức nước, hoặc là Giếng nước hỏng "

Đoán lung tung đoán, Tiêu Vân lại tâm đạo nếu là gánh nước mức nước vẫn được, chính mình còn có thể làm một đám, nhưng nếu là Tu Thủy giếng, chính mình chỉ sợ cũng bất lực!

"Chờ Thanh Huyền sư huynh trở về hỏi một chút rồi nói sau!"

Muốn dưới, quyết định vẫn là chờ Thanh Huyền trở về lại nói.

Cũng không thể để hần chờ lâu, Thanh Huyền ăn xong cũng liền trở lại.

Hần vừa về đến, Tiêu Vân liền hỏi hần: "Thanh Huyền sư huynh, người biết không biết Thanh Ngư Sư Huynh?"

"Thanh Ngư Sư Huỳnh?"

Thanh Huyền cười dưới: "Ta ngược lại thật ra biết hấn, nhưng là vấn đề là hấn không biết ta à!" Đón đến lại cùng Tiêu Vân giới thiệu: "Hấn là chúng ta Hữu Viện Tổng Quản Sư, bình thường luôn luôn xụ mặt, không có việc gì liền lung tung huấn người, chúng ta viện nhi cũng không thể ai nguyện ý cùng hấn thân cận, làm sao, người tìm hấn có việc?"

"Không có!"

Tiêu Vân nghe hấn thuyết cái này Thanh Ngư không tốt ở chung liền cũng lười quá khứ tìm xúi quẩy.

Sau đó dừng lại hỏi Thanh Huyền: "Này Thanh Phong Sư Huỳnh người quen thuộc sao?"

"Thanh Phong Sư Huỳnh a" Thanh Huyền lần này đến gật gật đầu: "Hấn là bếp sau Tiểu Quán Sư, người ngược lại là thắng hiền hoà" nói dừng lại, lại cùng Tiêu Vân cười nói: "Ta cùng hấn quan hệ cũng không tệ lắm, người nếu là muốn gặp hấn, ta có thể mang người đi gặp một lần!"

"Ngô!"

Tiêu Vân cười dưới, nhìn xem trong hệ thống nhiệm vụ.

Nhiệm vụ: Thanh Phong Sư Huỳnh phiên phức một

Nói rõ: Thanh Phong Sư Huỳnh lớn nhất tiến giống như gặp được điểm phiên phức, người có thể đi nhìn xem, có lẽ có thể giúp đỡ một điểm nhỏ bận bịu.

Địa điểm: Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước

Trạng thái: Chưa mở ra

Khen thưởng: Không biết

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nhiệm vụ Hoàn Thành

"Thanh Phong Sư Huỳnh!"

"Há, Thanh Huyền a "

Phong Lâm viện bếp sau, vừa mới làm xong cơm nghỉ ngơi một chút đến Thanh Phong bọn người đang ngồi ở cửa nói chuyện phiếm, nghe được có người gọi hấn, ngẩng đầu nhìn liếc một chút, thấy là hậu sơn Trụ Lâm sư đệ Thanh Huyền.

"Thanh Huyền, làm sao, chưa ăn no, muốn tới đây tìm ít đồ ăn?"

Thanh Huyền cùng hấn quen thuộc, Thanh Phong liền cố ý trêu chọc hấn một chút, Thanh Huyền nghe xong vội vàng khoát tay: "Thanh Phong Sư Huỳnh đừng nói giỡn, ta còn không muốn vào Giới Luật Đường!" Bọn họ một ngày chỉ có thể ăn hai bữa cơm, thời gian khác lại ăn cũng là phạm giới, bị bắt được muốn bị đưa Giới Luật Đường."Ta tìm đến sư huynh, là có chút việc nhi!"

"Chuyện gì?" Thanh Phong trực tiếp hỏi hấn: "Người thuyết một thuyết, khả năng giúp đỡ lời nói, ta liền giúp người làm một chút!"

"Ngược lại cũng không phải cái đại sự gì "

Thanh Huyền vừa nói một bên chỉ dưới bên cạnh Tiêu Vân: "Cái này là mới vừa vào cửa tiểu sư đệ Thanh Vân, chủ yếu là hấn, là hấn tìm người có chút việc nhi!"

Nói xong lại chào hỏi Tiêu Vân: "Sư đệ, trước gặp qua Thanh Phong Sư Huỳnh!"

"Gặp qua Thanh Phong Sư Huỳnh!"

"Ừm!"

Tiêu Vân hợp thành chữ thập thi lễ, Thanh Huyền cũng đứng lên hơi hơi đáp lễ, lại kỳ quái nói: "Thanh Vân sư đệ, người tìm ta có chuyện gì muốn ta hỗ trợ?"

Hắn chưa thấy qua Tiêu Vân, lại gặp Tiêu Vân còn nhỏ, biết hắn là mới nhập môn tiểu sư đệ.

Lại nhìn Tiêu Vân theo Thanh Huyền cùng một chỗ, đoán được Tiêu Vân hiện tại hẳn là cũng tại quét Tháp Lâm, gấp này, tâm hắn thuyết đoán chừng là tiểu sư đệ này không nguyện ý quét Tháp Lâm, cho nên muốn tìm chính mình, điều đến chính mình nơi này làm việc.

Nghĩ như vậy một phen, Thanh Vân lại hơi hơi âm thầm lắc đầu, ám đạo mình bây giờ tự thân khó đảm bảo, chuyện này còn là bất kể cho thỏa đáng.

Nghĩ như vậy, hắn liền đợi đến Tiêu Vân mở miệng trước, hắn lại uyển chuyển cự tuyệt.

Chỉ là hắn lại không nghĩ rằng là, Tiêu Vân mới mở miệng thuyết lại là: "Thanh Phong Sư huynh hiểu lầm! Ta không phải tìm đến sư huynh hỗ trợ!"

Nói không chừng, Tiêu Vân lại cười lấy giải thích: "Nhưng thật ra là trước đó ta nghe thấy có sư huynh thuyết Thanh Phong Sư huynh gần nhất sầu mi khổ kiểm, đoán chừng bị chuyện gì làm khó, sợ nghe cũng không thể coi ra gì, sau đó trở về thời điểm ta coi như làm chuyện bát quái theo Thanh Huyền sư huynh nói rằng "

"Lại không nghĩ rằng, ta sau khi nói xong, Thanh Huyền sư huynh thuyết hắn theo sư huynh người quen thuộc, nghe ta nói người có chuyện, hắn liền liên thuyết tới xem một chút, nếu có thể giúp một tay, chúng ta liền giúp một tay!"

"Úc!"

Thanh Phong nghe nhất thời sửng sốt, là như thế này?

Liền lại nhìn xem Thanh Huyền.

Giờ phút này Thanh Huyền lại bật cười, rất là im lặng mắt nhìn Tiêu Vân, tâm thuyết cái này tiểu hài tử nói vớ nói vẩn, rõ ràng là chính người muốn đến, lại nhất định phải nói là chủ công ý!

Bất quá hắn cũng không có vạch trần Tiêu Vân, vỗ vỗ hắn, liền theo ý hắn tiếp đó, theo Thanh Phong cười nói: "Xác thực như thế, đến lúc này là tới xem một chút có thể không thể hỗ trợ, thứ hai cũng là lĩnh tiểu sư đệ đến nhận nhận môn đường, hắn vừa tới, còn mong các vị sư huynh chiếu cố nhiều hơn!"

Nói không giữ quy tắc thập hướng cái này bếp sau mấy người đều thi lễ, đám người cũng đều nhao nhao đáp lễ: "Hắn là hắn là!"

Vừa nói vừa đều cười hướng Tiêu Vân gật gật đầu, đều rất hòa thuận.

Sau đó liền lại có sư huynh đối này Thanh Huyền nói: "Bất quá Thanh Huyền, người đến mặc dù là hảo ý, nhưng là Thanh Phong Sư huynh bận bịu, người sợ là không thể giúp!"

"Thật sao?"

Thanh Huyền trong lòng hiếu kỳ dưới, liền hỏi Thanh Phong: "Thanh Phong Sư huynh, đến cùng là chuyện gì đây?"

"Ài!"

Thanh Phong liền vỗ vỗ chính mình ánh sáng sáng bóng đầu, thờ dài nói: "Không nghĩ tới chuyện này thế mà liền sư đệ đều biết!"

Nói đón đến lại nói: "Nhắc tới cũng là không may, sư đệ người cũng biết, ta là quản gánh nước nấu nước!"

"Ừm! Biết!" Thanh Huyền gật gật đầu: "Thế nào, các người bếp sau thiếu nhân thủ? Đây không có việc gì, ta theo Thanh Vân hai chúng ta đều nhàn, người nếu là không ghét bỏ, chúng ta xé chiều mỗi ngày liền đến giúp người gánh nước!"

"Ài!" Thanh Phong khoát khoát tay lại thán: "Nếu là thiếu nhân thủ,

Ta còn này dùng sầu mi khổ kiểm!"

"Không phải thiếu nhân thủ?"

"Không phải!"

Thanh Phong lại thờ dài: "Ta dài lời nói ngắn thuyết, cũng là (Pha Đà Chương) bí tịch bị ta không cẩn thận cho rơi tại Giếng nước bên trong, cho chìm!"

"Cái gì!"

Thanh Huyền nhất thời nhất đại kinh hãi: "Thanh Phong Sư huynh, người làm sao khiến cho! Bí tịch người làm sao cho ném đến Giếng nước bên trong!"

Thanh Phong mi đầu khỏ đứng lên: "Ngày đó mức nước, không cần thận roi vào!"

"Cái này cái này cái này cái này. . ."

Thanh Huyền lú lười, chuyện này chính mình thật đúng là Bang không!

"Này Thanh Phong Sư Huynh, làm sao bây giờ?"

Thanh Phong nghe vậy lắc đầu, lại ngồi trở lại ngưỡng cửa: "Còn có thể thế nào , chờ bọn họ tới kiểm tra thời điểm, liền thắng thuyết thôi, đại không trượng trách, xéo đi, còn có thể thế nào!"

Hắn cũng là không thể làm gì, người không may, uống nước lạnh đều nhét kẽ răng, chỉ là một Bản Bí Tịch tính là gì!

Chỉ là nhìn trước mắt cái này quen thuộc phòng trọ, người quen biết, nghĩ đến chính mình khi còn bé bá sư, đến bây giờ đã mười bảy năm vội vàng mà qua, Bản còn tưởng rằng sẽ đợi đầy hai mươi năm, Công thành lui thân, lại nào biết. . .

"Ai!"

Lại thở dài một hơi, không thể cái biện pháp gì.

Mà những người còn lại cũng là bồi tiếp thở dài, hoặc là theo chân bắt đắ đi, cũng không có cách nào.

Chính giờ phút này, nghe được có giọng trẻ con hỏi: "Loại kia đến bọn họ kiểm tra thời điểm, chúng ta trước sớm cấp cho Thanh Phong Sư Huynh không phải liền là!"

Tiêu Vân kiếp này Tài 11 tuổi, thanh âm thật là đồng âm

Là lấy thanh âm này nghe xong mọi người đều biết là hắn, lập tức liền có sư huynh cùng hắn nói: "Tiểu sư đệ, ngươi vừa tới, không hiểu, lại không thuyết Thanh Phong Sư Huynh là đệ tử cũ, hắn ném quyền kia (Pha Đà Chương) cũng coi là tương đối cao giai vũ kỹ, chỉ có số ít đệ tử cũ mới có tu luyện, chúng ta đều không có, những này lại không thuyết "

"Vén vẹn là chúng ta cho dù là có, có thể bí tịch này tất cả mọi người đều là người các một bản, từ phát hạ đến ngày đó cũng là tại tờ thứ nhất viết lên chính mình tên, là đổi cũng không có cách nào đổi! Cho nên chúng ta cũng là muốn mượn, vậy cũng không thể mượn! Không phải vậy đều phải không may!"

"Chính là như vậy!" Người bên cạnh cũng phụ họa

"A" Tiêu Vân cái này nghe xong mới hiểu được: "Nguyên lai là dạng này!"

Gật gật đầu, tâm thuyết một là người khác không có (Pha Đà Chương) bí tịch, hai là có cũng không thể cho mượn qua.

Cũng là thuyết, Thanh Phong hiện tại chỉ có thể chờ đợi lấy bị đuổi ra ngoài.

Nghĩ như vậy tương tượng, Tiêu Vân liền lại nhìn một chút Thanh Vân, gặp hắn cúi đầu, than thở.

Tiêu Vân gặp này trong lòng mỉm cười, không nói gì thêm nữa, chỉ nhìn một chút hệ thống nhiệm vụ.

Nhiệm vụ đã đổi mới

Nhiệm vụ: Thanh Phong Sư Huynh phiền phức một

Nói rõ: Thanh Phong Sư Huynh bí tịch (Pha Đà Chương) ném, nếu như ngươi có, không ngại tiền hắn một bản

Địa điểm: Phong Lâm viện bếp sau, Giếng nước

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, Thanh Phong Sư Huynh lòng biết ơn

Nhìn xem nhiệm vụ, hắn lại nhìn xem hệ thống nhà kho, trong kho hàng, một bản (Pha Đà Chương) an an ổn ổn ngóc tại đó

Tên: Pha Đà Chương

Thuộc loại: Chương pháp

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tôn: Trúc Cơ cấp (bất định)

Thuộc tính: Không

Nói rõ: Từ Thanh Sơn Tự đời thứ hai Cao Tăng Đại Đức trưởng lão sáng tạo,... sau khi được chư đời cải tiến, từ mười một đời tăng Viên Hoa trưởng lão hoàn thiện, cùng dòng truyền lại từ nay, chính là Thanh Sơn Tự trung giai chương pháp, bên trong ngoại môn đệ tử đều là có thể tập được, uy lực không tệ, tối cao đẳng cấp 10(10), lấy người sử dụng bản thân đối nó lý giải năng lực làm chủ.

(tu luyện cần điểm thuộc tính 1)

Nhìn một chút, Tiêu Vân lại cười cười, bất quá đồng dạng không nói gì.

Sau đó nhìn Thanh Huyền cùng bọn hắn hàn huyên vài câu, lại an ủi dưới Thanh Phong, sau cùng cáo từ, hai người trở về.

Sau khi trở về, Tiêu Vân hỏi Thanh Huyền: "Sư huynh, Thanh Phong Sư Huynh là mình ở, vẫn là theo người khác ở cùng nhau?"

Thanh Huyền lên đường: "Hắn là cái Tiểu Quân Sư, chính mình có chính mình Thiện Phòng tiểu viện "

"Này vị trí cụ thể ở đâu sư huynh biết không?"

"Biết!"

Thanh Huyền cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp nói cho Tiêu Vân.

Tiêu Vân nghe, trong lòng ghi lại, đi theo hắn liền có ý đối chủ đề, nghe Thanh Huyền thuyết chút trong nội viện quy củ, chuyện lý thú, dạng này một tận tới đêm khuya tắt đèn ngủ.

Mà các loại Thanh Huyền ngủ thời điểm, bên cạnh Tiêu Vân sột sột soạt soạt mặc vào, nhẹ nhàng đẩy cửa ra ngoài.

Xấu hổ đi một lát, 'Đằng đẳng' gõ cửa: "Thanh Phong Sư Huynh!"

.....

Tiêu Vân không muốn để người ta biết chính mình có (Pha Đà Chương), không phải vậy không tốt giải thích.

Chỉ là Tiêu Vân nhưng lại không biết, tại hắn đêm khuya gõ tỉnh Thanh Phong thời điểm.

Thiết Giá Phong Phụng Trọng Thiên Viện bên ngoài, một tia hắc ảnh cũng đồng thời ngưng thành hình người: "Tội tăng Chân Ninh, cầu kiến đời này Phụng Trọng!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Phật châu

Dưới đêm trăng, Quỷ Ảnh Sâm Sâm, Vụ Ảnh trùng điệp, trùng điệp Vụ Ảnh bên trong trong mơ hồ là một cái tăng bào tung bay cao gầy lão tăng hư ảnh, hôn âm Phiêu Miêu: "Tội tăng Chân Ninh, có chuyện quan trọng cầu kiến đời này Phụng Trọng!"

'Kẹt kẹt '

Này trong viện tăng cửa mở ra, bên trong một cái trung niên tăng nhân đi tới, đơn chương thi lễ: "Đệ tử Thanh Vũ, gặp qua Chân Ninh Tổ Sư!"

"Không dám! Thanh Vũ sư phụ khách khí!"

Tung bay thấm thoát lão tăng Chân Ninh hợp thành chữ thập đáp lễ, trước ngực hắc sắc Phật châu dị thường dễ thấy: "Còn Thanh Vũ sư phụ thay thông báo, lão tăng có chuyện quan trọng bẩm báo!"

Thanh Vũ khẽ chau mày, nhận nhạ thanh âm: "Tổ Sư về, Phụng Trọng đã nghỉ ngơi, còn mong Tổ Sư thứ lỗi!"

Chân Ninh nghe vậy thần sắc bất biến, lần nữa hợp thành chữ thập Lễ Kinh, cung nói: "Làm phiền Thanh Vũ sư phụ dần xếp! Lão tăng sở dục nói, nhất định ta Thanh Sơn Tự ngàn năm chi cơ! Chuyện rất quan trọng, không thể lười biếng!"

Thanh Vũ mi đầu lại nhần, nhần nhặt lại nói: "Trong chùa việc vật vãn, không nhọc Tổ Sư hao tâm tổn trí, Tổ Sư về!"

"Nam Mô Địa Tạng Vương Bồ Tát!"

Chân Ninh hợp thành chữ thập lại lễ, than nhẹ, thấp giọng mà cầu: "Lão tăng nói, câu câu không phải giả, Thanh Vũ sư phụ, xin thông báo!"

"A Di Đà Phật!"

Thanh Vũ sắc mặt dần dần âm trầm: "Tổ Sư, ta trong chùa có huân, Âm Hồn không được can thiệp Minh chùa, Tổ Sư chớ để đệ tử khó làm!"

"Ai!"

Chân Ninh không nói gì, chân mày buông xuống, Hồn Ảnh trôi nổi vô định, thanh âm trống rỗng vô tung: "Lão tăng vô ý loạn ta trong chùa huân giới, chỉ là lần này quả thực chuyện rất quan trọng, lão tăng lúc còn sống hồ thẹn ta Thanh Sơn đại tự, giờ phút này sao lại dám biết chuyện không báo! Còn mong Thanh Vũ sư phụ khai ân, thay thông báo!"

"Thiện tai!"

Thanh Vũ sắc mặt rốt cục âm trầm xuống: "Tổ Sư, ngại giờ phút này chẳng lẽ nghe không biết tiếng người không!"

Một câu roi, Quỷ Ảnh kịch liệt trời nổi, ánh trăng chiếu xuống hắc vụ cuộn cuộn không ngừng, hồi lâu phương định, ở trong lão tăng tiếng thờ dài truyền ra: "Nam Mô Địa Tạng Vương Bồ Tát. . . Thanh Vũ sư phụ, người xuất gia, không đánh lừa dối!"

"Thiện!"

Thanh Vũ sắc mặt bất biến, đơn chương thi lễ, nhìn như kính, kì thực đuối: "Tổ Sư giáo huấn là, người xuất gia không đánh lừa dối, mà đệ tử trước đây nói, cũng không phải hư giả Vọng Ngữ! Còn Tổ Sư an tâm tu luyện, sớm ngày thoát đi Khổ Hải!"

Kì thực là đang mắng Chân Ninh việc của mình còn không có giải quyết, liền xen vào việc của người khác!

"Nam Mô Địa Tạng Vương Bồ Tát "

Chân Ninh Phật Tâm mặc dù định, có thể bị hậu sinh văn bối nhiều lần nhục nhã, thanh âm hần cũng là dần dần trầm thấp: "Này Thanh Vũ sư phụ, là không chịu dần xếp?"

Thanh Vũ chỉ một tiếng niệm Phật thấp tuyên: "A Di Đà Phật!"

"Ai!"

Quý bên trong lão tăng thấy thế thờ dài: "Lão tăng vốn không ý lần nữa phạm giới, thế nhưng việc này thực sự chuyện rất quan trọng! Thanh Vũ sư phụ, đặc tội!"

Dứt lời dưới ánh trăng một đạo hắc quang tan vào quang hoa đột nhiên đánh thẳng trong viện Thanh Vũ!

Nó tốc độ quá nhanh, hình thức chỉ ẩn nấp đã sớm vượt qua người bình thường các loại có khả năng phát giác chỉ cực hạn, chỉ trong chớp mắt liền đã chặn đánh bên trong Thanh Vũ!

Thế nhưng thế sự cũng không có tuyệt đối, tuy nhiên Chân Ninh ngàn năm Quý Tu, thực lực mạnh đã trực tiếp lúc còn sống, nhưng làm sao hần lấy Âm Phủ thể được Dương Gian sự tình, nó bản thân lại vô tuyệt Cường pháp bảo hộ thể, nhất động cũng là Quý Khí bốn phía, mà Thanh Vũ thân là độn Chung hòa thượng. Kỳ Thực Lực lại sớm đã viên siêu cùng thể hệ, không tầm thường, là lấy Chân Ninh xuất thủ nháy mắt, Thanh Vũ lập tức nghiêm sắc mặt, song chương hợp thành chữ thập: "A Di Đà Phật!"

"Ba!"

Tiếng nói roi một tiếng tiếng va chạm vang lên, Thanh Vũ trên thân một đạo hoàng sắc hộ thuẫn xuất hiện!

"Nghiêm Vận Thiện Chung!"

Chân Ninh sắc mặt bỗng nhiên đại biến, Bản Tự Phòng Ngự Chí Bảo!

Trong lòng của hần ngừng lại gấp, lập tức cao giọng nói: "Thanh Vũ sư phụ nghe lão tăng giải thích!"

"Muộn!"

Thanh Vũ quát lạnh một tiếng, không chút khách khí: "Ngươi lúc còn sống đã phạm có sai lầm lớn, Phật Chủ phù hộ, Tài đồng ý ngươi tại ta trong chùa tỉnh tu, bây giờ không biết hối cải, lại công nhiên tập kích ta trong chùa tăng chúng, ta há có thể dung ngươi!"

Tiếng nói không roi, nhất chỉ kim quang đột nhiên đánh về phía không trung Quỷ Ảnh!

Chân Ninh trôi nổi nhẹ nhõm hiện lên: "Tại sư phụ chó động nộ,

Nghe lão tăng. . ."

"Đông!"

"Cái gì!"

Chân Ninh chỉ nghe phía sau một tiếng vang vọng, ngang nhiên đại trận đã lên!

Hắn lập tức kinh ngạc: "Ngươi vậy mà vận dụng Hộ Sơn Đại Trận!"

"A Di Đà Phật!"

Thanh Vũ thanh âm thấp trọng: "Tổ Sư, Phật Ma Nhất Thế, ngươi đã nhập ma, không phải do ta nhân từ nương tay!"

"Àm âm!"

Lời còn chưa dứt, dưới ánh trắng sáng rực một tiếng 'Àm âm' tiếng sấm vang vọng, chấn động Chân Ninh trong nháy mắt thờ dài, hợp thành chữ thập bát đẩu: "Tăng Quỷ thể thể rõ ràng tâm, tăng nhân lạnh lùng hư Phật Ý. . . Thôi thôi, Địa Tàng Bồ Tát, đệ tử qua vậy!"

Dứt lời hắc ảnh tiêu tán, hóa làm một đạo Hắc Phong gào thét cuốn lên vạn trượng hắc vụ hướng Minh Nguyệt ùn ùn kéo đến mà đi!

"Hừ!"

"Muốn chạy trốn!"

Thanh Vũ lại hừ lạnh một tiếng, trong tay kim quang Phật Chủ đánh về phía giữa không trung!

"Àm âm!"

Giữa không trung lập tức lại một tiếng lời đình nổ vang, sau đó theo sát lấy một khóa Tử Lôi ngang nhiên nện hướng sau núi Tháp Lâm!

"Oanh!"

Ngàn năm Phật Tháp lập tức bạo liệt!

'Lạch cạch'

Bãi vị rơi xuống đất, khói đen vỡ vụn, toái phiến bên trong, lò mờ có thể thấy được 'Mười lăm đại' 'Tàng Kinh Các' 'Các Chủ' chữ!

"Ai!"

Bạo liệt Phật Tháp bên trong, một chuỗi hắc sắc phạt châu ùng ục ục một mực ném tới một tòa khác Phật Tháp trước đó, này Phật Tháp phảng phất có linh, đồng dạng thờ dài một tiếng mà lên, một tia hắc ảnh cũng là ngưng tụ, vung tay lên đem cái kia màu đen phạt châu nâng lên, phạt châu bên trong đứt quãng thanh âm truyền đến: ". . . Sư đệ. Đem. Này châu. Đưa cho. Này. Hải tử. Ta. Chân Ninh. Không nọ. Thanh Sơn. . ."

"Ai!"

Hắc ảnh lại một tiếng than khổ, dưới ánh trắng Tháp Lâm yên tĩnh, Quỷ Ảnh tung bay, tăng hồn rung động rung động tất tiếng. . .

Sư huynh, Âm Dương có giới, người quý có khác, Bản Tự Dương Gian sự tình như thế nào, đã cùng bọn ta không quan hệ, sư huynh cần gì phải chấp mê bất ngộ. . .

"Nam Mô. . . Địa Tàng Vương Bồ Tát. . ."

Hồn tăng đối nguyệt thấp tụng, ánh trắng rơi xuống, một trận ôn lương tưới nhuận. . .

Liếc mắt một cái này vỡ vụn Phật Tháp, lại đáng thương đáng tiếc!

Từ đó quan tài cùng quách biến mảnh, hồn cùng hóa xương bụi!

"Sư huynh thâm ý. . . Đã như vậy, này liền đi đi"

Phật Thập trước tăng ảnh ảo tường ảo tường, vung tay lên, hắc sắc phật châu bay vào này Trụ trước nhu hòa ánh trắng, vô ảnh vô tung. . .

.

"Àm âm!"

"Àm âm!"

"Sét đánh?"

Bên ngoài đột nhiên liên tục tiếng sấm kinh hãi đến trong phòng hai người,... một vị thiếu niên vải xanh tiểu hòa thượng thấy thế đứng lên, hợp thành chữ thập thi lễ: "Sư huynh, có tiếng sấm lên, sợ rằng sẽ muốn mưa, sư đệ chưa như mưa cổ, liền không nhiều đợi!"

"Ta đưa ngươi!" Đối diện Thanh Phong vội vàng đi theo đứng lên, lòng cảm kích lộ rõ trên mặt: "Ta đưa tiền sư đệ! Ta đưa tiền sư đệ!"

"Không cần không cần!" Tiêu Vân để Thanh Phong ngừng bước: "Sư huynh dừng bước! Sư huynh dừng bước! Sư huynh chỉ cần ngàn vạn nhớ kỹ, đừng nói cho bất luận kẻ nào cuốn sách này là ta đưa ngươi là được!"

"Yên tâm yên tâm!" Thanh Phong hợp thành chữ thập cảm kích liên tục bái tạ: "Ta liền nói là nội môn có sư huynh đáng thương tặng cho, tuyệt không liên lụy sư đệ!"

"Này liền đa tạ sư huynh "

"Không dám không dám, sư đệ cứu sư huynh mới là" !

"Người sư đệ kia cáo lui! Sư huynh dừng bước!"

Ngừng Thanh Phong, không cho hắn đưa, Tiêu Vân đi ra ngoài lại sợ mưa đến, liền bước nhanh hướng trong phòng đi.

Chỉ là đi đến trên đường ngửa đầu nhìn một chút, đã thấy trên trời trắng sáng sao thưa, nơi nào có trời mưa bộ dáng.

"Kỳ quái!"

Tiêu Vân tâm thuyết kỳ quái, lại cũng không có để ý nhiều, chỉ tiếp tục hướng chính mình phòng trọ đi, nhưng Tài lái xe cửa, đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào, bỗng nhiên đằng sau 'Bành' một tiếng dị vật đập vào đầu bên trên, đem Tiêu Vân nện 'Ai ư' một tiếng, lại theo đầu hắn trượt xuống đến, vừa vặn đeo lên trên cổ hắn!

"Thứ gì?"

Tiêu Vân nhất thời kinh ngạc, thứ gì, tự xưng nện ta?

Đưa tay sờ một chút, nhất thời lại một kỳ quái: "Phật châu?" Trên tay xúc giác nói cho hắn biết đây là một chuỗi Phật châu.

Trong lòng kinh ngạc, Tiêu Vân lấy xuống đối sáng ngời ánh trắng nhìn xem, thật là một chuỗi Phật châu!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tăng côn

"Phật châu? Cái này người nào?"

Tiêu Vân cũng không có đẩy cửa đi vào, chỉ ở ngoài cửa dưới ánh trắng cẩn thận chu đáo một phen, gấp cái này Phật châu mượt mà, Hắc Tinh như ngọc, bên trong hình như có hư huyền bóng dáng phiêu động, nhìn không giống như là vật tầm thường.

"Hệ thống, có thể phân biệt sao?"

Nội sự không quyết hỏi hệ thống, hệ thống cũng không có cô phụ Tiêu Vân tín nhiệm, chỉ quét qua liền cho ra tin tức.

Đồ vật: Quỷ Phật Thiện châu

Thuộc loại: Pháp bảo

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Chưa luyện hóa

Thuộc tính: Chưa luyện hóa

Nói rõ: Chưa luyện hóa

(luyện hóa cần Phật Pháp Tu Vi hòa thượng cảnh, chủ ký sinh tu vi không đủ)

"Hoắc! Vô chủ pháp bảo!"

Tiêu Vân kinh ngạc dưới, pháp bảo là những người tu luyện cao cấp trang bị, chờ đến hậu kỳ, mặc kệ là Tiên Tu Phật Tu Yêu Tu Quỷ Tu, đều cần pháp bảo đến gia tăng thực lực mình, có biện pháp bảo bối không pháp bảo liền là hoàn toàn hai loại tình huống.

Cho nên pháp bảo loại vật này, chín mươi chín phần trăm đều là chỉ cần lộ diện một cái, liền có chủ, cũng là đã bị luyện hóa, như loại này chưa luyện hóa vô chủ pháp bảo chỉ có hai loại khả năng, một loại là vừa mới bị tạo ra đến, còn không có tìm được chủ nhân.

Một loại khác chính là, chủ nhân bị giết!

"Vừa mới tiếng sấm?"

Tiêu Vân cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, xem xét đây là vô chủ pháp bảo, lại nghĩ tới đến vừa mới khác thường ù ù tiếng sấm, hẳn nhất thời liền trong lòng hơi động: Vụ con trai tranh chấp, ngư ông đắc lợi?

Ngẫm lại, đem phật châu thu đến hệ thống trong kho hàng.

"Thiên cho không lấy, phản thụ tội lỗi!"

Vô chủ chi vật, người nào cảm tới liền là ai.

Đem phật châu cất kỹ, Tiêu Vân nhìn hai bên một chút, cũng không có dị dạng.

Gặp này hẳn liền không lại chờ lâu, nhẹ nhàng đẩy cửa vào nhà, trong phòng sư huynh Thanh Huyền ngủ say.

Tiêu Vân liền cũng cùng áo nằm chết dí trên giường mình, nhưng cũng không có bao nhiêu buồn ngủ.

Trong đầu đi dạo, dứt khoát lại mở ra hệ thống nhìn một chút.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Môn

Đăng cấp: LV2(59 \ 200)

Danh vọng: 1

Căn cốt: 7

Tuệ Căn: 7

Độ nhân: 8

Khu quý: 8

Liệp Yêu: 8

Trừ Ma: 8

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 2

Nhà kho: Từ Bi Chưởng, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quân Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, trường lão Đạn Thối, Phá Ma chú, Trấn Hồn chú, Tĩnh Tâm Chú, quý Phật Thiện châu, Thanh Phong Sư Huỳnh lòng biết ơn

Đề cử vị trí luyện cấp: Hậu sơn Tháp Lâm (nhất cấp khu), Sơn Cước Thái Địa (nhất cấp khu), Thanh Thạch Đáy Cốc (cấp hai khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Lâm Sư Huỳnh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tả Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huỳnh phiền não một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng), Thanh Phong Sư Huỳnh phiền phức hai (Phong Lâm Viện Chủ viện, tụng kinh điện)

Hệ thống thuộc tính bên trong bắt mắt nhất biến hóa là đẳng cấp lên tới cấp 2, đẳng cấp lên tới cấp 2, này sở hữu thuộc tính đồng thời thêm 1, căn cốt theo Tuệ Căn bởi vì lúc trước đã thêm 5 điểm, giờ phút này đã đạt tới 7.

Mà lại phía dưới cùng nhất còn có thăng cấp mang đến 2 điểm tự do thuộc tính, phân biệt cộng vào cũng là 8, theo phía dưới độ nhân, khu quý, Liệp Yêu, Trừ Ma cái này bốn cái thương tổn thuộc tính một dạng cao.

Lại đi theo cũng là trong kho hàng thiếu Bản (Pha Đà Chưởng), nhiều cái 'Quý Phật Thiện châu', còn có một cái 'Thanh Phong Sư Huỳnh lòng biết ơn'.

Nhìn thấy quý Phật Thiện châu, Tiêu Vân lại đón đến, một bên là muốn biết cái này Phật châu thuộc tính, một bên là kỳ quái, thứ này làm sao lại đột nhiên rơi xuống trên đầu mình?

"Không phải là thật vận khí tăng mạnh a?"

Ngẫm lại, Tiêu Vân lại cười một chút, ám đạo bất kể như thế nào, dù sao đều là mình chiếm tiện nghi.

"Mặc kệ nó, Muộn Thanh phát đại tài là được!"

Trong lòng cười hai tiếng,

Lại điểm xuống cái kia 'Thanh Phong Sư Huỳnh lòng biết ơn'.

Đồ vật: Thanh Phong Sư Huỳnh lòng biết ơn

Thuộc loại: Kiện hàng

Đẳng cấp: LV1

Thuộc tính: Có thể mở ra

Nói rõ: Thần kỳ kiện hàng, có thể có thể khai ra kinh nghiệm, Ngân Lượng, trang bị, kỹ năng, sủng vật, tọa kỵ, pháp bảo các loại

"Úc!"

Tiêu Vân xem xét liền vui, nguyên lai là loại vật này!

"Bảo Hạp a!"

Ngay sau đó liền trong lòng thoáng qua mong đợi: "Hệ thống, trực tiếp mở ra đi!"

"Phải chăng mở ra kiện hàng 'Thanh Phong Sư Huỳnh lòng biết ơn' "

"Vâng, trực tiếp mở ra!"

Nói xong cũng nhìn thấy trong kho hàng kiện hàng tự động mở ra, bay ra ngoài một đầu hai đầu vòng có hắc sắc vòng sắt cây gậy

"Đỉnh: Người thu hoạch được trang bị 【tăng côn】"

Đồ vật: Tăng côn

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV1

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Côn loại vũ kỹ thương tổn +5%

Nói rõ: Phổ thông võ tăng sử dụng chế thức vũ khí, thương tổn, không có gì đặc sắc

"Không tệ không tệ!"

Tuy nhiên hệ thống nói là không có gì đặc sắc, có thể Tiêu Vân lại biết cái này kỳ thực đã coi như là không tệ.

"Đây chính là trong trò chơi tiêu chuẩn nhất cấp vũ khí!"

Nhất cấp vũ khí tiêu chuẩn thương tổn cũng là một loại vũ kỹ thương tổn +5%, đây là tiêu chuẩn thương tổn thuộc tính, tốt đi một chút hội thêm đến 7%, 8%, kém chút cũng là 3%, 4%.

5% coi như là bình thường, bất hảo bất phối, trung quy trung củ, tính toán là không tệ.

"Lấy ra đùa giỡn một chút!"

Sau đó cùng Tiêu Vân đem tặng côn lấy ra, tăng trường độ cũng vừa tốt thích hợp hấn dùng.

"Không tệ!"

Tiêu Vân hơi vui, đùa nghịch hai lần, một cỗ cảm giác quen thuộc giác truyền đến, không có tự chủ sử dụng (Sát Sinh Côn Thuật), nhất thời 'Sưu sưu' tăng côn phá không, nhuộm dần ra kim sắc Phật Quang, trang nghiêm hạo đại!

"Thiện cái quá thay!"

Thấy một lần dạng này Tiêu Vân tranh thủ thời gian ngừng, lại nhìn xem bên cạnh Thanh Huyền, còn tốt, cũng không có đem hấn đánh thức.

"Hô!"

Tiểu xả giận, Tiêu Vân lại nhin không được cười một chút, vừa đi vừa về vuốt ve dưới tăng côn, rất hài lòng, lại đem nó thu đến nhà kho.

"Không kịp ta trong trò chơi trang bị, nhưng bây giờ cũng không tệ!"

Hắn trong trò chơi vũ khí gọi 'Luân Hồi côn', là Tiên Khí, cùng hấn Lịch Kiếp vô số, lại bị hấn dùng đỉnh phong tài liệu trọng rèn qua không biết bao nhiêu lần, lợi hại đến kỹ năng gì đều không cần, vô cùng đơn giản nhất côn xuống dưới liền có thể xử lý một cái Thập Chuyển Đại Vô Tăng.

Thật so ra, khác thuyết cái này tăng côn, liền là bình thường Tiên Khí tại Luân Hồi côn trước mặt đều là rác rưởi.

Bất quá đó là trong trò chơi, lúc đó trên người hấn có thể tất cả đều là Tiên Khí, này giống bây giờ, mặc là phá vải xanh, giẫm là trăm nẹp giày, tất cả đều là hệ thống liền cảnh đều không muốn lý phổ thông quần áo, chán nản có thể.

Cho nên có thể có một cái cấp 1 tăng côn, hấn liền đã thỏa mãn.

"Vừa vận hiện tại đề cử nhiệm vụ cũng không thể làm, đoán chừng vẫn phải qua đánh quái thăng cấp, vậy bây giờ mở ra một cái tăng côn cũng vừa vận!"

Đề cử trong nhiệm vụ, Thanh Lâm theo Thanh Ngư nhiệm vụ như cũ không thể hi vọng, mà Thanh Phong nhiệm vụ đổi mới đến 'Thanh Phong Sư Huynh phiên phúc hai', nhưng nhiệm vụ lần này điểm là tại Phong Lâm Viện Chủ viện tụng kinh điện, đây là bọn họ bên trên sớm tối khóa địa phương, bình thường không cho vào, muốn vào chỉ có thể chờ đợi sớm tối giờ dạy học đợi mới được.

Có thể sớm tối khóa lại là một tuần một lần, hôm nay Tài số mười bốn, vẫn phải đợi thêm sáu ngày mới là lần tiếp theo sớm tối khóa.

Là lấy muốn làm Thanh Phong nhiệm vụ lời nói, vậy thì phải đợi thêm sáu ngày mới được.

Về phần cái này trong vòng sáu ngày nếu là muốn cảm kinh nghiệm, liền vẫn phải qua phá Sát Giới, qua vị trí luyện cấp.

Mà ba cái vị trí luyện cấp bên trong, hậu sơn Tháp Lâm cũng đã phế, chỉ còn lại có Sơn Cước Thái Địa theo Thanh Thạch Đầy Cốc.

Hai địa phương này Tiêu Vân tuy nhiên không thể đi qua, không biết tình huống như thế nào, nhưng nhìn tên, Tiêu Vân suy đoán hấn là Sát Yêu loại hình, này Sát Yêu, đoán chừng liền phải dùng (Sát Sinh Côn Thuật), cho nên Tiêu Vân Tài thuyết hiện tại mở ra tăng côn vừa vận.

"Bất quá đây đều là chính ta phỏng đoán, về phần cụ thể thế nào, vẫn phải ngày mai hỏi một chút Thanh Huyền sư huynh lại thuyết!"

Cái này nghĩ đến, hấn liền lại nhìn xem hệ thống, gặp không có gì cái khác cần thiết phải chú ý đến, liền quan hệ thống bắt đầu ngủ.

Còn ngủ mơ mơ màng màng thời điểm, nghe được bên tai có người gọi: "Sur đệ, rời giường, nên làm việc!"

Tiêu Vân nghe được phiền muộn, híp mắt lại tỉnh đến xem ngoài cửa sổ, trời vẫn đen: "Sur huynh, sớm như vậy a!"

"Đó là!"

Thanh Huyền cười mặc quần áo rời giường: "Hôm qua chúng ta sờ dĩ quét nhanh như vậy, cũng là bởi vì ta đã sáng sớm đứng lên quét cho tới trưa!"

Nói hấn đã thức dậy, lại vỗ vỗ Tiêu Vân: "Bất quá ngươi nếu là thực sự dậy không nổi liền ngủ tiếp một lát,... các loại ăn xong điểm tâm, ngươi tại quá khứ!"

"Ách, này đến không cần "

Tiêu Vân nghe xong, ngược lại là bắt đầu ngại ngùng: "Sur huynh, chúng ta cùng một chỗ!"

Đứng lên tắm một cái xoát xoát, cầm lên cái chổi theo Thanh Huyền cùng đi ra.

Lại nào biết, vừa mới vừa đi tới bên ngoài, một người trung niên tới phát phát tay gọi lại bọn họ: "Thanh Huyền!"

"Thanh Ngư Sur Huynh!"

'Ồ, hấn cũng là Thanh Ngư a!"

Tiêu Vân nhìn kỹ một chút hòa thượng này, cũng là một cái phổ phổ thông thông trung niên nhân, cũng không có gì đặc điểm.

"Thanh Huyền, các ngươi hiện tại muốn đi quét Tháp Lâm!"

"Đúng!" Thanh Huyền cười về hấn: "Càng sớm càng tốt!"

"Hôm nay đừng đi, trở về đi!"

"A?"

Thanh Huyền sững sờ: "Sur huynh, có ý tứ gì?"

Thanh Ngư liếc nhìn hấn một cái: "Cái gì có ý tứ gì, phía trên truyền lời, Tháp Lâm hai ngày này không cần quét, để ngươi nghỉ ngơi hai ngày không thành a!"

"Thành thành thành!"

Thanh Huyền liền cười: "Ước gì nghỉ ngơi một chút!"

"Vậy các ngươi trở về đi!"

Thanh Ngư nói xong chính mình quay người đi.

Thanh Huyền phía sau buồn bực, nhìn xem Tiêu Vân: "Cái quỷ gì? Không cần quét?"

"Ta nào biết được!"

Tiêu Vân nhún nhún vai, nói mình không biết.

Nhưng trong nội tâm, hấn lại nhớ tới tới hôm qua này cổ quái tiếng sấm.

Còn có này chuỗi 'Quý Phật Thiện châu' .

"Quý Phật. . . Quý Phật. . ."

Hậu son lại vừa lúc là Tháp Lâm.

"Có thể hay không có liên hệ gì?"

Tiêu Vân trong lòng hơi hơi hoài nghi, lại mắt nhìn trong hệ thống Phật châu, gặp này Phật châu bên trên tuy nhiên lưu quang lưu động, nhưng trừ ngoài ra lại cũng không có khác dị động.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Cao cấp? Hạ cấp?

"Tính toán, mặc kệ hấn!"

Trong lòng lắc đầu, tâm thuyết cái này cũng không liên quan việc của mình, mình bây giờ vẫn là trước đề cao mình thực lực mới là.

"Sur huynh" nghĩ như vậy, hấn liền vừa cười gọi Thanh Huyền: "Không cho quét vừa vắn, chúng ta trở về tiếp tục nghỉ ngơi!"

"Thuyết cũng là!"

Thanh Huyền gật gật đầu, ngừng ngừng, lại vừa cười nói: "Bất quá ta mỗi ngày đều là lúc này đứng lên qua quét rác, hơn mười năm xuống tới cũng không có từng đứt đoạn, cái này Thiên Đột nhưng không cho qua, ta còn thực sự có chút không quen!"

Nói hấn sờ sờ chính mình đầu tóc, vừa cười lắc đầu, kéo lại lấy đại táo cây chồi đi trở về: "Không cho qua cũng vừa tốt, sư đệ, ta hôm qua không phải thuyết muốn dạy ngươi vũ kỹ sao? Đi, vừa vắn thừa dịp thời gian này!"

Hôm qua hấn liền thuyết muốn dạy Tiêu Vân, nhưng hôm qua hấn vong, hôm nay cái này không có chuyện làm, hấn Tài lại nghĩ tới tới.

"Được!"

Tiêu Vân cũng gật gật đầu, hấn cũng là thật tò mò Thanh Huyền sẽ dạy hấn cái gì vũ kỹ.

"Sư huynh, ngươi dạy ta cái gì?"

"Trước dạy ngươi Trụ Cột Nội Công!" Nói nhìn một chút Tiêu Vân, hỏi hấn: "Sư đệ, ngươi trước kia có hay không báỉ sư?"

"Không có báỉ qua."

Tiêu Vân vốn là chuẩn bị đến thăm đáp lễ non miếu lão hòa thượng vi sư, kết quả nửa đường bị Không Tịch kết thúc, bị kết thúc cũng coi như, bị kết thúc về sau Tiêu Vân còn muốn lấy chính mình hội báỉ một cái xen vào Nguru A cùng Nguru C ở giữa siêu cấp sư phụ, này nghĩ tới sư phụ ngược lại là báỉ, nhưng không có trúng dùng, dẫn đến hiện tại thế mà luân lạc tới đến nơi đây.

"Ta vừa ra khỏi nhà, liền bị Không Tịch Đại Sư đưa đến Thanh Sơn Tự, sau đó liền báỉ không ý Viện Chủ, tiếp lấy liền theo sư huynh ngươi cùng một chỗ, nào có nó sư phụ hấn!"

"Bình thường bình thường!" Thanh Huyền nghe vậy vui mừng: "Chúng ta đều là như thế đến, duyên phận duyên phận!"

Tiêu Vân nhún nhún vai, chưa phát giác cái này có cái gì duyên phận, không may duyên?

"Tốt a!" Hấn liền đổi chủ đề: "Sư huynh, ngươi muốn dạy ta cái gì nội công?"

"(Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh)!"

"(Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh)?"

"Đúng!" Thanh Huyền gật gật đầu: "Ngươi bây giờ mới vừa vắn tu luyện, quá mạnh pháp môn ngươi còn không thể tu, trước tiên cần phải dùng (tiểu Kinh » cho ngươi đánh đặt nền móng!"

"Ây. . ."

Tiêu Vân do dự dưới, muốn hay không đem mình đã tu luyện (Dịch Cân Kinh) sự tình nói cho hấn biết?

"Sư huynh. . ."

"Cái gì?" Thanh Huyền quay người nhìn hấn một chút: "Thuyết!"

"Không có việc gì!"

Tiêu Văn gãi gãi đầu, vẫn là không nói ra.

"Ta chính là muốn nhìn một chút (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) bộ dáng gì!"

"Đơn giản, ta lấy cho ngươi xem!"

Bọn họ nói đã trở lại trong phòng, Thanh Huyền từ chính mình bên cạnh giường trong ngăn tủ lấy ra một bản hơi mỏng sổ đưa qua: "Cho!"

Gặp Tiêu Văn tiếp nhận, hắn lại nói: "Hiện tại ngươi trước dùng ta, qua mấy ngày bên trên thẻ đục buổi sáng thời điểm ta lại đi theo ngươi tìm Thanh Văn sư huynh muốn một bản!"

"Ừm, sư huynh!"

Tiêu Văn nghe cười nói tiếng cảm ơn, Thanh Huyền tùy ý khoát khoát tay, thuyết dừng khách khí, Tiêu Văn lại cười cười, mở ra quyển kia (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh).

Vừa vừa mở ra liền Tiêu Văn liền 'Hoắc' một tiếng kinh ngạc: "Sư huynh, ngươi quá nghiêm túc đi!"

Chỉ thấy này trong sách, lít nha lít nhít nhỏ đầy bút ký chữ nhỏ theo đủ loại đồ, tiêu chuẩn này học bá hình thức!

"Vẫn được vẫn được!"

Thanh Huyền liền cười: "Những vật này quá khó hiểu, lúc ấy là hận không thể đem giảng bài sư huynh bắt luận cái gì một câu đều nhớ kỹ, sợ về đến chính mình xem không hiểu!"

"Chà chà!"

Tiêu Văn thật sự là bội phục, nhìn không được liền để hệ thống cho bí tịch này tin tức.

Tên: Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Hạn mức cao nhất: Trưởng lão cảnh

Thuộc tính: Phật Chú tu luyện tốc độ +1%, Phật Chú uy lực +1%

Nói rõ: Chính là Thanh Sơn Tự Độ Ngũ Đại, Độ Lục Đại tăng ban đầu nghiên cứu sáng chế,

Sau trải qua chư đời không ngừng hoàn thiện, đến Thập Đại từ Đạt Ma Đường sơ định, đến đời thứ mười ba Đạt Ma Đường triệt để hoàn thiện, có thể xưng Thanh Sơn Tự Chấn Tự chi bảo, nhưng bởi vì trên việc tu luyện hạn hơi thấp, chỉ vì trưởng lão cảnh, là lấy chỉ có thể phán định là sơ cấp Phật Nguyên nội công. Bên trong ngoại môn đệ tử đều là có thể tập được, tối cao đăng cấp 10(10)

(tu luyện cần điểm thuộc tính 3)

"Ồi!"

Tiêu Văn cái này xem xét liền gật mình, song thuộc tính nội công không thuyết, hệ thống cho đánh giá cũng cực cao!

"Sư huynh, cái này (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) là Bản Tự Chấn Tự chi bảo sao?"

"Đến đi!"

Thanh Huyền nghe xong liền cười, tâm thuyết tiểu sư đệ này thật đúng là không thể thấy qua việc đời, chỉ là (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) liền bị hắn coi như là Chấn Tự chi bảo!

"Cái gì Chấn Tự chi bảo, đây chính là chúng ta tu luyện Trụ Cột Nội Công, cho chúng ta đặt nền móng dùng, tu luyện cái một năm nửa năm là được, đến lúc đó liền có thể đổi thành (Phổ Độ Tâm Pháp)!"

Nói đến đến lại cười: "Ta hiện tại tu luyện cũng là (Phổ Độ Tâm Pháp)!"

"Thật sao?"

Tiêu Vân nghe lại giật mình, tâm thuyết không phải đâu, (Phở Độ Tâm Pháp) so (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) còn lợi hại hơn?

Thanh Sơn Tự vũ kỹ Phật Chú không được tốt lắm, tâm pháp thế mà mạnh như vậy?

Nhất thời Tiêu Vân liền tò mò: "Sư huynh, ngươi có thể hay không đem ngươi (Phở Độ Tâm Pháp) cho ta xem một chút!"

"Được!"

Thanh Huyền quay người đem (Phở Độ Tâm Pháp) lấy ra đưa cho Tiêu Vân, hơi hơi đắc ý cười hắc hắc nói: "(Phở Độ Tâm Pháp) lợi hại cũng không phải (tiểu Kinh » có thể so sánh! Bất quá ngươi bây giờ còn không thể tu luyện , chờ qua cái hơn nửa năm, ta sẽ dạy ngươi tu luyện cái này!"

"Ngô, được!"

Tiêu Vân tùy tiện về câu, liền bận bịu đem chú ý lực đặt ở cái này (Phở Độ Tâm Pháp) bên trên.

Tên: Phở Độ Tâm Pháp

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Hạn mức cao nhất: Trưởng lão cảnh

Thuộc tính: Không

Nói rõ: Chính là Thanh Sơn Tự đời thứ ba tăng Tuệ Nhại Đại Sư sáng tạo, sau trải qua lịch đại cải tiến, từ Thập Đại Bản Nhục Đường hoàn thiện, chính là Thanh Sơn Tự sơ cấp nội công. Bên trong ngoại môn đệ tử đều là có thể tập được, tối cao đăng cấp 9(10)

(tu luyện cần điểm thuộc tính 1)

"Cái này!"

Tiêu Vân khê chau mày, nhìn trước đó hắn còn đối cái này (Phở Độ Tâm Pháp) chờ mong rất cao, nhưng bây giờ nhìn thuộc tính, cũng quá có chút có lỗi với Tiêu Vân chờ mong!

Tiêu Vân nhất thời liền nghi hoặc: "Sư huynh, cái này (Phở Độ Tâm Pháp), so (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) lợi hại?"

"A!"

Thanh Huyền đương nhiên: "(Phở Độ Tâm Pháp) là cao cấp nội công, (tiểu Kinh » chỉ là sơ cấp nội công, đương nhiên là (Phở Độ Tâm Pháp) lợi hại!"

"(Phở Độ Tâm Pháp) là cao cấp nội công, (tiểu Kinh » chỉ là sơ cấp nội công?"

Tiêu Vân nghe lại giật mình, bận bịu nhìn xem (Phở Độ Tâm Pháp) thuộc tính nói rõ: Chính là Thanh Sơn Tự đời thứ ba tăng Tuệ Nhại Đại Sư sáng tạo, sau trải qua lịch đại cải tiến, từ Thập Đại Bản Nhục Đường hoàn thiện, chính là Thanh Sơn Tự sơ cấp nội công. Bên trong ngoại môn đệ tử đều là có thể tập được, tối cao đăng cấp 9(10).

Chính là Thanh Sơn Tự sơ cấp nội công! Tối cao đăng cấp 9!

Mà (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) đồng dạng là sơ cấp nội công, nhưng là nó tối cao đăng cấp là 10!

"Cái này. . .!"

Tiêu Vân thật kinh ngạc, cái quỷ gì? ? ?

"Sư huynh!" Tiêu Vân nhin không được hỏi Thanh Huyền: "Người nào cùng ngươi thuyết (Phở Độ Tâm Pháp) là cao cấp nội công?"

"Cái này còn phải nói sao? Chúng ta đều biết a!" Thanh Huyền nghe buồn bực,... không biết Tiêu Vân có ý tứ gì: "(Phở Độ Tâm Pháp) có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh, đương nhiên là cao cấp nội công!"

"Cấp?"

Tiêu Vân càng sững sờ: "Có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh, liền là cao cấp nội công?"

"Không phải vậy đâu?"

Thanh Huyền kỳ quái không thôi: "Trưởng lão cảnh không là cao cấp nội công, cái gì là?"

". . ."

Tiêu Vân im lặng, (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) nói rõ bên trong viết rõ ràng, 'Nhưng bởi vì trên việc tu luyện hạn hơi thấp, chỉ vì trưởng lão cảnh, là lấy chỉ có thể phán định là sơ cấp Phật Nguyên nội công'

Cũng chính là thuyết, hệ thống phán định là, trên việc tu luyện hạn là trưởng lão cảnh, chỉ có thể là sơ cấp nội công!

"Cái này. . . . Thực sự là. . ."

Tiêu Vân Chân Vô ngữ, chỉ có thể thuyết bọn họ theo hệ thống đối nội công đẳng cấp nhận định không giống nhau.

Sau đó đón đến, Tiêu Vân lại nghĩ, cho dù là dựa theo Thanh Huyền nói, có thể tu luyện tới trưởng lão cấp liền là cao cấp nội công, cho nên (Phổ Độ Tâm Pháp) là cao cấp nội công.

Vậy tại sao cũng tương tự có thể tu luyện tới trưởng lão cấp (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) không là cao cấp nội công, mà là sơ cấp nội công?

Tiêu Vân nghi hoặc không thôi, mở miệng hỏi lại: "Thế nhưng là sư huynh, (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) cũng có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh, vì cái gì (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) không là cao cấp nội công?"

"Người nào thuyết!"

Tiêu Vân vừa nói xong Thanh Huyền liền kinh ngạc hỏi lại: "Người nào thuyết (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) có thể tu luyện tới trưởng lão cấp? (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) chỉ có thể tu luyện tới hòa thượng cảnh tốt a!"

"Hòa thượng cảnh? ! !"

Sa Di, Sa Môn, hòa thượng, trưởng lão.

Hòa thượng chính một chút thấp trưởng lão một cái cấp bậc!

Tiêu Vân kinh hãi con mắt to tròn, hần phát giác được chính mình có vẻ như trong lúc lơ đãng phát hiện một cái không được bí mật!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thanh Thạch Đáy Cốc

Đồng dạng có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) thế mà bị bọn họ cho rằng chỉ có thể tu luyện tới hòa thượng cảnh!

Tiêu Vân không nhiều thuyết, chỉ nhận thật nhìn lấy Thanh Huyền: "Sư huynh, người có tin hay không ta!"

Thanh Huyền nghe được kỳ quái, nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Tin tưởng người cái gì?"

"Về sau tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh), không muốn tu luyện (Phổ Độ Tâm Pháp)!"

Tiêu Vân tuy nhiên không biết vì cái gì Thanh Huyền trong miệng (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) chỉ có thể tu luyện tới hòa thượng cảnh, nhưng là Tiêu Vân tin tưởng hệ thống, hệ thống nói là có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh, vậy tuyệt đối cũng là có thể tu luyện tới trưởng lão cảnh!

Mà lại cái này (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) thuộc tính là song thuộc tính không thuyết, hệ thống cho nó hệ thống nói rõ cũng là phi thường mạnh, thậm chí đã dùng đến 'Thanh Sơn Tự Trấn Tự Chi Bảo' dạng này lời bình, cái này tại cái khác cũng chỉ là giới thiệu sơ lược vừa đưa ra lịch tình huống dưới, càng có thể nhìn ra hệ thống đối (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) coi trọng!

Cho nên Tiêu Vân có thể vô cùng vô cùng xác định, cái này (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) trăm phần trăm hẳn là ra một loại nào đó ngoài ý muốn tình huống, không phải dưới đèn đèn thì tối đắp lên tầng xem nhẹ, cũng là bị Thanh Huyền bọn họ những ngoại môn đệ tử này nhớ lầm, hiểu lầm!

Cho nên hiện tại Tiêu Vân là thật đề nghị Thanh Huyền tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh), mà không phải tu luyện (Phổ Độ Tâm Pháp).

Tiêu Vân đây là hảo ý, nhưng là Tiêu Vân lại vọng, hần thân phận bây giờ là một cái vừa mới nhập môn tiểu hòa thượng, tại Thanh Huyền xem ra, Tiêu

Vân là liền võ công đều không có tu luyện qua tiểu thái điều, là lấy nghe xong Tiêu Vân thuyết đề hấn tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh), Thanh Huyền trực tiếp cũng là một cái nhìn nhị hóa ánh mắt nhìn Tiêu Vân: "Sur đệ, ngươi là thuyết, đề cho ta tu luyện (tiểu Kinh »?"

"Ừm!"

Tiêu Vân rất nghiêm túc gật gật đầu: "(Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) so (Phổ Độ Tâm Pháp) tốt!"

"Người nào nói cho ngươi!"

Thanh Huyền căn bản không tin, bữu mỗi liền đem (Phổ Độ Tâm Pháp) từ Tiêu Vân trong tay cầm về: "Ngươi nếu là cảm thấy (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) so (Phổ Độ Tâm Pháp) tốt, loại kia ta đem (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) truyền cho ngươi về sau, ngươi liền chỉ tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) là được!"

Nói xong còn lại vô vô Tiêu Vân, có ý thờ dài: "Nhưng là đến lúc đó ngươi nếu là hối hận, đừng trách sư huynh không thể nhắc nhở ngươi!"

Tiêu Vân: ". . . Tốt a "

Canh đồng treo không tin, Tiêu Vân đem (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) 'Ba' ném đến trên mặt bàn: "Sư huynh, là ngươi về sau cũng đừng hối hận!"

"Dừng a! Ta hối hận cái gì!"

Thanh Huyền tâm thuyết ta Tài không quan trọng.

Sau đó nói hấn lại đem (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) cầm lên theo Tiêu Vân cười nói: "Bất quá ngươi đã như thế ưa thích nó, này vừa vặn, đến, ta hiện tại liền dạy ngươi!"

Hấn cái này vừa nói, liền đem (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) cầm lên, chuẩn bị từng câu từng chữ giảng cho Tiêu Vân nghe.

Nhưng hấn Tài một lật ra trang sách, liền nghe Tiêu Vân nói: "Chờ một chút, sư huynh!"

"Làm sao?" Thanh Huyền nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Còn có chuyện gì?"

"Kia cái gì "

Tiêu Vân mò xuống cái mũi: "Đúng đây, ta cũng không tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh)!"

"Ừm?"

Thanh Huyền nghe xong trước hết sững sờ, sau đó lại cười, gia hỏa này vừa mới không phải còn không bình thường tôn sùng cái này (tiểu Kinh » sao? Làm sao nên hấn tu luyện, hấn lại không nguyện ý?

"Tại sao, ngươi vừa mới không phải còn thuyết (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) lợi hại sao?"

"(Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) là lợi hại" Tiêu Vân cũng lười lại thuyết cái khác, dứt khoát liền trực tiếp nói cho hấn biết: "Mấu chốt là ta đã tu luyện khác nội công!"

Hấn tu luyện là (Dịch Cân Kinh).

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV1(0 \ 100)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục +1%, phạt pháp uy lực +1%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

Kỳ thực trong trò chơi (Dịch Cân Kinh) chỉ là trò chơi ngay từ đầu cho người chơi cung cấp lớn nhất Trụ Cột Nội Công, dùng không bao lâu liền muốn đổi,

Đổi thành (Đại Nhật Như Lai thật Kinh », (Đấu Chiến Thắng Phật chiến thuật) chờ một chút loại này chánh thức Phật môn Nguyên Công.

Cho nên (Dịch Cân Kinh) cũng không trâu bò, bởi vậy Tiêu Vân từ đầu đến cuối cũng không chút chú ý tới.

Nhưng là vấn đề là (Dịch Cân Kinh) không lợi hại đó là đối với (Đại Nhật Như Lai thật Kinh » loại này đẳng cấp nội công nói.

Có thể người nếu là cầm (Dịch Cân Kinh) theo (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) thậm chí (Phổ Độ Tâm Pháp) so lời nói, này (Dịch Cân Kinh) tuyệt đối có thể thật vững chừng nó tám đầu Nhai!

Khác không thuyết, chỉ vẹn vẹn là (Dịch Cân Kinh) tu luyện không giới hạn , có thể để cho người ta một mực tu luyện tới Bồ Tát Cảnh, Phật Cảnh, đây cũng không phải là (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh) có thể so sánh!

Cho nên Tiêu Vân hoàn toàn không cần thiết đòi tu (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh).

Chỉ là hần cái này một nói mình tu luyện qua, liền lại để cho Thanh Huyền buồn bực: "Người tu luyện qua? Nhưng người không phải là không có bá sư sao?"

Lúc trước hần hỏi Tiêu Vân có hay không bá sư, cũng là muốn biết Tiêu Vân có hay không tu luyện qua nội công.

Tiêu Vân nghe liền không nhịn được cười, sư huynh này tư duy bề ngoài như có chút nhỏ hẹp: "Sư huynh, người nào thuyết không phải bá sư mới có thể có công pháp tu luyện, gia truyền không được a!"

"Gia truyền?"

Thanh Huyền nhưng lại chau mày: "Nhưng là sư đệ, chúng ta Phật môn nội công cùng bình thường trong chốn võ lâm công cũng không đồng dạng, chúng ta tu luyện là Phật Nguyên, cũng không phải bình thường nội lực chân nguyên!"

Phật môn tu là Phật Nguyên, luyện là Phật Chú, dùng là Phật Võ, đây đều là nguyên bộ, nếu là có người dùng Đạo Gia chân nguyên qua thôi động Phật gia Phật Chú, hiệu quả kia tuyệt đối giảm bớt đi nhiều.

Cho nên tu luyện liền phải tu một bộ, không thể thượng vàng hạ cám loạn tu.

"Người tu có phải hay không Phật Nguyên? Vô lý, ta khuyên người vẫn là sớm làm hoán đổi!"

Thanh Huyền cũng là tốt bụng nhắc nhở, Tiêu Vân cũng biết hần hảo ý, liền lại gật gật đầu: "Sư huynh yên tâm, là Phật Nguyên!"

Dùng một cái, lại cười: "Cha ta là cái ở nhà Cư Sĩ, là hần dạy ta!"

"A!"

Thanh Huyền giật mình, tâm thuyết trách không được!

Hần đây là tin là thật, lại hoàn toàn không biết đây chính là Tiêu Vân nói bừa, hần đòi này căn bản liền không có cha.

"Đã người đã sớm tu luyện qua" Thanh Huyền tin Tiêu Vân thuyết, lại hỏi: "Vậy người bây giờ là cảnh giới gì? Ta nhìn người cảnh giới có đủ hay không, với lời nói, ta liền trực tiếp truyền cho người (Phổ Độ Tâm Pháp)!"

"Không cần không cần!"

Tiêu Vân nghe được trong lòng cười không ngừng, cái này Thanh Huyền sư huynh không khỏi tự tin (Phổ Độ Tâm Pháp) là Cao Cấp Công Pháp!

Trong nội tâm cảm giác buồn cười, hần liền lại nói: "Sư huynh, ta không cần thay đổi, cha ta truyền ta cũng là cao cấp Phật môn nội công, không cần thay đổi tu (Phổ Độ Tâm Pháp)."

"Hoặc! Không phải đâu!"

Nghe xong Tiêu Vân thuyết hần đến truyền là cao cấp Phật môn nội công... Thanh Huyền lập tức liền kinh ngạc: "Nhà người truyền là cao cấp Phật môn nội công?"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật gật đầu: "Gọi (Dịch Cân Kinh), sư huynh có chưa nghe nói qua?"

"(Dịch Cân Kinh)?"

Thanh Huyền lắc đầu: "Chưa nghe nói qua!"

Đây là kiếp trước Địa Cầu kinh điển, ở chỗ này lại không có, hần tự nhiên chưa nghe nói qua.

Sau đó ngừng ngừng, hần lại hơi hơi hâm mộ: "Không nghĩ tới nhà người theo Phật môn sâu xa còn rất sâu, lại có gia truyền Phật môn cao cấp nội công!"

"Tạm được!"

Tiêu Vân cười về một tiếng, sợ Thanh Huyền lại nắm lấy (Dịch Căn Kinh) hỏi tới hỏi lui hấn không tốt giải thích, liền cố ý nói sang chuyện khác hỏi Thanh Huyền: "Đối sư huynh, người biết Sơn Cước Thái Địa ở đâu sao?"

"Biết a!"

Thanh Huyền chỉ chỉ dưới núi: "Ngay tại chúng ta ngọn núi này bên chân núi bên trên, theo dưới sơn đạo qua chính là, làm sao, người muốn đi?"

"Ừ" Tiêu Vân gật gật đầu: "Nhàn đến phát chán, muốn đi vòng vòng "

Nói đón đến, hỏi lại: "Này Thanh Thạch Đáy Cốc đâu? Sư huynh người biết không?"

"Thanh Thạch Đáy Cốc?"

Không khỏi, Thanh Huyền biểu lộ biến một chút, hơi hơi kinh dị đứng lên: "Sư đệ, người hỏi Thanh Thạch Đáy Cốc làm gì?"

Tiêu Vân nghe sững sờ, cái này có ý tứ gì, Thanh Thạch Đáy Cốc không thể hỏi?

"Sư huynh, Thanh Thạch Đáy Cốc làm sao?"

"Sư đệ, người vừa tới, không hiểu!" Thanh Huyền thanh âm hơi thấp đến, cẩn thận nói: "Về sau không có việc gì cũng đừng nhắc lại Thanh Thạch Đáy Cốc!"

"Úc?"

Tiêu Vân trong nội tâm lập tức tò mò: "Sư huynh, chuyện gì xảy ra?"

"Nơi đó chết qua người!"

"Chết qua người?"

Tiêu Vân càng hiếu kỳ, đầu năm nay, chết qua người, cũng không tính là cái đại sự gì a?

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Tiền nhân di độc

"Sư huynh, sẽ không cũng bởi vì chết qua người, liền không cho Đề a?"

Không phải Tiêu Vân không đem mạng người coi là gì, mà chính là hiện nay liền trong Phật tự đều có quý hồn tồn tại, càng không nói đến bên ngoài?

Không thuyết xa, liền trước khi nói Tiêu Vân nhiều lần nâng lên hấn muốn bái vào trong nhà Khẩu tòa miếu nhỏ kia, có thể đừng tưởng rằng tòa miếu nhỏ này cũng là ngẫu nhiên trùng hợp, vừa vặn xây ở Tiêu Vân thôn làng bên ngoài.

Kỳ thực không phải như vậy, trên thực tế tòa miếu nhỏ này là bọn họ trong tộc chuyên môn trở về Trần Trang tử!

Mà lại chẳng những là bọn họ thôn trang, đầu năm nay, có thể thuyết bất luận cái gì một tòa thôn làng phía trước đều sẽ có một cái miếu nhỏ hoặc là Đạo Quan, mà cái này miếu hoặc là Đạo Quan tác dụng, cũng là Trần Trạch khu quý, bảo đảm một phương bình an!

Không phải vậy lời nói trong thôn Quý Loại tán loạn, bình thường sản xuất hoạt động cũng không có cách nào triển khai!

Cho nên tại loại này Quý Yêu Ma Quái khắp nơi đều là đại hoàn cảnh dưới, ngẫu nhiên từ một hai người thật đúng là không cần thiết quá để ý.

"Sư huynh, đến cùng là chuyện gì xảy ra, cẩn thận thuyết thuyết!"

"Thuyết cũng không thể thuyết!"

Tiêu Vân hiếu kỳ, Thanh Huyền lại không dám khinh thường: "Sư đệ, chuyện này đến cùng chuyện gì xảy ra, chính ta cũng nói không rõ ràng, dù sao

ngươi chỉ cần là nhớ kỹ, không có việc gì đừng đề cập cái này là được!"

"Không phải đâu!"

Tiêu Vân nghe được kỳ quái hơn: "Ngươi cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền Đề đề không cho Đề?"

"Ai nha!" Thanh Huyền vỗ vỗ đầu trọc, tâm huyết tiểu sư đệ này còn nhỏ sự tình không ít, giấu lại, dứt khoát liền trực tiếp nói: "Như thế theo ngươi nói đi, chúng ta bên này, phạm là phát hiện có ai cố ý qua Thanh Thạch Đáy Cốc, hoặc là có ai ở bên ngoài nói tới Thanh Thạch Đáy Cốc, hoặc là cái khác tương quan đề tài, những này chỉ cần là bị những trưởng lão kia biết, này xác định vững chắc đều sẽ bị tìm các loại lý do cho đuổi về nhà! Mặc kệ ngươi là nội môn vẫn là ngoại môn!"

"Úc!"

Cái này Tiêu Vân giây hiểu: "Người sư huynh kia ngươi ý tứ cũng là thượng tằng không cho Đề chuyện này?"

"Đúng!"

Thanh Huyền vỗ tay một cái, lại thấp giọng nói: "Giống ngươi hôm nay hỏi ta như vậy, ta nếu là trực tiếp cho ngươi tổ giác, nói ngươi hỏi ta Thanh Thạch Đáy Cốc sự tình, vậy ngươi đoán chừng đến xế chiều liền phải cuốn gói rồi đi!"

"Không phải đâu, nghiêm trọng như vậy!"

"Cũng là nghiêm trọng như vậy!" Thanh Huyền tiếp tục thấp giọng nói: "Cho nên về sau ở bên ngoài ngươi có thể tuyệt đối đừng nhắc lại!"

"Áy áy áy. . ." Tiêu Vân liên tục gật đầu, nhưng trong lòng bĩu môi, xem thường.

Lúc trước hắn hiểu kỳ là bởi vì hắn còn tưởng rằng nơi đó lại là cái gì thần tiên Yêu Ma loại hình Linh Dịch sự tình, kết quả cái này nghe Thanh Huyền một thuyết mới biết được cái này đoán chừng cũng là thượng tằng đánh cược, quyền lực Khuynh triếp rách rưới sự tình!

"Không chừng cũng là cái nào cao tằng tại Thanh Thạch Đáy Cốc làm gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình, cho nên Tài thực hiện thủ đoạn, tiêu trừ ảnh hưởng!"

Trong nội tâm nghĩ như vậy một chút, Tiêu Vân càng lắc đầu, ám đạo kiếp trước nghe nhiều quan lại bao che cho nhau sự tình, vốn cho rằng kiếp này Thần Ma đương đạo, này nên đồng tâm hợp lực, chống cự Tà Ma mới là, nào biết được thế mà còn có loại này dựa vào quyền lực hung hăng can quấy sự tình, hơn nữa còn là tại cái này Phật môn thanh tịnh địa!

"Hừ!"

Nghĩ đến, trong lòng của hắn liền hừ khẩu khí, không khỏi nghĩ đến hậu sơn Tháp Lâm phía dưới cùng nhất đám kia đáng thương quý, bọn họ chẳng qua là kiếp trước phạm một chút giới luật mà thôi, liền bị phạt nghiêm trọng như vậy.

Vậy cái này Thanh Thạch Đáy Cốc một chuyện để tạo giả, hắn hoặc là bọn họ sau khi chết, chỉ sợ sẽ không dễ dàng như vậy liền có thể chuộc lại tội nghiệt!

"Đối sư huynh!"

Tiêu Vân cái này vừa nghĩ tới hậu sơn những cái kia quý, hắn liền lại cùng Thanh Huyền nói: "Sư huynh, ta cùng ngươi giảng, ngươi bây giờ vẫn là người xuất gia, còn không có hoàn tục, vậy chúng ta trong chùa giới luật ngươi có thể tuyệt đối không nên phạm!"

Thanh Huyền nghe sững sờ, sau đó sắc mặt hơi hơi xấu hổ cười một tiếng: "Sư đệ yên tâm, sư huynh tự nhiên là cẩn thủ giới luật, làm sao lại phạm giới!"

Hắn nói xong, nhưng hắn này xấu hổ cười nhưng không lừa gạt được Tiêu Vân, Tiêu Vân gặp lập tức liền biến sắc: "Sư huynh, ta cũng không phải đùa giỡn với ngươi! Ngươi bây giờ phạm giới, một khi chết, ngươi hồn phách chỉ sợ khó mà Thoát Kiếp!"

Tiêu Vân thành tâm nắm bảo,

Thanh Huyền không hiểu, liền xem thường, còn theo Tiêu Vân nói ". Sư đệ, kỳ thực không có việc gì!"

Ngừng ngừng lại thấp giọng nói: "Chúng ta ngoại môn đệ tử sớm muộn đều là phải trả tục, cho nên bình thường ngẫu nhiên phạm chút ít giới, tỉ như đói khát, ăn chút uống chút gì không, không có chuyện!"

Đón đến lại thấp giọng cười hắc hắc nói: "Điểm ấy chúng ta trong chùa miếu dài Lão Phương Trượng mấy người cũng đều rõ ràng, cho nên chúng ta chỉ cần là lạng lẽ, khác quá lộ liễu, vậy coi như là bị biết, cũng không có việc lớn gì nhì!" Nói xong hướng Tiêu Vân nháy mắt ra hiệu: "Thế nào sư đệ, không tin lời nói, ta mang ngươi đi xem một chút?"

"Vậy liền không cần!"

Tiêu Vân trong lòng không khỏi có chút thở dài, hiện tại Thanh Huyền ý tưởng này theo hậu sơn những cái kia quý là không có sai biệt, giống như đúc!

Tiêu Vân đến nay đều còn nhớ tình huống, ngày hôm qua cái thứ nhất cùng hấn ai thân gia hỏa chỗ hối hận cũng là 'Ăn thịt uống rượu' !

Kết quả hiện tại Thanh Huyền thế mà cũng phạm!

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Tiêu Vân hữu tâm lại khuyên, nhưng là nghĩ đến mình bây giờ thấp cổ bé họng, liền theo trước đó để Thanh Huyền tu luyện (Thanh Sơn Tự Tiểu Kính) Thanh Huyền không tu luyện một dạng, chính mình lại khuyên chỉ sợ Thanh Huyền cũng sẽ không để ý tới, mà lại nói không chừng hấn còn có thể cảm thấy mình xen vào việc của người khác, như thế ngược lại càng không Mỹ.

Cho nên muốn nghĩ, Tiêu Vân liền cũng không hề nói nhiều, chỉ nghe Thanh Huyền tại này tràn đầy phấn khởi giảng bọn họ như thế nào tại mỗi tháng có thể về nhà thời điểm trên đường ngày trang thành người qua đường qua ăn ngon uống sướng, như thế nào ngẫu nhiên còn chạy đến thanh lâu sáng khoái , vân vân vân vân.

Mặt còn nói một câu, những này biện pháp đều lúc trước sư huynh nhiều đời truyền thừa, tuyệt đối dùng tốt!

Hấn lời này Tiêu Vân nghe được càng im lặng, tâm thuyết thật không biết hấn biết những cái kia tiền bối các sư huynh hiện tại từng cái kêu khổ thấu trời, hối hận tình nguyện làm súc sinh cũng không thành quý, hấn lại là biểu tình gì!

"Giết người dễ dàng, Độ Nhân khó a!"

Trong lòng cảm thán một câu,... Tiêu Vân liền lại cùng Thanh Huyền nói bảy một phen, đến buổi sáng giờ cơm, lại theo Thanh Huyền cùng đi ăn cơm, Tiêu Vân vẫn là niệm 'Đại Từ Đại Bi Đại Như Lai Quan Thế Âm Bồ Tát' lẫn lộn quá khứ.

Sau đó các loại trở về, Thanh Huyền thuyết đã Tiêu Vân đã tu luyện qua nội công, vậy liền dạy Tiêu Vân vũ kỹ, Phật Chú.

Tiêu Vân hỏi một chút hấn dạy cái gì vũ kỹ, Thanh Huyền thuyết giáo (Từ Bi Chú), (Phá Ma Côn Pháp).

Tiêu Vân trong kho hàng vừa lúc có hai cái này, nhìn xem, không có đặc thù thuộc tính, Tiêu Vân liền không học, lý do vẫn là gia phụ đã truyền.

Thanh Huyền thấy thế liền thuyết này ta dạy cho người Phật Chú, Tiêu Vân lại hỏi hấn dạy cái gì Phật Chú, Thanh Huyền thuyết giáo (Trấn Hồn chú), (Tĩnh Tâm Chú).

Sau đó hai cái này Tiêu Vân trong kho hàng vừa vặn lại có, hấn như cũ chương mất, không học, lý do giống như trên.

Đi theo Thanh Huyền chính mình gấp, cảm thấy mình bị tiểu sư đệ khinh bỉ, thật mất mặt, liền vừa ngoan tâm thuyết này ta dạy cho người (Tu La côn)! Đây là chúng ta ngoại môn có thể học được tốt nhất vũ kỹ, người có học hay không!

Tiêu Vân nghe được vui mừng, ngoại môn tốt nhất là (Tu La côn)?

Hấn trong kho hàng có vẻ như cũng có!

Mà chỉ cần là trong kho hàng có, Tiêu Vân đều ghét bỏ, đều không tu luyện!

"Vậy người đến bái sư làm gì?"

Thanh Huyền không cam tâm, bọn họ bái sư tới chính là vì học võ, hiện tại Tiêu Vân nếu là đều không học, vậy hấn bái sư làm gì?

"Tu Phật a!"

Tiêu Vân vui tươi hơn hờ về hấn: "Bái tiến Phật môn, Bất Tu Phật tới làm gì?"

Hấn lời này chính hấn đều không tin.

Bất quá không quan hệ, Thanh Huyền cũng không tin, bữu môi lên đường: "Tin người Tài có ma! Người muốn Chân Tu, vậy người liền tu đi thôi!"

"Vâng! Cẩn tuân sư huynh ý chỉ!"

Tiêu Vân hí ha hí hửng, thật đi sửa, qua này tu?

Sơn Cước Thái Địa, giết chó thành Phật!

Chương 16: Thực đơn

Tiêu Vân qua đất trồng rau trước đó, hắn suy đoán là có dã thú hoặc là yêu thú họa họa đất trồng rau, chính hắn quá khứ cũng là giết dã thú yêu thú loại hình, nhưng đợi đến mới biết được, họa họa đất trồng rau đó, vật là cỏ, nhưng không phải là dã thú, cũng không phải là yêu thú, mà chính là Tinh Quái!

"Điên đi!"

"Đây coi như là. . . Rau xanh quái?"

Chỉ gặp này chân núi đất trồng rau bên cạnh, riêng lớn vườn rau xanh bên trong tán loạn rau xanh, rau thơm, còn có dưa leo, dây mướp loại hình, nhìn Tiêu Vân là ghen hòng nhìn trần trối!

Hắn trong tộc cũng không phải là không có trồng qua đồ ăn, nhưng vậy cũng là chính chính thường thường nghiêm túc rau xanh, này gặp qua loại này đầy sân chạy loạn gia hỏa!

"Thanh Mộc sư huynh, đây là có chuyện gì?"

"Cái này a!" Tiêu Vân bên cạnh Thanh Mộc lên đường: "Đồ ăn nên thu, tự nhiên là liền cái dạng này!"

Nguyên lai, Thanh Sơn Tự đất trồng rau theo bên ngoài không giống nhau, Thanh Sơn Tự tại đất trồng rau phía dưới bố trí Phong Thủy Trận, Tụ Linh Trận các loại rất nhiều trận pháp. Trận pháp sau khi bố trí xong, bọn họ lại hội ưu trúng tuyển ưu, tuyển dụng đặc thù bồi dưỡng qua gieo trồng hạt giống ở phía trên, loại tốt về sau, bọn họ lại hội tăng thêm bên trên đặc thù phân bón.

Sau đó dạng này đi qua đại lực khí bố trí, vậy bọn hắn một tháng liền có thể thu hoạch một lần chuyên cung cấp Quan to Quyền quý ăn 'Linh Thái' !

Mà Linh Thái thành thực trạng thái chính là, biến thành vô ý thức Tinh Quái!

"Một khi là chúng nó biến thành dạng này, cũng là thành thực, có thể thu bán lấy tiền!"

Thanh Mộc vừa nói vừa nhìn xem Tiêu Vân, sau đó lại nhìn xem Thanh Huyền, vừa cười nói: "Thế nào sư đệ, các người có cần giúp một tay hay không?"

Thanh Huyền là cùng Tiêu Vân cùng đi.

Lúc đầu Tiêu Vân là nói mình đến là được, nhưng Thanh Huyền thuyết hắn cũng không có việc gì, liền theo tới.

Bất quá mặc dù là Thanh Huyền cũng tới, nhưng hắn là tới chơi, không phải đến giúp đỡ, cho nên nghe Thanh Mộc lời nói liền lắc đầu liên tục: "Không giúp! Không rảnh!"

Tiêu Vân ngược lại là cảm thấy hứng thú: "Chúng ta giúp thế nào, là trực tiếp đi lên giết những này Tinh Quái?"

"Dĩ nhiên không phải!"

Thanh Mộc hợp thành chữ thập thi lễ, cười nói: "Người xuất gia, sao có thể há miệng ngậm miệng chém chém giết giết, chúng ta chỉ là đem bọn nó bắt được, lại đem căn cho cắt đi là được!"

"Há, dạng này a!"

Tiêu Vân gật gật đầu, trong lòng cười thầm sư huynh này có ý tứ, này thực vật căn không, không cũng chính là tương đương tử sao? Không cũng vẫn là được giết hại tiến hành? Không có gì khác biệt!

Trong lòng cười cười, lại nhìn xem đầy vườn bay các loại đồ ăn tinh, hắn lại thầm nghĩ hệ thống thuyết cái này Sơn Cước Thái Địa là khu luyện cấp, mà thức ăn này địa trừ những này đồ ăn tinh có hay không khác đồ, vật, này hệ thống ý tứ hắn là những này đồ ăn tinh cũng là có thể cung cấp kinh nghiệm quái, cũng là thuyết giết bọn nó, hắn là có thể lấy được kinh nghiệm!

Nghĩ đến cái này Tiêu Vân liền quay đầu đối Thanh Huyền nói: "Sư huynh, người người đi về trước đi, ta ở chỗ này chơi một lát!"

Thanh Huyền còn tưởng rằng Tiêu Vân là thật chuẩn bị tại cái này chơi, liền nhủ nhủ mảy, nói: "Cái này vườn rau xanh có cái gì tốt chơi, ta dẫn người đi địa phương khác chơi!"

"Không cần không cần!"

Tiêu Vân làm sao có thể qua, khoát khoát tay tiếp tục nói: "Sur huynh, ta tại cái này được! Ngươi đi về trước đi! Ta đợi ăn cơm lại trở về!"

"Vậy được đi!" Thanh Huyền vốn chính là đi ra theo Tiêu Vân chơi, hiện tại Tiêu Vân không quay về, hẳn làm sao có ý tứ chính mình trở về: "Muốn tại cái này chơi ngay tại cái này chơi!"

"Ây. . . ."

Tiêu Vân nghe xong liền thoáng qua xấu hổ: "Sur huynh, ta là muốn lưu lại hỗ trợ!"

Thanh Huyền nghe tròng mắt, hỗ trợ?

Bên cạnh Thanh Mộc thấy thế liền vui mừng, nhìn Tiêu Vân liếc một chút, tâm thuyết tiểu sư đệ này không tệ!

Sau đó liền lại đối Thanh Huyền nói: "Thanh Huyền sư đệ, dù sao khoảng chừng ngươi cũng không có việc gì, cũng không bằng cho sư huynh Bang Hội bận bịu!"

"Đừng!"

Thanh Huyền trực tiếp khoát tay: "Ta có việc! Ta bề bộn nhiều việc!" Nói ngừng ngừng, lại nhìn xem Tiêu Vân, buồn bực: "Sư đệ, ngươi thật muốn cho hần hỗ trợ?"

"Ừm!" Tiêu Vân gật gật đầu: "Dù sao lung tung chạy cũng là chạy!"

". . . Tốt a!"

Gặp Tiêu Vân thật chuẩn bị lưu lại hỗ trợ,

Thanh Huyền đứng eo thờ dài, ngẫm lại, đầu óc nhất chuyển liền lại đối Thanh Mộc cười hắc hắc nói: "Sư huynh, để cho chúng ta hỗ trợ cũng được, nhưng là ngươi phải đem (Triền Tĩ Thù) dạy cho chúng ta!"

"Triền Tĩ Thù?"

Tiêu Vân nghe hơi hơi hiếu kỳ: "Cái gì vũ kỹ?"

"Cũng là dùng để bắt những cái kia bay loạn Tinh Quái!" Thanh Mộc không đợi Thanh Huyền thuyết trước hết theo Tiêu Vân cười nói: "Trừ dùng để bắt đồ, vật, chó làm tổn thương cũng không có!"

"Không có cũng phải!"

Thanh Huyền hừ hừ cười không ngừng: "Thanh Mộc sư huynh, ngươi khác khi dễ Thanh Vân sư đệ vừa tới không hiểu, ta cùng ngươi giảng, hẳn không hiểu ta hiểu! Ngươi muốn cho chúng ta hỗ trợ, ngươi nhất định phải đến dạy cho chúng ta Triền Tĩ Thù!"

"Sách!"

Lần này Thanh Mộc im lặng: "Ta thuyết Thanh Huyền, chúng ta dù sao cũng là lão quan hệ, ngươi đến mức như thế tham sao? Để ngươi giúp một chút thôi, ngươi liền muốn ta (Triền Tĩ Thù)?"

"Ngươi chứa đựng ít!" Thanh Mộc nói xong Thanh Huyền liền khinh thường bĩu môi: "Khác thuyết một cái phá (Triền Tĩ Thù) trên quý cỡ nào bộ dáng! Ngươi cho rằng ta không biết chỉ cần là tại ngươi nơi này làm việc, ngươi cũng cho truyền (Triền Tĩ Thù)!"

"Ai u!"

Thanh Mộc nhìn hẳn biết tình huống, liền cố ý đem mặt một khổ, nói: "Sư đệ, người ta là một mực tại ta chỗ này làm mới có, ngươi liền đến lần này, ngươi cũng không cảm thấy ngại muốn (Triền Tĩ Thù)?"

"Nói nhảm thiếu thuyết! Có cho hay không!"

"Tốt a!" Thanh Mộc buông buông tay: "Muốn cũng được, nhưng ngươi đến chỉ ít làm cho ta một năm lại thuyết!"

"Nghĩ cũng đừng nghĩ! Nhiều nhất ba tháng!"

"Mười tháng! Mười tháng được hay không!"

"Liền ba tháng!" Thanh Huyền kiên cường rất lợi hại: "Hơn nữa còn phải là ta Tháp Lâm quét xong, mới đến qua đến cấp ngươi hỗ trợ!"

"Đó là ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ! Ngươi này phá Tháp Lâm một tháng không quét cũng không ai quản!" Thanh Mộc buồn bực: "Tám tháng! Thu thời điểm qua đến giúp ta một tay, đồng ý liền dạy! Không đồng ý ngươi liền cho ta bỏ xa xa!"

"Thành giao!"

Thanh Huyền xem xét Thanh Mộc thật buồn bực lập tức đồng ý, cười ha ha: "Sur huynh, đừng nóng giận nha, dù sao này (Triền Tĩ Thủ) nguoi dạy ai không phải dạy, nhiều dạy ta theo sur đệ một cái cũng không nhiều đúng hay không!"

Nói xong chỉ Tiêu Vân bắt hấn làm bìa đỡ đạn: "Mà lại nguoi canh đồng Vân sur đệ Tài nhập môn, nguoi cái này khi sur huynh, cho cái Lễ gặp mặt cũng không tính quá phận có phải hay không!"

"Nguoi a!"

Thanh Mộc khí chỉ hấn, lắc đầu thờ dài không có cách nào: "Được, hôm nay trước cạn một ngày, ban đêm ta truyền cho nguoi!"

"Thành!"

Thanh Huyền mừng khắp khởi, tâm thuyết kiếm được!

Quay người lại liền vỗ vỗ Tiêu Vân bả vai, dương dương đắc ý: "Sur đệ, thế nào, hốt du qua tới một cái vũ kỹ, sường hay không?!"

"Ai ai ai!" Đẳng sau Thanh Mộc càng im lặng: "Nguoi có thể hay không đừng ngay trước mặt ta thuyết cái này ngồi châm chọc!"

"Ha ha ha!"

Thanh Huyền cười ha ha, cùng hấn khoát khoát tay: "Đừng tức giận đừng tức giận! Ta hiện tại liền theo sur đệ đi trước giúp nguoi thái thịt căn!"

"Đi thôi đi thôi!"

"Ha ha ha!"

Thanh Huyền lại cười, sau đó mang theo Tiêu Vân hướng vườn rau xanh bên cạnh trong tiểu viện đi,... vừa đi liền cho Tiêu Vân giới thiệu: "Sur đệ, bên này Tinh Quái phải dùng (Triền Tĩ Thủ) bắt, chúng ta hiện tại sẽ không, muốn giúp đỡ lời nói, trước hết qua cho bọn hấn thái thịt căn , chờ về sau sẽ, lại đến bắt!"

"Ừm, được!"

Tiêu Vân tâm thuyết ta chính là đến thái thịt căn!

Sau đó cùng Thanh Huyền hướng viện kia đi.

Đi qua qua về sau, còn không liền thấy trong nội viện treo đầy thành chuỗi, đủ loại nhảy loạn rau xanh, sau đó bên cạnh là mấy cái vải xanh tăng nhân cầm cây kéo tại này xoạt xoạt xoạt xoạt kéo sợi rề.

Kéo trước đó những cái kia Tinh Quái còn nhảy nhót tung bùng, kéo xong sau lập tức liền ỉu xiu, theo bị giết cá một dạng.

"Sur đệ, cho!"

Hấn nhìn lấy thời điểm, Thanh Huyền đã theo người bên trong muốn hai cái cây kéo, sau đó trở về đưa cho hấn một cái: "Rất đơn giản, nguoi đối chúng nó căn kéo một chút, đem căn trừ là được!"

"Ừm! Ta biết!"

Tiêu Vân gật gật đầu, lại nhìn xem nguoi khác là thế nào kéo, sau đó hấn đi đến một cái rau xanh Tinh Quái phía trước, bắt được này Tinh Quái, này Tinh Quái còn trong tay hấn nhảy.

Tiêu Vân liền nắm chặt điểm, đi theo cầm cây kéo đối sợi rề 'Xoạt xoạt' một tiếng!

Trong nháy mắt trong tay liền không có động tĩnh.

Sau đó hệ thống 'Đinh' một tiếng nhắc nhở

"Nguoi giết chết một cái 'Rau xanh quái ', nguoi thu hoạch được 1 điểm kinh nghiệm, nguoi thu hoạch được một cái đồ vật 【 tàn khuyết thực đơn 】 "

Đồ vật: Tàn khuyết thực đơn (1 \5)

Thuộc loại: Tạp vật

Đẳng cấp: LV1

Thương tổn: Không

Thuộc tính: Không biết

Nói rõ: Một phần hoàn chỉnh thực đơn một phần năm, người còn cần tìm tới cái khác bốn phần năm, mới có thể thu được phần này trên quý thực đơn

"Thực đơn!"

Tiêu Vân cười một cái, cái đồ chơi này còn tính là hữu dụng!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nhẹ nhõm cấp 4

Trong trò chơi thực đơn tính toán là đồ tốt, lại không chỉ có là thực đơn, còn có giống vũ khí Đồ Phở, trang bị Đồ Phở Đồ Phở chờ một chút, những này cũng không tệ.

Chỉ là những này Đồ Phở không cho người chơi học, những này là dùng để giao cho một ít đặc biệt người đến đổi lấy một số đồ vật, tỉ như đan dược, trang bị chờ một chút, có đôi khi vận khí tốt, liền có thể đổi được thuộc tính cực mạnh đồ tốt.

Bất quá Tiêu Vân ngược lại là rất ít trực tiếp dùng những vật này đến đổi cái gì khác đồ, vật.

Hắn bình thường đều là dùng đến đổi tin tức, đủ loại chỉ tồn tại ở NPC ở giữa tin tức!

"Trong trò chơi có thể, hiện tại là Thần Ma Giới, tự nhiên càng là có thể!"

Tiêu Vân trong lòng nghi hoặc rất nhiều, một cái là này chuỗi Phật châu lai lịch, một cái là Thanh Thạch Đáy Cốc đến cùng là chuyện gì xảy ra, cho nên thức ăn này phổ đến rất là thời điểm.

"Theo Thanh Phong Sư Huỳnh đổi, đến một lần cùng hắn quen, thứ hai hắn tại nhà bếp, hắn là cần thực đơn. . . . Sau đó thuận tiện hỏi lại hỏi Thanh Thạch Đáy Cốc sự tình "

Về phần trước đó Thanh Huyền thuyết đừng nhắc lại chuyện này cản dận, Tiêu Vân liền gãi gãi cái cằm, xem nhẹ quá khứ.

Không thể nói là quan hệ không đến, quan hệ đến, giống Thanh Huyền, không phải cũng nói với chính mình?

Cho nên có cơ hội lời nói, nên hỏi vẫn là phải hỏi.

"Cũng không biết Thanh Phong Sư Huỳnh có cần hay không "

Tiêu Vân tuy nhiên cảm thấy thực đơn khẳng định là trong phòng bếp dùng, mà Thanh Phong lại là nhà bếp bên kia làm việc người, cho nên Thanh Phong hẳn là cần.

Nhưng cái này là chính hắn suy đoán, về phần đến tới cùng là chuyện gì xảy ra, còn được đến thời điểm tề tụ nhìn xem lại nói.

Nghĩ như vậy, hắn liền thanh thần ổn định tiếp tục kéo đứng lên.

Kéo ước chừng một hai mươi phút, mấy chục cây đi, hắn liền lại nhìn xem trong kho hàng thực đơn, xem xét Tài tề tụ hai phần năm.

"Tỉ lệ rơi đồ có chút thấp a!"

Tiêu Vân đập đi đập đi miệng, ngại tỉ lệ rơi đồ thấp.

Nhưng cũng không thể để ý nhiều, bọn họ mới đến không nhiều lắm một lát, hôm nay khẳng định đụng nỏ.

Sau đó cái này nhớ hắn liền nhìn nhìn lại trong tay rau xanh tình, nhìn một chút, hắn lại vui mừng, tâm đạo khác không thuyết, nhưng mình cái này cái này luyện cấp luyện như chơi đùa, đó cũng là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả!

"Sự đệ!"

Bên cạnh Thanh Huyền nhìn hấn cười lợi hại liền hỏi hấn: "Người cười cái gì?"

"Không!"

Tiêu Vân lắc đầu: "Chỉ là không nghĩ tới hội làm sao đơn giản!"

"Vốn chính là đơn giản như vậy!" Tiêu Vân nói là cảm kinh nghiệm phương thức đơn giản, Thanh Huyền không biết, Thanh Huyền còn tưởng rằng Tiêu Vân nói là làm việc đơn giản: "Bọn họ vừa đến lúc này cả ngày cũng là kéo cái đồ chơi này, khó cũng không khó, cũng là buồn tẻ!"

"Ừm, xác thực!"

Tiêu Vân liền gật gật đầu cười nói: "Chỉ dạng này kéo là thắng buồn tẻ!"

Tiêu Vân trong lời nói có hàm ý, chỉ dạng này kéo là thắng buồn tẻ, nhưng nếu là còn có thể cảm kinh nghiệm, còn có thể cầm bản vẽ, vậy coi như có ý tứ!

Hấn hiện tại cũng là như cá gặp nước, trong nội tâm ước gì vẫn luôn có thể như thế cắt xong qua.

"Ta cũng không cầu nhiều, có thể tới cấp 4 là được!"

Hấn suy nghĩ nhiều cũng không có, bởi vì thượng hạ kém cấp ba liền không thể lấy được kinh nghiệm, mà ở trong đó là cấp 1 khu, cũng là thuyết chờ hấn cấp 4 liền phải đổi chỗ, thay cái chỉ ít cấp 2 bãi quái.

"Cho nên nói như vậy, Thanh Thạch Đáy Cốc bên kia, thật đúng là được nhanh điểm giải quyết a!"

Bởi vì Thanh Thạch Đáy Cốc vừa lúc là cấp hai khu.

Trong nội tâm như thế suy nghĩ miên man, trên tay hấn cũng không có ngừng, căn bản không có cảm giác liền hơn một trăm cái cho rau xanh Tinh Quái cho kéo xong, đi theo bên tai hệ thống nhắc nhở thắng cấp.

Tiêu Vân nhìn xem, thắng một cấp, hiện tại LV3.

Hấn cũng không để ý, chuẩn bị đợi buổi tối kết thúc lại nói.

Sau đó liền tiếp tục một bên theo Thanh Huyền nói vậy, một bên tiếp tục cho kéo đồ ăn căn.

Kết quả là không thể lại kéo một giờ, Tiêu Vân liền không động lực.

Bởi vì hấn cấp bốn.

Bởi vì đẳng cấp kém cấp ba liền không thể lấy được kinh nghiệm, mà ở trong đó là nhất cấp khu, cho nên Tiêu Vân một khi cấp bốn, hấn liền không thể tại cái này tiếp tục lấy được kinh nghiệm.

"Muốn không hiện tại đi?"

Không thể cảm kinh nghiệm, hấn liền muốn đi, nhưng nhìn hiện tại còn tới không thể bao lâu thời gian, hấn lại không có ý tứ.

Ngắm lại liền mở ra trước hệ thống đem bốn giờ tự do điểm thuộc tính phân biệt thêm đến căn cốt theo Tuệ Căn bên trên, thêm xong Trụ Cột Thuộc Tính liền biến thành vì

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Môn

Đăng cấp: LV4(0 \ 400)

Danh vọng: 1

Căn cốt: 12

Tuệ Căn: 12

Độ nhân: 10

Khu quỹ: 10

Liệp Yêu: 10

Trừ Ma: 10

"Trụ Cột Thuộc Tính đạt tới 12, thương tổn thuộc tính đạt tới 10, xinh đẹp!"

Tiêu Vân nhìn trong nội tâm sung sướng, đều là số chẵn!

Sau đó hắn lại nhìn xem phía dưới còn lại thuộc tính

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 0

Nhà kho: Từ Bi Chưởng, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quân Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, trường lão Đạn Thối, Phá Ma chú, Trần Hồn chú, Tĩnh Tâm Chú, quỹ Phật Thiện châu, thực đơn, thực đơn

Đề cử vị trí luyện cấp: Hậu sơn Thấp Lâm (nhất cấp khu), Sơn Cước Thái Địa (nhất cấp khu), Thanh Thạch Đáy Cốc (cấp hai khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Lâm Sư Huynh nhắc nhở một (Phong Lâm viện Tả Viện, Thanh Lâm Thiện Phòng), Thanh Ngư Sư Huynh phiền nhiễu một (Phong Lâm viện Hữu Viện, Thanh Ngư Thiện Phòng), Thanh Phong Sư Huynh phiền phức hai (Phong Lâm Viện Chủ viện, tụng kinh điện)

Kỹ năng đều không biến, đề cử vị trí luyện cấp cũng không thay đổi, đề cử nhiệm vụ đồng dạng.

Chỉ là trong kho hàng nhiều hai quyển 【 thực đơn 】

Tiêu Vân nhìn xem, một cái vẫn là tàn khuyết, một cái khác thì là rau trộn rau xanh thực đơn.

Đồ vật: Rau trộn rau xanh thực đơn

Thuộc loại: Tạp vật

Đăng cấp: LV1

Thương tổn: Không

Thuộc tính: Mỹ vị + 120%

Nói rõ: Đây là một phần khó được thực đơn, đưa nó đưa cho nhà bếp nhân viên tương quan, có lẽ sẽ có không tương được thu hoạch.

"Còn không tương được thu hoạch!"

Tiêu Vân nhìn lấy cười một tiếng, kỳ thực nói trắng ra thứ này cũng là dùng để tăng độ yêu thích, sau đó dùng đến đổi đồ vật.

Sau đó hắn hay là chuẩn bị cho Thanh Phong, chỉ là không biết Thanh Phong muốn hay không.

"Đến lúc đó rồi nói sau!"

Tiêu Vân cũng không nóng nảy, hắn không muốn liền giữ lại, về sau lại nói.

Đi theo liền lại nhìn xem hệ thống, thấy không có khác đáng giá chú ý, hắn liền quan hệ thống tiếp tục kéo đồ ăn cần.

Cuối cùng vẫn là không có ý tứ hiện tại liền trở về, cho nên chỉ có thể ở cái này tiếp tục hỗ trợ.

Hiện tại cũng là thật hỗ trợ, một giúp đỡ đến chàng vạng tối lúc ăn cơm chiều đợi, sau đó các loại ăn cơm tối xong, Thanh Huyền hứng thú bưng bưng kêu lên Tiêu Vân liền muốn đi tìm Thanh Mộc muốn (Triền Ti Thủ), nhưng Tiêu Vân nghĩ thầm về sau chính mình đoán chừng cũng không đi, vậy cũng chớ muốn, không phải vậy theo cố ý lừa người ta vũ kỹ một dạng, không tốt.

Nghĩ như vậy Tiêu Vân liền theo Thanh Huyền nói: "Sư huynh, ta cũng không cần, ta ngày mai không muốn đi!"

"A!"

Thanh Huyền nghe ngẩn ngơ: "Người không phải thuyết muốn cho Thanh Mộc hỗ trợ sao?"

"Ta nói là Bang một ngày!" Tiêu Vân buồn cười nhìn lấy hấn: "Ta vốn chính là đơn thuần hiếu kỳ,... chuẩn bị tại này chơi một chút mà thôi, ai biết người còn đang hoảng cùng người ta muốn vũ kỹ!"

"Không phải đâu!"

Thanh Huyền phiền muộn có thể: "Sư đệ, người khác lừa ta a!"

"Không thể a!" Tiêu Vân chỉ cười: "Ai bảo người không hỏi rõ ràng liền tự mình làm quyết định!"

". . . Tốt a tốt a!"

Thanh Huyền im lặng, đón đến ngẫm lại lại nói: "Vậy coi như, ta cũng không cần! Dù sao ta vốn chính là giúp người muốn, người không muốn, ta muốn cũng vô dụng!"

Nói xong ngừng ngừng sờ sờ chính mình đầu trực lại nói: "Bất quá chỉ là không muốn, cũng phải đi theo Thanh Mộc sư huynh nói một chút, không phải vậy lộ ra chúng ta đùa nghịch hấn đồng dạng!"

"Ừm, đúng!"

Cái này ngược lại là, nếu như không nói một chút, chỉ sợ Thanh Mộc trong nội tâm sẽ có khúc mắc.

"Là phải đi nói một chút!"

"Vậy người đi không đi?"

"Ta à. . ."

Theo đạo lý Tiêu Vân là hấn là qua, nhưng là Tiêu Vân tâm đạo Thanh Huyền sư huynh qua tìm Thanh Mộc sư huynh, vậy mình vừa vặn cũng mượn cơ hội qua tìm Thanh Phong Sư Huynh!

Nghĩ đến cái này hấn liền tùy tiện mượn cơ nói: "Sư huynh, quá xa, ta không đi, chính người qua được không?"

"Được!"

Thanh Huyền còn tưởng rằng Tiêu Vân là thật ngại xa: "Vậy tự ta qua, vừa vặn không mang theo người ta khinh công cũng chạy nhanh!"

"Đúng!" Tiêu Vân liền cười: "Sư huynh chính mình là có thể chạy nhanh một chút!"

"Ừm, vậy ta đi trước!"

"Ừm!"

Nói xong Thanh Huyền liền đi, hấn chân trước vừa đi, chân sau Tiêu Vân liền trước tiên đem 【rau trộn rau xanh thực đơn】từ hệ thống trong kho hàng lấy ra thả ở trên người, tiếp lấy liền quay người ra khỏi cửa phòng hướng Thanh Phong nơi đó đi.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lời nói khách sáo

Thanh Phong vậy hẳn đã đi qua một lần, lại đi liền quen thuộc, chỉ chốc lát sau liền đến

"Thanh Phong Sư huynh!"

"Ai! Thanh Vân sư đệ!"

Chính ở trong viện nghỉ ngơi Thanh Phong nhìn thấy đột nhiên đến thăm Tiêu Vân không bình thường kinh hi: "Sư đệ làm sao người tới!"

"Thanh Huyền sư huynh qua tìm Thanh Mộc sư huynh qua, chính ta nhân rồi không chuyện gì, liền đến tìm Thanh Phong Sư huynh chơi một lát!" Tiêu Vân liền cười về hân: "Cũng thuận tiện cho Thanh Phong Sư huynh một vật, hỏi ít chuyện tình!"

"Được được được!" Thanh Phong liên tục gật đầu: "Tới tới tới, tới trước trong phòng ngồi!"

"Ừm, sư huynh khách khí "

Nói đi theo Thanh Phong vào nhà ngồi xuống, Thanh Phong lại cho Tiêu Vân đồ nước, nước sôi để nguội.

"Đến sư đệ, uống nước!"

"Đa tạ sư huynh!"

"Cám ơn cái gì!" Thanh Phong hơi hơi không có ý tứ: "Sư huynh nơi này cũng không có đũa!"

Nói xong đón đến vừa cảm kích nói: "Tối hôm qua đa tạ sư đệ tương trợ, sư đệ lại đi gấp, sư huynh cũng chưa kịp hảo hảo cảm ơn một cái sư đệ! Nay Thiên sư đệ đến, sư huynh nhất định phải. . . ."

"Ai! Sư huynh! Không cần! Tiện tay mà thôi mà thôi!"

Tiêu Vân không đợi hân nói xong cũng nói: "Này vũ kỹ thả trong tay ta cũng vô dụng, còn không bằng đưa cho sư huynh cứu cấp!"

Nói cười dưới, từ trên thân đem quyền kia thực đơn lấy ra đưa qua qua: "Mà lại không chỉ là cuốn vũ kỹ kia, ta chỗ này còn có Bản thực đơn cũng muốn đưa cho sư huynh!"

"Thực đơn?" Thanh Phong hơi hơi kinh ngạc lấy tiếp nhận qua: "Sư đệ làm sao còn có thực đơn?"

"Ngẫu nhiên được đến." Tiêu Vân lên đường: "Đây là ta trước kia một lần tình cờ được đến một bản thực đơn, lúc đầu thuyết là mình học, nhưng là dưới cơ duyên xảo hợp tới này làm hòa thượng, liền không có cơ hội học "

Nói ngừng ngừng, lại nói: "Buổi sáng hôm nay thời điểm ta thu xếp đồ đạc, từ trong bao nhìn thấy cái này, lại nghĩ tới đến sư huynh là tại nhà bếp làm việc, cho nên cảm giác sư huynh có thể sẽ dùng, là lấy liền lấy tới, đưa cho sư huynh!"

Hân cái này vừa nói, nhìn thấy Thanh Phong cầm lên nhìn xem liền lại buông xuống, không phải rất lợi hại để ý bộ dáng.

Thấy thế Tiêu Vân trong nội tâm khẽ lắc đầu, không biết hàng a! Này 120% tăng thêm, cho dù là thức ăn chay, cũng tuyệt đối có thể làm ra đến đồ tốt!

"Sư huynh, người cũng chớ xem thường thức ăn này phổ, thức ăn này phổ tuy là thức ăn chay, nhìn lấy đơn giản, nhưng thức ăn này phổ tục truyền lại là năm đó hoàng cung một vị đỉnh cấp Ngự Trù Bí Truyền tuyệt chiêu, hoàng đế mỗi ngày đều muốn ăn!"

"Úc? Thật giả?"

Nghe Tiêu Vân cái này một thuyết, vốn đang không chút nào để ý Thanh Phong lại đem thực đơn cầm lên, lại lật ra lại nhìn xem.

Nhưng hân không phải đầu bếp, cũng nhìn không ra như thế về sau, cho nên nhìn mấy lần liền lại buông xuống, cười nói: "Đồ, vật là không tệ, nhưng không đối gát sư đệ, ta mặc dù là ở phía sau trừ làm việc, nhưng ta chỉ phụ trách gánh nước nấu nước, không chịu trách nhiệm bếp lò "

Nói xong dừng lại nhìn một chút Tiêu Vân lại cười: "Bất quá sư đệ đã thuyết thức ăn này phổ là hoàng đế tài năng ăn ngự đồ ăn, người sư huynh kia cho dù là chính mình không học, cũng sẽ Bang sư đệ đem thức ăn này phổ chuyển tặng cho thật to lớn trừ, được không uống sư đệ một phen ý đẹp!"

Kỳ thực Thanh Phong là cảm thấy thức ăn này phổ chính mình muốn vô dụng, nhưng là đồ, vật lại là Tiêu Vân tặng cho, không tiếp không tốt, cho nên hân dứt khoát trước tiếp đó, đến lúc đó lại tiễn cho người khác chính là.

"Đều được!"

Đối với cái này Tiêu Vân cũng không thêm để ý, bản này thực đơn đối với hân mà nói chỉ là tìm đến Thanh Phong một cái lấy cớ, dù sao hiện tại mục đích đã đạt tới, về phần này thực đơn, Thanh Phong biết hàng chính mình lưu lại cũng tốt, đưa cho người khác cũng được, Tiêu Vân cũng không đáng kể.

"Dù sao ta đã đưa cho sư huynh, sư huynh muốn như thế nào, theo tâm ý sư huynh là được!"

Sau đó dạng này trò chuyện một hồi, Tiêu Vân lại ra về lơ đãng hỏi: "Đối sư huynh "

"Ngươi thuyết!"

"Chính là ta buổi sáng hôm nay nghe được hai cái sư huynh tại thần thần bí bí nói cái gì Thanh cái gì cơ sở, ta cũng không có nghe rõ, sau đó ta hiểu kỳ, liền đi hỏi bọn hắn, nhưng ta hỏi ra về sau, bọn họ lại mặt đen lên thuyết không có cái gì,

Không cho ta hỏi!"

Nói hắn liền một mặt hiểu kỳ bộ dáng: "Sư huynh, cái này Thanh cái gì cơ sở, là cái gì? Là vũ kỹ sao? Vẫn là pháp khí? Pháp bảo?"

Nghe Tiêu Vân hỏi xong, Thanh Phong ngay từ đầu không nhớ ra được, còn trong nội tâm buồn bực cái gì Thanh cái gì cơ sở, ta làm sao chưa nghe nói qua?

Nhưng là sau một khắc, sắc mặt hắn lại đột nhiên liền biến đổi, trong lòng nhất thời nhớ tới: Thanh Thạch Đáy Cốc!

Ngay sau đó hắn vội liền nhìn ra phía ngoài nhìn, sau đó lại thấp giọng nói: "Sư đệ, ngươi buổi sáng nghe được là ai đang nói cái này?"

"Không biết a!" Tiêu Vân xem xét hắn cái này thần sắc liền trong lòng vui vẻ, có hi vọng!

Sau đó trên mặt che kín nghi hoặc, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết này hai cái sư huynh, bọn họ vừa nhìn thấy ta liền răn dạy ta một câu, đi theo vội vã liền đi "

Nói xong lại hiểu kỳ hỏi lại: "Sư huynh, rốt cuộc là thứ gì, lợi hại như vậy?"

"Không phải lợi hại" Thanh Phong tiếp tục thấp giọng nói: "Thanh Vân sư đệ, ta cho ngươi biết, ngươi có thể hàng vạn hàng nghìn tuyệt đối không nên nói cho người khác biết!"

"Ồ? Sư huynh, này đến tốt cùng là cái gì, trân quý như vậy? Thuyết cũng không thể thuyết?"

"Cũng không phải trân quý!" Thanh Phong thanh âm đề thêm thấp một chút: "Là chúng ta trong chùa, không cho truyền cái này!"

"Không cho truyền?" Tiêu Vân một bộ kinh ngạc bộ dáng: "Sao lại thế!"

"Là thật!"

Thanh Phong cẩn thận nói: "Sư đệ,... ngươi vừa tới, còn không hiểu, cái này Thanh cái gì cơ sở cái gì nhưng thật ra là một chỗ Địa Danh, gọi 'Thanh Thạch Đáy Cốc ', mà cái này Thanh Thạch Đáy Cốc, tại chúng ta đây là cấm chế, chúng ta trong chùa vô luận là ai đều cấm đàm Thanh Thạch Đáy Cốc, bất luận là ai! Chỉ cần là ngươi một thuyết, một khi là bị phát hiện, liền sẽ bị trục xuất môn tường!"

Nói đó đến lại thấp giọng nói: "Giống ngươi buổi sáng hôm nay nghe được hai người kia đàm, bọn họ sợ đi vừa thấy được ngươi liền đi nhanh lên, cũng là bởi vì sợ ngươi tố giác bọn họ, vậy bọn hắn liền xong!"

"Dạng này?"

Tiêu Vân trên mặt giật mình, nhưng lại một hơi: "Này hai cái vị này sư huynh cũng quá coi thường ta Tiêu Vân, ta tuy nhiên tuổi nhỏ, thiếu đọc Thi Thư, nhưng cũng biết Nhân Nghĩa Lễ Trí Tín chi đạo, làm sao lại làm này phía sau tố giác bí ối tiến hành!"

"Đừng tức giận đừng tức giận!" Thanh Phong lại vội vàng khuyên hắn: "Bọn họ không là coi thường sư đệ, chủ yếu là một khi bị phát hiện liền sẽ bị lập tức trục xuất môn tường! Cho nên khó tránh khỏi hội khẩn trương!"

Vừa nói vừa nhìn một chút Tiêu Vân, lại nói: "Tỉ như giống hai người chúng ta dạng này đàm, nếu là vạn nhất bị cáo phát, hai chúng ta cũng là đến không may!"

"Nghiêm trọng như vậy? !"

"Ừm! Cũng là nghiêm trọng như vậy" Thanh Phong một bên trọng trọng gật đầu, một bên lại thấp giọng theo Tiêu Vân lại nói: "Kỳ thực sư huynh nói thật, đây cũng chính là sư đệ ngươi qua đây hỏi, ta mới dám nói cho ngươi, không phải vậy nếu là biến thành người khác đến, ta khẳng định cũng là hỏi gì cũng không biết!"

"A!"

Tiêu Vân nghe xong liền vội nói: "Xin lỗi xin lỗi, vậy ta chẳng phải là liên lụy sư huynh?"

"Ai! Đâu có đâu có!" Thanh Phong nghe xong tranh thủ thời gian khoát khoát tay: "Sư đệ ngươi còn nói gì liền không liên lụy, không phải ngươi, sư huynh

đã sớm chờ lấy cuốn gói xéo đi!" Vừa nói vừa đem thanh âm thấp đến, lại nhỏ giọng cười nói: "Mà lại chuyện này Trời biết Đất biết Ngươi biết Ta biết, hai chúng ta không thuyết, ai biết, người nói đúng hay không sư đệ!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hệ thống chức năng mới

"Úc!"

Tiêu Vân gật đầu, rất lợi hại tán đồng: "Cũng đúng!"

Nói xong lại hiếu kỳ nói: "Người sư huynh kia, cái này Thanh Thạch Đáy Cốc là ở đâu? Ngươi đi qua chưa? Đến cùng là dạng gì? Vì cái gì các vị sư huynh cũng không dám đàm?"

"Ở đâu ta ngược lại thật ra biết, nhưng ta qua lại chưa từng đi "

"Úc!"

Tiêu Vân trong lòng nhất thời lại vui vẻ, trước đó Thanh Huyền không biết là không muốn thuyết, vẫn là thật không biết Thanh Thạch Đáy Cốc ở đâu, cho nên Thanh Huyền một mực liền không có Đề, Tiêu Vân lại sợ hấn hoài nghi, là lấy chính hấn vẫn cũng không có hỏi.

Cho nên bây giờ nghe Thanh Phong một thuyết hấn biết ở đâu, Tiêu Vân lập tức liền bắt đầu lời nói khách sáo: "Sư huynh, ngươi nếu biết ở đâu, vậy làm sao không thể đi qua? Là quá xa vẫn là như thế nào?"

"Không phải xa!"

Thanh Phong không biết Tiêu Vân là đang nói nhảm, lên đường: "Thanh Thạch Đáy Cốc kỳ thực ngay tại chúng ta toà này dưới đỉnh mặt, từ sau Sơn xuôi theo dưới đường nhỏ đến liền có thể đi thẳng đến "

Đón đến lại nói: "Đúng, trước ngươi không phải thuyết Thanh Huyền qua tìm Thanh Mộc qua sao?"

"Ừm, đúng!"

"Vậy ngươi có biết hay không ngươi Thanh Mộc sư huynh là vườn rau xanh quán sự?"

Tiêu Vân gật đầu: "Biết!" Ban đêm mới từ này trở về.

"Vậy hấn bên kia có khối đất trồng rau, sư đệ có biết hay không?"

"Cũng biết!" Buổi sáng liền đi nhìn qua!

"Vòng qua khối kia đất trồng rau đi về phía đông có một đầu khe núi dòng suối nhỏ, qua đầu kia dòng suối nhỏ, kỳ thực liền xem như Thanh Thạch Đáy Cốc!"

"Hoặc!"

Tiêu Vân lần này nghe được là một chút kinh hãi, thật đúng là không nghĩ này Thanh Thạch Đáy Cốc thế mà là ở chỗ này!

"Gần như vậy!"

"Ừm, vốn là rất gần" Thanh Phong liền cười: "Chỉ là sư huynh gan nhỏ, không dám đi mà thôi!"

"Ở đâu! Ta nhìn không phải sư huynh nhát gan, là sư huynh cần thủ Môn Quy mới là!"

"Khục! Không có không có!" Thanh Phong trong lòng hơi hơi xấu hổ, tâm đạo ta nếu là thật cần thủ Môn Quy, này cũng sẽ không theo sư đệ ngươi thuyết những chuyện này.

Nghe đến cái này hắn liền lại vội nói: "Đối sư đệ, người có thể tuyệt đối đừng quá khứ, cũng đừng theo bất luận kẻ nào thuyết chuyện này!"

"Ừm! Sư huynh yên tâm!"

Tiêu Vân hiện tại tự nhiên là miệng đầy đáp ứng.

Về phần đến cùng như thế nào. . .

Hắn nếu không phải thật nghĩ đi qua nhìn một chút, vậy hắn phí lớn như vậy công phu bộ Thanh Phong lời nói làm gì!

"Qua là khẳng định sẽ đi!"

Lúc trở về trời đã hắc, nhưng trên trời Minh Nguyệt trong sáng, chiếu mặt đất vẫn như cũ sáng ngời rõ ràng, Tiêu Vân một bên đạp trên ánh trăng chậm rãi đi trở về, vừa từ từ suy nghĩ

"Hiện tại ta cấp bốn, kém nhất cấp cũng là cấp năm, cấp năm liền có thể đối mới bãi quái, đến lúc đó cũng không cần không phải qua Thanh Thạch Đáy Cốc "

"Cho nên chỉ cần là đêm nay đi một chuyến, vụng trộm đem đẳng cấp thăng lên đến, vậy liền thành!"

Tiêu Vân nghĩ là phản chính tự mình cũng không phải có khác mục đích, chính mình chỉ là quá khứ tìm quái đánh một trận, có thể thuận lợi thăng lên cấp năm là được.

"Cấp hai quái cho hai điểm kinh nghiệm, ta cấp bốn thăng cấp năm muốn 400 kinh nghiệm, liền chỉ cần 100 cái cấp hai quái là được, cấp hai quái lại tốt đánh, nhiều nhất một cái canh giờ liền có thể giải quyết "

"Hắn là sẽ không xảy ra chuyện!"

Tiêu Vân không cảm thấy sẽ xảy ra chuyện, tâm hắn thuyết Thanh Thạch Đáy Cốc nguy hiểm nhất cũng là bị người phát hiện, bị báo cáo mà thôi.

Nhưng là nói thật Tiêu Vân trong nội tâm hiện tại cũng không thể nào sợ bị báo cáo, hắn đến bên này chính là vì kích hoạt võ tăng chức nghiệp, trừ cái đó ra cái này trong tự viện mặt cũng khó có thể lại cho hắn khác cái gì trợ giúp.

"Này vũ kỹ, Phật Chú ta cũng chường mất, lưu lại trừ bị các loại hạn chế bên ngoài, cũng không nhiều lắm chỗ tốt!"

Cho nên này trong lòng, Tiêu Vân thật đúng là không thể nào lo lắng bị báo cáo, đại không quay về mà thôi, sợ cái gì!

"Mà lại Thanh Thạch Đáy Cốc dựa theo Thanh Phong Sư Huynh thuyết, vị trí kia hắn là tại vách núi phía dưới cùng nhất, vốn là ít ai lui tới, lại thêm bọn họ cũng không dám quá khứ, cho nên hắn là càng không có người mới là "

"Đã dạng này, ta tổng sẽ không lần thứ nhất quá khứ, liền xui xẻo bị người phát hiện a?"

Trong nội tâm nghĩ như vậy,

Ngẩng đầu một cái chạy tới phòng mình phía trước, cửa đóng lách, bên trong có đèn đuốc, Tiêu Vân đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Thanh Huyền nằm dựa trên giường đọc lấy một bản không biết là Phật Kinh vẫn là công pháp sách.

"Sư huynh!"

"Sư đệ, người đi đâu?"

Đang nghiêm túc nghe được động tĩnh ngẩng đầu một cái, nhìn thấy Tiêu Vân liền oán trách: "Người cũng không để lại cái tin tức, người đêm nay nếu là về không được, ta ngày mai liền phải báo cáo Thanh Lâm Sư Huynh, nói người mất tích!"

"Không có" Tiêu Vân cười về hắn: "Ta chính là nhân nhảm chán, ra đi vòng vòng!"

Đón đến nhìn xem trong tay hắn sách, lại cười nói: "Sư huynh, người thăng nghiêm túc a! Hơn nửa đêm còn đốt đèn khổ đọc."

"Hắc hắc!" Thanh Huyền cười một tiếng, phát phát tay Trung Thư: "Sư đệ, người đoán đây là sách gì?"

"Úc?"

Tiêu Vân nghe vậy liền kinh ngạc nói: "Không phải đâu, Thanh Mộc sư huynh đem (Triền Ti Thủ) cho người?"

"Ồi!" Thanh Huyền nghe xong kinh ngạc: "Sư đệ, làm sao người biết đây là (Triền Ti Thủ)!"

"Nói nhảm!"

Tiêu Vân tròn mắt một cái: "Người cũng hỏi như vậy, vậy khẳng định cũng là (Triền Tỉ Thủ)!"

Không phải vậy khác có gì có thể đoán.

"Thế nào, người cường bức, vẫn là Thanh Mộc sư huynh mạnh mẽ đem?"

"Mạnh mẽ đem!" Thanh Huyền từ trên giường đứng lên, cười nói: "Thanh Mộc sư huynh cũng là người đáng tin, ta không muốn hấn mạnh mẽ đem, trước thuyết đều hứa cho chúng ta, lại thuyết toàn bộ làm như cho người Lễ gặp mặt, ta không có cách, liền nhận lấy đến!"

"Cho ta?"

"Ừm!" Thanh Huyền gật gật đầu: "Hắn thuyết ta nói đúng, gặp tiểu sư đệ cho cái Lễ gặp mặt không nhiều, cho nên không phải phải cho ta, thuyết ta có muốn hay không, liền để ta cho người!"

"Sư huynh này. . ."

Tiêu Vân trong nội tâm phản ngược lại không tốt ý tứ, cái này Thanh Mộc sư huynh cũng quá thành thật.

"Vậy được, cho ta xem một chút đi!"

"Nha! Cho "

Thanh Huyền cười đưa qua,... Tiêu Vân nhìn xem

Tên: Triền Tỉ Thủ

Thuộc loại: Vũ kỹ

Đăng cấp: LV1(0 \ 100)

Thương tổn: Không

Thuộc tính: Hạ cấp trói buộc + 80%

Nói rõ: Thanh Sơn Tự đời thứ mười tám tăng Không Văn đại sư sáng tạo, chuyên môn dùng để đuổi bắt đặc thù Tinh Quái, tối cao đăng cấp 5(10) 【chưa hoàn thiện, vẫn có chỗ trống để cải tiến, cải tiến cần muốn tự do điểm thuộc tính 32.】

(tu luyện cần điểm thuộc tính 1)

"Hoặc!"

Tiêu Vân cái này nhìn liền lại giật mình, hệ thống còn có thể cải tiến vũ kỹ!

Chỉ là lập tức muốn 32 điểm tự do điểm thuộc tính, Tiêu Vân hiện tại cũng không có nhiều như vậy!

"Vẫn là tính toán!"

Trong nội tâm lắc đầu, Tiêu Vân tâm đạo lại biết một cái hệ thống công năng. . . Cũng là quá hao phí tự do điểm thuộc tính, tính thực dụng chất không cao.

"Bất quá Không Văn. . . Không Tự Bối, có vẻ như cũng là Viện Chủ này bối phận a?"

Tiêu Vân nghĩ đến liền hỏi một chút Thanh Huyền sư huynh: "Thanh Huyền sư huynh, Không Văn là ai, người biết không?"

Vừa hỏi xong chỉ thấy Thanh Huyền nhìn ngoại tình nhân một dạng ánh mắt nhìn lấy hắn, Tiêu Vân bị nhìn không được tự nhiên: "Sư huynh, người nhìn cái gì!"

"Chúng ta Thanh Sơn Tự Trụ Trì Phương Trượng cũng là Không Văn đại sư!"

"Úc úc úc!"

Tiêu Vân một mặt giật mình, lại hơi cảm thấy xấu hổ, mới biết được Phương Trượng là Không Văn.

Bên kia Thanh Huyền gặp bộ dáng kia của hắn liền cười ha ha, đem Tiêu Vân cười càng là im lặng.

Đi theo lại với hắn kéo vài câu, Tiêu Vân đánh răng tắm một cái mặt bắt đầu ngủ, hắn còn muốn nửa đêm vụng trộm qua Thanh Thạch Đáy Cốc, cho nên đến đi ngủ sớm một chút.

"Hệ thống, nửa đêm thời điểm đánh thức ta!"

Trước khi ngủ lại trước theo hệ thống nói một tiếng, sợ vạn nhất ngủ quên, lại chậm trễ sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Oan Hồn Lệ Quỷ

"Kẹt kẹt!"

Trời tối người yên về sau, Thanh Sơn Tự Phong Lâm viện chúng trong thiện phòng bên trong một gian cửa phòng khe khẽ mở ra, một đạo thấp bóng người nhỏ bé lặng lẽ đi ra, lại nhẹ nhàng đóng cửa lại, sau đó liền thẳng đến dưới núi mà đi.

"Vừa vặn trước đó theo sư huynh đi qua này đất trồng rau, biết địa phương!"

Đất trồng rau tại chân núi, nói gần thì không gần, này đường núi gấp ghềnh quanh co, thiếu nói đến có bốn năm dặm cước trình.

Nhưng thuyết xa cũng không xa, Tiêu Vân mặc dù tuổi nhỏ, thể cốt còn không có nảy nở, đi đứng cũng ngắn, nhưng hần hiện tại cấp bốn 12 căn cốt có thể là nhân gian cực phẩm, vì vậy Tiểu Đoàn Thối ngược lại bốc lên tốc độ cũng không chậm, thêm nữa hần lại trong lòng hơi hơi hưng phấn chờ mong, thì càng chưa phát giác mệt mỏi, một đường chạy cự li dài xuống núi, đường núi Khẩu mượn ánh trăng liền đã có thể nhìn thấy cách đó không xa vườn rau xanh.

"Sư huynh thuyết vòng qua này đất trồng rau đi về phía đông, có một đầu khe núi dòng nước, qua sau liền có thể xưng được Thanh Thạch Đáy Cốc!"

Chạy qua qua, trực tiếp vòng qua đất trồng rau lại tiếp tục hướng đông, đi chưa được mấy bước, gấp đã là Lâm Mộc mọc thành bụi, cỏ hoang đầy đất, trong lúc đó còn trùng kêu vang Lâm Tĩnh, dưới ánh trăng u quang tựa như biển.

"Ngược lại là xinh đẹp!"

Tiêu Vân đẩy ra tạp mộc, chậm rãi hướng về phía trước, đương nhiên, càng mấu chốt là phía trước không đường, muốn đi nhanh cũng không thành.

Từng bước một đẩy ra Bụi gai loạn thảo, nghe bên tai tiếng nước ào ào tại trong đêm khuya đặc biệt Minh Mẫn: "Quả nhiên có!"

Tiêu Vân mừng rỡ, trong lòng hơi động: "Đi ra!"

Trong tay một cây tăng côn tới tay!

Tăng côn nơi tay, Tiêu Vân dừng khí càng lớn mạnh một chút, châm ngòi đập, vén lên cành khô lá vụn, tốc độ nhanh rất nhiều, này bên tai tiếng nước cũng đã gần trong gang tấc.

"Nhanh đến!"

Cầm tăng côn đè thêm dưới trước mắt sau cùng một mảnh chặn đường bụi mộc, trước mắt nhất thời sáng lên, gặp ánh trăng trong rừng một đầu vắng vẻ dòng suối nhỏ uốn lượn, trên mặt nước ngân sắc ba quang Mộng Huyền, dưới mặt nước mặt trăng chiếu vào như là ngọc bàn, cảnh sắc lịch sự tao nhã.

Chỉ là cái này lịch sự tao nhã cảnh sắc Tiêu Vân cũng không lòng dạ nào thương thức, lúc này hần chú ý lực đã toàn đặt ở đối diện.

"Sư huynh thuyết dòng suối nhỏ đối diện liền có thể xưng được là Thanh Thạch Đáy Cốc, quả nhiên thật không lừa ta à!"

Kỳ thực giờ phút này đôi kia mặt Lâm Tử cũng không khác dị dạng, như bên này đồng dạng ánh trăng chiếu Lâm, lúc sáng lúc tối, trong rừng tạp mộc nát cỏ một dạng không thiếu.

Nhưng mấu chốt là, đối diện quá yên tĩnh!

Không phải loại kia bởi vì không ai mà trống không tĩnh.

Mà chính là hàng trăm hàng ngàn người đứng ở nơi đó, lại một tia thanh âm cũng nghe không được tĩnh!

"Quý Vực a!"

Tiêu Vân sắc mặt trầm xuống, hần giờ phút này toàn thân đều là bị người tử chăm chăm khủng bố xúc cảm, có thể phát giác được đối diện vô số âm lãnh tà mục đích tại chỗ tối tăm âm u thăm dò, sợ là hần một khi đi vào, cũng là vô số lời đình chấn kích!

"Hừ!"

Trong lòng hừ lạnh, Tiêu Vân trong tay tăng côn dựng đứng 'Đồng' đập xuống đất, một cỗ yếu ớt sóng xung kích kích thích vài miếng bụi đất vảy ra.

"A Di Đà Phật!"

Thấp giọng chìm tuyên một tiếng niệm Phật, hần biết mình có vẻ như hiểu lầm trong chùa chư vị trưởng lão.

"Nhìn tình huống này, đất này giới hần là chánh thức tà mị đại bản doanh mới là, trong chùa trưởng lão không cho tăng chúng xuống tới, xác nhận lo lắng bọn họ sợ gặp bất trắc, mà cũng không phải là ta trước đó suy đoán cái gì một ít trưởng lão hành vi không ngay thẳng, che giấu sự thật!"

Yên tĩnh trong rừng, Tiêu Vân ngưng thần tế sát, loại kia toàn thân bị thăm dò cảm giác càng thêm rõ ràng, đã là không che giấu chút nào, trần trụi cảm thù!

"Hừ!"

Tiêu Vân lại hừ một tiếng, hơi hơi khinh thường!

Hần biết bên trong giờ phút này nhất định có cường địch, chính mình đi vào rất là không khôn ngoan, tốt nhất là tạm thời lui ra phía sau lại nói.

Nhưng là đừng quên Tiêu Vân chính là võ tăng!

Giết chóc thành Phật võ tăng!

Mà không phải Tự Viện bên trong cần thủ thanh quy hòa thượng!

"A Di Đà Phật!"

Lạnh hừ một tiếng, Tiêu Vân cất bước vọt bờ sông mà vào!

' . . . Mau cứu ta à . . . Mau cứu ta à . . . '

'Ô ô ô ô ô!'

'Giết! Giết! Giết! A. . . . ! Ta tử thật thê thảm a!'

Bộc đi vào liền nghe được thê thảm Quý Khấp bên tai không dứt,

Nhiều loạn tâm thần, để cho người phiền lòng khí nóng nảy, ả ả có ý sợ hãi lên!

"Thiện tai!"

Tiêu Vân biết đây là âm quỷ thủ Đoạn, là lấy cước bộ rơi xuống đất liền lập tức đơn chương hợp thành chữ thập, trong miệng Phật Quang lại hiện ra, (Vãng Sinh Chú) tụng lên, từng đạo từng đạo Phật Quang âm ba trực tiếp hóa thành Bá Đạo lợi kiếm quét ngang mà ra!

"A!"

Phật Quang lợi kiếm tế ra, này loạn tâm thần người thê thảm Quý Khấp trong nháy mắt biến thành thê lương Lệ Quỷ thét lên, này trong rừng lúc đầu bình thường Sâm Mộc phía trên lập tức liền là từng đạo từng đạo thụ không Phật Âm công kích hắc ảnh hóa thành có thể thấy rõ ràng dữ tợn ác quỷ gào thét mà ra!

'Suru suru suru!'

Ác quỷ hung tàn, vừa xuất hiện liền ngưng tụ vô số đạo âm tà quỷ tiễn đánh tan Tiêu Vân âm ba công kích lại hướng Tiêu Vân đâm nhanh mà đến!

"Không tốt!"

Tiêu Vân gặp này hơi kinh hãi!

"Đây cũng không phải là cấp hai quỷ hần là có thực lực!"

Nhất thời thu hồi đơn chương lui nhanh hai bước, trong tay tăng côn kim quang đại tránh, (Sát Sinh Côn Thuật) lộ ra sát cơ!

Không tệ!

Những này quý không phải cấp hai thực lực!

Nhưng ta Tiêu Vân cũng không phải tầm thường Sa Môn Phật Đồ có khả năng so!

"Tự xưng Quý Loại, dám can đảm loạn ta Dương Gian!"

Nhất thời Phật côn bạo khởi, 'Keng keng keng' chuyển thành một ngọn gió tường trực tiếp cản bại sở hữu âm tiễn!

"Chết đi!"

Bị đánh mà không hoàn thủ này là kẻ ngu, cản qua âm tiễn, Tiêu Vân lại chọt quát một tiếng, mười ba vòng Đại Vô Tăng ẩn tàng kinh nghiệm ngang nhiên bạo phát vọt lên đón này đánh tới Lệ Quý một gây nên xuống!

'Bành'

"A!"

Một tiếng thê tuyệt kêu thảm đôi lấy là Tiêu Vân Dương Thiên thét dài!

"Các ngươi có biết Phật có Kim Cương trợn mắt không!"

"Gào thét!"

Hết dài một tiếng, đôi lấy nhưng lại là hung tàn hơn gào thét, cùng vô số cuồng quyền Tà Ma đỏ mắt Hung Lệ, điên cuồng tấn công!

"Ha ha ha!"

Tiêu Vân dứt khoát không sợ: "Đề các ngươi trộm cướp mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là Sát Sinh Côn Thuật, giết chóc thành Phật!"

Tiếng nói rơi Tiêu Vân trong tay tăng côn phía trên kim quang đại thịnh, tiến tới hơi biến hóa 5, 5 ảo tường mười, mười ảo tường trăm! Trong khoảnh khắc trong rừng trên dưới một trăm căn Phật Quang tăng côn 'Suru suru suru' cuốn lên Hám Sơn côn phong hướng đánh tới Tà Ma đỏ ập xuống, hung ác đập tới!

Này mỗi một cái cũng là mấy trăm cây kim quang Phật côn tê động!

Mỗi một kích đều là mấy trăm âm tà Lệ Quý hóa thành tro bụi!

Giờ khắc này, (Sát Sinh Côn Thuật) cường hãn lực công kích là giật mình quý sợ hồn! Chư Tà trong nháy mắt sợ hãi lui tán!

"Chạy đi đâu!"

Chúng nó muốn đi, Tiêu Vân cũng không tha, quý kia quán Thụ Tiêu Vân liền tăng côn bỏ Thụ, tà tránh thạch Tiêu Vân liền Phật bổng nện thạch, trong lúc nhất thời Tiêu Vân thế mà lấy thân người truy Chúng Quý vật rừng mình, hoảng hốt chạy bừa, hoảng sợ như chó mất chủ!

Dạng này thẳng đến phía trước lại một đầu yên tĩnh Sơn Khê xuất hiện, Tiêu Vân mới dừng lại.

Trước chậm một hơi, tiến tới quay người, lần nữa đơn chương hợp thành chữ thập thi lễ: "A Di Đà Phật! Ngươi như đánh, liền đi ra cùng ta Nhất Quyết Thư Hùng! Như sợ, ngươi liền nhanh chóng thoái lui! Thượng thiên có đức hiếu sinh, ta niệm ngươi còn có linh trí, tuyệt không làm khó dễ!"

Hắn dứt lời, đằng sau trong rừng đi tới một người mặc Hắc Giáp quý vật.

Quý vật kia đi ra, cũng không nói chuyện, chỉ học lấy Tiêu Vân đồng dạng thi lễ, sau đó thân hình khoảng cách biến thành ba trượng Cự Ma, mặt mũi hung dữ, hắc khí bốc hơi, tay trái cầm thuẫn phải tay cầm đao, không chút khách khí 'Bịch' nhất đao hướng phía Tiêu Vân chém thẳng vào mà đến!

'Bành!'

Tiêu Vân nhảy ra, một đao kia bỏ trên mặt đất, hòn đá vẩy ra!

"Thiện tai!"

Thấy nó muốn đánh, Tiêu Vân không tại nhiều lời nói, lại thi lễ: "Đưa ngươi Vãng Sinh Cực Lạc!"

Lời nói chưa dứt trong tay tăng côn phía trên kim quang nổi lên, phía sau nhất tôn cầm côn Phật Đà xuất hiện, giây lát ở giữa biển lớn không thua này Hắc Giáp Cự Ma: "Ngươi nếu có thể tiếp ta một côn, ta cũng thả ngươi còn sống!"

Tiêu Vân nhân nhặt thanh âm tái khởi, phía sau Phật Đà trong tay Kim Côn một gậy đánh xuống!

"Bành!"

Một gậy nện xuống, Tiêu Vân lại sững sờ.

Nói rõ bởi vì này Hắc Giáp Cự Ma thể mà không làm cho không cái, không trốn không né, lại là mình cố ý để Phật Đà một gậy chém thành hắc vụ, hóa thành khói bụi!

Khói bụi bên trong, một mảnh giấy chậm rãi bay xuống.

Tiêu Vân đưa tay tiếp được, gấp trên đó viết

【 năm đó, Triệu Nguyên bọn người Khôi Nghĩa Vũ Trang, tứ phương ứng với dư Bách Vạn Chi Chúng, quan quân đàn áp, trắng trợn giết hại, vô tội liên đới bị tru người vì Kính Dương, Vong Xuyên hai châu nhiều nhất, Nhặt năm mấy vạn, chỉ lục tại Diêm La giữa sân, Bích Huyết đầy đất, bạch cốt chống trời, một mối cao tăng, Đức đạo hơn ngàn chúng liễu mình mà độ, cuối cùng không được quả, Quý Quân nổi lên, ngàn dặm hồn oán niệm)

Tiêu Vân xem hết lần nữa sững sờ, hần tựa như là biết cái này 'Thanh Thạch Đáy Cốc' vốn nên ra sao chỗ!

Nhất thời thấp giọng thở dài: "A Di Đà Phật! Thiện Tai Thiện Tai!"

Sau đó ngừng nghĩ, lại lại thì lễ, hơi hơi xin lỗi nói: "Tiểu tăng phương Tái lỗ mãng, sợ giết lầm người lương thiện! Nhìn thí chủ đi ra tướng gặp một lần, tiểu tăng tự nhiên mặt tạ tội!"

Nói xong, trong rừng nhưng như cũ yên tĩnh, không có không một tiếng động.

Gặp này hần hơi nhú nhú mảy, cái này âm thầm tuyệt đối còn có Hồn Quỷ tồn tại!

Trước đây hần tại Sơn Khê bờ bên kia thời điểm liền phát giác được có người thăm dò,... đến đánh giết Chúng Quỷ về sau, cái loại cảm giác này vẫn như cũ không giảm.

Là lấy đánh tan Chúng Quỷ về sau, hần biết phía sau còn có hồn loại, nhưng nhìn nó thủy chung không xuất hiện, Tiêu Vân biết nó hần là còn có linh trí, cho nên Tái thuyết như đánh liền đánh, không đánh liền lui, hần không cho truy cứu.

Sau đó đi theo liền xuất hiện này Hắc Giáp chi quỷ.

Gặp này Hắc Giáp quỷ đi ra, Tiêu Vân lại vốn cho rằng quỷ này hần là này âm thầm thăm dò chi quỷ.

Có thể không ngờ tới, cái này Hắc Giáp quỷ mất mạng về sau, âm thầm thăm dò cảm giác vẫn như cũ không giảm, ngược lại hết bệnh thêm mãnh liệt, cho nên Tiêu Vân biết, hiện tại tất nhiên còn có hồn vật núp trong bóng tối!

Lại thêm cái này trên giấy nói, Tiêu Vân suy đoán nó, hoặc là chúng nó, xác nhận Nghĩa Quân lãnh tụ, hoặc là này hơn ngàn mất mạng Đức đạo cao tăng.

Là lấy Tiêu Vân trong lòng hơi hơi áy náy, Tái thuyết phải ngay mặt xin lỗi.

Chỉ là cái này nói xong, nhưng không thấy có nhân lý hần, Tiêu Vân cũng có chút xấu hổ.

Lại ngừng một lát, gặp vẫn như cũ không người hiện thân, hần đành phải lại thì lễ: "Đã chư vị không muốn gặp ta, này tiểu tăng trước tạm cáo từ!"

Sau đó muốn dưới, hần lại hứa hẹn: "Chư vị yên tâm, đã tiểu tăng đã biết được nguyên do sự việc, tiểu tăng về sau đương nhiên sẽ không lại đến tùy tiện quấy rầy! Lại tiểu tăng tu vi cao thâm về sau, tất nhiên trở về siêu độ chư vị, trợ chư vị trọng vào luân hồi!"

Nói xong lại nhìn, vẫn như cũ không thấy bóng dáng, Tiêu Vân chỉ có thể thở dài, sau cùng thì lễ: "A Di Đà Phật, tiểu tăng cáo từ!"

Dứt lời, hần thu hồi Phật côn, xoay người rời đi.

Chỉ là bước chân còn chưa mở ra, Tiêu Vân liền phát giác được phía sau rốt cục có người xuất hiện! Lập tức hần liền dừng bước, cười một cái, ám đạo vẫn là đi ra!

Lập tức Tiêu Vân liền xoay người lại nhìn một chút, muốn biết người đến người nào.

Lại nào biết cái này xem xét, thật đúng là đem hoảng sợ Tiêu Vân kêu to một tiếng: "Viện Chủ!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Vui mừng ngoài ý muốn

"Viện Chủ, ngài làm sao tối!"

"Thiện tai!" Người viện chủ kia khẽ cười: "Người có thể tới đến, ta vì sao không thể có?"

". . ."

Tiêu Vân vốn cho rằng đi ra lại là Quý Quái loại hình, lại vụn vụn không nghĩ đến, cái này người trước mắt, hiền hách nhưng chính là Thanh Sơn Tự Phong Lâm viện Viện Chủ không ý Đại Sư!

Cũng chính là Tiêu Vân trên danh nghĩa sư tôn!

Nhất thời Tiêu Vân liền như là là trốn học qua Internet Coffe, bị chủ nhiệm lớp ở quán Internet bắt tại trận, lại không còn gì để nói vừa tối thán không may! Tâm đạo uống phí chính mình trước đó còn làm đủ loại giả thiết, cảm thấy hẳn là an toàn, nhưng bây giờ, cái này lại bị Viện Chủ cho tại chỗ bắt được!

Lại càng không may chỗ ở chỗ, Tiêu Vân phát hiện từ Viện Chủ vừa xuất hiện, này trước đó từ khi đến từ sau vẫn lưu giữ đang dòm ngó cảm giác cũng biến mất theo, đây chính là thuyết, này từ hẳn vừa vào cái này Thanh Thạch Đáy Cốc bắt đầu liền từ một nơi bí mật gần đó quan sát hẳn, không chỉ là quý vật, còn có người viện chủ này!

Chờ tại nói là trong khoảng thời gian này Tiêu Vân sờ tác sờ vì, đều bị không ý nhìn ở trong mắt!

Cái này khiến Tiêu Vân còn có thể làm sao không thán không may!

"Thanh Vân ta đồ!"

"Vâng, Viện Chủ!" Chính âm thầm phiền muộn Tiêu Vân bặt bệ về: "Đệ tử tại!"

Hắn còn tưởng rằng không ý Viện Chủ hội trách cứ với hắn, có thể lại không nghĩ tới này không ý Viện Chủ thể mà vuốt râu thở dài, đi theo liền chậm rãi nói: "Nơi đây giờ phút này tên là Thanh Thạch Đáy Cốc, nhưng ba ngàn năm trước, nơi này thật là Tu La sát tràng!"

"Lúc đó, mấy triệu người Lịch Kiếp, gần nửa số tao tại! Hải cốt khắp nơi, máu chảy thành sông! Lúc Phật Đạo hai môn chi tinh anh đồng tâm lực lực, muốn muốn vượt qua hết oan hồn! Lại không thể ngờ tới Oan Quỷ quá thịnh, lệ khí trùng thiên, Chúng Tăng đạo sợ bị phản phệ, Người sống sót không đủ một hai!"

"Như thế, tông môn vô pháp, đành phải hợp Chư Tông chi lực, lấy Tiên pháp bảo theo Tam Tài Chi Thế lập tôn Minh, khung sắt, Linh Tù Tam Phong trấn áp!"

"Nhưng hiện tại quả là là Thiên Mệnh khó trái, Tam Phong lập tốt, Chư Tông mới giết mình nơi đây lại bị bọn họ trong lúc vô tình cho đổi thành Cực Âm Chi Địa, Tụ Hồn chỗ! Như là như thế này thả chi không hỏi, này tương lai chi sợ lại Thành Âm dương Quỷ Môn!"

"Mà lúc đó Âm Sơn họa vừa mới quá khứ, Chư Tông nào dám lãnh đạm, là lấy ba ngày ba đêm, liền lại tại Tam Phong bên trên xây Thanh Sơn Tự gia phong trấn áp, đồng thời cũng là để trong chùa tăng chúng ngày ngày không ngừng, siêu độ vong hồn!"

"Cái này một siêu độ, chính là ba ngàn năm quá khứ! Ba ngàn năm nay, năm đó lão hồn hoặc là đã siêu độ hoàn tất, hoặc là đã triệt để mất tích tâm trí, hóa thành Hung Ma!"

"Mà nơi đây năm ngàn năm tạo hóa, cũng rất cực vẫn là thành cấu kết Minh Phủ Dương Gian Quỷ Vực, lúc nào cũng Minh Khí trùng thiên, khắp nơi Âm Khí đã thương người! Đệ tử tâm thường một khi ngộ nhập, nhẹ thì mất tích tâm trí, nặng thì hồn phi phách tán! Trong chùa trường lão vô pháp, đành phải lập xuống quy củ, nghiêm cấm tu vi không đủ chi đệ tử đi vào, người vi phạm lập tức trục xuất môn tường!"

"Mà chi như vậy nghiêm khắc, cũng quả thực chỉ vì bọn họ một khi tiến đến, cho dù là miễn ở bỏ mình, có thể Thần Hồn tồn thương cũng nhất định khó mà khép lại!"

"Nhưng Thần Hồn lại có thể nào có một tia tổn thương? Thần Hồn chi giòn, phàm là một tia bị hao tổn, lại lưu lại Tu Phật liền đã mất hi vọng!"

"Phong Trượng từ bi, để tránh chậm trễ bọn họ tiền đồ, đành phải phái bọn họ về nhà, hoặc là Tu Vũ, hoặc là nghề nông, hoặc là buôn bán, tìm cái khác lối của hắn!"

Không ý Viện Chủ câu chữ rõ ràng, đầu đuôi nói tới, Tiêu Vân cũng nghe được Minh Mẫn, hiểu rõ chân tướng, đối cái này Thanh Thạch Đáy Cốc sự tình cũng rất cục biết kỹ càng.

Cái này một biết ngọn nguồn, Tiêu Vân đầu tiên là càng thêm sấm thẹn chính mình trước đây quả thực không nên tùy tiện phán đoán suy đoán! Sau đó hẳn đang âm thầm sấm thẹn chính mình trước đó lung tung phi báng suy đoán chi đồng lúc, nhưng cũng có khác nghị hoặc.

"Có thể Viện Chủ, đã như vậy, vì sao không cẩn thận đối trong chùa trong ngoài đệ tử nói rõ nguyên nhân, ngược lại là thần thần bí bí, để chư đệ tử thật không minh bạch, ngang ngược suy đoán?"

Trước đó mặc kệ là Thanh Huyền vẫn là Thanh Phong, một khi nói đến Thanh Thạch Đáy Cốc, đều là thần thần bí bí, khoảng chừng chỉ nói không cho phép, hội bị phạt, lời nói bên trong chỉ e ngại, lại không rõ ràng đến cùng vì sao e ngại.

Cũng chính bởi vì bọn họ như thế, mới khiến cho Tiêu Vân tự dung nghĩ lung tung, còn tưởng rằng là cái gì khỏi mị quý lượng, Dương Gian chuyện xấu.

Nào biết hiện tại mới biết,

Ban đầu tới vẫn là Địa Phủ tác quái, Âm Dương trái ngược.

Chỉ là hẳn cái này hỏi xong, đã thấy không ý Viện Chủ lại cười: "Thần thần bí bí?"

Sau đó không ý Viện Chủ khẽ lắc đầu, điểm điểm hẳn, cười nói: "Ngươi cái này tiểu đệ tử, chính mình không chăm chú, ngược lại muốn trách ta hay sao?"

"Úc?"

Tiêu Vân nghe vậy sững sờ, ta không chăm chú? Ám đạo cái này khiến ta như thế nào nghiêm túc? Ta mới đến, chỗ nhận biết đều do sư huynh truyền lại, nghe thấy suy nghĩ cũng giới hạn tại bọn hắn nói, chính bọn hắn đều mơ mơ màng màng, lải nhải, lại gọi ta như thế nào nghiêm túc?

"Viện Chủ "

Tiêu Vân liền cảm thấy ủy khuất: "Ta nên như thế nào nghiêm túc?"

"Ha ha ha!" Không ý Viện Chủ gặp hẳn dạng này liền vuốt râu cười ha ha một tiếng: "Ta lại hỏi ngươi, nhập môn về sau, ngươi Thanh Lâm Sư Huynh nhưng có cho ngươi một bản giới luật sổ tay?"

"Giới luật sổ tay? Úc úc úc!"

Tiêu Vân không ngốc, trong nháy mắt giật mình, lúng túng: "Viện Chủ là thuyết, quyền kia giới luật phía trên có?"

"Đúng vậy!" Không ý ý cười đầy mặt: "Giới luật trong sách, tức có Tam Tự chỉ toàn giới, Thập Trọng cấm giới, 48 nhẹ giới các loại Phật môn thanh quy điều lệ, lại có ta Thanh Sơn Tự rất nhiều lớn nhỏ giới luật Tập Đàm! Trong đó 'Thanh Sơn đáy cốc' sự tình, viết rõ ràng, rõ ràng, ngươi cái này tiểu đệ tử chính mình chưa từng dùng tâm đi nhìn, bây giờ lại ngược lại muốn chất vấn cùng ta, cái này là bực nào đạo lý?"

"Áy. . . "

Tiêu Vân gặp quả là thế, trong lòng càng là xấu hổ vô cùng, sờ mũi một cái hợp thành chữ thập thì lễ, thành thành thật thật nhận lầm: "Đệ tử biết sai!"

Ngoài miệng nhận lầm, nhưng trong lòng cũng phiền muộn, tâm thuyết cái này Phá Giới luật sách cũng là lão thái thái vài quán chân đồng dạng vừa thối vừa dài, người nào lại nhìn! Càng khác thuyết lúc trước Thanh Lâm Sư Huynh cho ta thời điểm đều là tiện tay quăng ra, không có không coi trọng, sau đó hai ba câu nói thuyết chủ yếu là không thể giết chóc, không thể ăn thịt, không thể phản bội sư môn, những người còn lại đều Đề cũng không đề cập tới, là lấy người nào sẽ biết bên trong còn có những vật này!

Trong lòng của hắn oán thầm, không ý Viện Chủ tự nhiên không biết, gặp hẳn trung thực nhận lầm liền vuốt râu lại cười: "Cũng không trách ngươi,... sai tại ta trong chùa đối với những này giới luật quả thực không lắm để ý, thêm nữa bình thường chư trưởng lão các có chuyện quan trọng, cũng không thể nào tuần tra các ngươi, mới đưa đến các ngươi bỏ bê huấn giới, riêng phần mình Hôn Độn!"

"Vâng!"

Tiêu Vân không biết như thế nào nói tiếp, chỉ hợp thành chữ thập ứng 'phải' .

"Đệ tử các loại không chăm chú đọc sách, cũng là không nên!"

Không ý nghe xong gật đầu lại cười: "Ngươi có này giác ngộ cũng tốt" ngừng nghỉ lại lại nói: "Nơi đây không phải là nơi nói chuyện, ta trước mang ngươi trở về!"

"Vâng!"

Lời còn chưa dứt, gặp không ý Viện Chủ đại bạo hung lên, Tiêu Vân trước mắt trở tối, lại sáng lúc đã trở lại trên núi Phong Lâm Viện Chủ trong nội viện.

"Đa tạ Viện Chủ!" Tiêu Vân lần nữa nói tạ.

Không ý khoát tay, để hấn không cần đa lễ: "Ta vì ngươi sư, không cần phải nói tạ!"

"Vâng!"

Tiêu Vân còn chưa có minh bạch không ý ý tứ, đi theo liền nghe không ý lại nói: "Ngươi ngày mai dọn đi nội viện ở lại, trong tùy tùng viện chủ sư huynh cùng nhau tu tập Phật pháp!"

Tiêu Vân nghe vậy lập tức sững sờ, có ý tứ gì?

"Viện Chủ. . ."

"Ha ha ha!" Không ý nghe to lớn cười, từ hỏi: "Còn xưng ta là Viện Chủ?"

"Úc!"

Tiêu Vân lúc này mới chợt hiểu, tiến tới đại hi bái tạ: "Vâng, sư phụ!"

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Không ý Viện Chủ một tay hợp thành chữ thập mà cười: "Ta đồ không cần đa lễ, nhanh mau dậy đi!"

"Ngươi lại về trước đi, ngày mai tạm vào nội môn, đợi chọn tốt Nhật, vì sư mời lượt Phật môn đạo hữu, thu ngươi làm ta quan môn đệ tử, ngươi có bằng lòng hay không?"

"Nguyện ý!"

Sao có thể không nguyện ý!

"Đa tạ sư phụ!"

"Ha ha ha ha! Không cần nói cảm ơn! Không cần nói cảm ơn!"

Dưới ánh trăng không ý Viện Chủ cười ha ha, thoải mái vô cùng!

Thiên ý như thế, đưa ta tốt đồ a!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chắc chắn, chắc chắn

Nếu như Tiêu Vân là phổ thông hòa thượng, giờ phút này hấn nhất định đã mát

Nếu như Tiêu Vân là có chút thực lực hòa thượng, giờ phút này hấn khẳng định cũng đã phê!

Nhưng là làm sao, Tiêu Vân không phải là phổ thông hòa thượng, cũng không phải có chút thực lực hòa thượng, càng không phải là cái gì thượng vàng hạ cám hòa thượng, hấn chỉ là một cái phương Tái 11 tuổi Tiểu Sa Di, nhưng cũng lại là một cái phương Tái 11 tuổi liền có thể đánh Chư Ma lui tán cực phẩm Tiểu Sa Di!

Cho nên hấn bị điểm vì Không Ý Viện Chủ quan môn đệ tử!

Nhưng mà trên thực tế

Tiêu Vân nếu như không có (Sát Sinh Côn Thuật) hiển lộ tài năng, Không Ý sẽ không thu hấn vào nội môn

Tiêu Vân nếu như không có một câu "Thượng thiên có đức hiếu sinh, ta niệm người còn có linh trí, tuyệt không làm khó dễ", Không Ý cũng không sẽ thu hấn làm chân truyền đệ tử!

Tiêu Vân nếu như không có biết sai liền nhận, không có một câu hứa hẹn "Trợ chư vị trọng vào luân hồi", Không Ý càng không hội thu hấn làm quan môn đệ tử, truyền nhân y bát!

Nhưng là hiện tại Tiêu Vân cái gì cũng có!

Có thực lực! Có thiện niệm! Có độ ác! Có từ bi!

Chính là trời sinh Phật môn Đại Sư!

Lại thêm về sau đến hai người đối thoại, Tiêu Vân không tuân theo không tì, không các đại thiên kiêu không ngạo, có nghi liền hỏi, có lỗi liền nhận, bậc này Xích Tử hành vi càng thêm để Không Ý rất mừng!

Tâm hấn đường chính mình chủ quản Ngoại Viện, vốn cho rằng kiếp này đừng nói thiên tư trác tuyệt đệ tử, liền là bình thường thiên phú so sánh đệ tử giới, sợ cũng là khó gặp đến!

Trước hơn hai trăm năm cũng thực như thế, hấn chủ chương Ngoại Viện, chỉ gặp hai mươi năm một nhóm Tân Đệ Tử lui tới, lại từng cái mê mê mang mang, không thể một cái có thể vào được pháp nhãn!

Cứ tiếp như thế, hấn đều cơ hồ đã bỏ đi.

Lại nào biết như hôm nay ý chiếu cố, một môi 200 năm không gặp một đồ, có thể hai trăm năm chỉ tích, thế mà để Không Tịch sai đem thiên phú như vậy, tính cách, nhân phẩm đều là vô cùng cao minh vô song chỉ đệ tử đưa cho ngoại viện môn hạ!

"Ý trời à thiên ý! Chỉ có thể nói là thiên ý!"

Không Ý lão tăng này Thiền Định như thủy tâm cảnh giờ phút này cũng là tuôn ra nổi sóng, không để ý đêm dài Nguyệt tĩnh, một bước đến Thiết Già Phong Trưởng Lão Viện Không Tịch Thiền Phòng trước đó.

"Không Tịch sư đệ!"

"Sư huynh tiến!"

Trong phòng tĩnh tu Không Tịch nghe bên ngoài Không Ý thanh âm, vung lên tăng bào hất ra cửa phòng: "Sư huynh tiến!"

"Quấy rầy sư đệ!"

"Không sao cả!"

Không Ý cất bước đi vào, sư huynh đệ hai người đối mặt ngồi xếp bằng: "Sư huynh đêm khuya đến đây, không biết có chuyện gì?"

"Quả thực có một chuyện muốn hỏi!" Không Ý cười: "Sư đệ, người lần trước du lịch trở về, thế nhưng là mang về mấy vị Phật môn Tân Đệ Tử?"

"Vâng!"

Không Tịch khẽ gật đầu, đáp lời: "Chung năm người, một người thiên tư cực giai, Trụ Trì sư huynh mệnh ta lấy người đem nó đưa cho Hoa Nghiêm Tông, Trạng Viên Đại Sư thu làm đệ tử, hai tên Tuệ Căn tốt hơn, để xanh hóa thu làm đệ tử, một tên Tuệ Căn, Lệnh Thanh Ngọc thu làm đệ tử, một tên sau cùng có chút Tuệ Căn người, làm theo mệnh nó bái nhập ngoại môn!"

"Úc!"

Không Ý nghe xong vuốt râu mỉm cười: "Này vẫn sư đệ, năm người này thiên tư cụ thể vì sao, sư đệ còn nhớ đến?"

"Nhớ kỹ! Nhớ kỹ!"

Không Tịch về râu mà cười: "Ngày đó tư cực giai người có thể hiện Phật Quang Cửu Thốn, bên trong Phật Đà từng li từng tí tất hiện, Nãi Phật môn cực phẩm, kiếp trước sợ vì Phật Môn Đại Đức!"

"Hai cái thiên phú Giác Hảo Giả một cái Phật Quang sáu tác, khác sáu tác nửa, bên trong Phật Tướng đều là đáng vẻ trang nghiêm, cũng là không tệ!"

"Mà này Tuệ Căn Nhất Bàn Giả, đỉnh đầu Phật Quang bốn tác, bên trong có một y phục lam lũ chi cầm bát lão tăng" giảng đạo nơi đây hấn lược dừng một cái, lại cười: "Bất quá sư đệ coi là, này đồ mặc dù thiên phú, nhưng hấn kiếp trước ứng vì khổ tu tăng, đương thời tiếp tục dài tu, có hy vọng đột phá Tôn Giả cảnh!" Đón đến, lại cười nói: "Ta trong chùa lại nhiều một tên Đại Trưởng Lão vậy!"

"Thiện tai!"

Không Ý hợp thành chữ thập mà cười: "Nên như thế!"

Dứt lời lại cười hỏi: "Này bốn người đã qua, này cái này một tên sau cùng có chút tư chất người như thế nào?"

"Úc!" Không Tịch nghe nói liền nói: "Này Tiểu Đồ Tục Gia Danh Tiêu Vân, chính là Thương Nguyên Châu Cửu thương huyện Tiêu gia trang nhân sĩ,

Này đồ tư chất không cao, chỉ có Phật Quang một tắc, trong đó ẩn ẩn có một cái cảm cơn võ tắng, nhưng không rõ ràng lắm, kiếp trước có lẽ chỉ vì đồng dạng Côn Tăng thôi "

Nói xong nhưng lại cười một tiếng, đối không ý nói: "Bất quá kẻ này tuy nhiên thiên phú không tốt, nhưng ta gặp hắn sinh có chút thông tuệ, đối nhân xử thế lễ phép kính cần, cùng người trả lời tiến thoái có theo, cách đối nhân xử thế viễn siêu thành năm người, là lấy sư đệ cảm thấy, sư huynh không ngại trui luyện nhiều hơn với hắn, không ngoài mười năm, có thể thay thế Thanh Lâm thay người chương quản Ngoại Viện!"

"Ha ha ha!"

Nghe Không Tịch nói, Không Ý cười ha ha, vuốt râu nói: "Thanh Lâm tuy nhiên không lắm thông minh, nhưng hắn bạn ta hơn ba mươi năm, cẩn trọng, làm việc kỹ lưỡng, tuy không đại công, nhưng cũng không sai lắm lớn, trước mắt đến xem, chờ đủ bốn mươi năm, hắn như nguyện ý, ta lại lưu hắn hai mươi năm cũng chưa chắc không thể!"

"Thiện Tai Thiện Tai!" Không Tịch khẽ cười: "Như thế cũng tốt!" Hơi ngừng lại lại cười: "Chỉ là sư đệ cảm thấy này Tiêu Vân quả thực không tệ, nếu là bỏ mặc không quan tâm, sợ lãng phí nó thông tuệ chỗ!"

"Là cực kỳ cực!" Không Ý chỉ lại cười: "Ta nhìn này đồ cũng là không tệ, đã thụ cách khác Danh 'Thanh Vân' !"

Sau đó lược ngừng lại, Không Ý lại hỏi lại: "Chỉ là sư đệ, người xác định cái này Thanh Vân chỉ là một tắc chi tư?"

"Ừm?"

Không Tịch nghe vậy cũng sờ: "Sư huynh nói ý gì? Ta dùng Phật Bảo thân đo,... tuyệt sẽ không sai!" Dừng lại lại nhíu mày: "Thế nào, chẳng lẽ hắn liền một tắc cũng chưa tới?" Nói xong lại chính mình nghi hoặc: "Không nên a, hắn tư chất tuy thấp, nhưng thật có một tắc Phật Quang, bên trong Côn Tăng hư ảnh mặc dù mơ hồ không rõ, nhưng cũng mơ hồ có thể gặp, sẽ không sai mới là!"

"Ha ha ha!"

Không Ý thấy thế lại cười ha ha!

"Sư đệ, ta chưa từng thuyết nó tư chất không đạt một tắc?"

"Úc?"

Không Tịch nhíu mày không hiểu: "Ta để sư huynh nhiều hơn bồi dưỡng Thanh Vân, sư huynh lại không đồng ý, hiện tại sư huynh lại hoài nghi Thanh Vân tư chất thật giả, này đây không phải sư huynh ngại này Thanh Vân tư thấp nguyên có?"

"Ha ha ha!"

Không Tịch nói xong, Không Ý liền lại liên tục cười to: "Sư đệ lời ấy sai rồi! Lời ấy sai rồi! Ta không đồng ý, là bởi vì sư đệ là để cho ta lấy Thanh Vân thay thế Thanh Lâm, có thể Thanh Lâm vị trí kia ai cũng có thể ngồi, vừa lại không cần làm phiền ta đồ Thanh Vân?"

"Mà ta hoài nghi Thanh Vân tư chất, cũng không phải là ghét bỏ hắn tư chất quá thấp, mà chính là kinh ngạc hắn thiên phú quá cao!"

"Úc!"

Không Tịch lần này nghe được càng chau mày: "Sẽ không! Sư huynh hắn là biết rõ nói, Phật Bảo sợ Phật môn bỏ lơ lương đồ, là lấy từ xưa tuân theo có thể cao đo không thể đánh giá thấp lý lẽ! Từ trước đến nay chỉ có đo cao, nơi nào sẽ có đo thấp?" Dứt lời vừa nghi nghi ngờ nói: "Có phải hay không sư huynh sai?"

"Ta sai? Không có!"

Không Ý lắc đầu phủ nhận, đã tính trước: "Sư đệ, ta ngày xưa hội sai, nhưng hôm nay tuyệt sẽ không sai!"

Hắn tận mắt nhìn thấy Tiêu Vân bỗng trắng cơn roi, Phật lông lánh, Tru Tà sợ tránh, Quỷ Thủ đèn tội. Lại này vũ kỹ chiêu thức chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, không phải Thiên truyền thụ, cũng là phú cường tự ngộ!

Mà hai loại, bất luận là thế nào giảng, đều không hay tuyệt tư chất không thể làm đến, là lấy Không Ý trong lòng ngực chắc chắn, mình tuyệt đối sẽ không sai! Nhất định là thiên ý như thế, để Phật Bảo sai lầm, đến tiền ta tốt đó!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Cấp 5 đổi mới

Không Ý chắc chắn, Không Tịch nhưng cũng tin tưởng vững chắc Phật Bảo sẽ không ra sai, chỉ là Không Ý là sư huynh, Không Tịch không muốn cùng hắn tranh luận.

Lại thấy hắn như thế kết luận, Không Tịch liền nói: "Sư huynh, ta hai người làm gì tranh luận? Đã người ta đều nhận định chính mình không tệ, này không ngại để Thanh Vân tới, một lần nữa đo qua không phải liền là!"

"Chính có ý đó! Chính có ý đó!"

Không Ý nghe lập tức vui nói: "Ta đến sư đệ chỗ, chính là vì mượn Phật Bảo dùng một lát, đến xem ta Thanh Vân đồ nhi tư chất đến cùng như thế nào!"

"Này như thế vừa vặn!" Không Tịch nghe vậy lập tức đứng dậy: "Đi đi đi! Cùng đi cùng đi!"

"Ai! Không có vội hay không!" Không Ý nhưng lại không vội: "Ta vừa mới đã để hắn đi về nghỉ ngơi, chờ ngày mai để cho người ta đón hắn vào nội môn về sau, lại đo không muộn!"

Không Tịch nghe được trong lòng cười, trong miệng cũng cười: "Sư huynh, người đối cái này tiểu đệ tử chỉ coi trọng, có thể đừng quá mức!"

"Ha ha ha! Bất quá bất quá!" Không Tịch nhắc lên Không Ý trong lòng thích hơn: "Không sợ nói cho sư đệ, toàn Lại sư đệ, sư huynh là thật nhất được bảo bồi vậy! Ha ha ha!"

Trong lòng hoan hỉ, Không Ý càng cười to hơn: "Sư đệ lại nghỉ ngơi trước, ta đi tìm Thanh Vân, khiến cho sáng mai đi giúp hắn sư đệ thu thập hành lý, trước chuyển đến nội viện lại thuyết!"

Thanh âm còn ở bên tai, người đã biến mất không tông, Không Tịch thấy thế nhìn không được lắc đầu bật cười, sư huynh này, ngày bình thường ăn nói có ý tứ, cái này Nhật thật sự là cũng quá hoan hỉ chút!

"Này Tiêu Vân đến cùng tốt bao nhiêu? Để hắn hưng phấn như vậy?"

Không Tịch ngắn gọn suy đoán, lại trong lòng hơi kỳ quái, tay vừa lộn một khóa thường thường không có gì lạ chi Xá Lợi Tử xuất hiện.

"Phật Bảo tuyệt sẽ không phạm sai lầm, này Tiêu Vân tất nhiên chỉ có một tác chi tư, có thể sư huynh cái này. . ."

Không Tịch lắc đầu, sư huynh sẽ không tự dừng như thế, khẳng định là này Tiêu Vân có cái gì ngoài ý muốn.

"Nhưng là Phật Bảo lại tuyệt sẽ không sai! . . . Đây rốt cuộc là làm sao?"

Lại lắc đầu, Không Tịch không nghĩ ra.

Nhưng đi theo hắn lại nghĩ tới vừa mới sư huynh này vội vàng vàng hành động, hắn nhưng lại cảm thấy buồn cười, tâm thuyết sư huynh cái này mấy trăm năm khổ tu tính Linh Tâm cảnh, xem như một lần phá công!

Hắn cười, lại không biết giờ phút này khác một ngọn núi cao phía trên đệ tử Thanh Vân cũng đang cười.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Môn

Đăng cấp: LV5(0 500)

Danh vọng: 1

Căn cốt: 13

Tuệ Căn: 13

Độ nhân: 11

Khu quý: 11

Liệp Yêu: 11

Trừ Ma: 11

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 4

Nhà kho: Từ Bi Chưởng, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quân Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, trưởng lão Đạn Thối, Phá Ma chú, Trần Hồn chú, Tinh Tâm Chú, quý Phật Thiện châu, thực đơn, quân trận chiến pháp, Thanh Thạch Đáy Cốc lý do, Sát Đao, Xích Diễm binh pháp

Đề cử vị trí luyện cấp: Tề gia trang (cấp tám khu), Bình Lăng trấn Phong gia khu nhà cũ (10 cấp khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Dực sư huynh việc vặt một (Tàng Kinh Các, Thanh Dực Thiện Phòng), Lý Vận Gia Vận rủi một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng)

Hệ thống cấp năm vừa đổi mới, mà như Tiêu Vân trước đó chỗ suy đoán, hẳn qua một lần Thanh Thạch Đáy Cốc, nhất định cấp năm, hiện tại không ngoài sở liệu, quả nhiên cấp năm!

Cấp năm về sau, hệ thống là rất nhiều biến hóa, đầu tiên là tự do điểm thuộc tính điểm, lúc trước hẳn là cấp 4, lần này cấp 5, chỉ bằng một cấp mà thôi, vốn phải là 2 điểm tự do điểm thuộc tính.

Nhưng là hiện tại là 4 điểm

Tiêu Vân liền lật dưới hệ thống nhật ký, mới biết ban đầu trước khi đến khoảng khắc Hắc Giáp quý chính là Hắc Giáp thủ lĩnh, thuộc về cấp 5 BOSS.

Mà giết BOSS nhìn BOSS thực lực sẽ cho tự do điểm thuộc tính 1- 10 điểm, cái này Hắc Giáp quý thực lực, cho Tiêu Vân 2 điểm

Là lấy hẳn hiện tại có 4 điểm tự do thuộc tính.

4 điểm tự do thuộc tính, Tiêu Vân không lo lắng nhiều trực tiếp bình quân thêm đến căn cốt cùng Tuệ Căn phía trên,

Thêm xong sau, hai bên cùng nhau nâng lên 15.

Lại nói tiếp là nhà kho, trong kho hàng nhiều (quân trận chiến pháp), (Thanh Thạch Đáy Cốc thư giới thiệu), Sát Đao, (Xích Diễm binh pháp) bốn cái vật kiện.

Bốn cái vật kiện bên trong, (quân trận chiến pháp) theo Sát Đao chính là Quỷ Binh chỗ bạo, mà (Thanh Thạch Đáy Cốc thư giới thiệu) cùng (Xích Diễm binh pháp) làm theo từ này Hắc Giáp thủ lĩnh chỗ được đến.

Bốn kiện bên trong, (Thanh Thạch Đáy Cốc thư giới thiệu) tức là sau cùng Hắc Giáp thủ lĩnh hóa thành đen xám về sau, từ này đen xám bên trong chỗ bay ra tám kia viết có Thanh Thạch Đáy Cốc lại lịch tờ giấy.

Chỉ là Tiêu Vân cũng không biết cái này tờ giấy vì sao được xưng là 'Thanh Thạch Đáy Cốc thư giới thiệu', cảm thấy rất kỳ quái.

Về phần cái khác ba kiện, Sát Đao làm vũ khí, thuộc tính thể mà cũng không tệ lắm

Đồ vật: Sát Đao

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV5

Thương tổn: Trúc Cơ cấp, cắt chém thương tổn

Thuộc tính: Đao pháp vũ kỹ thương tổn +23%

Nói rõ: Vốn là phổ thông binh đao, trước bởi vì nhuộm dần quân trận sát khí, sau lại bị Quỷ Khí đoán tạo, tiến hóa làm Sát Đao, chính là cấp năm vũ khí cực phẩm

Thương tổn vì song thương tổn không thuyết, thuộc tính cũng vẫn siêu đồng dạng cấp năm binh khí nhiều gấp đôi, này phổ thông cấp năm đao binh thường thương tổn hẳn là + 10% mới đúng, có thể cái này Sát Đao cư nhưng đã cao đến +23%, quả thực thuộc về cấp năm vũ khí cực phẩm

Nhưng chỉ tiếc đây là đao, không phải côn, Tiêu Vân chỉ có thể đặt ở nhà kho.

Lại nói tiếp là quyền kia (quân trận chiến pháp), là Quỷ Binh chỗ bạo quân trận chiến trận, Tiêu Vân cũng là lần đầu gặp, cũng không cách nào phân biệt thuộc tính này tốt xấu

Tên: Quân trận chiến pháp

Thuộc loại: Chiến trận

Đăng cấp: LV1(0 100)

Hạn chế: Tổ ba người

Thuộc tính: Đơn thể chiến lực -2%, quần thể tổng hợp chiến lực +11%

Nói rõ: Chính là trong quân phổ thông chiến pháp, cần ba người tương hỗ là phối hợp, lấy hạn chế đơn thể chiến đấu lực đến đề cao chính thể chiến đấu lực

Thuộc tính chính là như vậy, cũng không biết là tốt hay xấu.

Nhưng Tiêu Vân nghĩ, mặc kệ tốt xấu, nếu là có ba người dùng cái này chiến pháp, cái kia hẳn là có thể thắng được không cần ba người.

"Dù sao quần thể tổng hợp chiến lực +11, không thể xem thường "

Chỉ là lời tuy như thế thuyết, có thể đánh nhau đến tột cùng thể nào, Tiêu Vân chưa thấy qua, cũng không dám khẳng định.

Sau đó cùng Tiêu Vân vừa nhìn về phía một quyền khác (Xích Diễm binh pháp).

Cái này (Xích Viêm binh pháp) Tiêu Vân cũng là lần đầu thấy, hẳn không thể lật ra trước đó, còn tưởng rằng tướng quân dùng Chính Tông binh pháp.

Nhưng các loại mở ra về sau Tiêu Vân phương mới biết đường không thể đơn giản như vậy.

Tên: Xích Viêm binh pháp

Thuộc loại: Đặc thù

Đăng cấp: LV5

Hạn chế: Duy nhất một lần

Thuộc tính: Quân đội toàn thể thương tổn tại thời gian nhất định bên trong (từ chủ soái thực lực quyết định) bạo tăng 50%, cũng thu hoạch được đặc kỹ 【 Quỷ Quân hoành hành 】

Nói rõ: Chính là trong quân kỳ tuyệt binh pháp, có thể tại thời gian nhất định bên trong đề cao quân đội chính thể chiến đấu lực, thể chỗ khó được, tuyệt thể Kỳ Trận

【 Quỷ Quân hoành hành: Hành Quân Tốc Độ + 30%, lật vượt chướng ngại vật ngại + 30%, lực công kích + 30%, phòng ngự lực + 30%, tiếp tục thời gian xem chủ soái thực lực mà định ra)

(sử dụng hạn chế: Trong quân chủ soái, Phó Soái, Đại Tướng, tứ phương chủ tướng, tiên phong đem)

"Đây tuyệt đối là thuộc về siêu cấp cực phẩm, không hề nghi ngờ!"

Tiêu Vân nhìn có phần là hâm mộ, thầm than vật này chính mình khó dùng, tâm hẳn đường chính mình là võ tăng, cũng không phải tướng quân, càng không phải là trong quân Đại Tướng, chỉ sợ khó có cơ hội sử dụng loại bảo bối này!

Chỉ là hẳn ý tưởng này cũng không tránh khỏi võ đoán, lúc này hết thấy bất quá vừa mới bắt đầu, hẳn lại chỗ nào biết rõ đường tương lai sẽ như thế nào?

Thiên cơ không thể tiết lộ, lời này dừng ở đây, lại thuyết Tiêu Vân như vậy hâm mộ một hồi lâu, hẳn Tái lại đem chú ý lực chuyển ở phía dưới đôi mắt sau

đề cử vị trí luyện cấp theo đề cử nhiệm vụ bên trên.

Cái này đề cử vị trí luyện cấp một cái là cấp tám khu Tề gia trang, một cái là 10 cấp khu Bình Lăng trấn Phong gia khu nhà cũ, Tiêu Vân cũng không biết đường đây là ở đâu, tạm thời mặc kệ , chờ ngày sau hỏi qua sư huynh lại nói.

Còn có này đề cử nhiệm vụ, một cái là 【 Thanh Dục sư huynh việc vật một (Tàng Kinh Các, Thanh Dục Thiện Phòng)), một cái là 【 Lý Vận Gia Vận rui một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng)).

"Thanh Dục sư huynh nhiệm vụ điểm là tại Tàng Kinh Các, mà Tàng Kinh Các sư huynh vậy khẳng định là nội môn dòng chính!"

Xem xét Thanh Dục nhiệm vụ điểm, Tiêu Vân liền tâm đạo may mắn, tâm thuyết nếu không có hôm nay ta cũng đã vào nội môn, chỉ sợ vị này cũng chỉ có thể từ bỏ.

Dù sao ngoại môn đệ tử vốn là rất khó có thể tiếp xúc đến nội môn đệ tử, huống chi Tàng Kinh Các nhận chức đệ tử, như thế nào đồng dạng nội môn đệ tử nhưng so sánh?

Là lấy Tiêu Vân ngẫm lại cũng thật sự là may mắn, thế mà hôm nay hoàn toàn tốt vào nội môn!

"May mắn! May mắn!"

Trong lòng liền nói hai câu 'May mắn ', hắn vừa nhìn về phía một cái khác nhiệm vụ: 【 Lý Vận Gia Vận rui một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng)).

Cái này kỳ thực cũng không cần phải đề cập, bởi vì giờ khắc này Tiêu Vân tức không biết này Lý vận là người phương nào, cũng không biết này Tung Dương trấn ở phương nào, là lấy nhiệm vụ này cũng căn bản không có cách nào làm.

"Hết thầy đều đợi ngày sau lên tiếng hỏi về sau bàn lại!"

Như vậy nghĩ xong, hắn liền không ở chú ý cái này hai hạng, mà chính là lại mở ra hôm nay để hắn đánh thoải mái lâm ly (Sát Sinh Côn Thuật)

Tên: Sát Sinh Côn Thuật

Thuộc loại: Côn Thuật

Đăng cấp: LV1(15 100)

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Thương tổn +5%

Nói rõ: Phật viết,... ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục! Sát Sinh Côn Thuật, lấy giết dừng ác, lấy ác dừng ma, dọa ngã tâm cảnh, hộ ngã chân phật!

Đặc thù: Nghiệp Lực - 10%

"Ai! Vũ kỹ đăng cấp khó thăng a!"

Mất nhìn, gặp đăng cấp này kinh nghiệm Tài 15.

Gặp này Tiêu Vân không khỏi có chút thở dài, hôm nay hắn cảm thấy mình phát huy đã thật tốt, có thể con nào thế mà chỉ cảm tới 15 điểm vũ kỹ kinh nghiệm!

Có thể Tiêu Vân cũng không có cách, vũ kỹ vốn chính là đăng cấp thăng chậm, hắn mười ba vòng Đại Võ Tạng, vốn có 10 cấp vũ kỹ cũng không cao hơn mười ngón số lượng.

Ngoài ra còn có bị động nội công theo Phật Chú, cũng đều là thăng cấp cực chậm.

Tên: Dịch Căn Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV1(2 100)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục +1%, phật pháp uy lực +1%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

Tên: Vãng Sinh Chú

Thuộc loại: Chú Pháp

Đăng cấp: LV1(8 100)

Thương tôn: Sa Di cấp

Thuộc tính: Phật pháp +5%

Nói rõ: Thiện tai! Thế có ba ngàn đương thời, cũng có chừng ba ngàn sinh, tội gì si mê kiếp này, không chịu về đường? Thiện tai! Quán Luân Hồi, Vãng Sinh Cực Lạc!

Đặc thù: Thiện Quả + 10%

(Vãng Sinh Chú) kinh nghiệm chỉ có 8, nhưng (Dịch Cân Kinh) thâm hại hơn, (Vãng Sinh Chú) tốt xấu còn cần qua hai lần, giết qua mấy cái quái, (Dịch Cân Kinh) thế nhưng là một mực chỉ là mình chậm rãi tu luyện, là lấy đến bây giờ cũng chỉ có đáng thương 2.

Tiêu Vân đối với cái này cũng là không thể cái biện pháp, dù sao đã từng vô số quái vật tùy tiện qua xoát, những vũ kỹ này thăng cấp đều chậm như cùng rùa bò, hiện tại cái gì đều không, quán chỉ là càng đừng nghĩ mau dậy đi.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thư sinh sẽ chỉ thương tôn ly biệt, tướng quân ly biệt tặng Bảo Dao

Nhưng mau không nổi cũng không sao, đời này hẳn đọc hưởng tư nguyên, không ai có thể cùng hắn so sánh, cũng là chậm một chút, Tiêu Vân cũng không lo lắng.

"Từ từ sẽ đến là được!"

Nghĩ như vậy, hắn nhìn lại này hệ thống, gặp không thể khác cần phải đi chú ý chỗ, hắn liên quan hệ thống.

Đóng lại về sau, nhìn xem bên kia vẫn như cũ ngủ say Thanh Huyền, Tiêu Vân lại hơi xúc động, Thanh Huyền sư huynh quả thực không tệ, mấy ngày nay được hắn khắp nơi chiếu cố, Bản còn tưởng rằng muốn cùng hắn hảo hảo ở cùng nhau cái thời gian rất lâu.

Lại không ngờ tới chính mình cái này muốn đi.

"Cái này có tính không là mùi rượu không sợ ngộ nhỏ sâu?"

Tự giễu từ khen một câu, Tiêu Vân trong nội tâm kỳ thực cũng không có trước đó hắn ở trên không ý trước mặt biểu hiện như vậy hưng phấn

"Ai!"

Lại thở dài, Tiêu Vân trong lòng hơi có chút ngũ vị tạp trần, cao hứng cũng cao hứng, cảm khái cũng cảm khái.

Hắn vốn định là mình đem chính mình che giấu, âm thầm chậm rãi cường đại chính là, nhưng có thời sự tình tốc giương thường thường vượt qua bản thân đoán trước, mộng đồng dạng một trận thoải mái kịch đấu về sau, chính mình cứ như vậy 'Bại lộ' !

"Tuy nhiên"

"Bại lộ liền bại lộ đi! Không Ý Viện Chủ nhìn còn rất coi trọng ta, dạng này cũng tốt!"

Dù sao quan môn đệ tử, truyền nhân y bát.

Ân, có vẻ như cũng rất không tệ.

Suy nghĩ miên man, Tiêu Vân chậm rãi tiếp đi.

Hắn tiếp đi, Nguyệt chuyển Tinh Di, bên ngoài thanh tĩnh ánh trăng từ đặng đặc cửa sổ nhẹ nhàng chiếu vào, một mảnh Thanh Quang chiếu vào hắn trên thân hai người.

Chỉ là ai có thể nghĩ tới, buổi tối hôm nay còn ngủ chung ở phòng nội huynh đệ, đợi bắt đầu từ ngày mai đến, thân phận liền đã hoàn toàn phân cao thấp!

Đến vào trong đó buồn vui. . .

Ánh trăng u quang lâm trèo lên ao ước, hồng trần bi thương ta tự biết.

Người nào trong lòng người tư vị như thế nào, ngoại nhân sao dám vọng thêm phỏng đoán.

. . .

"Keng!"

Sáng sớm, trong chùa Thần Chung thuần Minh Thanh triệt, không thể đựng đỡ.

Trong nội môn, nhất dạ không ngủ trắng hán Đại Tăng Thanh Lâm nghe âm lập tức nhảy dựng lên liền như gió hướng dưới núi Ngoại Viện lao đi.

Rạng sáng thời điểm, sư thúc đêm khuya căn dặn, để hán sáng nay nhanh chóng quá khứ đem chính mình tiểu sư đệ tiếp vào nội môn, không được sai sót, nếu không duy hán là hỏi!

"Quan môn đệ tử a!"

Thanh Lâm trong lòng kinh ngạc, chính mình tiểu sư đệ này đây là đến có bao nhiêu Thiên Nhân chi tử, mới có thể để cho hai trăm năm chưa thu đồ đệ Không Ý sư thúc coi trọng như vậy!

"Chỉ mau đi xem một chút!"

Là sư thúc có mệnh, cũng là trong lòng lược kỳ, Thanh Lâm tốc độ tăng vọt, cuồng phong bao phủ!

"Thanh Lâm!"

Một trận gió cuốn tới Ngoại Viện Thanh Lâm trong viện, không đợi rơi xuống chính là hét lớn một tiếng: "Đi ra gặp ta!" Dứt lời người đã rơi xuống, Đại Tăng bảo sai bước hướng nhăm Thiên Môn bước nhanh đi đến.

Còn tốt không đợi hán đi đến này Thiên Môn đã mở ra, bên trong Thanh Lâm kịp thời lóe ra đến, không phải vậy môn kia sợ là phải bị hán cho trực tiếp đụng nát!

"Xanh Lâm trưởng lão!"

Thanh Lâm vừa ra bện bện trước thi lễ: "Đệ tử không thể viễn nghênh, trưởng lão thứ tội!"

"Miễn!"

Thanh Lâm phát ổng tay áo một cái để Thanh Lâm đứng lên, giọng nói như chuông đồng: "Ta hỏi ngươi, Thanh Vân tiểu sư đệ ở ở nơi nào!"

Thanh Vân? Tiểu sư đệ?

Thanh Lâm nhạy cảm bắt lấy từ mấu chốt: Tiểu sư đệ!

Nhất thời trong lòng giật mình, trong đầu trước mấy ngày cái kia có phần để lại cho hán hảo cảm đầu trục Tiểu Sa Di chỉ ấn tượng lập tức xuất hiện!

Tiểu tử kia thành tiểu sư đệ?

Bái vào nội môn?

Lúc nào sự tình!

Lúc đó chính mình còn khen hán thông minh, thuyết hán có cơ hội điều vào nội môn làm việc, này làm sao đột nhiên liền bái vào nội môn!

Cái này 'Điều' cùng 'Bái', đây chính là Thiên Địa Chi Biệt!

Trong lòng chấn kinh, mặt không đổi sắc, cung kính nói: "Hồi trưởng lão, xanh Vân trưởng lão trước mắt tại việc vật vãng Tịnh Đầu Thanh Quyết sư đệ

bên người làm việc! Ta lập tức qua Tương Thanh quyết sư đệ gọi tới!"

"Cùng đi!"

Thanh Lâm sai bước, Thanh Lâm sao lại dám lãnh đạm, cơ hồ là khinh công đứng lên đảo mắt đến Thanh Quyết bên ngoài thiện phòng: "Thanh Quyết!"

Trong phòng Thanh Quyết vừa rời giường liền nghe bên ngoài Thanh Lâm thanh âm tức gấp lại lệ,

Hắn vội vàng một bên cao giọng nói ". Đến!" Một bên chạy ra ngoài: "Sư huynh, làm sao vội vã như vậy. . . A! Thanh Lâm trưởng lão!"

Hoàng vội vàng hành lễ: "Đệ tử không biết trưởng lão đồng hành, ngôn ngữ lỗ măng, trưởng lão vạn chớ trách tội!"

"Không sao cả!"

Thanh Lâm theo dõi hắn: "Ta hỏi ngươi, Thanh Vân tiểu sư đệ chỗ ở ở đâu!"

"Thanh Vân tiểu. . . Trưởng lão!"

Thanh Quyết phản ứng chậm nửa nhịp, một mặt chấn kinh!

Vô ý thức nhìn một chút Thanh Lâm

Thanh Lâm thấy một lần vội vàng cho hắn nháy mắt: "Trưởng lão tra hỏi ngươi, ngươi nhìn ta làm gì!"

"A a a!"

Thanh Quyết kịp phản ứng, lập tức hợp thành chữ thập xin lỗi: "Bên phải viện cùng Thanh Huyền sư đệ ở cùng một chỗ, đệ tử cái này mang trưởng lão tiến đến!"

Dứt lời một tay ", ở phía trước dẫn đường.

Không thể chuyển mấy vòng, đã đến Thanh Huyền ở phòng phía trước, vừa hay nhìn thấy bên trong Thanh Huyền mặt mày hớn hớn chính cùng Tiêu Vân nói cái gì đó.

"Thanh Huyền!"

Thanh Quyết xem xét tranh thủ thời gian gọi lại hắn: "Ngươi nước miếng văng tung tóe thuyết cái gì! Không biết lớn nhỏ!"

Trong phòng Thanh Huyền chính cùng Tiêu Vân? N sát hắn trước kia Công Tích vĩ đại, kết quả đột nhiên bị người kêu một tiếng, lại chửi một câu, trong lòng nhất thời buồn bực cái này ai vậy, sáng sớm không khiến người ta dễ chịu!

Quay đầu nhìn lại, đi đầu là Thanh Quyết đã tiến đến, Thanh Huyền xem xét là Thanh Quyết, hắn còn muốn tiếp tục cười toét, nhưng chớp mắt xem đến phần sau Thanh Lâm hắn lập tức dọa đến nuốt ngụm nước bọt 'Vụt' đứng thẳng tắp: "Gặp qua Thanh Lâm Sư Huynh!"

Nói xong không quên lại tranh thủ thời gian vụng trộm kéo Tiêu Vân một chút, cho Tiêu Vân nháy mắt, để Tiêu Vân cùng theo một lúc hành lễ, sợ Tiêu Vân tại Thanh Lâm trước mặt mất quy củ, bị quở trách!

Tiêu Vân gặp hắn dạng này cũng liền theo hợp thành chữ thập hành lễ: "Thanh Quyết sư huynh, Thanh Lâm Sư Huynh!"

"Ai u!"

"Ai u!"

Hai người nào dám ứng, thấy một lần liền vội vàng tránh ra: "Xanh Vân trưởng lão! Không thể không có có thể! Gãy sát ta đội! Gãy sát ta đội!"

"Ừm?"

Bọn họ lúc đó, đem bên cạnh Thanh Huyền cho gọi mắt tròn tròn!

Trưởng. . . Trưởng lão?

Bạn bị xem xét Thanh Quyết: "Sư. . . Sư huynh?"

"Sư cái gì huynh!"

Thanh Quyết nguyền rủa một cái, liền không còn để ý, bạn bị lại đối Tiêu Vân khom người xoay người liền tục cười, sau khi giới thiệu mặt Thanh Lâm: "Thanh Vân Tiểu Trưởng Lão, vị này là nội môn xanh Lâm trưởng lão!"

Thanh Lâm sớm đã lên một bước, thu chính mình bá đạo, hiền lành hai tay hợp thành chữ thập cười: "Tiểu sư đệ! Ta chính là nội môn Xá Lợi Viện Thanh Lâm, Không Ý sư thúc lấy ta tiếp ngươi đi nội môn!"

"Úc!"

Tiêu Vân nghe hẳn Đề sư phụ Không Ý liền Minh ý tứ, tiến lên một bước hợp thành chữ thập lễ nói: "Phiền phức sư huynh!"

"Ha ha ha ha! Phiền phức cái gì! Không phiền phức!"

Thanh Lâm vung tay lên, đảm nhiệm nhiều việc: "Tiểu sư đệ, ngươi cũng có cái gì hành lý! Sư huynh giúp ngươi cầm, chúng ta lúc này đi!"

"Sư huynh chờ một lát!"

Tiêu Vân lại thi lễ, mà sau đó xoay người nhìn xem Thanh Huyền, Thanh Huyền giờ phút này đã mộng roi: "Sư đệ, ngươi cái này. . ."

"Sư huynh!"

Tiêu Vân liền cười hơi hơi thi lễ: "Sư huynh, ta vốn định chốc lát nữa lại tìm cái thời gian nói cho ngươi, nhưng không nghĩ tới xanh Lâm sư huynh đến nhanh như vậy "

"Cái gì?"

Thanh Huyền mộng lấy, vẫn không thể tin được: "Sư đệ, ngươi. . . Ngươi, thật vào bên trong môn?"

"Ừm!"

Đón đến, lại khẽ cười nói: "Ta Mông sư phụ chiếu cố, đã như tối hôm qua được thu vào nội môn!"

"Tối hôm qua?"

Thanh Huyền im lặng, hẳn tối hôm qua thế mà hoàn toàn không biết gì cả!

"Ài!"

Một lát lại thở dài: "Kỳ thực ta sớm nên nghĩ đến, sư đệ ngươi không phải là tầm thường ngoại môn đệ tử "

Đón đến, hẳn nói: "Ta trước đó truyền nội công của ngươi, ngươi không học, truyền cho ngươi vũ kỹ, ngươi cũng không học, truyền cho ngươi Phật Chú, ngươi còn không học, chỉ thuyết lệnh tôn đã thụ, nhưng ta biết rõ đường ngươi là chướng mắt."

Ngừng một lát, lại thán: "Nhưng ta cũng chỉ cho là ngươi là gia tộc hưng thịnh tôn quý, nhân quang cực cao mà thôi, nhưng cũng không nghĩ tới ngươi thế mà có thể đột nhiên bái vào nội môn!"

Xác thực, bị giáng chức ra ngoài viện tới đệ tử, thế mà còn có thể lần nữa bái vào nội môn, ai có thể nghĩ tới?

Là lấy nói đến chỗ này, hẳn dừng lại câu chuyện, đằng sau không nói ra, lại lại cười: "Bất quá bất kể như thế nào, sư đệ, chúc mừng ngươi!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gấp trong mắt của hẳn ý cười, chính mình lại nhẹ thi lễ: "Sư huynh, đa tạ!" Ngừng nghĩ, lại thành nói: "Gặp nhau mấy ngày, sư huynh đối sư đệ khắp nơi chiếu cố, sư đệ vô cùng cảm kích, hôm nay từ biệt, ngày sau sợ khó gặp lại!"

"Áy!"

Bên cạnh Thanh Quyết thấy thế bận bịu cười nói: "Xanh Vân trưởng lão, chúng ta nội ngoại môn bất quá trên núi dưới núi, ta đợi mặc dù không cách nào lên núi, nhưng trưởng lão ra vào lại không gì kiêng kỵ, trưởng lão cần gì phải ưu sầu?"

Hắn cái này vừa mới dứt lời, bên cạnh Thanh Lâm liền nhú mày, nội môn đệ tử làm thế nào có thể tùy ý xuống núi!

Tiêu Vân cũng liếc hẳn một cái, cười nhạt nói: "Thanh Quyết sư huynh lời ấy sai rồi, cách nhau một bức tường, chính là Thiên Nhân vĩnh biệt, huống chi núi này lên núi đường xuống núi trong vòng hơn mười dặm, càng là Chỉ Xích là trời nhai! Mà ta hôm nay cùng Thanh Huyền sư huynh từ biệt, ngày sau gặp nhau, tất nhiên không dễ, sao không ưu sầu?"

Tiêu Vân lời này bên trong rất nhiều kiệt ngạo, người bình thường các loại nghe không hiểu, Thanh Quyết phổ thông, cũng là không hiểu, chỉ thấy Tiêu Vân tăng ngoài chỉ ý đề hẳn giác xấu hổ, không biết nên làm sao nói tiếp, Tiêu Vân cũng không để ý đến hẳn nữa, ngược lại đối Thanh Huyền nói: "Sư huynh, sư đệ thân vô trường vật, cũng không có gì có thể đưa sư huynh, chỉ là đã từng ngẫu nhiên đạt được một thanh tên là 'Sát Đao' Dị Bảo, một mực tùy thân mang theo, hôm nay liền đưa cho sư huynh "

Nói hẳn bỗng dừng lấy ra một thanh hàn quang bắn ra bốn phía sát ý Sầm Sầm Quỷ Đầu Đại Đao, tặng cho Thanh Huyền: "Sư huynh, đao này không

tầm thường, có thể tăng thiên hạ đao pháp một phần năm uy lực lại nhiều hai ba phần, sư huynh hoàn tục về sau, có thể tìm ra đến đao pháp vũ kỹ tinh tu, đao này có thể giúp sư huynh một chút sức lực!"

Giải thích, lại cười: "Hoặc là sư huynh ngày sau gặp được phiền phức, có thể người cầm đao này đến Thanh Sơn Tự tìm ta, ta ồm thỏa dốc sức ứng phó, trợ sư huynh vượt qua nan quan!"

Hắn bỗng dừng nhất đao xuất ra,... đã để đám người kinh dị, lại thấy hắn thuyết đao này lợi hại, đám người càng là kinh hãi, nhin không được nhìn đao kia, gặp đao kia tinh lóng lánh, thân đao ần ần có Quỷ Ảnh Thiểm hiện, quả thật là không đơn giản!

Bảo Đao bất phạm, Thanh Huyền liền do dự, không biết nên không nên tiếp, nhưng còn bên cạnh Thanh Lâm gặp hắn do dự liền đem mặt trầm xuống: "Vị sư đệ này, tiểu sư đệ như là đã đưa người! Người liền nhận lấy, lẽ mà chậm chạp do do dự dự thế này chậm trễ thời gian!"

"Vâng!"

Thanh Huyền bị Thanh Lâm vừa hô không còn dám do dự, hai tay đón lấy thành thành khăn khăn: "Đa tạ sư đệ!"

"Sư huynh quá khách khí!"

Tiêu Vân cười một tiếng, hai tay hợp thành chữ thập: "Còn sư huynh thay ta Hưởng Thanh phong, Thanh Mộc hai vị sư huynh tạm biệt!"

"Nhất định!"

"Ừm, cáo từ!"

Thanh Huyền lại hợp thành chữ thập thi lễ, quay người nhắc lên một cái bao, đối Thanh Lâm nói: "Xanh Lâm sư huynh, chúng ta đi thôi!"

"Tốt!"

Thanh Lâm không nói nhảm, đại tay đè chặt Tiêu Vân bả vai, trong khoảnh khắc hai người cùng nhau biến mất!

Lưu lại Thanh Lâm Thanh Quyết hai mặt nhìn nhau, đây thật là, thật đúng là báii vào nội môn?

Lại Khán Thanh Lâm trong tay này đại đao, ao ước nói: "Cái này Thanh Vân Tiểu Sư. . Tiểu Trưởng Lão, thật đúng là chân nhân bất lộ tướng a!"

Nói đúng một cái Thanh Huyền: "Ai, Thanh Huyền, người nói có đúng hay không!"

Thanh Huyền như là không có nghe được, không biết đường suy nghĩ gì, bỗng nhiên quay người lại từ phía sau trong tủ chén lấy ra một quyển sách, Thanh Quyết xem xét, là (Thanh Sơn Tự Tiểu Kinh)!

"(tiểu Kinh »? Thanh Huyền, người cầm cái này làm gì!"

"Không có việc gì!"

Thanh Huyền nhìn một chút viết sách, trong mắt lại không do dự, quay người kiên định đối Thanh Lâm nói: "Thanh Lâm Sư Huynh, ta phải trả tục!"

Thanh Lâm sững sờ: "Hoàn tục làm gì?"

"Bái sư! Tu luyện đao pháp!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nội viện tốt phong điều kiện

"Sư đệ!"

Trước tạm không thuyết Ngoại Viện bọn người như thế nào, dù sao Phật gia giảng Nhất Hoa Nhất Thế Giới, Nhất Diệp Nhất Như Lai , có thể thuyết đây là tâm cảnh, là ngôi cung Thiện, được cung Thiện, Nhất Hoa Nhất Thế Giới, Nhất Diệp Nhất Bồ Đề, xuân tới hoa từ xanh, thu đến Diệp Phiêu Linh,

vô cùng Bàn Nhược tâm tự tại, ngữ lặng yên động tĩnh thể tự nhiên.

Nhưng nói lại đến, như Nhất Hoa đều là mọi loại Đại Thế Giới, Nhất Diệp liền lộ ra Bồ Đề Đại Như Lai, này hướng chi trong ngoài viện mỗi người đều mang hoa lá ngàn ngàn vạn?

Cho nên nó một trời một vực như thế nào chỉ là Thập Lý đường núi có khả năng khái quát? Thanh Quyết thuyết trường lão không gì kiêng kỵ, tiến xuất tự nhiên, nhưng hấn gặp qua mấy cái nội môn đệ tử hướng dưới núi mà đến?

Một câu tóm lại, Thanh Quyết tuy là đã nhập Phật môn, cũng bắt quá trong môn tục tử, hai mươi năm qua tức bị đánh về nguyên hình, như thế nào lại minh bạch vừa vào nội môn, đã là đạp vào Phật môn đường lớn, cái này lại nó há lại ngoại môn ngây thơ hạng người có khả năng tưởng tượng?

Nói lại tầm thường một điểm, tức nội môn đệ tử cả ngày tu luyện không ngừng, sự vụ bận rộn, lại như thế nào có thời gian hưởng dưới núi đi chơi nào? Liên như là một cái Hoàng Triều Tề Tướng lại thế nào qua cùng hải đồng đùa dỡn?

Mà Tiêu Vân lại nhất là như thế, vào nội môn hấn có thể dùng tư nguyên nhất định tăng nhiều, cái này làm cho hấn có thể càng đầy đủ lợi dụng hệ thống đến đề cao thực lực, thí dụ như đẳng cấp, tu vi, trang bị, nhiệm vụ các loại, cái này từng cục từng cục từng kiện từng kiện, Tài Lữ Pháp Địa, thiên địa ở trong gầm trời, tu luyện không có tận cùng, Bạch Câu thường qua khe hở, hấn lại chỗ nào nhín chút thời gian tới này Ngoại Viện tự cái này rảnh rỗi?

Là lấy Tiêu Vân phân biệt thời điểm liền minh bạch, chính mình ngày sau theo Thanh Huyền sư huynh sợ khó gặp lại, chỉ có thể giờ phút này đưa kiện tâm ý, nói tiếng cáo từ!

Về phần ngày sau, chỉ có thể thán lán này đi cuối cùng tuổi, Quân Mạc niệm, hữu duyên làm theo gặp, vô duyên, làm theo đều do Thiên Mệnh, riêng phần mình bảo trọng!

Bùi ngùi mãi thôi, người rảnh rỗi khó hiểu!

Toái ngữ đến đây, chuyện cũ không đề cập tới.

Lại thuyết Tiêu Vân theo Thanh Lâm rời đi, chỉ nghe tiếng gió bên tai gào thét, lại rơi xuống đất trước mắt cũng đã là một gian nhà mộc Thiện Phòng, tọa Bắc triều Nam, tầm mắt khoáng đạt, trên đó cửa sổ tạo hình Tiên Cầm, phòng bích khắc vẽ Sơn Thủy, mái hiên ngói nằm Linh Thú, góc phòng phủ phục Thần Quy.

Lại Đan Thanh bút pháp thần kỳ, điều luyện sắc sảo, đem những này tử vật đều cho tạo như muốn tường đồ mà ra, Dương Thiên mà rít gào, theo Tiêu Vân trong ấn tượng cứng nhắc mà đơn sơ Thiện Phòng cực kỳ khác biệt, là lấy trong mắt hơi có kinh dị.

Thanh Lâm gặp một trong cười, giải thích: "Sư đệ, ta Thanh Sơn Tự đệ tử tổng phân hai bên nội ngoại, một là nội môn, một là ngoại môn mà nội môn đệ tử lại phân cao thấp hai tầng, thấp vì nội môn đệ tử, cao vì chân truyền đệ tử, sau đó chân truyền đệ tử lại phân hai tầng, một là chân truyền đệ tử, một là quan môn đệ tử!"

Giải thích một hồi, lại cười nói: "Sư đệ ngươi đã là Không Ý sư thúc chi duy nhất chân truyền đệ tử, cũng là duy nhất quan môn đệ tử! Bởi vậy, tới hôm qua Không Ý sư thúc trong đêm hướng Không Minh sư thúc muốn tới này Tứ Linh Thiện Phòng tạo điều kiện cho ngươi ở lại!"

Đón đến, lại chỉ trên tường Họa Tác nói: "Núi này Thủy Sinh linh kỳ thực đều là rất nhiều Chú Văn trận pháp, có thể giúp ngươi Tụ Linh, Tu Pháp, ngộ đạo, lại kiêm đông âm hệ mắt, kiên cố không bình thường, không sợ ngươi thất thủ chìm nước dùng lửa đốt, đao thương nện đốt, chính là tại Thanh Sơn Tự bên trên chỉ có 12 ở giữa đỉnh cấp Thiện Phòng!"

Giải thích lại cười một tiếng, đem Thiên Môn đẩy ra: "Sư đệ, !"

Tiêu Vân nghe xong lại hơi kinh ngạc, dừng lại trước hợp thành chữ thập thi lễ, nghi hoặc nói: "Sư huynh, ta vừa tới, liền ở tại bực này Thiện Phòng, thích hợp sao?"

"Ái!"

Thanh Lâm cười to: "Bên ta Tài đã nói qua, ngươi là Không Ý sư thúc duy nhất truyền nhân y bát, mà Không Ý sư thúc là ta Thanh Sơn Tự Phong Lâm viện Viện Chủ, đứng hàng trong môn chư trưởng lão thứ chín! Tăng thêm lão nhân gia ông ta lại hai trăm năm đến không thể thu qua nội môn một đồ, bây giờ rốt cục tìm được tốt đồ, chẳng những chư vị trưởng lão cũng là rất mừng nói thiện, đại mở cửa sau, ta đợi sư huynh đệ cũng là hoan hỉ, bởi vậy đừng nói cho sư đệ ngươi ở cái này, cho dù là ngươi muốn ở Đại Hùng Bảo Điện, cũng chưa chắc không thể!"

"Úc!"

Tiêu Vân hơi hơi giật mình, ám đạo trách không được, ban đầu tới vẫn là sư phụ Ngưu! Cũng không từ chối nữa, hợp thành chữ thập nói lời cảm tạ: "Như thế, Thanh Vân đa tạ các vị Sư Trưởng, sư huynh từ ái!"

"Không cần không cần!"

Thanh Lâm phát tay: "Ta đợi sư huynh đệ, về sau không cần thêm này khách khí,

Tới tới tới, vào nhà nhìn xem, sư huynh ta vào cửa hơn năm mươi năm, cũng là chưa thấy qua cái này Tứ Linh trong thiện phòng bên trong bố trí, rất là tò

mò!"

Giải thích hần liền trước một bước đi vào, Tiêu Vân cũng không thèm để ý, đi theo vào.

Đi vào xem xét, gặp một giường, một ghế dựa, một bàn, một khung, một Bồ Đoàn, này bên ngoài không có vật khác, cổ sơ mộc mạc, ngăn gọn hào phóng.

Tiêu Vân thấy thế cũng là ưa thích.

Bên cạnh Thanh Lâm gặp hần cười liền cũng đi theo cười hỏi: "Sur đệ, còn hài lòng?"

"Vô cùng tốt!"

Tiêu Vân đem kiện hàng đặt lên giường, trên giường đã trải có một giường tăng bị, sạch sẽ gọn gàng.

"Phi thường tốt!"

"Ha ha ha! Sur đệ ưa thích là được!"

Kỳ thực Thanh Lâm chính mình đối với cái này chỗ càng hài lòng: "Sur đệ hiện tại tu vi còn thấp, còn không thể tự kiểm chế phát giác được, ngươi cái này trong thiện phòng linh khí xa so với bên ngoài dư dả mấy lần có thừa a!"

"Ồ? Thật sao?"

Tiêu Vân là cảm giác không ra, lại gặp Thanh Lâm trong mắt ưa thích, Tiêu Vân liền cười nói: "Sur huynh như là ưa thích, có thể chuyển đến cùng ở!"

"Áy! Không nên không nên!"

Thanh Lâm nghe xong lắc đầu liên tục, cười to: "Đây là sư đệ ở, sư huynh có thể nào mặt dày tác thù!"

"Không sao cả! Ta gặp nơi đây khá lớn, lại thả một giường là được!"

"Ha ha ha!"

Thanh Lâm lại lớn cười, khoát tay lại nói: "Sư đệ hảo ý sư huynh tâm linh, nhưng trong chùa có quy củ, việc này là tuyệt đối không thể! Đừng muốn nhắc lại, đừng muốn nhắc lại!"

Giải thích chính mình nhưng lại trái xem phải xem, trong lòng hâm mộ.

Tiêu Vân gặp hần dạng này đoán hần ở hần không phải là rất tốt, liền hiếu kỳ hỏi: "Sư huynh, ngươi chỗ ở như thế nào?"

"Ta nơi đó phổ phổ thông thông, chỉ chính ta thoáng bố trí, có một chút Tự Linh chi công!"

"A!"

Tiêu Vân trong lòng cười, trách không được cái này hần như thế đối cái này Tứ Linh Thiện Phòng như thế yêu thích!

Đón đến hần lại hiếu kỳ hỏi lại: "Người sư huynh kia, ta đợi Sư Trưởng chỗ ở như thế nào?"

"Bọn họ a!"

Thanh Lâm một vòng đầu trục, cười nói: "Bọn họ đơn giản, bọn họ hoặc tại tiền đường hậu viện, chọn một Bồ Đoàn cư ngồi liền có thể vượt qua xuân thu hoặc tại trong núi địa đầu Tầm một góc nhỏ thảng thiếu kho cũi, tham gia ngộ đạo, nặc kệ thời gian hay là sơn động trong vách núi, sớm chiều bạn Nguyệt, cũng là xem khắp dải hạ dư đông, nhân gian buồn vui!"

"Úc!"

Tiêu Vân nghe được tức tâm trí tâm hướng, lại lòng tràn đầy nghi hoặc: "Nhưng là sư huynh, chẳng lẽ chư vị Sư Trưởng không cần cái này Tứ Linh Thiện Phòng chi phụ trợ Tự Linh, ngộ đạo?"

"Ha ha ha! Sư đệ thế nhưng liền không hiểu! Chư vị Sư Trưởng thần thanh trí Minh, linh cảm thiên địa, này nhất cử nhất động đều là dẫn ra ở trong gầm trời, Liên Thông Âm Dương! Tất cả đều là lục địa Du Long, nửa Phật chi thể! Ngươi cái này khu khu Tứ Linh Thiện Phòng còn không bằng chính bọn hần thổ nạp sương sớm, ăn uống giọt sương, bọn họ ghét bỏ cũng không kịp, như thế nào cần!"

Đón đến lại cười: "Lại chúng ta trong chùa mười hai toà Thiện Phòng đều là cho tiểu đệ tử ở, mười hai toà Thiện Phòng, duy ngươi là Thanh Tự bồi truyền nhân, những người còn lại đều là pháp chử hậu bối!"

"A! Dạng này a!"

Tiêu Vân cái này nghe xong cái này lại có phần không có ý tứ: "Vậy ta có thể cũng dọn ra ngoài? Tầm cái cùng sư huynh bằng nhau chỗ là được!"

"Áy! Không thể!"

Thanh Lâm gặp hấn sắc mặt xấu hổ liền lại cười: "Sư đệ vừa mới nhập môn, nếu là không ở chỗ này chỗ, hôm đó sau tu vi chậm chạp, bị văn bối sư diệt chế giễu, há không càng cảm thấy xấu hổ?"

Nói xong lại cười: "Lại sư đệ cũng chớ có học này nhân gian tiểu nhi nữ nhẩn nhó thái độ, để người ở tại nơi này là Không Ý sư thúc an bài, cái này Tứ Linh Thiện Phòng không phải là người, người khác cũng không thể cư! Người không được cũng là lãng phí "

"Cái này. . . Tốt a!"

Nghe Thanh Lâm dạng này thuyết, Tiêu Vân tâm đạo cũng thế, sư phụ an bài, chính mình không có việc gì loạn khách khí làm cái gì? Nghĩ đến chỗ này liền không tại khách khí, lại thì lễ cười nói: "Người sư đệ kia, cung kính không bằng tuân mệnh!"

"Dạng này mới đúng!"

Thanh Lâm nghe vậy lại cười: "Được, nhân không nói nhiều Đề, sư đệ, người trước tạm dọn dẹp một chút, đợi thu thập xong, sư huynh ta mang người xem ta nội môn phong cảnh,... cũng các nơi đều nhận một nhận môn qua!"

"Được!"

Tiêu Vân cũng không có gì tốt thu thập, kiện hàng vừa để xuống liền xem như thu thập xong: "Sư huynh, chúng ta bây giờ liền có thể xuất phát!"

"Này tốt! Đi!"

Thanh Lâm dứt khoát, Tiêu Vân thuyết có thể đi, hấn liền xoay người mang theo Tiêu Vân đi ra ngoài, đi xem cái này Thanh Sơn Tự cảnh, cũng thuận tiện giới thiệu với hấn tình huống.

"Sư đệ, ta trong chùa tổng cộng là Ngũ Đường 5 viện song các "

"Ngũ Đường lấy La Hán Đường cầm đầu, tiếp theo vì Bàn Nhược Đường, Đạt Ma Đường, Bồ Đề Đường, Giới Luật Đường "

"5 viện lấy chấp sự viện cầm đầu, tiếp theo Xá Lợi Viện, Phong Lâm viện, Dược Vương Viện, Chứng Đạo Viện "

"Mà song các chính là Tăng Kinh Các, dịch Kinh Các!"

"Tăng Kinh Các người văn thư lưu trữ, Cù Thác, mượn đọc, bù "

"Dịch Kinh Các chủ giảng trải qua, thụ pháp, thông Thích, truyền nguyên "

Thanh Lâm vừa cho Tiêu Vân giới thiệu trong chùa cơ sở , vừa mang Tiêu Vân khắp nơi du ngoạn, chỗ đến một chỗ liền kỹ càng giảng giải, nói về điện này sở thuộc Hà đường Hà viện, thủ tọa là ai, Viện Chủ là ai, hiện tại là ai chủ yếu phụ trách các loại.

Mà Tiêu Vân làm theo một bên tai nghe sư huynh truyền thụ , vừa đi xem xung quanh Sơn cảnh.

Đi lần này, mới biết đường nội viện này không hổ là nội viện, này Đình Đài Lâu Các, một dạng không thiếu, Thính Đường hiên tạ, một tòa không ít, từng bước ở giữa đều là tinh xảo trọng mái hiên nhà một viên ngồi một viên gạch, đôi mắt bên trong toàn vì hiểm trở Thanh Sơn một phòng Nhất Điện, bên chân lại ngẫu nhiên Bốn Mùa không tạ chi hoa, trước mắt cũng thường có tám tiết Trường Thanh chi thảo.

Phong phía trước núi về sau, ngang cực điểm quanh co khúc khuỷu, trong núi Thủy Giản, tứ phương gắng đạt tới thoải mái chập trùng, có thể nói là Sơn oanh nước quần ngàn năm trúc, cảnh lá Phù Tô vạn Diệp Vũ, vùng vẫy ở giữa, như mặc Cửu Khúc châu, giống như gấp Bồ Tát động, thấp Phật cận tổ, ngộ đạo tu chân, rảnh rỗi u ý, Thần Chung Mộ Cô.

Cảnh tượng như vậy, tuy nói không nổi Tiên gia Thăng Cảnh, Linh Sơn bảo bối cảnh, nhưng so với hoang vu Ngoại Viện, lại tuyệt đối không thể cùng một mà nói!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Luân Hồi

Một phen du thường, Tiêu Vân tâm tán Thanh Sơn Tự nội môn quả thực không tệ, ám đạo mấy ngàn năm nội tình quả nhiên không thể coi thường, là lấy hần đi theo Thanh Lâm đến đi dạo xung quanh ngược lại cũng không thấy nhàm chán, thẳng đến nghe xong một bên có người gọi hai bọn họ

"Thanh Lâm sư bá!"

"Ừm?"

Thanh Lâm quay đầu, gặp nguyên lai là Không Tịch sư thúc đệ tử xanh gặp đồ đệ pháp giương.

Tiêu Vân cũng đi theo xoay người lại, nhìn thấy một cái mười bảy mười tám tuổi, dáng dấp như là xuất gia thư sinh tuổi trẻ hòa thượng.

Pháp giương nhìn hai người bọn họ xoay người lại, liền lại thì lễ: "Thanh Lâm sư bá! Xanh Vân sư thúc!"

"Ừ"

Thanh Lâm gật gù đầu, hỏi hần: "Pháp giương, người gọi ta chuyện gì?"

"Hồi sư bá" pháp giương liền nói: "Không Ý Sư Bá Tổ đề sư bá mang xanh Vân sư thúc qua sư tổ ta Thiện Phòng, mấy vị trưởng lão đều tại loại kia lấy!"

"Úc, mấy vị trưởng lão đều tại?"

Thanh Lâm nghe tất cả trưởng lão đều tại, còn tưởng rằng có cái đại sự gì, liền cười đối Tiêu Vân nói: "Đã như vậy, sư đệ, chúng ta trước tạm quá khứ, ngày sau có rảnh tại đi dạo!"

"Vâng!"

Tiêu Vân cũng coi là hội có cái đại sự gì, liền gật đầu đáp ứng, sau đó Thanh Lâm lại theo này pháp giương nói: "Pháp giương, phía trước dẫn đường!"

"Vâng!" Này pháp giương liền chia tay ra, ở phía trước dẫn đường: "Sư bá, sư thúc, bên này!"

"Ừm!"

Hai người đằng sau đi theo quá khứ, rẽ trái rẽ phải, bên trên đi xuống được, không bao lâu, từ một núi sườn núi chỗ rẽ quá khứ, gặp trên vách đá tòa một cây ché Thiện Phòng, giờ phút này Thiện Phòng phía trước sáu cái râu tóc bạc trắng, vài xám áo cà sa lão hòa thượng đang chờ bọn họ.

Tiêu Vân nhìn qua qua, gặp nhận biết duy sư phụ Không Ý Đại Sư cùng mang chính mình đến Thanh Sơn Tự Không Tịch Đại Sư, những người còn lại toàn chưa từng thấy qua.

"Thanh Lâm gặp qua chư vị sư bá, sư thúc "

"Thanh Vân gặp qua sư phụ, chư vị sư bá, sư thúc."

Hai người trước qua đi chào, đi theo Không Ý liền đứng lên: "Miễn "

Sau đó tới cười hỏi Tiêu Vân: "Thanh Vân, chơi đã hoàn hảo?"

"Hồi sư phụ, rất tốt!" Tiêu Vân cũng là cười về hần: "Ta theo sư huynh nhìn dòng nước hoa thả, Di Lạc thường cười, nghe tiếng chim Tùng Phong, phát tiền nói nhỏ, rất lợi hại ưa thích!"

"Ưa thích liền tốt! Liền tốt!"

Không Ý nghe đồ đệ mở miệng Thiện âm thanh, trong lòng hoan hỉ, vuốt râu lại cười: "Tới tới tới, đồ nhi, vì sư trước giới thiệu cho người giới thiệu trong môn trưởng bối!"

Nói ngừng nghỉ, lại chỉ trái lên vị thứ nhất nói: "Đây là người không ngộ sư thúc "

"Không ngộ sư thúc tốt!"

Không ngộ Đại Sư mỉm cười vuốt râu: "Miễn lễ miễn lễ!"

Đón đến, lại cười: "Xanh Vân sư đệ, hôm nay sư thúc đến vội vàng xao động, không tới kịp chuẩn bị một chút Hảo Vật kiện" nói ngừng ngừng, lại cười: "Bất quá sư thúc nơi này có một quyển (La Hoa Kinh », lại đưa cho người, tốt làm Lễ gặp mặt!"

Nói đã xuất ra một quyển ô vàng kinh thư đưa qua, bên cạnh Không Ý thấy thế cố ý giả bộ như bất mãn nói: "Sư đệ, đồ nhi ta liền (Thanh Sơn Kinh » đều chưa nhận biết, người liền tiền hán (La Hoa Kinh », người để hán như thế nào nhận ra?"

"Áy!"

Không ngộ liền nhẹ nhàng cười nói: "Sư huynh, ta nhìn sư diệt phật duyên thâm hậu, chỉ sợ ít ngày nữa liền có thể dùng đến, sẽ không ngại trước tặng cho hán" nói xong ngừng nghỉ lại cười nói: "Sư huynh, người cũng Mặc chê ta nhỏ khi không cho đồ tốt, cái này (La Hoa Kinh » chính là Diệu Hóa Tổ Sư thân bút Chú Giải Bản, thế nhưng là khó được!"

"Úc, Diệu Hóa Tổ Sư thân bút?"

Không Ý nghe hơi kinh ngạc, nhìn một chút này quyển kinh thư, sau đó ngẫm lại, quay người ra hiệu Thanh Vân đón lấy: "Thanh Vân, còn không cảm ơn không ngộ sư thúc!"

Tiêu Vân nghe hiểu sư phụ chỉ ý, liền hai tay tiếp nhận liền hợp thành chữ thập nói lời cảm tạ: "Đa tạ không ngộ sư thúc!"

"Tốt tốt tốt!"

Không ngộ vuốt râu cười gât đầu: "Sư diệt ngày sau chuyên tâm phật pháp, có thể thành Đại Tôn!"

"Vâng!"

Tiêu Vân lại hợp thành chữ thập xác nhận, sau đó lại nhìn về phía sư phụ Không Ý Đại Sư, Không Ý cười một tiếng, lại giới thiệu mặt bốn vị

"Đây là người sư bá không chính "

.....

Tiêu Vân từ tế nghe lấy,

Từng cái chào, trong đó hai cái Thanh Vân trước đó đã theo Tiêu Vân đề cập qua, một vị là Bồ Đề Đường thủ tọa không chính, một vị là chấp sự viện Viện Chủ không Đức, hai vị này một vị đưa Tiêu Vân một cái Kim Bát, một cái đưa một bộ Mộc Ngư, mà thừa kế tiếp tên là không tức sư bá, đưa Tiêu Vân một cái bồ đoàn.

Ngoài ra cũng chỉ thừa đem Tiêu Vân mang đến Không Tịch, cười cho Tiêu Vân một chuỗi trong tay phát về Niệm Châu.

"Xanh Vân sư diệt, cái này Niệm Châu tên là tụng tâm Từ Châu, chính là sư thúc từ một vô danh buông ra đến, có thể trợ người tĩnh tâm Trì Chú!"

Như thế, năm vị sư bá sư thúc đưa Tiêu Vân một khi, một bát, một cây cá, một Bồ Đoàn, nhất niệm châu.

Bọn họ nói xong, nhưng đều là vật bình thường, hệ thống liền đánh giá cũng không cho.

Chỉ là những vật tuy nhiên hệ thống liền đánh giá cũng lười đánh giá, nhưng nhìn lấy bên kia pháp giương sư diệt không che giấu được hâm mộ, theo Thanh Vân này trong mắt cũng hơi kinh dị, còn có sư phụ này ý cười đầy mặt, Tiêu Vân cũng là có thể đại khái đoán được, những vật này, có lẽ tự mình nhìn đến đều là không được, nhưng trong mắt bọn hán, chỉ sợ đã coi như là không tệ!

Sau đó cái này tặng xong lễ vật, chư vị trưởng lão lại nỗ lực một phen, Tiêu Vân từng cái xác nhận, còn tưởng rằng dạng này liền kết thúc, nào biết sư phụ Không Ý lại lại nói: "Đến, Thanh Vân, người lại ngồi xuống!"

"Vâng!"

Tiêu Vân cũng không nghĩ sư phụ muốn làm gì, nghe sư phụ thuyết đề hán ngồi xuống, hán liền trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, sau đó liền nghe Không Ý lại cười nói: "Đồ nhi, trước đây người Không Tịch sư thúc đo người phật duyên Tuệ Căn, sợ phạm sai lầm lắm, vì sư cùng hán có nhiều tranh chấp, người mấy vị sư thúc sư bá cũng có nghi hoặc, hôm nay đây cho người thêm trọng đo một chút!"

Nói xong đón đến, lại nói: "Người ngồi xuống, tĩnh thủ bản tâm, đừng lộn xộn!"

"Vâng!"

Tiêu Vân một bên hồi sư cha, một bên tâm đạo thì ra là thế, hán vừa mới còn tưởng rằng đem chính mình kêu đến chính là vì muốn gặp mặt lễ, hiện tại mới biết đường nguyên lai là vì cho mình một lần nữa đo một chút Tuệ Căn.

"Đoán chừng là ta trước đó tại Thanh Thạch Đáy Cốc biểu hiện kinh hãi đến sư phụ, cho nên hán không tin Không Tịch sư thúc trước đó đo đến kết quả!"

Tiêu Vân chó ngáp phải ruồi, trực tiếp đoán được ý tưởng bên trên, thật đúng là Không Ý kết luận Không Tịch sai, cho nên muốn một lần nữa open sever thử, mấy vị khác sư huynh đệ thì là hiếu kỳ, là lấy theo tới xem một chút

"Ngồi xuống!"

"Vâng!"

Trước đó tại Tiêu gia trang lúc sau đã đo qua một lần, Tiêu Vân cũng biết đường cái này quá trình, trước khoanh chân ngồi xuống, ngồi xuống về sau thở sâu khẩu khí, bình tĩnh lại nổi lòng, tận lực không hề bận tâm.

Đi theo, hẳn cũng cảm giác một cái đại thủ phủ lên đỉnh đầu, một cổ ẩm ẩm cảm giác truyền đến, Tiêu Vân lâm vào mê mông bên trong.

Mà bên này, mặc dù Không Ý tại đó trước đó cũng đã kết luận Tiêu Vân tuyệt không phải một tác chi tư, cũng tâm đạo thiếu nói là Cửu Thốn, thậm chí mười tác mới đúng....

Nhưng là, Không Ý như cũ không thể từng có một tia nghĩ đến, khi Phật Bảo đặt ở Tiêu Vân đỉnh đầu, dẫn xuất Tiêu Vân thể nội Tuệ Căn thời điểm, hội đem bọn hắn những này tu trì lão tăng, nửa Phật chi thể cho cả kinh trọn mắt hốc mồm!

"Thiện tai!"

Nói rõ bởi vì Không Ý đem Phật Bảo đặt ở Tiêu Vân đỉnh đầu về sau, này Phật Bảo hư dẫn, lập tức Tiêu Vân trên đỉnh đầu liền xông ra một đường Tuệ Quang, không đợi Chúng Tăng thấy rõ dài ngắn, cũng chỉ giác trước mắt đột nhiên ánh sáng đại phóng, lập tức 99 Đạo Phật vòng Kim Ảnh tươi sáng chọi hiện!

Mà này Phật luân Kim Ảnh phía dưới, một đường đầu đội Phụng Sứ Kim Khôi, người mặc Huyền Long chiến giáp, nghiêng khoác Cẩm Lan Cà Sa, chân đạp Từ Khí Liên Đài Phật Đà đã lâm thế!

"Thiện tai!"

Này Phật Đà uy thế quá thịnh, bộc vừa xuất hiện liền mở ra trong tay Luân Hồi côn, bỗng nhiên hướng mặt đất một đập!

'Bành' !

Trong nháy mắt kích thích vạn trượng kim quang sóng lớn, gọi ra vô tận phong ấn Kim Luân!

Nhưng gặp Kim Luân người bên trong thân tiên Phật vô lượng, yêu ma quỷ quái Hạo Nhiên, cùng nhau khom người nghiêm nghị mà hát: "Tham kiến Luân Hồi Phật Chủ!"

Thanh âm cuộn cuộn, truyền khắp trăm vạn vạn trong , lượn vòng vòng chuyển, rung động Úc Vạn Vạn chi đồ!

"Làm sao có thể!"

Không Tịch bọn người nháy mắt hãi nhiên thất sắc!

"Làm sao có thể!"

Làm sao có thể?

Làm sao không có khả năng!

"Thiện tai!"

Phật Chủ phảng phất giống như nghe được Chư Tăng ngữ điệu, quay người lạnh nhạt, lại mắt lạnh lẽo kiệt ngạo, miệng nói thiện tai, lại thoắt lướt phía sau huyết hồng áo choàng liệt liệt!

"Thiện tai!"

Thấy lại Chư Tăng liếc một chút, phảng phất giống như xuyên thấu Luân Hồi , khiến cho toàn nhện không được giặt mình, lui lại một bước, lại nhìn người Phật chủ kia, gặp nó đã nhắm mắt, tiến tới Phật Quang tan biến, các loại pháp ảnh cũng là không còn một mống!

Nguyên địa chỉ còn lại Hải Đồng Thanh Vân một đứa con, đỉnh đầu Phật Quang một thước có thừa, ôn hòa mà từ bi.

Thế nhưng Chư Tăng lại nhìn đến im lặng, hai mặt nhìn nhau!

Chương 27: Một trời một vực

"Keng!"

"Keng!"

...

"Keng!"

Cổ Chung vang vọng, âm thanh liên Cừu âm.

Trong chốc lát, Thần Ma Giới du lịch các nơi chi Thanh Sơn Tự đệ tử cùng nhau sững sờ, hoặc đình chỉ tu luyện, hoặc nói lời tạm biệt bạn bè.

Cạn tu chi đồ ngồi xe ngồi lập tức, đi thuyền đi thuyền.

Đình phong hạng người làm theo Giá Vân gấp bay, Thiên Nhai Chi Xích, sai bước phương viên, Súc Địa Thành Thốn.

Một điểm không ngừng, nửa khắc không ngừng, vội vàng hướng Thanh Sơn Tự chạy về!

Nói rõ bởi vì đây là Thanh Sơn Tự ngàn năm không ra chi Chấn Tự Hồng Chung Đại Lữ, Thần Ma Giới bên trong, phàm là có thể di động chi Thanh Sơn Tự Môn Đồ, nhất định phải tại một tháng bên trong, chạy về Thanh Sơn Cổ Tự!

Ra đại sự!

...

Du hí ngoại môn đồ chấn kinh chuyện gì vận dụng ngàn năm chùa chuông, trong môn nhân vật chính Tiêu Văn nhưng không thấy cái gì kinh ngạc.

Hắn trắc thí lúc lâm vào mông lung, cũng không biết mình bị đo lúc là cái dạng gì, nhưng hắn biết mình đo qua về sau, chư vị trưởng lão sư huynh đối với mình thế mà có chút cung kính!

Tiêu Văn trong lúc nhất thời không được tự nhiên, ám đạo nào có sư bá sư thúc đối sư đệ đệ cung kính như thế lý lẽ?

Là lấy có ngày liền thuận miệng hỏi Thanh Lâm ngày đó phát sinh chuyện gì, lúc đầu chỉ là thuận miệng hỏi một chút, có thể Thanh Lâm lại phản ứng cự đại, liền xưng trắc thí thời điểm hắn không ở tại chỗ!

Tiêu Văn lúc đầu chỉ là thuận miệng hỏi một chút, Thanh Lâm nếu là biểu hiện bình thường, Tiêu Văn có lẽ sẽ buông xuống hoài nghi, nhưng gặp hắn dạng này động dung, này Tiêu Văn không cần nghĩ đều có thể đoán được ngày đó khẳng định là kết quả khảo nghiệm xảy ra vấn đề!

Sau đó Tiêu Văn liền lại có ý đến hỏi pháp giương, kết quả pháp giương nghe xong Tiêu Văn yêu cầu liền về mặt cầu xin, chỉ nói cái gì đều không biết, sư thúc Mạc muốn làm khó ta!

Xem xét hắn như vậy, Tiêu Văn hết bệnh có thể hết sức khẳng định: Xem ra ngày đó thật là xảy ra trạng huống gì!

Ngẫm lại, liền tâm đạo khoảng chừng không ra kết quả khảo nghiệm quá kinh người, Tài đề bọn hắn cung kính như vậy như là Lễ Phật!

Tiêu Văn tuy nhiên không biết đường lúc ấy đến cùng là phát sinh cái gì, mà chư vị trưởng lão Xem ra cũng là đã nói xong muốn giấu diếm Tiêu Văn, có thể Tiêu Văn lại không ngờ, liên hệ trái phải trước sau, đại khái cũng có thể đoán được là mình kết quả khảo nghiệm quá mức kinh người, mới đưa đến bọn họ thất thố.

"Không phải là cái gì Phật Đà xuất hiện đi?"

Tiêu Văn ngược lại cũng không phải đoán, hắn kiếp trước chính là mười ba vòng Đại Vô Tăng, đây là tu vi.

Mà chức nghiệp, Thập Chuyển vô tăng là Phật, 11 chuyển là Cổ Phật, thập nhị chuyển là hăng Phật, mười ba vòng là Phật Chủ, mười bốn vòng là Tổ Phật, mười lăm vòng thế giới Phật, 16 chuyển Tu Di Phật, 17 chuyển vô lượng Phật, 18 chuyển Hồng Mông Phật, lần nữa sau chưa khai phóng.

Mà Tiêu Văn là mười ba vòng Phật Chủ, lúc đó tu là mạnh nhất, cao hơn hắn không có.

Bởi vậy giờ phút này Tiêu Văn xem bọn hắn bộ dáng, mơ hồ cũng có thể đoán được đoán chừng là Phật Đà xuất hiện, còn nếu là Phật Đà xuất hiện, này liền có thể là chính hắn đã từng đạt tới đỉnh phong Phật Chủ.

Sau đó chính hắn liền cười thầm, tâm nói mình Phật Chủ phong hào là Luân Hồi Phật Chủ, chính là giết chóc Phật, một thân sát khí so bá còn bá, so ma còn ma, khí thế chi thịnh, gần như không tồn tại, là lấy nếu thật là Luân Hồi Phật Chủ xuất hiện, vậy đem hắn nhóm kinh hải thành cái dạng này, cũng là bình thường.

Chỉ là bình thường về bình thường, Tiêu Vân còn là ưa thích điệu thấp.

Bởi vậy mặc dù thuyết Tiêu Vân nhìn Không Tịch các loại sư thúc sư bá thấy mình liền trước một bước chào, nội tâm của hắn cũng có chút tiểu đắc ý. Có thể Tiêu Vân như trước vẫn là theo sư phụ nói một chút, nói đường mấy cái sư bá sư thúc đối với mình ngoài định mức cung kính, để hắn không được tự nhiên.

Sư phụ Không Ý nghe gật gật đầu, liền tìm mấy cái sư huynh đệ nói một chút, để bọn hắn thu liễm thu liễm, lại đi theo Tiêu Vân liền phát hiện tốt hơn nhiều.

Nhưng là thật làm cho chư vị Sư Trưởng bình thường trở lại, kỳ thật vẫn là dựa vào sư huynh Thanh Lâm.

Nói trước một tiếng, Tiêu Vân là cùng sư phụ sau khi nói qua, gặp chư vị sư thúc sư bá vẫn có chút dị dạng về sau Tái lại ngẫu nhiên gặp được Thanh Lâm tình huống dưới, thuận miệng hỏi một chút.

Mà lúc đó Tiêu Vân tới hỏi Thanh Lâm thời điểm, Thanh Lâm chính mình kỳ thực cũng là bất đắc dĩ, bởi vì là thật cái gì cũng không thể thuyết!

Ngày đó bọn họ vừa kết thúc, trước hết là Bồ Đề Đường thủ tọa không chính sư bá dưới từ mệnh lệnh: Hai người các ngươi một tia ý cũng không thể để lộ,

Nếu không lập tức hủy bỏ tu vi, trục xuất môn phái!

Sau đó không đến nửa canh giờ công phu, Phương Trọng tính cả Ngũ Đường 5 viện song các mười hai vị thủ tọa, Viện Chủ, Các Chủ cùng nhau đem hai bọn họ lần nữa triệu qua, càng là nghiêm âm thanh lệ câu: Không được truyền ra một tơ một hào tin tức, nếu không định trăm không buông tha!

Đây chính là Phật môn, thế mà nghiêm đến mười hai vị người cầm quyền hợp ý cùng dưới từ mệnh lệnh 'Định trăm không buông tha' ! Cái này khiến Thanh Lâm còn có thể làm sao?

Lại lại thoáng hồi tưởng tiểu sư đệ này này khủng bố thân phận, Thanh Lâm chính mình cũng cảm thấy, đây là nghiêm phòng từ thủ, khẩn yếu giữ bí mật tương đối tốt!

Là lấy Tiêu Vân đến hỏi, Thanh Lâm liền nói mình không tại, hoàn toàn không biết gì cả, sau đó lại lập tức trở về liền nói với chính mình sư phụ, thuyết chư vị sư thúc sư bá đối tiểu sư đệ có chút cung kính, để tiểu sư đệ hơi có khó chịu, lúc nào cũng xấu hổ không bình thường.

Sư phụ hắn cũng là Phương Trọng Không Văn đại sư bản thân, nghe Thanh Lâm cái này một giảng, lúc này liền đem mấy người đều gọi quá khứ, hung hăng răn dạy một phen!

Ngày kế tiếp

Tiêu Vân gặp lại không chính các loại sư bá sư thúc, liền cảm thấy lập tức bình thường đứng lên.

Như thế hai ba ngày, chư vị Sư Trưởng lại đợi Tiêu Vân, lại như cùng đối đãi đồng dạng đệ tử.

Chỉ là trong chùa chư đệ tử lại đã phát hiện, Không Tự Bối Sư Trưởng phá lệ yêu thích xanh Vân sư đệ (sư thúc), mới nhập môn mấy ngày, đã là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa!

Không biết đường âm thầm kinh ngạc hâm mộ, nghi hoặc tiểu sư đệ này (tiểu sư thúc) đến cùng là thần thánh phương nào, có thể có như thế thông thiên bản lĩnh.

Biết rõ đường như Thanh Lâm pháp giương lại đối chư vị Sư Trưởng chỉ biểu hiện không có không ngoài suy đoán, còn âm thầm đắc ý, tâm đạo nếu để cho các ngươi biết rõ đường tình hình thực tế, chỉ định hoảng sợ chết các ngươi!

Như thế như vậy nói, chính là mười ngày vội vàng đã qua.

Mười ngày xuống tới, Tiêu Vân chính sự một điểm không có làm, trước ba ngày đi theo sư phụ Không Ý Đại Sư khắp nơi bái phỏng Bản Tự tiền bối, Không Tự Bối còn tốt, Phương Trọng sư bá trực tiếp đem trong chùa đều kêu đến, Tiêu Vân duy nhất một lần nhận xong, sau đó chư vị sư thúc sư bá đưa lên Lễ gặp mặt, tất cả đều là Mộc Ngư, Bồ Đoàn, Kim Bát, kinh thư loại hình, đều là hệ thống liền giới thiệu đều chẳng muốn giới thiệu vật bình thường.

Chỉ là Tiêu Vân cảm thấy phổ thông, có thể có nhiều thứ thật là làm cho ở đây một số cùng thế hệ sư huynh lại đều hâm mộ.

Nhất là Phương Trọng thế mà đưa một thân áo cà sa, hoàn toàn mới, đồ thẩm Lưu Kim, để ở đây sở hữu Thanh Tự bối sư huynh toàn hít sâu một hơi.

Áo cà sa Nãi Phật môn Thánh Vật, không phải Thánh Hiền không thể mặc lấy!

Giảng thông tục một điểm, cũng là chỉ có có được cực cao địa vị người tài năng mặc!

Ti như trong chùa Không Tự Bối đi lên, bọn họ có thể mặc.

Mà Thanh Tự bối hòa thượng, trước mắt chỉ có một người có áo cà sa, đó chính là bọn họ đại sư huynh, cầm chuông người Thanh Vũ!

Nhưng Thanh Vũ sư huynh thực lực mạnh đã trực tiếp Không Tự Bối Sư Trưởng, viễn siêu đồng dạng sư huynh đệ, là lấy Thanh Vũ sư huynh có áo cà sa chuyện đương nhiên.

Có thể cái này Thanh Vân vừa mới nhập môn, cho dù là thiên phú tuyệt hảo, nhưng hần giờ phút này lại có tư cách gì phối mặc áo cà sa?

Không biết tường tình chừ Thanh Tự bối sư huynh hai mặt nhìn nhau, nhưng nhìn chừ vị trưởng lão đều là sắc mặt cười nhưng, bọn họ cũng không dám nói gì.

Dạng này Tiêu Vân nhận lấy áo cà sa tại chỗ mặc, vừa vận vừa người, sau đó Chư Tăng Tề tụng: "A Di Đà Phật!"

Trong lúc nhất thời cả phòng Phật Âm, Tâm Thanh Thần tĩnh.

Tiếp lấy ngày thứ hai, Không Ý lại mang Tiêu Vân đi tìm chính mình chỉ sư dài, tức trong chùa đã sớm không hỏi hiện thực mà chuyên tâm Lễ Phật tu đạo nghiêm chữ lót, thậm chí tâm chữ lót cao tăng.

Hai ngày xuống tới, tìm tới ba người, nghiêm tính Đại Pháp Sư, nghiêm khánh Đại Pháp Sư, nghiêm nhân Đại Pháp Sư.

Tam Lão tăng gặp Tiêu Vân rất mừng, từng cái ban thưởng kinh thư (Hoa Nghiêm Kinh), (Thủ tọa Kinh », (Bàn Nhược Kinh).

Cái này ba quyển kinh thư hệ thống rất cục giới thiệu, Tiêu Vân xem xét liền kinh hải một chút, nhưng giờ phút này đề xuống không nhắc tới, ngày sau từ chỗ hữu dụng.

Sau đó bái xong ba người này,... Không Ý theo Tiêu Vân thán nói: "Đáng tiếc sư tổ nơi không tại phụ cận, không phải vậy lão nhân gia ông ta tất nhiên vạn phần hoan hi!"

"Úc!" Tiêu Vân thế mới biết đường nguyên lai mình sư tổ còn chưa từng tiến đến phụng dưỡng Phật Tổ: "Sư phụ, sư tổ ở đâu?"

"Vi sư cũng chưa từng biết rõ nói, sư tổ nơi hần hiện tại tứ phương du lịch, không có chỗ ở cố định, chỗ nào có thể được biết rõ hần ở nơi nào!"

Dứt lời ngừng ngừng lại cười: "Đúng, đồ nhi, sư tổ nơi Pháp Danh nghiêm tế, Tục Gia Danh cao Lăng các, chính là Ký Châu Sơn tự huyện người nhà họ Cao sĩ, nhà hần tại bản địa xem như hào môn đại hộ, phi thường tốt tìm, nơi về sau Du Lịch Thiên Hạ, nếu là đi ngang qua Sơn tự huyện, không ngại qua bái phỏng một chút, giảng bộ Kinh Pháp, truyền chút vũ kỹ, cũng coi như ta đời vẫn bồi một phen tâm ý!"

"Vâng!"

Tiêu Vân xác nhận, về sau sư đồ hai người trở về chùa.

Ngày kế tiếp, liền lại là xanh Lân sư huynh mang theo hần đi gặp các vị cần bái phỏng thực Quyền sư huynh, lúc này Tiêu Vân phương mới biết nói, nguyên lai xanh Lân sư huynh là Thanh Tự bối Nhị Đệ Tử, gần với Thanh Vũ đại sư huynh.

Gặp chừ vị sư huynh liền tùy ý nhiều, không thể trưởng bối tại, bọn họ từng cái nhàn ra nói bậy, có phần có thể lãng phí thời gian, tổng cộng hơn hai mươi người, để Tiêu Vân dùng bốn năm ngày thời gian mới xem như đều nhận.

Mà sau cùng hai ngày, thì là Thanh Lân gọi đến hai bên nội ngoại Tiểu Quân Sư, để bọn họ chạy tới bái kiến Thanh Vân, nhận một nhận gương mặt, tỉnh về sau gặp đập vào Tiêu Vân.

Cái này trong đó có ngoại môn Thanh Lâm, cùng đi theo hần đến Thanh Quyết, Thanh Phong, Thanh Mộc ba vị.

Chỉ là lúc này gặp lại, trừ Thanh Lâm có thể tại phía trước nhất cùng Tiêu Vân lược đàm một hai bên ngoài, còn lại ba người đều là ở phía sau trung gian, nghiêng nhìn Tiêu Vân diện mục vẫn như cũ hiền lành, như cùng đi Nhật ngoại môn không khác nhau chút nào, lại thán hần giờ phút này địa vị lại là đã cao cư đường tiền, Thanh Lân làm bạn, Thanh Lâm kính cẩn, tuyệt đối không thể cùng đi Nhật mà nói!

Đối ba người hần mà nói, lần này bên trong cảm khái, thực không đủ vì ngoại nhân đường.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Kịch hoạt, kịch hoạt

"Sư phụ, hôm nay nhưng là muốn truyền ta pháp môn?"

Mười ngày thoáng một cái đã qua, Tiêu Vân xem như nhận toàn trong môn nên nhận người.

Tiêu Vân vốn cho rằng cái này cũng đã kết thúc, kết quả ngày thứ hai đứng lên liền lại bị sư phụ hấn kêu lên qua, trước khi đi hấn còn tưởng là Không Ý Đại Sư là rốt cục muốn truyền cho hấn phương pháp tu hành, nào biết hấn hỏi một chút, Không Ý Đại Sư liền vuốt râu lắc đầu, cười khê nói: "Không có vội hay không, đồ nhi, chờ chính thức bá sư, vì sư lại truyền cho ngươi, về phần lớn nhất mấy ngày gần đây, ngươi tùy ý đi chơi liền tốt, không phải vậy các loại bắt đầu tu tập, ngươi coi như muốn chơi, cũng không thể chừa qua!"

"Úc! Đa tạ sư phụ!"

Tiêu Vân nghe vậy nhất thời vui vẻ, liền thật chuẩn bị quay người ra ngoài.

Ai ngờ sư phụ theo sát lấy liền lại cười hấn: "Đồ nhi, đừng vội, chậm rãi chậm! Ngươi muốn chơi đùa nghịch, dưới mắt có thể còn không được, trước tạm theo vì sư qua bá gặp một chút hôm qua trở về trong chùa trường bồi!"

Tiêu Vân cái này Tài lại biết rõ đường nguyên lai sư phụ gọi hấn tới là có sư môn trưởng bồi trở về chùa, để hấn qua bá gặp một chút.

Tiêu Vân cũng không có gì thuyết, chuyển đi này khẳng định lại muốn thu đến Lễ gặp mặt, hấn cũng là hoan hỉ.

Sau đó liền đi theo sư phụ quá khứ lại bá kiến mấy cái Không Tự Bồi sư thúc sư bá, dạng này cho tới trưa quá khứ, buổi chiều phương Tài thật không có sự tình, Không Ý Đại Sư thật làm cho Tiêu Vân tùy ý đi chơi.

Tiêu Vân tuân lệnh, đi ra ngoài liền hướng Tàng Kinh Các qua.

Tàng Kinh Các không gần, là xây đang đến gần đỉnh núi một chỗ lấy một tòa tầng sáu gác cao làm chủ, xung quanh ba cái tiểu các, cùng rất nhiều Thiện Phòng tạo thành khu nhà, không rất hùng vĩ, nhưng ở núi này Thượng Lâm ở giữa, Thánh Phong Quan Vũ, Lễ Phật tu hành, nhưng cũng Thiên Ý mười phần.

"Thanh Dục sư huynh!"

Tiêu Vân quá khứ trực tiếp hướng ở giữa nhất Chủ Các mà đi, này các phía dưới cùng nhất có một gian độc lập đơn giản Thiện Phòng, trong thiện phòng ở cái này Tàng Kinh Các Tri Sự tăng Thanh Dục, hấn chính là Tàng Kinh Các Các Chủ không như Đại Sư Tam Đệ Tử, trước mắt là Tàng Kinh Các thực tế người phụ trách

Tiêu Vân hôm nay tới, cũng là tìm hấn

"Tiểu sư đệ, làm sao ngươi tới!"

Trước đây Tiêu Vân đi theo Thanh Lâm đã tới qua một lần, lúc đó hai người trò chuyện với nhau thật vui, Thanh Dục đối tiểu sư đệ này ấn tượng là mãi mà hiểu học, ý nghĩ rất nhiều, ấn tượng vô cùng tốt.

"Sư huynh" Tiêu Vân liền cười về nói: "Ta hôm nay khoảng chừng không có việc gì, liền nghĩ đến Tàng Kinh Các tìm một chút sách nhìn, cho nên liền đến đây Tầm sư huynh, sư huynh cho điểm đề nghị!"

"Úc! Đơn giản đơn giản!"

Thanh Dục nghe Tiêu Vân thuyết liền cười ha ha, có chút tự tin: "Người sư đệ kia ngươi tìm đến sư huynh xem như đến đúng, sư huynh ta khác không hiểu bao nhiêu, nhưng là đối với Phật Môn Điển Tích, sư huynh lại như lòng bàn tay!"

Đón đến, lại cười nói: "Sư đệ, ngươi là muốn nhìn cái gì sách? Phật Môn Kinh Điển vẫn là Phật Chú cơ sở, hoặc là Tạp Gia học thuyết?"

"Phật Môn Kinh Điển đi!"

"Được! Đi, theo ta đi trong các, ta lấy cho ngươi mấy quyển kinh điển sách học!"

Nói Thanh Dục liền dẫn Tiêu Vân ra Thiện Phòng hướng trong các đi, vừa đi một bên nói: "Sư đệ, cái này Phật Môn Kinh Điển bên trong có (Bắc Kinh », (Phổ La Kinh », (Đại Thiện Kinh » các loại 21 Bản, là chúng ta Phật môn đệ tử nhất định phải biết rõ 21 bộ đại trái qua, ngươi nếu là học, có thể trước từ (Đại Thiện Kinh » bắt đầu học, kinh này dễ hiểu dễ hiểu, dễ nhất Minh Phật Lý, Ngộ Phật tâm!"

"Được!"

Tiêu Vân nghe trước gật gật đầu, lại hơi hơi hiếu kỳ nói: "Sư huynh, cái này 21 bộ kinh thư đều là cái gì, sư huynh có thể hay không cùng ta thuyết một thuyết?"

"Đây có gì không thể?"

Thanh Dực liền cười nói: "Cái này 21 bộ kinh thư, bài trừ vừa mới nói qua (Đại Thiện Kinh », (Phổ La Kinh », (Bắc Kinh » bên ngoài, còn có (La Hoa Kinh », (Độ Ách Kinh », (Thanh Sơn Kinh »" nói đến chỗ này hần cười một tiếng, lại nói: "Chúng ta Thanh Sơn Tự liền phải Danh từ (Thanh Sơn Kinh »!"

"A!"

Tiêu Vân giật mình: "Thì ra là thế!" Nghĩ thầm lại biết một chút thường thức.

Đón đến, Tiêu Vân lại hiếu kỳ nói: "Đây cái khác đâu?"

"Cái khác còn có (Hoa Nghiêm Kinh), (Đông Độ đại Kinh », (Thủ tọa Kinh », (Từ Vô Lượng Kinh », (Bàn Nhược Kinh). . . "

Thanh Dực liền Đề 21 bộ kinh thư,

Trần đầy phần khởi cho Tiêu Vân thông dụng tri thức: "Chúng ta Phật môn vô lượng, tổng trải qua chung Cửu Tầng 28 bộ, lại 324500 pháp môn, điển tịch cuộn cuộn, bác đại tinh thâm, cho dù là nghiên cứu người, cũng cực mười đời mười kiếp, sợ cũng khó duyệt chỉ sở hữu bộ tập hợp!"

"Thêm nữa, Phật Điển có trải qua luật mà nói dừng, có lớn nhỏ thừa phân chia, lại Chư Môn Chư Tông, thậm chí các vị Phật Đạo tiền bối đều có Tân lấy xuất thế, là lấy Phật Kinh tổng điển bên trong có thể nói là tốt xấu lẫn lộn, tốt xấu lẫn lộn, Cao giả có Kỳ Cao, thấp người có nó thấp, là bằng vào ta các loại Phật môn hậu bối tuyển đọc thời điểm, thường thường không biết làm sao, không biết nên từ đâu sách Hà lấy bắt đầu "

"Bởi vậy, vì để cho chúng ta Dịch Học dễ hiểu, tiền bối Đại Đức nhóm tập hợp thiên hạ Phật Tông chi lực, từ nơi này cuộn cuộn như khói chi vô tận trong điển tịch tuyển ra cái này 21 bộ trải qua, cho rằng phạm là là Phật môn Phật Tử, đồng đều nhưng từ cái này 21 bộ trải qua tới tay, lại về sau tiến hành theo chất lượng, đối toàn bộ Phật Môn Điển Tịch làm ra tiến một bước truy đến cùng "

Cái này nói chạy tới trong các, trong các giá sách hàng hàng, Bồ Đoàn khắp nơi, có biện pháp chữ lót Phật Đồ đang chuyên tâm tập duyệt, Tiêu Vân nhìn lại, gặp bọn họ hoặc là chau mày, hoặc là khoe môi ý cười, hoặc hơi suy tư, hoặc là búng tỉnh đại ngộ.

Mà thậm chí, Tiêu Vân chỉ gặp nó ngồi ngay ngắn cùng, nhắm mắt phát về Niệm Châu, sau đầu lại là một đường nhân nhật Phật Quang nhu hòa ôn nhuận!

Cái này nhìn Tiêu Vân có chút kinh dị, tự mang Phật Quang? Không phải là thiên tài?

Có lẽ là nhìn thấy Tiêu Vân kinh ngạc, Thanh Dực liền cười khẽ nói: "Sư đệ, này đồ là từ Phật Kinh bên trong có một chút cảm ngộ, hiển trí tuệ Phật Quang!"

Tiêu Vân nghe càng kinh ngạc: "Người sư huynh kia chỉ ý, là chỉ phải có điều lĩnh ngộ, liền có thể như thế?"

"Tự nhiên!" Thanh Dực gật gật đầu: "Đây là 'Ngộ ', hần hiểu thông, tự sẽ có Phật Quang cực độ, hiện ra ánh sáng!"

Giải thích lại cảm khái nói: "Kỳ thực cái này Phật Đồ cũng chỉ là bình thường, ta từng có may mắn gặp qua Hoa Nghiêm Tông U Minh Đại Pháp Sư cùng cực suốt đời tinh lực biên soạn một bộ Tân trải qua, trải qua thành ngữ, U Minh Đại Pháp Sư phía sau hiện ra nhiều đến 13 Đạo Phật chói! Tráng diện kia, Thiên Phật Tề tưng, Bộ Bộ Sinh Liên, ta đợi quan chỉ tức Phật Pháp Tu Vi tiến nhanh! Mà U Minh Đại Pháp Sư càng là mượn một trong bước đột phá Tôn Giả cảnh, tấn thăng đến Thiên Vương cảnh!"

"Hoắc!"

Tiêu Vân nghe được giật mình, tâm đạo cái này Phật môn tu vi từ thấp đến cao chính là Sa Di, Sa Môn, hòa thượng, trưởng lão, Phương Trượng, Pháp sư, Pháp Vương, Tôn Giả, Thiên Vương.

Này U Minh Đại Pháp Sư đột phá đến Thiên Vương, thế nhưng là đã đến Phật môn đỉnh phong!

"Sư huynh, cái này chẳng phải là thuyết vị Đại pháp sư này đã là Phật Môn tu vi cao nhất người?"

"Không tệ!"

Thanh Dực cũng cảm khái nói: "Lão nhân gia ông ta hiện tại chính là ta Phật môn người đứng đầu người!"

Giải thích không chịu được lại thở dài: "Một bộ kinh thư, tình năm trăm năm khổ tu a!"

Hần chỉ là thán, nhưng là người nói vô tâm, nghe có ý, Tiêu Vân nghe vậy trong lòng hơi động, lập tức hỏi hần: "Thanh Dực sư huynh, người có biết (tâm Kinh »?"

"(tâm Kinh »?" Thanh Dực nghi hoặc, lắc đầu: "Không thể!"

"Này (Kim Cương Kinh) đâu?"

"Người là thuyết (Kim Cương Mạn Đà La Kinh »?"

"Không phải, cũng là (Kim Cương Kinh)!"

"Này cũng chưa từng nghe thấy!"

"Này (Viên Giác Kinh), (đàn Kinh », (Lăng Nghiêm Kinh), (Vô Lượng Thọ Kinh), (Pháp Hoa Kinh), (Tứ Thập Nhị Chương Kinh) các loại, sư huynh có thể từng nghe qua?"

"Cái này. . . "

Thanh Dực nghe Tiêu Vân thuộc như lòng bàn tay, hần liền hơi hơi đỏ mặt, trong lòng không có ý tứ, tâm đạo trước đây chính mình còn khoe khoang khoáng đạt, xưng đối Phật Môn Điển Tích như lòng bàn tay, có thể người sư đệ này thuyết những này kinh thư, chính mình lại thật. . . Có chút lạ lẫm!

"Sư đệ "

Bất đắc dĩ hần đành phải hơi xấu hổ nói: "Sư huynh tài sơ học thiền, những này kinh văn, sư huynh ngày sau nhất định sẽ tìm đến, tinh tế nghiên cứu!"

"Áy! Không cần không cần!"

Tiêu Vân nghe cười ha ha một tiếng: "Bất quá đều là ta tùy ý mà thuyết, sư huynh không cần để ý!"

Hần nói là đã từng Trung Hoa Phật môn Thập Tam Kinh, cái này Thần Ma Giới căn bản không có, Thanh Dực như thế nào đi tìm?

"Sư huynh, người không cần quản nó, trước tạm giúp ta Tầm Bản 21 trải qua, để cho ta tới nhìn xem mới là!"

"Vâng vâng vâng!"

Thanh Dực tưởng rằng Tiêu Vân giúp hần che đậy mặt mũi, liền cười khỏ xác nhận, một chút bất đắc dĩ: "Sư huynh ta cũng là áy náy, gần nhất mấy ngày liền bận rộn, rất ít có thời gian nhìn Phật niệm kinh, thế mà bị sư đệ hỏi khó!"

"Sư huynh!"

Tiêu Vân liền lại cười: "Sư huynh, ta chỉ là thuận miệng thuyết thuyết, những kinh văn kia có lẽ đều không tồn tại, sư huynh thật không cần để ở trong lòng!"

Nói xong ngừng nghĩ, hần lại hiếu kỳ hỏi: "Sư huynh,... người mỗi ngày đều tại bận rộn cái gì?"

"Nói đến cũng không có gì đồ,vật" Thanh Dực liền cười về hần: "Không có gì hơn một số điển tịch bị đọc qua quá nhiều, có chút thô lỗ tăng nhân không biết đường yêu quý, liền sẽ không cẩn thận rải lên vết bẩn, hoặc là xé rách, đào mục, dẫn đến thiếu trang thiếu chữ, ảnh hưởng nhìn, là bằng vào ta phải lần nữa tu bổ, không khó, nhưng có chút vụn vặt phiền phức!"

"Đình!"

Thanh Dực vừa nói xong, Tiêu Vân liền nghe được bên tai hồi lâu không nghe thấy chi hệ thống thanh âm truyền đến.

"Nhiệm vụ 【 Thanh Dực sư huynh việc vật một) kích hoạt "

Nhiệm vụ: Thanh Dực sư huynh việc vật một

Nói rõ: Thanh Dực sư huynh gần nhất đang tu bổ điển tịch, rườm rà phiền phức, người người mang Dị Bảo, có thể tiến đến trợ một chút sức lực

Địa điểm: Tầng Kinh Các, Chủ Các, Phân Các

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +2, Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn

"Xinh đẹp!"

Tiêu Vân nghe âm tức cười một tiếng, đây mới là hần đến mục đích!

Cấp năm đổi mới thời điểm, tại đề cử nhiệm vụ chỗ chỉ đổi mới hai cái điều mục, một cái là 【 Lý Vận Gia Vận rui một), một cái khác đã là cái này 【 Thanh Dực sư huynh việc vật một).

Bởi vậy trước đó theo xanh Lân sư huynh tới bãi phòng Thanh Dực sư huynh thời điểm, Tiêu Vân đã nghiêm túc cùng hắn nói chuyện với nhau, muốn trực tiếp phát động kích hoạt nhiệm vụ này vụ.

Thế nhưng lúc ấy hai người mặc dù trò chuyện với nhau thật vui, nhưng Tiêu Vân lại không có thể thành công kích hoạt nhiệm vụ, là lấy mấy ngày nay Tiêu Vân vẫn nhớ kỹ việc này, chỉ là khổ vì không có thời gian, Tài coi như thôi.

Dạng này thẳng đến sáng nay, sư phụ thuyết để chính hắn đi chơi, Tiêu Vân lúc ấy suy nghĩ chính là trực tiếp tới tìm Thanh Dực, kết quả nào biết đằng sau sư phụ lại để cho hắn trước đi cùng bãi gặp trưởng bối, bởi vậy buổi sáng liền không có đến thành.

Nhưng tốt tại xế chiều Không Ý Đại Sư thả Tiêu Vân tùy ý chạy, Tiêu Vân liền không tại lãng phí thời gian, trực tiếp tới, sau đó lại đến bây giờ, xem như thành công kích hoạt nhiệm vụ này vụ!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Dị Bảo?

"Sư huynh, ta tới cấp cho người hỗ trợ như thế nào?"

Gặp nhiệm vụ đã kích hoạt, Tiêu Vân không lại trì hoãn thời gian, trực tiếp liền đối với chính cho hắn cảm Phật Kinh Thanh Dực cười nói: "Ta khoảng chừng nhân rồi cũng là nhân rồi, không bằng tới đến giúp sư huynh nhất bang!"

"Ha ha ha!"

Có thể Tiêu Vân không ngờ tới, Thanh Dực nghe vậy cười ha ha một tiếng, trong miệng cảm ơn, lại thế mà không có đồng ý: "Sư đệ hảo ý sư huynh tâm linh, bất quá cái này tu bổ kinh thư lượng nhiều phức tạp, lại việc này lớn, dung không được một tia lỗ hổng, là lấy tu bổ thời điểm cần hết sức chăm chú, chú ý cẩn thận, tu bổ kết thúc về sau cũng là đến lập đi lập lại kiểm số, cẩn thận so sánh, e sợ cho ra một tia lỗ hổng, là lấy cái này bên trong buồn tẻ không thú vị, sư đệ người chó cho rằng thú vị!"

Giải thích một hồi, lại nghe hắn có ý trêu chọc nói: "Lại tu bổ điển tịch cần quen biết kinh điển, sư đệ người vừa tới, liền cái này (Đại Thiện Kinh) cũng không có chút qua, giúp thế nào sư huynh?"

Nói đã xem một bộ kinh thư đưa cho Tiêu Vân, Tiêu Vân tiếp đi qua nhìn này kinh thư tên, chính là (Đại Thiện Kinh)».

"Tạ sư huynh!"

Trước nói một tiếng tạ, về sau hắn lại ho nhẹ một chút, đi theo liền cười nhìn Hướng Thanh cánh, nụ cười kia cổ quái, để Thanh Dực Tâm Giác không ổn, sau đó quả nhiên, đi theo liền nghe Tiêu Vân hỏi: "Này (Viên Giác Kinh), (đàn Kinh)», (Lăng Nghiêm Kinh), (Vô Lượng Thọ Kinh), (Pháp Hoa Kinh), (Tứ Thập Nhị Chương Kinh) các loại, sư huynh có thể từng nghe qua?"

Thanh Dực nghe vậy lập tức ngạc nhiên!

Thanh Dực không cho Tiêu Vân qua, đơn giản là cân nhắc hai cái phương diện.

Một là tu trải qua có phần khổ, mà Tiêu Vân tuổi nhỏ, thường nhân bình thường ý nghĩ chính là, như thế Áu Đồng, có thể nào đảm nhiệm như vậy nặng nề sự vụ?

Và lại tu bổ kinh thư, cũng không phải là người bình thường có thể làm, không phải đối kinh thư biết rõ sâu hiểu biết chi Phật môn cao đồ Đại Đức, người nào sao lại dám yên tâm cho người đi làm? Nếu không vạn nhất tu sai nên làm cái gì?

Là lấy chỉ phương diện này, Thanh Dực liền không thể để Tiêu Vân tới.

Nhưng hắn không nghĩ tới, hắn như nếu là không Đề điểm ấy, Tiêu Vân sợ là còn không có lấy cớ.

Nhưng hắn một thuyết điểm ấy, Tiêu Vân lập tức liền có ý cười hắn 'Này (Viên Giác Kinh), (đàn Kinh)», (Lăng Nghiêm Kinh), (Vô Lượng Thọ Kinh), (Pháp Hoa Kinh), (Tứ Thập Nhị Chương Kinh) các loại, sư huynh có thể từng nghe qua?"

Lời này phương Tài Tiểu Vân đã nói qua, chỉ là lúc đó Tiêu Vân là muốn xác nhận bên này có hay không Phật môn Thập Tam Kinh.

Thế nhưng Tiêu Vân lúc này lại thuyết, lại có hai tầng ý tứ.

Một là vì nói cho Thanh Dực, chính hắn cũng không phải là đối Phật Kinh hoàn toàn không biết gì cả, ý là hắn có năng lực đến giúp Thanh Dực sửa sách.

Cái này thứ hai, liền là cố ý ngược lại cười Thanh Dực!

Thanh Dực thuyết Thanh Vân chưa đọc qua (Đại Thiện Kinh», cười Thanh Vân đọc kinh ít, không đủ tư cách viết thư, có thể Thanh Vân lại đem Thập Tam Kinh lấy ra, ý là hắn từng đọc qua kinh thư, Thanh Dực lại ngay cả nghe qua đều chưa từng nghe thấy, này Thanh Dực lại có thể nào ghét bỏ Tiêu Vân đọc kinh thiếu? Không đủ tư cách?

Thêm nữa cái này Thập Tam Kinh đã vừa mới để Thanh Dực cảm thấy xấu hổ, hiện tại Thanh Vân cố ý nguyên thoại một chữ bất biến nhắc lại, Thanh Dực nghe xong tức ngực nhiên im lặng!

Là lấy một lát sau hắn liền cười khổ một tiếng, không bình thường bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ chỉ Tiêu Vân: "Người cái này Tiểu Sa Di, cũng quá người tiểu quý đại. . . Thôi thôi a! Đã người không phải muốn đến chịu khổ, người sư huynh kia cũng không bằng thành toàn người!"

Nói xong lại cười một tiếng, cố ý nói: "Bất quá sư đệ, người đã đến, sẽ phải theo sư huynh tu bỏ đến cùng, trung gian không được ngại một mồi chạy mát, càng không được khóc nhờ hướng sư phụ người cáo ta hắc trạng, thuyết sư huynh ta kéo người làm lao công!"

"Yên tâm yên tâm!"

Tiêu Vân nghe xong liền vỗ ngực lời thề son sắt: "Sư huynh yên tâm, Quân Tử Nhất Ngôn, Tứ Mã Nan Truy, sư đệ nhất định bồi sư huynh sửa sách đến Thiên Hoang Địa Lão!"

"Nếu như thế, vậy là tốt rồi đi!"

Gặp Tiêu Vân khẳng khái muốn đi, Thanh Dực vô pháp, đành phải theo hắn: "Đi, theo ta đi trái các!"

Tàng Kinh Các trừ Chủ Các bên ngoài, khác còn có ba tòa tiểu các, ba tòa tiểu các một kích cỡ tương đương, một dạng cao thấp, lại phân biệt đơn giản mệnh danh là trái các, bên trong các, phải các.

Thanh Dực bình thường tu bỏ cũ tập hợp ở vào trái các.

Đẩy cửa đi vào, khách khách chỉ chỉ từ ngàn năm trước truyền đến ngàn năm sau,

Cổ lão tang thương.

"Sư đệ, chính là chỗ này!"

Thanh Dực nhất chỉ trong các, nhưng gặp bốn tường bày đầy cân trọng giá sách, mà trung gian thì là vài trương ở trên mặt đất cái bàn, cái bàn bên trên đưa có Lư Hương, khói nhẹ hết lần này tới lần khác, đàn hương thăm thẳm.

Mà giờ khắc này vài trương cái bàn bên trên đã có Phật Đồ chấp bút nghiêm túc, chậm rãi sửa sách.

"Pháp Bản, Pháp Nguyên, pháp tướng, các người tới "

"Sư phụ?"

Ba người nghe được sư phụ gọi, hoặc là xoay người lại, hoặc là ngẩng đầu nghi hoặc, nhìn thấy sư phụ bên người theo một cái Tiểu Sa Di.

Này pháp chấp nhận cười nói: "Sư phụ, người khi nào lại thu một cái tiểu sư đệ?"

Thanh Dực sắc mặt lập tức tối đen, nguyệt hắn một cái: "Nói vớ nói vẩn! Đều tới, bái thấy các người xanh Vân sư thúc!"

"Sư thúc!"

Ba người nghe xong lập tức ánh mắt tất cả đều kinh dị, nhìn sang Nguyên lai cái này tiểu hòa thượng cũng là người Tiểu sư thúc kia!

"Đệ tử các loại gặp qua xanh Vân sư thúc!"

"Lên, về sau không cần đa lễ "

Tiêu Vân để bọn hắn đứng lên, mà sau đó xoay người theo Thanh Dực cười nói: "Sư huynh, chúng ta sư huynh đệ, liền không cần để chư vị sư diệt đa lễ" nói ngừng nghỉ, lại nói: "Lại ta là vì bù mà đến, cũng đừng bởi vì ta đến, ngược lại lại kéo chậm tốc độ!"

"Ha ha ha! Vậy được!"

Thanh Dực nghe cười to, người sư đệ này quả thực không tệ: "Sư huynh minh bạch, chỉ là sơ lần gặp gỡ, cần để bọn họ chạy tới bái gặp một chút!"

Nói xong, lại đối Tam đồ vung tay lên, nói: "Tốt, nghe các người sư thúc, đều trở về tiếp tục chuyên tâm tu bổ, chớ có kéo chậm tốc độ!"

"Vâng!"

Tam đồ họp thành chữ thập ứng, tiếp tục tọa hạ nghiêm túc làm việc.

Sau đó Thanh Dực lại nói: "Đến, sư đệ, ta trước nói cho người nên làm như thế nào!"

Nói mang Tiêu Vân đến này ở giữa nhất bàn lớn phía trước, cầm lấy một bộ kinh thư,... lật ra thoáng tra nhìn một chút, liền nói: "Sư đệ, cần tu bổ Phật Kinh bên trong tông cộng là sẽ xuất hiện hai loại, một là thiếu chữ, một là mực trang "

Hắn nói chỉ trong tay Phật Kinh, Tiêu Vân nhìn lại, gấp cái này Phật Kinh không biết bị người nào xé thành hai trang: "Loại này là mực trang, sư đệ chỉ dùng hồ dán giấy đem dán lại "

Nói Thanh Dực lại chỉ chỉ bên cạnh hồ dán giấy, Tiêu Vân theo nhìn lại, thấy là tái đi Bồ, cầm lên xé xé ra, nhất thời kinh ngạc, cái này thế mà như là đã từng Đan Diện bằng dính một dạng!

Lần này Tiêu Vân trong lòng càng tám tác lấy làm kỳ lạ, là thật không nghĩ tới!

Sau đó lại gặp Thanh Dực cầm lấy một bộ khác Phật Kinh, lại nói: "Loại này là thiếu chữ, chẳng những là cần hồ dán giấy bù đắp khuyết tổn chỗ, còn cần thẩm tra cũ Bản, từng chữ so sánh, lại bút bút không thể kém từng cái chiều viết "

Nói hắn lại ngừng lại, lại đối Tiêu Vân cười nói: "Loại này có chút phiền phức, sư đệ gặp được, không cần để ý, trực tiếp lấy Book Mark đánh dấu chỉ là được! Ta sẽ đích thân đến sửa!"

Hắn cái này vẫn như cũ là lo lắng Tiêu Vân phạm sai lầm.

Tiêu Vân nghe hắn thuyết nghiêm trọng, liền mắt nhìn qua, quả nhiên gặp cái này Phật Kinh trung gian có ước chừng hai hàng câu chữ nhiều, bị không biết là ngẫu nhiên vẫn là cố ý xé đi, lưu không còn động, khá khó xử nhìn.

Thấy một lần cái này, Tiêu Vân tâm đạo đây là thật khuyết tổn nghiêm trọng, là lấy hắn liền muốn gật đầu xác nhận.

Chính hắn cũng lo lắng phạm sai lầm.

Có thể nào biết, hắn lời nói còn chưa mở miệng, bên tai hệ thống đột nhiên nhắc nhở nói: "Đề nghị chủ ký sinh đeo 【 quý Phật Thiện châu 】, có thể mượn Nhất Phạm chi lực!"

"Quý Phật Thiện châu?"

Tiêu Vân nhất thời sững sờ, trước đó hệ thống chỗ thuyết Dị Bảo là chỉ 【 quý Phật Thiện châu 】?

Trước đây hệ thống nhắc nhở thuyết hắn người mang Dị Bảo, Tiêu Vân còn tưởng rằng hệ thống chỉ là hệ thống bản thân, nhưng bây giờ nhìn hệ thống ý tứ, Tiêu Vân Tài phát giác nguyên lai hệ thống chỉ, chính là quý Phật Thiện châu!

"Có thể quý này Phật Thiện châu ta chưa luyện hóa, dùng như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Viết thư sửa trải qua

Trong lòng kinh ngạc, Tiêu Vân liền đem quý kia Phật Thiện châu cho lấy ra.

Hắn cái này vừa lấy ra, chính mình còn không nhìn thấy quý Phật Thiện châu có phản ứng gì, liền nghe bên cạnh Thanh Dực hâm mộ: "Sư đệ, người bảo bối này không gian lớn bao nhiêu?"

Tiêu Vân sơ nghe 'Bảo bối', cho là hán chỉ Thiện châu, nghe xong mới hiểu hán giảng là nhà kho, liền khiêm tốn nói: "Không là rất lớn, khoảng nửa trượng!"

Chỉ là hán cái này khiêm tốn cũng không tránh khỏi quá phận, hán cái này nhà kho chung chín vạn 9999 cái ngăn chứa, mỗi cái ngăn chứa chín vạn 9999 trượng cao thấp dài ngắn, là kiếp trước Phật Chủ cấp tuyệt thế cường giả mới có thể mở mở đất Tu Di Giới Tử, như thế nào cái gì khoảng nửa trượng có thể so sánh!

Bất quá Thanh Dực không biết Tiêu Vân là có ý giấu dốt, nghe vậy liền tán nói: "Này cũng đã không ít "

Đón đến lại cười: "Người sư bá không như Các Chủ cũng có một cái túi, là ba trượng lớn, ta cùng người xanh Chương, Thanh Cự sư huynh hướng hán lấy mấy lần, hán cũng không cho ta đợi!"

Thanh Dực sư phụ là không như, hán đại sư huynh là xanh Chương, nhị sư huynh là Thanh Cự.

"Có lẽ là không như sư bá chỉ có một cái, không tiện phân phối, chuẩn bị các loại tương lai các người người nào thành Các Chủ, lại truyền cho các người!"

"Là cực kỳ cực! Sư đệ nói cực phải!"

Thanh Dực trước cười, thuyết Tiêu Vân thuyết chuẩn, giải thích, hán nhưng lại nhìn không được thờ dài, trong lòng rõ ràng, mặc dù thuyết giờ phút này là hán phụ trách Tăng Kinh Các, nhưng tương lai Các Chủ chỉ vị chỉ sợ vẫn là xanh Chương sư huynh đến ngôi.

Đối ở đây, Thanh Dực ngược lại không đến nỗi ghen ghét loại hình, hán hiểu được sư huynh xanh Chương tài đức vẹn toàn, lâu mà đi thịnh, lại kiên thực lực mạnh, nay có thể thắng nó người không nhiều. Lại Thường Thị sư tổ khoảng chừng, theo nghe dạy bảo, Văn Võ không ngã, tư thuộc lương nhân.

Cái này bên trong chênh lệch, xa không phải hán có khả năng so, là lấy hán lòng dạ biết rõ, Các Chủ một vị, sớm muộn thuộc về sư huynh xanh Chương.

Chỉ là, mặc dù thuyết nhận được rõ ràng, nhưng cái này tâm, tổng vẫn có chút điểm bất đắc dĩ, nếu là có thể. . .

"A Di Đà Phật!"

Phát giác chính mình ham muốn lên, Thanh Dực bận bịu thấp tuyên một tiếng niệm Phật, hợp thành chữ thập mặc niệm Tĩnh Tâm Chú.

"Sư huynh?"

Bên cạnh Tiêu Vân không thể dò xét nhân tâm, không biết đường này nháy mắt Thanh Dực trong lòng đã là ngàn ruột bách chuyển, liền kêu một tiếng sư huynh, hơi hơi nghi hoặc hán cái này đột nhiên Niệm Tụng Tâm Chú là làm cái gì?

"Không sao không sao!"

Thanh Dực nghe Tiêu Vân gọi hán, lời đầu tiên chính mình tĩnh tâm, lại liền đường không sao, sau đó nhìn một chút Tiêu Vân xuất ra một chuỗi hắc sắc Phật châu, trực tiếp đòi chủ đề, cười nói: "Sư đệ, người hạt châu này, là vị nào Sư Trưởng đưa, nhìn cũng không phạm!"

Hạt châu này mặc như Hắc Ngọc, bên trong lại lưu quang tránh chuyển, phảng phất giống như chiếu rọi Bồ Đề Tu Thiện, nhìn đến liền không tầm thường phạm phẩm.

"Ta cũng vọng!" Hạt châu này nhưng thật ra là đêm đó ngẫu nhiên được đến, nhưng nghe Thanh Dực thuyết, Tiêu Vân cũng không giải thích, theo ý hán liền nói: "Mấy ngày nay chỉ theo sư phụ bái phỏng chư vị trưởng bối, được trưởng bối hậu ái, mọi người đều là đưa trải qua, bát, cá, châu những vật này, gần như không chỗ để đặt!"

Giải thích lại cười: "Hôm nào ta lấy đến mấy cái, phân cho chư vị sư đệ!"

Hán cái này một thuyết, bên kia ba vị sư đệ liền nhìn không được quay đầu trông lại, Thanh Dực thấy một lần lập tức nhú mày tròng một cái: "Phân chuyện gì tâm!"

"Ai! Sư huynh" Tiêu Vân gặp hán hưng nhân liền gọi lại hán, lại cười: "Sư huynh, chúng ta cái này nói chuyện tào lao ảnh hưởng, có thể nào trách cứ sư đệ?"

Giải thích lại nói: "Chúng ta về sau có rảnh trò chuyện tiếp, trước tạm làm chính sự quan trọng!"

"Tốt!"

Thanh Dực lại tròng Tam vị đệ tử liếc một chút, sau đó Tài gạt đầu đồng ý Tiêu Vân thuyết, đi theo cầm lấy này mục trang Phật Kinh cho Tiêu Vân: "Sư đệ chỉ cần dán loại này là được!"

"Áy!"

Tiêu Vân lại cười một tiếng, ấn ở tay hấn: "Sur huynh đừng vội!" giải thích hấn cầm lấy bên cạnh quyển kia khuyết tổn nghiêm trọng Phật Kinh: "Sur huynh, bản này như tu, có phải là hay không trước dùng hồ dán giấy dính thiếp Tân giấy, sau đó lại Tầm này nguyên bản, một đối chiếu một cái?"

"Xác thực!"

Thanh Dực mặc dù không thể hiểu Tiêu Vân có ý tứ gì, nhưng là Tiêu Vân chỗ thuyết thật không tệ, hấn liền gật đầu: "Cũng là như thế!"

"Ừm, vậy là tốt rồi!"

Tiêu Vân nói, đem cái này Phật Kinh lật đến trang bìa,

Gấp tên chính là (Cưu Ma La Bàn Kinh ».

Sau đó Thanh Dực liền kinh dị gấp Tiêu Vân cầm lấy trên bàn (Tàng Thư Các tổng trải qua ghi chép mục đích), thuần thực lật ra, nhìn hai ba cái, sau đó liền trực tiếp hướng trên lầu qua, sau đó bắt quá một hai chục cái hồ hấp công phu, chỉ thấy Tiêu Vân đã cầm một bản Cổ Thư xuống tới.

"Sur huynh, có phải hay không bản này?"

Thanh Dực tiếp đi tới nhìn một chút, này trong cổ thư trang bìa viết 'Cưu Ma La Bàn trải qua ', chính là (Cưu Ma La Bàn Kinh » nguyên bản!

"Cái này. . ."

Đi qua Tàng Thư Các đều hiểu, mới vào Tàng Thư Các, bởi vì không hiểu bố trí, thường thường không biết nên làm sao tìm được thư tịch ở đâu, là lấy một quyển sách tìm nửa ngày đều không kỳ quái.

Mà có thể giống Tiêu Vân như vậy đi vào liền có thể tìm tới lấy thêm ra đến, vậy cũng chỉ có thể là trước kia hấn liền biết rõ đường quyển sách này tại Hà cái Hà tầng nơi nào!

Nhưng vấn đề là, Tiêu Vân rõ ràng lần đầu tiên tới mới là?

"Sur đệ!"

Thanh Dực mặt lộ vẻ kinh dị: "Người như thế nào tìm đến cái này trải qua?"

"Trực giác!"

Tiêu Vân cười chỉ chỉ đầu: "Ta thiên sinh đối thư tịch mẫn cảm!"

Thanh Dực: ". . ."

Cái này cũng có thể?

"Tốt sư huynh!"

Tiêu Vân một bên trong miệng nói, vừa đem nguyên bản (Cưu Ma La Bàn Kinh » cũng lật đến tổn hại trang, sau đó cẩn thận so sánh một chút, tìm tới khuyết tổn chỗ.

Sau đó chỉ thấy hấn quen đi nửa luyện dùng hồ dán giấy đem Tân giấy dính đến này chỗ tổn hại, tu bỏ hoàn tất, đi theo nâng bút dính mặc, chữ nhỏ sách cẩn thận, nắn nót, đem hai hàng khuyết tổn chiếu cổ Bản còn nguyên, toàn chép xong tất!

"Sur huynh!"

Đề bút xuống, Tiêu Vân cười đem tu bỏ lại chỉ kinh thư hiện lên cho Thanh Dực: "Sur huynh, còn sợ ta sai hay không?"

Tu trải qua mà thôi, thuyết phiền phức, nhưng kỳ thật lại có gì khó?

Thanh Dực tiếp nhận này sách, nửa ngày im lặng, lúc trước hấn một mực lo lắng Tiêu Vân tuổi nhỏ, sợ hấn làm, nhưng bây giờ lại nhìn, Tiêu Vân so với chính mình ba cái kia đệ tử làm có quan hệ tốt!

"Như thế. . . Vậy được rồi! Sur đệ nếu là không chê, hôm đó sau muốn tới thì tới chính là, sư huynh cầu còn không được!"

Tiêu Vân đều đã dạng này, Thanh Dực còn có thể lại nói cái gì?

Đến tận đây,... tại cái này Thương Sơn Cổ Tháp, Thanh Tùng tiểu các bên trong, thường thường cũng là tứ đại một Tiểu Ngũ đạo nhân ảnh yên lặng bù.

Giống như Thanh Dực trước đó liền từng nói qua, bù buồn tẻ không thú vị, không thể một niềm vui thú, người thường thường ngồi xuống một đứng một ngày quá khứ, trung gian không nghỉ ngơi, thiếu ẩm thực, bên người chỉ có này đàn hương trầm trầm, từ sáng sớm đến tối, Tinh Thần ngưng chỉ.

Mà đến tận đây, Tiêu Vân cũng mới hiểu được, hiểu biết chính xác Phật gia không phải biểu dương tại giảng hồ cao ốc, Cao Cung bay trên lầu Phật môn Thiền Ngũ, mà chính là ngưng tụ tại cái này yên lặng Cổ Tự, cô bản cổ tịch ở giữa dù sao bài văn.

.....

Một góc Tàng Thư Các, cả phòng phù đàn hương

Đến Thần hương mộ, mặt trăng lặn mặt trời mọc, chữ chữ Phật Tâm ngưng tụ, bút bút Thiền Ý thắm hoa, chưa phát giác hơn mười ngày thoáng một cái đã qua.

"Sư đệ "

Từ trái các đi ra, Thanh Dục liền thanh cười nói không ngừng, Ha-Ha nói lời cảm tạ, tiễn biệt Tiêu Vân: "Cái này chư Nhật đa tạ sư đệ, sư huynh thường ngày mấy tháng chỉ một mòi, nay nửa tháng đã kết!"

Hắn là vạn vạn không nghĩ đến cái này Thanh Vân tiểu sư đệ cư nhiên như thế mạnh, cho hắn trợ giúp, tầm thường cần trên dưới một trăm Thiền mới có thể làm xong chỉ công, thế mà bất quá chỉ là chưa đến nửa tháng liền đã toàn bộ kết thúc, tốc độ này, Thanh Dục may mắn lúc trước Thanh Vân khẳng khẳng muốn tới!

"Sư đệ chi công, sư huynh nhớ kỹ, đợi đến ngày sau, sư huynh ôn hòa hậu báo!"

"Sư huynh khách khí!"

Tiêu Vân chỉ cười: "Tiện tay mà thôi mà thôi, lại sư đệ ưa thích viết thư, chư mấy ngày gần đây có nhiều thu hoạch, là ta muốn cảm giác Tạ sư huynh mới là!"

Cái này rốt cục làm xong, Tiêu Vân chính mình cũng là mừng rỡ, hắn lại gấp trở về, liền không theo Thanh Dục nhiều trò chuyện, khách khí vài câu, liền bước nhanh về Tứ Linh Thiện Phòng.

Vừa trở về, hắn liền lập tức nói: "Hệ thống, đưa ra!"

Dứt lời hệ thống lập tức 'Đình' một tiếng: "Nhiệm vụ Hoàn Thành!"

"Thiện tai!"

Tiêu Vân đây mới là rốt cục cũng thở phào! Lần này nhiệm vụ cũng quá phiền phức một chút!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Truyền (Dịch Căn Kinh)?

Trở lại trong phòng, gỡ xuống trước ngực Thiện châu, Tiêu Vân mặc cho liền không nhận được lại thở dài, nhiệm vụ lần này là thật phiền phức!

Lần trước ngoại môn Thanh Phong Sư Huynh nhiệm vụ, là cho một Bản Vũ Kỳ liền có thể Hoàn Thành, nhưng lúc này đây lại lại là để Tiêu Vân tự mình đi qua hỗ trợ tu bổ Phật Kinh!

Này Phật Kinh tu bổ thực rất chậm, một bản Phật Kinh cảm tới, muốn tìm được trước khuyết tổn chỗ, dùng hồ dán giấy bổ sung khuyết tổn, lại đọc qua (Tàng Thư Các tổng trải qua ghi chép mục đích), tra được nên sách nguyên bản ở nơi nào, về sau lại lên trên lầu đi tìm đến nguyên bản, lật đến giống nhau Logo, chữ chữ so sánh viết xong, viết xong về sau còn muốn cho một người khác so sánh, để phòng phạm sai lầm!

Theo Thanh Dục trước đó nói 'Rườm rà' là không khác nhau chút nào, cực độ lãng phí thời gian, giống bọn họ lần này tu bổ, nếu không có Tiêu Vân, bọn họ tuyệt sẽ không như thế nhanh, mà Tiêu Vân nếu không có Thiện châu, cũng tuyệt đối không thể có thể có như vậy hiệu suất!

Bởi vì này Thiện châu cầm sau khi đi ra, cũng không phải là Tiêu Vân trước đó suy nghĩ hội có kỳ dị gì, mà chính là mang lên về sau, cái này Thiện châu bên trong có Phật Âm ra, cái này Phật Âm cực nó Cường đại. . . Chuẩn xác dùng từ hắn là 'Uyen bác' !

Phàm là thư mục, Chương tập hợp, câu chữ, từ ngữ, Phật Âm đều có thể nói cho Tiêu Vân!

Tiêu Vân tiền kỳ sợ Thanh Dực hoài nghi, hấn là trước hết để cho Phật Âm kỹ càng nói cho hấn biết cái này Phật Kinh tại (Tàng Thư Các tổng trải qua ghi chép mục đích) này một tờ.

(Tàng Thư Các tổng trải qua ghi chép mục đích) tương đương với bản các Phật Kinh địa đồ, bên trong kỹ càng ghi lại mỗi Bản Phật Kinh cụ thể để đặt vị trí, là lấy muốn tìm Phật Kinh, liền muốn trước xem xét (Tàng Thư Các tổng trải qua ghi chép mục đích), tìm tới Phật Kinh vị trí, sau đó lại qua đối ứng vị trí cầm tới Phật Kinh, đi theo xuống tới, lại đến trước bàn lật đến cụ thể số trang, sau cùng từng chữ so sánh sao chép.

Đây là bắt đầu, về sau Tiêu Vân thực sự ngại chậm, liền chính mình tìm cái bản, theo Thanh Dực tách ra, sau đó hấn liền trực tiếp để Phật Âm nói cho hấn biết, cái này thiếu chỗ, thiếu ra sao chữ Hà câu, sau đó Tiêu Vân nâng bút bù đắp!

Cứ như vậy, đại lượng trung gian trình tự bị Tiêu Vân tinh lược, tu bổ tốc độ đột nhiên đề bạt, không chút nào khoa trương thuyết, Thanh Dực sư đồ bốn người chỉ lực, không kịp Tiêu Vân chính mình một phần tư!

Là lấy lúc này mới có thể dễ vốn nên là cần hao phí mấy tháng chi công sự tình, bị Tiêu Vân tại hơn mười ngày bên trong toàn bộ Hoàn Thành!

Sau khi hoàn thành , nhiệm vụ cũng theo đó Hoàn Thành, Tiêu Vân sau khi trở về lập tức đưa ra.

Hệ thống cũng không chậm trễ, trực tiếp nhắc nhở đưa ra thành công , nhiệm vụ Hoàn Thành

"Người thu hoạch được 100 điểm kinh nghiệm "

"Người thu hoạch được 2 điểm danh vọng "

"Người thu hoạch được 'Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn' "

"Hô!"

Cái này nhiệm vụ khen thưởng cảm tới, Tiêu Vân cũng trường hô khẩu khí, trong lòng hơi hơi vui mừng, hơn mười ngày vất vả, không phải liền là vì cái này!

Mở ra hệ thống nhìn một chút

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Trúc Cơ

Phật pháp: Sa Môn

Đăng cấp: LV5(100 500)

Danh vọng: 3

Căn cốt: 15

Tuệ Căn: 15

Độ nhân: 11

Khu quỹ: 11

Liệp Yêu: 11

Trừ Ma: 11

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 0

Nhà kho: Từ Bi Chưởng, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quần Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, trường lão Đạn Thối, Phá Ma chú,

Trần Hồn chú, Tinh Tâm Chú, quý Phật Thiện châu, thực đơn, quân trận chiến pháp, Thanh Thạch Đáy Cốc lý do, Xích Diễm binh pháp, Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn

Đề cử vị trí luyện cấp: Tề gia trang (cấp tám khu), Bình Lăng trấn Phong gia khu nhà cũ (10 cấp khu)

Đề cử nhiệm vụ: Thanh Dực sư huynh việc vặt hai (Tàng Kinh Các, Thanh Dực Thiện Phòng), Lý Vận Gia Vận rủi một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng)

Xem xét xuống tới, kinh nghiệm, căn cốt, 【 Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn 】 đều cảm tới.

Cái khác phần lớn không thay đổi, nhưng các loại nhìn thấy phía dưới cùng nhất đối mới 【 Thanh Dực sư huynh việc vặt hai (Tàng Kinh Các, Thanh Dực Thiện Phòng) 】 về sau, Tiêu Vân nhưng không khỏi cười khổ một tiếng, không còn dám tiếp.

Thanh Dực sư huynh cái này quả thực quá lãng phí thời gian.

Không tiếp cái này, liền phải nhìn kế tiếp 【 Lý Vận Gia Vận rủi một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng) 】, không phải vậy không có cách nào thăng cấp.

Nhiệm vụ: Lý Vận Gia Vận rủi một

Nói rõ: Lý Vận Gia bên trong, gần nhất kết nối vô cơ xảy ra chuyện, thương tới nhân mạng, nó phía sau có lẽ có Yêu Nhân tác quái. Trảm yêu trừ ma chính là vô tăng bản chức, người cần phải tiến về điều tra một phen

Địa điểm: Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng

Trạng thái: Chưa mở ra

Khen thưởng: Không biết

"Xem ra hẳn là cái gì muốn trách đã thương người, để cho ta khứ trừ yêu "

"Chỉ là, Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng, không biết đường ở đâu, ngày mai đến đi hỏi một chút lại thuyết!"

Nhiệm vụ này mục tiêu ngược lại là rõ ràng, hẳn là trảm yêu trừ ma, nhưng là vẫn địa chỉ không quen, đến hỏi trước một chút.

"Ngày mai rồi nói sau, trước tiên đem 【 Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn 】 mở ra nhìn xem, nhìn có thể hay không cảm tới cái gì tốt ít đồ "

Đồ vật: Thanh Dực sư huynh lòng biết ơn

Thuộc loại: KIỆN HÀNG

Đăng cấp: LV5

Thuộc tính: Có thể mở ra

Nói rõ: Thần kỳ kiện hàng, có thể có thể khai ra kinh nghiệm, Ngân Lượng, trang bị, kỹ năng, sủng vật, tọa kỵ, pháp bảo các loại

"Cấp 5, phải rất khá "

"Hệ thống, mở ra!"

"Phải chăng mở ra kiện hàng 'Thanh Phong Sư Huynh lòng biết ơn' "

"Vâng, trực tiếp mở ra!"

"Đình: Người thu hoạch được trang bị 【 Linh Hồ Bò Đoàn 】 "

"Úc, mang tiền tố!"

Tiêu Vân nhìn trước vui vẻ, mang tiền tố, hẳn là tốt định tây.

Quả nhiên, chờ sau đó mặt thuộc tính cho ra đến, thật là đồ tốt.

Đồ vật: Linh Hồ Bò Đoàn

Thuộc loại: Phụ trợ

Đăng cấp: LV5

Hiệu dụng: Tụ Linh

Thuộc tính: Nội công tu luyện tốc độ + 38%

Nói rõ: Một vị hướng Phật Linh cáo chỗ tự chế Bồ Đoàn, có thể đề cao mạnh nội công tu luyện tốc độ, vì cấp 5 cực phẩm phụ trợ trang bị

"Xác thực là đồ tốt! 38% tăng thêm, so những trường bối kia đưa Cường không nên quá nhiều!"

Tiêu Vân gần nhất tuy nhiên một mực đang cho Thanh Dực hỗ trợ, nhưng cơ hồ mỗi ngày cũng là đều muốn gặp mấy cái trở về trong môn tiền bối, bọn họ đều sẽ cho Lê gấp mặt, nhưng tất cả đều là cái gì Bồ Đoàn, Mộc Ngư loại hình, lại cũng đều là vật bình thường, chưa có mang thuộc tính đồ tốt.

Càng khác thuyết cái này có thể trực tiếp + 38% tu luyện tốc độ, bọn họ chỉ sợ thấy cũng chưa từng thấy qua!

"Chỉ là, cái này thêm tu luyện tốc độ. . ."

Chỉ là nhìn thuộc tính này, Tiêu Vân lại lại có chút vò đầu, dù sao hắc (Dịch Cân Kinh) chính hắc chưa bao giờ thân tự tu luyện qua, đều là tại tự động tu luyện, cho nên cái này + 38% tu luyện tốc độ Bồ Đoàn, Tiêu Vân tâm thuyết cũng không biết đường có thể sử dụng mấy lần.

Kỳ thực Tiêu Vân biết rõ đường (Dịch Cân Kinh) cụ thể tu luyện phương pháp, cũng có thể như người thường như vậy tu luyện, chỉ là Tiêu Vân thói quen đánh quái thăng cấp, luôn chế chính mình tu luyện quá chậm, là lấy liền không có chính mình tu luyện qua.

Bất quá này là trước kia, bây giờ thấy cái này Lệnh Hồ Bồ Đoàn, Tiêu Vân cũng tâm thần hơi hơi động

"Không ngại ta cũng thử một lần?"

Chủ yếu là nhìn thấy cái này mới trang phục Bị, Tiêu Vân không dùng một chút, chính hắc cũng lòng ngứa ngáy.

"Nhìn xem rốt cục có thể đề bạt bao nhiêu!"

Nói liền đem này Bồ Đoàn lấy ra, màu trắng tinh, xúc cảm mềm mại bóng loáng, phảng phất giống như tơ lụa.

"Lông hồ cáo làm?"

Tiêu Vân đoán xem, đặt lên giường, sau đó khoanh chân ngồi lên, chợt cảm thấy một cổ ôn lương chi khí thấu thể.

"Không tệ!"

Tiêu Vân một tán, tâm đạo cái này Tài là đồ tốt, nào giống những sư trưởng kia đưa, ngồi lên cứng rắn một điểm cảm giác không, cũng không biết nơi nào tốt, lại đều bị bọn họ cũng làm làm bảo bối đến đưa!

Khoanh chân ngồi xuống, nhập định trước đó Tiêu Vân còn cố ý nhìn xem (Dịch Cân Kinh) Hiện Tại Kinh nghiệm, hắc muốn nhìn một chút chính mình một phen tu luyện, có thể cho Dịch Cân Kinh tăng bao nhiêu kinh nghiệm.

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV1(3 100)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục +1%, phạt pháp uy lực +1%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

"Có vẻ như trước đó là 2 tới, thể mà đề cao 1 điểm"

Đại khái mười ngày trước, (Dịch Cân Kinh) kinh nghiệm là 2 điểm, cái này hơn mười ngày quá khứ, lại đề cao 1 điểm

Sau đó Tiêu Vân nhìn cái này thể mà Đề cao một chút, lại còn tiểu cao hứng một chút.

Không có cách, không thể trăm yêu trừ ma, nội công vũ kỹ cái gì thăng cấp đều chậm, 1 điểm cũng đáng được cao hứng.

"Hô!"

Nho nhỏ để vui mừng về sau, Tiêu Vân đóng lại hệ thống, nhắm mắt, điều chỉnh hô hấp, thay đổi thể nội Phật Nguyên, đi Đại Huyệt quá lớn mạch, một chút xú, giọt giọt, hút tan chuyển hóa quanh thân linh khí, cường đại bản thân.

Mà trong tu luyện Tiêu Vân lại không biết, hần cái này ngay từ đầu tự chủ tu luyện, này Tứ Linh trong thiện phòng, nguyên bản bình tĩnh linh khí đột nhiên hướng hần tụ đến, lấy Linh Hồ Bồ Đoàn làm trung tâm, không bao lâu, chỉ gặp bạch vụ dần dần lên, đem hần bao phủ trong đó, về sau, chậm chậm chậm rãi, bạch vụ mở rộng, dần dần bao trùm một giương, lại theo chậm rãi, toàn bộ Tứ Linh Thiện Phòng toát lên linh vụ!

Rất nhanh, sau nửa đêm đến, Loan Nguyệt càn chiếu sáng dưới, toàn bộ Tứ Linh Thiện Phòng tại trên ánh trắng vụ khí bốc hơi, phương viên trăm trượng bên trong, nồng độ linh khí rõ ràng đề cao!

"Cái này!"

Tứ Linh bên ngoài thiện phòng... phát giác dị dạng tuần tra ban đêm sư huynh vội vàng tới, có thể tới về sau nhìn cái này cảnh tượng, lại cả kinh là trọn mắt hốc mồm, nghẹn họng nhìn trần trời!

Chỉ là tu luyện liền như thế đại trận trận chiến, tiểu sư đệ này, Quý Thần ư?

"Nhanh, qua bẩm báo Phương Trượng, Không Ý sư thúc!"

"Vâng!"

Không một lát, trong chùa Phương Trượng Thiền Viện Phương Trượng lẳng không mà ra, không trung chờ một lát, gặp Không Ý đồng dạng phá không mà đến, hai người cùng nhau, vừa sải bước đến Tứ Linh bên ngoài thiện phòng.

"Thiện tai!"

Không Ý thấy thế cười to, Phương Trượng cũng vuốt râu rất mừng.

"Kẻ này xác nhận giác tỉnh kiếp trước công pháp, người đãi hần tỉnh lại, không ngại hỏi hần hỏi một chút!"

"Vâng!" Không Ý hợp thành chữ thập nói cười xác nhận.

Thế là, ngày thứ hai

Tiêu Vân vừa tỉnh lại, liền thấy trước mặt một gương mặt mo.

"Ai ư!"

"Sư phụ!"

Tiêu Vân hoảng sợ kêu to một tiếng, sư phụ đây là, lúc nào đến!

"Đồ nhi!"

Không Ý không thềm đề ý chút nào chính mình có hay không kinh hãi đến Tiêu Vân, chỉ lão tăng cười dài: "Đồ nhi, người có thể là mình linh ngộ công pháp?"

"Úc?"

Tiêu Vân vô ý thức trong lòng giật mình, sư phụ làm sao biết đường!

Nhưng sau một khắc, hệ thống lại lại đột nhiên nhắc nhở: "Ăn tàng nhiệm vụ kích hoạt, phải chăng truyền thụ (Dịch Cân Kinh)!"

"Truyền thụ!"

Tiêu Vân trong lòng giật mình, hiện tại đề cho ta truyền thụ (Dịch Cân Kinh), người nói đùa?

"Tại sao phải truyền thụ!"

"Truyền thụ (Dịch Cân Kinh) có thể vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 20 điểm, có thể đạt được 20 điểm tự do điểm thuộc tính!"

"20 điểm? ! !"

"Thương tổn thuộc tính vĩnh cửu Đề 20 điểm? ? ? ! !"

Tiêu Vân trong nháy mắt một cái giật mình, lập tức thay đổi chủ ý!

"Truyền! Lập tức liền truyền!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: 3 Bất Hủ

Đối với người tu hành mà nói, Tài Lữ Pháp Địa ắt không thể thiếu, cho dù là Thần uống sương mai, mộ hút Thái Hà chi Tiên Phật sĩ cũng không có thể ngoại lệ.

Tiêu Vân cũng giống như thế, hắn cũng cần Tài Lữ Pháp Địa, nhưng với hắn mà nói, Tài Lữ Pháp Địa chỉ là thứ yếu, hắn đề ý nhất quả thật thương tổn thuộc tính tăng giảm!

Thương tổn thuộc tính trực tiếp quan hệ cuối cùng thương tổn không thuyết, mấu chốt là nó thường ngày gia tăng chỉ có thể dựa vào mỗi lần đẳng cấp biến hóa đến đề cao một điểm, ngoài ra muốn ngoài định mức đề cao trước mắt cơ hồ là không thể nào!

Là lấy Tiêu Vân trừ trước đó ngay từ đầu lấy '1-7' ấn mở cục về sau, liền lại không thể qua chú ý tới thương tổn thuộc tính cao thấp.

Kết quả nào nghĩ tới cái này đột nhiên, hệ thống thế mà liền cùng hắn thuyết có thể đề cao 20 điểm chi cụ!

Thiện cái quá thay!

Sao không Thừa Vân ôm thanh thiên!

Bởi vậy Tiêu Vân chỉ nghe xong lập tức không cần suy nghĩ liền nói: "Truyền! Lập tức liền truyền!"

Không truyền là điên!

(Dịch Cân Kinh) bất quá là sơ cấp Phật Nguyên nội công mà thôi, thế mà có thể đổi 20 điểm thương tổn thuộc tính đề cao, đây là Tiêu Vân muốn cũng chưa từng nghĩ qua Thiên Đại Hảo Sự!

"Hệ thống, làm sao truyền!"

"Người bây giờ (Dịch Cân Kinh) độ thuần thực vì (5 100), tu luyện chưa đạt viên mãn, vô pháp truyền thụ!"

"Xoa!"

Cái này một siêu cấp đại nghịch chuyển đề hồi lâu không bạo nói tục Tiêu Vân nhin không được trong lòng một tiếng mắng to! Ban thường người Thiên Trọng xích, ban thường người vạn trọng tia, ban thường người từ treo Đông Nam nhánh!

"Hệ thống, cắt ra đây!"

Một tiếng đem hệ thống kêu đi ra, trực tiếp trước nhìn (Dịch Cân Kinh) độ thuần thực

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV1(5 100)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục +1%, phạt pháp uy lực +1%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

Xem xét quả nhiên là chỉ có 5 điểm độ thuần thực!

Tiêu Vân trong lòng đại khí!

Lại mắt quét qua phía dưới cùng nhất, gặp nhiệm vụ kia được cũng quả nhiên thêm ra một cái ẩn tàng nhiệm vụ

Nhiệm vụ: Truyền pháp

【 ần tàng: Đại hình thần thoại nhiệm vụ 'Tam bất hủ chi lập công')

Nói rõ: Người chỉ tại thế, tại ở trong gầm trời nói, bất quá như Phù Du, hướng sinh mà mộ tử, chỉ là trong nháy mắt tức diệt, đúng là hơi không đủ đường! Thế nhưng đại trượng sinh sinh đứng ở thế, tự nhiên có việc nên làm mà có việc không nên làm! Phương không uống công nhân thế một lữ, thiên địa một khách!

Địa điểm: Không hạn

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Vô hạn, lấy truyền lại công pháp phẩm chất mà định ra

Truyền pháp (Dịch Cân Kinh), vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 20 điểm, có thể đạt được 20 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 200 điểm

Truyền pháp (Sát Sinh Côn Thuật), vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 15 điểm, có thể đạt được 15 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 150 điểm

Truyền pháp (Vãng Sinh Chú), vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 15 điểm, có thể đạt được 15 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 150 điểm

Truyền pháp (quân trận chiến pháp), vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 1 điểm, có thể đạt được 1 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 10 điểm

"Đẹp trai!"

Tiêu Vân hung hăng nắm chặt quyền đầu vung lên!

Nhiệm vụ này vụ Hoàn Thành, phương không uống công ta tới đây ở giữa đi một lần!

Ngẩng đầu một cái tức ánh mắt sáng ngời, hỏi trước mắt một mặt kinh ngạc chi Không Ý: "Sư phụ, ngại nhưng là muốn ta (Dịch Cân Kinh)?"

"Cũng không phải!"

Không Ý nghe vậy kinh ngạc, cái này tiểu đệ từ đây là thụ Hà kích thích, đột nhiên như vậy dâng trào tư thái?

"Đồ nhi, trước tạm tĩnh tâm!"

Không Ý nói, trong miệng (Tĩnh Tâm Chú) khẽ đọc, âm luật phối hợp thần thức, chậm rãi vuốt lên Tiêu Vân bạo khởi chi sục sôi nổi lòng

Hắn là Pháp Vương cảnh Đại Phật tu, đứng hàng Phật môn Cửu Cảnh chi Đệ Thất Cảnh, gần với Tôn Giả, Thiên Vương, một thân tu vi không dám thuyết thông thiên triệt địa, điên đảo càn khôn, nhưng cũng được xưng tụng là Phiền Giang Đảo Hải, phiền vân phúc vũ, đối phó hiện tại chỉ là Sa Môn cảnh Tiêu Vân, tự nhiên là dễ như trở bàn tay, như ép tiểu kiến, hai câu chú ngữ xuống dưới, Tiêu Vân này sôi trào nhiệt huyết liền lạnh đi.

Thở sâu khẩu khí,

Hợp thành chữ thập thi lễ, hơi hơi áy náy: "Đệ tử lĩnh ngộ tuyệt kỹ, lòng có kích động, khó kìm lòng nổi, sư phụ chớ trách!"

"Không sao không sao!"

Không Ý khoát tay mà cười: "Đồ nhi ngại cao như thế trác, vì sư đại hi cũng không đủ, như thế nào trách tội ngại!"

Đồ đệ khoáng thế kỳ tài, tâm hắn vui còn không kịp, như thế nào trách tội?

Vuốt râu mà phục ngạc nhiên nói: "Đồ nhi, ngại vừa Tài giảng ngại lĩnh ngộ công pháp vì (Dịch Cân Kinh)? Đây là Hà trái qua? Như thế nào chỗ đến?"

"Hỏi sư phụ!" Tiêu Vân ngồi thẳng lên, một đường nắng sớm chiếu xéo, hăng hái: "Kinh này chính là đồ nhi từ thiên địa đến, vì Nhật Nguyệt thụ, tập hợp Vạn Vật Chi Linh khí, hợp thành ở trong gầm trời chi tinh hoa!"

"Ta đợi tu luyện phương pháp này, giờ phút này có thể thoáng qua gia tăng Phật Nguyên khôi phục, cùng pháp uy lực!"

"Nhưng phương pháp này tăng mười, đồ nhi hiện nay tu, bất quá một tầng chi mở đầu, là lấy ngày sau nhất định sẽ có khác ngoài định mức chi công gia tăng mãnh liệt!"

"Lại phương pháp này tăng mười, cần tu không ngừng, có thể chạy suốt Phật Đà chi cảnh!"

"Úc?"

Một câu cuối cùng, Không Ý sơ nghe cực kỳ kinh ngạc, cái này Thần Ma Giới chi vô số Phật Môn Đại Pháp, chỗ Chí Cao Giả cũng bắt quá Chí Thiên Vương Cảnh mà kết thúc, rất ít có có thể đột phá Thiên Vương tới La Hán Cảnh người, càng không nói đến Phật Đà? Tại Chư Phật tử mà nói, có thể chứng được La Hán chi thể, Bồ Tát chi thân đã là muôn đời khổ tu phương mới dám nghĩ.

Mà Phật Đà, thật là Kinh trung Hoa, Thủy Trung Nguyệt, mong muốn mà không thể được!

Là lấy người bình thường các loại, sao lại dám đi cầu rõ ràng chi thể?

Bởi vậy sơ nghe Tiêu Vân ngữ, Không Ý cực kỳ kinh hãi, nhưng lại đột nhiên nhớ tới đồ đệ thân phận, hấn lại chợt cảm thấy giạt mình, trong lòng mừng rỡ, ám đạo ta đồ kiếp trước vì Phật Chủ, đời này công pháp giác tỉnh, có thể tu đến Phật, lại có gì kỳ quái?

Ngay sau đó chưa phát giác tự hi, hỏi lại: "Đồ nhi, phương pháp này ai cũng có thể tu luyện?"

"Tự nhiên!"

Tiêu Vân cười xum: "Từ Chư Thiên Phật Tổ, cho tới con tò vò Phù Du, nhưng lại suy nghĩ, đều có thể đến học!"

Đón đến, nhưng lại không tiện ý tứ: "Bất quá sư phụ, ta hiện tại tu vi còn thấp, vô pháp truyền thụ" đón đến lại cười: "Đợi ta khổ tu, ngộ ra thời điểm, ta chắc chắn từng cái hiện lên tại sư phụ!"

"Ha ha ha!"

Đồ đệ như thế hiểu tâm,... Không Ý trong lòng cao hứng, lại vuốt râu cười nói yến yến: "Đồ nhi tâm ý, vi sư tâm hỉ!" Giải thích một hồi, lại nói: "Bất quá đồ nhi chi pháp, vi sư chi sợ vô duyên phải học!" Thở dài: "Thiên hạ này, cùng quyền sách trải qua, có người lấy chi thành tựu trạng nguyên chi tài, cũng có người bằng chi kém vì rơi xuống đất tử tài! Mà tu luyện chi pháp càng sâu chi, ta trong chùa tổ điển (Già Lam Phật Đà Kinh) có thể thành Thiên Vương cảnh, có thể ngàn năm đã hàng, có thể trọng chi suốt ngày Vương Giả cực ít, Thành tôn giả người cũng không nhiều! Là lấy cá nhân tu vi như thế nào, không quan hệ Kinh Pháp, chỉ nhìn tự thân!"

Giải thích vừa nhìn về phía Tiêu Vân, giảng đạo: "Huống chi, ta đợi Phật môn đồ tử, suốt ngày Vương đã là rất khó, càng không nói đến La Hán, Bồ Tát, Phật Đà? Cho dù là có đã tại, lại há là người bình thường có khả năng xem hiểu? Tu thành?"

Giải thích đứng lên, ngừng nghỉ, cảm khái vô hạn, tại phía trước cửa sổ phúc thán: "Lại là sư cần tu (Già Lam Phật Đà Kinh) đã hơn ba trăm năm, giờ phút này căn cốt lão hủ, thần thức ngưng kết, như đôi pháp lại tu, không để tại tự chịu diệt vong! Là lấy cái này (Dịch Căn Kinh), vi sư cho dù là bỏ mặt mo, đi sửa đồ nhi chi pháp, sợ đời này cũng là đã bắt lặc a!"

Nếu là người bên ngoài nói mình chi pháp có thể tu thành Phật Đà, Không Ý tất nhiên cười hấn si, nhưng Tiêu Vân nói mình chi pháp có thể thành, Không Ý lại tin.

Có thể tin thì tin, nhưng trước mắt hấn tuổi tác đã cao, thể phách già hơn, chính như chính hấn nói, cho dù là hấn bỏ da mặt, học đồ đệ chi pháp, hấn lại có thể tu thành?

Tu luyện như là tu phòng, cùng một nền tảng, phía trên chi có thể xây một chỗ phòng trọ, muốn xây Tân Phòng cũng chỉ có thể đem cũ phòng đẩy lên làm lại, nhưng người trẻ tuổi mới lập nền tảng, còn có thể tiếp nhận lật đổ thống khổ, mà nếu Không Ý chi Lão Bối đã là cao ốc đại các, nhà cao cửa rộng ngàn ở giữa, một lần lật đổ qua lại hết thầy phó mặc không thuyết, này phòng ngược lại phòng sập chỗ tóe lên chi che trời bụi mù tro tàn, đã có thể đem bọn hấn triệt để mai táng tại băng lãnh cô quạnh đất vụn bùn nhão phía dưới!

Là lấy biết rõ Tiêu Vân có đại pháp, Không Ý cũng không dám, càng không thể đi tu!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Duyên đến duyên qua duyên đường như, mộng đến mộng qua mộng thành không

Nhưng cũng còn tốt, Không Ý chỉ là mình không học, cũng không phải là yêu cầu Tiêu Vân không truyền.

Hắn không thể như vậy nhỏ hẹp, lại Tiêu Vân đều nguyện ý truyền ra, hắn như thế nào lại ngăn cản? Dù sao đây là ban ơn cho Thanh Sơn Tự trăm ngàn đời may mắn sự tình, làm trong chùa trưởng lão, hắn cầu còn không được mới đúng!

Cho nên chính hắn cảm thán về sau, liền đối với Tiêu Vân nói: "Bất quá, Thanh Vân ta đồ, người này đại pháp, vì sư tuy vô pháp tu luyện, nhưng người hiểu thấu về sau, nếu có tâm, có thể đem nó truyền cho dịch Kinh Các, lại truyền cho ta trong chùa Hậu Bối Đệ Tử, cũng có thể tạo phúc ta trong chùa Vạn Tái!"

"Vâng!"

Tiêu Vân cười mà hợp thành chữ thập xác nhận, hắn khẳng định hội truyền.

Sau đó xuống giường, đứng tại sư phụ sau hông, nhìn ngoài cửa sổ non xanh nước biếc dịu dàng, sương mai tia nắng ban mai sáng sáng, chưa phát giác tâm thần thanh thản, hào khí tái khởi: "Sư phụ, ngài có phải không đã là biết được ta thân phận?"

Hắn đây là thăm dò, cũng là ngả bài.

Như Không Ý hồi phục nghi hoặc, này Tiêu Vân tự nhiên tiếp tục áo gấm đi đêm, âm thầm Bố chương toàn cục.

Nhưng nếu Không Ý gạt đầu thuyết xác thực biết được, này Tiêu Vân tức có thể kết luận ngày đó xác thực là mình kiếp trước nhân vật buông xuống, mà bọn họ giờ phút này cũng đã đem mình làm làm Phật Tổ chuyển thế chi thể!

Nếu là như vậy, về sau Tiêu Vân lại có làm việc, liền không cần che che lấp lấp, có thể tùy tâm sở dục!

Đến lúc đó, cho dù là Tiêu Vân hành sự hiếm lạ, Phương Trượng bọn người khẳng định cũng có thể hiểu được, dù sao vào trước là chủ, bọn họ tất nhiên sẽ cảm thấy, cái này Phật Tổ thân thông, há là chúng ta phổ thông tu sĩ có khả năng nhận biết?

Là lấy cứ như vậy, Tiêu Vân hệ thống các nơi thần kỳ, liền toàn có giải thích hợp lý!

Cho nên Tiêu Vân nhưng thật ra là hi vọng bọn họ có thể đem mình làm làm là Phật Tổ chuyển thế.

Chỉ là!

Đây là Tiêu Vân chính mình suy nghĩ!

Nhưng Tiêu Vân chưa từng biết là, Thần Phật theo tu sĩ tâm thường khác biệt!

Cần biết này du tẩu thế gian chi thần Phật một mực tồn tại, nhưng người gặp lại!

Sao vậy?

Nói rõ bởi vì Thần Phật tự thân vĩ lực, tuyệt không phải tu sĩ tâm thường có thể so sánh!

Không nói toạc cũng liền thôi, chỉ khi nào nói toạc!

Này. . .

Đây là nói sau, tạm thời nhìn kỹ!

Lại thuyết bên này Không Ý nghe được Tiêu Vân chỗ thuyết liền giật mình

Lập tức hợp thành chữ thập nói: "Đồ. . . Phật Tổ, ngài đã giác tỉnh! ?"

Thần Ma Giới chuyển thế chi thể không ít, mặc dù phần lớn là tu sĩ tâm thường, nhưng trong đó cũng không thiếu có La Hán, Bồ Tát loại hình chuyển thế trọng tu.

Mà phổ thông tu sĩ chuyển thế, trí nhớ kiếp trước hội đều ma diệt, sẽ không tồn tại một tia.

Về phần Thần Ma loại hình, mặc dù có thể giác tỉnh trí nhớ kiếp trước, nhưng bình thường đều là Lịch Kiếp kết thúc, hoặc là tu vi đạt tới nhất định tầng thứ mới được!

Mà giống Tiêu Vân dạng này, hiện tại thể mà liền đã giác tỉnh kiếp trước ý thức, Không Ý là thật không nghĩ tới!

Là dùng cái này khắc nghe xong Tiêu Vân yêu cầu, hắn vốn là muốn xưng 'Đồ nhi', lại gặp bận bịu đối giọng 'Phật Tổ' !

"Phật Tổ, ngài. . . Hiện tại, có thể nhớ lại kiếp trước?"

Vốn là Không Ý đứng phía trước, Tiêu Vân đứng ở phía sau, bây giờ lại là Không Ý khom người, cung cung kính kính.

Tiêu Vân thấy thế cười một tiếng, trước hai tay hợp thành chữ thập thi lễ, nói: "Sư phụ, Phật Môn coi trọng duyên phận, ta bây giờ đã cơ duyên xảo hợp, bái ngài làm thầy, này hai người chúng ta nên có cái này sư đồ chi phần, là lấy ngài đối đệ tử, không cần chấp này đại lễ!"

Không Ý cũng là Phật môn Đại Sư, tinh Tu Phật Pháp, nghe vậy sững sờ, trong lòng không khỏi tỉnh ngộ, lập tức cũng hợp thành chữ thập thi lễ, cười nói: "Vâng, mới là lão tăng chấp mê!"

Đón đến, lại cười: "Thanh Vân đồ nhi!"

Tiêu Vân cũng cười: "Sư phụ!"

Lão tăng tiểu tăng nhìn nhau cười một tiếng!

Sau đó ngừng nghỉ, Tiêu Vân Tái lại cười hỏi: "Sư phụ, bây giờ biết rõ thân phận ta người có mấy người?"

"Vén vẹn trong chùa 17 vị trú chùa trưởng lão cùng vị sư, Phương Trọng, cùng Thanh Lâm, pháp giương!"

"Ngô. . ."

Tiêu Vân gật gật đầu, còn tốt, vừa vặn.

"Cái kia còn sư phụ nhấn giữ, chớ có lại ngoại truyền ta thân phận!"

"Tốt!"

Không Ý bọn họ vốn cũng không có ý định ngoại truyền: "Vi sư cái này qua thông báo cho bọn hấn!"

"Ừm,

Có làm phiền sư phụ!"

"Không sao cả!"

Không Ý nói tiếng 'Không sao' ra Từ Linh Thiện Phòng, một bước Đạp Không, tiến về Phương Trọng Thiền Viện.

Còn lại Tiêu Vân không khỏi cảm thấy có chút không đúng, nhưng khoảng chừng ngẫm lại, lại không có không đúng, thoáng suy tư, lại đầy ánh sáng thán, quay người nhìn ngoài cửa sổ trời cao Vân rộng rãi, Thanh Sơn Hồng Ảnh, hấn lại chợt cảm thấy trong lòng thoải mái, tự dung phiền não bỏ xuống, một tầng gông xiềng giải khai!

Trong đầu nhất thời một trận mát lạnh!

"Thiện tai!"

"Về sau làm việc, phải đơn giản rất nhiều!"

Cười thầm trong lòng, mở ra hệ thống, nhìn xem phía dưới cùng nhất nhiệm vụ kia 【 Lý Vận Gia Vận rui một (Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng) 】.

"Tung Dương trấn, Lưu Đình Hồ Đồng a?"

Cất bước ra ngoài, tìm Thanh Lâm.

"Xanh Lâm sư huynh!"

"Ai! Sư đệ!"

Chính trong phòng thanh tu Thanh Lâm thấy một lần Tiêu Vân lập tức đứng dậy vui nói: "Sư đệ! Hồi lâu không thấy, người sao đến!"

Gần nhất hơn mười ngày Tiêu Vân một mực đang Tăng Kinh Các, theo Thanh Lâm xác thực đã hồi lâu không thấy.

"Đến vấn sư huynh một chút sự tình!"

"Tốt tốt tốt, sư đệ tiến!"

Đem Tiêu Vân đề tiến đến, Thanh Lâm lại cho Tiêu Vân ngược lại một chén nước trà: "Sư đệ, uống trà!"

"Đa tạ sư huynh" Tiêu Vân trước nhận lấy, lại cười: "Sư huynh không cần phiền phức, ta chỉ là đến vấn sư huynh hai cái địa phương, hỏi xong sợ không thể lưu thêm, muốn đi!"

"Úc?"

Thanh Lâm nghe được một kỳ: "Sur đệ là muốn hỏi chỗ nào, vội vã như vậy?"

"Cũng là Tung Dương trấn, sư huynh có biết đường đây là ở đâu bên trong?"

"Tung Dương trấn? Biết rõ đường!"

Thanh Lâm cười nói: "Này Tung Dương trấn ngay tại chúng ta Thanh Sơn Tự đồng hai mươi dặm, là phụ cận lớn nhất thành trấn, chúng ta trong chùa thường ngày chọn mua, là ở chỗ này!"

"Úc!" Tiêu Vân hơi vui: "Người sư huynh kia thế nhưng là biết rõ đường này Lưu Đình Hồ Đồng ở đâu?"

"Lưu Đình Hồ Đồng?" Thanh Lâm ngẫm lại, không có ấn tượng: "Cái này liền không biết đường!"

Hắn không thường qua, cái này trong trấn cụ thể địa điểm, hắn cũng không hiểu nhiều.

Lại hơi hơi hiểu kỳ hỏi: "Sur đệ, người hỏi nơi này làm cái gì?"

"Há, có một số việc, cần phải đi một chút!"

"Ra ngoài?"

Thanh Lâm nghe vậy hơi dừng, cân nhắc một chút, nhắc nhở Tiêu Vân: "Sur đệ, chúng ta trên núi, không cho phép tùy ý ra chùa!"

"Úc, đúng!"

Thanh Lâm cái này một thuyết, Tiêu Vân cũng Tài nhớ tới trong chùa tăng chúng không được tùy ý ra chùa.

"Cái này. . ."

Tiêu Vân lập giác hơi hơi khó xử, Tài theo sư phụ thuyết phá thân phận, liền lập tức muốn đặc quyền, có phải hay không không tốt lắm?

Ngẫm lại, Tiêu Vân lại hỏi Thanh Lâm: "Người sư huynh kia, chúng ta lúc nào có thể ra chùa?"

"Ách" Thanh Lâm lại ngừng ngừng, mặt mờ cười về nói: "Chúng ta nội môn, rất ít ra chùa!"

". . ."

Tiêu Vân im lặng.

Ám đạo vậy cái này thì không thể trách ta!

"Đã như vậy, sư huynh, sư đệ trước hết cáo từ "

"Ừm, ta đưa sư đệ, có rãnh thường đến ngồi một chút "

"Sư huynh yên tâm, có rãnh tự sẽ đến đây quấy rầy, sư huynh đừng bước, cáo từ!"

"Cáo từ!"

Từ Thanh Lâm này trở về, Tiêu Vân ngẫm lại, tâm thuyết hiện tại sư phụ đoán chừng lại theo những trưởng lão kia thuyết sự tình, chỉ sợ tìm hắn không đến, không bằng chờ một chút , chờ ban đêm lại thuyết không muộn.

Tiêu Vân nghĩ là đợi buổi tối mọi người đều tại chính mình Thiện Phòng thời điểm, hắn lại đi tìm Không Ý.

Nhưng nào biết hắn về Tứ Linh Thiện Phòng không thể một khắc đồng hồ, Không Ý liền lại tới: "Đồ nhi!"

"Vâng, sư phụ "

"Ừ" Không Ý cười một cái: "Đã theo chư vị trưởng lão nói qua!"

Đón đến, lại nói: "Đồ nhi, Phương Trượng năm vì sư đến hỏi một chút, người là có hay không gặp bọn họ thấy một lần?"

"Gặp bọn họ?"

Tiêu Vân nghe muốn cười, hợp thành chữ thập nói: "Sư phụ, ngài chuyển cáo chư vị Sư Trưởng, chư vị Sư Trưởng chỉ vì Thanh Vân trưởng bối, chư vị

Sư Trưởng nếu có sự tình, muốn gặp Thanh Phong, này trực tiếp gọi đến là được! Thanh Vân bây giờ bắt quá chỉ là một Phật Tử, đảm đương không nổi chức vị Sư Trưởng như thế nâng đỡ!"

Không Ý nghe gật gật đầu: "Vi sư minh bạch! Vi sư lại đi thông báo cho bọn hần một chút!"

"Ai, sư phụ, trước tạm chờ một chút!"

Tiêu Vân lại gọi lớn ở hần, lại thoáng không có ý tứ nói: "Sư phụ, ta muốn xuống núi, qua một chút Tung Dương trấn, không biết có thể?"

"Xuống núi? Tung Dương trấn?"

Không Ý một hồi, lại cười một tiếng: "Tự nhiên có thể!"

Người khác không được, nhưng hần như thế nào ngăn đón Tiêu Vân?

Nói tay mở ra, một khối Ngọc Sắc lệnh bài đưa cho Tiêu Vân: "Ta đồ cầm này bài, ra vào không ngại!"

"Tạ sư phụ!"

Tiêu Vân hợp thành chữ thập tiếp nhận, thấy một lần kinh ngạc, phía trên kia thế mà viết 'Phong Lâm Viện Chủ' bốn chữ, đúng là Viện Chủ thân phận bài!

Có lẽ là nhìn thấy Tiêu Vân kinh ngạc, Không Ý liền lại vuốt râu cười: "Ta đồ trước tạm dùng này bài, ngày sau vì sư lại vì người khác làm một bài!"

"Vâng!"

Tiêu Vân trong lòng cảm kích, lại lễ mà tạ: "Đa tạ sư phụ!"

"Ừm!"

Không Ý gật gật đầu, lại hỏi: "Đồ nhi, cần phải vì người phái một hai hầu hạ?"

"Không cần không cần!"

Tiêu Vân lắc đầu liên tục: "Sư phụ,... một mình ta là đủ!"

"Cái này. . . Cũng tốt!"

"Ừm, đệ tử kia cáo từ!"

"Tốt!"

Gật gật đầu, nhìn xem bên ngoài, gặp phong khinh vân đậm, Sờ Ung ra tổ.

Không Ý liền vuốt râu cười một tiếng: "Đồ nhi chớ trở về!"

Dứt lời, Không Ý chưa phát giác trong lòng run lên!

Lại nhìn Thanh Vân, đã cất bước xuống núi!

"A Di Đà Phật!"

Không Ý trong nháy mắt giật mình minh bạch cái gì!

Nhất thời trong lòng hơi khô, dài tuyên phật hiệu!

Sau lưng cũng mấy chục tiếng niệm phật cùng lên, hơn mười lão tăng đều hiện khoảng chừng!

"Sư đệ "

Không Văn Phương Trọng thanh âm vẫn như cũ chậm rãi, chậm âm thanh cười nói: "Phật Tổ nói không sai, ta đợi Phật môn, coi trọng duyên phận, duyên đến làm theo tự, duyên chỉ làm theo tán, sư đệ có thể tại Phật Tổ qua trước, mở miệng thu hần làm quan môn đệ tử, đến nửa sư tên, đã là may mắn, làm sao từng tiếc nuối?"

"Vâng!"

Không Ý cười khỏ, mọi loại tư vị, khó nói lên lời: "Chỉ là vốn định, mở rộng Phật môn Thiện sẽ, bày ra Thiên cáo, thu ta đồ Thanh Vân. . ."

Ngồi ở đây, như ghen ở cổ họng, khó lại nói tới!

"Sư huynh, sư đệ muốn bế quan khổ tu, vạn Mạc quấy rầy. . ."

"Thiện!"

Số tiếng niệm phật lên, Chư Tăng cùng nhau khom người, đưa Phật sư

Lão tăng hư ảnh, một vừa tiêu tán

Sơ,

Vui gặp tốt đồ

Tiếng chuông vang chín lần, đệ tử rung động

Nhưng cái này thoáng qua, người đã xa, âm thanh không trôi qua

Lão tăng mất cúi xuống, khó che hai mắt đầm lệ!

. . .

Nhưng dù sao, lại có ai, có thể có tư cách, để Phật Chủ bái vi tôn sư?

Duyên đến duyên qua duyên dường như, mộng đến mộng qua mộng thành không!

A Di Đà Phật

Thiện tai, thiện tai

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Mộc Ngư

"Mật lạc ai này ai —— Băng Đường Hồ Lô lạc!"

"Mài cây kéo lạc —— thương thái đao!"

"Lạc —— ngọt lạc —— quả hồng lạc —— không chất chất lạc —— chất chất còn có đôi lạc!"

"Kẹp lấy! Kẹp lấy!"

"Nhường một chút lạc! Nhường một chút!"

"Bồ lạc —— Tần Bồ lạc —— bán đồ bán tháo tốt Bồ lạc! Nhìn một cái không cần tiền lạc!"

"Khi lạc —— đại khi lạc! Yêu Sơn yêu Địa Yêu khi lạc!"

. . .

Tung Dương trường thịnh, ngàn dặm Trấn Thành, từ xưa ba phần khói cầu, Tứ Môn thịnh cảnh, ngàn cửa hàng, vạn tòa biệt thự, liếc nhìn lại dựa vào núi dựa vào nước, Long Bàn Hồ Cứ, tức là Phong Thủy Thánh Địa, tự thành trọng trấn đầu mỗi then chốt, này Thập Lý phố dài, Cẩm Kỳ pháp phối, tám điểm bảo địa, cửa hàng lâu san sát, cao Quyển Châu Liêm sông tiêu Cổ, xe như nước chảy Mã Như Long, cực điểm phụ cận trăm dặm chi thịnh, ôm đầm phạm vi ngàn dặm chi hoa.

"Lão bá!"

"Ài, Oa Nhi!"

Người ở như dẹt, xe ngựa như hồng, Thiên Môn trăm loại, Vạn Tượng nhân gian!

Mà cũng chỉ có đi đến nơi đây, Tiêu Vân Tài biết mình là dạo chơi tại một cái bình thường địa phương, chỗ này tuyệt đại mấy người vẫn vẫn là bình thường phổ thông, tầm thường lạnh nhạt cả đời người bình thường, mà không phải những cái kia bay tới bay lui tịch mịch cao thủ, cũng không là những cái kia đồng về nho nhã thư sinh đại tài.

"Lão bá!"

"Ai, Oa Nhi, người thuyết!"

"Lão bá, ngài có biết không đường Lưu Đình Hồ Đồng?"

"Lưu Đình Hồ Đồng?"

Vài thô lão giả cánh cung ngựa đầu tạm lập, mơ mơ màng màng, nghĩ không ra, khoát khoát tay, lắc đầu, híp mắt cười nói: "Không biết được, không biết được! Không thể thế nào nghe qua cái gì Lưu Đình Hồ Đồng!"

"Chưa nghe nói qua?"

Tiêu Vân nghi hoặc, lão giả này chẳng lẽ không phải Bản Trấn người?

Nhú nhú này, Tiêu Vân nói lời cảm tạ, xuyên qua đám người, ngựa đầu nhìn xem Bảng Hiệu 'La gia Bố trang' !

"Ai! Tiểu Trương Lão, tới tới tới, ngài tiến tới nhìn một cái! Tiến tới nhìn một cái! Minh La gia Bố trang là mình cái này Tung Dương trấn số một đại Bố trang! Tuyệt đối giá cả công đạo, già trẻ không gạt!"

Rao hàng tiểu nhị nhiệt tình, xem xét Tiêu Vân tới, lập tức liền giữ chặt Tiêu Vân liền hướng trong tiệm rồi, lưu lo không ngừng: "Mà lại mình Lão Đồng Gia mới vừa từ bắc lĩnh thành tiến đến một nhóm tốt nhất vài xanh, là chuyên môn cho các vị tu sĩ lão gia dùng, ngài tới nhìn một cái! Nhìn một cái!"

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân không thích bị hấn rồi, nhẹ nhàng chân động, đem hấn chân khai: "Thiện tai!"

Hòa kè kia nhìn Tiêu Vân mặc một thân thượng thừa Minh Hoàng tăng Bố, liền suy đoán Tiêu Vân là người có tiền hòa thượng, lại nhìn Tiêu Vân còn nhỏ, càng không thêm đề ý, lên liền rồi, bị chân khai Tài biết mình tựa hồ đụng tới hạng người!

"Ồ! Nguyên lai là cái đặc đạo cao tăng!"

Nhưng hấn không chỉ không sợ, ngược lại lại càng vui mừng quá đổi: "Tiểu Trương Lão!"

Đây chính là có đồng tiền lớn hạng người!

"Ngài muốn cái gì, tùy ý mở miệng! Bản Điểm lỗ vốn Đại Bán!"

". . . A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân ần ần hỏi hận không có học Tĩnh Tâm Chú, đành phải nhìn hòa kè kia liếc một chút: "Thí chủ, tiểu tăng không mua Bố, chỉ muốn hỏi một chút thí chủ có biết đường Lưu Đình Hồ Đồng ở đâu?"

"Lưu Đình Hồ Đồng?"

Hòa kè kia nghe kỳ quái: "Giống như nghe nói qua!" Gõ gõ đầu, lại nhú này nói: "Nhưng là nhất thời bán hội nghĩ không ra!" Nói xong cũng liên tục xoa người lạng lẽ cười nói: "Nếu không ngài qua nơi khác hỏi một chút, mình đây là bán Bố, cũng không phải bán đường, biết rõ đường chỉ định nói cho ngài, nhưng cái này không biết, ngài cũng không bằng dời bước khác hỏi! Ngài nhiều đảm đương nhiều đảm đương!"

"Như thế, quý rầy!"

Người ta đây là đuổi khách, chỉ là thuyết khách khí, là lấy Tiêu Vân liền cũng không hề đợi, một tiếng xin lỗi, quay người ra ngoài, lại hỏi bên cạnh người qua đường Đại Thâm

"Ngài biết rõ đường Lưu Đình Hồ Đồng sao?"

"Nha, Tiểu Trương Lão, cái này thật đúng là không thể thế nào từ nghe qua! Minh cái này có một cái Lưu Vân ngũ hèm, nhưng còn thật không có Lưu Đình Hồ Đồng!"

"Ồ?"

Tiêu Vân nhú mảy, thay nơi khác hỏi.

Nhưng cũng không biết là vận khí không tốt vẫn là sao, liền tiếp hỏi hai ba mươi người,

Tất cả đều là không biết đường!

Cái này để Tiêu Vân trong lòng hơi hơi buồn bực: "Một cái cấp năm, Đình Thiên mười cấp nhiệm vụ điểm, khó tìm như vậy?"

Tiêu Vân vẫn thật là không tin!

"Trước đó có người thuyết có một cái Lưu Vân ngũ hém, hội không phải là chỗ này?"

Tâm thuyết có phải hay không là người ở đây nhớ lầm, nhớ sai tên?

Giương mắt nhìn một cái, nhìn thấy một cái hiền hòa người, hần liền lên qua khách khí nói: "Thí chủ, quấy rầy! Hỏi ngài biết rõ đạo Lưu Vân ngũ hém sao?"

"Biết rõ đường biết rõ đường!"

Này vóc người ngốc, mặt tròn đầu to, cười hắc hắc liền nói: "Tiểu Trương Lão, ta mang ngươi quá khứ!"

"A . . ." Tiêu Vân không nghĩ tới người này như thế chủ động, ngấm lại, liền lại thi lễ nói: "Nhiều Tạ thí chủ!"

"Không có việc gì không có việc gì "

Người này cười hắc hắc cười, liền buồn bực đầu hướng phía trước mang, Tiêu Vân đằng sau đi theo hần, rẽ trái rẽ phải, dòng người ít dần, chung quanh gạch xanh rêu, u tĩnh.

"Ngay ở phía trước!"

"Ừm, nhiều Tạ thí chủ!"

"Không có việc gì, ngươi, khác tạ! Khác tạ! Hắc hắc!"

Lại cười hắc hắc gãi gãi đầu, dẫn Tiêu Vân lại rẽ một cái, phía trước rộng mở trong sáng, chỉ thấy đối diện một cái bày quầy bán hàng toán mệnh chòm râu dê lão đầu, lão đầu coi bói phía sau, cũng là một cái yên tĩnh ngũ hém nhỏ, bên trong chỉ có mấy cái thanh xuân nữ tử lẫn nhau xăn tố thủ, cười nói hi hi, yếu điệu ra vào.

"Tiểu Trương Lão, cái kia chính là Lưu Vân ngũ hém!"

"Nhiều Tạ thí chủ!"

Tiêu Vân lại thi lễ, người này lại hắc hắc cười ngây ngô: "Không có việc gì không có việc gì, ta, dù sao cũng là đi tới chơi!"

"Ai, Đức Từ sao!"

"Lão mù, là ta!"

"Thằng nhãi con, gọi mù gia!"

"Hừ!"

Đức Từ bữu môi, liếc cái kia toán mệnh liếc một chút, sau đó chỉ hần liền đối Tiêu Vân lại cười ngây ngô: "Tiểu Trương Lão, đừng để ý tới lão già mù kia, cái kia chính là cái kẻ ngu!"

"Ai ngươi thằng nhãi con!" Vậy coi như mệnh buồn bực: "Ngươi thật sự cho rằng mù gia là người mù liền đánh không đến ngươi cái tên nhóc khốn nạn đúng không!"

Khí từ cái kia 'Vực' nhảy dựng lên, tiện tay từ dưới đất bắt một cây cây gổ từ liền chạy tới!

"A nha! Bị!"

Đức Từ xem xét dọa đến cũng mặc kệ Tiêu Vân, quay người lại nhanh như chớp nhi liền chạy!

"Tiểu Trương Lão! Ta đi ta đi!"

"Thằng nhãi con, ngươi có gan cũng đừng . . . A!"

Lão Hạt Từ đều nhanh phải chạy đến Tiêu Vân bên này, lại trung gian đột nhiên thấy cái gì thật không thể tin đồng dạng đột nhiên kêu thảm thiết một

tiếng, lập tức vừa nghiêng đầu tốc độ đột nhiên bạo tăng 'Bành' một tiếng đùng vào trên tường, thế mà đem này đá xanh tường cho cứ thế mà đùng lồm một khối đi vào, sau đó chính hấn cũng 'Bành' té lăn trên đất, máu me đầy mặt, lại gấp bộn bộn đứng lên hoảng hốt chạy bừa liên lại hướng một bên khác trên tường đánh tới!

"Dừng lại!"

Không thể đùng vào thời điểm phía sau quát lạnh một tiếng, này Thầy Bói lập tức 'Bịch' một tiếng quỳ trên mặt đất đầu cũng không dám nhấc toàn thân run lẩy bẩy!

Tiêu Vân nhìn kỳ quái, đi ra phía trước.

Kết quả nào biết Tiêu Vân đi một bước, này Thầy Bói thì càng nằm sấp địa phương thấp ba phần, đi một bước, Thầy Bói thì càng nằm trên đất thấp ba phần!

Tiêu Vân chỉ đi ba bước, này Thầy Bói liền toàn bộ trực tiếp thành chữ lớn nằm rạp trên mặt đất, đem mặt dùng sức hướng dưới nền đất cắm!

Dạng như vậy, hoảng sợ hoảng sợ, mồ hôi tuôn như nước, hấn không thể đem chính mình liền băng cột đầu cái móng toàn chôn ở dưới đất mới tốt!

Tiêu Vân nhìn hấn tình huống này, sợ chính mình thật bất hấn cho hù chết, liền lui về sau một bước, sau đó Tài kỳ quái nói: "Ngươi sợ ta?"

"Không thể. . Không thể. . . Không thể. . . Không thể. . !"

Thầy Bói mặt hướng mặt đất, miệng bên trong là thổ, lấp bắp, vội vàng hấp tấp!

"Ngươi không sợ ta?"

"Không không không! Hơi sợ hơi sợ sợ!"

"Ừm?"

Tiêu Vân nhú mày: "Đứng lên thật dễ nói chuyện!"

"Rầm!"

Này Thầy Bói hung hăng nuốt ngụm nước bọt, sắc mặt trắng bệch dùng sức rung động run rẩy hết sức đứng lên, lại vừa đứng lên liền lại 'Bịch' một tiếng ngã trên mặt đất, một câu cũng không dám thuyết chỉ lo 'Đông đông đông' liều mạng dập đầu!

"Ai?"

Vừa mới chạy mất Đức Tử lại chạy về đến, xem xét hấn dạng này cười ha ha: "Lão mù, ngươi không phải thuyết liền Thanh Sơn Tự Phương Trượng cũng không sợ à, làm sao Tài gặp Tiểu Trương Lão liền hoảng sợ co quắp?"

"Ta ta ta ta ta. . . !"

'Đông đông đông đông!'

Muốn giải thích, lại lấp bắp liên tiếp cũng không nói ra cái gì, sau đó dứt khoát lại chỉ 'Đông đông đông' liều mạng dập đầu!

Tiêu Vân nhìn im lặng!

Nhú mày hỏi hấn: "Ngươi là yêu?"

'Đông đông đông!'

"Là yêu? !"

Hải nhiên vội vàng dùng sức lắc đầu: "Không không không không không không không ! !"

"Vậy là ngươi quý?"

"Cũng cũng cũng cũng cũng. . . !"

"Vậy là ngươi ma?"

"Không không không không không không. . . ! ! !"

"Vậy ngươi không phải là yêu, cũng không phải quý, cũng bất ma, vậy ngươi sợ ta làm gì?"

"Đồng đồng đồng đồng đồng!"

Lại là liều mạng đập đầu!

Tiêu Vân phiền, vung tay lên liền hừ lạnh nói: "Ngươi lại đập một cái ta liền phế ngươi!"

"Đồng!"

"Ách!"

Hắn quán tính quá lớn, lại đập một cái! Kết quả sau một khắc chính mình vậy mà liền dọa đến 'Nắc' một tiếng liền ngất xỉu qua!

"Hoắc!"

Tiêu Vân khí cười!

Lần thứ nhất biết mình còn có thể đem người dọa ngất!

"Tiểu Trương Lão, hẳn là Trang!"

Bên cạnh này Đức Từ lại hắc hắc trực nhạc, vén tay áo lên liền nói: "Tiểu Trương Lão, ngươi đừng vội, ta có biện pháp trị hắn!"

Nói hắc hắc cười ngây ngô lấy quá khứ nắm lên này Thầy Bói Thối vung lên đến cũng là một cái quạt xay gió 'Bành' nện trên mặt đất!

"Oanh!"

Thật lớn một cái hố to!

Trong hầm Thầy Bói miệng sùi bọt mép, hai mắt trắng dã, chồm râu dê nhếch lên nhếch lên, rất giống một đầu thật Sơn Dương!

Lần này đem Tiêu Vân cho nhìn mắt tròn, trố mắt nhìn này Đức Từ liếc một chút: "Ngươi đem hắn ngã chết?"

"Hắc hắc, không có không có!"

Đức Từ ngu ngơ cười lại gãi gãi đầu, đưa chân đá đá này Đức Từ: "Người mù, Tiểu Trương Lão tra hỏi ngươi, ngươi từ không có! Để cho ta không chết liền lại ném ngươi một chút!"

"Vụt!"

Này Thầy Bói vội vàng xoay người lại quỳ trên mặt đất, run lấy bầy, nhưng cũng không dám lại đập đầu!

"Tính toán!"

Tiêu Vân nhìn thật là không có gì để nói, cũng lười muốn biết rõ đường hắn là ai, chỉ nhú mày lại hỏi hắn: "Ta nhìn ngươi là toán mệnh, hẳn là kiến thức rộng rãi, ta hỏi ngươi, ngươi có biết không đường Lưu Đình Hồ Đồng?"

Này Thầy Bói nghe xong, lập tức 'Sưu' vừa sải bước về toán mệnh quầy chỗ ấy, nhanh chóng lấy giấy bút, thuận thực viết xong lại 'Sưu' tới nằm rạp trên mặt đất hai tay cung cung kính kính, hiện lên cho Tiêu Vân.

Tiêu Vân tiếp nhận, nhìn xem, lại liếc cái này Thầy Bói liếc một chút: "Về sau gặp ta, không cần quỳ bái!"

Thầy Bói chỉ dùng sức gât đầu!

Tiêu Vân lắc đầu không cách nào có thể thuyết, xoay người rời đi.

Đi một hồi lâu, Đức Từ đá đá cái kia như cũ nằm sấp không dám động Thầy Bói: "Ai, người mù, người đều không thấy!"

"Bịch!"

Thầy Bói nghe vậy lập tức xoay người té lăn trên đất, từng ngum từng ngum hít thở, hít thở!

"Ôi ôi! Ta đầu này mạng già! Ta đầu này mạng già! Ôi ôi! Hù chết! Hù chết!"

"Ai?"

Đức Từ nhìn hắn cái này dọa đến bộ dáng liền hiếu kỳ: "Người mù,... cái kia tiểu hòa thượng là ai a? Nhìn đem ngươi dọa đến! Sợ thành chó!"

"Ngươi biết cái gì!" Người mù hung hăng nguyền hán một cái: "Ngươi thẳng ngu đồ chơi, vừa mới nếu để cho hắn biết rõ đường ngươi là ai! Ngươi nhìn

ngươi không Tài tử theo chó một dạng!"

"Không thể nào?"

Đức Từ lại gãi gãi đầu, ngu ngơ cười: "Ta là người tốt!"

"Hừ!"

Người mù liếc mắt lạnh hừ một tiếng: "Tốt đại gia ngươi trái trứng! Ngươi nếu là người tốt, ta con mẹ nó cũng là muôn đời thiện Quân!"

"Hắc hắc hắc, tùy ngươi làm sao thuyết, dù sao ta là người tốt!"

Đức Từ chỉ gãi gãi đầu cười ngây ngô, ngừng ngừng, lại hiểu kỳ nói: "Cái kia tiểu hòa thượng, đến cùng là ai?"

"Không biết đường!"

"Không có khả năng! Ngươi khẳng định biết rõ đường!"

"Ta thật không biết đường!"

"Ngươi hốt du quỷ a! Nhanh thuyết!"

"Mà mẹ nó! Đừng hỏi ta! Ta thật không biết đường!" Người mù gấp: "Ta để con mẹ nó ngươi hỏi!"

'Bành' một bàn tay hướng trên đầu mình vỗ, nhất thời một choáng!

Một lát sau lại tỉnh lại, xem xét đầy đất bừa bộn, người mù mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Ai, Đức Từ, ngươi cái tên nhóc khốn nạn, ngươi tại sao lại đến mù gia trên địa bàn gây sự?"

Đức Từ: ". . ."

Mặt mũi tràn đầy im lặng, lão già chết tiệt này trứng!

"Lão mù, mới vừa tới cái tiểu hòa thượng!"

"Hừ! Tiểu hòa thượng tính toán cái chim! Mù gia ta liền Thanh Sơn Tự lão hòa thượng cũng không sợ!"

Đức Từ: ". . ."

Đột nhiên mãnh liệt một phát bắt được lão mù Thối xoay tròn cũng là một cái quạt xay gió 'Bành' lại nện trên mặt đất!

"Ta để ngươi nướng khoác lác tất!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Quỷ Loại

"Từ Bắc Môn tiến 50 bước, gặp rù xuống liễu liên, liễu sau có tam xích hẹp ngõ hẻm, có thể dung một người qua, chính là cũ chi Lưu Đình Hồ Đồng, nay xưng Phù Đồ ngắn ngõ hẻm, người chết ngõ hẻm."

"Lời đồn nhảm trong đó người chết rất nhiều, là lấy thường nhân không dám vào trong đó, nhưng kì thực vì ngàn năm trước Bản Trấn cải biến, đưa phổ dài bảo địa, khối cầu thịnh cảnh, cho nên Phong Thủy biến ảo, khiến cho nơi đây thành Tụ Âm chỗ, ngàn năm góp nhặt, Âm Khí cực nặng, cho nên khi thì có Thanh Sơn Tự đồ đến đây xem xét. Thế nhưng, gần đây không thấy Thanh Sơn Phật Đồ tăm hơi, nơi đây sợ có tai ách, người bình thường các loại cẩn thận khi đi vào "

Tung Dương Trấn Bắc môn xuôi theo đường ngay đi vào bên trong 50 bước, có một góc căn ba người ôm hết chi thô cổ liễu, cảnh liễu rù xuống đất, gió mát phát phơ, phụ cận phương viên trong vòng mấy trượng nhiệt độ hơi thấp.

Giờ phút này cổ liễu phía trước, Tiêu Vân vây quanh đi hai bước, lại nhìn xem trong tay toán mệnh Lão Hạc Tử cho tờ giấy kia, ám đạo thì ra là thế, theo lúc trước hẳn muốn không sai biệt lắm, sở dĩ một mực tìm không thấy cũng là bởi vì cái này Lưu Đình Hồ Đồng bây giờ gọi 'Phù Đồ ngăn ngõ hẻm'.

"Ngàn năm trước tên, hệ thống lại phát hiện đang dùng, cố ý lừa dối ta làm gì?"

Tiêu Vân đẩy ra này rú xuống đất khô cành liễu, vỗ vỗ cây liễu, cái này cổ liễu quá thô, thân cây đè ép bức tường, đã đem đằng sau ngõ nhỏ toàn bộ cho chặn cực kỳ chặt chẽ, Tiêu Vân nhìn lại, chỉ có thể từ những cái kia bị gạt mở khe gạch bên trong, xem đến phần sau đen kịt hẻm cũ.

Về phần muốn đi vào, cũng chỉ có thể leo cây vượt qua qua.

Hoặc là đi hai bên viện tử.

Lui ra phía sau mấy bước, Tiêu Vân khoảng chừng đi đi, nhìn một chút hai bên viện tử, gấp đều là Thiết tướng quân giữ cửa, khóa sắt bên trên vết rỉ loang lổ, rơi đầy tro bụi.

Lại xuyên thấu qua khe cửa hướng trong nội viện nhìn, tầng trưởng đầy hoang vu Tạp Thảo, vách tường pha tạp, giờ phút này lại là cuối mùa thu, phong qua ngọn cỏ nghen ngào, nghe được ngoài cửa Tiêu Vân đều cảm thấy thê thê.

"Hai bên đều là như thế này, xem bộ dáng là đã vứt bỏ thật lâu, cũng không ai đi vào qua."

Ngắm lại cũng đứng, liên tiếp một cái tin đồn từ rất nhiều người ngõ nhỏ, nhà ai còn dám tiếp tục ở lại qua.

"Bất quá, hai bên đều không người, muốn mượn đường lại không được."

Kỳ thực lại bại viện tử, chủ nhân vứt bỏ, Tiêu Vân trực tiếp leo tường nhảy vào qua cũng được.

Chỉ là hẳn hiện tại ăn mặc Minh Hoàng tăng phục, lui tới người qua đường thỉnh thoảng liền xem hẳn, cho nên cái này trước mặt mọi người, Tiêu Vân cũng không tiện qua leo tường, dù sao cho dù là chính hẳn không quan trọng, nhưng cũng phải chiếu cố bọn họ Thanh Sơn Tự mặt mũi.

"Không thể leo tường, chỉ có thể leo cây!"

Tiêu Vân lại trở lại này cổ liễu phía trước, cổ liễu lên cây da nếp uốn thật sâu như muốn bạo liệt, lại cành liễu rú xuống, chảnh kéo một cái cũng có chút cứng cỏi, vừa vận cho Tiêu Vân hai cái mượn lực chỗ.

"Cái này Lưu Đình Hồ Đồng, cũng đúng là điên, Tăng như thế kín làm gì!"

Chảnh kéo một cái cành liễu, Tiêu Vân chuẩn bị treo lên trên, bò lên trên sau lại vượt qua qua.

Kết liễu hẳn này chân ngắn ngắn tay còn chưa bắt đầu bò, đằng sau một tiếng bà lão thanh âm truyền đến: "Ai ai ai! Cái kia thằng nhóc con, người làm cái gì!"

"Ừm?"

Tiêu Vân nghe được gọi tiếng, dừng lại, xuống tới, quay đầu nhìn xem, gặp một cái trụ ngoạn bà lão đã 'Đằng, đằng, đằng' một bước Tam rung động đi tới, mồm miệng mơ hồ không rõ: "Người cái này nhà ai trẻ con lạc, không muốn sống lắm điều, người lớn nhà người làm sao cũng mặc kệ người tạt, liền cái này chết người ngõ hẻm cũng đi bò, không biết được Lý vận này biết độc tử bị cuốn lấy, kém chút một mạng tạt!"

"Đình!"

Bà lão vừa nói xong, Tiêu Vân liền nghe đến bên tai một tiếng thanh thúy hệ thống nhắc nhở: "Nhiệm vụ 【 Lý Vận Gia Vận rủi một 】 kích hoạt!"

Nhiệm vụ: Lý Vận Gia Vận rủi một

Nói rõ: Lý vận tiến Lưu Đình Hồ Đồng, gây nên cả nhà già trẻ bị Âm Quỷ quán thân, có nguy hiểm đến tính mạng, nhanh chóng tiến về đánh chết Âm Quỷ

Địa điểm: Tung Dương trấn, Lý Vận Gia

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +2, Lý Vận Gia Bảo Hạp

"Ồi!"

Tiêu Vân vui mừng, quay người lại liền đối bà lão hợp thành chữ thập thi lễ: "Tiểu tăng đa tạ lão bà bà!"

Này Lão Thái cũng mặc kệ người cảm tạ với không cảm tạ, lên khăn trương giữ chặt Tiêu Vân tay liền hướng bên ngoài ra: "Đi đi đi,

Nhanh đi tát! Đừng ở đến tát! Lại đến tung bay nhĩ ăn nguoi Tiểu Oa Từ tát!"

Giờ phút này như lại là này Tiểu Nhị kéo hấn, Tiêu Vân chỉ định lại đem hấn chấn khai, nhưng cái này bị bà lão lôi kéo, Tiêu Vân lại chỉ cười bị nàng kéo ra đi hơn mười bước, Tiêu Vân mới nhẹ nhàng tránh ra dừng lại thì lễ lễ nói: "Đa tạ lão bà bà!"

"Cái gì tạ! Cái gì tạ! Trè con, cũng đừng đến đi, thật vậy cái có tung bay nhĩ u!"

"Vâng vâng vâng!"

Tiêu Vân nghe được lại thú, nín cười luôn mồm xung vâng, lại thì lễ lễ, nói: "Lão bà bà, Lý vận là ta tam thúc, ta là hấn bà con xa chất tử, tới thăm viếng, nhưng là vong địa phương, lão bà bà có thể mang ta đi thúc thúc nhà!"

"Ai nha!"

Này Lão Thái nghe xong một bộ giặt mình bộ dáng: "Trách không được nguoi con nít lá gan Thiên cái lớn, nguyên lai là người một nhà nha! Đi đi đi, vừa vắn, vừa vắn, đi gặp nguoi thúc tát, để nguoi thúc dạy dỗ nguoi! Dạy dỗ nguoi!"

Cũng không biết đường nàng nói là dạy cái gì, liền lại lôi kéo Tiêu Vân rung động rung động hướng tây một bên qua, trên đường đi còn nói chuyện, nàng lớn tuổi, nói chuyện còn nhanh hơn, Tiêu Vân cũng nghe không rõ ràng lắm, nhưng không có gì hơn là giáo dục Tiêu Vân, khác khoe khoang cái gì cái gì, Tiêu Vân chỉ một mực khẽ cười.

"Đến đi đến đi!"

Như thế nói, lão thái thái mang theo hấn đến một người bình thường nhà viện từ trước, môn kia mộc cũ, một cái mở ra, một cái giam giữ, Lão Thái cũng không gõ cửa, dẫn Tiêu Vân đi vào liền hô: "Vận tử! Vận tử! Nguoi chất nhĩ đến cái nhìn nguoi lạc!"

"Ai u ai u, Thái Tổ sữa, nguoi thế nào đến! Thân thể nguoi kém, thế nào có thể tới, vắn nhất có nguy hiểm thế nào cái cả! Nhanh nhanh nhanh! Đi mau đi mau!"

Cái này Biên lão thái thanh âm rơi xuống, bên kia trong phòng đi tới một cái trung niên phụ nhân, hoang mang rồi loạn mang mang, vừa ra tới liền để Lão Thái đi nhanh lên.

Lão Thái cũng là biết rõ nói: "Đắc đắc! Ta liền đi! Ta liền đi, liền đưa nguoi chất nhĩ đến, liền đưa nguoi chất nhĩ đến!"

Nói Lão Thái liền liền vội vàng xoay người trụ ngoặt ra bên ngoài bận bịu đi.

Tiêu Vân thấy rõ, đây là Lão Thái thân thể hư, vắn nhất bị Âm Quỷ dính, chỉ sợ đảo mắt liền phải xuống mồ.

"Oa Nhị!" Bên này này Lão Thái đi, phụ nhân kia vừa nghi nghi ngờ dò xét Tiêu Vân: "Nguoi là, cái nào chất nhĩ?"

"Úc!"

Tiêu Vân liền cười một tiếng: "Nữ thí chủ, tiểu tăng Thanh Sơn Tự Thanh Tự bói Thanh Vân, đặc biệt tới vì nguoi nhà Giải Ách!"

"Thanh Sơn Tự!"

Phụ nhân nghe xong "Thanh Sơn Tự" ba chữ lập tức liền muốn quỳ xuống, Tiêu Vân bận bịu trước một bước đỡ lấy nàng, đi theo liền nghe nàng than thở khóc lóc: "Trưởng lão trưởng lão! Vắn cầu nguoi! Vắn cầu nguoi, mau cứu vận tử, mau cứu vận tử!"

"Mau mau lên! Mau mau lên!"

Tiêu Vân không nghĩ tới nàng kích động như vậy, bận bịu diu hấn đứng lên: "Nữ thí chủ không cần như thế, tiểu tăng tự sẽ cứu giúp! Nữ thí chủ như thế như vậy, phản chậm trễ ta thì cứu, không bằng mau mau mang ta đi Tôn Phu trước giường!"

"Vâng vâng vâng!"

Phụ nhân nghe xong vừa vội đứng lên: "Liền trong phòng, liền trong phòng! Trưởng lão!"

Mang theo Tiêu Vân bận bịu tiến đằng sau trong phòng.

Tiêu Vân bộp đi vào, liền cảm giác toàn thân mát lạnh!

Tập trung nhìn vào, hiển hách nhưng xà nhà nóc nhà, sáu đầu Xích Quỷ diện mục dữ tợn! Mà quỷ khấu lại lại là là một đứa bé con hư ảnh hoảng sợ!

"Làm càn!"

Tiêu Vân cái này thấy một lần nhũ mảy,... cái này Âm Quỷ thật to gan, lại là đang hại tiểu hài tử!

"Âm nghiệt an dám hại ta nhân gian đồng tử!"

Nhiều mây lạnh hừ một tiếng, khoảng cách trong tay tăng cơn xuất hiện 'Bành' một đập mặt đất, trong nháy mắt một đạo kim thân thể hư ảnh cảm cơn chột hiện, nháy mắt bay lên bỏ nhào vào xà nhà!

Sáu quỷ không nghĩ tới Tiêu Vân vừa tiến đến liền đánh, chờ muốn chạy thời điểm, này Kim Ảnh trong tay Kim Côn đảo mắt vừa hóa thành sáu 'Bành' hướng sáu Xích Quỷ thẳng tấp nện xuống!

"Chít chít!"

Lập tức Lục đạo như là lão thử trước khi chết kêu thảm vang lên, trong phòng mọi người đều có nghe thấy!

Thế nhưng Tiêu Vân không nghĩ tới, hắn chỉ lo định đầu sáu quỷ, lại nào biết bên cạnh đột nhiên một đạo hắc ảnh 'Bịch' một trào bay tới: "Cạc cạc!"

Tiêu Vân nhất thời không quan sát, cái kia quỷ ảnh lại quá nhanh, lại bị một trào bắt trúng gương mặt, nóng bỏng trực tiếp lưu hạ ba đạo hắc sắc Huyết Ân!

"Muốn chết!"

Tiêu Vân lần này đại nộ, mi đầu dựng lên, Kim Cương hiện thân!

Mà quỷ kia cái này đánh xong xem xét Tiêu Vân thể mà lông tóc không thương nhất thời chính mình cũng là cả kinh, tâm đạo không tốt, lập tức đoạt cửa sổ mà chạy!

Có thể Tiêu Vân đã bị kích nộ, như thế nào thả nó!

Tu Di tròn mắt, Già Lam tiếp chỉ, hai tay hợp thành chữ thập, Phật Nguyên cuồng chuyển, nhất thời phía sau nhất tôn Phật Đà đại ảnh khoảng cách xuất hiện!

"A Di Đà Phật!"

Phật Đà lạnh hát, kéo theo huy hoàng Phật Âm hóa thành trường kiếm quét ngang, quỷ kia bất quá phổ thông Xích Quỷ, lại chỗ nào tránh thoát Phật Kiểm truy kích!

Chỉ nghe một tiếng hét thảm té xuống đất, cuồng quét đập đầu cầu xin tha thứ: "Tôn Giả tha mạng!"

"Muộn!"

Nhưng đã muộn, Phật Đà trong tay Phật côn ngang nhiên đè xuống, thân gãy chưa chạm đến bản thể, dữ tợn Xích Quỷ liền đã trực tiếp hóa thành tro tàn!

"A Di Đà Phật!"

Kim Thân Phật Tướng dưới Tiêu Vân mục đích tức nghiêm tôn, thấp hào một tiếng, từ bi còn tại, nhưng ác quỷ không lưu!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nghi hoặc, còn có quỷ làm loạn!

"Thu hoạch được 100 điểm kinh nghiệm "

"Thu hoạch được 2 điểm danh vọng "

"Thu hoạch được Lý Vận Gia Bảo Hạp "

Bích Không phía dưới, tầm thường nhân gia, Phật Ảnh tiêu tán, Già Lam Ân Tung

Tiêu Vân cũng cảm tới hấn muốn cảm đến chi vật.

Sau đó Tiêu Vân lại nhìn một chút hệ thống, gặp nhiệm vụ chỗ chỉ còn lại Thanh Dục sư huynh, mà cái này Lý vận, nhưng không có lại đổi mới.

Tiêu Vân thấy thế chi đường là đã kết thúc, trong lòng cảm thấy vui mừng, thấp tuyên một tiếng niệm phật: "A Di Đà Phật! Việc này đã, tiểu tăng cáo từ!" Không muốn chờ lâu, muốn trực tiếp cáo từ.

Nhưng hấn Tài nói xong, liền nghe một tiếng nam tử gọi nói: "Trưởng lão chậm đã!"

Quay đầu nhìn lại, là này trên giường Kiệt Sức Lý vận nỗ lực đứng lên, mở miệng lưu Tiêu Vân.

"Trưởng lão chậm đã!"

Tiêu Vân nhìn lại, gặp cái này Lý vận bờ môi tái nhợt, hốc mắt xám đen hãm sâu, xem ra là chịu khổ không ít.

"Trưởng lão!"

Tiêu Vân nhìn qua qua, chờ hấn tiếp tục thuyết, thật không nghĩ đến cái này Lý vận mới mở miệng liền thực để Tiêu Vân kinh ngạc một chút: "Thanh Sơn Tự ngoại môn tục gia đệ tử pháp vận bái gặp trưởng lão, đệ tử đa tạ trưởng lão ân cứu mạng!"

"Úc?"

Ngoại môn tục gia đệ tử?

Tiêu Vân lập tức kinh dị, Thanh Sơn Tự ngoại môn còn có tục gia đệ tử?

"Người là ta Thanh Sơn Tự ngoại môn tục gia đệ tử?"

"Vâng!"

Lý vận cung kính: "Đệ tử sư tông Thanh Sơn Tự ngoại môn Phong Lâm viện Tổng Quản Thanh Lâm Đại Sư!"

"Ngô!"

Tiêu Vân giật mình: "Nguyên lai là Thanh Lâm Sư Huynh đệ tử!"

Nói xong nghĩ lại, tâm đạo cũng đúng, phổ thông ngoại môn đệ tử hai mươi năm biến đổi, khó tu đại pháp, chính mình còn ấu cùn không mang nổi mình ấu cùn, này có tư cách thu đồ đệ, mà cũng duy chỉ có Thanh Lâm Sư Huynh phụng dưỡng sư phụ Không Ý Viện Chủ, ngày ngày theo sư phụ bên người tu hành, tu vi viễn siêu tầm thường ngoại môn đệ tử, mới có thể có tư cách thụ đồ.

Chỉ là tại trong chùa thời điểm, chính mình chưa từng theo Thanh Lâm Sư Huynh từng có đàm phán, là lấy chính mình thế mà cũng không biết đường hấn lại còn có tục gia đệ tử!

Nghĩ như vậy, Tiêu Vân liền cười nói: "Đã cũng là trong chùa đệ tử, này pháp Vận Sư chất không cần đa lễ!"

Pháp vận nghe vậy dập đầu: "Vâng!"

Nghị phương Tài đứng lên, lại hợp thành chữ thập lễ, do dự hỏi: "Xin hỏi trưởng lão, là ngoại môn sư thúc, vẫn là nội môn trưởng lão?"

"A!"

Nghe hấn hỏi lên như vậy, Tiêu Vân càng không chút nghi ngờ cái này người tuyệt đối là ngoại môn đệ tử, lập tức liền cười về nói: "Ta chính là nội môn Thanh Tự bối đệ tử!"

Đón đến lại nói: "Bất quá đã ra Tự Viện, thì không Phân Nội Ngoại viện có khác, pháp Vận Sư chất hồ sư thúc ta là được!"

"Cái này. . ."

Lý vận trước do dự dưới, sau đó gật gật đầu, bái nói: "Đệ tử bái kiến sư thúc!"

Tiêu Vân cười một tiếng: "Miễn lễ!"

"Vâng!"

Lý vận ngừng lại, lại mừng rỡ: "Đã là sư thúc giá lâm, này người chết ngõ hẻm không phải lo rồi!"

"Ừm?"

Người chết ngõ hẻm còn có vấn đề?

Tiêu Vân liền hỏi hân: "Thế nào, người chết ngõ hẻm xảy ra vấn đề?"

"Vâng!"

Lý vận cung kính liền cho Tiêu Vân nói về đến: "Tốt gọi sư thúc biết rõ nói, hơn tháng trước đó, ta Thanh Sơn Tự chùa Chung Chấn vang, triệu tập môn nhân đệ tử, nghe nói là ta Phong Lâm viện Viện Chủ Không Ý Đại Sư muốn thu một vị quan môn đệ tử, đây là ta Phong Lâm viện niềm vui, là lấy Phong Lâm viện từ trên cao đi xuống, chứ vị sư thúc đều là tắm rửa Giới Trai, Tụng Kinh Lễ Phật, lấy lễ nghênh chỉ!"

"Ồ? Lại có việc này?"

Tiêu Vân nghe được trong lòng lại sá, còn có việc này, làm sao chưa từng có người nào nói cho ta biết?

"Thu đồ đệ ta biết, nhưng còn có ngoại môn đệ tử Giới Trai tụng kinh sự tình?"

"Thật có!"

Lý vận nghe Tiêu Vân kinh ngạc, lại nhìn Tiêu Vân tuổi còn nhỏ, coi là Tiêu Vân không hiểu, liền giải thích nói: "Không Ý Viện Chủ vì ta Thanh Lâm chùa Phong Lâm viện Viện Chủ, lão nhân gia ông ta thu quan môn đệ tử, Phong Lâm viện đệ tử sao lại dám lãnh đạm? Tự nhiên Giới Trai Lễ Phật, vì thiếu Viện Chủ cầu phúc!"

Nói xong nhưng lại thở dài: "Chỉ là vấn đề là, cái này chết người ngõ hẻm nguyên bản là Phong Lâm viện các vị sư thúc đang quản,

Bình thường năm ngày vừa đến, bảy ngày một thăm, e sợ cho trừ sai lầm, nhưng bây giờ chứ vị sư thúc đều tại trong chùa Mộc Ngự tụng kinh, không thể xuống núi! Mà này người chết ngõ hẻm lại nhất định phải quản! Làm sao bây giờ?" Hân tự hỏi tự trả lời: "Cho nên về sau chắc là bắt đắc dĩ, tháng trước sư phụ tìm ta, nói đường để cho ta thay trông giữ người chết ngõ hẻm!"

Hân vừa nói vừa cười khổ lắc đầu: "Đây đối với đệ tử mà nói, vốn là một lần tuyệt hảo thời cơ, như biểu hiện tốt, hưng Hứa sư phụ một cao hứng, liền truyền đệ tử Tân Pháp, thậm chí tiến đệ tử nhập môn cũng khó nói! Nhưng chỉ quái đệ tử ngày thường ham nhàn nhả, bỏ bê tu luyện, đến mức tu vi chậm chạp, thực lực yếu đuối!"

"Mà này người chết ngõ hẻm yêu tình quý mị cũng đều vô cùng lợi hại, đệ tử mặc dù hết sức nỗ lực, có thể lúc đầu còn có thể, về sau quý kia yêu càng ngày càng mạnh, cũng càng ngày càng nhiều, đệ tử liền lại ngăn cản không nổi, Tài biến thành dạng này!"

"Thì ra là thế!"

Tiêu Vân vừa mới nghe xong thời điểm, chưa tỉnh dị dạng.

Còn trong lòng có phần không có ý tứ, ám đạo như thế nói đến, vậy cái này Lý vận thành dạng này, còn là mình nguyên nhân, không phải mình bá sư, hân cũng sẽ không bị này tội.

Là lấy Tiêu Vân liền cười: "Như thế, này trước đây vất vả ngươi!" Ngừng nghĩ, lại nói: "Nhưng đã ta tới, cái này chết người ngõ hẻm liền giao cho đúng là ta, ngươi lại an tâm tĩnh dưỡng!"

Tâm hân đường việc này bởi vì chính mình mà lên, vậy mình liền đi giải quyết là được!

Cho nên nói xong Tiêu Vân liền chuẩn bị quay người trực tiếp đi chết người ngõ hẻm.

Chỉ là bước chân còn chưa có thể mở ra, liền nghe Lý vận lại bận bịu nói: "Sư thúc nhưng là bây giờ liền muốn đi chết người ngõ hẻm?"

"Đúng"

Tiêu Vân gật đầu: "Âm Quý hại người, trước qua xử lý một chút lại thuyết cái khác!"

"Người sư thúc kia lại đầu tiên chờ chút đã!" Lý vận kính nói: "Đệ tử mặc dù thân thể yếu thể hư, không thể cùng được, nhưng cũng không có thể nhìn sư thúc một mình tiến về!"

Nói xong cũng quay người đối bên cạnh phụ nhân phân phó nói: "Tú nhi, qua đem Thiết Mộc Kim Bát mang tới!"

Bên cạnh một mực chưa chen vào nói phụ nhân giờ phút này nghe vậy sững sờ, sau đó lại biến sắc: "Vận tử! Vật kia. . ."

"Cho ngươi đi ngươi liền đi!"

Lý vận sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái: "Gia bảo mặc dù quý, nhưng há có sư thúc an nguy trọng yếu!"

Phụ nhân lập tức gấp hơn,... tiến lên một bước, càng lo lắng nói: "Vận tử, không được a, này Kim Bát không thể. . ."

"Bớt nói nhảm! Nhanh đi!"

Nhưng mà Lý vận không đợi nàng nói xong cũng lại răn dạy: "Phụ nhân nhà, nguoi hiểu cái gì! Nhanh đi!"

Phụ nhân kia không có cách nào, nhìn xem Lý vận, nhìn nhìn lại Tiêu Vân, sau đó sắc mặt giống như là hoảng loạn, lại là xấu hổ, sau đó nóng lòng lấy xoay người đi!

Bên này Lý vận Tái lại đối Tiêu Vân cười khò nói: "Sư thúc thứ lỗi, Nội Tử chưa đọc qua Thi Thư, hơi tham luyến thế tục bảo bối, sư thúc chớ trách!"

"Sư diệt nói quá lời!"

Tiêu Vân cười, nhưng trong lòng nhú mảy, nhìn xem này đi ra ngoài phụ nhân, không khỏi phát giác không đúng, sau đó vốn nên từ chối nhã nhận tuyệt này cái gọi là bảo bối Tiêu Vân cũng không có mở miệng cự tuyệt.

Sau đó hơi suy nghĩ, Tiêu Vân liền nhìn chăm chú lại nhìn kỹ Lý vận, gặp hấn sắc mặt tái nhợt, hốc mắt hãm sâu, gặp Tiêu Vân trông lại, hấn bận bịu thì lễ, cúi đầu: "Sư thúc chờ một chút!"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân như cũ sắc mặt mỉm cười, nhưng trong lòng đã sinh nghi.

Muốn từ bản thân lúc đó mới vừa vào Thanh Sơn Tự, theo Thanh Huyền sư huynh tiến về Tháp Lâm quét sạch, kết thúc về sau, hai người hướng Tháp Lâm Tầng dưới cùng qua, chính mình có khoảnh khắc như thế bị Tăng Quý cuốn lấy, sau đó lúc ấy Thanh Huyền sư huynh phát giác không đối với đó về sau, hấn là trước tụng chú, sau đó lấy Phật Chương tự chụp chính mình một chút, dùng cái này đến phán định chính mình phải chăng bị Quý Hồn quán thân!

Nghĩ đến đây, Tiêu Vân ngược lại lại khẽ cười nói: "Sư diệt, ta nhìn nguoi khí thể Kiệt Sức, lại là nguoi tụng một chú cầu phúc!"

"Không cần không cần!"

Lý vận bận bịu nói: "Sao dám làm phiền sư thúc!"

"Ài, không sao cả! Việc rất nhỏ!"

Tiêu Vân nói, khoát khoát tay, lập tức liền đọc Vãng Sinh Chú!

Hấn Vãng Sinh Chú không thể coi thường, bình thường Âm Hồn Quý Thể, khó mà tới!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cự liễu

Phía trước nói qua, Tiêu Vân Vãng Sinh Chú không phải bình thường, tầm thường Quý Hồn gặp được không chết cũng tàn phế.

Nhưng là nếu không phải Quý Hồn, mà là nhân thể, nhưng là không còn tác dụng.

"Đa tạ sư thúc!"

Tiêu Vân chú ngữ, Thiền Âm rục rờ, Lý vận nghe xong chỉ cảm thấy tâm linh không tỉnh, tựa hồ qua lại đủ loại, đã đảo mắt thành không.

Này ân oán tình cừ, đều hóa thành một sườn núi Hoàng Thổ, công danh lợi lộc, cũng bắt quá là xem qua mây khói.

Trong lúc nhất thời, tâm trong vát Linh Cảnh, mọi loại buông xuống.

Có thể sau một khắc, khi hấn nhìn thấy phụ nhân kia cầm một cái sắt sắc Kim Bát tới, cái kia trong mắt dị sắc lại lần nữa thoáng qua mà qua!

Tiến tới tiếp nhận này Kim Bát, lại cung cung kính kính đưa cho Tiêu Vân: "Sur thúc, này bát vì Gia Tổ truyền lại, không còn nó dùng, chỉ là tại gặp được Lệ Quý thời điểm, có thể hóa thành sắt che đây, ngăn cản một lát! Sur thúc cầm chỉ, có thể tại thời khắc mấu chốt tranh đến một trong nhảy mắt!"

"Ngô!"

Tiêu Vân trước gật gật đầu: "Ta vốn nên không nhận, nhưng sư diệt Chí Thành, không thu ngược lại không tốt, như thế, ta liền tạm thời tùy thân mang theo, đợi từ ngõ hẻm trong đi ra, ta lại hoàn hoàn chỉnh chỉnh, trả lại sư diệt!"

"Sur thúc chuyện này!"

Lý vận liền cười: "Sur thúc tùy ý sử dụng chính là, không cần trả lại!"

Tiêu Vân lại cười, không khách khí nữa, sau đó đưa tay tiếp nhận.

Có thể vừa chạm đến tay, trong lòng của hắn liền sững sờ dưới, sau đó biểu lộ bất biến, nhìn xem Lý vận, khẽ mỉm cười cáo từ: "Kim Bát đã đến tay, sư diệt lại giải sầu, này người chết ngõ hẻm tại ta mà nói hơi không đủ nói, chạng vạng tối đã có thể trở về!"

"Vâng!"

Lý vận trước cung kính xác nhận, sau đó lại lấy ra một cái chìa khóa: "Sur thúc, người chết ngõ hẻm phía nam vì ta Lý gia tổ trạch, đại môn đã không thể khóa, nhưng cửa sau có thể cầm chìa khoá tiến vào, trở ra, hoa viên bắc tường bên cạnh có một dưới đường tiểu cửa khép hờ, sư thúc có thể từ cửa này qua!"

Nói xong lại chấp lễ: "Đệ tử không tiện theo hướng, chỉ thỉnh Hậu sư thúc tin lành!"

"Ừm!"

Tiêu Vân lại cười, tiếp nhận chìa khoá, lại ngừng một lát.

Sau đó bỗng nhiên cười cười, nói: "Lý vận, ta đợi Phật môn đệ tử, Thanh Quy Giới Luật cực nghiêm, trong ngoài nhóm đều phải tuân thủ, nếu không Giới Luật Đường nghiêm trị không tha!"

Dứt lời ngừng nghĩ, lại thán nói: "Lại trong thiên địa này, Cừ Đầu Tam Xích có Thần Minh, ta đợi nhân gian làm việc, Âm Ti Tiên Phủ đều đều nhất nhất Minh ghi chép! Là lấy người đang làm, trời đang nhìn, tích thiện nhà tất có Dư Khánh, tích ác người tất có dư ương! Này nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng, nhất muội giấu diếm người đã thương người người, đến lúc đó chỉ sợ không để tại tự chịu diệt vong!"

Lý vận nghe xong sững sờ, đưa cho Tiêu Vân chìa khoá tay chợt khẽ run, sắc mặt hơi hơi khó chịu, cái trán có Hãn Ẩn ra, trong lòng kinh nghi bất định: "Sur thúc giáo huấn là!"

Ánh mắt lấp lóe nhìn Tiêu Vân vài lần, chung quy là chỉ chú ý tới Tiêu Vân này Tài mười một mười hai tuổi tuổi tác.

Trong lòng thâm nghĩ, chỉ là mười một mười hai tuổi, lại có thể thế nào? Lập tức liền lại trong lòng vừa vững, mở miệng trầm giọng lại nói: "Ngày sau đệ tử nhất định nhớ kỹ sư thúc dạy bảo, ngày đi Tam thiện, chuộc lại sai lầm!"

Tiêu Vân nghe xong khẽ lắc đầu, không hề nói nhiều: "A Di Đà Phật! Bần tăng cáo từ "

"Sur thúc đi thông thả!"

Nói xong Tiêu Vân xoay người bước đi, đằng sau Lý vận cung cung kính kính tiễn đưa, bên cạnh phụ nhân kia cháy hoảng sợ thất thố.

Tiêu Vân hét thây như là không thể nhìn thấy.

Đi ra ngoài, ngẩng đầu nhìn này thu dương loá mắt, lại nhân tính mỏng mát.

Đi trên đường, Tiêu Vân biểu lộ nhàn nhạt.

Trước đó tại Lý Vận Gia bên trong lần đầu nghe Lý vận thuyết, Tiêu Vân không có cảm giác đi ra dị dạng, còn âm thầm không có ý tứ, tưởng rằng chính mình sai.

Nhưng bây giờ, còn muốn lên Lý vận thuyết, Tiêu Vân liền lại lắc đầu, cái này Lý vận, quá hội nói dối.

Theo ý hắn, hắn thành cái dạng này, là bởi vì lúc trước Thanh Sơn Tự chùa Chung Chấn vang, ngoại môn đệ tử không có cách nào đến người chết ngõ hẻm, bởi vậy Thanh Lâm đến mới khiến cho hắn thay trông giữ người chết ngõ hẻm, tiến tới mới đưa đến hắn bị Âm Quý hại thành cái dạng này.

Theo Lý vận chính mình lời nói giảng chính là cái này ý tứ, nhưng vấn đề là, Lý vận không biết, hắn chuyện này là Tiêu Vân một cái nhiệm vụ.

Mà nhiệm vụ này,

Là tại hệ thống cấp năm đổi mới thời điểm Tài đổi mới đi ra.

Nhưng là, cấp năm đổi mới lúc ấy, Tiêu Vân còn tại Thanh Thạch Đáy Cốc, vẫn là ngoại môn đệ tử, còn không có bị Không Ý thu làm đệ tử. Không Ý là về sau mang Tiêu Vân trở lại Phong Lâm viện về sau, mới mở miệng chuẩn bị thu Tiêu Vân làm đệ tử, sau đó các loại giữa trưa ngày thứ hai, cho Tiêu Vân đo xong tư chất về sau, Tài gõ vang chùa chuông!

Cho nên cái này nhìn rất rõ ràng, nhiệm vụ xuất hiện, so chùa chuông gõ vang muốn sớm ngày! Chẳng khác gì là thuyết, chùa chuông chưa vang trước đó, hần đã tiến vào người chết ngõ hẻm, sau đó bị Quý Triền ở!

Đây cũng chính là chứng minh, Lý vận bị Quý Triền, theo về sau Thanh Lâm để hần đi chết người ngõ hẻm không có chút nào quan hệ!

"Nhưng hần vừa mới hần lại đem mình bị Âm Quý quán thân nguyên nhân, đều giao cho Thanh Lâm Sư Huynh để hần đi chết người ngõ hẻm!"

Trên đường, Tiêu Vân chưa phát giác lác đầu: "Chỉ sợ Thanh Lâm Sư Huynh căn bản cũng không có để cái này Lý vận chuyển qua người chết ngõ hẻm "

"Càng thậm chí hơn tại, cái này Lý vận, căn bản cũng không phải là Thanh Lâm Sư Huynh đệ tử!"

Nghĩ đến đây, Tiêu Vân một tay một nắm, găm rung động thùng thùng, sắc mặt cuối cùng vẫn là trở nên không thể nào đẹp mắt.

Hần vốn là tới cứu người làm việc tốt, lại trong lúc vô tình cứu một cái bạch nhãn lang, cái này đôi ai, ai đều khó chịu!

"Mà lại nếu như ta đoán không lầm, này cửa sau khóa, hần là hồng, không cần chia khoá cũng có thể mở!"

"Nếu như ta còn tài liệu không tệ, người chết ngõ hẻm trong, chỉ sợ có cơ quan khác!"

"Nếu như ta lại tài liệu không tệ, trong cơ quan, sẽ có người đang chờ ta!"

Nghĩ đến, Tiêu Vân lại khẽ lác đầu, lại thán

"Thượng thiên có đức hiếu sinh, ta liền Quý Đô có thể thả nó một ngựa, càng có thể hướng người "

"Chỉ là trời gây nghiệt, còn có thể sống "

"Nhưng tự gây nghiệt, không thể sống!"

"Lý vận a Lý vận, ta đã cho ngươi thời cơ, nhưng có thể hay không nắm chặt, coi như xem chính ngươi!"

Thiên Vũ mặc dù đại không nhuận vô căn chi thảo, Phật môn mặc dù phổ biến không độ không tin người.

Như thế nào người không có duyên?

Bị Phật cứu, lại như cũ khẳng khẳng hại Phật, cái này tức là người không có duyên!

Cho nên có đôi khi cũng chỉ có thể cảm khái, hàn băng theo lạnh, lạnh bất quá nhân tính, Âm Quý lại âm, âm bất quá nhân tâm!

Đi dạo thân thể, Tiêu Vân chuyển tiến ngõ hẻm, rẽ trái rẽ phải.

Tung Dương trán, cực độ phồn hoa

Tứ Môn thịnh cảnh, tám điểm bảo địa, biến người mãnh liệt,... khó kiếm tăm hơi.

Một lúc lâu sau, Tiêu Vân lại xuất hiện tại Bắc Môn bên trong 50 bước chỗ.

Nơi này một góc cổ liễu rủ xuống đất, chứng kiến tuế nguyệt ngàn năm đẳng đặc.

Tiêu Vân quá khứ, vỗ vỗ

"Thượng Cổ Đại Thần Thần Đồ Úc Lũy tại bất được nguy hại nhân gian ác quỷ về sau, liền lấy cành liễu đem trời lại cho ăn Cự Hồ, là lấy cây liễu từ xưa đến nay có trừ tà chấn động quỷ tác dụng "

"Cho nên ngàn năm trước, vị kia gieo xuống cái này khóa cổ Liễu lão tiền bối, chỉ sợ cũng đã tính toán cho tới hôm nay!"

Dưới cây liễu, Tiêu Vân hơi hơi ngửa đầu, ánh mắt phảng phất giống như xuyên việt thời không, nhìn thấy ngàn năm trước một vị thương xót lão nhân, dùng hai tay rung động rung động, ở chỗ này tịnh trọng cắm xuống một khóa tình tế cây khôi liễu.

Sau đó ngày tháng trôi đưa, Đầu Chuyển Tinh Di, Tê Liễu no bụng trải qua Phong Thủy phơi nắng, mưa rơi tuyết chôn, nhin xuống ngàn loại thống khổ, mọi loại chỉ trích, sẽ thành cái này ngàn năm đại thụ, Quý Môn cự liễu!

"Không dễ dàng! Thật không dễ dàng!"

Tiêu Vân lại vỗ vỗ, thán nói: "Nếu người cái này Lão Liễu có linh, này trấn thủ âm ngò hẻm trải qua nhiều năm, sợ cũng là công đức vô lượng!"

Cười, đưa tay tùy ý gãy cành liễu xuống tới.

"Mượn người một cây cành liễu, về sau ta liền dùng nó bên trên đánh Lệ Quỷ, dưới tròng phạt gian nhân!"

Đứt lòi lại vỗ vỗ này cổ liễu, mà sau đó xoay người sai bước rời đi, đi đến người chết ngò hẻm phía nam, này Lý vận trong miệng Lý gia tổ trạch nơi cửa sau.

Đi qua qua, nhìn từ xa khóa sắt giữ cửa

Nhưng đến gần xem xét, đã thấy này khóa sắt rắn chắc, có thể này khóa chụp cũng đã đứt gãy, Tiêu Vân chỉ nhẹ nhàng kéo một cái, liền đem nó cho toàn bộ kéo xuống đến, sau đó môn kia 'Kẹt kẹt' chính mình liền mở!

"Thật đúng là không ra ta đoán trước!"

Gặp tình huống như vậy Tiêu Vân không khỏi lắc đầu bật cười, trước khi đến hắn liền liền dự đoán, nếu như hắn đoán không lầm, vậy cái này cửa sau khóa hắn là hồng, không cần chia khoá cũng có thể mở.

Hiện tại xem ra, quả thật không giả!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Người chết ngò hẻm

Môn đã mở, Tiêu Vân không chần chờ, cất bước đi vào, gặp đầy mắt cỏ hoang um tùm, trùng Xà đầy đất, một bước quá khứ, hù dọa bao nhiêu côn trùng kêu vang gào thét.

"Đại Thiện nhà trăm năm khô mọ phần không sinh sâu kiến, cực ác chỗ không quá ba ngày ruồi Xà đầy đất "

Nhàn nhạt một câu, quanh thân Phật Quang nổi lên, trăm súc cúi đầu tránh lui.

Dạo chơi hướng qua, chuyển lấp kín tường cũng là hoa viên, trong hoa viên Già Sơn sụp đổ, Bách Hoa khô bại, ao nước khô cạn, cá chết tôm diệt.

Trung gian hai cây đại thụ đã thành héo úa, nhưng Thiên giữ lại cho mình một đường sinh cơ, cây kia chỗ còn có Lục Ý điểm điểm.

Cái này các loại cảnh tượng, Tiêu Vân khẽ quét mà qua, ánh mắt tụ tại này bắc tường, quả gặp một cái củ cửa khép hờ, Tiêu Vân quá khứ, chưa mở cửa, liền cảm giác lãnh ý Sâm Sâm.

"Quả thật là Âm Khí nơi tụ tập!"

Tiêu Vân nhú mày, nơi này muốn so người chết ngò hẻm cửa ngò Âm Khí nặng hơn gấp mấy chục lần.

"Này cửa ngò cổ liễu, sợ thật sự là một vị tiền bối Đại Đức cố ý trồng, gây nên cũng là mượn cây liễu chi thể, đến ngăn trở cái này dày đặc Âm Khí!"

Lược lại nhú mày, Tiêu Vân thấp hào 'A Di Đà Phật', trên thân Phật Quang dần dần úc, đứng xa nhìn chiếu sáng rạng rỡ, giống như Kim Phật tại thế, sau đó mở ra công tre, nhất thời một trận âm phong đánh tới, gọi lên Tiêu Vân trên thân Phật Quang như điểm.

"Thiện tai!"

Mi đầu lại nhăn, cất bước đi vào, chưa ngẩng đầu, liền cảm giác trước mắt tối sầm lại, phảng phất giống như trong nháy mắt hoàng hôn.

Tiêu Vân khoảng chừng nhìn lại, hai bên âm mịt mờ xám đen, lại quay người, vừa mới bước vào nơi cửa nhỏ đã bị âm vụ bao trùm, ánh sáng yếu nặng nề, lối ra hoảng hốt là tại phía xa ngàn bên ngoài trăm trượng.

Nhưng rõ ràng một bước ra ngoài, liền lại là ban ngày ban mặt.

"Thiện tai!"

Tiêu Vân lại nhú mày, không nghĩ tới tình huống này thế mà nghiêm trọng như vậy.

Ngẩng đầu nhìn một chút, ở trên bầu trời Kim Ô đã hóa thành xám trắng mâm tròn, vẩy ra đường đạo âm mang, chạm vào lạnh lẽo.

Nhưng lại nhìn cửa ngõ cự liễu, đã thấy thế mà cao đến ngàn vạn trượng! Đây nguyên bản khô bại cảnh liễu bên trên lại xanh lóng lánh, Hạo Khí lẫn nhiên, hiển hách nhưng tại cái này vô tận hồi vụ đỉnh chớp hóa thành ngập trời xanh Internet, rù xuống vạn đạo Thần Tiên, tùy ý đuổi bắt quất roi, ngăn cản Âm Khí tò khắp!

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Tiêu Vân gặp chi rất mừng: "A Di Đà Phật!"

"Quả nhiên là tiền bối Đại Đức, thực liễu Thần mà hãm quỷ mị!"

Nói xong trong lòng gánh nhiễu buông xuống, có này mộc, người chết ngõ hẻm không lo!

Ngược lại tại trước mắt, tuy nhiên Âm Khí vẫn như cũ ngăn cản ánh mắt, nhưng Tiêu Vân cũng đã không sợ: "A Di Đà Phật!"

Cất bước hướng phía trước, chỉ cảm thấy Âm Khí càng lúc càng trọng, quanh thân càng lúc càng tối, Tiêu Vân không nhìn, chỉ chậm rãi tiến lên, lại không bao lâu, ngẩng đầu nhìn, thái dương hóa thành tro bàn cuối cùng bù không được Âm Khí qua thịnh, bị hoàn toàn che lấp, đã biến mất.

Nhưng đường đường Thanh Liễu vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân lại đi về phía trước, chỉ cảm thấy trống rỗng lãnh tịch, thoáng như Vạn Vật Câu Diệt, trăm loại tiêu vong, tiến tới lại ngẩng đầu, gặp Thanh Liễu mê mông.

Tiêu Vân không để ý, tiếp tục tiến lên.

Lại ngẩng đầu, Thanh Liễu mịt mờ

Lại đi.

Thanh Liễu cuối cùng cũng không thấy.

"Thiện tai!"

Tiêu Vân một tay phù hợp, tăng cơn nơi tay.

"A Di Đà Phật!"

Con đường phía trước không biết bao xa, liễu Thần đã vô pháp hộ thân, cần cảm tăng cơn hộ thể.

'Đông '

'Đông '

'Đông '

Tuyệt đối yên tĩnh trong không gian, duy tiếng tim đập Minh Mẫn nghe thấy, khủng bố áp lực khó cản!

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân thần sắc trang nghiêm, thăm vạn Dịch Cân, kim quang lại thịnh.

Nhưng khó đạt nửa tắc bên ngoài!

"Thiện tai!"

Tiêu Vân khẽ nhú mày, cảm giác Âm Khí gần người, lần thứ nhất thăm than cái này Phật Nguyên thiếu thốn.

Từng bước tiến lên, vô biên hắc ám bên trong, Tiêu Vân như là trong biển cô buồm, phiêu phiêu đặng đặng, lại kiên định tiến lên!

"Suru!"

"Ừm?"

Tiêu Vân không khỏi vui vẻ, có âm thanh!

"Suru?"

Lại một tiếng!

"Đây là. . . ?"

Tiêu Vân không nhìn thấy, nhưng trong lòng phát giác thanh âm này quen thuộc.

"Suru!"

"Ừm?"

"Suru suru suru suru!"

"Không đúng!"

Tiêu Vân giật mình: "Đây là tiền!"

"Keng keng keng keng!"

Trong nháy mắt hù dọa, trong tay Phật côn nháy mắt chuyển lên, keng keng keng đánh bay vô số mũi tên!

Võ tăng, Phật Đạo làm gốc, nhưng võ đạo cũng xưng hùng!

"Hừ!"

Ngang nhiên vọt lên, quanh thân Phật Quang phai mờ, thế nhưng Phật côn bên trên kim quang đại thịnh, chiếu rọi trăm trượng phương viên!

"Chết đi!"

Kim quang dưới, soi sáng ra này Cung Tiễn bay tới chỗ một đám rừng nanh bạo con người quá sợ hãi vứt bỏ cung Hóa Ảnh muốn trốn!

"Chạy?"

Thiếu niên tăng nhân thiếu tâm không ít, lại lạnh hừ một tiếng: "Chạy mất?"

Bên cạnh một đạo kim tăng hư ảnh xuất hiện chạy gấp dài vọt: "Đưa các người vĩnh biệt Âm Tỉ!"

"Bành!"

Kim Ảnh nhất côn nện xuống, diệt đi hắc hồn, lại thân hình hơi đổi, thoáng qua thân thể hóa mấy chục, đều cảm gây gộc quát lớn Trùng Phật, trong nháy mắt cảm cung quý thương vong hầu như không còn!

"Hừ! Tiểu ngốc lư, an dám dẫm thương ta Bộ Chúng!"

Cung quý vừa diệt, chỗ hắc ám một đường lạnh lẽo quý âm bạn lệ khí lao thẳng tới mà đến!

"Ta muốn người đền mạng!"

"A Di Đà Phật!"

Nháy mắt phía trước Kim Ảnh tiêu tán, Tiêu Vân Phật bỗng quay về kim quang Diễm Diễm, quát chói tai: "Nói nhầm thiếu thuyết, có thể hay không lưu lại tiểu tăng, lại nhìn trong tay người bản sự như thế nào!"

"Cạc cạc cạc!"

Một tiếng Quý Khiếu, hắc vụ bên trong một thanh Xích Hắc Quý Dao phá núi Cái Địa!

"Keng!"

Dao thế kia quá mạnh, không thể đón đỡ, Tiêu Vân nhanh chóng lui lại nửa bước, mà trong tay kim quang Phật côn lại huy động như roi 'Keng' điểm trúng Dao Bôi, đem đánh ra, nhưng theo sát lấy này trong sương mù hắc ảnh cũng đã huy động Quý Dao cuốn lên âm vụ thể mà trong nháy mắt hóa thành

trùng điệp đao ảnh hỗn loạn đánh xuống!

Thường nhân gặp chi, nhất định hoa mắt, không thể ngăn cản!

Nhưng Tiêu Vân sáng mắt lòng yên tĩnh, chỉ nghe trái phía trên một đường tạt phong chạy tới, nhất thời hừ lạnh: "Điều trùng tiểu kỹ!"

Cũng là Kim Côn Hóa Ảnh vô số nghênh kích đi lên!

"Keng!"

Côn Ảnh Quý Đao chạm vào nhau, Quý Đao bị cản, có thể Côn Ảnh nhưng như cũ gấp bay!

"Bành!"

"A!"

Hắc vụ bên trong một đường đè nén không được kêu đau,... chấn kinh: "Làm sao có thể! Không phải Côn Ảnh!"

"Hừ!"

Tiêu Vân lần nữa hừ lạnh!

"Phật môn áo Võ, há lại các ngươi quý mị có thể hiểu!"

Dứt lời Kim Côn trụ địa: "Bành" !

Nháy mắt sơ cuồng Phật Ảnh kinh hãi âm vụ!

"A Di Đà Phật!"

Nhất tôn cầm côn Phật Đà lâm thế, Tiêu Vân một tay hợp thành chữ thập lạnh lùng: "Nghiệt chương cũng không gì hơn cái này, Hưu lãng phí bản tăng miệng lưỡi!"

Dứt lời này Phật Đà tăng vọt mấy chục trượng, tay kia bên trong Phật côn uy áp phá núi Trảm Lãng, phá vỡ âm vụ, hướng Hắc Đao nghiệt người thẳng tắp đánh xuống!

"Tiểu nhi trò xiếc!"

Này Hắc Đao nghiệt chủ kiến này cười lạnh: "Tiểu ngốc lư cũng không gì hơn cái này!"

Âm chưa rơi thân hình lui nhanh, tâm phùng ta nhìn ngươi Phật côn có thể dài bao nhiêu!

Nhưng hần lại không ngờ tới này Phật côn lại đột nhiên nháy mắt Trương Vi trăm trượng, thô đạt ngàn thước!

Lần này hần phương Tài giết mình, như thế cự dài, không đợi chính mình chạy đến liền phải đem chính mình ép thành đen xám!

Không thể chạy! Không lại chính là tự tìm đường chết!

Vội vàng dừng lại, trong tay Quý Chú triệu sương mù tụ vì dày đặc mây đen cản lên đỉnh đầu, cắn răng đối cứng!

Có thể sau một khắc, này cự hình Phật côn rơi xuống, lại không một tia trọng lượng!

"Chuyện gì xảy ra!"

Này Hắc Đao Quý Chủ lập tức sững sờ, bóng dáng? !

Thế nhưng sau một khắc, lại chợt thấy bên cạnh số đạo kim tiền đã đâm nhanh mà đến! Muốn lại tránh đã muộn!

"Bỉ ôi!"

Hắc Đao Quý Chủ lập tức đại ngộ!

Vừa kinh vừa sợ!

"Con lừa trọc vô si đánh lên!"

Đại ngộ kinh hãi, lại khổ vì không có chút nào phòng bị, này Kim Tiền lại nhanh, chỉ trong nháy mắt 'Sưu sưu sưu' xuyên thấu đầu lâu của chúng nó, Phật Quang chiếu rọi, mới nhìn rõ đây là Nhất Hắc Giáp liêu mặt Lê Quý, nhưng lại sau một khắc, âm ba Phật tiền bạo liệt, trực tiếp đem nó thành đen xám!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Đại trận

"A Di Đà Phật!"

Đằng sau âm vụ bên trong, Tiêu Văn chậm rãi đi ra.

"Bình giả, Quỷ Đạo Dã "

"Có thể mà bày ra chi không thể, dùng mà bày ra chi không cần, gần mà bày ra xa, xa mà bày ra chi gần."

"Bình Thánh chí lý, yêu tà trộm cướp khó hiểu!"

Một bước thực sự lên đầy đất đen xám, thấy lại, phía trước âm vụ đã nhạt, cuối tầm mắt, một tòa Hắc Môn đại viện tường cao ẩn ẩn có thể thấy được.

"Người chết ngõ hẻm, không gì hơn cái này "

Tiêu Văn biểu lộ bất biến, thu hồi tăng côn, cất bước hướng đi này đại viện.

Cửa đại viện bên trên không khóa, 'Kẹt kẹt' đẩy cửa vào, Tiêu Văn mắt quét, trong môn đối diện một cái hắc vụ bình phong, sau tấm bình phong là một Vô Trùng, Vô Trùng vắng vẻ, chính đối diện một tòa ba tầng điều xuôi theo gác cao.

Tiêu Văn đi vào, gác cao bên trong Không Tịch âm đạm, không có một tia âm hưởng, yên tĩnh quý dị.

"Thiện tai!"

Quanh thân Phật Quang tái khởi, Tiêu Văn ngưng thần đề phòng, từng bước một, đi đến tầng cao nhất.

Nửa đường thuận lợi, không có bất kỳ cái gì dị dạng, mà các đỉnh chỉ có một bàn đá, còn lại cũng trống trải.

Tiêu Văn nhìn kỹ nhìn, không thấy dị dạng.

Lại bốn phía nhìn lại, lại giật mình, viện này cực lớn!

Đôi mắt chỗ, cao ốc Đình Các, kéo dài vài dặm, rộng rãi môn đại viện, liên tiếp vô cùng!

Nếu không phải là trung gian hắc vụ thủy chung che lấp, để cho người ta kiểm chế, sợ không phải một chỗ Thượng Giai đạo chơi công viên!

"Thật lớn!"

Tiêu Văn trước thở dài, sau đó lại một hồi, lại nhìn kỹ, nhưng lại nhú mày, nói rõ bởi vì này viện lạc mặc dù liên miên vài dặm, nhưng cẩn thận nhìn tra, đã thấy sở hữu viện lạc đều gần như giống nhau, như là từ trong một cái mô hình khắc đi ra!

"Ngô?"

Tiêu Văn nhú mày.

Hắn mặc dù không phải lâm viên chuyên gia, nhưng cũng biết Đạo Viện Lâm coi trọng là theo hình mà biến, nhân cơ hội mà làm, gắng đạt tới mượn cảnh tạo cảnh, tại giống như cùng không giống ở giữa sinh động sinh động, sáng tạo mỹ cảm.

Mà giống như thế như vậy, sở hữu viện lạc đều giống như đúc, Tiêu Văn người sống hai đời, chưa bao giờ thấy qua!

"Có kỳ quái!"

Tiêu Văn nhìn chăm chú, muốn tìm ra chỗ không ổn.

Nhưng nhìn tới nhìn lui, không thấy dị dạng!

"Không có khả năng!"

Tiêu Vân nhú mày, hắn không tin ở trong đó không có kỳ quặc!

Trong lòng suy nghĩ tí mĩ, quay người liền muốn xuống lầu, qua tự mình đi một chút!

Ám đạo tự mình đi một chút, hắn là có thể có chỗ đến!

Nghĩ đến liền xuống lầu, lại đi ra ngoài lại đến này Võ Tràng, muốn hướng phía sau đi.

Nhưng trước khi đi, Tiêu Vân tự động quay đầu nhìn lại, nhìn thấy cái này ba tầng gác cao, Tiêu Vân lại sửng sốt.

"Ủm?"

Trong lòng ần ần nghĩ đến cái gì, hắn đón đến, một lần nữa đi vào trở lại gác cao ba tầng, lại nhìn xuống dưới, sở hữu viện lạc đều như thế lớn nhỏ, bình thường cao thấp, đứng tại ba tầng gác cao đỉnh chớp nhìn lại, chỉ thấy phía trước một mảnh không có chút nào cách trở, một mắt vài dặm thu hết vào mắt!

"Thiện!"

Sau đó Tiêu Vân nhìn nhìn lại dưới mắt gác cao, lại chưa phát giác cười một tiếng!

Nơi đây sở hữu viện lạc đều như thế, nhưng duy chỉ có một chỗ không phải!

Cái kia chính là dưới chân gác cao, cao hơn nhiều những bộ phận khác!

Lần đầu lên thời điểm, Tiêu Vân không thể chú ý tới, thẳng đến xuống dưới về sau, Tài giật mình phát giác, tâm đạo như thuyết chỗ khác biệt, này so với đằng sau liên miên bất tận viện lạc, nơi đây gác cao không phải là đột ngột chỗ?

"Thiện tại, thiện tại!"

Tiêu Vân trước nhìn tầng cao nhất, chỉ có một bàn đá, không khác chỗ.

Xuống lần nữa lầu hai, gặp trống trơn mênh mông, tứ phía cửa sổ, không có gì cả.

Lại tiếp theo lầu, vẫn như cũ trống rỗng!

"Ba tầng xuống tới, duy chỉ có tầng cao nhất có một bàn đá!"

"Ngô!"

Tiêu Vân một lần nữa đi lên.

Nhìn này bàn đá, chính chính thường thường.

"Sẽ không không thể có dị dạng!"

Con mắt gạt người lấy rất nhiều.

Tiêu Vân đưa tay sờ nhẹ.

Lại là ôn lương!

"Noãn Ngọc?"

Tiêu Vân hơi ngạc nhiên, cái này xúc cảm, rất quen thuộc!

Đưa tay từ trên thân xuất ra một ngọc bài, bên trên khắc 'Phong Lâm Viện Chủ' bốn chữ, chính là lúc trước sư phụ ban tặng thân phận bài!

"Xúc cảm không khác nhau chút nào!"

Này bàn đá,

Theo thân phận ngọc bài, giống như đức!

Tiêu Vân cười một tiếng, ám đạo cái này bàn đá. . . Phải nói là Ngọc Trác, ngược lại là có giá trị không nhỏ!

"Không thể ai sẽ lãng phí đến dùng cực phẩm Noãn Ngọc đi làm một cái bàn!"

Thu hồi thân phận bài, Tiêu Vân lại nhìn này Ngọc Trác, lần này có trọng điểm, hẳn mảnh quan sát kỹ, không một lát, liền thấy chỗ khác biệt.

Tại này ngọc trên bàn, chính trung tâm chỗ, có một cái cực mỏng cực mỏng"? D' chữ.

"Đây là '? D' phù!"

? D phù tục truyền vì Phật Tổ Tâm Ấn, công hiệu cực lớn.

Nhưng về sau làm nhiều phong ấn chi dụng!

"Phong ấn sao?"

Tiêu Vân ngẫm lại, lấy tay sờ nhẹ dưới.

Vừa đụng phải, liền cảm giác trên đó một cổ hấp lực truyền ra, thể nội Phật Nguyên lập tức xuôi dòng chảy xuống!

Tiêu Vân lập tức kinh hãi!

Trong nháy mắt mãnh liệt thò tay kéo một cái!

"Đằng đằng đằng!"

Dùng sức quá mạnh, thể mà liền lùi lại ba bước!

"Đơn giản như vậy?"

Tiêu Vân nhất thời kinh ngạc, hẳn còn tưởng rằng sẽ rất khó rút lui mở.

"Răng rắc răng rắc!"

Cái này nói, lại nghe hữu cơ quát thanh âm mở ra, ngược lại lại nhìn ngọc trên bàn, chính trung tâm một cái hộp ngọc đã xuất hiện!

"Quả nhiên có cơ quan!"

Tiêu Vân thấy thể đi ra phía trước, liếc một chút quá khứ, liền thấy hộp ngọc kia trên đỉnh, có một cái chìa khoá hình dáng quy tắc lỗ khảm!

"Ta liền biết rõ đường!"

Tiêu Vân trong lòng hồ hững: "Thật đúng là dùng tới!"

Vung tay lên, trên tay một cái chìa khóa xuất hiện!

Chính là Lý vận cho Tiêu Vân dùng để 'Thương lượng cửa sau khóa' này một thanh!

"Hừ!"

Lại hừ lạnh một tiếng, chỉ sợ Lý vận làm sao cũng không nghĩ ra, lúc đó hẳn còn muốn lừa qua Tiêu Vân, nói đường đây là mở tổ trạch cửa sau chi dụng, lại không biết, cái này chìa khoá vừa rơi vào Tiêu Vân trong tay, Tiêu Vân liền đã biết rõ đường tác dụng!

Tên: Cơ quan chìa khoá

Thuộc loại: Đặc thù

Nói rõ: Một thanh đặc thù cơ quan chìa khoá.

"Này Lý vận còn muốn gạt ta, thực sự là. . ."

Mặt không đổi sắc hơi hơi lắc đầu, Tiêu Vân không muốn biểu hiện ra chính mình khinh thường.

Nhưng nhận việc thực mà nói, Lý vận chỉ tại Tiêu Vân, thật là tôm tép nhãi nhép, còn không bằng!

"Ta muốn nhìn, cơ quan này phía sau, là cái gì!"

Đem chìa khoá để vào lỗ khảm bên trong, Tiêu Vân lui ra phía sau hai bước, nhưng nghe một tiếng 'Leng keng' như giọt mưa vào nước thanh âm, sau đó, đã thấy này ngọc trên bàn vô cùng linh khí trong nháy mắt phóng thích!

"Oanh!"

Khoảng cách gần nhất chỉ Tiêu Vân nhất thời chỉ cảm thấy cuồng phong sóng lớn đánh tới, thể nội Phật Nguyên lập tức Phật cuồng chuyển động, thu nạp này vô tận linh khí!

Đồng thời hắn không nhìn thấy hệ thống Logo bên trong, một mực vị trí (Dịch Cân Kinh) kinh nghiệm nháy mắt bão táp!

Cơ hồ là trong nháy mắt liền đột phá 100! Hệ thống lập tức nhắc nhở (Dịch Cân Kinh) đột phá, Tiêu Vân võ đạo cấp độ đề cao, Phật Pháp Tu Vi gia tăng, thu hoạch được tự do điểm số!

Nhưng bên tai này biến động chỉ linh khí sóng lớn quả thực quá thịnh, đỉnh tai như nước ọc, khiến Tiêu Vân căn bản không có một tư một hao phát giác được hệ thống nhắc nhở!

Là lấy hắn tự nhiên cũng càng không biết, ngay tại hắn nỗ lực tới linh khí sóng lớn thời điểm, này gác cao bên ngoài kéo dài viện lạc cũng bởi vì linh khí bị rút ra, mà cấp tốc tan rã, hóa thành khói bụi!

Nhưng khói bụi phía dưới, lại là bút tích thực hiển lộ, này dài mấy dặm ngắn to lớn viện, chỉ còn trăm trượng phương viên chỉ khu nhà cũ.

Bên trong nhà một Võ Tràng, một gác cao, một Lão Ốc!

.

"Thiện tai!"

Gác cao phía trên, Ngọc Trắc đã biến mất, thoáng như từ không tồn tại.

Nhưng bên cạnh Tiêu Vân lại đại hi, chỉ cảm thấy trên thân Phật Nguyên chưa từng như này dồi dào!

Ám đạo phương Tà như có thực lực như thế, này Phật còn liền có thể trực tiếp đem này Lệ Quỷ đập chết, cũng không cần hành binh nhà Quỷ Đạo!

Sau đó lại xem xét xung quanh, nhưng gấp hết thấy biến mất, nơi đây chỉ còn một khu nhà cũ, gác cao tại khu nhà cũ trung ương, trước vì Võ Tràng, sau vì Lão Ốc.

Lại nhìn này Lão Ốc bên trong, gấp hoa đi dạo lưu chuyển, hình như có bảo bối!

Tiêu Vân nhìn xem này quang hoa,... nhẹ nhàng một tiếng hừ cười.

Sau đó phóng lên Phật Nguyên, phát giác thân thể nhẹ thể kiện, Tiêu Vân lại cười, từ ba tầng các bên trên trực tiếp nhảy xuống.

"Bành" rơi xuống đất, kích thích bụi mù, Tiêu Vân lông tóc không thương.

Sau đó ngẩng đầu, gấp này Lão Ốc bên trong, mặt đất một tòa Huyền Bí đại trận âm đạm không quan hệ, có thể phía trên đại trận, lại là một thanh Long đồ bảo kiếm quang hoa bắn ra tứ phía!

"Thiện Tai Thiện Tai!"

Tiêu Vân gấp chỉ mỉm cười, đến gần, trước gấp đại trận kia tám xuôi theo Bát Giác, ảo diệu nan giải, lại gấp này Long đồ bảo kiếm chiếu sáng rạng rỡ, bảo quang ôn nhuận.

"Ứng là một thanh từ bị chi kiếm!"

Xem hết kiếm, Tiêu Vân lại đi vào nhìn kỹ đại trận, gấp này phía trên đại trận không chỉ có Bát Giác, Bát Giác phía trên còn đều có Thiện châu, tăng côn, Niệm Châu, Bồ Đoàn, áo cà sa, Mộc Ngư, kinh thư.

Nhưng duy chỉ có một góc trên không bạch, còn thiếu một vật.

Tiêu Vân thấy thế, xoay tay, xuất ra một cái Kim Bát.

Cũng chính là trước đó Lý vận chuyển tại Tiêu Vân, nói là tổ truyền có thể hóa sắt che đây cái kia Thiết Mộc Kim Bát!

"Ai!"

Cầm này Thiết Mộc Kim Bát, Tiêu Vân lại lắc đầu, sau đó nhẹ nhàng để lên.

Buông tha về sau, đại trận không dị dạng.

Tiêu Vân cũng không vội, đưa tay truyền Phật Nguyên tiền Kim Bát, Kim Bát sáng.

Tiến tới Thiện châu, tăng côn, Niệm Châu, Bồ Đoàn, áo cà sa, Mộc Ngư, kinh thư, theo thứ tự thấp sáng, hào quang ẩn hiện, chột quang mạng bạo khởi!

'Coong!'

Đồng thời, đầu kia đỉnh chỉ kiếm cũng là càng hiển lộ tài năng, điên cuồng rung động, sau đó 'Suru' một tiếng, bảo kiếm thoát khỏi, lên thẳng thanh thiên!

Nhưng đột nhiên!

Này gác cao phía sau, một bóng người nhưng trong nháy mắt kích xạ còn như thiểm điện nháy mắt bắt lấy bảo kiếm "Âm vang" một tiếng, rút kiếm ra khỏi vỏ, điểm lạnh rực rỡ!

Có thể này cầm kiếm người, lại khoảng cách nhanh quay ngược trở lại mà xuống, về lên một đường sát cơ hướng phía dưới đáy Tiêu Vân thẳng tắp đâm tới!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Nên đi đi, nên lưu lưu

"Thiện tai!"

Nhìn người kia đánh tới, Tiêu Vân cũng không lo lắng

"Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh!"

Mấy chục đòn kiếm vang lên roi, Tiêu Vân bên người mười mấy cái có thể thấy rõ ràng cầm côn Kim Ảnh võ tăng nghiêm đứng ở Tiêu Vân trước người, hợp lực đem này cầm kiếm người ngăn lại!

"Úc?"

Cầm kiếm người rất kinh hãi: "Ngươi bắt quá chỉ là Trúc Cơ. . . . Úc? Lại là đã Nguyên Đan tu vi!"

Cầm kiếm người càng kinh ngạc: "Nửa ngày ở giữa, ngươi thế mà đột phá!"

Nhưng nói xong, nhưng lại nhú mày: "Nhưng cũng không đúng, ngươi cho dù là Nguyên Đan, nhưng như thế nào có thể ngăn cản được ta (Thiên Lang Thần Kiếm)!"

"Hiếm thấy vô cùng!"

Tiêu Vân nghe trước nhàn nhạt thoáng nhìn, về hấn: "Đây là (Sát Sinh Côn Thuật), vì Phật Môn Phật Võ, không phải là tầm thường vũ kỹ nhưng so sánh!"

Đón đến, Tiêu Vân lại nhìn xem này cầm kiếm người, lại khẽ nhú mày: "Lý vận!"

Người tới chính là Lý vận!

"Ngươi khẳng khái muốn giết ta?"

"Không tệ!"

Lý vận nghe vậy hừ lạnh, ánh mắt kiệt ngạo, bề ngoài không ai bì nổi, không còn trước đó này kính cẩn bộ dáng!

"Sư thúc, xin lỗi! Thần Ma Giới chính là Thần Ma chỗ, không phải ta các loại phạm nhân có thể đợi! Sư diệt nhất định phải mượn sư thúc chi hồn, về ta Trung Châu!"

"Trung Châu?"

Tiêu Vân lại nhú mồm: "Đó là nơi nào?"

"Đó là nơi nào, sư thúc không cần hỏi nhiều!" Lý vận lại cười lạnh: "Chỉ sư thúc cho ta mượn cả đời chi hồn, sư diệt ngày sau định là sư thúc khác Trường Sinh Bài, vĩnh thế cung phụng!"

Nói xong trường kiếm trong tay vung lên, lần nữa nhanh đâm mà đến!

Nhưng mà Tiêu Vân lại chỉ nhẹ nhàng lui lại một bước, trong tay Phật côn chỉ hướng đại trận, nhàn nhạt nói: "Đừng nhúc nhích, nếu không ngươi lại nhìn là ngươi kiếm nhanh, vẫn là ta còn nhanh!"

"Ngươi!"

Lý vận nghe vậy lập tức sững sờ!

Hắn muốn trở về, nhất định phải mượn dùng trận này!

Như Tiêu Vân hủy đại trận, hắn thật là liền không thể quay về!

Nhất thời nhuróng mồm: "Thanh Vân, Phật môn giảng sát thịt nuôi chim ưng, lấy thân thể tự hổ, ngươi sao không bắt chước tiên hiền!"

"Ồ?"

Tiêu Vân kinh ngạc: "Ngươi biết rõ đạo ta?"

"Tự nhiên!"

Lý vận thoáng nhìn, cười lạnh nói: "Ta Thanh Sơn Tự Phong Lâm viện Viện Chủ Không Ý Đại Sư chi quan môn đệ tử, Chung Chấn vang chín lần, Thần Ma nghe lệnh! Thật là uy phong a! Ta há có thể không biết!"

"Úc?"

Cái này Lý vận lời nói bên trong, ghen ghét chỉ ý cực thịnh!

Sau đó ngừng lại, Tiêu Vân liền kinh ngạc hỏi: "Vậy ngươi giết ta, cũng là bởi vì ngươi ghen ghét ta?"

"Ghen ghét?"

"Ngươi thuyết ta ghen ghét? Ghen ghét ngươi! Ha ha ha ha ha!"

Vốn đang bình thường Lý vận đột nhiên Dương Thiên cuồng tiếu: "Muốn ta Lý vận, hai tuổi có thể thơ! Bốn tuổi có thể Võ! Sáu tuổi bên trong tú tài! Bảy tuổi luyện kim Cốt! Tám tuổi đến Cử Nhân! Chín tuổi rèn Long gân! Mười tuổi đến Tiến Sĩ! 11 tuổi Hậu Thiên Đại Thành! 12 tuổi thiếu niên huyện lệnh! Mười lăm tuổi Tiên Thiên Đại Thành! Hai mươi tuổi thành công Trúc Cơ! 25 ngưng tụ thành Nguyên Đan! 33 luyện ra Vũ Hồn! 43 tu thành Âm Thần, vắn đỉnh Võ Lâm Minh Chủ! 55 lại Nghịch Chuyển Âm Dương, thành tựu Dương Thần! 62 Phá Toái Hư Không, giá lâm Thần Ma Giới! Ta Lý vận như thể tài năng ngút trời, từ xưa đến nay kỳ tài, sao lại ghen ghét như ngươi loại này sinh ra Trúc Cơ, cho tới bây giờ vẫn là Trúc Cơ phế vật!"

Trong miệng thuyết không ghen ghét, cũng hắn giải thích, lại ánh mắt đỏ thẫm, bảo kiếm trong tay bỏ ngang chặt nghiêng, Tiêu Vân phía trước Sở Tôn Kim Ảnh toàn bị đánh tan!

"Thanh Vân, ngươi nếu là bị ta một kiếm giết cũng liền thôi, như gan dám phản kháng, ta sẽ làm cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!"

Giải thích, một thanh trường kiếm lần nữa hướng Tiêu Vân đâm nhanh mà đến!

"Chờ một chút!"

Tiêu Vân vung tay lên lại là Sở Tôn Kim Ảnh, lần nữa ngăn trở hắn: "Ta hỏi lại ngươi một câu!"

Lý vận oán hận, nhưng Kim Ảnh dây dưa, hắn lại không dám sử dụng kiếm khí, sợ hủy đại trận, chỉ phải chủ động lui ra phía sau một bước, cắn răng lại nói: "Thuyết!"

"Ngươi vì cái gì giết ta, không giết ta những cái kia ngoại môn sư huynh?"

Lý vận nghe vậy lập tức sững sờ, lại một buồn bực: "Bớt nói nhảm! Ai bảo ngươi vừa vận tiến dụng vào đến!"

Tiêu Vân thấy thế cười một tiếng: "Ngươi không phải là đánh không thắng bọn họ?"

"Ngươi muốn chết!"

Lý vận lần này trong nháy mắt nổi giận,

Trường kiếm trong tay 'Bá bá bá' chớp mắt đem Tiêu Vân trước người chỉ Kim Ảnh toàn bộ giết hại không còn, sau đó lại không chần chừ, một kiếm đâm về Tiêu Vân cổ họng!

"Chết đi cho ta!"

"Ai nha!"

"Bành!"

"Ách!"

"Keng lang lang!"

Lại là ngay tại Lý vận trường kiếm đâm đến Tiêu Vân cổ họng nháy mắt!

Lý vận sau lưng đột nhiên xuất hiện một đường ngu ngơ thân ảnh một phát bắt được Lý vận chân sau vung lên đến cũng là 'Bành' một chút nện trên mặt đất ném ra một cái hố to!

Trong hầm Lý vận khoảng cách bị nện thất khiếu chảy máu! Trong tay Thần Kiếm cũng rời khỏi tay, keng lang lang ngã trên đất!

"Ai nha ai nha!"

"Người người này, thế này nhẩn tâm, như thế từ thiện Tiểu Trường Lão cũng giết!"

Người đến hắc hắc cười ngây ngô, bất mãn liếc liếc một chút trong hầm Lý vận, lại cười hắc hắc hướng Tiêu Vân đi tới, gãi gãi đầu, không có ý tứ nói: "Hắc hắc, Tiểu Trường Lão, ta tới. . . Tới chậm!"

Nói xong không đợi Tiêu Vân mở miệng, lại lại vội vàng hắc hắc lại cười ngây ngô nói: "Bất quá, không, không oán niệm ta, là, là lão mù! Hẳn sợ người, không dám tới, ta sinh ra cứng rắn chảnh, hẳn mới đến, cho nên, hắc hắc, chậm trễ thời gian!"

Tiêu Vân: ". . ."

Tiêu Vân nghe được im lặng, sờ sờ cổ họng, một vệt máu.

Này bảo kiếm cũng không gần người, là bảo kiếm tự mang kiếm khí, đâm bị thương hầu da.

"Người nếu là chậm thêm đến nửa phần Tu Di, ta sợ là liền phải đi gặp Diêm Vương!"

"Hắc hắc, hắc hắc!" Đức Từ lại ngu ngơ sờ đầu một cái: "Không, sẽ không, lão mù thuyết, người quan nhi so Diêm Vương lớn, hẳn, không dám, không dám, thu người!"

"Ồi!"

Tiêu Vân cũng không biết là khí, vẫn là đề

"Tính toán! Lão mù ở đâu! Để hắn đi ra gặp ta!"

"Úc!"

Đức Từ cười hắc hắc, quay đầu hô: "Lão mù! Lão mù! Người đi ra!"

Hô hai tiếng, không ai lý.

Đức Từ lại gãi gãi đầu, cười hắc hắc: "Tiểu Trường Lão, ta qua, bắt hắn đi ra!"

Nói từng bước một lao đảo đi đến lầu các bên kia, Tiêu Vân liền nghe đến bên kia hai người nhao nhao

"Lão mù, Tiểu Trường Lão, bảo người!"

"Ta không tại ta không tại! Người đi cùng hắn thuyết, liền nói ta không có tới!"

"Người, bớt nói nhảm, nhanh đi!"

"Thuyết không hề, cũng là không hề, khác kéo ta!"

"Ít, bớt nói nhảm!"

Đức Từ cười hắc hắc, kéo dậy lão mù Thối, cứ thế mà kéo qua!

"Bành!"

Hướng Tiêu Vân phía trước một ném!

"Tiểu Trường Lão, đến!"

Tiêu Vân nhìn lại, này lão mù lại nằm rạp trên mặt đất, đầu cũng không dám nhấc, lời nói cũng không dám thuyết, run lấy bầy!

Tiêu Vân nhìn thờ dài lắc đầu, cái này lần thứ ba gặp!

Vẫn là như vậy!

"Thôi thôi!"

Tiêu Vân cũng lùi lại để cho hắn đứng lên, trực tiếp chỉ chỉ trong cái hố kia mặt Lý vận, liền hỏi: "Lão mù, này nhân sinh bình, nguoi nhưng có biết?"

Lão mù nghe vậy liền 'Thùng thùng' đập đầu: "Hồi, về. . ."

"Gọi ta trưởng lão là được!"

"Hồi, về trưởng lão, biết rõ, biết rõ đường!"

"Cho ta thuyết thuyết!"

"Vâng!"

Lão mù cúi đầu nằm trên đất, cũng không ngẩng đầu lên, trong miệng ngược lại ổng trực tử đồng dạng: "Người này Danh Lý vận, chính là Hạ Giới Trung Châu nhân sĩ, thuở nhỏ thiên tư còn tốt, hai tuổi có thể đồng, ba tuổi có thể Võ. . ."

"Chờ một chút!"

Tiêu Vân phát tay: "Hạ Giới không cần Đề, chỉ nói hắn có hay không là ta Thanh Vân chùa đệ tử, cùng vì sao muốn giết ta!"

"Vâng!"

"Người này là Thanh Sơn Tự Phong Lâm viện tục gia đệ tử, sư tòng Phong Lâm viện võ tăng Thanh Lâm "

"Người này mặc dù tại hạ giới thiên tư còn tốt, nhưng ở Thần Ma Giới làm theo bất quá tầm thường, bá sư Thanh Lâm, cũng bất quá là Thanh Lâm nhìn nó võ vận không dễ, tu luyện gian nan, là lấy Tài thu hắn làm tục gia đệ tử "

"Nhưng người này lòng cao hơn trời, kiết ngạo thành tính, từ cho là mình chính là tài năng ngút trời, là lấy lòng dạ không thuận, lâu dài động lại, lại kiêm Phật Pháp Tu Vi không đủ, lại Cường Tu Phật môn cao thâm vũ kỹ, là lấy dẫn đến tâm ma xâm lấn, đã thành Ma Thai "

"Sau đó hắn tình cờ nhặt được nơi đây có thông hướng Hạ Giới chỗ, là lấy hắn muốn vãn thủ đoạn, cầm tới quan trọng chi vật "

"Nhưng thượng hạ lưỡng giới có khác, muốn thông qua nơi đây Hạ Giới, cần một tên nhân quả Sinh Hồn, mà hắn là Phật môn đệ tử, cho nên cần là Phật môn đệ tử chi hồn "

"Nhưng hắn vốn là tu vi hữu hạn, thực lực không đủ, thêm nữa tâm ma xâm lấn, thực lực tổn thất càng lớn hơn, là lấy vô pháp cướp đoạt thể gian Hành Tăng hồn phách "

"Mà Thanh Sơn Tự ngoại môn chư đệ tử lại đồng hành không rời, hắn cũng vô pháp bắt được thời cơ, bởi vậy Tài khi nhìn đến trưởng lão thời điểm, lập tức ma niệm nổi lên, sợ thời cơ chớp mắt là qua, là lấy khoảng cách định ra kế hoạch, muốn giết trưởng lão!"

"Chỉ là hắn vừa bị Âm Quỷ xâm thể, thực lực lại tổn hại, mà lại sợ trưởng lão ẩn giấu thực lực, là lấy hắn mới đưa Chư Vật đưa Vu trưởng lão, sau đó lừa gạt trưởng lão trải qua người chết ngõ hẻm tới nơi đây, đến một lần tiêu hao trưởng lão thực lực, thứ hai mượn trưởng lão chi thủ diệt trừ Âm Quỷ, thứ ba âm thầm điều tra trưởng lão nội tình!"

"Về sau, chờ phân phó hiện trưởng lão chi thực lực xác thực thua xa với hắn về sau, hắn Tài dám hiện thân đoạt kiếm, muốn trực tiếp lấy trưởng lão hồn, đưa nó rời đi nơi đây, quay lại Trung Châu!"

"Nhưng bị Đức Từ kịp thời ngăn cản, cũng đem đánh thành trọng thương, giờ phút này đã là sắp chết chi thể!"

"Thì ra là thế!"

Tiêu Vân tỉnh ngộ, lại nhìn này trong hăm Lý vận liếc một chút, lúc trước làm sao khổ vỡ vụn?

Ngừng ngừng, Tiêu Vân hỏi: "Ta hỏi lại ngươi, Thanh Lâm Sư Huỳnh có hay không để hấn thay trông giữ người chết ngõ hẻm?"

"Không thể!"

Lão mù về nói: "Người chết ngõ hẻm có cô Ryu Jin thủ, người bình thường các loại chỉ cần không chính mình đi vào, này cho dù là một năm không rõ Âm Khí cũng không sao!"

"Ngô!"

Tiêu Vân ngay tại nhìn một chút này Lý vận: "Như thế nói đến, hấn cũng là toàn lại gạt ta?"

"Đúng vậy!"

"Ôi!"

Tiêu Vân liếc này Lý vận liếc một chút, lại đối Đức Từ nói: "Trước tạm khác để hấn chết, mang lên hấn, theo ta đi Phong Lâm viện, đem giao cho Thanh Lâm Sư Huỳnh xử trí!"

"Hắc hắc, hắc hắc, được!"

Đức Từ nói, liền tiến lên bắt này Lý vận.

"Chậm . . Chậm . ."

Có thể giờ phút này, này Lý vận, nhưng lại miễn cưỡng mở miệng, thần sắc thê thảm!

"Sư. . . Sư thúc, đệ. . . Đệ tử, biết rồi. . . Biết sai! Lại. . . Lại. . . Nhìn. . . Xem ở,... đệ tử. . . . Thời gian. . . Không nhiều. Đưa. . . Đưa, đệ. . . Đệ tử, gần. . . Gần. . . Ta. . . . Tổ. . . Tổ Địa. . . Có thể. . . Vừa vận rất tốt!"

Nói xong rơi lệ, cầu khẩn nhìn về phía Tiêu Vân!

Tiêu Vân nhú mày, thờ dài, chung quy là động lòng trắc ẩn.

Phát phát tay, để Đức Từ dẫn hấn quá khứ!

"Đức Từ, tiễn hấn quá khứ!"

"Hắc hắc, hắc hắc, được!"

Đức Từ sẽ không từ bỏ, trực tiếp lại kéo đến đại trận chỗ!

"Nhiều. . . Tạ!"

Lý vận hai mắt nhắm lệ một tia giải thoát, đại trận bên trong ánh sáng dâng lên, Lý vận Sinh Hồn bị hút đi vào!

Bồn Nhất tuyệt đại kiêu hùng, lại sau cùng thế mà rơi vào tình trạng như thế, rốt cuộc có thể biết rõ vì sao có nhiều người như vậy, thà làm đầu gà, không vì Phụng Vĩ!

"Ai!"

Tiêu Vân không khỏi, trong lòng cũng có phần cảm giác khó chịu.

Khẽ lắc đầu: "Thiện tại! Dù sao cũng là ta Thanh Sơn Tự Môn Đồ!"

"Ta lại là người tụng một Vãng Sinh Chú, nguyện người kiếp sau, đầu thai Thần Ma Giới!"

Tiêu Vân nói, đi đến đại trận một bên, tại Lý vận bên cạnh thi thể khoanh chân ngồi xuống, trong miệng Vãng Sinh Chú niệm lên!

Mà giờ khắc này, này lão mù lại đột nhiên nhớ tới cái gì, lập tức kinh hãi mà vọt lên, nó nhanh như điện liền hướng Tiêu Vân bên này đánh tới!

"Trưởng lão không thể!"

"Bành" đâm đầu vào trong phòng tường lớn, 'Đông' lại ngã xuống!

Phía dưới đã một mảnh trống không, đại trận biến mất, Tiêu Vân cũng đã biến mất!

Duy chỉ có nguyên địa một bộ Lý vận thi thể!

"Ai nha, xong xong!"

Lão mù nhất thời hồi tiếc không kịp, tru lớn: "Trận này nhưng chính là Vãng Sinh đại trận! Trưởng lão a trưởng lão! Ngươi niệm cái gì không tốt niệm Vãng Sinh Chú!"

Nói xong, lập tức thân thể Hóa Hồng ánh sáng bay về phía Thanh Sơn Tự!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Hạ Giới

Thanh Sơn Tự

Thiên Niên Cổ Tháp, tiếng chuông trền trền, Mộc Ngự từng tiếng

Chùa tăng Thiên Âm cận tụng, khiến mệt mỏi chở trong lòng, dẫn xuất phương viên vài dặm Phật Quang ần ần, soi sáng ra đường đường Già Lam chúng sinh

Trong lúc nhất thời, Vân ngừng phong dừng, chìm tĩnh Lâm Thanh

Thăm thăm chùa cổ, đăng đặc tĩnh chùa

Không hổ Phật môn Bồ Đề cảnh

Thế nhưng, Đại Hùng Bảo Điện bên trong

Vốn là gỗ nhẹ Mộc Ngự, âm vận mơ hồ mà lay động hư không đường đạo ba văn Thanh Sơn Tự Phương Trượng Không Văn, lại đột nhiên dừng lại.

Hắn ngừng, làm theo trong điện Chư Tăng từng cái đều ngừng lại

" Sư huynh "

Bên cạnh La Hán Đường thủ tọa cùng là hoa râm lão tăng, chậm rãi nghi ngờ: " Sư huynh, chuyện gì?"

" Một chút việc nhỏ "

Không Văn nhẹ nhàng vuốt râu, cũng là chậm rãi mỉm cười, hướng ra ngoài chỉ nhất chỉ: " Đến!"

Dứt lời Chư Tăng cùng nhau nhìn ra bên ngoài.

Ánh mắt quá khứ, lập tức nghe một tiếng hải nhiên thăm thăm kêu to: " Lão hòa thượng! Lão hòa thượng! Ra đại sự! Ra đại sự!"

" Úc!"

Trong điện Chư Lão tăng nhận biết người này, nhẹ nhàng cười một tiếng, phát râu nói: " Nguyên lai là hắn!"

" Đúng vậy!"

Không Văn lại cười một tiếng: " Lão này bạn trải qua nhiều năm không thấy, vội vàng xao động tính tình vẫn như cũ bất biến!"

" Ha ha ha ha!"

Lão tăng đều là vuốt râu cười ha ha một tiếng, hơi hơi thoải mái: " Là cực kỳ cực!"

" A nha a nha!"

Bên này Chư Lão tăng cười khê, này một đường Hồng Quang đã lao thẳng tới trong điện, la to, vội vã hoang mang rối loạn: "Xong xong! Trưởng lão rơi! Trưởng lão rơi!"

Tiếng kêu to nhiễu loạn thanh tịnh địa

"Ân Đại Sư!"

Tòa đuôi Chư Đạo Viện Viện Chủ thấy thế nhẹ nhàng cười một tiếng, thuyết hân: "Ân Đại Sư, đừng vội, đừng vội, từ từ mà nói đến, từ từ mà nói đến!"

"Ai u! Còn chậm cái gì kình!"

Ân cấp khiêu chân, nước miếng văng tung tóe: "Trưởng lão rơi xuống! Trưởng lão rơi xuống! Cũng là Phật. . ."

"Áy!"

Không Văn không đợi hân nói ra miệng, liền cắt ngang hân, chậm âm thanh nói: "Ân Đại Sư, ngày sau không cần thiết đề cập tên này!"

"Ai u! Ta hiểu được không thể Đề! Nhưng! Nhưng! Đến lúc nào rồi!"

Ân khản trương, một bước tiến lên trước tiếp cận Không Văn đại sư liền kích động nước miếng văng tung tóe: "Hân rơi xuống! Thật rơi xuống! Phía dưới kia chướng khí mù mịt, không phải người có thể đợi địa phương! Đến lúc đó 3000 Hồng Trần nhiễu tâm! Vô Biên Khô Hải kéo bước! Không chừng liền về không được! Nhìn hồi hận không chết các ngươi một đám lão lừa trọc!"

"Ha ha ha!"

Không Văn nghe lại cười to, thoáng phát tay, hơi hơi lại cười: "Ân Đại Sư, lại an tâm chờ vội!"

Đón đến, lại hơi hơi nói: "Thế gian này vạn pháp, không khỏi là sớm có định số, ân Đại Sư, lại nghe ta chậm rãi kể lại!"

"Đúng. . . Đúng. . . Lão mù!"

Bọn họ cái này nói, phía sau lại một đường Hồng Quang chạy nhanh đến, trong nháy mắt rơi xuống

"Leng keng" một tiếng, một thanh bảo kiếm trước bị ném

"Thật nặng! Thật nặng!"

Bóng người hiện ra, vung một thanh cái trán mồ hôi, sau đó đặt mông ngồi tại trên đại điện, hồng hộc, trực tuyến thô khí, nhưng lại hắc hắc cười ngây ngô: "Lão, lão mù, ngươi, gấp cái, gấp cái chim, chờ đại hòa thượng, thuyết, không phải liền là!"

Không Văn gấp hân, hơi hơi lại cười: "Đức Đại Sư, ngài cũng đến!"

"Hắc hắc, hắc hắc "

Đức Từ cười hắc hắc, chỉ chỉ kiếm kia ngu ngơ nói: "Quá nặng, quá nặng, chậm một chút, chậm một chút!"

"Ừm!"

Không Văn nhìn lấy này bảo kiếm, nhẹ tay nhẹ vung lên, bảo kiếm bỗng bành đến bên cạnh hân, trên đó bảo quang lưu chuyển, ấm ôn nhuận nhuận.

"Ai!"

Đợi bảo kiếm phù đến bên cạnh, Không Văn nhẹ nhàng thờ dài, chậm rãi nói: "Xưa kia, hai hơn ngàn năm trước "

"Ta Thanh Sơn Tự Thanh Linh lão tổ tham gia, chợt có cảm giác, hướng dưới núi đi về hướng đông hai mươi dặm, tại hoang dã tự tay trồng liễu căn một gốc, công thành mà trở lại, ngôi mà Viên Tịch "

"Sau đó liễu căn không phát không dài, Chư Tăng không hiểu, lâu năm chính là vong "

"Năm trăm năm giấy lát giấy lát "

"Lúc đình ngộ lão tổ Tọa Thiền,

Bỗng nhiên hù dọa, đi giấy lát, đến kiếm gỗ, cũng Đông Hành hai mươi dặm, cùng hoang dã tuần được Bát Bộ, kính bái tứ phương, cỡi xuống kiếm gỗ, đánh xuống dưới đất, công thành mà trả, tọa hóa "

Nói đến chỗ này, Không Văn hơi ngừng lại, lão tăng cười nhìn ân, đến, lại đường

"Lúc, có Đại Hiền chính là Mộc Ngư đắc đạo, tinh tu Thích Đạo Nho, kiêm tu chư Bách Gia, vì thế gian ít có chi Kỳ Sĩ, tự xưng mộc tăng Pháp sư "

"Một ngày, Pháp sư hóa La Hán thân thể, trên đường đi qua nơi đây, phát giác Long Hồ, thần chính là phong thủy bảo địa, tức bắt đầu xây Tung Dương chi trấn "

"Về sau, trấn thành năm trăm năm, vì phương viên trăm dặm đệ nhất trọng trấn, Phồn Hoa Tự Cẩm, dòng người như thoi đưa "

"Lại một ngày, Pháp sư ngẫu nhập ta Thanh Sơn Tự, phát giác cơ duyên, cùng lúc đó Phương Trượng trạm lão tổ lược đàm, bay về sau nhưng đi xa "

"Không mấy ngày, lại một Hiền giả đường tắt Tung Dương, từ Bắc Môn nhập, 50 bước mà thán, chợt lên núi, cùng trạm lão tổ đàm phán "

"Sau đó, bắt đầu cải biến Tung Dương trấn, đưa ba phần khói cầu, Từ Môn thịnh cảnh, Thập Lý phố dài, tám điểm bảo địa, khác biến chầy đình vì Cực Âm chỗ!"

Thuyết đường nơi đây, Không Văn ngừng nghỉ, lại chậm âm thanh đường

"Cũng từ đó, kiếm gỗ uẩn dưỡng, liễu cộng mầm!"

"Lại đến hôm nay, nghiệp lấy lại ngàn năm mà qua!"

"Ngàn năm qua, Liễu Mộc Trấn Ma, công thành Linh Thê!"

"Gỗ mục tĩnh mạch, Hoàn Bản Phản Nguyên!"

"Này cả hai, Công Đức Viên Mãn vậy!"

Nói, Không Văn tức vuốt râu mỉm cười, nhìn trước mắt bảo kiếm, đột nhiên Lôi Âm mà rung động ầm ầm: "Đạo hữu, giờ phút này bất tỉnh, chờ đến khi nào!"

Dứt lời lập tức lấy Phật chi điểm Hóa Kiếm chuôi!

"Đỉnh!"

"Bạch!"

Trong khoảnh khắc một đường tươi sáng bảo quang bay thẳng Đẩu Ngưu!

Bảo quang bên trong một Đạo Đồng tử bóng người khom người nói lời cảm tạ, Thanh Linh giòn vang: "Chầy đình đa tạ Đại Sư điểm hóa chi ân!"

Dứt lời Việt ra Đại Hùng Bảo Điện phóng lên tận trời, biến mất không còn tăm tích!

"Thiện!"

Chư Tăng tâm đầu ý hợp, tất cả đều nói thiện

Mà Không Văn không ngừng, phát ổng tay áo một cái, một đường Tuệ Quang xuyên phá không gian trong nháy mắt rơi vào này Tung Dương dè chết người ngõ hẻm cửa ngõ chỉ ngàn năm cổ Liễu Chi bên trên, sau đó Đại Âm huy hoàng, vang vọng Tung Dương trọng trấn!

"Đạo hữu, người Công Đức Viên Mãn, có thể thành Hạ Giới Thần Chi! Nhìn nhanh chóng đi nhậm chức!"

Dứt lời này cửa ngõ cổ liễu toàn thân thanh quang bắn ra, nhuộm dần trọng trấn Tung Dương Diệu Diệu!

Mà thanh quang bên trong, một cái cự khái cường tráng đại hán cầm Song Tiên uy Lãng hiển hách: "Tiểu Thần Lân Chi!"

Thanh âm đình tại nhức óc!

Lại thân hình lóe lên, thực sự hư không hướng xuống giới mà đi!

"A Di Đà Phật!"

"Thiện Tai Thiện Tai!"

"Phật Tổ phù hộ!"

Tung Dương trấn vô số tín đồ lập tức cùng nhau bái lễ!

.

"Thiện!"

Thanh Sơn Tự Đại Hùng Bảo Điện bên trong, Chư Tăng cũng mừng rỡ cùng nhau xưng thiện!

Lão mù, Đức Từ lại trừng lớn hai mắt, trực lẳng lẳng nhìn lấy Không Văn, mắt tròn tròn.

Mới biết đường cái này một mực bất hiện sơn bất lộ thủy lão hòa thượng, nguyên lai cũng là chân chính Phật môn người đứng đầu người!

"Lão hòa thượng! Người thế này cũng lợi hại như vậy!"

"Ha ha ha!"

Không Văn cười ha ha một tiếng, lại không trả lời, hợp thành chữ thập hơi hơi nói: "Ân Đại Sư, Đắc Đại Sư, này Phù Đồ ngõ hẻm khu nhà cũ, cũng có hai người các người cơ duyên chỗ, có thể tiến về một Tầm!"

"Úc?"

Hai người nhất thời vui vẻ: "Còn có ta đợi chuyện tốt?"

Lập tức song song Hóa Hồng phi nhanh rời đi!

Trong điện Chúng Tăng cười rộ không đề cập tới!

Mà lão mù, Đức mặc kệ, gấp bay một lần nữa trở lại này khu nhà cũ nguyên địa, trừng to mắt

"Ở đâu ở đâu!"

"Ủy!"

Vừa xuống tới, còn không nhìn thấy cơ duyên ở đâu, liền nghe đằng sau một tiếng thanh thúy tiểu nữ hài tiếng la, hai người quay đầu, chỉ gặp một cái hoa quang bao phủ, tóc dài xoa vai, đáng đáp Linh Lung nhu thuận tiểu nữ hài trừng mắt mắt to tức giận nhìn lấy bọn hắn: "Hai người các người Phá Mộc cá, có thấy hay không y phục của ta!"

"A?"

Đức Từ nhân tình sáng lên: "Y phục?"

Tâm tư thay đổi thật nhanh, Kiếm Linh y phục, không phải liền là vô kiếm sao?

"Hắc hắc, hắc hắc!"

Đức Từ hắc hắc cười ngây ngô: "Không gấp, không gấp!"

"Hừ!"

Tiểu nữ hài tức giận, Kiều hừ một tiếng: "Vừa mới tên hỗn đản kia ném y phục của ta thời điểm, liền là hai người các người Phá Mộc cá ở bên cạnh! Khẳng định là các người nhặt qua! Mau mau đưa ta!"

"Có sao?"

Lão mù buồn bực, chính mình là thật không có gấp!

Một quay đầu nhìn lại Đức Từ cười hắc hắc, có vẻ như ngu ngơ thần sắc, lão mù lập tức lòng dạ biết rõ!

"Áy!"

Liền bất mãn nói: "Người bắt người ta tiểu cô nương y phục làm gì, nhanh còn trở về!"

"Lão mù, lão mù, người đừng, ngâm máu phun người, ta, ta, không thể cảm!"

"Hừ!"

Tiểu nữ hài lại Kiều hừ một tiếng: "Khẳng định là người cảm!" Tức giận nói: "Phá Mộc cá, người không trả ta, ta liền giết người!"

"Ta, ta, không thể cảm!"

Đức Từ ngu ngơ, vô đầu: "Thật, không thể cảm!"

Đang nói, đột nhiên 'Leng keng' một tiếng, trên người hắn đến rơi xuống một cái hoa quang vô kiếm!

"Quả nhiên là người!"

Tiểu nữ hài nhất thời khí khỏe miệng bĩu một cái, lã chã chực khóc: "Người hại ta kém một chút không thành phụ thân nữ nhi, lại trộm y phục của ta, ta giết người!"

Thuyết trong tay vung lên, một đường sắc bén kiếm khí trong nháy mắt đâm về Đức Từ!

Đức Từ chính mắt tròn tròn chính mình trong túi càn khôn vô kiếm là thế nào rơi ra đến, căn bản không kịp đỡ kiếm khí, nhưng may mắn bên cạnh người mù tại, vội vàng một Đạo Phật thuần qua cản!

Nhưng hắn không ngờ tới tiểu nữ hài kiếm khí quả thực quá mức sắc bén!

Cái kia Phật thuần lại bị trực tiếp đâm rách! Sau đó kiếm khí tại hai nhân cánh tay cùng nhau đồng dạng dưới!

"Ai u!"

Hai người đồng thời đau xót, vội vàng dùng tay qua che,... lại nhìn cánh tay kiếm thương sâu đạt nửa tấc!

"Người nha đầu này!" Đức Từ gấp: "Thế này Hung Lệ!"

"Ai nha!"

Lão mù tự giác đuối lý, bần bịu một bàn tay đập Đức Từ trên thân: "Người cho ta bớt tranh cãi!"

"Ai u!"

Đức Từ nhưng lại một tiếng rên: "Người đánh na!"

Lại là lão mù không thể chú ý, một bàn tay vừa vịn đập tới Đức Từ kiếm thương bên trên, máu tươi chảy ròng.

Lão mù cũng không để ý tới hắn, bần bịu lại qua nhặt mặt đất vô kiếm, qua đưa cho tiểu cô nương.

Nhưng hắn vừa mới nhặt, tiểu cô nương liền vội vàng hô: "Người đừng đụng! Tay người bẩn chết!"

Lão mù nhất thời xấu hổ, này đã cảm vô kiếm tay thả cũng không xong, không thả cũng không xong.

Hắn tay này vừa che trên cánh tay mình vết thương, dính đều là Huyết, lại vô một cái Đức Từ vết thương, cũng đều là Huyết, người ta tiểu cô nương ghét bỏ bình thường.

"Ta lau cho người xoa! Lau cho người xoa!"

Nói liền cầm lấy dùng trên người mình y phục đi lau Huyết Thủ Ấn!

Kết quả tiểu cô nương xem xét gấp hơn: "Người khác xoa! Người khác xoa! Người xoa càng bẩn!"

Nói bần bịu chính mình đi lấy vô kiếm.

Nhưng bọn hắn người nào cũng không nghĩ tới, tiểu cô nương vừa đụng phải vô kiếm, trên vô kiếm lập tức một Đạo Linh ánh sáng bắn ra!

"Sru!"

Nguyên địa ba người cũng là biến mất!

. . . .

"Thiện tai!"

Đại Hùng Bảo Điện bên trong, Không Văn khẽ cười, cùng tả hữu nói: "Lư Đình Thần Kiếm chi kiếm vô , thai nghén từ Vãng Sinh đại trận, là lấy trên vô kiếm vốn là có kèm theo một Giới Từ Vãng Sinh trận pháp, mà vốn nên là Lư Đình Thần Kiếm tìm được vô kiếm về sau, một mình Hạ Giới, nhưng ân, đến hai vị đại sư cơ duyên xảo hợp, lấy Huyết làm mồi, tự nhiên cùng đi!"

"Vâng! Nên như thế "

Chư Lão tăng nhìn nhau một chú ý, cùng nhau hợp thành chữ thập, cười to xác nhận!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Khuynh thế nữ tử

"Bánh!"

Một thanh quán Bô Thiết Kiếm nện trên bàn

"Tiểu nhị, Thượng Tầu!"

Thanh âm trầm hậu

"Áy! Đến!"

Tiểu nhị thanh âm nhanh chóng, chạy cũng nhanh chóng, càng báo nhanh chóng: "Vị đại hiệp này! Chúng ta cái này có Tổ Thanh vẩy đồ ăn Hoàng Hoa Khẩu. . ."

"Tầu "

Trầm hậu thuần phổ biến, cắt ngang tiểu nhị: "Tốt nhất, tầu!"

"Được rồi!"

Tiểu nhị lập tức hát vang cùng bếp sau biết được: "Nón lá lớn chừng cái đầu hiệp tới trước hảo tầu một bình!"

"Một vò!"

"Một vò. . . ?"

Tiểu nhị thoáng xấu hổ, liên tục khom người áy náy: "Tốt gọi đại hiệp biết rõ nói, mình tiệm này nhi tầu quá đắt, hoàng đế cũng mua không nổi, một vò muốn ngàn lượng Kim, không phải cho người ta hát! Đại hiệp thông cảm! Thông cảm!"

Đại hiệp nhướng mày, đưa tay sờ sờ trên thân, hơi ngừng lại

Thanh âm trầm hơn: "Một bình vài đồng tiền!"

". . . Ách "

Tiểu nhị lại xấu hổ: "Đại hiệp, một bình, một bình, cũng phải 100 bạc!"

Đại hiệp: ". . ."

Hơi híp mắt lại, ép nón lá xuôi theo, rút kiếm, đứng dậy

Rời đi

Lầu cao năm tầng, tường lấy hương đàn, mộc lấy Kim sơn, song cửa sổ sức châu, ngọc xây điêu lan.

Đế ban thưởng tám biển: Linh Giới lâu

Đại hiệp đi ra ngoài, đề thêm nón lá xuôi theo, nhàn nhạt: "Linh Giới lâu, danh bất hư truyền "

Quay người

Đầy mắt hương xa Bảo Mã

Đầy Khuynh Tài đeo leng keng

Công tử cười to, Quý Nữ đáng yêu

Du khách như dệt, đi lại như nước thủy triều

Tất cả đều nhà quyền quý

Toàn tự hào thương Đại Cổ

Đại hiệp đề thêm mũ rộng vành

Chuyển tiến hẻm nhỏ, đi mà đảo mắt tứ phương, gặp một bên đường cũ kỹ Tù Quán

Chậm rãi bước quá khứ

"Tửu, bán thế nào "

Lão Điểm người lập tức cười nói: "Ngài tiên tiến, mình rượu này chính là Kinh Thành nhất tuyệt! Bảo đảm ngài hài lòng!"

Đại hiệp được nghe tức nhú mày

Tuyệt , tương đương với quý.

Quay người muốn đi gấp

Phía sau Lão Điểm người bận bịu nói: "Bắt quá chúng ta tiện nghi, một bầu rượu Tài 100 Tiền Đại Tửu nhĩ!"

Đại hiệp nghe, khóe miệng nhếch lên

"Tốt nhất tửu!"

"Tốt nhất, tửu!"

"Một vò!"

"Được rồi!"

Lão Điểm người vui: "Một vò rượu ngon, một lượng bạc!"

Đại hiệp khẽ cười, vung ra một lượng đại bạc

"Còn lại, thưởng người, không cần tìm!"

"Cái này. . ."

Lão Điểm người nhìn này bạc, hơi hơi mừng, thưởng?

Có thể này bạc , có vẻ như tiểu chút?

Cầm lên, ước lượng một ước lượng, quả thật một lượng còn không đủ!

Lão Điểm người lại nhìn xem cái này mũ rộng vành đại hiệp, cũng là rộng rãi, cười ha ha: "Ngài thật biết nói đùa!"

Đón đến, lại cười, bạc ném trở về: "Đại hiệp, cái này đàn tính toán Lão Hán!"

Đại hiệp khóe miệng nhàn nhạt, ép một chút nón lá xuôi theo: "Đa tạ!"

Đưa tay, hơi ngừng lại, đem bạc thu hồi tay áo.

Lẳng lẳng các loại Lão Điểm chủ tướng này một vò rượu lớn bụng tới: "Đại hiệp, tửu!"

"Ừ"

Đại hiệp tiếp nhận, một chương vỡ khai đàn Khẩu, bùng lên ngựa đầu há mồm rầm rầm!

Uống nửa vò, vẩy nửa vò

"Bành!"

Không đàn nện xuống quầy hàng, bánh trăm đực

"Chủ Quán, gần đây, có thể từng có kỳ quặc tai họa "

Hoi ngừng lại, lại trầm giọng: "Thu Diệp điều linh, hoa gặp Phong Khởi, cá theo nước động "

"Dị hoặc, phá chùa kiểu cũ, tự dưng giết đoạt "

"Đều có thể thông báo tại ta!"

"Úc?"

Lão Điểm người kỳ quái: "Cái này Thu Diệp điều linh, hoa gặp Phong Khởi, cá theo nước động, vốn là bình thường, có chuyện gì kỳ quái?"

"Vậy nếu không có "

Đại hiệp âm thanh ngừng, lại nhàn nhạt hỏi: "Vậy nhưng có, người tử không hồn, đường đoạt không phí, ném vật không trộm?"

Lão Điểm người cũng lắc đầu: "Không, không có!"

Đón đến, Lão Điểm người lại cười: "Cái này dưới chân Thiên Từ,

Hoàng ân cuộn cuộn, tà mị Võng Lượng sao lại dám tác quái?"

"Thật sao?"

Đại hiệp âm thanh bình, quay người chậm rãi rời đi: "Không, tốt nhất!"

"Ai! Chờ một lát!"

Lão Điểm người đột nhiên nhớ tới cái gì, cũng trong lòng nghi ngờ nói: "Nhưng nghe thuyết Đông Đô bên kia, gần nhất trong đêm ba canh, có phu canh phổ biến một nữ tử thướt tha, cầm đèn phổ dài, đi nhà thuốc, tiền ngõ hẻm mật, đại hiệp có thể tiến về nhìn qua!"

"Đa tạ!"

Đại hiệp cười lạnh: "Yêu Nữ loạn thế, hút Nhân Tinh phách! Hừ!"

Dẫm chân xuống, một đường phi kiếm từ lòng bàn chân lên, lập chi Xuyên Vân phá không, gấp bay mà đi!

.....

Đông Đô

Nửa đêm

Đầy đường duy Tửu Quán Hoàng Đăng bắt tinh sáng

Một lát, phu canh keng keng: "Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa!"

Tửu Quán bên trong Chủ Quán nghe xong, bận bịu nâng lên tinh thần, không có ý tứ, vừa bắt đắc dĩ, khuyên trước bàn Tửu Khách: "Đại hiệp, ba canh!"

"Ta biết được!"

Đại hiệp uống xong trong chén tửu, đứng dậy, đi vào hắc ám

"Ấy ấy!"

Phía sau Chủ Quán cầm trong tay không đủ một lượng bạc, càng bắt đắc dĩ, cái này đại hiệp. . . Không đủ tiền a!

"Ai!"

"Tính toán, coi như là ta!"

Tự nhận không may.

Đại hiệp ăn cơm chùa, uống Bá Vương tửu, người có thể làm gì hần?

"Ai!"

Lắc đầu, Chủ Quán đóng cửa

Chợt thấy phía sau lạnh lẽo, trước mắt lóe lên

Một nữ tử Đẻ ngon đèn nhỏ thăm thẳm, từ đông mà Tây Hành

"Ai u ai u!"

Chủ Quán thấy một lần, cuống quýt tranh thủ thời gian đóng cửa: "Tiên Yêu sự tình, Tiên Yêu sự tình! Mau tránh! Mau tránh!"

'Loảng xoảng bang' thuần thực, đóng cửa khóa gấp đình tót

Nữ tử hơi hơi nghiêng người, nhìn xem, tiếp tục đi lên phía trước

Mượn ngọn đèn nhỏ ánh sáng nhạt, xấp giong chỉ điểm môi phong gọn sóng, băng cơ ngọc cốt Nguyệt rục rờ. . . .

Hồ linh nguyện lên một hồ Thanh Vũ, thần tiên nguyện hứa muôn đời phồn hoa

Nhân gian không nữ tử này, Tiên Giới khó tìm bóng dáng

Khuynh quốc khuynh thành, khuynh thiên hạ!

Chỉ là, như thế giai nhân, nhưng cũng có người không hiểu thương hương tiếc ngọc

"Dừng lại!"

Thình lình, một đường mũ rộng vành bóng người lóe ra, đối xử lạnh nhạt găm thét: "Yêu nghiệt phương nào! Dám can đảm loạn ta Đại Tùy!"

"Ừm?"

Trán nhẹ rũ xuống, tỏ thủ thi lễ, ưu nhã hào phóng: "Tiểu nữ tử áo xanh, gặp qua tiên sinh "

Lại hơi nghi ngờ, môi đỏ khẽ mở, êm tai dễ nghe: "Tiên sinh đêm khuya, cần tiểu nữ tử, cần làm chuyện gì?"

"Hừ!"

Đại hiệp hừ lạnh: "Nói nhảm thiếu thuyết! Chết đi!"

Vung tay lên, phi kiếm liệt diễm dài tập!

"Ngươi người này!"

Nhất thời, mây ngai hơi nhú, hơi lui, vung tay lên vài miếng đá xanh lá rách dính bên trên phi kiếm, nhẹ buồn bực: "Ta có thể từng có hại qua ngươi?"

"Hừ! Thiên hạ yêu nghiệt! Người người có thể tru diệt!"

Đại hiệp lãnh ý lên, tay nắm Kiếm Quyết, trên phi kiếm liệt diễm phun ra nuốt vào, nháy mắt một phân thành hai: "Giết!"

'Sru' !

Song phi kiếm một trước một sau, dừng một chút quỳnh lên, một chủ một phụ, mấy chục trượng khoảng cách đã đâm!

"Ai, ngươi cái này mắng phụ! . . . Ai!"

Áo xanh trước buồn bực, nhưng lại nhẹ nhàng thờ dài, chính mình còn muốn cho Tiểu Trường Lão thay thuốc, không thể dây dưa với hắn.

Thân hình thoát một cái, hư ảnh lưu lại, nữ tử bỏ lỡ đại hiệp, tiếp tục cầm đèn hướng nhà thuốc đi.

Đằng sau, này đại hiệp trừng mắt Thụ Nhãn, cùng hư ảnh đấu.

Áo xanh không để ý tới, tiếp tục tiến lên.

Không mấy bước, chuyển ngõ hẻm, tại một cái nhà thuốc trước dừng lại.

Nhà thuốc đóng chặt, Môn Thần uy vũ

Áo xanh quá khứ, nhẹ nhàng khẽ chào: "Hai vị Tôn Thần, áo xanh hữu lễ!"

Nói xong trong tay áo lấy một Thanh Ngọc, đặt ở khóa cửa phía trên.

Khoảng cách, Thanh Ngọc biến mất

'Lạch cạch' khóa cửa tự động mở ra

"Đa tạ hai vị Tôn Thần!"

Áo xanh lại khẽ chào, cầm ngọn đèn nhỏ đi vào

Đi vào, lại không động vào tủ thuốc, không dời thuốc giở, chỉ đem trong lòng bàn tay đèn đuốc chiếu rọi chur được tài trên đó

Một khắc đồng hồ về sau, thuốc kia tài phía trên, từng sợi Dược Linh từng tia từng tia xuất hiện, bị đặt vào ngọn đèn nhỏ bên trong...

Áo xanh gấp này mỉm cười, đổi lại một chỗ.

Như thế nhất dạ mà qua

"Ồ ~!"

"Ồ ~!"

"Ồ ~!"

Bên tai Hùng Kê hát vang.

Áo xanh nhẹ nhàng xoa thái dương mồ hôi, hơi hơi vui mừng cười, trắng sáng thất sắc.

"Có thể!"

Đề thuốc đèn rời khỏi nhà thuốc, lại nhẹ nhàng khẽ chào: "Làm phiền hai vị Tôn Thần!"

Giải thích từ đi, sau lưng nhà thuốc tự động đóng, khóa sắt 'Két cạch' khóa lại.

Áo xanh cầm đèn, chuyển tiến ngõ hẻm mật

Cuối cùng, một tòa lụi bại lão chùa

Áo xanh đi vào, nhập Thiện thất

Cổ tay trắng tổ thủ Khinh Vũ, Ngưng Tuyết đầu ngón tay quần diễm.

Lại vung lên

'Hô '

Thiện trong phòng Tam chén đèn dầu sáng lên, soi sáng ra trong chùa trên giường một mi thanh mục tú, thân mang Minh Hoàng tăng bào tiểu hòa thượng

Cau mày, khí tức yếu ớt

"Ai!"

Áo xanh thở dài, về u sâu lên, khi nào tài năng tỉnh lại?

Lắc đầu, đem ngọn đèn nhỏ chiếu vào tiểu hòa thượng đỉnh đầu

Miệng thơm khẽ nhếch, một khóa Oánh Oánh nội đan bay ra, chiếu rọi tiểu hòa thượng khuôn mặt, lại từ từ hạ lạc đến môi.

Áo xanh gấp này, nhẹ nhàng tránh ra tiểu hòa thượng bờ môi, để nội đan rơi vào răng bên trên

Lại tay chỉ gây nhẹ ngọn đèn nhỏ, ngọn đèn nhỏ bên trong, hết lần này tới lần khác Dược Linh bay xuống, trong tùy tùng Đan Linh tức giận nói đường bay xuống, tụ hợp vào tiểu hòa thượng trong miệng.

Tiểu hòa thượng nhú mày hơi mở

Có thể áo xanh khuynh thế mỹ nhan dần dần tái nhợt, mất đi huyết sắc

Nhưng như cũ Mỹ xấu hổ Tuyết Trung Tiên tử

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

Hùng Kê lại hát, Đông Thiên tia thứ nhất ánh rạng đồng xuất hiện

Áo xanh đã đầu nảo mơ màng, nỗ lực thu hồi nội đan, ngọn đèn nhỏ

Sau một khắc, sắc trời chiếu vào Thiện thất

Tiểu hòa thượng bên người, Bạch Hồ mới một cuộn mình.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Đại Đế, Huyền Nữ

"Hừ!"

Giữa trưa, Kim Ô độc ác

Phá miếu bên ngoài

Mũ rộng vành đại hiệp rốt cục đi tìm đến

Ánh mắt hàm sát

Toàn thân âm trầm như là đóng băng

Người nào có thể hiểu được một cái đại hiệp uy uy vũ Vũ liêu nửa đêm, lại phát hiện đối phương chỉ là một tia hư ảnh xấu hổ!

"Yêu nghiệt làm chương nhân pháp! Muốn chạy trốn? Hừ!"

Một đường truy tung, rốt cuộc tìm được phá miếu bên trong!

Đề ép mũ rộng vành, thận trọng từng bước

Đi vào chùa miếu Chánh Điện, gấp cung cấp trên bàn, nhất tôn Phật Đà, Phật Đà hai bên, các là La Hán Già Lam, Thiên Vương tôn giả.

Đại hiệp liếc liếc một chút, chuyển tiến bên cạnh Thiện thất.

Mới vừa đi vào, lập tức gặp trên giường gỗ nằm một tiểu tăng, tiểu tăng bên cạnh là tái đi cáo!

"Nghiệt chương!"

Đại hiệp lập tức biến sắc!

"Liên hải đồng cũng không buông tha!"

Trong nháy mắt thân hình lóe lên qua đoạt này tiểu tăng!

Lại tại thân hình hiện lên muốn đụng phải này tiểu tăng trong tích tắc một đạo thanh quang che đầy đột nhiên xuất hiện, 'Phanh' đem đại hiệp bắn ra!

"Cái gì!"

Đại hiệp 'Đăng đăng đặng' liền lùi mấy bước, sắc mặt đột biến.

"Thần Đạo!"

Đại hiệp lập tức đứng vững, trầm giọng: "Tại hạ Thanh Thành Kiếm Phái Dương Hùng, đập vào Tôn Thần, còn thứ tội!"

"Bạch!"

Trước mắt lóe lên, một Thanh Khải cường tráng đại hán ngăn tại tiểu hòa thượng phía trước, trước vung tay lên một đường xanh che đầy đem tiểu tăng Bạch Hồ đều là bao lại, lại ngược lại tiếng như sấm rền: "Nhân gian tu sĩ, nhanh chóng thối lui! Chớ có lại đến!"

"Tôn Thần!"

Đại hiệp quét qua đằng sau tiểu tăng, tâm tư thay đổi thật nhanh, lại trầm giọng: "Tôn Thần, tại hạ là bản địa nhân sĩ, Tôn Thần nhưng có phân phó, tại hạ nhất định hiệu lấy cái chết lực!"

Nào biết Thanh Khải đại hán nghe vậy tức trợn mắt: "Chớ để Bản Thần tổn nhiều miệng lưỡi! Nhanh chóng rời đi! Không được đến gần! Không được báo cho tại người! Nếu không biếm ngươi nhập Cửu U Địa Ngục! Để ngươi Thần Hồn vĩnh thụ này Nghiệp Hỏa pha nướng! Vĩnh thế thoát thân không được!"

Dứt lời đại thủ đánh ra một đạo thanh quang trong nháy mắt đánh trúng Dương Hùng, Dương Hùng nhất thời như bị ngàn cân Cự Chùy đập mạnh như muốn thổ huyết, tiến tới chỉ cảm thấy cực tốc Xuyên Sơn qua phòng, bên người hết thấy như thiểm điện chớp mắt tan biến!

Lại đảo mắt, thân thể dừng lại, một thanh Nghịch Huyết trực tiếp phun ra, nhìn không được nửa quỳ dưới đất!

"Sur phụ thuyết không thể trêu chọc Thần Đạo, quả nhiên không giả!"

Lau miệng một cái sừng vết máu, lại nhìn bốn phía, gấp mắt trước cao ba mươi trượng chi cự tường vắt ngang!

"Cửa Đông!"

Dương Hùng trong lòng lại kinh hãi: "Thế mà bị từ Tây Thành trực tiếp đánh bay đến Cửa Đông bên ngoài!"

Đứng thẳng, trong lòng lại kinh nghi bất định

"Tiểu hòa thượng kia tuyệt đối không giống trần thế!"

Phổ thông hòa thượng, vì sao lại có Cự Thần đi theo bảo hộ!

"Có thể này Hồ yêu. . ."

Lại nghĩ tới đến cái kia không biết Danh Cự Thần cho Bạch Hồ thuần che đầy, Dương Hùng trong lòng lại kinh nghi, Cự Thần vì sao còn muốn bảo vệ yêu nghiệt?

Trong lòng kinh nghi

"Là yêu đều là cần diệt, là Thần đều là cần kính "

"Yêu chính là nghiệt chướng, Thần là trời linh "

"Nhân yêu không đội trời chung "

"Thần yêu cũng không đội trời chung!"

"Có thể, Thần, vì sao muốn trợ yêu?"

Trong lòng không hiểu, mày nhăn lại.

Suy nghĩ một lát ngự kiếm mà lên, quay lại Kinh Đô, rơi vào một Đạo Quan bên ngoài

"Thanh Thành Kiếm Phái Dương Hùng cầu kiến Quan Chủ!"

Người xem một tiểu đạo đồng đi ra: "Dương thiếu hiệp tiến!"

Dương Hùng trầm giọng: "Đa tạ!"

Cất bước mà vào, vào bên trong thất, một Tiên Thiên Bát Quái Tiên Y chỉ đạo trưởng nhắm mắt uẩn đường.

"Thiếu hiệp, sở cầu chuyện gì?"

"Cầu con đường phía trước!"

"Úc?"

Đạo trưởng nhân nhạ: "Quan lộ? Tài lộ?"

"Cũng không phải "

Dương Hùng lại trầm giọng: "Dưới chân ngộ đạo đường!"

"Ngộ đạo đường?"

Đạo trưởng lắc đầu: "Đường này không lường được!"

Đón đến, lại nói: "Đường ở chân trời, đường tại dưới chân "

Dương Hùng nghe vậy nhú mày, nói nhảm!

Đứng dậy: "Cáo từ!"

"Chờ một chút!"

Đạo trưởng nhân nhạ: "Cư Sĩ,

Lễ Tiên "

Dương Hùng sững sờ: "Ngươi không có cho ta Bối Toán!"

Đạo trưởng tiếp tục nhân nhạ: "Bất tự, tám ngàn Kim "

Dương Hùng lại sững sờ, minh bạch hẳn chỉ bất tự là 'Đường ở chân trời, đường tại dưới chân' !

Nhất thời một nộ: "Ngươi lừa ta!"

Đạo trưởng khẽ nhú mày: "Để ngươi đến từ người, không thể nói cho ngươi, Bồn Tọa quy củ?"

Dương Hùng lại sững sờ, sự phụ đúng là đã nói, này đường chính là Thiên Cơ Môn người, tự xưng Thiên Kim tôn Khẩu, tính toán cùng không tính, Nhất Tự Thiên Kim

Nghĩ tới đây, Dương Hùng trong lòng thoáng qua thăng bằng

Nhưng lại khó chịu, ám đạo ngươi tùy tiện hốt du một câu, liền muốn ta tám ngàn Kim, coi ta là ngu ngốc?

"Không có tiền!"

"Không có tiền?"

Đạo trưởng lại nhân nhạ: "Vậy liền lưu lại cùng ta quét sạch Đạo Quan tám ngàn năm!"

Dứt lời bốn đường xiềng xích 'Sưu sưu sưu sưu' khóa lại Dương Hùng cổ tay cổ chân!

"Truyền Hạc giấy cùng ngươi Sư Trưởng, để hẳn các loại cầm tám vạn Kim chuộc ngươi!"

"Ngươi!"

Dương Hùng giây chỉ bất động, phương Tài sắc mặt đại biến: "Chờ một chút! Ta có một vật, có thể Trị Vạn Kim!"

Đạo trưởng liếc nhìn hẳn một cái: "Trước tại Bồn Tọa nhìn một cái!"

"Ngươi trước tạm giải khai vòng tay vòng chân!"

Đạo trưởng vung tay lên, bốn đường xiềng xích thu hồi.

"Mặc đùa nghịch tâm cơ!"

"Hừ!"

Dương Hùng hừ lạnh, xuất ra một ngọc bài đến nói: "Vật này có thể chống đỡ vạn cân không!"

Đạo trưởng phát tay tiếp nhận, liếc một chút sắc mặt biến hóa.

Nhiều mây, ngọc bài trả về.

Thân thể bất động mà nguyên địa chuyển qua, đưa lưng về phía Dương Hùng, nhàn nhạt nói: "Tha cho ngươi một lần, ngươi lại đi thôi!"

"Hừ!"

Dương Hùng lại hừ lạnh, cất bước đi ra ngoài.

Xuất quan thời điểm, tại Biên đạo trưởng thanh âm truyền đến: "Tận dụng thời cơ, thời không đến lại "

Dương Hùng hơi ngừng lại, đè ép mũ rộng vành xuôi theo, đưa lưng về phía chấp tay: "Cáo từ!"

Một kiếm trùng thiên

Lại mà hạ xuống Đông Đô Tửu Quán bên ngoài

Chủ Quán thấy một lần hơi vui: "Đại hiệp, ngài lại tới!"

Trông mong nhìn Dương Hùng, ám đạo còn tiền thưởng còn tiền thưởng!

Dương Hùng lại chỉ hướng bên trong ngồi xuống: "Thượng Tửu!"

Chủ Quán do dự, xấu hổ cười: "Đại hiệp, tiểu điểm nhỏ, vốn nhỏ mua bán. . ."

"Hừ!"

Dương Hùng hừ lạnh: ". . . Hừ!"

Lại hừ lạnh.

Đứng dậy ra ngoài, do dự một chút

Ngự kiếm mà đi dãy núi

Một lát, tìm được một núi tặc sơn trại, lao thẳng tới mà xuống, tay ép mũ rộng vành xuôi theo: "Gọi các ngươi trại chủ đi ra!"

. . . .

Một khắc đồng hồ sau

Dương Hùng một lần nữa rơi vào Tửu Quán trước.

Chủ Quán lúng túng hơn: "Lớn, đại hiệp, ngài lại trở về!"

"Hừ!"

Dương Hùng nhẹ nhàng hừ một cái, 'Bành' nhất đại thời bạc rỗng nện xuống!

"Tốt nhất tửu!"

"Được rồi! Bảo đảm ngài say bên trên ba ngày ba đêm!"

Chủ Quán đại hi không hề cập tới.

. . . .

Nửa đêm

Canh ba sáng

Dương Hùng sớm ra ngoài

Ẩn vào cửa ngõ

Quả lại gặp một tuyệt thế nữ tử cầm đèn phổ dài, tiến nhà thuốc, nhập ngõ hẻm mật.

Dương Hùng hơi nhú mày

Kết nối mười ngày, đều là như thế

Ngày kế tiếp Dương Hùng thăm thuốc kia phòng, nhìn một lần ra ngoài, ngự kiếm rời đi.

Lại mười ngày mà qua

Ngày thứ hai mươi mốt

Thanh Y Môn Thần mở cửa

Môn vừa mở, khẽ nhú mày: "Lại là người!"

Trong môn Dương Hùng nhẹ đỡ mũ rộng vành, trầm giọng nói: "Phổ thông nhà thuốc bên trong bắt quá là hạ phẩm, Lương Phẩm đều là tồn tại ở Hoàng Cung Đại Nội, người đi theo ta!"

Thanh Y nhú mày, vung tay lên một đường chỉ ẩn đem Dương Hùng đánh bay ra ngoài, nhân nhát nói: "Người bắt quá chỉ là Trúc Cơ tiểu tu, đừng nói Hoàng Cung Đại Nội, cho dù là huyện thừa phủ đệ cũng là tiền chi không đi, đừng muốn nhiều ta, nếu không không thể tha cho người!"

Bị đánh bay ra ngoài Dương Hùng đụng vào đối diện tường vậy dừng lại,... đứng lên, lại trầm giọng nói: "Hai tuần trước đó, người lấy hư ảnh đùa bỡn ta như là trẻ con, hôm nay nhất chỉ lại vô cùng suy yếu, không thể gây tổn thương cho ta mấy may "

Hơi ngừng lại, lại nói: "Ta như muốn giết người, chỉ cần đợi thêm hai mươi ngày, lúc đó người Yêu Nguyên hao hết, ta giết người như lấy đồ trong túi!"

Thanh Y nghe vậy nhú mày: "Ta chưa bao giờ nói người muốn giết ta, chỉ là Hoàng Cung Đại Nội, cường giả như mây, cao thủ như mưa, cho dù là ta lúc toàn thịnh, cũng không dám ngấp nghé, người hạng gì bản sự, dám nói ra vào!"

"Ta khi còn bé chính là Thái Tử Thị Độc, biết rõ đường mật đạo!"

"Úc?"

Thanh Y nghĩ: "Người họ gì tên gì!"

"Họ Dương Danh hùng!"

Thanh Y kinh hãi: "Người trong hoàng thất?"

"Không tệ!" Dương Hùng ép mũ rộng vành xuôi theo: "Hoàng đế đương triều vì ta hoàng tử, Kỳ Lân Vương Bắc Vực Đại Đô Đốc chính là ta Hoàng Thúc! Cha ta mười năm trước chấp chương Thanh Long quân, chiến tử sa trường!"

"Người chính là Thanh Long Vương chi tử!"

"Không tệ!"

Dương Hùng dè thêm mũ rộng vành xuôi theo: "Con thứ, Vô Môn Vô Thế!"

"Là đủ!"

Thanh Y Định Thần, suy nghĩ tỉ mỉ, ngẩng đầu nói: "Người đưa người chi thần thai Kiếm Hoàn áp cùng ta chỗ, ta đem Dược Linh đèn truyền cho người, người tự đi thu nạp Dược Linh!"

"Tốt!"

Dương Hùng không chút do dự, há mồm phun ra một khẩu đỏ Bạch Kiếm hoàn: "Đây là Kiếm Hoàn! Cô nương cùng với ta Dược Linh đèn!"

"Tốt!"

Thanh Y gặp hấn lổ lạc, cũng truyền Dược Linh đèn cùng hấn: "Dược Linh đèn cần thu nạp giờ Tý Nguyệt Linh, người cần phải mỗi ngày giờ Tý chấp đèn cùng ngoài thành Nguyệt Linh tụ tập chỗ thu nạp Nguyệt Linh bật đèn, sau đó tại Tỉ Thần tướng quân minh tiếng thứ nhất thời điểm nhanh chóng đến Cổ Tự đem Dược Linh đèn giao cho ta, tuyệt đối nhớ kỹ, trễ một khắc cũng không có thể!"

"Yên tâm!"

Dương Hùng cáo từ, dưới chân Trùng Thiên Kiếm lên: "Tất không hổ thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Nguyên do, lo lắng

"Thanh Y!"

Trong cổ miếu

Thanh Khải đại hán âm trầm giống như ngục, cổ nén Nộ Khí: "Cho Bản Thần một lời giải thích!"

"Tôn Thần!"

Thanh Y nhẹ nhàng khẽ chào, trán buông xuống, nhàn nhạt thở dài: "Tiểu yêu nội đan đã hao tổn hơn phân nửa, Tiểu Trưởng Lão nhưng như cũ bất tỉnh, mà xung quanh hơn mười dặm trừ một nhà thuốc bên ngoài, không có vật khác, nhưng chỉ dựa vào thuốc kia phòng Dược Linh, lại chỉ có thể kéo dài tính mạng, lại cứ tiếp như thế, bất quá hơn mười ngày, tiểu yêu nội đan cần hao hết, đến lúc đó tiểu yêu bỏ mình cũng liền thôi, có thể Tôn Thần lại đi nơi nào tìm một cái khác Tinh Quái tiếp tục vì Tiểu Trưởng Lão kéo dài tính mạng?"

Thanh Khải đại hán nghe vậy lúc đầu càng nộ, dám uy hiếp Bản Thần!

Nhưng Thanh Y không sợ, nhàn nhạt rộng rãi, mặc hán nhìn hằm hằm, thời gian hơi dài, chờ chính hán quay trở lại, liền không nhìn được thở dài, nộ khí tiêu tán, trầm mặc không nói.

Hắn hiểu được Hồ yêu nói không giả, một khi Hồ yêu nội đan hao hết, chính mình rất khó lại tìm đến cái thứ hai nguyện ý trong vòng đan kéo dài tính mạng Tiểu Trưởng Lão chỉ yêu! Thậm chí đừng nói cái thứ hai nguyện ý trong vòng đan vì Tiểu Trưởng Lão kéo dài tính mạng chỉ yêu, cho dù là cái thứ hai yêu, hắn cũng lại khó tìm tới!

"Ai!"

Nghĩ đến đây chỗ, Thanh Khải đại hán hung hăng một chùy vách tường, trong lòng nộ tiêu tan mà sầm lên, nổi lòng khó bình, lại trong lòng ngực lo nghĩ!

Thanh Y thấy hán như thế, nhẹ hỏi một câu: "Tôn Thần chuyện gì phần nộ?"

"Vô sự!"

Thanh Khải đại hán sầm rên về nàng một câu, lại hung ác chùy một chút vô tội chùa tường.

Trong lòng quả thực oán hận nơi đây thiên địa! Lại không thể nửa phần lúc đầu Hạ Giới chi hoan vui!

Hạ Giới trước đó, hán vốn là này người chết cửa ngõ trấn thủ ngàn năm chi cổ liễu Phù Đồ, sau bị Thanh Sơn Tự Phương Trượng Không Văn đại sư xá phong làm Hạ Giới Thần Chi.

Lúc đó xá phong thời điểm, trong lòng của hán liền đã biết, chính mình lần này Phong Thần, chỉ vì cái này Thanh Vân Tiểu Trưởng Lão nguyên cớ.

Này Thanh Sơn Tự Chư Thiên Vương, Tôn Giả mặc dù không đề cập tới, nhưng hán cũng minh bạch, để cho mình Hạ Giới, chính là vì để cho mình làm này âm thầm hộ giá bảo đảm hàng người.

Cũng quả nhiên, chính mình Hạ Giới về sau, thế mà trực tiếp khi Đại Tùy Hoàng Triều Đông Đô Thành Hoàng.

Đây chính là Đông Đô Thành Hoàng! Đại Tùy gần với hoàng Đô Thành Hoàng nhất phẩm Đại Thành hoàng! Phong hào Đông Đô phủ Uy Linh công! Vì Công Tước chi thuộc!

Có thể quá không được!

Tầm thường Phúc Đức chi linh, sợ là chưa từng Phẩm Giai Quý Tốt mở đầu, lại trải qua Vô Tận Luân Hồi, phương mới có thể ngồi lên như thế đại vị!

Chính mình vừa tới giống như này, có thể xưng một bước lên trời!

Cái này phía sau chỗ thuyết không ai sử dụng lực, Phù Đồ chính mình cũng không tin!

Bởi vậy trong lòng hết thảy mình bạch Phù Đồ cũng rõ ràng, chính mình đến từ về sau, đầu tiên lúc này lấy tìm được Tiểu Trường Lão là thứ nhất sự việc cần giải quyết!

Hắn cũng dám đoán chắc, người tiểu trường lão kia tuyệt đối rơi vào cái này Đông Đô phụ cận! Không phải vậy hắn cũng sẽ không là Đông Đô Thành Hoàng!

Điểm này cũng không ra hắn sở liệu, mới vừa lên mặc cho, hắn liền ở ngoài thành năm dặm chỉ loạn trong rừng tìm được hôn mê thở hơi cuối cùng Tiểu Trường Lão!

Nhưng tìm tới về tìm tới, xem xét Tiểu Trường Lão lúc này tình huống, Phù Đồ lại quá sợ hãi!

Chỉ gặp Tiểu Trường Lão thể nội linh khí kịch liệt xói mòn! Tu vi phi tốc trượt! Đồng thời da thịt bắt đầu rạn nứt! Cơ thể cấp tốc héo rút!

"Thiếu linh! Mạt pháp!"

Phù Đồ kinh hãi!

Bỗng nhiên liền nhớ lại vì sao Thượng Giới người, nói về Hạ Giới liền nghe mà biến sắc!

Nói rõ bởi vì Thần Ma Giới linh khí dư dả, mà hạ giới nồng độ linh khí lại bỗng nhiên mỏng manh gần trăm lần nhiều!

Mỏng manh gấp trăm lần nhiều!

Đây đối với trên thói quen Giới Linh Khí Tu sĩ mà nói không thua gì trực tiếp trở lại mạt pháp thời đại! Căn bản là như là đem cá từ trong nước trực tiếp ném tới trên bờ không khác nhau chút nào!

Là thật muốn mệnh!

Là lấy Phù Đồ quá sợ hãi! Vội vàng liền đem chính mình sở hữu linh khí toàn bộ cho Tiểu Trường Lão, giúp hắn ổn định nhục thể!

Nhưng hắn lúc đó là Yêu Linh, lấy Nhật Tinh Nguyệt Hoa làm chủ, lấy linh khí làm phụ, cho nên thể nội linh khí vốn cũng không nhiều.

Thêm nữa giờ phút này lại Phong Thần nói, một thân tu vi càng là tất cả Thần Vị bên trong, lấy Chúng Sinh Niệm Lực vì sinh hoạt, càng không có nhiều linh lực!

Cho nên hắn cho dù là linh khí toàn bộ! Cũng chỉ có thể duy trì ở Tiểu Trường Lão nhục thể không bại, nhưng muốn sẽ giúp Tiểu Trường Lão ổn định tu vi,

Vậy căn bản không có khả năng!

Bởi vậy mấy ngày quá khứ, nóng lòng khó nhịn, cũng không có lòng Thành Hoàng sự vụ.

Kể từ đó, này Thành Hoàng trung thượng Nhân Thành hoàng bộ hạ cũ nhiều có bất mãn, cố ý đưa cho hắn kiếm chuyện tình làm.

Cũng hoàn toàn tốt, một ngày, một chút thuộc bẩm hắn, thuyết có nhất đại yêu nhập Đông Đô, để hắn chú ý, cẩn thận làm loạn!

Phù Đồ nghe xong lúc đầu không thêm để ý, nhưng một lát sau lại đột nhiên chấn động!

Hắn đã từng là Yêu Linh, biết rõ đường Yêu Tu nội đan là hoàn toàn khác với tu sĩ Kim Đan, nhưng so tu sĩ Kim Đan còn muốn thuần túy Nguyên Năng, là lấy đồng dạng cùng giai vị tu sĩ thực lực đều thua xa tại Yêu Tu.

Cũng bởi vậy, liền có thường trong lòng ác niệm người, cố ý qua cướp bóc yêu quái nội đan đến chính mình hấp thu, cũng hoặc là luyện thành đan dược, cung cấp chính mình phục dụng!

Sau đó suy nghĩ đến đây, Phù Đồ trong lòng liền một cái ý nghĩ trong nháy mắt không thể ngăn chặn: Để này yêu lấy bản thân Yêu Đan đến vì Tiểu Trường Lão kéo dài tính mạng!

"Nàng từ cũng liền a! Nhưng nếu không theo, liền đừng trách bản thành hoàng lấy nàng thiện vào thành ao tác quái làm lý do đem bắt, đoạt đan sát hại tính mệnh!"

Phù Đồ vì Tiểu Trường Lão cũng là liều, mới lên mặc cho liền muốn mưu đan sát hại tính mệnh!

Nhưng để Phù Đồ không thể dự liệu được là, này yêu ngay từ đầu xác thực không theo, nhưng theo sát lấy các loại Phù Đồ muốn mưu đan sát hại tính

mệnh thời điểm, lại thể mà không thể đánh qua!

Không thể đánh qua! !!

Thân là Phù Thành Hoàng, thể mà không thể đánh qua một cái Dã Yêu!

Phù Đồ là một bên xấu hổ, một bên vừa tức nộ!

Hắn lại không tốt qua viện binh, dù sao vừa tới chưa quen cuộc sống nơi đây, không ai Bang, lại lại thêm chính hắn hành sự cũng là lạm dụng chức quyền, cho nên hắn lại trở mắt nhìn lấy này yêu lại rời khỏi!

Khí nhất thời liền muốn nện Thành Hoàng Miếu!

Nhưng mà càng không có nghĩ tới là, chờ tới ngày thứ hai này yêu thể mà chính mình lại trở về! Thuyết nguyện ý, nhưng có một cái điều kiện, cũng là ngày sau cần lấy cái chết lực giúp nàng vượt qua một kiếp!

Phù Đồ nghe xong lập tức đại hi! Miệng đầy đáp ứng!

Tâm đạo chỉ cần là có thể cứu về Tiểu Trương Lão, khác thuyết một kiếp! Cũng là vượt qua Thập Kiếp! Xưng tôn làm tổ cũng không có vấn đề gì!

Như thế, hồ yêu ka lưu lại.

Lấy Yêu Đan kéo dài tính mạng Tiểu Trương Lão.

Bắt đầu Phù Đồ coi là liền có thể, liền chờ Tiểu Trương Lão tỉnh lại chính là.

Kết quả chậm rãi lại phát hiện, Tiểu Trương Lão tu vi là ổn định, nhưng theo Hồ yêu cái kia vốn là rực rỡ huy hoàng Yêu Đan chậm rãi âm đạm,... càng lúc càng nhỏ, mà Tiểu Trương Lão lại không một tia tỉnh dậy dấu hiệu về sau, Phù Đồ tâm lại một lần nữa chìm xuống!

Hồ yêu nếu như xong, chính mình thân là Thành Hoàng, lại không thể ra khỏi thành Thập Lý, vậy mình lại thể nào lại đi thay một cái Hồ yêu trở về? Hoặc là còn dựa vào vận khí, có yêu chính mình đưa tới cửa?

Phù Đồ lắc đầu, không tin còn có như thế chuyện tốt.

Bất quá cũng tốt tại, hắn về u sầu chính nồng thời điểm, Hồ yêu ra ngoài một lần, mang Nhất Đẳng mà trở lại, thuyết có thể thu Dược Linh, để Phù Đồ lại một lần có hi vọng.

Nhưng cái này Tài hơn thặng, Hồ yêu lại đem đèn cho một cái vốn không quen biết tu sĩ!

Phù Đồ cái này Tài lại phần nộ!

Có thể phần nộ qua đi, Phù Đồ cũng cũng minh bạch, Hồ yêu giảng không tệ, chỉ lại dựa vào chính nàng, dựa vào cái kia nhà thuốc, quả thực không được.

Mà Hoàng Cung Đại Nội, Thiên Tài Địa Bảo rất nhiều, nhưng có khả năng đến một chỉ ngàn năm Linh Chi, hoặc là Thiên Niên Nhân Sâm, Hà Thủ Ô, thậm chí Chu Quả loại hình Dược Linh, này cứu trở về Tiểu Trương Lão, sợ cũng không khó!

Nhưng còn có một vấn đề là, Phù Đồ không biết đường cái kia Dương Hùng nội tình!

Tâm đạo vạn nhất, vạn nhất cái kia Dương Hùng không có hảo ý, đem Tiểu Trương Lão tin tức rò rỉ ra ngoài, sau đó bị người có quyết tâm tính tới phải làm như thế nào?

Nghĩ đến đây, hắn liền lại nhìn xem trên giường Tiểu Trương Lão, trong lòng thở dài, ám đạo Tiểu Trương Lão chính là Thượng Giới Tiên Thiên Trúc Cơ Linh Thể, đây đối với Tà Ma mà nói, này ăn có thể so linh đan diệu dược gì đều Cường.

Mà lại nếu là chỉ ăn đây cũng là thôi, cần phải là vạn nhất bị giam cầm Thần Hồn, lại luyện chế thành cái gì Tà Ma binh khí, này Thanh Sơn Tự không được điên!

Cũng chính là lo lắng điểm ấy, Phù Đồ mới tình nguyện lạm dụng chức quyền bắt yêu, cũng không dám tìm người, nguyên nhân cũng là e sợ cho lộ ra qua một điểm tin tức, bị người tính tới!

Không phải vậy vạn nhất đến lúc cứu trở về, nhưng lại bị Tà Ma cho bắt, đây chẳng phải là càng hồng bét?

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Thành Hoàng

Chỉ là giờ phút này lại nói mấy cái này đã quá muộn, Thanh Y sớm đem Dược Linh đèn đưa ra ngoài, mà này Dương Hùng cũng đã sớm ra Đông Đô khu vực, Phù Đồ là lại không có một điểm biện pháp nào.

Trước mắt mà nói, chỉ có thể là hi vọng Dương Hùng cẩn thận, đừng cho người khác phát giác.

Nếu không

"Khó liệu a!"

Những này lo lắng, Phù Đồ lại không thể nói cho Thanh Y, hấn đối Thanh Y cũng cuối cùng có đề phòng.

Dù sao nhân gian yếu, hấn không thể quá tin, không phải vậy nếu là vạn nhất là hiện tại cái này duy nhất có thể tin người đem Tiểu Trương Lão tin tức cho để lộ ra ngoài tiến tới dẫn tới Tà Ma, này Phù Đồ trừ tự sát, thật đúng là không còn cách nào khác!

Nghĩ đến, Phù Đồ lại quay người nhìn một chút trên giường nhắm mắt chi Tiểu Trương Lão, Phù Đồ lại ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài chùa chân trời.

Tại hấn dưới ánh mắt, nơi đây thiên địa Thanh Trọc không phân, Hỗn Độn một thể.

"Hồng trần trọc thể, quả nhiên không giả!"

Người địa thành trì còn tốt, có thần đường bảo hộ, thanh quang Từ Khí bao phủ, ngoại giới Ô Trọc khó nhập.

Nhưng ở ngoại giới, Phù Đồ dỗi mắt chỗ, thể mà nhìn thấy mây đen đóa đóa, Hồi Khí thành đoàn!

"Ồi!"

Phù Đồ chỉ cảm thấy thật không thể tin, lại hơi hơi trào phúng.

"Nơi đây tu sĩ, thể mà lại để tình huống này tồn tại!"

Này mây đen cũng là Yêu Ma khí, mây xám tức là quỷ mị khí.

Mà Ma Khí phía dưới tất có Ma Vật, Quỷ Khí dưới tất có Âm Quỷ!

Cũng không phải thuyết Phù Đồ liền xem thường yêu đạo, mà nói, Quỷ Đạo, dù sao chính hấn nói đến cũng là Yêu Linh thành thần, như thế nào gièm pha chính mình.

Nhưng máu chó là tại Thần Ma Giới, cho dù là Yêu Quỷ tụ tập chỗ, đầu kia đỉnh cũng là Thanh Linh Chi Khí!

Tỉ như Phù Đồ chính mình đã từng trấn thủ chi địa Phù Đồ ngô hẻm, cùng Thanh Sơn Tự dưới núi Cổ Chiến Trường, cái này hai chỗ đều là Cực Âm Quỷ Địa, nhưng này hai chỗ phía trên chỗ phù lại chỉ vì Thanh Linh tinh khí!

Cần biết những này khí cũng không phải là tu luyện giả tu luyện được cái gì ánh sáng màu khí, mà chính là đại biểu cho 'Linh trí' 'Linh khí' !

Cổ nhân giảng 'Hiệu nghiệm Trùng khiếu' 'Linh quang nhất nhiễm', chờ thuyết cũng là loại này 'Linh khí' .

Mà bất luận Nhân Ma Yêu Quỷ, nhưng phạm là có hồn phách chi linh, vậy chi cần đỉnh đầu hấn là Thanh Linh Chi Khí, cái này tức ý vị những này Yêu Quỷ đều có tự mình ý thức, đều hiểu bản thân, là thư thái chi linh.

Còn có nhìn Thành Tiên Đắc Đạo, quy y thành Phật.

Nhưng nếu đỉnh đầu phù Quỷ Khí, Ma Khí, vậy đã nói rõ này linh đã dọa vì Ma Đạo!

Ma đạo giả, linh trí tàn khuyết, phai mờ

Thường thường không nghe khuyến cáo, không hiểu Chân Pháp, cho nên phần lớn như là chưa khai hóa chi súc sinh, tàn bạo bất nhân, Thị Sát thành tính, thường thường vừa xuất hiện chỉ làm thành họa hại!

Là lấy tại thượng giới, nhưng phàm là phát hiện có Ma Khí Quán đỉnh, Quỷ Khí doanh môn chỗ, làm theo tất có Đức đường cao tăng Hồng Nho tiến về, không tiếc liều mạng, hoặc Độ Hóa hoặc thu phục hoặc diệt chỉ, tuyệt không để nó các loại phát triển an toàn thành họa, bởi vậy tại thượng giới mãi mãi cũng là khắp nơi Thanh Linh, đường đường Thụy Khí, loại này mây đen mây xám căn bản không có khả năng xuất hiện.

Sáng sớm thời điểm tường vân đóa đóa, thường có tiên tử tiểu yêu thường hướng thu thập, chế thành Thiên sợi Tiên Y, khoác mặc ở thân thể, vui cười đùa giỡn

Chạng vạng tối về sau Thái Hà đầy trời, cũng có Phật Đồng tiểu quỷ tiến về lũng hợp, làm thành Thủy Mặc, cho nho sinh miêu tả Thư Họa tuyển tập, đồng dạng lộng lẫy.

Tâm thường địa phương đã là như thế, càng Mạc kể một ít Phật Đạo trọng địa, đạo bước ở giữa, là phổ biến Đạo Âm dẫn âm thanh thiên nhiên, Phật Ngự ấn chứng sinh, Tiên Hạc bộ phim Linh Hầu, Thiện quán Vân bên ngoài Thiên!

Lần này đủ loại, không khỏi là chư linh mừng rỡ, vạn vật từ bi, là lấy vạn vạn năm đã hàng, Thần Ma Giới ít có chiến sự.

Nào giống cái này hạ giới, cho tới bây giờ, Đại Tùy Biên Quan như cũ chiến loạn không nghỉ, dẫn đến sinh linh đồ thán, Âm Ti oán trách.

"Ai!"

Nghĩ đến đây, Phù Đồ lại nhin không được trong lòng thương hại, nhưng vừa bắt đắc dĩ.

"Giáo hóa a!"

Lại thở dài một tiếng, thán chỉ hán một cái vừa mới Hạ Giới chi Linh Tâm bên trong từ bi.

"Tôn Thần? Ngài làm sao thán?"

"Ngươi không hiểu!"

Cái này nói, Phù Đồ lại lắc đầu, nhìn một chút cái này Hồ Nữ.

Nghĩ cùng nàng vì cứu Tiểu Trưởng Lão tận tâm tận lực, bây giờ tu vi vứt bỏ hơn phân nửa,

Lại bởi vì chính mình vô pháp ước thúc thủ hạ, dẫn đến nàng nhập thuốc kia phòng còn muốn đứt lốt, Phù Đồ cũng có phần không có ý tứ.

Ngắm lại, liền chậm âm thanh nói: "Thanh Y, ta Danh Phù Đồ, nay lại vì Đông Đô Phù Thành Hoàng, Phong Tước Uy Linh công, ngươi ngày sau xưng ta Uy Linh công lập tức, không cần xưng thần!"

Đối với hán mà nói, xưng 'Công' xác thực so xưng 'Thần' càng lộ vẻ thân cận.

Mà Thanh Y sau khi nghe xong cũng mỉm cười, nhẹ nhàng khẽ chào: "Được"

"Ừ"

Phù Đồ khẽ gật đầu.

Lại nhìn nàng này, gặp nàng thân là Yêu Thân, ở đây Hỗn Độn trọc thế, lại như liên chi ra nước bùn mà không nhiễm, toàn thân sạch sẽ như ngọc, không nhiễm trần thế, phong hoa tuyệt đại càng sâu Thượng Giới tiên tử.

Đúng là không dễ.

Nghĩ đến chỗ này, Phù Đồ liền lại mở miệng đối nàng nói: "Thanh Y, ngươi cứ yên tâm, ta chỗ đáp ứng ngươi sự tình, vô luận Tiểu Trưởng Lão như thế nào, ta đều sẽ đem hết toàn lực giúp ngươi!"

Giải thích ngừng nghỉ, lại lại hơi hơi hướng nàng để lộ nói: "Ngươi như thế tận tâm cứu trợ tại Tiểu Trưởng Lão, đợi đến Tiểu Trưởng Lão thuận lợi tình lại, hán chắc chắn hồi báo cùng ngươi!"

Giờ phút này Thanh Y còn không hiểu Phù Đồ chi ý, nàng lại tâm đạo chính mình chỉ cần Phù Đồ đáp ứng hết sức tương trợ là được, không cần Tiểu Trưởng Lão cái gọi là chi báo đáp.

Là lấy nghe nàng liền lắc đầu, khẽ cười nói: "Vậy theo Uy Linh công chi ý, cũng là như Tiểu Trưởng Lão tình không đến, tiểu yêu liền chẳng được gì?"

Phù Đồ nghe vậy nhủ mảy: "Ngươi nghĩ như vậy, liền cũng quá coi thường ta! Quá coi thường Tiểu Trưởng Lão!"

Ngừng nghỉ lại nói: "Ta đã vừa mới nói qua, bất luận như thế nào, ta tất sẽ dốc toàn lực giúp ngươi!"

Đón đến nhìn nhìn lại trên giường Tiểu Trưởng Lão, lại nói: "Huống chi ngươi như thế tận tâm lực tẫn, này cho dù là Tiểu Trưởng Lão nên ứng kiếp! Tiểu Trưởng Lão vô pháp tự mình hướng ngươi nói lời cảm tạ, hán chi sư dài, cũng sẽ không bạc đãi ngươi!"

Phù Đồ tâm đạo, Thượng Giới Thanh Sơn Tự chủ trưởng lão đều là Phật môn Đại Đức, am hiểu sâu Luân Hồi nhân quả, cái này Hồ Nữ như vậy tương trợ Tiểu Trưởng Lão, Tiểu Trưởng Lão có thể tỉnh lại cũng liền thôi, ân nhân cứu mạng, Tiểu Trưởng Lão tuyệt sẽ không bạc đãi.

Nhưng nếu là vận nhất Tiểu Trưởng Lão thật bất hạnh gặp nạn, Phù Đồ tâm đạo Thanh Sơn Tự chủ vị Đại Đức cũng không thiếu được sẽ cho cái này cáo một số nữ chỗ tốt!

Là lấy nghĩ đến đây, Phù Đồ liền lại thoáng để lộ nói: "Người cứ yên tâm, Tiểu Trưởng Lão không phải là tầm thường chi tử, người giờ phút này cứ việc an tâm trợ hân, đợi việc nơi này, bất luận Tiểu Trưởng Lão như thế nào, cũng bất luận người như thế nào, cho dù là đều song song trọng vào luân hồi, này lần nữa chuyển thế, cũng nhất định có phúc báo người!"

Phù Đồ nói xong, Thanh Y nhưng trong lòng thoáng sửng sờ.

Nàng vừa mới kỳ thực chỉ là Tiểu Tiểu trêu chọc một chút, chỉ để thể hiện rõ chính mình cũng không thêm để ý người tiểu trưởng lão này để báo đáp cái gì.

Nhưng lại không nghĩ rằng cái này Uy Linh công lại hiểu lầm, cho là mình là không tin hân.

Đương nhiên, đối với hiểu lầm kia, Thanh Y cũng không định giải thích.

Có thể lầm sẽ không coi trọng.

Nhưng cái này Uy Linh công nói. .

Thanh Y nhìn xem người tiểu trưởng lão này, lại trong lòng âm thầm suy nghĩ, người tiểu trưởng lão này thân phận. . .

Phù Đồ cũng không có nói nhiều, chỉ là Thanh Y xác thực thông minh

Phù Đồ một câu 'Cho dù là đều song song trọng vào luân hồi, này lần nữa chuyển thế, cũng nhất định có phúc báo người' đủ để cho nàng lập tức ần ần có suy đoán!

Tu sĩ tầm thường, tuyệt không có khả năng xem Chuyển Thế Luân Hồi như là không có gì!

Hồ Tộc từ trước đến nay thông minh, thời đại thượng cổ, Cửu Vĩ Hồ nhiều đảm đương Yêu Tộc Quân Sư chi vị.

Cái này Hồ Nữ tự nhiên cũng không phải bình thường!

Nhưng trong lòng suy nghĩ tỉ mỉ, nàng chỉ đề xuống, không nói gì.

Sau đó vừa vận theo sát lấy lại nghe Phù Đồ nhíu mày hỏi nàng: "Thanh Y, này Dương Hùng, có thể tin?"

"Tự nhiên!"

Thanh Y trán hơi điểm: "Kiếm Tiên chi thuật không phải Xích Thành Chi Tâm không được tu, hân các loại Kiếm Tiên thường thường chấp nhất, tuy nhiên lạm sát Chư Yêu loại hình, nhưng lại thật là chính nhân quân tử, hân đã trải qua hứa hẹn, lại cho ta Kiếm Hoàn,... hân tin ta, ta tự nhiên tin hân!"

Phù Đồ chỉ lại nhíu mày: "Nhưng nhân tâm khó lường, làm sao có thể tự cho mình là!"

"Cũng không sao cả!"

Thanh Y hơi lại cười: "Kiếm Tiên Kiếm Hoàn như cùng ta bên trong đan, Uy Linh công chi thần vị, hân nếu có hai lòng, ta liền hủy hân Kiếm Hoàn, từ làm hân chết không có chỗ chôn!"

Phù Đồ sau khi nghe xong lại nhíu mày, quay đầu đi, gần cửa sổ nhìn lên bầu trời Dạ quạ vượt qua.

Thanh Y lời tuy ngoan lệ, nhưng cũng thực như thế, thật hủy Kiếm Hoàn, Dương Hùng nhất định muốn sống không được, muốn chết không xong.

Là lấy theo lẽ thường, Dương Hùng đã giao ra Kiếm Hoàn, làm theo cùng cấp giao mệnh, hoàn toàn là đủ chứng minh người này thành ý, sẽ không ra sai!

Có thể bởi vì cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, Phù Đồ trong lòng luôn luôn nhin không được lo lắng.

Đối với mình không biết rõ người, hân cuối cùng khó hoàn toàn yên tâm

Cái này trong lòng lo lắng, không tự giác liền nhớ lại Tung Dương trấn cái nào đó Mộc Ngư Tăng người

"Nếu là hân tại, chỉ cần bấm tay tính toán, tới lui như thế nào liền tất cả đều tính trước kỹ càng, cũng không cần như thế dày vò! Ai!"

Nghĩ xong lại thở dài, âm thầm lắc đầu cười nhạo mình là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, suy nghĩ lung tung.

Tâm đạo hiện tại đáng tin nhất, hay là hi vọng này Dương Hùng là thật có tuệ nhãn, muốn toàn tâm tương trợ!

Không phải vậy. . .

Phù Đồ quay người hỏi một chút Thanh Y: "Hắn là Thanh Thành Kiếm Phái tu sĩ?"

Thanh Y đáp hắn: "Không tệ!"

"Ừm!"

Phù Đồ lại gật gật đầu, trầm mặc một chút, lại đi tới trước cửa sổ, gặp Tinh chìm Nguyệt chuyển, nhất dạ chậm chạp.

Hắn lại nhú mày: "Hi vọng này Dương Hùng hiểu sự tình, làm theo hai tướng an!"

. . .

Mất thần lo lắng, Thành Hoàng không hăm Phật Đà am

Mây tụ sương mù tán, tâm tư lo đầy

Thật sâu khó theo Hồ Nữ nói, bất đắc dĩ không đem bạn cũ niệm

Nhân tâm dài ngắn, khó phân thật giả

Chỉ hy vọng, hai tướng an

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Tỉnh!

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

Hùng Kê một hát thiên hạ bạch.

Nhất dạ dài đằng đặc, Ti Thần tướng quân thanh âm cuối cùng đến

Trong miếu hai người lập tức tinh thần chấn động

"Muốn tới!"

Hùng Kê báo sáng, Thiên Tướng sáng rõ, Dương Hùng có thể hay không trở về, cũng liền nhìn giờ phút này!

Mà cùng lúc đó, tại phía xa Hoàng Thành hoàng cung một tòa vàng son lộng lẫy cự các bên trong, mũ rộng vành giang hồ đại hiệp cũng là tinh táo thu hồi này ngọn Dược Linh ngọn đèn nhỏ.

Hiện tại nhìn lại, này ngọn đèn nhỏ ánh nền bên trong, không biết đường bao nhiêu bối rối Dược Linh vừa đi vừa về tán loạn, trong đó không thiếu hình người thái độ.

"Vũ công công!"

Thu hồi Dược Linh về sau, đại hiệp lại xem xét phía trước rất nhiều hộp thuốc, liền vung tay lên, trầm giọng gọi phía sau Tùy thị thái giám: "Đem những dược liệu này cho ta dùng Ma Bô chứa vào!"

"Cái này!"

Vũ công công sắc mặt lập tức một khổ: "Công tử, cái này, không tốt a!"

"Cái gì tốt không tốt!"

Đại hiệp trừng mắt: "Chớ cho rằng ta không hiểu, những này đều chẳng qua là cung nội phổ thông được tài, làm sao, ta lấy vài cọng còn không được!"
Nói xong lại trừng một cái: "Nhanh lên! Chậm trễ ta canh giờ, ta để người ăn không ôm lấy đi!"

Vũ công công lại sắc mặt lại một khổ: "Công tử, cung bên trong quy củ. . ."

"Quy củ cái gì quy củ!"

Đại hiệp trợn mắt: "Xảy ra chuyện hướng trên người của ta đây chính là, nội giam Đại Thái Giám còn dám khó xử ta không thành!"

". . ."

Thái giám vô pháp, nhìn lấy vị gia thần sắc, chính mình lại? ? Lắm điều chỉ định chính mình liền xong, không có cách, qua bên ngoài cầm cái cái túi nhỏ liền bắt đầu Trang

Kết quả đại hiệp xem xét này cái túi lại một nộ, chộp đoạt lại: "Ta để người cầm cái bao tải to! Người dám cầm cái tiểu phá mục cái túi lừa gạt ta!"

"Công tử công tử!"

Thái giám vội vàng giải thích: "Công tử, ngài thuyết canh giờ gấp, cái này một lát, bên này cũng không thể bao tải to a! Ngài trước đem liền, ngày mai lại cho ngài thay cái túi lớn chẳng phải thành!"

"Hừ!"

Đại hiệp nghe xong tâm thuyết cũng thế, chính mình vẫn phải vội vã trở về, thật không thể nhiều tại cái này lãng phí thời gian.

Nhưng quét qua trước mắt những này bất quá mấy trăm năm năm được tài, hẳn lại bất mãn trong lòng, ám đạo ta nếu là chỉ cầm mấy cái thứ này trở về, không khỏi để này Hồ yêu xem thường!

Nghĩ đến liền xoay người bên ngoài cự các phía trên đi.

Thái giám xem xét điệu bộ này cuồng quit qua cản: "Công tử, không thể a! Không thể a!"

"Cút ngay!"

Đại hiệp một bàn tay quá khứ trực tiếp đem cái kia thái giám cho vỗ bay ra ngoài, phản phật va nát bao nhiêu giá thuốc.

Hắn tại Hồ yêu trước mặt yếu hơn nữa, đó cũng là Thanh Thành Sơn tu luyện gần hai mươi năm Trúc Cơ Kiếm Hiệp, một cái bất quá là hơi biết quyền cước thái giám làm sao có thể ngăn được hắn?

Nhất chương đánh bay thái giám, mấy bước đi đến cự các phía trên này để đặt linh quý được tài địa phương, liếc nhìn lại, tất cả đều là các loại Thanh Ngọc bạch ngọc Noãn Ngọc Băng Ngọc Lãnh Ngọc hộp thuốc, cùng các loại Ô Mộc đàn mộc không biết tên hộp gỗ, bên trong được tài không phải đã thành hình người, cũng là ngàn năm, vạn năm hình dạng, từng cái đều là không được.

Đại hiệp quá khứ, con mắt nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia, trong lòng thán: "Ai, hai cánh tay một cái tay Được Linh đền, một cái tay khác chỉ có thể cầm một cái!"

Cái này vừa giải thích, hắn đầu óc nhất chuyển, lại nhanh bước trở về nhặt lên này cái túi nhỏ tới.

Hắn cũng không hiểu được tài tốt xấu, chỉ nhìn bên trong có một cái hộp ngọc âm khí trập trập, nhìn rất không tệ, một cái khác lãnh ý Sầm Sầm, nhìn cũng không tệ, liền duỗi tay cầm lên đến hai cái hộp ngọc này đặt ở trong túi, vừa vụn buông xuống.

Sau đó dùng tay chỉ Đề ở này cái túi, hắn lại con mắt quét qua, nhìn thấy một cái hộp gỗ phía trên đã không hoa văn, lại không có điêu khắc, nhìn lấy phi thường phổ thông.

Nhưng hắn sau khi xem, nhưng lại đầu óc nhất chuyển, thầm nghĩ thường nói đường Trọng Kiếm Vô Phong, Đại Xảo Bất Công, cái này hộp phác giản dị tự nhiên, bên trong không chừng mới là thật đồ tốt!

Nghĩ như vậy, hắn lập tức lại bàn tay lớn nắm lên cái hộp kia, đi theo dưới chân kiếm lên, trực tiếp phá cửa sổ mà ra!

Này đằng sau thái giám nhìn khốc không ra nước mắt,

Cuống quít qua cùng cấp trên bẩm báo không đề cập tới.

Mà bên này chùa miếu bên trong, mắt thấy Kim Kê ti minh, thời gian quá khứ hồi lâu, này Dương Hùng vẫn chưa trở lại, Phù Đồ đầu tiên không giữ được bình tĩnh, sắc mặt kia càng lúc càng khó coi, càng lúc càng khó coi!

Thanh Y trong lòng cũng là nhủ mảy, chi là nàng có thể ổn định, biểu lộ bất biến, cười khê: "Uy Linh công không cần thiết vội vàng xao động, thời gian còn sớm, này Dương Hùng chỉ cần là có thể đuổi trước khi trời sáng trở về, liền không muộn!"

Lời nói bên trong mặc dù như vậy thuyết, trong tay lại đem kiếm kia hoàn nắm chặt, hơi hơi lãnh ý.

Như vậy song song Tiêu Chúc bên trong, Phù Đồ đột nhiên bỗng nhiên đứng lên: "Đến!"

Theo sát lấy Thanh Y cũng là có cảm giác, con mắt nhìn lại, này Tây Thiên chỗ một đạo kiếm quang hơn mười dặm chợt lóe lên!

"Ta đến cũng!"

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

"Ồ ~ "

Giờ phút này vừa vụn gá gáy âm thanh lại lên!

Dương Hùng nghe, đem thuốc kia Linh Đăng đưa cho Thanh Y, mũ rộng vành hạ nhân cười một tiếng: "May mắn không làm nhục mệnh!"

"Hừ!"

Phía sau Phù Đồ lạnh hừ một tiếng, biến mất thân ảnh.

Dương Hùng không thấy được hấn, lại đem thuốc kia hộp buông xuống, chấp tay lại cười xin lỗi: "Thần Tôn thứ lỗi!"

Phù Đồ biến mất không để ý tới, tiền phẩm khác nhau, Thần phẩm cũng có khác.

Độc lưu lại Thanh Y trước tiếp nhận thuốc đèn, liền hơi hơi vui vẻ: "Không tệ không tệ!"

Nhưng gặp bên trong vạn năm Dược Linh không ít, trăm ngàn năm Dược Linh càng sắp xếp thành hàng!

Nàng tu hành nhiều năm, cũng là không thể từng gặp nhiều như vậy linh dược!

"Phi thường tốt!"

"Cô nương hài lòng liền tốt!"

Dương Hùng cười ha ha một tiếng, lại chỉ hướng mặt đất hộp ngọc kia hộp gỗ, hào phóng xa hoa, không phải mình không đau lòng: "Dược tài ta cũng không hiểu, liền mang về cho cô nương, nếu là có dùng, liền lưu lại, như là vô dụng, vậy liền vứt bỏ là được!"

Giải thích lại thờ dài, nói: "Chi tiếc ta không có cái túi Trang, không phải vậy định đem thuốc kia các bên trong các loại dược tài tất cả đều bắt hấn cho Trang mấy lần!"

Thanh Y sau khi nghe xong, xem trước một chút hộp ngọc kia hộp gỗ, cái này xem xét liền trong lòng lại cười, đều không phải là phạm phạm!

Nhìn xong đôi mắt hơi đỏ, thần nhiên cười nói, đưa tay xuất ra một cái túi nhỏ: "Dương công tử, vật này vì túi càn khôn, mặc dù không thể chứa vào càn khôn, nhưng Trang cái ba năm trước hộp thuốc lại là không có vấn đề! Có thể tạm mượn về công tử!"

Dương Hùng lập tức sững sờ, sau đó đưa tay cầm qua này cái túi liền nói: "Đa tạ cô nương!"

Giải thích quay người lại ngự kiếm không thể bóng dáng!

Bên này Phù Đồ xuất hiện, lại thể mà cũng là đang cười: "Ba cái kia hộp, theo thứ tự là Vạn Niên Tuyệt Liên, Kỳ Hoàng, nhục chi, đã là không dễ, người làm sao còn trêu đùa với hấn!"

Thanh Y nghe cười nhặt một tiếng: "Hấn hại ta các loại nóng lòng chờ lâu, nho nhỏ trêu đùa một chút lại như thế nào?"

Đón đến lại nói: "Lại những này mặc dù đã là không tệ, nhưng hấn một cái Thứ Xuất Hoàng Tử, chi sợ chánh thức Hảo Vật kiện hấn cũng tiếp xúc không đến, hấn hiện tại đã có thể đem những này cầm về, này lại nhiều cầm về một số, chi sợ cũng không ai quản hấn, đã như vậy, sẽ không ngại để hấn nhiều hơn cầm về một số! Chúng ta trước dùng, chờ Tiêu Trường Lão tỉnh lại, dùng không hết lại còn trở về là được!"

Thanh Y thuyết không tề, hoàng cung quả thực không thềm để ý.

Bên này Dương Hùng ngự kiếm trở về, vừa vặn gặp được cái kia thái giám Vũ công công cuồng quít mang theo một cái khác dáng dặc chậm rãi lão thái giám tiền Dược Các, hai bên chính hoàn toàn đụng vào.

Kết quả Dương Hùng chỉ nhìn hai thái giám liếc một chút, cũng không để ý tới, trực tiếp chạy vội tới phía trên bắt đầu Trang!

"Ai nha ai nha!"

Cái kia thái giám nhìn hoảng hốt, lão thái giám lại chỉ khoát khoát tay, đi lại chậm chạp đi đến phía trước, khoảng chừng loay hoay, mở ra một cái cơ quan, xuất ra bên trong một cái tinh tế cái hộp đen, quả khứ đưa cho Dương Hùng, sau đó lại chậm rãi đối Dương Hùng nói: "Công tử cần cứ lấy chính là, nếu là không đủ, ngọc các theo Dược Thiện phòng bên kia còn để đó vài cọng, ta lấy người cho công tử mang tới!"

"Không cần!"

Dương Hùng cười ha ha: "Vẫn là Từ công công hiểu sự tình!"

Từ công công hơi hơi khom người, cười: "Tập Gia tại bên cạnh hầu hạ, công tử từ từ sẽ đến, đừng vội!"

Dương Hùng cũng thật không khách khí, thế mà chính xác đem thuốc trong các thượng đẳng hảo dược tài cho toàn Trang đi!

Lấy về đưa cho Thanh Y: "Cô nương, có đủ hay không!"

Thanh Y tiếp nhận thần thức quét qua, vừa vui: "Là đủ là đủ!"

Bên kia Dương Hùng nghe cười một tiếng, lại đưa qua một cái tinh tế cái hộp đen: "Bọn họ thuyết cái này tốt nhất!"

"Thật sao?"

Thanh Y đưa tay đón, vừa tiếp nhận, cũng chỉ giác bành trướng linh khí chất chứa!

Thanh Y nhất thời giật mình: "Cái này là vật gì!"

Bên cạnh Phù Đồ cũng đột nhiên xuất hiện, mặt mũi tràn đầy kinh hãi: "Quân liễu!"

Thanh Y thực sự kinh ngạc: "Vật gì?"

"Quân liễu!"

Phù Đồ về nàng: "Không phải nơi đây chỉ vật!"

Lại nhìn không được nhìn xem Dương Hùng, một chút cảm thán: "Nhân gian Đế Vương không hồ là danh xưng 'Thiên Tử', các người hoàng cung lại có vật này!"

Giải thích lại xem xét trên giường Tiểu Trương Lão: "Tiểu Trương Lão nhất định có cứu vậy!"

Không tề, Tiểu Trương Lão có thể cứu!

Khi Thanh Y đem thuốc kia Linh Đăng đặt ở Tiểu Trương Lão đỉnh đầu, lại trong vòng đan Dẫn Linh thời điểm, đột nhiên liền nghe bên tai Phật Âm Phạm Xướng!

Thanh Y nhất thời giật mình,... coi là ảo giác, có thể quay đầu nhìn lại, chỉ gặp phía sau Dương Hùng quá sợ hãi, mà Phù Đồ lại đại hi!

Theo sát lấy chỉ thấy trước mắt lòng đất bên người, từng đoá từng đoá gót sen thế mà từ lòng đất nở rộ mà ra!

Đóa đóa gót sen tôn tôn Kim Phật!

"A Di Đà Phật!"

Trong chốc lát đầy tai Thiên Ngữ!

Thanh Y hơi hơi kinh hoàng, lại quay người, chỉ thấy này một mực nằm tiểu hòa thượng lại khoanh chân ngồi ngay ngắn một tòa sen trên đài, phía sau khoảng chừng La Hán Bồ Tát cùng nhau hiện thân, khe hát mênh mông phổ biến nhưng, như thân thể Chí Linh Sơn Phật Cảnh: "Niệm cho ta Phật, chuyển Cửu Thế Mệnh Luân, Đế Tôn Huyền Nữ, phổ mười ngàn cùng chúc mừng, Thần Vương hộ pháp niệm cho ta Phật, 5 thừa Tề Nhân, có Vô Biên Công Đức, Thập Phương chúng sinh, lịch mọi loại kiếp nạn niệm tình ta Phật, phổ độ Như Lai, Đại Tôn lâm vị!"

Nói xong Thanh Y chỉ cảm thấy một Đạo Phật quang diệu Diệu, sau đó theo sát chính là phát giác bên người linh khí trước đó chưa từng có độ dày đặc gào thét!

Lại ngẩng đầu, vừa vịn đôi đầu một đôi Thanh Linh Tuệ Mục!

Ánh mắt kia lỏng lẻo Hạo Nhiên lại khẽ cười nhưng, phát giác là vô biên khổ chúng, nhưng lại cảm giác mọi loại cực nhạc!

Mà Thanh Y từ này trong mắt, càng nhìn đến một cái Bạch Hồ từ ngây thơ tập tễnh đến khuynh thế chi tư!

Liếc một chút cả đời!

"Thiện tai!"

Lại nghe mỉm cười, Thanh Y tỉnh dậy, đã thấy này Thiện thất vẫn là Thiện thất, nhưng lại hết thầy thành không.

Mặt đất linh dược hóa thành bột phấn, Linh Mộc đảo mắt mục nát, hộp ngọc vỡ thành hòn đá!

Mà sau lưng, sau lưng Phù Đồ đã biến mất, chỉ còn Dương Hùng trùng lớn mắt, thật không thể tin!

"Tỷ tỷ!"

Thanh Y lại nghe giọng trẻ con, bần bệu lại xoay người, gặp tiểu hòa thượng kia từ trên giường xuống tới, cười đối nàng khom người: "Tỷ tỷ kéo dài tính mạng chi ân, Thanh Vân suốt đời khó quên!"

Thanh Y trong lúc nhất thời không biết làm sao!

Nàng đến bây giờ, Tài rớt cuộc mình bạch Phù Đồ câu kia 'Tiểu Trưởng Lão không phải là tầm thường chi tử', đến cùng là bức nào thâm ý!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Lại mở hệ thống

Đồng Đô Biện Lương, ngàn năm Đại Thành, kéo dài cổ kim

Đã từng mấy đời Hoàng Triều Vương Quốc đều từng ở đây Kiến Đô

Liên liên Bán Triều Đại Tùy, lúc đó khai quốc Thái Tổ cũng là muốn lập nơi đây vì nước đều

Chỉ là về sau nhiều mặt cân nhắc, vẫn là lựa chọn ổn thỏa nhất đại nghiệp, cũng ngay tại lúc này Hoàng Thành

Bất quá mặc dù như thế, Biện Lương vẫn là bị phong làm Đông Đô, lấy đó thành này tôn vinh

Lại kiêm Biện Lương mặc dù chỗ Bắc Địa Đại Bình Nguyên, nhưng Biện Lương nội thành dòng sông số nói, ngoài thành càng có Biện Hà, chính là Bắc Phương trọng yếu vận chuyển động mạch, mà lại hướng Bắc Diệc có Đại Tùy thứ nhất sông lớn Thương Lăng bờ sông, là lấy Biện Lương cũng danh xưng Bắc Phương Thủy Thành, phong cảnh không bình thường, giao thông cũng cực kỳ phát đạt.

Đồng tiền Tây Khứ chi sĩ như Cá diếc sang Sông, nam lai bắc vắng chi khách lại càng không biết Phàm Phàm

Cũng bởi vậy, Đồng Đô thương chảy cực thịnh, Tiểu thương khắp nơi trên đất, Phú Cỗ Đại Hào cả sảnh đường.

Một cục gạch xuống dưới đập chết mười cái, chín cái đều là Đại Thương, còn lại cái kia là đại Thương chương quỹ.

Là lấy phồn hoa càng sâu Hoàng Đô.

Như thế phồn hoa, nội thành giá đất tự nhiên khắp nơi quý giá, Thiên Kim một tác khó cầu, có thể bị làm ăn chỗ liên đều bị thương nhân chiếm cứ, hôm nay đắp cao ốc đại trái, Minh Triều xây buôn bán việc lớn.

Nhưng phàm là có thể lợi dụng, liền tuyệt không lãng phí.

Bất quá mặc dù như thế, có thể Đông Đô Tây Thành góc Tây Bắc tới gần thành tường này một khối nhưng thủy chung không ai động.

Không ai động, cũng không ai qua.

Cây cỏ mọc rậm rạp, tường đổ, đồ nát hoang vu phẳng phất ngưng kết tại thời gian bên trong.

Nhưng chung quy là Phật Tổ Tịnh Địa, chung quanh trăm trượng phương viên bên trong không sinh sâu kiến, gió nhẹ yên tĩnh.

Bởi vậy Tiêu Vân tịch bó gối, nhắm mắt dưỡng thần, cũng không có sinh vật nhỏ đến quấy rầy hấn

"Hệ thống, mở ra cho ta xem một chút!"

"Được"

Hệ thống hoàn toàn như trước đây giản lược già dặn, không chút nào dây dưa dài dòng, Tiêu Vân không khỏi vui mừng, lại nhịn không được thờ dài, hồi lâu không thấy, lần nữa mở ra thật sự là khá lo xa tự!

Một là như là chân trời bạn cũ lại lần nữa trùng phùng, không thắng cảm khái.

Hai là nếu không có hệ thống, Tiêu Vân đã sớm xong đời!

"Không phải hệ thống bảo đảm ta, vừa đưa ra liên phái gặp Diêm Vương, này còn chờ được tới Phù Đồ tới tìm!"

Kỳ thực Phù Đồ căn bản không có thể cứu đến Tiêu Vân, lấy Tiêu Vân lúc ấy này sụp đổ tốc độ, không phải hệ thống phát lực, Tiêu Vân tại chỗ liền phải chưa xuất sư đã chết!

Về phần Phù Đồ. . . Chỉ có thể thuyết lấy lúc ấy loại tình huống đó, liền Phù Đồ điểm này linh khí, đến thêm một trăm cái hấn cũng là liền cho Tiêu Vân nhét không đủ để nhét kẻ rằng!

Không có cách, nơi này linh khí thật sự là quá mỏng manh, mà Tiêu Vân bản thân linh khí độ tinh khiết lại quả thực quá cao, cho nên tự nhiên mà vậy, Nước hương chỗ thấp chảy, Tiêu Vân thể nội linh khí bắt đầu tràn lan lấy bổ sung chung quanh, Phù Đồ đưa vào điểm này linh khí còn chưa đủ Tiêu Vân tự thân tiêu tán.

Kỳ thực khác thuyết lúc ấy, liền hiện tại, từ tỉnh lại đến bây giờ cũng bất quá chỉ là nửa khắc đồng hồ không đến, Tiêu Vân liền phát hiện mình Phật Nguyên cư nhưng đã chậm rãi tiêu tán không ít!

Hố không hố?

Hố! Quả thực hố!

Gải bấy liền hệ thống đều cho đã cho Tiêu Vân sinh tồn nhiệm vụ!

Nhiệm vụ: Sinh tồn

Nói rõ: Trung Châu linh khí mỏng manh, mà nguoi chính là Thượng Giới Tiên Thiên Linh Thể, ở chỗ này khó mà chịu đựng, nhu cầu cấp bách tìm được trước ổn định cung cấp linh khí chỗ, nếu không Linh Thể tiêu tán, Tiên Thiên lui trở lại ngày kia, tánh mạng khó đảm bảo

Địa điểm: Sùng Văn Võ Quán, thủ hộ lâu các lão nhân

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, Tụ Linh Tàn Trộn

"Ai!"

Xem hết Tiêu Vân liền cười khổ một tiếng, cái này Trung Châu, con mắt nhìn lại cũng là trời xanh không mây, gió nhẹ tinh tế, Nhãn Quan theo Thần Ma Giới không có gì khác biệt.

Có thể linh khí này, là thật không được!

Đối với tu luyện giả, đặc biệt là đối với Tiêu Vân chính mình mà nói, là thật thụ không!

Lại không muốn nghĩ một chút biện pháp, thật làm cho hấn cái này chậm rãi tiêu tán đông dài, cũng là không thuyết Tiên Thiên lui ra phía sau Thiên loại này nguy hiểm cho tánh mạng sự tình.

Chỉ vèn vèn cái này về sau tu luyện một ngày thành quả, còn không có tràn lan rơi nhiều, vậy cũng đầy đủ để Tiêu Vân tâm phiến!

"Sùng Văn Võ Quán đúng không!"

Chờ một lát Dương Hùng trở về,

Bắt luận như thế nào, trước tiên cần phải qua một chút cái này sùng Văn Võ Quán, tìm một chút cái này thủ hộ lâu các lão nhân.

Sau đó lại nhìn xem nhiệm vụ khen thưởng

"Tụ Linh Tàn Trận, cái kia chính là Tụ Linh Trận!"

Xem xét cái này Tụ Linh, Tiêu Vân không tự kìm hãm được liền lại nghĩ tới Tứ Linh Thiện Phòng, xanh Lân sư huynh thuyết nhà kia có thể Tụ Linh gấp bội.

"Không biết đường bên này Tụ Linh Trận là hiệu quả như thế nào, là mấy lần "

Nghĩ đến cái này hẳn lại đột nhiên vui mừng, tâm thuyết hạnh tốt chính mình có hệ thống, còn có biện pháp có thể giải quyết linh khí không đủ nỗi khổ, nếu là biến thành người khác, đoán chừng được cứu sinh hoạt cũng là xong đời.

Chỉ là như vậy nghĩ xong, hẳn lại phiền muộn, này trước đó tại này Thần Ma Giới thời điểm, đều không cần tu luyện, liền có thể lúc nào cũng phát giác được thể nội Phật Nguyên đang từ từ gia tăng.

Hiện tại lại đảo ngược, không tu luyện tu vi hội lui không thuyết, thế mà còn có thể mất đi tính mạng!

"Thiện cái quá thay!"

Trong nội tâm im lặng, lại nhìn xem hệ thống, ám đạo linh khí này sự tình trước không nói, trước xử lý một chút hệ thống, còn lại , chờ Dương Hùng trở về lại nói.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Nguyên Đan

Phật pháp: Hòa thượng

Đăng cấp: LV5(453 500)

Danh vọng: 10

Căn cốt: 15

Tuệ Căn: 15

Độ nhân: 11

Khu quỳ: 11

Liệp Yêu: 11

Trừ Ma: 11

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 24

Nhà kho: Từ Bi Chưởng, Vi Đà Xử, Phá Ma Côn Pháp, Trừ Yêu Kinh, Quần Yêu Phục Tru Đại Pháp, Tu La côn, trường lão Đan Thối, Phá Ma chú, Trấn Hồn chú, Tĩnh Tâm Chú, quỹ Phật Thiện châu, thực đơn, quân trận chiến pháp, Thanh Thạch Đáy Cốc lý do, Xích Diễm binh pháp, Quý Đầu liệt đao, quỹ cung đao găm, dài quỹ cung, Lý Vận Gia Bảo Hạp, Phù Đồ ngồ hẻm biểu tặng

Đề cử vị trí luyện cấp: Đông Đô tây nhai Minh Vương đường (cấp năm khu), Đông Đô Di Hồng Viện hậu hoa viên (cấp sáu khu) Đông Đô Bình Dư binh trận (Thất Cấp khu) Đông Đô chợ bán thức ăn (cấp tám khu) Đông Đô vùng ngoại ô Bãi Tha Ma (Cửu Cấp khu) thành Đông đô bên ngoài Thập Lý sườn núi (10 cấp khu)

Chủ Tuyến Nhiệm Vụ: Phá Toái Hư Không

Chi Nhánh Nhiệm Vụ: Khuynh quốc khuynh thế Khuynh Thanh Y, Minh lại kiên nghị Tiểu Thái Tử, trung kiên hộ pháp, sinh tồn

Ẩn tàng nhiệm vụ: Tam bất hủ

Đề cử nhiệm vụ: Minh Vương đường chi oan hồn (Đông Đô, Minh Vương đường), Di Hồng Viện chi oán khí (Đông Đô, Di Hồng Viện) tân binh khổ não (Đông Đô vùng ngoại ô, Bình Dương trấn) Thương Lữ chi ưu phiền (Đông Đô vùng ngoại ô, Thập Lý sườn núi)

Từ trên xuống dưới,... Tiêu Vân trước đại khái mất nhìn hệ thống Trang Chủ.

Trang Chủ bên trên, đầu tiên tu vi đột phá đến Nguyên Đan cảnh.

Phật pháp đột phá đến hòa thượng cảnh

"Không dễ dàng!"

Tiêu Vân nhìn lấy hai cái cảnh giới song song đột phá, hẳn cũng là thắng cảm khái.

Kỳ thực cẩn thận tính toán, thượng hạ lưỡng giới cộng lại, Tiêu Vân cũng mới chính thức tu luyện bất quá hơn hai tháng, ở trong đó còn có hơn phân nửa thời gian tại hôn mê.

Cho nên có thể có hiện tại tu vi, đã coi như là không tệ.

Lại thêm hai tháng này như là Xe Cáp Treo đồng dạng chợt hiện đột ngột rơi, cũng thực để Tiêu Vân cảm thán thế sự Dịch Biến.

Nhất là lần này Hạ Giới, có thể nói là sinh tử một lần, Địa Ngục Luân Hồi, trong cái này thống khổ Tiêu Vân khó mà người bên ngoài tổ thuyết!

Một câu, Thanh Y trong vòng đan trụ lúc trước hẳn, Tiêu Vân là thật hận không thể lập tức mất mạng, trọng vào luân hồi!

Không phải Tiêu Vân sợ, thực sự từ hạ giới bắt đầu, hẳn liền thân thể vẫn là tại không ngừng lặp lại đứt đoạn khép lại quá trình!

Cơ thể cấp tốc đứt đoạn, hệ thống cưỡng chế khép lại!

Cấp tốc đứt đoạn, cưỡng chế khép lại!

Đứt đoạn, khép lại!

Đoạn thời điểm Dao Phách búa chặt, đau nhức muốn mạng!

Hợp thời đội đồ sắt Cường in dấu, đau muốn chết!

Cảm giác kia, ngàn đao băm thây!

Muốn sống không được, muốn chết không xong!

Muốn nhiều lắm có bao nhiêu lắm!

Một mực đến Thanh Y trong vòng đan Bang Tiêu Vân uẩn dưỡng thân thể, mới chậm rãi ngăn cản cơ thể sụp đổ, sau đó lại trong vòng Đan Nguyên lực tâm bồ Tiêu Vân, mới khiến cho Tiêu Vân xem như chưa từng một bên trong thống khổ, chậm rãi giải thoát đi ra.

Cũng bởi vậy, Tiêu Vân Tài vừa tỉnh dậy liền theo Thanh Y tạ nói: Tỷ tỷ kéo dài tính mạng chi ân, suốt đời khó quên!

Nói rõ bởi vì cái này Thanh Y, là thật giúp hắn đại ân!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chinh lý

Khó khăn đã qua, liền không lại nói thêm, Tiêu Vân cũng là ý chí kiên định hạng người, chỉ đem cái này xem như một lần lịch luyện a.

Lại lần này "Lịch luyện" kết thúc, từ mặt ngoài mà nói, Tiêu Vân trừ một khi khổ sở, cái khác bên ngoài có vẻ như cái gì đều không có thể được đến, nhưng xem xét hệ thống Tiêu Vân liền minh bạch, lần này Hạ Giới, trừ linh khí quả thực là cái vấn đề bên ngoài, những người còn lại chính mình nhưng thật ra là kiểm lỗi!

Nhìn này hệ thống đề cử vị trí luyện cấp theo hệ thống nhiệm vụ liền có thể minh bạch, ban đầu ở Thần Ma Giới, Tiêu Vân cấp 5 trước chỉ có ba cái nhiệm vụ theo ba cái đề cử vị trí luyện cấp, rất ít, sau đó các loại cấp 5 đổi mới về sau, nhiệm vụ càng là chỉ còn hai cái, đề cử vị trí luyện cấp cũng là chỉ còn hai cái!

Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ càng lên cao, thích hợp Tiêu Vân thăng cấp địa phương lại càng ít!

Tài cấp năm, này thích hợp thăng cấp địa phương cũng chỉ thừa hai cái, này nếu muốn là 10 cấp, hai mươi cấp về sau nên như thế nào? Chỉ sợ cũng không thể thăng cấp địa phương!

Điểm ấy Tiêu Vân tại Thần Ma Giới thời điểm hần liền nghĩ qua, vẫn từng vì này lo lắng qua.

Nhưng bây giờ lại không phải, năm đến mười cấp vị trí luyện cấp lập tức đầy đủ, đề cử nhiệm vụ bốn cái!

Ngoài ra còn đổi mới đi ra Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, Chi Nhánh Nhiệm Vụ!

Đây đối với lấy kinh nghiệm vì sinh hoạt Tiêu Vân mà nói quả thực là một tin tức tốt, muốn so tại Thần Ma Giới nhiệm vụ luyện cấp cái gì đều chỉ có một hai cái điểm, thậm chí chờ sau này tu vi cao hơn về sau, liền một hai cái điểm cũng không có Cường không biết bao nhiêu!

Cho nên từ điểm này thuyết, Tiêu Vân là kiểm lỗi, chỉ bất quá kiểm lỗi không phải lập tức, là tương lai!

Mà lại Tiêu Vân còn đoán thật không có sai, Thần Ma Giới thật là càng lên cao, thích hợp hần thăng cấp địa phương lại càng ít, đồng dạng tương quan nhiệm vụ cũng sẽ càng ít.

Cái này theo Thần Ma Giới những cái kia Nho Thích Đạo những cao thủ thói quen có quan hệ, Thần Ma Giới cao thủ lo lắng Ma Yêu làm loạn, cho nên đối với những cái kia Yêu Ma Đạo, bọn họ là nghiêm ngặt kiểm tra, hạ cấp quý mị Yêu Ma loại hình còn có thể để bọn họ tồn tại, nhưng là cao cấp, vừa xuất hiện liền bị thanh lý không còn!

Cho nên Tiêu Vân nếu là đợi tại thượng giới, loại kia đến 50 cấp về sau, hần thật đúng là chính mình cũng phải nghĩ biện pháp xuống tới, không phải vậy liền không có không thể vị trí luyện cấp, cũng không có nhiệm vụ!

Thật nếu là như thế, này đầu tiên hệ thống chẳng khác nào là phế hơn phân nửa, đây đối với Tiêu Vân mà nói coi như quá thua thiệt.

Cho nên kỳ thực Tiêu Vân hiện tại xuống tới là vừa vặn tốt, dù sao Hạ Giới Ô Trọc, có là vị trí luyện cấp, nhiệm vụ cho hần, thậm chí chỉ sợ hần đến lúc đó đều không thời gian đi làm những nhiệm vụ này, qua đi đạo những cái kia vị trí luyện cấp.

Đương nhiên, Hạ Giới mọi loại tốt, nhưng vẫn là phải chú ý Hạ Giới linh khí vấn đề.

Linh khí không đủ, quả thực quá hổ điểm, chẳng những là chậm trễ tu luyện, khả năng dẫn đến mất mạng.

Càng máu chốt là, Tiêu Vân là muốn Đồ Ma Diệt Quỷ, muốn đánh nhau!

Không đánh nhau, từ đâu tới kinh nghiệm thăng cấp nhanh chóng?

Cho nên linh khí vấn đề đến nhanh giải quyết, không phải vậy lại nhiều tư nguyên cũng không có cách nào dùng.

Hơn nữa còn có Thanh Y, Thanh Y vì Tiêu Vân thực lực mình cơ hồ tiêu hao hầu như không còn!

Đối với cái này, Tiêu Vân sẽ không mặc kệ!

Nhưng bây giờ những này đều còn không thể gấp, đến từ từ sẽ đến.

Ngay sau đó mà nói, vẫn là trước tiên đem hệ thống chài vượt tốt.

Mới là giảng đến tu vi, phạt pháp, phía dưới kia liền là đẳng cấp.

Đẳng cấp cấp 5 không thay đổi, nhưng kinh nghiệm từ 100 gia tăng đến 453.

Thêm ra 353 điểm trứng, có 53 điểm là trước kia Phù Đồ ngũ hêm Sát Quỷ đoạt được, 100 điểm là trước kia nhiệm vụ kia 'Lý Vận Gia Vận rủi một' sau khi hoàn thành mà cho.

Về phần còn lại 200 điểm, thì là từ 'Lý Vận Gia Vận rủi hai: Lý vận hoang ngôn' nhiệm vụ này trung được đến.

Nhiệm vụ này tại Lý vận cho Tiêu Vân Kim Bát theo chia khoá về sau lập tức phát động, bởi vậy, lúc đó Lý vận còn tưởng rằng là chính mình đem Tiêu Vân cho lừa qua qua, nhưng trên thực tế lại là hấn sớm đã bị Tiêu Vân xem thấu, Tiêu Vân sở dĩ quá khứ, chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ này.

Dù sao nhiệm vụ này khen thưởng thế nhưng là 200 kinh nghiệm, 5 điểm danh vọng, cùng Bảo Hạp 'Phù Đồ ngộ hèm biểu tặng', tính toán thật là tốt nhiệm vụ khen thưởng, Tiêu Vân làm sao có thể không đi.

Mà lại nhiệm vụ này 5 điểm danh vọng tăng thêm nhiệm vụ một 2 điểm,

Đề lúc đầu chỉ có 3 điểm danh vọng trực tiếp tăng đến 10, cũng thành số chẵn, rất lợi hại có lời.

Lại nói tiếp là 7 đại thuộc tính, đều không biến.

Nhưng là phía dưới tự do điểm thuộc tính lại là 24.

Trong đó 4 cái là giết Phù Đồ ngộ hèm Quỷ Tướng sau cho, quỷ tướng kia là cái không tệ tiểu BOSS, cho Tiêu Vân 4 cái tự do điểm, so với lúc trước Thanh Thạch Đáy Cốc người tướng quân kia cho còn nhiều.

Về phần còn lại 20 cái thì là tu vi Phật pháp hai đại cảnh giới sau khi đột phá các cho 10 điểm.

Tiêu Vân cũng không chậm trễ, một phần vì hai, phân biệt lại thêm đến Tuệ Căn theo căn cốt bên trên.

Kể từ đó, Tuệ Căn theo căn cốt liền song song đạt tới 27!

Có chút khủng bố!

Bất quá Tiêu Vân tâm đạo ta thích, ha ha ha ha!

Lại sau đó cũng là tam đại kỹ năng Dịch Cân Kinh, Sát Sinh Côn Thuật, Vãng Sinh Chú.

Sát thân Côn Thuật theo Vãng Sinh Chú không cần nói thêm, hai cái trừ riêng phần mình Đề mấy cái điểm kinh nghiệm bên ngoài không có biến hóa.

Nhưng Dịch Cân Kinh lại đột phá không ít!

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV2(186 200)

Hạn mức cao nhất: Không hạn

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục + 10%, Phật pháp uy lực + 10%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

Đăng cấp đề cao đến cấp 2 không thuyết, điểm kinh nghiệm cũng suýt nữa đạt tới 200!

Lợi hại hơn là, thuộc tính tăng thêm trực tiếp từ 1% đề cao đến 10%!

Cái này Ngu!

Đặc biệt là 'Phật Nguyên khôi phục + 10%' đầu này thuộc tính, nếu là tại Thần Ma Giới, cái này cũng không có cái gì dùng.

Nhưng ở hiện tại Tiêu Vân cái này tiếp tục 'Roi lam' tình huống dưới, đầu này thuộc tính liền thật không nên quá cường đại!

"Nhanh lên tới cấp 3,... đến lúc đó đầu này thuộc tính tăng thêm lại bạo tăng một chút, không chừng ta liền không cần lo lắng linh khí tiêu tán vấn đề!"

Thật đúng là không phải vọng tưởng, thật cấp 3, thật nói không chính xác cũng không cần lại đi lo lắng linh khí tràn lan vấn đề, bởi vậy nhìn thấy đầu này thuộc tính, Tiêu Vân liền như là đoán trước tương lai, nhìn không được cười lên một tiếng, lại nhìn hai mắt, sau đó lại nhìn xuống mặt nhà kho.

Trong kho hàng nhiều Quỷ Đầu liệt đao, quỷ cung dao găm, dài quỷ cung, Lý Vận Gia Bảo Hạp, Phù Đồ ngộ hèm biểu tặng, 5 dạng đồ vật.

Trong đó quỷ cung dao găm, dài quỷ cung là Phù Đồ ngộ hèm Quỷ Binh bạo, đều là bình thường thuộc tính, Tiêu Vân cũng không thèm để ý.

Nhưng này cái Quỷ Tướng bạo Quỷ Đầu liệt đao ngược lại là rất có điểm lợi hại.

Đồ vật: Quỷ Đầu liệt đao

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV 10

Thương tổn: Chặt chém thương tổn làm sâu sắc, Trọng Đao, sắc bén

Thuộc tính: Đao pháp vũ kỹ thương tổn + 20%, trọng hình đao pháp vũ kỹ thương tổn + 50%

Nói rõ: Vốn là vô danh thợ săn gia truyền Đồ Đao, sau rơi vào người chết ngõ hẻm, trước bị Quỷ Khí xâm nhiễm, lại bị Quỷ Tướng đoạt được, lấy tự thân Quỷ Khí đoán tạo, tiến hóa làm Quỷ Đầu liệt đao, chính là 10 cấp vũ khí cực phẩm.

Vũ khí này, ba cái thương tổn, hai cái siêu cấp thuộc tính, so với bình thường cấp 10 vũ khí thật mạnh quá nhiều!

Giống này dài quý cung

Đồ vật: Dài quý cung

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV 10

Thương tổn: Tài bắn cung

Thuộc tính: Tài bắn cung thương tổn +15%

Nói rõ: Phổ thông Quỷ Tốt cung tiễn, uy lực đồng dạng

Dao găm cũng là như thế này, chỉ là thuộc tính biến thành 'Dao găm thương tổn +15%'

Hai tướng vừa so sánh, Quỷ Đầu liệt đao lợi hại để cho người đồ mắt.

"Đáng tiếc còn không phải tăng còn!"

Cho nên Tiêu Vân điểm ấy liền rất bất mãn, tốt như vậy thuộc tính, lại không phải tăng còn.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Phật môn Tiêu Bại loại?

Nói đến Tiêu Vân cũng đã đánh qua hai thanh cực phẩm binh khí, giống trước đó cái kia thanh đưa cho sư huynh Thanh Huyền cấp năm Sát Đao, cây đao kia cũng không tệ.

Vẫn còn có thượng vàng hạ cám Tiêu Vũ khí cũng có mấy cái.

Nhưng chính là một cái hấn dùng đều không có!

"Tăng còn, Thiên Trọng, Giới Đao, Hàng Ma Xử cứ như vậy khó bạo?"

Tiêu Vân cũng là phiền muộn, người thuyết không cho tăng còn cũng coi như, có thể này võ tăng vũ khí cũng không phải chỉ có tăng còn, giống Thiên Trọng, Giới Đao, Hàng Ma Xử thậm chí Phương Tiệp Sơn, võ tăng đều có thể dùng!

Nhưng đến hiện tại, Tiêu Vân là một cái cũng không có thấy!

Mà lại lời nói thuyết lúc trước tăng còn còn đều là bảo vật hộp mở, mở ra ngày ấy, Tiêu Vân còn thật cao hứng, nhưng nhìn nhìn lại hiện tại vũ khí, tăng

còn là càn ngày Việt không được!

Đồ vật: Tăng cón

Thuộc loại: Vũ khí

Đẳng cấp: LV1

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Côn loại vũ kỹ thương tổn +5%

Nói rõ: Phổ thông võ tăng sử dụng chế thức vũ khí, thương tổn, không có gì đặc sắc

Thương tổn chỉ có một người Trúc Cơ cấp.

Cái này kỳ thực còn tốt, ý tứ chính là cái này côn thương tổn là cố định 'Trúc Cơ thương tổn'.

Cũng là thuyết, bất kể là ai, cho dù là một cái ba tuổi Ấu Đồng, cầm cái này côn đánh một chút, đánh ra đến thương tổn đều sẽ bị cưỡng chế cố định vì 'Trúc Cơ thương tổn', cái này tại Tiêu Vân Trúc Cơ Kỳ thời điểm còn tính là không tệ, phối hợp thêm (Sát Sinh Côn Thuật) thương tổn cũng là 'Trúc Cơ cấp', tăng thêm Tiêu Vân bản thân cũng là Trúc Cơ cấp, vậy thì đồng nghĩa với là Tiêu Vân đánh một chút, cũng là đánh ra ba cái Tiêu Vân thương tổn.

Cho nên nói như vậy, kỳ thực coi như không tệ.

Có thể này thuộc tính lại không khỏi quá suýt chút nữa, 'Côn loại thương tổn vũ kỹ +5%', liền thêm 5%!

Nhìn nhìn lại người ta Quỷ Đầu liệt đao, 'Đao pháp vũ kỹ thương tổn + 20%, trọng hình đao pháp vũ kỹ thương tổn + 50%'!

Cho nên thuyết, người so với người phải chết, hàng so hàng đến ném a!

"Tính toán, không nghĩ, càng nghĩ Việt thêm!"

Lắc đầu, Tiêu Vân phiền muộn không suy nghĩ thêm nữa thuộc tính này chênh lệch, ngược lại nhìn về phía sau cùng hai cái bảo rương, 【 Lý Vận Gia Bảo Hạp 】 theo 【 Phù Đồ ngộ hém biểu tặng 】.

"Tăng cón cũng là bảo bối trong hộp ra, hi vọng lần này có thể lại cho ta cái cón "

Như thế nguyện vọng lấy, Tiêu Vân để hệ thống trước đem 【 Lý Vận Gia Bảo Hạp 】 Bảo Hạp mở ra.

Hệ thống không chần chờ, lập tức mở ra

Mở ra về sau, Tiêu Vân nhưng lại kinh ngạc

"Đỉnh: Người thu hoạch được vũ kỹ (Thiên Lang Thần Kiếm) "

Tên: Thiên Lang Thần Kiếm

Thuộc loại: Kiếm pháp

Tu vi: LV1(0 100)

Thương tổn: Kiếm khí, Xuyên Thử, sắc bén

Thuộc tính: Nội lực tiêu hao -6%, kiếm pháp loại vũ kỹ linh ngộ độ +8%, kiếm pháp uy lực +53%

Nói rõ: Trung Châu đỉnh cấp võ đạo môn phái Tam Thánh môn Trấn Phái kiếm pháp, từ Tam Thánh môn sáng lập ra môn phái Tổ Sư được từ Minh Hải, truyền thừa ngàn năm, hậu nhân càng không có cách nào đổi nó mây may, chính là Trung Châu đỉnh phong vũ kỹ. Nhưng kiếm pháp này tu luyện rất khó, gần bốn trăm năm đến, không người có thể đem tu luyện đến cảnh giới tối cao. Tối cao đẳng cấp 10(10).

(tu luyện cần điểm thuộc tính 6)

(tam bất hủ: Truyền phương pháp này, làm theo có thể vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 3 điểm, có thể đạt được 3 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 30 Điểm)

"Thiên Lang Thần Kiếm?"

"Thế mà đem vũ kỹ này cho mở ra!"

Tiêu Vân hơi kinh ngạc, hẳn bây giờ còn có chút ấn tượng, lúc trước Phù Đồ ngộ hém lão trong nhà, Lý vận đánh bắt ngờ Tiêu Vân, Tiêu Vân biết rõ đường hấn lợi hại, là lấy trực tiếp gọi ra mười mấy cái võ tăng lấy lượng đem Lý vận cho cứ thể mà đỡ được!

Sau đó Lý vận bị đỡ được về sau, liền rất lợi hại kinh nghi thuyết Tiêu Vân 'Ngươi thể mà có thể đỡ ta thiên Lang Thần kiếm' !

Lúc đó Tiêu Vân còn trong lòng không nhìn, tâm nói cái gì (Thiên Lang Thần Kiếm), tên lên như thể không thể trình độ, chỉ định cũng không phải cái gì tốt vũ kỹ.

Kết quả không nghĩ tới, đến bây giờ Tiêu Vân mới biết nói, (Thiên Lang Thần Kiếm) thật là không tầm thường!

"Ba cái thương tổn, đều là kiếm pháp thực dụng thương tổn "

"Ba cái thuộc tính,

Càng một cái so một cái Cường!"

"Nội lực tiêu hao -6% cũng coi như, kiếm pháp loại vũ kỹ lĩnh ngộ độ +8% cũng không đo mắt, nhưng cái này Tài cấp 1, kiếm pháp uy lực liền +53% là cái quý gì? Có phải hay không quá khoa trương? !"

Xem hết những này Tiêu Vân kinh ngạc lợi hại, ám đạo vẫn thật không nghĩ tới qua cái này (Thiên Lang Thần Kiếm) vậy mà sẽ mạnh như vậy, tâm thuyết chẳng trách hồ lúc trước chính mình ngăn lại Lý vận về sau, Lý vận thể mà lại kinh nghi như vậy bất định!

Bây giờ nhìn (Thiên Lang Thần Kiếm) thuộc tính, Tiêu Vân mới hiểu được, cái này đổi thành người nào, hẳn đều kinh hãi!

Vũ kỹ này, quả thực Cường!

"Không hổ là kiếm pháp, thuần Công Kích Vũ Kỹ, không phục không được!"

Tiêu Vân căn bản cũng không cần nghĩ, chính mình này Phật môn vũ kỹ, cùng giai vị, thương tổn căn bản là đừng nghĩ theo cái này so!

Cho nên nhìn hai mắt, Tiêu Vân liền không nhìn được: "Nếu không. . . Ta chuyển tu Kiếm Hiệp?"

Đương nhiên, cái này thuần túy là Tiêu Vân nói vớ nói vẩn, khác thuyết hẳn không biết nên làm sao chuyển tu, cho dù là biết rõ nói, Tiêu Vân cũng sẽ không chuyển!

Nói đùa, hẳn đường đường mười ba vòng Đại Võ Tăng, nhưng bởi vì một bản kiếm pháp qua đi ăn máng khác tu kiếm hiệp, hẳn điên đúng không!

Bất quá cái này cũng là nói rõ Tiêu Vân đối cao cấp thương tổn hình vũ kỹ hâm mộ, không có cách, ai bảo Phật gia coi trọng từ bi, bình thường thương tổn cũng không quá cao.

"Ai, cho ta 33%, ta đều A Di Đà Phật!"

Lại hâm mộ một tiếng, Tiêu Vân thu lại (Thiên Lang Thần Kiếm), nhìn về phía cái cuối cùng Bảo Hạp 【 Phù Đồ ngộ hém biểu tặng 】.

Dùng sức nhắc tới: "Cho cái ta có thể sử dụng! Cho cái ta có thể sử dụng! Xin nhờ xin nhờ xin nhờ! Cho ta cái có thể sử dụng! Mò!"

"Đình: Ngươi thu hoạch được 'Nghê Thường Vũ Y' "

Đồ vật: Nghê Thường Vũ Y

Thuộc loại: Pháp bảo

Đăng cấp: LV1(0 100)

Thương tổn: Chưa luyện hóa

Thuộc tính: Chưa luyện hóa

Nói rõ: Chưa luyện hóa

"Ta. . . Thiện cái quá thay!"

Tiêu Vân ba đóng lại hệ thống.

Lại là pháp bảo!

Còn không phải hẳn dùng!

Ngược lại còn tốt, có người có thể dùng!

"Nghê Thường Vũ Y a!"

Tiêu Vân quay đầu nhìn xem đằng sau Thiên trong phòng tĩnh toạ tu luyện Thanh Y.

Thanh Y cực Mỹ.

Kiếp trước các loại P đồ việc lớn Kỳ Đạo, Tiêu Vân tự cho là gặp nhiều các loại mỹ nữ.

Nhưng từ nhìn thấy Thanh Y lần đầu tiên, Tiêu Vân mới biết đường cái gì gọi là 'Mỹ' !

Nếu dùng 'Chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn' đến tô lại Thanh Y chi đẹp, làm theo không thú vị

Nếu dùng 'Tăng một trong phân quá mập, giảm một trong phân quá gầy', làm theo quá tục

Nếu dùng 'Có mỹ nhân này, gặp chi không quên, một ngày không thấy này, nghĩ chi như điên', làm theo lại quá khinh nhờn!

Cho nên Tiêu Vân chỉ hận chính mình quá ngực không vết mực, không có đọc tốt ta Đại Trung Hoa cuốn cuộn sách lịch sử, cảm tú văn chương, là lấy cái này căng nghĩ, lại nhớ không nổi một bài có thể xứng với Thanh Y Thiên Cổ Tuyệt Xướng!

Đọc sách đến bạc đầu, trong lòng cũng chỉ rải rác số từ: Nhanh như cầu vồng, uyển như du long, trán mây ngài, le lói hoa chương,... phảng phất hề nhược khinh vân chi tế nguyệt, tung bay này như gió cuộn tuyết lượn lờ, cười làm theo vạn vật đều là vui, nước mắt làm theo Thiên Địa Đồng Bì!

Thấy được nàng, liền không nhìn được thán duy cây cỏ chi thừa thốt này, sợ mỹ nhân chi tuổi xế chiều!

Tiêu Vân thậm chí cũng có thể nghĩ ra được, nếu như về sau Thanh Y lão, Tiêu Vân sợ nhìn không được hội lấy Đại Pháp Lực, về cho tới hôm nay cái này sợ gặp nhau thời khắc.

Chớ nể Tiêu Vân, thật sự là, Thanh Y quá Mỹ.

Thật quá đẹp, bỏ năm mươi vạn năm đạo hạnh, hộ nàng năm mươi năm phồn hoa, Tiêu Vân nguyện ý!

"Tiểu Trường Lão?"

Đang tu luyện Thanh Y phát giác có người đang nhìn nàng, hồi tỉnh lại, gặp ngoài cửa sổ Tiêu Vân lẳng lặng nhìn qua nàng, ánh mắt thư thái, đầy mất xúc động.

Thanh Y sợ nhìn đến bên trong có một tia, lại chỉ tìm tới vô tận chi thương tiếc.

Thanh Y bị cái này phát hiện, nhiều chính mình không biết làm sao.

Nhìn không được kêu một tiếng: "Tiểu Trường Lão?"

Tiêu Vân tỉnh lại, mỉm cười: "Thanh Y, ta hành tẩu nhân thế, còn thiếu một tên hầu hạ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Đây cũng là thiên hạ kỳ văn, hòa thượng tìm hầu hạ, đều là tìm hộ pháp đại hán, Đề thượng sử giả.

Cái này tìm Tuyệt Thế Mỹ Nhân làm hầu hạ, từ xưa đến nay tới lui, gần như không tồn tại!

Nhưng Tiêu Vân chính là muốn tìm Thanh Y làm hầu hạ, hần nghề nghiệp là võ tăng, nhưng hần không phải võ tăng, hần chính là muốn để Thanh Y lưu ở bên cạnh hần làm hầu hạ, hần muốn dạng này, hần liền nếu như vậy!

Thanh Y cũng sững sốt, trong đầu trống rỗng!

Thật lâu Tài do do dự dự: "Tiểu Trường Lão, ta có Gia Cừ quốc hận, sợ liên lụy. . ."

"Không sao!"

Tiêu Vân khẽ cười: "Ngươi muốn giết người nào? Ta giúp ngươi giết! Ngươi muốn diệt người nào? Ta giúp ngươi diệt! Ngươi muốn làm Quốc Vương? Ta đưa ngươi làm hoàng đế! Ngươi muốn làm hoàng đế? Ta đưa ngươi làm Thiên Đế!"

"Àm ăm!"

Giữa thiên địa bỗng nhiên lôi đình nổi lên, răng rắc răng rắc Kinh Lôi tiếp Thiên liên Địa!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Thanh Quy Giới Luật, không phải là Phật

Nói đến Tiêu Vân cũng đã đánh qua hai thanh cực phẩm binh khí, giống trước đó cái kia thanh đưa cho sư huynh Thanh Huyền cấp năm Sát Đao, cây đao kia cũng không tệ.

Vẫn còn có thượng vàng hạ cám Tiểu Võ khí cũng có mấy cái.

Nhưng chính là một cái hấn dùng đều không có!

"Tặng con, Thiên Trọng, Giới Đao, Hàng Ma Xử cứ như vậy khó bạo?"

Tiêu Vân cũng là phiền muộn, người thuyết không cho tặng con cũng coi như, có thể này võ tăng vũ khí cũng không phải chỉ có tặng con, giống Thiên Trọng, Giới Đao, Hàng Ma Xử thậm chí Phương Tiện Sơn, võ tăng đều có thể dùng!

Nhưng đến hiện tại, Tiêu Vân là một cái cũng không có thấy!

Mà lại lời nói thuyết lúc trước tặng con còn đều là bảo vật hộp mở, mở ra ngày ấy, Tiêu Vân còn thật cao hứng, nhưng nhìn nhìn lại hiện tại vũ khí, tặng con là càng ngày Việt không được!

Đồ vật: Tặng con

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV1

Thương tổn: Trúc Cơ cấp

Thuộc tính: Côn loại vũ kỹ thương tổn +5%

Nói rõ: Phổ thông võ tăng sử dụng chế thức vũ khí, thương tổn, không có gì đặc sắc

Thương tổn chỉ có một người Trúc Cơ cấp.

Cái này kỳ thực còn tốt, ý tứ chính là cái này còn thương tổn là cố định 'Trúc Cơ thương tổn' .

Cũng là thuyết, bất kể là ai, cho dù là một cái ba tuổi Ấu Đồng, cầm cái này còn đánh một chút, đánh ra đến thương tổn đều sẽ bị cưỡng chế cố định vì 'Trúc Cơ thương tổn', cái này tại Tiêu Vân Trúc Cơ Kỳ thời điểm còn tính là không tệ, phối hợp thêm (Sát Sinh Côn Thuật) thương tổn cũng là 'Trúc Cơ cấp', tăng thêm Tiêu Vân bản thân cũng là Trúc Cơ cấp, vậy thì đồng nghĩa với là Tiêu Vân đánh một chút, cũng là đánh ra ba cái Tiêu Vân thương tổn.

Cho nên nói như vậy, kỳ thực coi như không tệ.

Có thể này thuộc tính lại không khỏi quá tuyệt vời nữa, 'Côn loại thương tổn vũ kỹ +5%', liền thêm 5%!

Nhìn nhìn lại người ta Quỷ Đầu liệt đao, 'Đao pháp vũ kỹ thương tổn + 20%', trọng hình đao pháp vũ kỹ thương tổn + 50% !

Cho nên thuyết, người so với người phải chết, hàng so hàng đến ném a!

"Tính toán, không nghĩ, càng nghĩ Việt thêm!"

Lắc đầu, Tiêu Vân phiền muộn không suy nghĩ thêm nữa thuộc tính này chênh lệch, ngược lại nhìn về phía sau cùng hai cái bảo rương, 【 Lý Vận Gia Bảo Hạp 】 theo 【 Phù Đồ ngộ hèm biểu tặng 】.

"Tặng con cũng là bảo bối trong hộp ra, hi vọng lần này có thể lại cho ta cái con "

Như thế nguyện vọng lấy, Tiêu Vân để hệ thống trước đem 【 Lý Vận Gia Bảo Hạp 】 Bảo Hạp mở ra.

Hệ thống không chần chờ, lập tức mở ra

Mở ra về sau, Tiêu Vân nhưng lại kinh ngạc

"Đỉnh: Người thu hoạch được vũ kỹ (Thiên Lang Thần Kiếm) "

Tên: Thiên Lang Thần Kiếm

Thuộc loại: Kiếm pháp

Tu vi: LV1(0 100)

Thương tổn: Kiếm khí, Xuyên Thứ, sắc bén

Thuộc tính: Nội lực tiêu hao -6%, kiếm pháp loại vũ kỹ lĩnh ngộ độ +8%, kiếm pháp uy lực +53%

Nói rõ: Trung Châu đỉnh cấp võ đạo môn phái Tam Thánh môn Trần Phái kiếm pháp, từ Tam Thánh môn sáng lập ra môn phái Tổ Sư được từ Minh Hải, truyền thừa ngàn năm, hậu nhân càng không có cách nào đổi nó mây may, chính là Trung Châu đỉnh phong vũ kỹ. Nhưng kiếm pháp này tu luyện rất khó, gần bốn trăm năm đến, không người có thể đem tu luyện đến cảnh giới tối cao. Tối cao đẳng cấp 10(10).

(tu luyện cần điểm thuộc tính 6)

(tam bát hù: Truyền phương pháp này, làm theo có thể vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 3 điểm, có thể đạt được 3 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 30 Điểm)

"Thiên Lang Thần Kiếm?"

"Thế mà đem vũ kỹ này cho mở ra!"

Tiêu Vân hơi kinh ngạc, hẳn bây giờ còn có chút ấn tượng, lúc trước Phù Đồ ngõ hẻm lão trong nhà, Lý vận đánh bất ngờ Tiêu Vân, Tiêu Vân biết rõ đường hấn lợi hại, là lấy trực tiếp gọi ra mười mấy cái võ tăng lấy lượng đem Lý vận cho cứ thế mà đỡ được!

Sau đó Lý vận bị đỡ được về sau, liền rất lợi hại kinh nghi thuyết Tiêu Vân 'Người thế mà có thể đỡ ta thiên Lang Thần kiếm' !

Lúc đó Tiêu Vân còn trong lòng không nhìn, tâm nói cái gì (Thiên Lang Thần Kiếm), tên lên như thế không thể trình độ, chi định cũng không phải cái gì tốt vũ kỹ.

Kết quả không nghĩ tới, đến bây giờ Tiêu Vân mới biết nói, (Thiên Lang Thần Kiếm) thật là không tầm thường!

"Ba cái thương tổn, đều là kiếm pháp thực dụng thương tổn "

"Ba cái thuộc tính,

Càng một cái so một cái Cường!"

"Nội lực tiêu hao -6% cũng coi như, kiếm pháp loại vũ kỹ lĩnh ngộ độ +8% cũng không đỏ mắt, nhưng cái này Tài cấp 1, kiếm pháp uy lực liền +53% là cái quý gì? Có phải hay không quá khoa trương? !"

Xem hết những này Tiêu Vân kinh ngạc lợi hại, ám đạo vẫn thật không nghĩ tới qua cái này (Thiên Lang Thần Kiếm) vậy mà sẽ mạnh như vậy, tâm thuyết chẳng trách hồ lúc trước chính mình ngăn lại Lý vận về sau, Lý vận thế mà lại kinh nghi như vậy bất định!

Bây giờ nhìn (Thiên Lang Thần Kiếm) thuộc tính, Tiêu Vân mới hiểu được, cái này đổi thành người nào, hẳn đều kinh hãi!

Vũ kỹ này, quả thực Cường!

"Không hổ là kiếm pháp, thuần Công Kích Vũ Kỹ, không phục không được!"

Tiêu Vân căn bản cũng không cần nghĩ, chính mình này Phật môn vũ kỹ, cùng giai vị, thương tổn căn bản là đừng nghĩ theo cái này so!

Cho nên nhìn hai mắt, Tiêu Vân liền không nhịn được: "Nếu không. . . Ta chuyển tu Kiếm Hiệp?"

Đương nhiên, cái này thuần túy là Tiêu Vân nói vớ nói vẩn, khác thuyết hẳn không biết nên làm sao chuyển tu, cho dù là biết rõ nói, Tiêu Vân cũng sẽ không chuyển!

Nói đùa, hẳn đường đường mười ba vòng Đại Võ Tăng, nhưng bởi vì một bản kiếm pháp qua đi ăn máng khác tu kiếm hiệp, hẳn điên đúng không!

Bất quá cái này cũng là nói rõ Tiêu Vân đối cao cấp thương tổn hình vũ kỹ hâm mộ, không có cách, ai bảo Phật gia coi trọng từ bi , bình thường thương tổn cũng không quá cao.

"Ai, cho ta 33%, ta đều A Di Đà Phật!"

Lại hăm mộ một tiếng, Tiêu Vân thu lại (Thiên Lang Thần Kiếm), nhìn về phía cái cuối cùng Bảo Hạp 【 Phù Đồ ngũ hêm biếu tặng).

Dùng sức nhắc tới: "Cho cái ta có thể sử dụng! Cho cái ta có thể sử dụng! Xin nhờ xin nhờ xin nhờ! Cho ta cái có thể sử dụng! Mồ!"

"Đỉnh: Người thu hoạch được 'Nghê Thường Vũ Y' "

Đồ vật: Nghê Thường Vũ Y

Thuộc loại: Pháp bảo

Đăng cấp: LV1(0 100)

Thương tổn: Chưa luyện hóa

Thuộc tính: Chưa luyện hóa

Nói rõ: Chưa luyện hóa

"Ta. . . Thiện cái quá thay!"

Tiêu Vân ba đóng lại hệ thống.

Lại là pháp bảo!

Còn không phải hấn dùng!

Ngược lại còn tốt, có người có thể dùng!

"Nghê Thường Vũ Y a!"

Tiêu Vân quay đầu nhìn xem đằng sau Thiện trong phòng tĩnh tọa tu luyện Thanh Y.

Thanh Y cực Mỹ.

Kiếp trước các loại P đồ việc lớn Kỳ Đạo, Tiêu Vân tự cho là gặp nhiều các loại mỹ nữ.

Nhưng từ nhìn thấy Thanh Y lần đầu tiên, Tiêu Vân mới biết đường cái gì gọi là 'Mỹ' !

Nếu dùng 'Chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn' đến tô lại Thanh Y chi đẹp, làm theo không thú vị

Nếu dùng 'Tăng một trong phân quá mập, giảm một trong phân quá gầy', làm theo quá tục

Nếu dùng 'Có mỹ nhân này, gặp chi không quên, một ngày không thấy này, nghĩ chi như điên', làm theo lại quá khinh nhờn!

Cho nên Tiêu Vân chỉ hận chính mình quá ngực không vết mực, không có đọc tốt ta Đại Trung Hoa cuộn cuộn sách lịch sử, cảm tú văn chương, là lấy cái này càng nghĩ, lại nhớ không nổi một bài có thể xứng với Thanh Y Thiên Cổ Tuyệt Xương!

Đọc sách đến bạc đầu, trong lòng cũng chỉ rải rác số từ: Nhanh như cầu vồng, uyển như du long, trán mày ngài, le lói hoa chương, phảng phất hề nhược khinh vân chi tế nguyệt,... tung bay này như gió cuộn tuyết lượn lờ, cười làm theo vạn vật đều là vui, nước mắt làm theo Thiên Địa Đồng Bì!

Thấy được nàng, liền không nhịn được thán duy cây cỏ chi thừa thốt này, sợ mỹ nhân chi tuổi xế chiều!

Tiêu Vân thậm chí cũng có thể nghĩ ra được, nếu như về sau Thanh Y lão, Tiêu Vân sợ nhịn không được hội lấy Đại Pháp Lực, về cho tới hôm nay cái này sợ gặp nhau thời khắc.

Chớ mắng Tiêu Vân, thật sự là, Thanh Y quá Mỹ.

Thật quá đẹp, nguyên bỏ năm mươi vạn năm đạo hạnh, hộ nàng năm mươi năm phồn hoa!

"Tiểu Trương Lão?"

Đang tu luyện Thanh Y phát giác có người đang nhìn nàng, hồi tỉnh lại, gặp ngoài cửa sổ Tiêu Vân lẳng lặng nhìn qua nàng, ánh mắt thư thái, đầy mắt xúc động.

Thanh Y sợ nhìn đến bên trong có một tia, lại chỉ tìm tới vô tận chi thương tiếc.

Thanh Y bị cái này phát hiện, nhiều chính mình không biết làm sao.

Nhìn không được kêu một tiếng: "Tiểu Trương Lão?"

Tiêu Vân tỉnh lại, mỉm cười: "Thanh Y, ta hành tẩu nhân thế, còn thiếu một tên hầu hạ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Đây cũng là thiên hạ kỳ văn, hòa thượng tìm hầu hạ, đều là tìm hộ pháp đại hán, Đề thượng sử giả.

Cái này tìm Tuyệt Thế Mỹ Nhân làm hầu hạ, từ xưa đến nay tới lui, gần như không tồn tại!

Nhưng Tiêu Vân chính là muốn tìm Thanh Y làm hầu hạ, hán nghề nghiệp là võ tằng, nhưng hán không phải võ tằng, hán chính là muốn để Thanh Y lưu ở bên cạnh hán làm hầu hạ, hán muốn dạng này, hán liền nếu như vậy!

Thanh Y cũng sững sốt, trong đầu trong nháy mắt trống không

Thật lâu Tài do do dự dự: "Tiểu Trương Lão, ta có Gia Cừ quốc hận, sợ liên lụy. . ."

"Không sao!"

Tiêu Vân khẽ cười: "Ngươi muốn giết người nào? Ta giúp ngươi giết! Ngươi muốn diệt người nào? Ta giúp ngươi diệt!"

"Ngươi nếu muốn Đương Quốc Vương, ta đưa ngươi làm hoàng đế! Ngươi nếu muốn làm hoàng đế, ta đưa ngươi làm Thiên Đế!"

"Àm ăm!"

Giữa thiên địa bỗng nhiên lôi đình nổi lên, răng rắc răng rắc Kinh Lôi tiếp Thiên liên Địa!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Có khoảng cách, nhưng vẫn như cũ là người bình thường tu sĩ muốn ngưỡng vọng

"Răng rắc răng rắc!"

"Àm ăm!"

Chân trời

Từ Đông Hải đến Tây Hoang, từ Bắc Minh tới Nam Man, nổi giận mây đen hắc thành trọng mặc từ Thiên Hà rút tới vô biên sóng dữ điên cuồng rót hướng Trung Châu

Mưa lớn bành trướng, thác nước đầy Đông Đô

"Trời mưa?"

Mũ rộng vành dưới đại hiệp thói quen đỡ đỡ nón lá xuôi theo, mũ rộng vành bên ngoài mưa to thành thác nước, rời khỏi người tam xích chỉ gặp Thủy Bộc không thấy bóng dáng

"Làm sao đột nhiên trời mưa?"

Rõ ràng vừa mới Kim Ô cao chiếu.

Lại đỡ đỡ mũ rộng vành xuôi theo, Dương Hùng trên thân dâng lên một đường ít ỏi lại đầy đủ kiên cố che mưa Khí Trảo, dẫn theo mưa về đồ, vật, từng bước một hướng tây thành trong ngõ nhỏ đi.

Cuối ngõ hẻm là một cái lị bại Lão Miếu

Dương Hùng đi vào, gặp cửa miếu, một thiếu niên hòa thượng ngửa đầu nhìn lấy đầy trời mưa to mỉm cười, hắt phía sau, lẳng lặng đứng đấy là cái kia Hồ yêu.

Không bình thường Mỹ Hồ yêu

So sư môn sư tỷ Mỹ 1000 lần, so hoàng cung cung nữ Mỹ gấp một vạn lần

Hắn từ nhỏ không thích Thi Thư, giảng không ra nhiều Mỹ câu chữ

Mà lại cho dù là có thể nói ra đến, Dương Hùng cũng không muốn dùng để qua miêu tả cái này Hồ yêu

Vừa đến, nàng là yêu

Sư môn dạy bảo, là yêu liền có tội, Vạn Yêu đều có thể giết.

Thứ hai

Hồ yêu ka từng dùng bóng dáng trên đùa hắt nhất dạ

Thứ ba

Cái này Hồ yêu, hiện tại còn cầm hắt Kiếm Hoàn không có trả lại, vì cái gì không trả về đến?

Đệ Tứ

Cái này Hồ yêu thực sự quá Mỹ

Hắn quả thực nghĩ không ra nên dùng cái gì từ qua hình dung

"Bất quá, người tiểu trưởng lão này, hẳn là có thể "

Dương Hùng nhìn xem người tiểu trưởng lão kia, luôn cảm thấy người tiểu trưởng lão này hẳn là đọc đủ thứ Thi Thư chi sĩ

Ít nhất phải so với chính mình lợi hại ra mấy cái trạng nguyên khoảng cách

"Tiểu Trưởng Lão "

Nhìn lấy Tiểu Trưởng Lão, Dương Hùng đi vào chùa miếu, trên thân khô ráo như cùng hắt không phải từ này mưa rào tầm tã bên trong đi tới đồng dạng

"Mua về!"

Dương Hùng cầm trong tay cái túi đưa qua qua

"Đa tạ!"

Tiêu Vân hợp thành chữ thập nói lời cảm tạ, tiếp nhận Dương Hùng trong tay cái túi.

Mở ra, bên trong là mấy cái bánh bao chay.

Đây là Tiêu Vân để hắt đi mua.

Lấy ra từ từ ăn

Làm ăn bánh bao trắng

Vừa ăn , vừa nhàn nhạt suy tư

Bên cạnh Dương Hùng gặp Thanh Y lẳng lặng đứng đấy, nhả nhặn trang nhã, chính hắt đứng một lát, đứng không vững, quay người khoanh chân tại đại điện Phật Đà giống trước đó, bắt đầu tu luyện

Tu luyện một ngày không thể đọa.

"Dương thí chủ "

Vừa ngồi xuống, nghe được người tiểu trưởng lão kia gọi hắt.

"Tiểu Trưởng Lão "

Dương Hùng về: "Trưởng lão cứ việc phân phó!"

"Ừ"

Tiêu Vân gật gù đầu: "Ta chỗ này hẳn còn thiếu một tên hầu hạ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Dương Hùng sững sờ, ngẩng lại, gật đầu xác nhận: "Nguyện ý!"

"Ừ"

Tiêu Vân tựa hồ đã sớm biết rõ đường hắc sẽ không phản đối, 'Ân' một tiếng, hỏi lại hắc: "Ngươi là Kiếm Hiệp?"

"Kiếm Tiên!"

Dương Hùng lắc đầu phủ nhận, lại cường điệu: "Tiểu Trưởng Lão, ta là Kiếm Tiên!"

"Một dạng "

Tiêu Vân mỉm cười: "Đều như thế "

Hỏi lại hắc: "Võ đạo kiếm pháp, ngươi có thể hay không tu luyện?"

"Không thể "

Dương Hùng trả lời quả quyết: "Ta sở tu là Tiên Đạo, võ đạo kiếm pháp, là võ đạo "

Hỏi ngừng lại lại nói: "Võ đạo Kiếm Khách, ba ngàn trượng bên ngoài, ta giết hắc, dễ dàng trở bàn tay, ba trượng bên trong, hắc giết ta, dễ như trở bàn tay!"

"Ồ!"

Tiêu Vân sau khi nghe xong gật đầu: "Đã như vậy, cái kia coi như "

Hắc vốn định đem (Thiên Lang Thần Kiếm) truyền cho Dương Hùng, nhưng Dương Hùng đã không thể tu luyện, liền còn trước giữ lại, về sau lại nói.

Sau đó lại hỏi: "Dương Hùng, sùng Văn Võ Quán, ngươi có biết đường ở đâu?"

"Biết rõ nói ".

Dương Hùng nhìn xem Tiêu Vân: "Sùng Văn Võ Quán là Đông Đô Musashi quán, cũng là ta Đại Tùy sở một Đại Võ Tàng quán,

Bên trong võ đạo kinh thư vô số kẻ "

Giải thích lại thoáng nghĩ, hỏi: "Nhưng bên trong đều là võ kỹ cấp thấp cùng một số Tạp Thư, Tiểu Trưởng Lão đi làm cái gì?"

"Tìm người "

"Tìm người?"

"Ừ"

Tiêu Vân nhìn xem bên ngoài ào ào mưa to: "Mưa tạnh, hai người các ngươi theo ta đi Sùng Văn Quán!"

"Được"

Thanh Y xác nhận, Dương Hùng cũng gật đầu, sau đó Tiêu Vân không hỏi nữa, Dương Hùng liền bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Tiêu Vân đứng lại đứng một lát, hơi hơi quay người đối Thanh Y nói: "Thanh Y, ngươi cũng đi tu luyện đã là!"

"Vâng!"

Thanh Y hơi hơi khẽ chào, quay người về Thiên thất tu luyện không đề cập tới.

Tiêu Vân vẫn đứng tại chỗ, từ từ ăn lấy Man Đầu, nhìn trước mắt mưa thủy chung không ngừng.

Thủy chung không ngừng

Đôi mắt chỗ, Mặc Vân hắc chìm thấp đáy, Già Thiên Cái Nhật, lời đình vang vọng ở trong gầm trời, thiểm điện Quán mãn thương khung.

Mưa rơi không thấy ngừng, ngược lại càng lúc càng lớn

Một phát mà không thể vẫn hồi

Thời gian lâu dài qua, mắt thấy Thiên Tướng hắc.

Tiêu Vân nhú mày, ám đạo hôm nay xem ra là đã đi không được Sùng Văn Quán.

Thờ dài, chính hắc cũng khoanh chân ngồi xuống.

Nhắm mắt lại, chậm rãi chuyển động Dịch Cân Kinh.

Trung Châu không thể so với Thần Ma Giới

Thần Ma Giới không tu luyện, tu vi sẽ tự mình tăng, nhưng Trung Châu không tu luyện, tu vi sẽ tự mình rơi

Tiêu Vân không dám khinh thường.

Nhắm mắt lại, Dịch Cân Kinh chuyển động

Còn còn nhớ rõ, lúc trước cảm tới Linh Hồ Bồ Đoàn, Bồ Đoàn Tụ Linh 38%, Tiêu Vân hiểu kỳ hiệu quả, tại Tứ Linh trong thiện phòng sử dụng, kết quả dẫn đến trong thiện phòng linh khí ngưng tụ giọt dịch, Thiện Phòng Thượng Linh khí Vân đoàn trường tung bay, phương viên trăm trượng bên trong nồng độ linh khí đề cao

Nhưng lúc đó

Bồ Đoàn Tụ Linh 38%

Tứ Linh Thiện Phòng Tụ Linh mấy lần, cụ thể không biết, ước chừng Tam đến gấp sáu lần

Mà Tiêu Vân bản thân căn cốt, Tuệ Căn là 15

(Dịch Cân Kinh) Phật Nguyên khôi phục +1%, phạt pháp uy lực +1%

Mà đến bây giờ,

Trung Châu linh khí mỏng manh gấp mấy trăm lần

Linh Hồ Bồ Đoàn bị hắc quên ở Tứ Linh Thiện Phòng

Tứ Linh Thiện Phòng bị hắc quên ở Thanh Sơn Tự

Thanh Sơn Tự bị hắc quên ở Thần Ma Giới

Cũng chỉ có chính hắc thiên phú, từ 15 nâng lên 27

(Dịch Cân Kinh) Phật Nguyên khôi phục nâng lên + 10%, phạt pháp uy lực nâng lên + 10%

Là lấy hiệu quả như thế nào, Tiêu Vân thực không dám có chỗ vọng tưởng

Nhắm mắt, tu luyện

Thần thức nhô ra qua, chỉ cảm thấy xung quanh trống trơn, linh khí khó tìm

Tiêu Vân không nhụt chí

Yên lặng vận chuyển, Phật Nguyên tuần thứ 9 Thiên, chiếu ứng chư khiêu, không nhanh không chậm, chậm rãi đến

Nửa canh giờ quá khứ

Trong đại điện Dương Hùng đầu tiên tỉnh lại, hơi hơi nghi hoặc, linh khí giống như mẫn cảm rất nhiều

Ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời giật mình!

Nhưng gấp cửa đại điện, khoanh chân tu luyện Tiêu Vân đáng vẻ trang nghiêm, quanh thân hơi hơi Phật Quang nhu hòa chớp lên, sau đầu một vòng ản ản Phật Luân chiếu rọi!

Dương Hùng kinh hãi!

Hắn thấy qua vô số Phật Môn Tu Sĩ,... lại chưa bao giờ từng thấy bọn họ có thể như thế!

"Tu luyện thể nào đến?"

Dương Hùng mặt lộ ra kinh hãi, lại nhìn Tiêu Vân đỉnh đầu, một chút khói trắng như có như không

"Linh khí thành khói, Vân quần sương mù quần! Cái này, thể mà thật tồn tại loại này tu sĩ!"

Dương Hùng lại kinh hãi!

"Sư phụ thuyết, loại người này ngàn vạn năm cũng ra không được một cái, thuộc về truyền thuyết mới là!"

Dương Hùng chấn kinh, lại phát giác bên cạnh có người, quay đầu nhìn lại, thấy là Thanh Y.

Thanh Y cũng là phát giác được linh khí có sóng chấn động, phương Tái đoạn tu luyện được nhìn xem, mới ra đến liền thấy trong môn mưa bờ này tĩnh tu Tiêu Vân, mưa bụi bay tới Tiêu Vân trên thân, cũng bay vào Tiêu Vân đỉnh đầu này từng tia từng sợi linh khí bên trong, đánh ra từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

Thanh Y bắt đầu thấy, không chịu được con mắt tròn to, tổ thủ che miệng, như Dương Hùng đồng dạng chấn kinh tại Tiêu Vân thiên phú.

Nhưng sau một khắc, Thanh Y bỗng nhiên nghĩ đến trước đó Tiêu Vân này nhân nhạt, nhưng lại không nhạt nói linh tinh: Người đứng bên cạnh ta. . . .

Nghĩ đến đây, nàng lại trong lòng không khỏi trầm nghĩ, có lẽ người như thế, có dạng này thiên phú, hẳn là bình thường mới đúng.

Nghĩ đến đây nàng liền buông xuống này phần kinh ngạc, hơi cười cợt, trong đôi mắt Tăng trăm ngàn loại ý nghĩ, lại nhìn xuống Dương Hùng, tiếp tục về đi tu luyện.

Dương Hùng im lặng, đơn thuần tại bị chấn động không nói chuyện có thể thuyết, hồi lâu, phương Tái trở về tiếp tục tu luyện, chỉ là trong lòng lộn xộn, âm thầm phiền muộn.

Tiêu Vân cũng không biết rõ đường tình huống này, nếu như hắn biết rõ nói, chắc hẳn hội vui mừng rất nhiều.

Trước mắt hắn cái này tu luyện, mặc dù so với Thần Ma Giới như vậy tụ khí thành dịch, tụ Vân thành đoàn chênh lệch không ít, nhưng cũng vẫn như cũ thị phi phổ thông tu sĩ có khả năng nhìn theo bóng lưng.

Tất cũng không kể là Thượng Giới vẫn là Hạ Giới, thiên phú, tóm lại không cách nào tước đoạt tuyệt đối cơ sở

Cũng chính là thuyết, tình huống, có lẽ không hề tương tượng như vậy hóng hét.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Thủ hộ lâu các lão nhân

"Àm àm!"

"Ào ào ào!"

Mưa rào nhất dạ không ngừng, tiếng sấm ồ ồ lại chấn thiên động địa.

Cái này cuối mùa thu thời điểm, như thế mưa to, sợ không phải là dấu hiệu tốt lành gì.

"Tiểu Trương Lão "

Chùa miếu đại trong cửa điện, Tiêu Vân lẳng lặng đứng đấy, hắn đã tĩnh lại rất lâu.

"Tiểu Trường Lão "

Phía sau Dương Hùng cũng tỉnh lại đã lâu, bồi đứng thật lâu: "Hôm nay chúng ta nhưng là muốn qua sùng Văn Võ Quán?"

Tiêu Vân khẽ lắc đầu, nói: "Không vội, lại đợi mưa tạnh lại đi không muộn "

Mưa lớn phong gấp, làm gì lợi lấy vũng nước đục

"Ừm!"

Dương Hùng không dị nghị

"Người tiểu trường lão kia, ta trước đi tu luyện, đợi mưa tạnh, Tiểu Trường Lão gọi ta chính là!"

"Ừ"

Tiêu Vân gật đầu: "Tốt!"

Lại nhìn xem cái này mưa to, nếu như một mực dưới, chính mình trừ tu luyện, cũng là không có chuyện để làm

"Tiểu Trường Lão "

Bên cạnh Thanh Y cũng đi ra, đôi mi thanh tú hơi nhíu: "Còn tại dưới sao?"

"Không sao "

Tiêu Vân cười: "Theo hấn!"

Giải thích, vừa nhìn về phía ngoài cửa mưa to.

Chợt nhíu nhíu mày, chỉ chỉ Vân Trung: "Thanh Y, đó là cái gì?"

"Ừm?"

Thanh Y nhìn quá khứ, gặp Vân Trung cực tốc, một thanh tiểu kiếm phá không mà đến.

"Đây là truyền tin kiếm!"

Phía sau vừa mới ngồi xuống Dương Hùng chẳng biết lúc nào lại đứng lên, nói: "Là sư môn ta truyền tin chi dụng "

Dương Hùng hơi cảm thấy kỳ quái, truyền tin kiếm cũng không thường dùng.

Cái này nói, tiểu kiếm đã bay tới, vòng quanh Dương Hùng đi một vòng, lơ lửng ở bên cạnh hấn.

Tiêu Vân không thể thấy phía trên trời có cái gì thư tín, đã thấy Dương Hùng tiếp nhận này truyền tin kiếm về sau liền mày nhăn lại, sắc mặt không thể nào đẹp mắt.

"Tiểu Trường Lão "

Chỉ thấy Dương Hùng đọc xong tin tức, sắc mặt hơi chần chờ, ngẩng đầu đối Tiêu Vân nói: "Tiểu Trường Lão, sư môn truyền tin, để cho ta trở về. . ."

Tiêu Vân biểu lộ bất biến, nhìn xem hệ thống, ngẫm lại, gật gật đầu, nói: "Ừm, chú ý an toàn "

"Vâng!"

"Người Kiếm Hoàn!"

Bên cạnh Thanh Y cũng đem kiếm hoàn vút cho Dương Hùng.

Dương Hùng tiếp nhận, nuốt vào bụng, chấp tay nói lời cảm tạ: "Đa tạ Thanh Y cô nương!"

Lại nhìn về phía Tiêu Vân, hấn lúc đầu đã đáp ứng làm Tiêu Vân hầu hạ, nhưng bây giờ lại phải đột nhiên rời đi, trong lòng của hấn cũng cảm thấy xấu hổ, nghiêm túc nói: "Đợi sư môn sự tình, ta định tới tìm trường lão!"

Tiêu Vân chỉ cười: "Phật môn coi trọng duyên phận, hữu duyên tự sẽ gặp nhau, người lại đi làm việc là được!"

Dương Hùng nghe vậy hơi hơi cảm kích, cáo từ: "Vâng!"

Nói xong, dưới chân kiếm lên trùng thiên rồi đi.

Bên cạnh Thanh Y hơi nghi hoặc: "Tiểu Trương Lão, hắn làm sao đột nhiên bị triệu hồi?"

"Không biết nói".

Tiêu Vân chỗ nào biết rõ nói, trước lúc đầu, ngừng ngừng, lại nhìn xem mưa này, chỉ là suy đoán lung tung: "Có thể là, bởi vì mưa này "

Mưa to liên miên, mưa như trút nước không ngừng, không phải chuyện tốt lành gì

"Người tiểu trưởng lão kia, chúng ta bây giờ?"

Thanh Y con người mắt lập loè, lại hỏi Tiêu Vân: "Chúng ta bây giờ là muốn đi, nơi nào?"

"Ừm . . ."

Tiêu Vân trầm ngâm, vốn định là chờ mưa to ngừng lại đi này sùng Văn Võ Quán

Nhưng vừa mới Dương Hùng bị đột nhiên gọi đi, để Tiêu Vân trong lòng không khỏi ần ần phát giác thứ gì.

Lại nhìn xem hệ thống nhiệm vụ

Nhiệm vụ: Minh lại kiên nghị Tiểu Thái Tử

Nói rõ: Đại Tùy Hoàng Triều trước Thái Tử chi trường tử, thuở nhỏ tu trì, có Thất Khiếu Linh Lung Tâm, Minh lại kiên nghị, trí lại rộng rãi, Tàng Đại Đế chi tư, nhưng vì hầu hạ. Nhưng kẻ này trúng đích nhiều Zed, người cần phải lưu ý nhiều, để phòng trong đó đồ chết yếu, tự tồn giúp đỡ

Địa điểm: Đông Đô, Phật Đà miếu

Trạng thái: Đã hoàn thành

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, Tiểu Thái Tử Dương Hùng

Đây là hệ thống đối Dương Hùng nhiệm vụ giới thiệu, cũng là Tiêu Vân vì sao lại thu đột nhiên thu hấn làm hầu hạ nguyên nhân.

Chỉ là nhìn qua giới này thiệu nói rõ,

Tiêu Vân trong lòng than nhỏ: "Trúng đích nhiều kiếp. . ."

Lại nhìn xem bên cạnh Thanh Y, gấp nàg đôi mắt nhìn lấy chính mình, chờ đợi mình trả lời, liền cười một cái, trên thân Phật Nguyên chiếm hữu, cất bước nhập mưa to, trong mưa thanh âm Minh Mẫn: "Đi thôi, vị này Tiểu Thái Tử, sợ là có phiền phức, đến lúc đó không thiếu được lại muốn đến phiền phức ta, ta nếu không có thực lực, sợ hao hết mệnh, không duyên có đoạn ta một tay!"

Phía sau Thanh Y theo sát tiến màn mưa, nghe không hiểu Tiểu Trương Lão ý tứ: "Tiểu Thái Tử? Người nào?"

"Dương Hùng, hấn là Đại Tùy trước Thái Tử chi trường tử "

"Ừm?"

Thanh Y khẽ nhú mày: "Có thể lúc trước hấn cùng chúng ta thuyết, hấn là con thứ "

Tiêu Vân thấy rõ ràng: "Người là yêu, hấn là Kiếm Tiên, hấn không dám quá tin người "

"Người tiểu trưởng lão kia vừa mới thuyết hấn có phiền phức, lại là ý gì?"

"Mệnh vận hấn nhiều thăng trầm, lần này hấn đột nhiên bị triệu hồi, trong nội tâm của ta ần ần phát giác không đúng"

"À!"

Thanh Y giật mình, lại nhìn xem Tiêu Vân, cười hỏi: "Tiểu Trương Lão là tu đến thần thông 【Tha Tâm Thông】?"

"Tha Tâm Thông?"

Tiêu Vân đón đến, ám đạo vừa mới trong lòng mình đột nhiên có cảm giác, sợ sẽ là 'Tha Tâm Thông' .

Nhưng . . .

Tiêu Vân hơi hơi nghiêng đầu, đối Thanh Y nói: "Phật môn Lục Đại Thần Thông, Thần Túc Thông, Thiên Nhân Thông, Tha Tâm Thông, Túc Mệnh Thông, Lưu Tắc Thông, ta đây là, ứng vì 'Túc Mệnh Thông', mà không phải 'Tha Tâm Thông' "

"A!"

Thanh Y không hiểu những này, nghe Tiêu Vân nói, liền cười nói: "Này Túc Mệnh Thông so Tha Tâm Thông lợi hại hơn đi?"

"Không có" Tiêu Vân lắc đầu: "Lục Thần Thông bất phân cao thấp "

"Úc!" Thanh Y hé miệng lại cười: "Vô luận này loại thần thông, nô tỳ đều nguyện Tiểu Trưởng Lão sớm ngày đại thành!"

Tiêu Vân sau khi nghe xong liền nhin không được cười lên một tiếng, cô nương này, nhìn nàng một cái, quay đầu lại hơi hơi thán nói: "Khó! Rất khó! Phật Tổ cũng khó! Túc Mệnh Thông có thể biết tự thân cùng Lục đạo chúng sinh chi vận thế số mệnh, cực mạnh! Cũng rất khó!"

Lại thán: "Lại người sống một đời, không hoạn người tri kỷ không biết, mà hoạn biết rõ người không tri kỷ "

"Có thể cái này Túc Mệnh Thông, đầu tiên liền muốn 'Biết rõ tự thân', phía sau lại cùng Lục đạo chúng sinh "

"Là lấy cái này sao mà khó! Chi sợ Phật Tổ cũng khó!"

Chỉ là trong miệng thán Phật Tổ cũng rất khó, Tiêu Vân nhưng trong lòng không khỏi nghĩ đến, lúc đó Thập Chuyển thành Phật thời khắc, liền muốn ngộ Lục Thần Thông, Lục Thần Thông ngộ ra, mới có thể vào 11 chuyển.

Cho nên, Phật Tổ, hẳn là có Lục Thần Thông.

"Chỉ là, Thập Chuyển. . ."

Hắn hiện tại liền 10 cấp còn không có, Thập Chuyển, càng là tại phía xa giấy lát Bì Ngạn, dưới mắt còn chạm vào không kịp.

Lại ngẩng đầu

Gặp trong thiên địa này, mệnh mông mưa biển, đá xanh phổ dài, hai người chậm rãi mà đi, như đi thế chỉ cô, duy tiếng mưa rơi lâm bặt, Lôi Âm đi theo

Có thể chịu được Thương Mang màn mưa bát ngát

Konoha Tiêu Tiêu

Đường dài xa xôi

Nhai bên cạnh cũ cửa hàng, mũ rộng vành phiêu diêu

"Thanh Y, cho!"

"Tiểu Trưởng Lão" Thanh Y khẽ lắc đầu, không có nhận Tiêu Vân trong tay mũ rộng vành: "Ta có Yêu Nguyên có thể hộ thể, không sao "

Tiêu Vân cười cười, vẫn như cũ đem mũ rộng vành cho nàng.

"Mang lên, không phải là bởi vì mưa này, cũng có thể che nắng "

Bên cạnh chủ cửa hàng cũng cười, cười Tiêu Vân: "Tiểu Trưởng Lão tuy là người xuất gia, nhưng cũng thương hương tiếc ngọc!"

Tiêu Vân lại cười: "Là thí chủ nhắc nhở ta!"

Phượng Tài Tiêu Vân chỉ là đi ngang qua cái này mũ rộng vành cửa hàng, gấp mở cửa, liền muốn đến hỏi một chút này sùng Văn Võ Quán vị trí cụ thể.

Nào biết đến từ về sau, người điểm chủ này nhìn Thanh Y ngốc trẻ, Tiêu Vân ho nhẹ, hắn tỉnh lại, cuống quýt chuyển mở tròn mắt, không còn dám thất lễ.

Nhưng cũng nhắc nhở Tiêu Vân, hồng nhan từ xưa nhiều họa thủy. Thanh Y mặc dù không sợ mưa, nhưng cũng cần một đỉnh mũ rộng vành, như Dương Hùng như vậy, hành tẩu bên ngoài, tuy tiện không được đem mũ rộng vành lấy xuống.

Dương Hùng là sợ người khác phát hiện hắn Tiểu Thái Tử thân phận, Tiêu Vân là sợ chính mình khai sát giới.

"Thí chủ, hỏi Sùng Văn các cụ thể ở nơi nào?"

"Xuôi theo cái này Nhai đi thẳng đến cuối cùng, rẽ phải lại đi thẳng, trung gian có Bốn đầu đường cái hội tụ giao lộ, giao lộ có Thành Hoàng Miếu, chính đối Thành Hoàng Miếu là một tòa 5 tầng cao lâu, cái kia chính là sùng Văn Võ Quán, Tiểu Trưởng Lão đến liền có thể nhìn thấy "

"Nhiều Tạ thí chủ!"

Thanh Y mang lên mũ rộng vành, Tiêu Vân theo chủ cửa hàng nói lời cảm tạ, dọc theo đường cái đi lên phía trước.

Đã cũng đã biết rõ đường Sùng Văn các ở đâu, hai người đi lại tăng tốc, trên dưới một trăm bước về sau rẽ phải, Thành Hoàng Miếu đã ngay trước mắt.

Lại một bước, hai người trước mắt lay nhẹ, bị tiếp vào Thành Hoàng Miếu

Trong miếu Thành Hoàng tượng thần đã biến thành một cái Thanh Khải đại hán chi tướng

"Tiểu Trương Lão!"

Thanh Khải đại hán hiện hình khom người: "Tiểu Thần gặp qua Tiểu Trương Lão!"

"Ừ"

Tiêu Vân khẽ cười: "Liễu Thần, lại gặp mặt!"

"Vâng!"

Phù Đồ cười một tiếng, lại cúi người hành lễ, không nhiều thuyết, chỉ hướng phía trước nhất chỉ, có một tòa lâu cao: "Tiểu Trương Lão, này tức là sùng Văn Võ Quán, ta đưa Tiểu Trương Lão quá khứ!"

"Đa tạ!"

Nói xong, hai người đã xuất hiện tại trước lâu.

Ầm ầm . .

Răng rắc răng rắc. . .

Lôi buồn bực mưa gấp, mưa gấp ít người, đại môn khép hờ

Thanh Y quá khứ đẩy cửa ra: "Tiểu Trương Lão "

"Ừ"

Tiêu Vân cất bước đi vào, gặp đại sảnh trống trải, hai, ba người ngồi ngay ngắn mảnh đọc, thần sắc chuyên chú

Đi dạo thân thể, một cái Lão Nho sinh qua đến, nhìn xem Tiêu Vân, lại nhìn xem bên cạnh mang mũ rộng vành nữ tử, nghi hoặc hỏi: "Tiểu Trương Lão, cô nương, các ngươi, là tìm đến người?"

"Ồ?"

Tiêu Vân kỳ quái, hợp thành chữ thập thi lễ: "Lão Thí Chủ thế nào biết đạo ta hai người tới tìm người?"

Lão Nho sinh vuốt râu cười: "Hai vị, thực sự không giống như là đến đọc sách chi khách!"

"Thì ra là thế!"

Tiêu Vân cũng cười: "Lão Thí Chủ tuệ nhãn!"

"Tiểu Trương Lão nâng đỡ, nâng đỡ!" Lão Nho sinh cười ha ha: "Ồ chỗ này gốc mấy chục năm, gặp nhiều đến Người đọc sách, luyện điểm nhãn lực a!"

Giải thích lại vuốt râu cười,... hỏi lại hai người: "Hỏi hai vị, tới tìm ai?"

"Một cái lão nhân "

Nhiệm vụ: Sinh tồn

Địa điểm: Sùng Văn Võ Quán, thủ hộ lâu các lão nhân

"Thủ hộ lâu các lão nhân!"

"Úc?"

Lão Nho sinh nhú nhú mày, phủ vuốt râu: "N hư thuyết thủ hộ l ầu các l ão nh ần, l ão h ử si ngu, ở ch ỗ này đ ă đ ồng c ửa m ờ c ửa h ơn s áu m ươi n ăm, có th ể t ính ph ải là l ão nh ần "

Nói xong lại nhìn Tiêu Vân hai ng ười, chính mình cười: "Nhưng hai vị, chắc hẳn không phải tới tìm l ão h ử!"

Giải thích, lại cười: "Lại xem hai vị ng ười phi th ường, này hai vị tìm đ ến, chỉ s ợ c ũng ng ười phi th ường!"

Dứt lời, hơi hơi lui ra phía sau, đưa tay: "Hai vị, "

Nói xong, quay ng ười m ang Tiêu Vân hai ng ười th ăng đi lên.

Liên tiếp năm t ăng, tại mái nh à m ột t òa ti ểu các tr ước đ ừng lại, tiến đ ến đ ẩy c ửa ra: "Hai vị, !"

"Đa tạ!"

Tiêu Vân h ợp th ành ch ữ thập nói lời cảm tạ, quay ng ười đi vào.

Gấp bốn vách tường c ửa s ỗ đ ồng ch ặt, trong các hơi có v ề t ối t ăm th ăm th ăm

Tiêu Vân lại xem xét trong các, gấp m ột kh ỏ g ầy l ão nh ần ng ồi tại bàn dài tr ước đ ó, ch ấp b út nghi êm t úc vi ết.

Tiêu Vân th ấy th ể cười m ột ti ếng, tiến lên lễ nói: "Mạo mu ội qu ấy r ầy, còn mong L ão Th ỉ Ch ủ thứ l ỗi!"

"Không sao, ng ười t ới là kh ách, tiến!"

"Đa tạ!"

Tiêu Vân đi vào, phía sau Thanh Y c ũng c ùng theo vào.

Ầm ầm . .

R ăng r ắc xo ạt. . .

Chính vừa lúc lại m ột ti ếng s ầm s ết vang d ội, xuyên th ấu qua gi ấy dán c ửa s ỗ đ েম ba ng ười chi ếu sáng.

Mặt đất hai đ ạo nh ần ảnh c ũng t ùy theo l ập lo ề.

Ần . .

"Ủm?"

Thanh Y hơi kinh hãi: "Hai đ ường b óng d áng?"

. . . .

Ầm ầm . . . R ăng r ắc r ăng r ắc!

S ầm s ết vang d ội, m ưa c àng r ơi xu ống c àng l ớn!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Phật thuyết

"Tiểu hòa thượng "

Tiểu các u ám, tiểu Các Chủ người cũng hơi có vẻ âm trầm, ngồi tại bàn dài về sau, nhàn nhạt phát tay: "Ngồi!"

"Nhiều Tạ thí chủ!"

Tiêu Vân trước nói lời cảm tạ, tọa hạ thời điểm, lại liếc một chút gặp lão giả kia chỗ chấp bút là vì sách chữ khải 'Thiên Đạo vì công' bốn chữ.

Chỉ là, này giai mặc dù tinh tế nghiêm cẩn, lại ngâm tán loạn thái độ, giống như gò bó theo khuôn phép, lại vẫn cứ lại lộ ra cuồng vọng không bị trói buộc.

Một câu, đem cổ chấp Khải Thư, viết thành cuồng thảo làm càn.

Tiêu Vân nhìn nhứ mày, hơi có chút nhìn không thấu cái này thư pháp, chỉ cảm thấy cái này thư pháp viết, không có thể nói cẩn thận, nhưng cũng không thể thuyết hổng.

Như không nên nói, cái kia chính là không hợp nhau, có cứng nhắc chi hiềm nghi.

Là lấy Tiêu Vân khề nhứ mày, không dám vọng thêm bình luận.

Lão giả kia giống như có cảm giác, hơi hơi hỏi: "Như thế nào?"

Tiêu Vân lắc đầu: "Khải Thư Hiện Chính đường gốc rễ, cuồng thảo chính là Tà Đạo chi tư, mà từ xưa Chính Tà bất lưỡng lập, thí chủ lại muốn đem chi hợp làm một thể "

Hơi ngừng lại, lại nói: "Lại hợp cũng liền thôi, hết lần này tới lần khác này dung hợp chỗ không rất tinh xảo, giống như ức hiếp Chính Đạo Nhập Tà, cường bức Tà Phái trở lại chính "

"Mà như thế cách làm, đại khái có trận thế ức hiếp chi ngại, là để xem chi để cho người ta nhứ mày, tể sát làm cho người thổ huyết! Bởi vậy tiểu tăng không dám vọng thêm bình luận!"

"Ba!"

Tiêu Vân vừa nói xong, lão giả liền 'Ba' đem bút hất lên, lại lạnh hừ một tiếng, liếc Tiêu Vân liếc một chút, nhàn nhạt nói: "Mặc dù ngươi ngữ điệu, để lão hủ rất là không vui, nhưng ngươi chi ngôn, lại trực chỉ cuốn sách này pháp thiếu hụt chi hạch tâm, ta tạm tha ngươi!"

Dứt lời lại nhìn Tiêu Vân liếc một chút, lại nhàn nhạt nói: "Cũng là cái thứ nhất mình bạch ta tu cuốn sách này Pháp chi ý. . . ." Lời còn chưa dứt lại giọng mĩa mai: "Bất quá! Để Chính Phái Nhập Tà, để Tà Phái trở lại chính, có gì không thể! Trong thiên địa này, ai dám nói mình là chân chính, người nào lại dám đoán chắc người khác cũng là tà!" Lại hừ lạnh: "Bất quá một đám bẽ lũ xu nịnh hạng người, sói chạy trĩ bắt chợt tới chi đồ! Cởi xuống Hậu Hắc da mặt, đều là từng chồng bạch cốt!"

Tiêu Vân im lặng, vô pháp nói tiếp.

Ngẫm lại, phương Tài cười nhạt nói: "Phật pháp có lời, nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng, Hôm nay chi Nhân, Ngày mai chi Quả, thí chủ làm gì chấp nhất!"

"Ồi!"

Lão giả nghe xong thì càng khinh thường thoáng nhìn: "Các ngươi Phật môn nhất là hư ngụy! Trong miệng kể nhân quả tuần hoàn đạo lý, nhưng lại làm lấy 'Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật' hoạt động! Ngươi cho ta là để bị lừa? Này Khổ Hạnh Tăng tu hành muốn đời người tốt, muốn trải qua chín chín tám mươi một nạn, còn khó gặp cầu thí Phật Tổ một mặt, mà Khấp Huyết Đồ Phu, chỉ cần bỏ xuống đồ đao, lại có thể lập địa thành phật!"

Giải thích lại lạnh hừ một tiếng, liếc xem Tiêu Vân: "Tiểu hòa thượng, ngươi lại thuyết, các ngươi đây rốt cuộc là Dương Thiện, vẫn là gương ác!"

Tiêu Vân im lặng.

Vấn đề này, xác thực xảo trá khó đáp.

Bình thường người các loại chi sợ xấu hổ không chịu nổi.

Nhưng Tiêu Vân không phải

Thoáng suy nghĩ, Tiêu Vân liền chậm rãi nói: "Đầu đường Khất Nhi, tay gãy đứt chân, Thiện Nam Tín Nữ, trách trời thương dân, ban thường y phục tài vật, tụng A Di Đà Phật, nhưng hần các loại không biết, Khất Nhi phía sau chi cuồng đồ, đoạt được Khất Nhi chỗ xin đến từ tài vật, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, lại bắt lặc Khất Nhi, đoạn Kỳ Thủ Túc, bức nó tìm kiếm cầu xin thương xót!"

"Ta chính là ngu tăng, không biết đối như thế nào, qua đời cầu phật "

"Ta Vấn Phật: Nên như thế nào không cho cuồng đồ đạt được? Là giết chi? Diệt chi? Hoặc lấy đồng dạng chi pháp đãi chi?"

"Phật mỉm cười, nói: Không thể, cuồng đồ chính là người chi dục khe, lòng tham không đáy, giết chi không hết, diệt chi vô cùng. Mà lấy đồng dạng chi

pháp đãi chi, nguoi đã thành cuồng đồ!"

"Ta nghi ngờ, hỏi lại Phật: Này nên như thế nào?"

"Phật mỉm cười, nói: Để Thiện Nam Tín Nữ, không hề cho Khất Nhi tài vật bố thí "

"Ta im lặng, nhắm mắt thật lâu, lĩnh Phật chỉ ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa, bái mà đi "

"Tâm Thiện Nam Tín Nữ , khiến cho hần các loại Mạc cho Khất Nhi bố thí "

"Không người nghe ta khuyên can, đều là khiển trách ta vì bất tịnh tăng, nói hần các loại chính là Hành Thiện Tích Đức, vì sao không khả thi bỏ! Lại lấy gây gộc khu ta đuổi ta, nói ta nhục Phật "

"Ta trở lại mà Vấn Phật, này là vì sao?"

"Phật mỉm cười,

Nói: Thiện Nam Tín Nữ người, không biết Kỳ Sớ Vi chính là ác, là lấy khiển trách nguoi vì nhục Phật "

"Ta hỏi lại Phật: Vậy như thế nào nên để hần các loại biết rõ Kỳ Sớ Vi chính là ác?"

"Phật mỉm cười, nói: Được chín chín tám mươi mốt nạn, trải qua trần thế khổ ách, nhận hết Dục Hải đánh mắng, mới biết 'Bố thí làm ác ', nguoi làm thật Phật!"

"Ta ngộ! Gặp Bồ Đề hoa nở, chính là ác nhân thành Phật!"

"Ta hỏi lại Phật: Vì sao ác nhân, bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật?"

"Phật mỉm cười, nói: Ác nhân biết rõ chính mình gây nên chính là ác, là lấy, bỏ xuống đồ đao, liền có thể thành Phật!"

'Đỉnh '

'Đỉnh '

'Đỉnh '

. . . .

Trong đầu, đỉnh đỉnh đỉnh mấy tiếng mà lên.

Tiêu Vân không để ý tới, khẽ cười, lại nhìn lão giả, nhàn nhạt nói: "Thí chủ sợ là hiểu lầm 'Phật' gốc rễ ý, cái gọi là 'Phật ', chính là giác ngộ người "

"Giác ngộ, tức là Phật không giác ngộ, tức là ma "

"Là lấy người lương thiện ác nhân, đều là ma "

"Nhưng người lương thiện ác nhân, cũng đều vì Phật "

"Đây là 'Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật' chỉ thật hiểu, lại vì 'Người người đều có thể thành Phật' chỉ chính xác, cũng là 'Chúng sinh bình đẳng' gốc rễ hiểu biết!"

Nói xong, Tiêu Vân hớp thành chữ thập, hơi hơi khom người: "A Di Đà Phật!"

Hắn dứt lời, lão giả nghiêm nghị trầm mặc.

Một lát, lão giả lui ra phía sau một bước, khom người đại lễ, cung cung kính kính: "Trưởng lão, Lão Nho ngu muội ngu ngốc, đường đột Phật Tổ, ngày sau tất tụng kinh 800, ngày đêm Lễ Kính!"

Tiêu Vân hơi hơi lại cười: "Thí chủ, nguoi giờ phút này tức là Phật!"

Lão giả lại bái: "Thụ giáo!"

Nói xong đứng dậy, nắm lên này 'Thiên Đạo vì công' bốn chữ bá bá bá xé đến nát nát, phóng khoáng cười to: "Trưởng lão, ngài tới vì chuyện gì, lão hủ nhưng có, tuyệt không giấu diếm thuyết!"

"Nhiều Tạ thí chủ!"

Tiêu Vân hơi hơi lại cười, nói thẳng nói: "Này địa linh khí mông manh, mà ta nghe. . . ."

"Úc?"

Lão già không đợi Tiêu Vân nói xong cũng cắt ngang hẳn, khẽ nhủ mảy nói: "Trưởng lão tới, cũng vì này Tụ Linh chi pháp?"

"Đúng vậy!"

Tiêu Vân gật đầu, vừa nghi nghi ngờ: "Thế nào, thí chủ không muốn. . ."

"Cũng không phải!"

Lão già nghiêm mặt nói: "Tụ Linh chi pháp không đủ quý! Nhưng trưởng lão chính là rõ ràng! Có thể hiện tại xem ra, cái này tu luyện một nói, trưởng lão lại khó tránh khỏi có dấn vào giả Phật chi vết xe đổ!"

"Úc?"

Tiêu Vân kinh ngạc: "Thí chủ chỉ rõ!"

Lão già liền sửa chữa sắc nói: "Trưởng lão có chỗ không biết! Lão hủ lúc tuổi còn trẻ, từng theo một Khổ Hành cao tăng tu luyện, hẳn nói nói, lập tức sở hữu Phật môn đều không phải Phật, mà chính là 'Vô' ! Nói nói, thật Phật môn đệ tử chỗ tu, chỉ cần tu 'Tâm Ấn', mà không cần tu bản thân! Càng không cần Tu Linh khí!"

Tiêu Vân nghe vậy, nhất thời nhủ mảy.

Ngừng nghĩ, lắc đầu: "Cũng không phải. . ."

"Ai!"

Lão già lại không đợi Tiêu Vân nói xong, gấp Tiêu Vân Tiêu Vân lắc đầu, liền thật dài thở dài, thương tiếc nhìn Tiêu Vân liếc một chút: "Trưởng lão ngài. . . Ai, thôi thôi!"

Hắn nói, lại thở dài: "Phật cũng khó tránh khỏi có lỗi!"

Giải thích vung tay lên, một bản thật dày sách lớn xuất hiện, lão già trên mặt hiện ra tự hào: "Lão hủ thuở nhỏ đọc đủ thứ Thi Thư,... đại về phần tu thân Trị Quốc Bình Thiên Hạ, nhỏ đến tại liệt hướng chi sử, Chư Tử Chi Thư, Bách Gia chi ngôn, Vạn Hộ chi phổ thậm chí Nhai đàm ngô hèm ngữ, Tạp Đàm tiểu thuyết, chờ một chút như là loại hình! Có thể nói là bên trên nghèo Tinh Thần Thiên tướng, Kinh điển, Lịch sử, Chư tử, Văn tập! Dưới chi dâm từ diễm khúc, phổ phường ngữ điệu! Trên dưới trăm năm đến, lão hủ Nhân Quan tâm nhớ, không dưới trăm vạn vạn chi bộ!"

Nói này hơi ngừng lại, ngao nghe lại nói:

"Lại lão hủ thiên tính cô thẳng, không thích lấy học vấn nói suông rêu rao môn hộ, cũng chán ghét Hủ Nho phóng đảng Thi Từ từ bỏ, tiêu xài thanh lâu giáo phường, giả khen danh sĩ phong lưu, thật mỉa Cao Quan nhà giàu!"

"Là lấy lui ăn thời khắc, Tạp vụ sau khi, lão hủ kéo dài trong lòng điển tịch, tinh thông cổ phổ, lúc nào cũng bút ký, ngày ngày phúc tra, đào lá gan vì giấy, Lịch Huyết vì sách, Đan tinh kiệt lo, chỉ chỗ có thể, lịch dư chi tuổi già, gần sáu mươi năm lâu, mà thành cuốn sách này!"

"Cuốn sách này, Trầm Bác tuyệt lệ, nhìn xa trông rộng! Cuốn cuộn tùy ý, no bụng mặc hàm bút! Mặc dù như thế, nhưng to lớn chỉ lại hiểu rõ nội tình, trực chỉ Tụ Linh! Là lấy phạm đến cuốn sách này, liền có thể Bỏ Tụ Linh Đại Trận, công thành Linh Hải, từ xưa đến nay tuyệt luân! Chính là nơi đây gần như không tồn tại sự hùng vĩ đại tác phẩm!"

Nói xong lại liếc một chút Tiêu Vân, càng ngao nghe nói: "Trưởng lão, trước đây đi cầu cuốn sách này người như Cá diếc sang Sông, Đoạn Lưu chi tiếp, nhưng đều bị ta chỗ cự! Hẳn các loại cận bã hạng người, sao có tư cách tiếp xúc ta chi tâm Huyết! Mà cũng chỉ có trưởng lão bậc này tuyệt thế chi tư, mới có thể thụ ta Lễ Kính, cho ta bí tịch!"

Giải thích, đem này sách hướng Tiêu Vân trước mắt đẩy, ngao khí mà nói: "Trưởng lão người phi thường, lão hủ nguyện cổ vũ lão một chút sức lực! Chỉ mong trưởng lão công thành thời điểm, đừng quên nơi đây Lão Nho!"

Nói xong không đợi Tiêu Vân nói chuyện, liền vung tay lên, đưa Tiêu Vân hai người ra ngoài, mà các loại Tiêu Vân hai người phát giác được, mới phát hiện không ngờ trải qua trở lại này sùng Văn Võ Quán bên ngoài!

Tiêu Các Lão người đều là đã không thấy, duy bên tai tiếng sấm như cũ trận trận, trước mắt mưa to vẫn như cũ mưa lớn!

Chương 53: Tu luyện chi đạo

Ao ào ào. . .

Bên tai mưa to theo liền như trút nước đồng dạng thoáng như thể phải bao phủ đồng đều bình thường

Tiêu Vân Phật Nguyên chiếm hữu, ngăn trở mưa to, bên cạnh Phù Đồ xuất hiện, nhú mày nói: "Tiểu Trương Lão, có muốn hay không ta qua giáo huấn một chút cái kia Toan Nho! Đối với ngài cũng quá mức cuồng vọng!"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân khề lắc đầu, người này mặc dù cuồng, nhưng làm người cũng nhìn ra được, có phần quang minh lỗi lạc

"Uyên bác người, nhiều Kỳ Sĩ "

Nói xong lại khoát khoát tay: "Liễu Thần, người lại trở về, không cần phải để ý đến ta, ta theo Thanh Y chậm rãi đi trở về qua là được!"

"Vâng!"

Phù Đồ lại mắt nhìn này sùng Văn Võ Quán mái nhà lầu các, sau đó ẩn thân rời đi.

"Đi thôi "

Gặp Phù Đồ rời đi, Tiêu Vân kêu lên Thanh Y, hai người dạo bước trong mưa, hướng chùa miếu đi.

"Tiểu Trương Lão!"

Không mấy bước, Thanh Y đôi mắt linh động, cười nói: "Cái kia Lão Nho, thật cuồng a!"

"Ừm!"

Tiêu Vân cũng cười gật gật đầu: "Ta bình sinh thấy, hần chi cuồng, thuộc về vị thứ nhất!"

Đón đến, lại trêu chọc Nho Môn: "Bất quá bởi vì cái gọi là 'Cuồng Sinh, Cuồng Sinh', bọn họ Nho Gia, ra hết loại này Cuồng Sĩ, chẳng có gì lạ!"

Thanh Y hơi ngẫm lại, liền rất là đồng ý gật đầu, nói: "Tiểu Trương Lão nói cực phải, ta hồi tưởng qua lại, gặp qua người, yêu, quý bên trong, lớn nhất cuồng, cũng đều là Nho người trong môn!"

Đón đến lại bận bịu theo Tiêu Vân ngạc nhiên nói: "Đúng, Tiểu Trương Lão, cái kia nho sinh, là cái quý!"

Nói xong nháy mắt nhìn lấy Tiêu Vân, còn tưởng rằng hội kinh hãi Tiêu Vân nhảy một cái.

Con nào Tiêu Vân nghe chỉ nhàn nhạt 'Ân' một tiếng, gật gật đầu: "Ta biết rõ nói ".

Đi vào, Tiêu Vân liền biết rõ đường này nho sinh là quý.

Thanh Y gặp hần bình tĩnh, liền hơi hơi phì cười: "Tiểu Trương Lão, người không sợ quý?"

"Sợ quý?"

Tiêu Vân quay đầu liếc nhìn nàng một cái, trong mưa Thanh Y hơi có vẻ đơn thuần, mắt to chớp chớp, hiểu kỳ Tiêu Vân vì sao không sợ quý.

Tiêu Vân thấy thế liền cười một tiếng: "Vì sao muốn sợ?"

"Thế nhưng là" Thanh Y liền rất kỳ quái nói: "Tiểu hài tử, không phải đều muốn sợ quý sao?"

Tiêu Vân: ". . ."

Lại nhắc nhở chính mình còn nhỏ.

Bất đắc dĩ sờ mũi một cái, cười nhạt: "Vậy ta có thể là chỉ có để quý sợ tiểu hài tử!"

"Đúng a!"

Thanh Y hé miệng cười khê: "Tiểu Trương Lão không giống bình thường!"

"Còn tốt!"

Cùng Thanh Y chậm rãi, vừa đi vừa nói, trong mưa có phần hài lòng.

Chỉ thán mưa này quá lớn, như Ngân Hà bạo dưng, nếu là đôi lại này mật mờ Thu Vũ, Tài cang lộ về tình thơ ý họa.

"Đúng!"

Đi tới trò chuyện, Thanh Y lại hiếu kỳ hỏi lại: "Tiểu Trương Lão, trước đó quý gia Nho, thuyết ngài tu luyện sai? Là ý gì?" Hoi ngừng lại chớp mắt hỏi lại: "Còn có này 'Tâm Ấn', lại là cái gì? Một loại kết ấn chi pháp sao? Thật có thể không cần linh khí liền có thể tu luyện sao?"

"Ừ"

Tiêu Vân trước khê gật đầu: "Tâm Ấn tu luyện, quả thực không cần linh khí!"

"Thật a? !"

Thanh Y cái miệng nhỏ nhắn kinh ngạc, con mắt ngạc nhiên: "Thật có tu luyện không cần linh khí?"

Nàng nhiều năm như vậy, chỉ đường thiên hạ tu luyện chi đạo, bất luận là võ đạo, Nho Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo, vẫn là Yêu Đạo, quái nói, quý đạo, ma nói, đều cần linh khí.

Cái này không cần linh khí, thật đúng là là lần đầu tiên nghe nói.

"Không muốn linh khí, tu luyện thế nào?"

"Cái này. . ."

Tiêu Vân ngừng lại, chậm rãi cùng nàng giải thích nói: "Cái này nói rất dài dòng, đầu tiên biết được hiểu, nhân yêu khác biệt, các ngươi Yêu Tộc tu luyện, chỉ cần Tu Yêu đan là được, mà Nhân Tộc tu luyện, làm theo phân Tinh, Khí, Thần "

"Mà Nhân Tộc nội bộ, làm theo tu luyện pháp lại khác biệt "

"Trong đó, tầm thường võ đạo tuân theo Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phản Hư, Luyện Hư Hợp Đạo "

"Là lấy bọn họ từ Hạ Đan Điền Khí Hải bắt đầu tu luyện, sau đó lấy khí biến Luyện Khí làm cơ sở, sau đó kéo theo Luyện Tinh, Luyện Thần "

"Phương pháp này đồng dạng Tiên Đạo cũng là như thế,

Chỉ là chính thống Đạo Gia nội bộ lại phân rất nhiều trường phái, rất nhiều phù? Phái, Đan Đình Phái, tiểu lại phân tích thiên phái, trong ngoài Đan Phái, Thiên Cơ xem bói, bên trên động, Địa Tiên, Kiếm Tiên các loại, chỗ phân cực nhỏ, cho nên bọn họ cụ thể tu luyện như thế nào, ta không rõ ràng lắm!" ngừng lại, lại nói: "Nhưng nói chung không ra trước đó nói chi Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Hư Hợp Đạo "

"Sau đó còn có Nho Môn, cửa này càng kỳ quái, bọn họ tu Thiên Địa Chính Khí, Huyền Hoàng Chính Cương, Bút Mặc có thể thành lợi kiếm, bài văn có thể hóa Hùng Bình, lại bên trong lại có mọi loại biến hóa, là lấy không phải là Nho Môn tu sĩ, nan giải Kỳ Pháp, ta biết hữu hạn, càng không thể nào có được!"

Giải thích, nhẹ ngừng lại, lại cười: "Cuối cùng này, chính là chúng ta Phật môn "

Nói đến chỗ này, Tiêu Vân hơi hơi quay đầu, nhìn xem đằng sau này sùng Văn Võ Quán: "Như lão giả kia nói, Tâm Ấn đúng là Phật Môn tu luyện Chư Pháp một trong, lại cũng thật là Phật môn cực kỳ cao thâm chi pháp, Nãi Phật môn chính thống "

"Ồ?"

Thanh Y hơi hơi nghi hoặc: "Đây chẳng phải là thuyết, lão giả kia nói đúng, Tiểu Trương Lão Bất Tu Tâm Ấn, là tu luyện sai?"

"Cũng không phải!"

"Có thể Tiểu Trương Lão thuyết, đây là Phật môn cực kỳ cao thâm chính thống chi pháp!"

Tiêu Vân khê cười, liếc nhìn nàng một cái, cười chậm rãi nói: "Nhưng ta không thể từng nói qua, ta không có tu luyện Tâm Ấn!"

"A?"

Thanh Y hơi nghi hoặc: "Cái kia chính là thuyết, Tiểu Trường Lão là có tu luyện Tâm Ấn?"

"Tự nhiên!"

Tiêu Vân gật đầu: "Tâm Ấn tuy là Phật môn cực kỳ cao thâm chi pháp, nhưng cũng không phải là thất truyền chi pháp, cũng không phải là như lão giả kia nói, chỉ có Khô Hành Tăng tu luyện "

"Thực tế mà nói, trước mắt Phật Môn Chúng Tăng, đều tu tâm ấn!"

Đón đến, Tiêu Vân sẽ chậm chậm giải thích: "Cái gọi là Tâm Ấn, chỉ là 'Phật Tâm ấn', chính là Thiện gốc rễ ý, tức không lập văn tự, không phát ngôn luận, mà chú trọng trên tinh thần, đối Phật pháp lĩnh ngộ "

Lại ngừng lại, giảng kỹ nói: "Như cụ thể đến thực tế trong tu luyện, thì là chi tu luyện trong biến thần thức thần thức, tức thông qua đọc Phật pháp, đến gia tăng thần thức lượng, đề cao thần thức chất, từ đó chiếu rõ Ngã Phật!"

"A!"

Thanh Y mở to hai mắt, nghe được mơ mơ màng màng, chưa phát giác Minh lệ, trong lòng một trăm vạn nỗi nghi hoặc

"Tiểu Trường Lão, khó Đạo Phật môn chỉ cần thông qua đọc Phật pháp, liền có thể gia tăng thần thức cường độ?"

"Ừ"

Tiêu Vân gật đầu, minh bạch đây đối với ngoại nhân mà nói, quả thực khó có thể lý giải được, nhưng trong Phật môn, đúng là thông qua đọc Phật Kinh đến gia tăng thần thức cường độ.

Không khoa trương thuyết, này Chư Tăng Tề tụng Phật Kinh, linh thức ba động, thường thường chiếu rõ hư không, chiếu ra Già Lam chúng sinh, Phật Đà Bồ Tát, mà cái này, cũng là tu luyện.

Ngoài ra Phật môn cường giả thực sự, như Không Văn đại sư, chỉ xao động Mộc Ngư, liền có thể chấn động đường đường gọn sóng không gian.

Tiến tới mở miệng đã xá Phong Thần chi.

Là lấy loại này Phật môn Đại Đức chỗ thân có chi đại uy năng, tuyệt không phải phổ thông tu sĩ có thể hiểu được!

Mà nghĩ đến đây, Tiêu Vân trong lòng cũng hơi hơi cảm ngộ.

Liền thán một tiếng, quay đầu lại nói: "Nhưng kỳ thật, cái gọi là Phật pháp, kì thực cũng chỉ là một loại chất môi giới, Phật môn thông qua loại này chất môi giới, đến cảm ngộ thiên địa lực lượng, vạn vật Thương Khung, nhờ vào đó đã thành Kỳ Đạo "

Giải thích, lại muốn cùng thiên hạ Ba Ngàn Đại Đạo, đường đường đều có thể thành thánh, Tiêu Vân lại hơi hơi tình ngộ: Cái này cái gọi là Phật, nói, Nho, tu sĩ, yêu quái, kỳ thực cũng cũng chỉ là Chứng Đạo Pháp Môn một trong mà thôi.

Đại Đạo Chi Lý, trăm sông đổ về một biển, bất luận là lấy loại phương pháp nào, đi Hà con đường, là cảm ngộ thiên địa, hoặc là Lược Đoạt Thiên Địa, nó mục đích, đều là đến nhờ vào đó thành Tự Thân Chi Đạo a!

Nghĩ đến này, Tiêu Vân nhin không được một tiếng thấp tuyên Phật hiệu: "A Di Đà Phật!"

Sau đầu Phật Luân ẩn hiện, nhiều mấy cái nói, lại lại biến mất.

Mưa lớn, liền bên cạnh Thanh Y cũng chưa từng chú ý.

Thanh Y chẳng qua là cảm thấy Tiêu Vân thuyết quá mức thâm ảo, nà nghe không hiểu.

Khẽ lắc đầu, nhẹ nhàng cười nói: "Nô tỳ ngu dốt, nghe không hiểu nhiều!"

Giải thích lại đi dạo đầu, lại cười nói: "Bất quá Tiểu Trường Lão, cái kia quý Nho, là Chân Cuồng!"

Vừa nói vừa hơi hơi bội phục: "Có thể nô tỳ cảm thấy, cái kia quý Nho cũng là thật lợi hại, thế mà có thể chính mình suy nghĩ ra Tự Linh Đại Trận! Còn có thể thành Linh Hải!"

"Nơi nào có cái gì Linh Hải "

Tiêu Vân nghe liền lắc đầu, bật cười: "Chính hấn khoe khoang khoác lác, nguoi cũng tin "

"A?"

Thanh Y cũng sờ: "Hắn khoe khoang khoác lác?"

"Ừ"

Tiêu Vân mỉm cười: "Hắn sách, chẳng qua là một cái tàn khuyết Tụ Linh Trận Pháp thôi, lấy hắn trong sách chi pháp, căn bản không có khả năng đem này Tụ Linh Trận Pháp bố trí đi ra "

"A?"

Thanh Y lại kỳ: "Thế nhưng là ta nghe ý hắn,... hắn chưa bao giờ đem sách này đã cho người khác, cho nên ngài cũng cần phải nhìn cũng không nhìn qua mới là, ngài làm sao biết đường đại trận này bố trí không ra đâu?"

Tiêu Vân nghe vậy lại nhẹ nhàng cười một tiếng: "Son tảng tự có diệu kế!"

"Diệu kế?"

Thanh Y nghe nói, nhất thời càng hào cảm kỳ: "Tiểu Trương Lão, cái gì diệu kế?"

Tiêu Vân khẽ lắc đầu, khẽ cười, không đáp.

"Thiên cơ không thể tiết lộ!"

Kỳ thực nào có cái gì Thiên Cơ, cũng là hệ thống nhiệm vụ mà thôi.

Nhiệm vụ: Sinh tồn

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, Tụ Linh Tàn Trận

Trước đó 【 sinh tồn 】 nhiệm vụ khen thưởng liền đã nói rõ là 【 Tụ Linh Tàn Trận 】.

Mà bây giờ 【 sinh tồn 】 nhiệm vụ Hoàn Thành, đến tiếp sau nhiệm vụ đã mở ra, càng nói rõ ràng, chỉ lão già kia sách, là tuyệt đối không có cách nào bố trí Tụ Linh Trận

Nhiệm vụ: Tra thiếu sửa để lọt

Nói rõ: Tại thủ hộ lâu các lão nhân xử sở có được 'Tụ Linh Trận' chính là Tàn Trận, vô pháp bố trí xong cả Tụ Linh Trận Pháp, nếu muốn được hoàn chỉnh chỉ Tụ Linh Trận Pháp, cần lấy thêm đến 【 Minh Vương trận 】, 【 Bình Dư Phong Thủy đồ 〕 cùng 【 chân trời lượng xích 〕

Địa điểm: Minh Vương đường, Bình Dư binh trận, Thập Lý sườn núi

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 500, danh vọng +8, Tụ Linh Trận

Rõ ràng, rõ ràng, muốn có được Tụ Linh Trận, còn cần 【 Minh Vương trận 】, 【 Bình Dư Phong Thủy đồ 〕 cùng 【 chân trời lượng xích 〕, cái này ba loại đồ vật.

Mà cái này ba loại đồ vật, lại phân biệt ở ngoài sáng Vương đường, Bình Dư binh trận, Thập Lý sườn núi.

Xảo là

Minh Vương đường, là cấp năm khu

Bình Dư binh trận, là Thất Cấp khu

Mà Thập Lý sườn núi, thì là 10 cấp khu!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Gió táp mưa rào trước bình tĩnh

"Tiểu Trương Lão "

Đường lại dài, đi chậm nữa, cũng có đi đến thời điểm.

Chùa miếu bên trong, Thanh Y lấy xuống mũ rộng vành, tổ thủ lông tóc xanh, lại nhìn xem chung quanh, Phá Mộc mục cửa sổ, tường đổ, đột nhiên hỏi Tiêu Vân: "Tiểu Trương Lão, chúng ta luôn luôn ở tại nơi này trong miếu đồ nát, không tốt a?"

"Ừm?"

Tiêu Vân xoa xoa mi tâm, cười nói: "Có thể Tiểu Trương Lão ta chỉ là một tiểu tăng, không được cái này chùa miếu, ở nơi nào?"

"Không phải vậy "

Thanh Y liền nói: "Tục ngữ thuyết người dựa vào y phục, Phật dựa vào Kim Trang, ngài như thế thân phận, ở tại lậu trong chùa, cuối cùng nói không lại qua không phải?"

"Ha ha ha!"

Tiêu Vân cười ha ha, cô nương này, chính mình muốn đổi chỗ tốt ở, lại cứng rắn muốn hướng trên người của ta bộ.

"Son không tại cao, có tiên thì có danh, nước không tại sâu, có Long làm theo linh "

Tiêu Vân cũng nhìn xem cái này lậu chùa, nói cho đúng là vứt bỏ chi chùa, khoát khoát tay, thanh âm không nhanh không chậm: "Ngươi tạm thời đừng nóng vội, đợi ta cầm tới Tụ Linh Trận, đem nơi đây bố trí một phen, lại thợ hồ tới đây, đúc lại chùa miếu, đến lúc đó định cho ngươi tạo tốt chỗ ở!"

"Này làm gì đợi đến về sau đâu?"

Thanh Y sóng mắt lưu chuyển, cười duyên dáng, lại ra mưu ma chước quỷ: "Tiểu Trương Lão, nô tỳ tuy nhiên tu vi giảm nhiều, nhưng " tới một cái Phú Hộ, Bang chúng ta bây giờ chỉ làm Tân miếu cũng không uống phí thổi bay chi lực!"

"Không thể!"

Tiêu Vân nghe ra nàng ý tứ, quay đầu liếc nàng một cái, nhàn nhạt nói: "Thanh Y, ngươi về sau , có thể giết người , có thể hại người, nhưng bắt đắc dĩ Mị Thuật đến mê người!"

"Úc!"

Gặp Tiêu Vân không thích, sắc mặt có vẻ như không thể nào đẹp mắt, Thanh Y đôi mắt đẹp chớp liên tục: "Nô tỳ tỉnh!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật gật đầu, khoát tay: "Ngươi lại về trước đi tu luyện!"

"Được"

Thanh Y nghe vậy lại nhẹ nhàng khề chào, nhìn xem Tiêu Vân, kính về Thiện thất tu luyện, cũng không nhắc lại tu chùa sự tình.

Tiêu Vân cũng không đi chú ý.

Chính mình cũng là khoanh chân ngồi xuống, trước lẳng lẳng điều tức.

Ngắm lại, lại gọi hệ thống

"Cho ta xem một chút hiện tại thuộc tính "

"Được"

Hệ thống vĩnh viễn quả quyết, ứng thanh xác nhận

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tể

Tu vi: Nguyên Đan

Phật pháp: Trưởng lão Tam Cảnh

Đăng cấp: LV6(353 600)

Danh vọng: 14

Căn cốt: 27

Tuệ Căn: 27

Độ nhân: 11

Khu quỹ: 11

Liệp Yêu: 11

Trừ Ma: 11

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật

Phật Chú: Vãng Sinh Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 12

Nhà kho: . . .

Đề cử vị trí luyện cấp: . . .

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ: Phá Toái Hư Không

Chi Nhánh Nhiệm Vụ: Khuynh quốc khuynh thế Khuynh Thanh Y (đã hoàn thành), Minh lại kiên nghị Tiểu Thái Tử (đã hoàn thành), trung kiên hộ pháp (đã hoàn thành), tra thiếu sửa đề lộ

Ấn tàng nhiệm vụ: Tam bát hủ

Đề cử nhiệm vụ: Minh Vương đường chi oan hồn (Đông Đô, Minh Vương đường), Di Hồng Viện chi oán khí (Đông Đô, Di Hồng Viện) tân binh khổ não (Đông Đô vùng ngoại ô, Bình Dư binh trận) Thương Lữ chi ưu phiền (Đông Đô vùng ngoại ô, Thập Lý sườn núi)

Chủ này trang thuộc tính bên trong, đầu tiên là Phật Pháp Tu Vi đã đột phá đến trưởng lão Tam Cảnh.

Phật Môn Tu Sĩ, từ Sa Di đến Thiên Vương, trải qua Sa Di, Sa Môn, hòa thượng, trưởng lão, Phương Trượng, Pháp sư, Pháp Vương, Tôn Giả, lại đến Thiên Vương cảnh, đây là vừa vận chín cái Đại Cảnh.

Sau đó mỗi cái đại cảnh giới kì thực cũng còn bao hàm chín cái cảnh giới nhỏ, hợp lại cũng là chín chín tám mươi một cảnh, cũng được xưng là Phật Môn Tu Sĩ chỉ 81 khó.

Trước đó bởi vì Tiêu Vân mỗi lần đều là lúc trước một cái đại cảnh giới vừa lúc nhảy đến cảnh giới lớn tiếp theo, là lấy liền không có Đề. Lần này Thành trưởng lão Tam Cảnh, liền nói một chút.

Bất quá tuy nhiều ba cái tiểu cảnh giới, có thể cho điểm thuộc tính vẫn là mười điểm, tăng thêm thăng cấp 2 điểm, trước mắt tự do điểm thuộc tính 12 giờ.

Tiêu Vân vẫn như cũ như cũ lệ, đem binh quân phân phối đến căn cốt theo Tuệ Căn phía trên, đem hai cái thuộc tính song song đề cao đến 33.

Lại nói tiếp, cái khác biến hóa liền là đăng cấp đề bạt, đăng cấp đề bạt là bởi vì lúc trước bốn cái Chi Nhánh Nhiệm Vụ 【khuynh quốc khuynh thế Khuynh Thanh Y】, 【Minh lại kiên nghị Tiểu Thái Tử】, 【trung kiên hộ pháp】, 【sinh tồn】 đã toàn bộ Hoàn Thành, mỗi cái cho 100 kinh nghiệm, 1 danh

vọng.

Bốn cái nhiệm vụ bên trong, Thanh Y theo Dương Hùng nhiệm vụ yêu cầu là thu hai bọn họ vì hầu hạ, mà Phù Đồ làm theo đơn giản hơn, chỉ cần tại hắc thủ hộ dưới tỉnh lại, cũng là hoàn thành nhiệm vụ.

Về phần 【sinh tồn】cũng vừa vừa kết thúc, hiện tại là đến tiếp sau nhiệm vụ 【tra thiếu sửa đề lộ】.

Nhưng là 【tra thiếu sửa đề lộ】lại không phải bây giờ có thể làm, dù sao bên trong trực tiếp liên quan đến cấp 10 khu Thập Lý sườn núi.

Tiêu Vân tuy nhiên cảm thấy mình quá khư lời nói, hẳn là có thể đánh qua chỗ ấy yêu quái.

Nhưng đẳng cấp kém quá nhiều, lấy không được kinh nghiệm, Tiêu Vân cũng là không muốn.

Là lấy ngừng lại, Tiêu Vân mở ra trước đề cử trong nhiệm vụ 【Minh Vương đường chi oan hồn】

Nhiệm vụ: Minh Vương đường chi oan hồn

Nói rõ: Minh Vương trong đường có oan hồn hàng đêm thút thít, có thể tiến về xem xét

Địa điểm: Đông Đô, Minh Vương đường

Trạng thái: Đã mở khai

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, oan hồn Bảo Hạp

"Minh Vương đường là cấp năm khu, này nhiệm vụ này đoán chừng liền theo trước đó Lý vận nhiệm vụ thứ nhất độ khó khấn một dạng."

Trước đó Lý Vận Gia bên trong giết mấy cái kia Âm Quỷ cũng là cấp 5, cho nên Tiêu Vân phỏng đoán, cái này Minh Vương đường nhiệm vụ, cuối cùng BOSS chỉ sợ cũng cũng là Lý Vận Gia bên trong mấy cái kia quỷ cường độ.

"Hoặc là nhiều nhất, cũng chính là người chết ngõ hẻm cái kia Quỷ Tướng"

Tiêu Vân lại đi chỗ cao nói lại.

"Nhưng cho dù là cái kia Quỷ Tướng, đối ta mà nói cũng là không khó!"

Trước đây liền đã nói qua, Phật môn chủ tu là 'Tâm Ấn', mà Tâm Ấn kì thực tức là thần thức cường độ.

Thần thức cường độ, lại quyết định Phật Tu chú ngữ thương tổn độ cao thấp.

Trọng điểm liền đến

Tiêu Vân hiện tại là trưởng lão Tam Cảnh Phật Pháp Tu Vi.

Cũng chính là thuyết, hẳn hiện tại là trưởng lão Tam Cảnh thần thức cường độ!

Cũng chẳng khác nào, Tiêu Vân có thể đánh ra trưởng lão Tam Cảnh thương tổn!

Đây chính là trưởng lão Tam Cảnh thương tổn!

Tiêu Vân không cảm thấy chỉ là cấp 5 nhiệm vụ cuối cùng BOSS có thể ngăn cản chính mình nhất kích!

"Cho nên,... hiện tại liền thanh thần ổn định, đem Phật Nguyên bù đắp, sau đó đợi mưa tạnh, liền đi Minh Vương đường!"

"Đến một lần đem đẳng cấp nâng lên, thứ hai đem nhiệm vụ xử lý, thứ ba, cũng là cảm tới Minh Vương đồ!"

Nghĩ đến, Tiêu Vân liền quan hệ thống.

Nhắm mắt bắt đầu khôi phục Phật Nguyên.

Chỉ là trước kia Phật Nguyên cũng không chút sử dụng, cho nên không quá nửa phút thời gian, Tiêu Vân liền kết thúc đứng dậy.

Đứng dậy về sau, nhìn bên ngoài mưa còn lớn hơn, lại nhìn bên trong Thanh Y cũng đã tiến vào trạng thái tu luyện, Tiêu Vân ngừng lại, dứt khoát cũng ngồi xuống tiếp tục tu luyện.

"Cũng không tin ngày mai còn dưới!"

Kết quả Tiêu Vân thật đúng là khác không tin, cái này thời gian tu luyện không dài ngắn, cơ hồ là chỉ chớp mắt nhất dạ tu luyện mà qua, nhưng các loại sáng ngày thứ hai, đã thấy bên ngoài thế mà còn là mưa to vẫn như cũ!

Tiêu Vân nhìn không được nhú mày!

Có kỳ quặc!

Nhưng ngẩng đầu nhìn một chút, chỉ gặp mây đen rợp trời, Thủy Liêm như thác nước, này ngoài ra không có đoạt được.

"Tính toán, trời sập xuống có người cao đỉnh lấy, ta hiện tại bất quá chỉ là một tiểu tăng, trước tạm không quan tâm những chuyện này!"

Lắc đầu, Tiêu Vân không định xen vào việc của người khác.

"Tiểu Trưởng Lão "

Đang nghĩ ngợi, Thanh Y đi ra, hỏi hần: "Chúng ta hôm nay làm cái gì? Tiếp tục tu luyện sao?"

"Không tu luyện!"

Tiêu Vân vốn không muốn đội mưa Sát Quỷ, nhưng bây giờ nhìn cái này mưa to không ngừng, Tiêu Vân đến một lần các loại chi không vội, thứ hai trong lòng sợ chậm trễ cái gì, dứt khoát hiện tại liền tốc độ xuất phát.

"Đi, đi với ta Minh Vương đường!"

Hần còn muốn lấy là nhanh bãi bình cái này Minh Vương đường chính là.

Nhưng Tiêu Vân lại không biết, nhân gian không so sánh với giới, Thượng Giới Âm Quỷ đều có linh thức, là lấy biết rõ đường hoảng sợ chạy trốn, biết rõ đạo tâm cơ.

Có thể này nhân gian, Âm Quỷ linh thức ngu muội, đều là Mãnh Quỷ, sợ không phải như hần tưởng tượng như vậy tốt đánh.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Nguy cơ!

"Tiểu Trưởng Lão, nơi này chính là Minh Vương đường!"

Mưa rào xối xả bên trong, hơi hơi lưng còng chi lão giả mang Tiêu Vân đứng ở một Đạo Cực hẹp chi ngõ hẻm trong.

Cái này ngõ nhỏ vốn là cực dưới, hai tường ở giữa vền vẹn tam xích không đến, cũng chính là cái này Lão Trưởng gây còm, Tiêu Vân thể nhỏ, Thanh Y thon thả, nếu không cũng tiến chi không tới.

Là vô cùng hẹp.

Nhưng chính là cái này cực hẹp chi ngõ hẻm trong, thế mà còn có một tòa đường miếu!

Là lấy từ đó có thể biết, cái này đường miếu là được nhiều tiểu!

Này sâu tám thước không kịp đầu đường Phá Lạc Hộ, bao quát tám tác xấu hổ Đề đây là Minh Vương đường!

Lại hai vách tường pha tạp, mạng nhện trải rộng, tượng thần sụp đổ, thêm nữa giờ phút này mưa gió đại tác phẩm, để cho người ta trực giác mưa sa gió rét, vô tận buồn khổ

So sánh cùng nhau, Tiêu Vân này Phật Đà miếu, chỉ sợ đều là Quỳnh Lâu Ngọc Vũ.

"Đây là Minh Vương đường?"

Mà hết thầy này, cũng làm cho Tiêu Vân nhìn thẳng kinh ngạc, trong lòng quả thực hoài nghi, cái này thật là Minh Vương đường?

Tiêu Vân âm thầm đường nhiệm vụ kia bên trong đã nói rõ Vương đường hàng đêm có người thút thít, này người tốt xấu cho một cái có thể khiến người ta thút thít chỗ có thể?

Lại Minh Vương đường vẫn là cấp năm bãi quái, có thể cái này sâu không đủ hai cánh tay kéo kiệt 'Minh Vương đường', có thể Tăng mấy cái tên tiểu quỷ?

"Lão Thí Chủ, ngài không có tới sai?"

Tiêu Vân nhin không được hơi hơi nghi hoặc hỏi lão giả kia.

Lão giả cười ha ha một tiếng, thừa thốt chòm râu dề nhếch lên nhếch lên, thanh âm tại trong mưa to có thể hơi hơi nghe được: "Không sai, không sai! Đây chính là Minh Vương đường!"

Nói xong thờ dài: "Cái này Minh Vương đường a, từng đó cũng là không được! Tục truyền đã từng cũng là cao ốc đại điện, Kim Đỉnh huy hoàng, quy mô không nhỏ!"

"Nhưng về sau Đại Tùy thành lập, mà cái này Minh Vương đường cung phụng lại là Tiền Triều trọng thần, cho nên. . . Ai, vua nào triều thần này, cái này Minh Vương đường liền bị bỏ hoang, không người cung phụng "

"Thêm nữa về sau nay bên trên cổ vũ Công Thương, chúng ta Đông Đô trắng trợn xây dựng thêm, là lấy lão Đông Đô là có thể mang ra đều dỡ bỏ một chỉ, cái này Minh Vương đường tự nhiên cũng không có thể may mắn còn sống sót "

Giải thích, cái kia trong đôi mắt già nua vẫn đục lại là thờ dài: "Cái này Minh Vương đường hãy còn là tốt, chỉ ít giờ phút này còn có thể an phận cái này một góc, có một nơi cung cấp Minh Vương lão nhân gia ông ta ở lại, có thể thí dụ như lão nhân mới biết đạo kim Minh Đường, liễu am càng là đã sớm không thể á!"

Giải thích lại thờ dài, lắc đầu vô tận thôn thức: "Tiểu Trương Lão a, gió này mưa to gấp, Minh Vương đường cũng liền như vậy lớn một chút, cũng không có gì đẹp mắt, chúng ta trở về đi!"

"Nhiều Tạ lão thí chủ hảo ý "

Tiêu Vân lắc đầu, sao có thể đi.

Hơi hơi quay đầu: "Thanh Y, đưa Lão Thí Chủ ra ngoài!"

"Vâng!"

Thanh Y xác nhận, lại lão giả kia: "Lão Trương, bên này!"

Hẹp ngõ hẻm quá nhỏ, ba người đều không có cách nào xứng mang đồ che mưa, là lấy Tiêu Vân liền để Thanh Y lấy Yêu Nguyên Bang cái này Lão Trương che mưa.

Mà giờ khắc này Lão Trương muốn đi, tự nhiên đến làm cho Thanh Y lại đem hấn đưa trở về.

"Được được được, làm phiền cô nương, làm phiền cô nương!"

Lão giả hiểu tại nhân sự, biết mình lưu lại sợ chậm trễ người ta làm việc, liền chấp tay một cái, cáo từ.

Thanh Y liền đem đưa ra ngoài.

Độc lưu lại Tiêu Vân lại nhìn xem cái này kéo kiệt chỗ, nhin không được lắc đầu, trong lòng cười, thầm nghĩ, cái này thút thít người cũng đừng là cái này Minh Vương mới tốt.

Nghĩ xong, cất bước đi vào.

Mà hấn đi vào Bản chỉ là muốn nhìn kỹ một chút nơi này, có thể nào biết, một chân bước vào, lập tức quanh thân hoàn cảnh biến đổi!

Trong nháy mắt xung quanh đen như mực!

Tiêu Vân nhất thời giật mình!

Sau đó còn không có kịp phản ứng, liền phát giác xung quanh có vật tấn công!

"Đốt!"

Tiêu Vân phản ứng cực nhanh, trong tay tăng côn trong nháy mắt tới tay, Khẩu bên trong lập tức Văng Sinh Chú niệm lên, lại không thành kiếm mà thành liệt quang, nháy mắt lấy Tiêu Vân làm trung tâm đột nhiên đột nhiên khuếch trương!

"C-K-Í-T..T...T!"

"A!"

Phật Quang chú lên, lập tức bên tai tiếng kêu thảm thiết nổi lên, thế nhưng Tiêu Vân không kịp vui, liền lại giật mình, nói rõ bởi vì chỉ gặp trong bóng tối bỗng nhiên vô số Huyết mắt đỏ bạo khởi!

'Suru suru suru' !

Trong chốc lát vô tận tà Hồng lệ quang tuôn ra tiếng xé gió hướng Tiêu Vân đánh thẳng!

Ừn ừn kéo đến!

"Đây là cấp năm bãi quái! ? ? ? !"

Tiêu Vân khoảng cách kinh hãi,

Đơn chương dựng thẳng lên: "A Di Đà Phật!"

"Oanh!"

Phút chốc một đường vĩ ngân Phật Quang Đại Quyền lấy Tiêu Vân vì điểm, cường thế ngang nhiên bao phủ hình thành một đường bao trùm phương viên một trượng mà cực tốc xoay tròn Phật Quang đại thuận!

"Bành bành bành!"

Đại thuận dựng thẳng lên, lập tức vô tận hồng quang hắc ảnh va chạm mà lên!

Sau đó lại chói tai kêu thảm vang lên!

5 hắc ảnh đụng vào cực tốc xoay tròn chi Phật thuận, liền như là thường nhân đụng vào cực tốc xoay tròn chi Cương Dao, chốc lát bị đánh thành thịt băm! Cụt tay cụt chân!

Lập tức, từng đoàn từng đoàn hôi thối gay mũi chi hắc tương phủ kín Phật thuận!

"Không tốt!"

Tiêu Vân lập cảm giác áp lực!

Hắn giờ phút này dùng mặc dù là Văng Sinh Chú, nhưng kì thực là hắn lấy chính mình này vô tận chiến đấu kinh nghiệm, cùng cao Đạt trưởng lão cấp thần thức chỗ sửa đổi chi 'Thuần lưỡi đao' !

Là hắn tự sáng tạo chi vũ kỹ dụng pháp!

Mà nguyên lý cũng là lấy tốc độ cao xoay tròn chi thuần lưỡi đao, qua đánh chém xâm phạm chi ác quỷ!

Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này ác quỷ sau khi chết, thế mà lại hóa thành hôi thối hắc tương!

Mà bây giờ, hắc tương phủ kín thuận đỉnh, Tiêu Vân lại chuyển động thuận lưỡi đao, đã rất khó!

"Quý sau khi chết, không phải hóa thành tro sao! Như thế nào là hắc tương!"

Tiêu Vân một trái tim dùng sức chìm xuống dưới!

Này Phật Nguyên điên cuồng trút xuống!

Nhưng vẫn là không nhìn thấy tà mục đích Quỷ Ảnh chi cuối cùng!

"Này sao lại thế này!"

Thần Ma Giới chi quý hội trốn, nhưng cái này thế mà hung hãn không sợ chết!

"Có làm hay không!"

Trong lòng gấp chìm!

"Lui!"

Không thể ở lại, Phật Nguyên không đủ!

"Vừa mới chỉ có tiến đến một bước, này lui thêm bước nữa, hẳn là lui ra ngoài!"

Lập tức một bước lui lại!

Trong lòng lại chìm!

Không có lui ra ngoài!

Lui thêm bước nữa!

Vẫn là không có!

Lại lui một bước!

Vẫn như cũ không được!

"Thiện cái quá thay!"

Không thể đường lui, Tiêu Vân lập tức dừng bước, bạo tính khí đứng lên, lập tức lạnh hừ một tiếng!

"Khi Bản Phật Tổ là ăn chay!"

Lập tức thuẩn lưỡi đao thu hồi,... có hắc tương rơi xuống cánh tay 'Xoẹt xẹt rồi' bị bóng da thịt!

Nhói nhói liệt liệt!

"Hừ!"

Lại kích thích Tiêu Vân hừ lạnh, một Đạo Phật ánh sáng bao trùm toàn thân! Trong tay Phật côn phía trên Kim Diễm cháy bùng!

Nếu như đã không có đường lui, vậy liền tử chiến!

"Để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút, ai là Luân Hồi Chi Chủ!"

Bạo rống một tiếng, Tiêu Vân trong tay Kim bổng nắm chặt hóa thành liệt diễm ngọn lửa!

"Chết đi!"

Chiến đấu Tiêu Vân mới là thật Tiêu Vân!

Một gậy cực tốc trước bỏ đánh chết vô biên Quỷ Ảnh, lại phi tốc về đỡ ngăn vô số đánh lên!

Thế nhưng Mãnh Quỷ quá nhiều!

Cứ việc Tiêu Vân Kim Diễm Mai thành Phi Long!

Nhưng phía sau nhưng như cũ bị vô số móng vuốt xoẹt xẹt rồi hung ác bắt!

Khoảng cách thiếp thân Phật Quang bị phá! Trên dưới một trăm cái Quỷ Trảo lệ khí bức thế!

"Mẹ!"

Tiêu Vân nhanh quay ngược trở lại, nhưng như cũ phía sau bị xé toang mấy cái đường miếng thịt! Quỷ Khí xâm phụ!

Đau tận xương cốt!

Kêu đau một tiếng!

Tiêu Vân cắn răng, khoảng cách lấy Phật Quang lồng độc diệt đi Quỷ Khí! Lại khó lý máu chảy ồ ạt!

Thế nhưng Mãnh Quỷ vô tình, nghe huyết khí nóng nảy! Lấy bội số tấn công!

Tiêu Vân tay Nộ Tâm lạnh, trong tay Kim bồng lại vung, chớp mắt trên dưới một trăm bồng vung ra diệt đi hàng trăm Quỷ Ảnh! Lại nháy mắt gọi ra mấy chục Kim Ảnh Côn Tăng giúp hấn chia sẻ áp lực!

Thế nhưng là cái này quá hao phí Phật Nguyên!

Tiêu Vân không dám dùng nhiều!

Thần Ma Giới tự động khôi phục Phật Nguyên có thể Tiêu Vân vô tận sử dụng!

Nhưng nơi này không được!

Chỉ có thể Kim bồng lại lên, một giây mà trăm ngàn quỷ hóa thành tro bụi!

Có thể một giây lại có thể nào bảo vệ thượng hạ!

Phía sau Quỷ Trảo cản trở, xé lòi kéo huyết nhục ly thể, máu tươi đã nhiễm lượt toàn thân!

Nhưng người nào dám thuyết Tiêu Vân không Cường!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Tử chiến, thời cơ

Ai dám thuyết Tiêu Vân không Cường?

Sợ không ai dám thuyết!

Này Tiêu Vân đến cùng mạnh không mạnh?

Cường!

Mạnh cỡ nào?

Cực mạnh! Mạnh phi thường!

Nhớ ngày đó, Thiên Ma luận Phật

Tiêu Vân nghe hỏi, nhanh mang cửu đại đệ tử, 24 hầu hạ, trực tiếp từ Thiên Tùng Vân giới giết tới Ma La Vân Giới!

Trước khi chiến đấu Tiêu Vân một câu: Có thể độ độ, không thể độ giết!

Tiếng nói vừa dứt!

Cửu đại đệ tử uy Rin Thương Khung, chỉ chường chống trời!

Hai mươi bốn hầu hạ Đồ Thần Diệt Ma, ngao rít gào ở trong gầm trời!

Giết đến là máu chảy thành sông, hài cốt tích Sơn!

Độ phải là ngàn dặm đất trống, vạn lý hoang vu!

Đem này Ma Tổ hận đến bạo khiêu, đem này Ma Hoàng khí Nộ Hào!

Nhao nhao không tiếc lấy lớn hiếp nhỏ, toàn bộ xuất thủ!

Thế nhưng đệ tử mạnh mẽ tuyệt đối, ngang nhiên đánh chết Ma Tổ! Hầu hạ miệt tử, hợp lực bạo Tử Ma hoàng!

Ma Đạo Đạo Chủ kinh thiên đại nộ, tham dự Luân Hồi!

Tiêu Vân hừ lạnh!

Một chỉ điểm sát Đạo Chủ! Từ đó giết hại Ma Thần Giới!

Nhất chiến!

Đồ Tam Tông Lục Phái Thiên Giới Huyết làm!

Lục đến Thất minh Cửu Địa vạn vật toàn diệt!

Thăng giết mình trong ngoài im lặng, Lục đạo tất tiếng!

Thăng cả kinh Thiên rủ xuống Tử Khí, Địa Dừng Huyền Hoàng!

Đại Đạo sắc phong!

Luân Hồi Phật Chủ!

Biệt hiệu giết chóc Phật!

Tà hào Huyết Phật!

Này áo cà sa mở ra nghênh phong liệt liệt:

Trời đất tuy lớn, người nào dám đánh với ta một trận,

Luân Hồi mặc dù phổ biến, ai có thể là ta chi địch!

Mạnh mẽ tuyệt đối như vậy!

Nhưng

Đó là đã từng Tiêu Vân, không phải hiện tại Tiêu Vân.

Hiện tại Tiêu Vân bất quá vừa mới phát pháp đột phá trường lão cảnh, mà võ đạo càng vẫn chỉ là Nguyên Đan!

Võ đạo thực lực quá kém!

Không thể làm gì!

Đối với người khác mà nói, là phát pháp khó Đề, mà võ đạo tốt tu.

Nhưng đối với Tiêu Vân mà nói, lại là phát pháp tốt tu, mà võ đạo khó Đề!

Cái này khu khu Nguyên Đan cảnh, chỉ đứng hàng tại võ đạo Đệ Nhị Cảnh, chẳng khác gì là mới vào võ đạo, thực sự kém cỏi! Nếu không có Tiêu Vân kinh nghiệm kiếp trước thật sự là quá mức phong phú, đã sớm đạt tới chư Võ tại tâm, có thể tùy ý mà động, này cho dù là hắn có hệ thống, có thể hệ thống này cứng nhắc nhất định phải kinh nghiệm tài năng đề cao Quy Tốc kỹ năng, Tiêu Vân cũng tuyệt không có khả năng có chiến lực như vậy!

Là lấy hấn chiến lực, bắt nguồn từ cái kia cường đại kinh nghiệm thực chiến! Người khác không thể địch nổi!

Nhưng mặc dù như thế, nhưng hắn chung quy là Võ Đạo Tu Vi không cao, dẫn đến Phật Nguyên thực sự không đủ, mà mạnh hơn Phật, thiếu khuyết Phật Nguyên, đối mặt này vô tận mãnh liệt chỉ ác quỷ, cũng chỉ có thể từ chiến!

Từ chiến!

Từ chiến!

Cho dù chiến tử!

...

"Cộc cộc cộc!"

Hoang vu u ám, Quỷ Khí Di Thiên, đỉnh đầu tinh hồng Huyết Nguyệt Khuynh dưới huyết quang lạnh lùng, chiếu ứng ra phía dưới ngời xuống cười quỷ quái mà cảm Thiết Sốc đại tướng chậm rãi mà đến

"Không tệ, không tệ!"

Móng ngựa cộc cộc, tại cái này tỉnh mạch hoang dã bên trong Minh Mẫn lọt vào tai

Cùng nhau lọt vào tai còn có Đại Tướng này cao cao tại thượng thanh âm

"Bản Soái thuở nhỏ tông quân, Nam Chinh Bắc Chiến trăm hơn mười năm, chứng kiến hết thấy chi Dị Sĩ vô số kẻ, thu phục suất lĩnh cường giả đầy rẫy!"

"Nhưng Bản Soái không thể không thừa nhận!"

"Có thể đem vô tri không sợ, vô sinh vô tử chi Quỷ Binh giết sợ hãi mà không dám lên cái trước!"

"Ngươi!"

"Là cái thứ nhất!"

Lập tức Đại Soái trong tay Trường Sóc nhất chỉ mặt đất một gổ chống đất, máu nhuộm toàn thân chi sĩ, như là cho on huệ lớn như trời đồng dạng cười ha ha: "Ngươi rất không tệ! Đầu nhập vào Bản Soái! Bản Soái cho ngươi một vạn Quỷ Binh, phong ngươi làm Chinh Nam Đại Tướng! Làm gốc đẹp trai trấn thủ Nam Cương!"

"Ồ!"

Mặt đất người nghe vậy, rung động rung động nỗ lực đứng lên, thanh âm khàn khàn: "Ý tứ của ngươi. . . Để cho ta. . . Thần phục ngươi?"

"Không tệ!"

Đại Soái vung tay lên, lại Dương Thiên cười dài: "Bản Soái có được Quỷ Vực mười vạn dặm cương thổ! Muốn đầu nhập vào Bản Soái chi đồ ngàn vạn! Bản Soái có thể coi trọng ngươi! Là ngươi phúc phận! Ngươi lúc này không hàng,

Chờ đến khi nào!"

"Là. . . Sao?"

Run run rẩy rẩy, tay chân rét lạnh, là mất máu quá nhiều nguyên cớ.

"Vậy ta. . ." Trong tay Phạt côn đã thành Huyết côn, phỉ sức hướng mặt đất một xử, 'Đặng' !

'Bá bá bá!'

Chung quanh chi Quỷ Binh giật mình mà lui ra ba bước!

Đại Soái thấy thế đại nộ: "Một đám rác rưởi!"

Lại xem xét này cầm côn chi tăng, ngựa đạp hướng phía trước hai bước, lạnh hừ một tiếng: "Ngươi đợi sao!"

". . . Ta. . ."

Huyết Côn Tăng tiếng người âm khàn khàn: "Ta như. . . Không theo đâu?"

"Không theo?"

Đại Soái liếc mắt nhìn một chút cái này cầm Côn Tăng, thanh âm lạnh xuống đến: "Ngươi giết ta Hùng Binh mấy vạn, giờ phút này lại hỏi ta nếu như không theo nên như thế nào!" Dứt lời lạnh hừ một tiếng, ngữ khí âm u khó cản: "Ngươi cảm thấy, ngươi nếu không từ, ta nên như thế nào?"

"Ngươi nên. . . Như thế nào?"

Huyết tăng khoe miệng hơi hơi giơ lên, khàn khàn mà cười: "Để cho ta đi. . . Hoặc là. . . Để cho ta. . . Giết ngươi?"

"Ngươi!"

Đại Soái một nộ, một lát một tướng thu phục, lại hừ lạnh một tiếng đè xuống Nộ Khí: "Tốt! Nhóc con Cuồng Sinh! Bản Soái không chấp nhặt với ngươi! Bản Soái cho ngươi một cơ hội cuối cùng! Phục tùng, hoặc là chết!"

Giải thích vừa nhắc Thiết Sóc trực chỉ Huyết tăng mặt mũi, một khóa đan hoàn từ Đại Soái trong tay quay tròn dọc theo Thiết Sóc trượt đến Huyết tăng diện trước, Đại Soái lại cười lạnh: "Ta nếu là ngươi, ta hội ăn nó!"

Huyết tăng thấy thế, lại rung động rung động đưa tay, chậm rãi đẩy này Thiết Sóc, khàn giọng, trầm thấp: "Ngươi. . . Biết rõ nói. . . Để võ tăng. . . Cận

thân . . . Bất được. . . Ngươi . . . Vũ khí. . . Là. . . . Cái gì. . . . Hạ tràng. . . . Sao?"

"Cái gì?"

Đại Soái nhíu mày: "Có ý tứ gì!"

Nhưng thoáng suy nghĩ, hiểu được, lại triển mi cười lạnh, liếc liếc một chút Huyết tăng, cổ ý đem này Thiết Sốc lại hướng phía trước qua ba phần, vạn phần khinh thường: "Tiểu tử! Đây giáo Danh 'Um tùm chi hồn', chính là Quỷ Vực Cực Hạn sắt đá tạo thành liên, dài bảy mươi lại hai tấc, hợp Thất Thập Nhị Địa Sát số lượng! Trọng 300 lại 60 cân, hợp Tam Thập Lục Thiên Cương số lượng!"

Giải thích lại lạnh lẽo cười: "Như thế trọng lượng, lấy ngươi giờ phút này trạng thái, đừng nói đoạt ta binh khí! Chính là ta binh khí đưa ngươi, ngươi cũng không cầm lên được!" Dứt lời liền phách lối tự tin lại đem binh khí hướng phía trước qua ba phần: "Ngươi nếu có thể đoạt đi, Bản Soái liền đem cái này Đại Soái chi vị liên quan cái này mười vạn dặm Cương Vực đều là chấp tay nhường cho ngươi!"

"Úc?"

Huyết tăng nghe vậy cúi đầu, không lộ khoe miệng chi khinh thường: "Là. . . Sao?"

'Sao' chữ chưa rơi, Huyết tăng này một mực tiếp xúc lấy Thiết Sốc tay đột nhiên một phát bắt được này Thiết Sốc!

Sau đó đột nhiên ngẩng đầu 'Đốt' !

Trong miệng một đường chường mắt Kim Tiền đột nhiên đâm trúng này Đại Soái nguyên bản nắm chặt binh khí chi thủ!

"A!"

Đại Soái không có chút nào phòng bị, làm sao cũng không nghĩ ra người này thế mà còn có dư lực!

Trực tiếp bị trong nháy mắt trúng đích, một tiếng hét thảm!

Lại nhìn này nắm giáo chi thủ đã bị Phật Quang hóa thành hắc khí!

Trong tay Thiết Sốc lập tức rớt xuống!

Thế nhưng là trong nháy mắt, này hạ lạc chi Thiết Sốc đột nhiên không thấy!

"Đáng chết a!"

Đây hết thảy tất cả cùng một giây phát sinh, này Đại Soái chi thủ hóa thành hư vô thời điểm, Thiết Sốc liền đã biến mất không thấy gì nữa!

Đại Soái cái này Tài hoàn toàn tỉnh ngộ, nắm chặt cổ tay mục đích thử muốn nứt: "Túi càn khôn! Ngươi lại có túi càn khôn!"

Thế nhưng Huyết tăng không để ý tới!

Chi đột nhiên vọt lên,... trong tay Huyết còn lần nữa nở rộ hùng hực Kim Diễm, giữa trời hướng Đại Soái hung hăng đập tới!

"Chết!"

"Ngươi mới đáng chết!" Đại Soái ngập trời đại nộ, dùng dư chi tay trái 'Bịch' quất ra bên hông phối kiếm, nộ hồng: "Ta giết ngươi!"

Có thể nghênh đón hấn là vào đầu mấy chi Phật tiền đâm thẳng mặt!

Đại Soái vừa mới kiến thức cái này Kim Tiền lợi hại, thấy thế đại nộ lại lại kinh hãi, chi có thể vội vàng giờ kiếm qua keng!

Nhưng hấn không biết là, hấn đối mặt là một cái chiến đấu Đại Sư!

Khi hấn dùng kiếm qua cản Kim Tiền thời điểm, đỉnh đầu quơ gây thẳng bỏ xuống lạnh mặt lạnh đem gây gộc chi uy lại thêm nhanh ba phần trước tại Kim Tiền đánh tới hướng Đại Soái chi Lục Dương Khôi Thủ!

Đại Soái đem đây hết thảy thấy rõ ràng, có thể thân kiếm trước đó Kim Tiền trực tiếp, để hấn không dám cầm trong tay kiếm qua cản này còn!

Cẩn rằng cứng rắn chịu! Hấn không tin một gây này có thể giết hấn!

"Bành!"

Xác thực, này một gây quả thực giết không được hấn, này một gây, chỉ làm cho đầu hấn đau xót!

Nhưng liền đầu này đau xót, để trên tay hấn chi kiếm chậm một phần một trăm ngàn phút chốc!

Nhưng mà như vậy một phần một trăm ngàn phút chốc, hần liền giật mình hãi nhiên nhìn thấy lại số đạo kim tiền đột nhiên xuất hiện, thẳng tắp đâm xuyên hần chi nhân ồ! Cô hòng!

Căn không thể căn! Muốn tránh cũng không được!

"Bành!"

Uy uy vũ Vũ, thủy chung tự giác có thể tuyệt đối chương không tiêu Vân đại soái, trực tiếp bị tạc thành bột mịn!

'Bành!'

Tiêu Vân rơi xuống đất, một gói chống đỡ, thanh âm khàn khàn

"Nhân vật phản diện, chết bởi nói nhiều "

"Ngươi chết bởi, thực lực yếu, nói nhiều!"

Đột nhiên hai mắt tỏa sáng, phát giác này tiếng mưa gió, nhìn thấy này lo lắng hình bóng, Tiêu Vân rốt cục yên tâm, nhắm mắt 'Bành' một tiếng té lăn trên đất!

. . . .

Từ chiến, tử chiến

Cho dù chiến tử

Hay là đem người khác chiến tử!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Minh Hải

Cuộc đời một người, khó tránh khỏi hội có ngoài ý muốn.

Người may mắn nhất khoản tiền lớn, bất hạnh người xui đến đổ máu.

Tiêu Vân đây coi là bình thường, không có nhất khoản tiền lớn, cũng không có xui đến đổ máu.

Hần chi là không nghĩ tới này chỉ là nửa trượng Minh Vương trong đường, cất giấu lại là Hùng Binh mấy vạn.

Giảng lời nói thật, mấy chục mấy trăm, Tiêu Vân một gây sự tình.

Mấy trăm mấy ngàn, Tiêu Vân cũng dễ như trở bàn tay.

Có thể lập tức hết mấy vạn, Tiêu Vân liền có chút lực chi không kịp!

Nhưng lực chi không kịp lại có thể thế nào?

Tiêu Vân gặp được lực chi không kịp tình huống đi thêm, cho dù là không có chút nào hi vọng cũng đã gặp qua, huống chi lần này đối phương chỉ là dựa vào người tiêu hao nhiều hơn mà thôi?

Là lấy không thể thuyết, giết chính là.

Mà đã giết, vậy liền tàn sát!

Đem cuồng bạo Hung Lệ, chẳng sợ hãi bấy quý đều giết sợ hãi!

Này Kim bồng phía dưới, cho dù là lại ngu muội bị long đong ác quỷ cũng giật mình biết rõ đường tránh né, lui lại!

Đánh không thắng, không thể trêu vào!

Lui! Lui! Lui!

Lui này Đại Soái Nộ Khí dâng trào, bất đắc dĩ, chỉ có thể chính mình tự thân xuất mã.

Chỉ là hấn đi ra cũng liền thôi, người đi ra người liền không nói một lời, trực tiếp lên mãnh liệt giết chính là.

Dù sao Tiêu Vân mạnh hơn, có thể lúc đó hấn Phật Nguyên tiêu hao hầu như không còn, thân thể cũng máu chảy cực hạn, lưng lay sắp đổ, loại tình huống này, này Đại Soái chỉ cần lên liền Nhân Mã Hợp Nhất tấn công mạnh, Tiêu Vân chỉ sợ rất khó ngăn trở.

Có thể hết lần này tới lần khác hấn quá tự tin, coi là Tiêu Vân đã cùng đồ mặt lộ.

Lại gặp Tiêu Vân quả thực lợi hại, liền lại tham niệm dâng lên, muốn đem Tiêu Vân thu phục, thu để bản thân sử dụng!

Ôi!

Hấn đây cũng là muốn đẹp, thật sự coi chính mình là Vị Diện chi Tử? Thoáng làm chút thủ đoạn, chính mình lại vẫy tay một cái, tất cả mọi người liền đều cúi đầu liền bái?

Vẫn là hấn cho là hấn là đến bắt sủng vật? HP càng thấp, xác xuất thành công liền càng cao?

Thật sự là nói đùa!

Hấn cũng không nghĩ một chút, liền cái kia trước dựa vào nhiều người đem người khác tiêu hao gần như ngọn đèn khô kiệt, sau đó lại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, bức người khác đầu nhập vào hấn loại này hạ cấp thủ đoạn, nhưng phạm là gặp được cái có chút huyết tính hấn tử, ai sẽ phục hấn?

Ngoài ra, hấn cũng không nghĩ nữa nghĩ, một cái đơn thương độc mã liền có thể giết hấn một vạn Quỷ Binh người, sẽ để ý cái kia suất lĩnh chỉ là một vạn Quỷ Tốt cái gọi là 'Chinh Nam Tướng Quân' ?

Lời nói thuyết ai nguyện ý đi làm một vạn con con kiến tướng quân?

Càng đừng đề cập hấn còn nào tàn cho Tiêu Vân hồi phục Phật Nguyên thời gian, lại càng nào tàn ở ngoài sáng biết rõ có túi càn khôn tình huống dưới, còn chế giễu Tiêu Vân cảm không nổi hấn vũ khí!

Hấn dù sao cũng là đường đường Đại Nguyên Soái, chẳng lẽ còn tưởng rằng vũ khí trọng liền lợi hại?

Hấn biết rõ không biết, nếu không phải Tiêu Vân mới tới thời điểm, con mắt vô pháp thích ứng quý này Vực hoàn cảnh, đập vào mắt chỉ là đen kịt một màu, toàn bằng bản năng kinh nghiệm lại đánh, là lấy thực sự bị đánh lên quá nhiều, tiêu hao quá lớn.

Nếu như không phải như vậy lời nói, vậy hấn vừa xuất hiện, Tiêu Vân liền có thể một tiễn đánh chết roi hấn?

Hấn bất quá là chỉ là cấp năm khu Quỷ Tướng thôi, thực lực tối đa cũng liền theo người chết ngõ hẻm này cảm đao Quỷ Tướng tương tự mà thôi.

Nhưng Tiêu Vân so với tại người chết ngõ hẻm thời điểm, thực lực đâu chỉ tăng vọt mấy chục lần? Nơi khác không đề cập tới, vèn vèn là Phật Pháp Tu Vi từ Sa Môn trực tiếp đột phá tới trường lão Tam Cảnh, chỉ điểm này, liền mang ý nghĩa sở hữu theo người chết ngõ hẻm Quỷ Tướng cùng một cấp bậc Lệ Quỷ đối với Tiêu Vân mà nói, liền đã căn bản cùng căn bản không khác, toàn thịnh Tiêu Vân nhất côn xuống dưới cũng có thể diệt một đám.

Mà lại cho dù là trước đó, Tiêu Vân đã bị tiêu hao rất lợi hại thảm thời điểm, mặc dù là như thế, Tiêu Vân đánh hấn, nếu như không thiết kế đoạt hấn vũ khí, dựa vào đón đánh Tiêu Vân cũng không nhất định diệt không xong hấn.

Chỉ là ngã một lần khôn hơn một chút, Tiêu Vân sợ lại sinh biến cố, lại thêm gia hỏa này chính mình nói nhầm hết bài này đến bài khác, bản thân cảm giác tốt đẹp, mới khiến cho Tiêu Vân tuy tiện tìm tới thời cơ, nhất cử đem hấn xử lý!

Cho nên thuyết, gia hỏa này tử, kỳ thật vẫn là tử tại nói nhầm quá nhiều hơn.

Mà hấn vừa chết, cũng liền để Tiêu Vân hoàn thành nhiệm vụ, cảm tới (Minh Vương trận).

Nhiệm vụ: Minh Vương đường chi oan hồn

Nói rõ: Minh Vương trong đường có oan hồn hàng đêm thút thít,

Có thể tiến về xem xét

Địa điểm: Đông Đô, Minh Vương đường

Trạng thái: Đã hoàn thành

Khen thưởng: Kinh nghiệm + 100, danh vọng +1, oan hồn Bảo Hạp

Bắt quá tuy nhiên vừa vào Hoàn Thành, nhưng cái này Hoàn Thành lại làm cho Tiêu Vân có chút Mạc Danh Kỳ Diệu.

Cho dù là đến bây giờ, Tiêu Vân cũng còn không biết đường này Minh Vương đường Dạ khóc Quỷ Hồn đến cùng là ai, cũng không biết đạo cụ thể chuyện gì xảy ra, phản đúng là hấn sau khi tỉnh lại, hệ thống biểu hiện là liền đã Hoàn Thành.

Đối với cái này Tiêu Vân cũng mặc kệ, chỉ cần là Hoàn Thành liền tốt, chỉ cần là khen thưởng cho liền tốt.

Tiêu Vân chỉ để ý nhiệm vụ khen thưởng, còn lại không quan trọng.

Sau đó cũng là (Minh Vương trận)

Bắt quá (Minh Vương trận) không phải 【 oan hồn Bảo Hạp 】 bên trong mở ra, 【 oan hồn Bảo Hạp 】 bên trong mở ra là một thanh phổ thông 【 Quỷ Tốt kiếm 】

Đồ vật: Quỷ Tốt kiếm

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV 10

Thương tổn: Sắc bén, ăn mòn

Thuộc tính: Kiếm loại vũ kỹ thương tổn +15%

Nói rõ: Phổ thông Quỷ Tốt chi kiếm, thương tổn, nhưng bổ sung nhất định Quỷ Khí xâm nhiễm hiệu quả, đối với phổ thông tu sĩ mà nói tính toán là không tệ

Thuộc tính, không tốt cũng không quá hỏng

Nhưng bởi vì không phải Tiêu Vân dùng, Tiêu Vân liền cũng không thêm để ý, hấn chú ý lực tất cả này (Minh Vương trận) phía trên.

A, đúng, Tiêu Vân bỗng nhiên lại nhớ tới, còn có cái kia thanh bị hấn đoạt lại 'Đại Sóc' .

Đồ vật: Hàn Thiết thạch

Thuộc loại: Tài liệu

Phẩm Giai: Địa Phẩm nhất giai

Nói rõ: Quỷ Vực đặc thù chi Hàn Thiết thạch, cực phẩm luyện khí tài liệu, thiên địa ít có, Quỷ Vực độc lưu giữ, trọng 360 cân.

Đây chính là này hệ thống cho ra này bị Đại Soái khen theo Thần Khí một dạng 'Um tùm chi hồn' tư liệu. . . Hệ thống đều không thừa nhận đây là vũ khí, mà chính là một khối cực kỳ ít có cực phẩm tài liệu. . .

Kết quả này, có chút khôi hài, không biết đường này Đại Soái nếu muốn là biết rõ đường có thể hay không khí lại sống tới, cho nên đã sớm thuyết, người vũ khí trọng, không có nghĩa là người liền lợi hại, khả năng chỉ đại biểu người là không tệ Tổng Tài Đồng Tử a.

Khụ khụ. . .

Tốt, nhàn thoại đến đây.

Lại thuyết này (Minh Vương trận), (Minh Vương trận) không phải là từ bảo bối trong hộp tuôn ra đến, cũng không phải tại Quỷ Vực Sát Quỷ bạo.

Mà chính là Tiêu Vân sau khi ra ngoài, này Minh Vương trong nội đường vốn là hồng tượng thần trực tiếp nổ tung, nổ ra đến một bộ sách, vừa vụn rơi vào Tiêu Vân bên người, Thanh Y gấp, phát giác bất phàm, liền tiện tay cùng một chỗ mang về, đợi Tiêu Vân sau khi tỉnh lại, liền giao cho Tiêu Vân.

Là như thế tới.

Đồ vật: Minh Vương trận

Thuộc loại: Trận pháp tổng tập

Thuộc tính: Chiến trận, Mê Trận, hãm trận, Tụ Linh, Tán Linh, Ngưng Hồn, Dưỡng Quỷ các loại

Nói rõ: Tiền Triều khai quốc Đại Nguyên Soái Uất Trì lâm gia từng tại Minh Hải đến một bộ kỳ tuyệt đại trận, trận này? M kỳ dị quyết, Sâm La Vạn Tượng, cực kỳ khó hiểu, Uất Trì lâm gia dốc cả một đời cũng nan giải một hai, vèn vèn thành một bộ (Minh Vương trận),... ngâm 300 lại lẽ sáu bộ trận pháp, thực dụng người không nhiều, nhưng rất được Uất Trì lâm gia coi trọng, sau khi chết bị Mật Tàng tại Biện Lương Minh Vương đường tượng thần bên trong, sau Minh Vương đường di chuyển, thợ thủ công không biết nó quý giá, coi là tầm thường Minh Vương di vật, cũng đúc lại tại tượng thần bên trong.

Cái này (Minh Vương trận) nói rõ, Tiêu Vân khác không có chú ý, chỉ là trong đó một câu đề Tiêu Vân rất là quen thuộc: Tiền Triều khai quốc Đại Nguyên Soái Uất Trì lâm gia từng tại Minh Hải đến một bộ kỳ tuyệt đại trận.

Minh Hải.

Tiêu Vân còn có một Bản Bí Tịch cũng theo Minh Hải có quan hệ.

Quyển kia (Thiên Lang Thần Kiếm).

Nói rõ: Trung Châu đỉnh cấp võ đạo môn phái Tam Thánh môn Trần Phái kiếm pháp, từ Tam Thánh môn sáng lập ra môn phái Tổ Sư được từ Minh Hải, truyền thừa ngàn năm, hậu nhân càng không có cách nào đổi nó may mắn, chính là Trung Châu đỉnh phong vũ kỹ.

(Thiên Lang Thần Kiếm) cũng là được từ Minh Hải.

"Bắc Minh Chi Địa, có Minh Hải "

Thiện trong phòng, Tiêu Vân ngẫm lại, cái này Minh Hải về sau có thời gian đến đi xem một chút.

"Cũng là không biết, có hay không Côn Bằng "

Bắc Minh có chim, kỳ danh là côn, côn to lớn, hai cái vĩ nường. . .

Tiêu Vân nhớ tới cái gì, không chịu được cười một tiếng.

Nhưng sau khi cười xong lại thở dài.

Lắc đầu, lại tâm đạo mặc kệ có hay không, hiện tại cũng không phải đi thời điểm.

"Trước để đó đi, về sau lại thuyết!"

Liền đem hai quyển sách đều thu lại.

Lại ngừng ngừng, Tiêu Vân đứng lên, chậm rãi đi đến chùa miếu ngoài cửa.

Này đã liên tục dưới nhiều ngày mưa rào tầm tã rồi cực ngừng.

Mưa to sơ ngừng, bầu trời đêm phong thanh trắng sáng, sương mù Khinh Vân mỏng, Tự Viện cây cỏ xanh tươi, vắng vẻ thanh bô.

Chỉ là này chỗ trống chỗ lưu giữ một chút Không Minh nước đọng, trong đó sắc trời Vân Ảnh, Tinh Nguyệt Tranh Huy.

Tiêu Vân dạo bước quá khứ, vừa muốn muốn gần thưởng, nhưng lại đứng gặp trong đó chiếu ra một đường yếu diệu bóng hình xinh đẹp, giống như gian giống như nộ.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Bình Du binh trận

"Tiêu Trường Lão!"

Đề thuốc đèn trở về Thanh Y này ngài nhẹ khóa, hơi hơi nói: "Tiêu Trường Lão, mưa này vừa qua khỏi, bên ngoài lộ khí chính nồng, thân thể người lại

còn chưa tốt, sao lại đi ra!"

"Không sao "

Tiêu Vân khoát khoát tay, chỉ chỉ cái này trắng sao chùa cảnh, cười nói: "Ta tại này Thiện thất đợi buồn bức đến hoảng, ra đến xem."

"Cái này có cái gì tốt nhìn!"

Thanh Y tới dắt Tiêu Vân ống tay áo hướng Thiện trong phòng đi, lại khuyên: "Mưa vừa qua khỏi, trong nội viện tron ướt, đất đá hoành nứt muốn rơi, Tiểu Trường Lão không sợ tung tóe nguoi một thân bùn?"

"Có cái gì sợ "

Tiêu Vân đi theo nàng đi trở về: "Ta Nguyên Lực đã phục, thực lực càng tăng cường hơn một chút, giờ phút này cho dù Thiên Ma đánh bất ngờ ta cũng không sợ, huống chi chỉ là nước bùn?"

"Đến đi!" Thanh Y nghe vậy cười hân: "Tiểu Trường Lão thể cốt còn chưa tốt lưu loát, liền lại muốn bị đánh hay sao?"

"Cái gì gọi là 'Lại' " Tiêu Vân nghe được im lặng, rất lợi hại không có sức cãi lại: "Ta cùng nguoi giảng, nếu không phải chúng nó ý vào ta nhìn không thấy đồ, vật đánh lên, ta vài phút diệt chúng nó hang ổ!"

"Thế nhưng là người nào bị đánh hôn mê?" Thanh Y một bên cười nói Biên Tường thuốc kia Linh Đẳng đưa cho Tiêu Vân: "A, hôm nay, ăn trước lại thuyết "

Bấm tay tính ra, từ Tiêu Vân hôn mê đến hôm nay cũng đã năm sáu ngày quá khứ, năm sáu ngày đến, lần nữa giống như trước đó, Thanh Y nửa đêm tiến về thu được linh, lại cho Tiêu Vân dùng.

Nhưng cũng còn tốt, lần này Tiêu Vân một ngày tức tỉnh, không cần Thanh Y lại lấy Yêu Đan Đạo Dẫn, không phải vậy nàng sợ là lại phải nguyên khí đại thương.

"Đổi Thanh Y "

Lại thuyết bên này Tiêu Vân tiếp nhận Dược Linh đèn, đem bên trong Dược Linh thu vào trong bụng, thuốc kia lực Hỗn Nguyên thuần túy, bụng dưới trong lúc nhất thời âm áp, so linh khí còn tốt hơn, một chút lớn mạnh Tiêu Vân mấy sợi Phật Nguyên.

Cái này Phật Nguyên gia tăng, Tiêu Vân Tài lại nghĩ tới sự tình, liền theo Thanh Y nói: "Thanh Y, hôm nay theo ta đi Bình Dur bình trận!"

Thanh Y nghe vậy đôi mi thanh tú tiểu nhãn, nói: "Tiểu Trường Lão, tục ngữ Vân, thương cân động cốt, trăm ngày Phương Thành, nguoi Tài chỉ là năm sáu Nhật, còn chưa tốt lưu loát, sao có thể hiện tại liền lại đi ra ngoài?"

"Ta đã không còn đáng ngại!" Tiêu Vân duỗi duỗi cánh tay, nâng nâng, cười nói: "Hai người chúng ta đều không là phạm phu tục tử, làm gì dùng này trần thế quy củ, bực tại trên nguoi của ta?" Đón đến, lại cười: "Lại chính ta bộ đáng gì, chính ta biết rõ nói, nguoi yên tâm là được!"

"Có thể. ."

Thanh Y nghĩ đến Tiêu Vân trước đó Tiêu Vân bạch cốt sâm sâm cảnh tượng thâm, trong lòng mình vẫn là hơi lo lắng, liền lại nhẹ giọng khuyên hân: "Vậy liền lại tu dưỡng hai ngày, đến lúc đó lại đi không muộn!"

"Không cần" Tiêu Vân lại lắc đầu, cười nói: "Đợi tiếp nữa cũng là bình bạch lãng phí thời gian, không bây giờ Thiên liền đi "

Thanh Y nghe được nhú mày, ngẫm lại liền nói: "Người tiểu trường lão kia, đến cùng ra sao sự tình? Có thể đề nô tỳ đòi Tiểu Trường Lão đi?"

"Không được" Tiêu Vân nghe vậy càng cười: "Việc này chỉ có ta có thể làm "

Thanh Y sau khi nghe xong bất đắc dĩ, muốn hỏi đến tột cùng là chuyện gì, lại sợ Tiêu Vân ngại phiền, nhếch nhếch miệng, đành phải xác nhận: "Được"

"Ừ"

Tiêu Vân cũng gật gật đầu, không tại nhiều thuyết, chờ trời sáng, hai người đứng dậy hướng ngoài thành đi.

Trước đó Tiêu Vân đã để Thanh Y hỏi qua Bình Dur bình trận ở đâu, Thanh Y cũng một mình đi qua một lần, là lấy biết rõ Đạo Vị đưa, là Đông Đô bắc ngoại ô một chỗ trong rừng rậm, đề phòng không phải rất căng, bên trong bình tốt cũng không phải rất thụ ước thúc, lui tới trong ngoài biểu lộ ra khá là tùy ý, bình tràng trường quan viên cũng mặc kệ.

Chỉ bất quá bình trận lại tùy ý, nhưng tiêu Vân Thanh Y hai người một tiểu tăng một nữ tử, nếu là cứ như vậy tùy tiện đi vào, sợ cũng là gây nên phiền phức.

Bởi vậy hai người liền cũng chưa câu nệ tại lễ pháp, mà chính là từ bên cạnh tường né qua bình trận lòng leo tuấn tra, nhảy vào qua.

Chỉ là nào biết, bộp đi vào, Tiêu Vân liền lại gần.

Nhưng gặp này nguyên bản trời trong Lange đột nhiên gặp liền lại đột nhiên tối đen, sau lưng nhất thời có xích sắt rầm rầm Lệ Quỷ chạy gấp thanh âm!

Tiêu Vân nhất thời liền khì!

Lại là tới này ngu ngốc Quỷ Giới!

"Hừ!"

Nhìn không được hừ lạnh một tiếng,

Tiêu Vân rất có kinh nghiệm trước nhắm mắt lại, đi theo tiện tay vung lên, liền một Đạo Cực mãnh Kim Tiễn liền hướng thanh âm kia đâm nhanh mà đi, theo sát lấy liền nghe một tiếng hét thảm, quỷ kia bị nhẹ nhõm giết chết.

Lại đi theo Tiêu Vân còn tưởng rằng hội lại là liên tục không ngừng chỉ Quỷ Tốt, lại không nghĩ rằng, chỉ một cái kia về sau, liền lại nghe không được tiếng thứ hai.

Tiêu Vân lúc đầu không dám khinh thường, nhưng nhắm mắt xem kỹ, như cũ không thấy thanh âm, Tiêu Vân Tài ám đạo không phải là liền một cái a?

Từ từ nhắm hai mắt hơi hơi mở ra, trước mắt còn hơi có vẻ mơ hồ, Tiêu Vân liền lại nhắm lại, đợi lát nữa lại mở ra, như thế lặp đi lặp lại mấy lần, lại lần nữa thấy rõ máu này dưới ánh trăng tối tăm Quỷ Vực.

Thấy rõ về sau, Tài biết không phải là chỉ có một cái Quỷ Bình, xa như vậy chỗ còn có mấy cái tại này lung tung lác lư.

Chỉ là cách quá xa, không thể chú ý tới Tiêu Vân.

Tiêu Vân thấy thế cũng không thể qua tìm này mấy cái quỷ phiền phức, mà chính là nhú mảy hỏi trước hệ thống: "Thanh Y làm sao không có vào?"

Hệ thống vẫn như cũ dứt khoát, trực tiếp nói: "Cấp bậc chưa đủ, vô pháp mang thuộc hạ tiến vào khu luyện cấp "

"Cấp bậc chưa đủ?"

Tiêu Vân lại nhú nhú mảy: "Lúc nào đẳng cấp đủ?"

"Nhất chuyển "

"Cũng là 100 cấp? Có chút xa!"

Hắn hiện tại là cấp tám

Trước đó qua hắn qua Minh Vương đường thời điểm liền đã cấp sáu, mà Minh Vương đường cấp năm khu, Tiêu Vân một trận giết hại không ít, lên tới cấp tám, nhưng khoảng cách 100 cấp còn rất xa.

Tiêu Vân gặp này không suy nghĩ thêm cái này, ngẫm lại, lại nói: "Làm sao ra ngoài, vẫn là theo Minh Vương đường như thế, nhất định phải giết thủ lĩnh mới được?"

"Không cần" hệ thống về hắn: "【 tân binh khổ não 】 chỉ nhiệm vụ điểm theo Bình Dư Phong Thủy đồ đều tại Dương Gian bình trận, mà ở trong đó là Âm Giới khu luyện cấp, theo nhiệm vụ địa điểm không trùng hợp, thuộc về phổ thông khu luyện cấp, nếu muốn rời khỏi, tùy thời đều có thể "

"Úc!"

Tiêu Vân gật đầu, minh bạch một chút: "Cái kia chính là thuyết, nếu như nhiệm vụ điểm theo khu luyện cấp trùng hợp, nhất định phải giết thủ lĩnh mới có thể ra qua, nếu như không trùng hợp, cũng là tùy thời đều có thể ra ngoài?"

"Sai lầm, là nếu như trùng hợp, liền giết nhiệm vụ mục tiêu liền có thể ra ngoài, không trùng hợp liền có thể tùy thời ra ngoài, cũng không phải là nhất định phải giết thủ lĩnh "

"Minh bạch!"

Tiêu Vân gật gật đầu, minh bạch , nhiệm vụ mục tiêu không nhất định là thủ lĩnh.

Hỏi lại: "Vậy ta hiện tại có thể ra ngoài?"

"Có thể "

"Tốt!"

Tiêu Vân sợ Thanh Y ở bên ngoài gấp,... lập tức liền nói: "Hiện tại liền ra ngoài "

Vừa dứt lời, trước mắt liền lại sáng lên, bên người hoàn toàn là cũng đã bối rối Thanh Y

"Tiểu Trưởng Lão, người sao lại không thấy!"

Thanh Y sắc mặt lo lắng lại hơi hơi ủy khuất, thật sợ người tiểu trưởng lão này, cũng không nói một chút, tùy thời tùy chỗ cũng có thể biến mất!

"Lại qua Quỷ Vực? Người sao cũng không nói một chút!"

Đối với Tiêu Vân qua Quỷ Vực, Thanh Y có thể đoán được, trước đó Tiêu Vân từ Minh Vương đường sau khi trở về liền đã nói qua với nàng, hẳn tại một ít đặc biệt địa điểm có thể tùy ý vượt qua Âm Dương Lưỡng Giới, cho nên gặp Tiêu Vân đột nhiên biến mất Thanh Y biết rõ đường hẳn đoán chừng là qua Quỷ Vực.

Thanh Y chỉ là gánh nặng, Tiêu Vân luôn luôn không nói một lời đột nhiên biến mất, cái này để người ta có chút để cho người ta sợ hãi.

Tiêu Vân chính mình cũng đành chịu, ai bảo hệ thống luôn luôn trực tiếp liền đem chính mình đưa quá khứ!

"Không cần lo lắng" hơi hơi áy náy, Tiêu Vân liền an ủi nàng: "Ta có bí thuật, sẽ không xảy ra chuyện, tổng có thể trở về "

Thanh Y nghe vậy lo lắng không giảm: "Có thể không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, quý kia giới, há là người sống có thể tùy ý tiến?"

"Không sao" Tiêu Vân vỗ vỗ chính mình, cười nói: "Ta có bảo bối hộ thể!"

Thanh Y cái này Tài im lặng.

Đón đến, hỏi lại hẳn: "Người tiểu trưởng lão kia còn phải lại qua sao?"

"Không đi!"

Tiêu Vân lần này tới là làm cho phẳng dư Phong Thủy đồ, đã Bình Dư Phong Thủy đồ là tại Dương Gian bình trận, Tiêu Vân đương nhiên sẽ không qua khu luyện cấp.

"Hôm nay không cần đi "

"Không đi?"

Thanh Y nghe xong hơi vui, nhưng nghĩ tới Tiêu Vân là tới làm việc, nàng liền lại hơi hơi hỏi: "Vậy liệu rằng chậm trễ Tiểu Trưởng Lão chính sự?"

"Sẽ không!"

Bình Dư Phong Thủy đồ ngay tại Dương Gian Bình Dư bình trận, qua Âm Phủ Tài thật sự là chậm trễ sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Quỷ dị bình trận

Trước đó đã nói qua, Bình Dư bình trận là tại một cái phi thường lớn trong rừng rậm, muốn trước thông qua rừng rậm, tài năng nhìn thấy Bình Dư bình trận.

Lại cái này Bình Dư bình trận nhìn qua cực lớn, chỉ chỉ là một cái tiểu Luyện Bình Tràng, liền có mấy trăm mẫu phương viên, càng đừng đề cập còn có Bộ Binh Doanh, Kỳ Binh Doanh, Cung Binh Doanh, gần phòng doanh chờ một chút , có thể bảo hoàn toàn xem như một cái quy mô hoàn thiện tiểu trấn.

Cho nên tiến đến mới bắt đầu, Tiêu Vân còn trong lòng nhủ mảy, ám đạo cái này Bình Dư Phong Thủy đồ còn không bằng tại Âm Phủ, tại Âm Phủ lời nói, đại khái còn có thể biết rõ nói, chỉ sợ là tại con quỷ nào bình trên thân mạng theo, đánh lấy đánh lấy có lẽ liền có thể tẩu ra tới.

Có thể cái này tại Dương Gian, vậy cái này to lớn phương, đi đâu mà tìm đi?

Lúc đầu là nghĩ như vậy.

Nhưng đi tới đi tới, Tiêu Vân liền đột nhiên cảm thấy không đối: "Cái này bố cục, có chút cổ quái!"

"Ủm!"

Thanh Y cũng gạt đầu, nhìn xem chung quanh, tường ngoài bên trong phòng, cảnh sắc có chút quen thuộc.

Nàng khẽ nhíu mày, nhỏ giọng nghi hoặc không dám khẳng định: "Tiểu Trương Lão, chúng ta là không phải, lại vòng trở về?"

"Xác thực như thế!"

Tiêu Vân nhìn xem cái này bốn phía quen thuộc cảnh sắc, lại nhìn xem cái này bên cạnh tường cao, bọn họ trước đó bắt đầu từ nơi này nhảy vào đến, lại tránh lính tuần tra tốt đi lên phía trước.

Nhưng giờ phút này, bọn họ đi một vòng, nhưng lại quay lại đến!

"Lại đi về tới!"

Tiêu Vân nhìn nhìn lại chung quanh, tâm đạo hẳn là thật đi về tới!

Nhưng lại nhìn chung quanh một chút, Tiêu Vân lại nhíu nhíu mày, luôn cảm thấy tựa hồ chỗ nào có chút không đúng?

Không đúng chỗ nào?

Tiêu Vân ngưng thần nhìn kỹ một chút.

Nhưng cũng không thể nhìn ra dị thường.

Gặp này, Tiêu Vân lại thoáng ngẫm lại, nhìn nhìn lại xung quanh.

Bên trái là bình trận này cao ngoài năm sáu trượng tường, Tiêu Vân gõ gõ, phanh phanh phanh, là thực thể.

Nhưng Tiêu Vân hơi hơi nghi hoặc một số.

Bất quá Tiêu Vân không thể thuyết, ần xuống nghi hoặc, lại nhìn xem bên phải.

Bên phải là một tòa gạch xanh Lão Phòng, vừa vừa mới mưa, bức tường ướt sũng ra bên ngoài phát ra hơi ẩm, tường cơ sở rêu làm theo cần chặt u ám góc tường, sợ bị trước đó mưa to cuốn đi.

"Ba!"

Tiêu Vân đột nhiên một chân đem góc tường rêu đá ra một khối, lộ ra phía dưới bàn đá.

"Tiểu Trương Lão?"

Thanh Y gặp mắt lộ ra nghi hoặc: "Đây là. . ."

"Làm ký hào!"

Tiêu Vân vừa nói vừa nhìn xem này bàn đá, đi theo cũng đánh xuống phòng thể, sau đó lại gõ gõ bàn đá.

Không thể nói thêm cái gì, đưa tay một phái tường kia, đi theo lại nói: "Thanh Y, đi! Chúng ta lại đi một lần!"

"Ừm, tốt!"

Thanh Y đồng ý.

Hai người liền tiếp theo đi lên phía trước, hai bọn họ đi không vui, cái này bình trong tràng bộ tuần tra nhìn cũng không nghiêm, đi một lát, Tài phát giác phía trước xuất hiện một đội lính tuần tra, Tiêu Vân hai người gặp này liền chuyển tới này phòng cùng phòng ở giữa khe hở đường nhỏ chỗ, né qua qua, tiếp tục đi lên phía trước.

Dạng này lại chốc lát nữa, Tài lại một đội lính tuần tra đi qua, hai người vẫn như cũ chuyển tới đường nhỏ, tiếp tục đi lên phía trước.

Hết thấy nhìn như đều không có không dị dạng.

Nhưng các loại lại gặp được một đội lính tuần tra, Tiêu Vân hai người lần nữa trốn đến phòng cùng phòng góc nhìn đường nhỏ về sau, đợi lại đi tới, Thanh Y lập tức liền giết mình!

Bận bịu liền hướng góc tường nhìn, xem xét, này đầy đất rêu bên trong, không bình thường đột ngột thiếu một khối!

Chính là trước kia Tiêu Vân đá!

"Tiểu Trương Lão, lại trở về!"

"Ừm!"

Tiêu Vân cũng nhìn thấy tường kia sừng trước đó bị chính mình đá vắng ra rêu.

Sau đó hắn lại nhìn xem bên trái tường, nắm tay hơi hơi tới gần, Thanh Y liền gấp trên tường đi ra một đường màu vàng óng Phật Quang.

"Tiểu Trương Lão?"

Thanh Y nhất thời càng kinh hãi: "Nơi này làm sao có Phật Quang!"

"Cũng là ta trước đó làm ra ký hào "

Tiêu Vân trước đó tuy nhiên cũng cảm thấy là trở lại nguyên địa, nhưng trong lòng luôn cảm thấy có chút không đúng, là lấy hắn ngay tại đá góc tường rêu về sau, lấy phòng ngừa vạn nhất,

Trước khi rời đi liền hướng trên tường đập một Đạo Phật nguyên.

Vì cũng là phòng ngừa ngoài ý muốn phạm sai lầm

Mà giờ khắc này hắn có thể đem trên tường trước đó lưu lại Phật Nguyên lấy ra, vậy liền mang ý nghĩa, cái này thật là về đến điểm bắt đầu!

"Mê Trộn?"

Tiêu Vân nhú nhú mày, chẳng lẽ là Mê Trộn?

Ngồi trên mặt đất nguyên địa đi hai bước, Tiêu Vân quay đầu nhìn xem Thanh Y, nhất thời trong lòng thoáng giật mình!

Làm sao lại như vậy?

Tiêu Vân bận bịu lại lui hai bước, lui về Thanh Y bên người, nhìn nhìn lại Thanh Y, Tài bình thường.

"Tiểu Trương Lão?"

Thanh Y hơi hơi nghi hoặc, Tiểu Trương Lão đang làm gì?

"Không có việc gì "

Tiêu Vân không có nói nhiều, lắc đầu.

Ngẩng lại, lại đánh xuống tường, sau đó lại nói: "Đi, Thanh Y, lại đi một lần!"

"Ừm!"

Thanh Y gật đầu, hai người tiếp tục đi.

Không lâu, gặp được đột thứ nhất bình, tránh vào đường nhỏ.

Lại không lâu, đột thứ hai bình, lần nữa tránh vào đường nhỏ.

Đi theo lại đột thứ ba bình, bọn họ cũng lần thứ ba tránh vào đường nhỏ.

Sau đó đi ra.

"Tiểu Trương Lão! Lại trở về!"

Góc tường rêu bên trong, này thiếu một khối địa phương, không bình thường dễ thấy!

Bọn họ lại trở về!

Thanh Y cau mày: "Đây là cái gì trần pháp? Lợi hại như vậy!"

Tiêu Vân không nói chuyện, nhìn xem mặt đất này thiếu một khối rêu, lại gõ gõ vách tường, đem trong vách tường Phật Nguyên dẫn ra.

"Thật là trở lại nguyên địa!"

Tiêu Vân nhú lại mi đầu, thoáng trầm mặc.

Ngẩng lại, hần đối Thanh Y nói.

"Thanh Y, chính ngươi đứng yên đừng nhúc nhích, chính ta qua đi!"

"Tiểu Trương Lão!"

Thanh Y nghe trong lòng hơi hơi hoảng hốt: "Vậy nếu là có người tới nên làm cái gì?"

"Có người tới, ngươi trước hết nhảy ra qua!"

"Vậy còn ngươi?"

"Ta không sao!"

Tiêu Vân cười một tiếng: "Người ở đây, không làm gì được ta!"

Dứt lời hần lại lần nữa xuôi theo đường xưa lần nữa đi về phía trước.

Nhưng Tiêu Vân phảng phất là đã biết rõ đường cái gì, là lấy đi cực nhanh.

Sau đó rất kỳ quái người, này lính tuần tra cũng đột nhiên đi nhanh, rất nhanh liền để Tiêu Vân gặp được đợt thứ nhất!

Tiêu Vân gấp bước nhanh tránh vào đường nhỏ.

Về sau cước bộ lại thêm nhanh, tốc độ liền gấp được đợt thứ hai binh, Tiêu Vân vẫn như cũ chuyển tiến đường nhỏ.

Đi theo tiếp tục chạy vội, một lát nghênh đón đợt thứ ba binh, Tiêu Vân như cũ chuyển tiến đường nhỏ!

Sau đó lại từ nhỏ nói ra tới.

Ngừng lại gấp trước mắt quen thuộc bóng hình xinh đẹp!

Là Thanh Y!

Nhưng nguyên địa bất động Thanh Y lại trừng to mắt, hơi hơi kinh hoàng nhìn lấy Tiêu Vân: "Tiểu Trương Lão. . . Ngươi, vừa mới. . ."

"Ta vừa mới có phải hay không một mực đang xoay quanh ngươi vòng!"

Tiêu Vân không đợi Thanh Y nói xong cũng chắc chắn nói: "Ta trước đó, có phải hay không chạy rất nhanh tại bên cạnh ngươi xung quanh!"

"Ừm!"

Thanh Y dùng sức 'Ân' một tiếng, hơi sợ: "Tiểu Trương Lão, ngươi vừa mới một mực chạy nhanh chóng tại vây quanh ta xung quanh! Mà lại ta gọi thế nào ngươi, ngươi đều không để ý ta!"

"Quả là thế!"

Tiêu Vân nghe xong Thanh Y thuyết lập tức thở dài!

"Đại trận này lợi hại,... chúng ta trước đó kỳ thực vẫn luôn ngay tại chỗ xoay vòng!"

"A!"

Thanh Y chấn kinh, không thể tin: "Có thể. . . Có thể chúng ta, rõ ràng gặp được lính tuần tra!"

"Binh?"

Tiêu Vân lắc đầu: "Đều là ảo tưởng, đều là giả!"

"Giả?"

"Ừm!"

Tiêu Vân Cực nó khẳng định thuyết nói: "Đám lính kia đều là giả!"

Vừa nói vừa nhất chỉ bên cạnh tường viện, phòng ốc: "Nhưng này, đều là giả!"

"Đều là chính chúng ta tưởng tượng ra được! Chúng ta cảm thấy những vật này hẳn là có! Cho nên bọn họ liền có!"

"A? !"

Thanh Y không thể hiểu có ý tứ gì.

Mà Tiêu Vân vốn định giải thích, nhưng ngẫm lại, những này dễ hiểu lại khó hiểu, hiểu người không cần giải thích, không hiểu được người, người Việt giải thích, nàng chỉ sợ Việt hồ đồ!

Là lấy Tiêu Vân dứt khoát không giải thích, đưa tay kéo lại Thanh Y tay: "Thanh Y, cùng ta lại đi một lần!"

Nhưng Thanh Y lại hơi đỏ mặt, nhẹ nhàng giãy giụa: "Tiểu Trưởng Lão!"

"Chớ suy nghĩ lung tung!"

Tiêu Vân quay đầu liếc nhìn nàng một cái, cười: "Một hồi ngươi liền biết rõ đường!"

"Úc?"

Thanh Y vẫn như cũ sắc mặt đỏ lên lấy, bị Tiêu Vân lôi kéo bắt đầu đi lên phía trước.

"Tốc độ nhanh một chút!"

"Ừm!"

Thanh Y đi theo Tiêu Vân, càng chạy càng nhanh, càng chạy càng nhanh.

Không bao lâu, Thanh Y liền thấy phía trước xuất hiện một đội lính tuần tra, Thanh Y thấy thế vì kinh, bèn đến: "Tiểu Trưởng Lão, trước tránh một chút!"

Nào biết Tiêu Vân phảng phất giống như nghe không được, ngược lại lôi kéo nàng lấy thẳng tắp, dùng càng nhanh chóng hơn độ liền đón cái kia một đội lính tuần tra liền đụng qua qua!

Không phải từ lính tuần tra bên cạnh qua, là đụng!

Trực tiếp đụng!

Muốn đem những lính tuần tra kia đều đụng đổ!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Thoát khốn, đi ra

Thanh Y là tuyệt đỉnh thông minh nữ tử: "Chúng ta lại trở lại nguyên địa!"

Nói xong một hồi, lại nói: "Không! Chúng ta là một mực đang nguyên địa, mà không có động!"

"Không tệ!"

Tiêu Vân cười nói: "Ngươi có nhớ, ta vừa mới một mình ra ngoài, chạy hồi lâu, nhưng thực lại chỉ là một mực đang vây quanh ngươi, tại lòng người ở giữa xung quanh?"

Giải thích lại chỉ chỉ dưới chân: "Chúng ta vừa mới cũng là như thế, nhìn như chạy thật xa, trên thực tế cũng chỉ là ngay tại chỗ xoay vòng a."

"Thì ra là thế, thì ra là thế!"

Thanh Y tất cả đều hiểu: "Nguyên lai chúng ta thật sự là vẫn luôn tại nguyên chỗ, chúng ta chạy cũng tốt, gặp được lính tuần tra cũng được, kỳ thực đều là giả, đều là ảo tưởng!"

"Đúng! Đều là ảo tưởng!"

Tiêu Vân chỉ chỉ chung quanh: "Chúng ta lúc này hẳn là bị khốn tại một cái có thể quấy rầy thần thức đại trận bên trong "

"Mà chung quanh nơi này tất cả, bao quát tường này, phòng này, cùng trước đây vọt lúc đi vào nhìn thấy Luyện Binh Tràng, doanh trại, thậm chí ngay cả binh bên ngoài sân mặt này thật dài rừng rậm, đầy hết thấy hết thấy, chỉ sợ tất cả đều là giả, đều là huyền cảnh, là đại trận này, hướng dẫn chúng ta cho mình chế tạo huyền cảnh!"

"Vậy phải làm thế nào?"

Thanh Y nghe, lại là trong lòng bưng bình kinh hi, vừa khiếp sợ ưu sầu: "Tiểu Trường Lão, chúng ta làm sao thoát khốn? Làm sao ra ngoài?"

Nói quay đầu xem bọn hắn trước đó nhảy qua đến này tường ngoài: "Có thể hay không một lần nữa nhảy trở về?"

"Một lần nữa nhảy trở về?"

Tiêu Vân lắc đầu, sợ không thể đơn giản như vậy!

"Trên thế giới nào có đơn giản như vậy sự tình, để cho chúng ta muốn vào tiến, muốn ra ra!"

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Không sao!" Tiêu Vân cười một tiếng: "Trận pháp này, chỉ là quấy nhiễu thần thức trận pháp mà thôi!"

Nói xong ngừng lại, lại đột nhiên hỏi Thanh Y: "Thanh Y, ngươi còn nhớ đến, lúc trước ta cùng ngươi thuyết 'Tâm Ấn' ?"

"Tâm Ấn?"

Thanh Y nhớ tới: "Phật Tâm ấn? Cũng là không muốn linh khí loại kia tu luyện pháp?"

"Đúng!"

Tiêu Vân cười ha ha một tiếng: "Vậy ngươi còn nhớ đến, ta khi đó đã nói với ngươi, cái này Phật Tâm ấn, dùng Phật pháp giảng chính là Thiện gốc rễ ý, tức không lập văn tự, không phát ngôn luận, mà chú trọng trên tinh thần đối Phật pháp lĩnh ngộ "

"Nhưng nếu cụ thể đến thực tế trong tu luyện, thì là chỉ đối thần thức tu luyện!"

"Nhớ kỹ!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật đầu, lại nói: "Vậy ngươi hẳn là cũng còn nhớ rõ, lúc trước này thủ Các Lão người coi là chỉ có chỉ tu luyện Tâm Ấn người mới thật sự là Phật Tu, sau đó hẳn lại sai cho là ta không thể tu luyện Tâm Ấn, nhưng lúc trở lại, ta liền cùng ngươi thuyết, ta cũng tu luyện Tâm Ấn, đúng hay không?"

Thanh Y con mắt lóe sáng lên: "Đúng! Tiểu Trường Lão thuyết, các ngươi Phật môn, kỳ thực đều tu tâm ấn!"

"Không tệ!"

Tiêu Vân lại cười ha ha một tiếng: "Phật Môn đều tu tâm ấn! Tức Phật Môn đều chú trọng đối thần thức chỉ rèn luyện! Lại Phật Môn tương truyền còn có một môn 'Mộng Trung Chứng Đạo đại pháp ', đây là Thiên Đạo Thánh Nhân chi pháp, mà phương pháp này, kỳ thực cũng là chùy luyện thần thức chi dụng!"

"Là lấy có thể thuyết, nếu chỉ luận đối thần thức lý giải, này Chư Thiên Vạn Giới, thượng hạ cổ kim, có thể vượt qua ta Phật môn, phải nói là cực ít, cực ít!"

"Úc?"

Thanh Vân con mắt lập loè: "Người tiểu trường lão kia ý là?"

"Phá trận!"

Tiêu Vân cười một tiếng, thần thái hơi hơi phấn khởi: "Ta muốn nhìn, cái này chuyên môn quấy nhiễu thần thức đại trận, có thể ngăn trở hay không ta cái này chuyên tu thần thức Phật Môn Tu Sĩ!"

"Phá trận?"

Chỉ là hấn như thế nói xong, Thanh Y nhưng lại lo: "Thế nhưng là, đại trận này lợi hại như vậy, có thể hay không phản phệ tại Tiểu Trường Lão?"

"Không sợ!"

Tiêu Vân lại cười ha ha, khoát tay chặn lại: "Thử trước một chút lại thuyết!"

"Chờ một chút!"

Thanh Y xem xét hấn cái này thái độ, bận bịu lại ngăn trở hấn: "Tiểu Trường Lão, dù sao cũng là đại trận, ngài thực lực có thể đầy đủ ứng phó?"

"Có thể!"

Tiêu Vân tự tin lợi hại: "Ta hiện tại Phật Pháp Tu Vi đã Đạt trường lão Tam Cảnh,

Cái này Trung Châu, vượt qua ta, cũng không nhiều!"

"Trường lão Tam Cảnh?"

Thanh Y không hiểu Phật môn tu vi phân chia, nghi hoặc hỏi: "Lợi hại sao?"

"Cái này, nói như thế nào đây?"

Tại thượng giới, trường lão Tam Cảnh tự nhiên bình thường thôi, nhưng trong này châu. . .

Tiêu Vân ngừng lại, liền hỏi Thanh Y: "Người có biết đường Trung Châu vô đạo bên trong, lợi hại nhất tu vi là cái gì?"

"Độ kiếp a!"

Nghe xong Tiêu Vân hỏi Trung Châu vô đạo, Thanh Y lập tức liền nói: "Trung Châu vô đạo tối cao cấp tự nhiên là Phá Toái Hư Không, Độ Kiếp Phi Thăng!"

Nói dừng lại hơi hơi nghĩ lại, lại nói: "Không qua Độ Kiếp Phi Thăng trăm ngàn năm cũng khó tìm một cái, trước mắt gần nhất một cái, cũng là ba, bốn trăm năm trước Vô Lâm Minh Chủ, gọi Lý vận, hấn có vẻ như hơn bốn mươi tuổi liền thành liền Âm Thần, thành Vô Lâm Minh Chủ, sau đó một thời gian hai mươi năm, liền Phá Toái Hư Không, Phi Thăng Thượng Giới!"

Nói nàng còn khe khẽ thở dài, hăm mộ nói: "Vị tiền bối này thiên phú quả thực quá mạnh, sợ lúc này ở Thượng Giới cũng đã là quét tháo phong vân đại nhân vật!"

"Lý vận? Đại nhân vật?"

Tiêu Vân nghe vậy nhin không được cười, đổi thành người khác Tiêu Vân còn không biết nói.

Nhưng cái này Lý vận. . .

Tiêu Vân lắc đầu liền nói: "Này Lý vận cũng coi là lợi hại, hấn tu luyện là Tam Thánh môn Trấn Phái tuyệt kỹ (Thiên Lang Thần Kiếm), 11 tu sửa hàng năm thành ngày kia, mười lăm tuổi tu thành Tiên Thiên, hai mươi tuổi Trúc Cơ, 25 tuổi ngưng tụ thành Nguyên Đan, 33 tuổi luyện ra Vũ Hồn, 43 tu sửa hàng năm Thành Âm Thần, trở thành Vô Lâm Minh Chủ, 55 tuổi lại Nghịch Chuyển Âm Dương, thành tựu Dương Thần, sau đó 62 Phá Toái Hư Không tiến Thần Ma Giới "

Nói đến chỗ này dừng lại, cười nhìn xem Thanh Y, lại nói: "Này thiên phú, tại Trung Châu chính xác thực rất lợi hại, nhưng lại đến giới, sợ cũng chưa chắc có thể quét tháo phong vân!"

"Ồ?"

Nào biết hấn cái này nói xong, Thanh Y nghe xong hấn quen thuộc như thế Lý vận liền lại kinh ngạc: "Tiểu Trường Lão, người biết Lý tiền bối?"

"Không biết!"

"Thật sao? Thanh Y hồ nghi: "Tiểu Trường Lão, người xuất gia không đánh lừa dối!"

"Tự nhiên!"

Tiêu Vân mặt không đỏ tím không đập: "Người xuất gia không đánh lừa dối!"

"Thật?"

"Thật!"

Tiêu Vân tiếp tục lời thề son sắt.

Nhưng vừa nói xong hắn liền lập tức giang rộng ra đề tài: "Bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu là, hắn 43 tuổi đã đột phá Âm Thần, thành Vô Lâm Minh Chủ, cho nên điều này nói rõ Âm Thần cấp Vô Đạo Tu Vi liền đã rất lợi hại!"

"Đúng"

Thanh Y gật gật đầu, theo hắn lời nói về hắn: "Âm Thần hiện tại là Trung Châu võ đạo đỉnh cao nhất đại biểu, Âm Thần cấp tu vi người, đều là Các Tông các phái Tông Chủ cấp nhân vật, cùng ẩn thế Truyền Thuyết Cấp nhân vật!"

Nàng cũng là cực kì thông minh, nói xong chính mình kịp phản ứng, liền xem xét Tiêu Vân, thật có điểm không dám tin nói: "Tiểu Trưởng Lão, khó nói, trưởng lão cảnh, thì tương đương với võ đạo bên trong Âm Thần cấp tu vi!"

"Không tệ! Trưởng lão cảnh thì tương đương với võ đạo bên trong Âm Thần cấp tu vi!"

Võ đạo: Trúc Cơ, Nguyên Đan, Vũ Hồn, Âm Thần, Dương Thần, độ kiếp

Phật pháp: Sa Di, Sa Môn, hòa thượng, trưởng lão, Phương Trượng, Pháp sư

"Không thể nào!"

Thanh Y nhất thời càng không thể tin, nhìn xem Tiêu Vân bộ dáng: "Tiểu Trưởng Lão, người Tài hơn mười tuổi mà thôi, liền tu vi cao như vậy!?"

"Không được sao?"

Tiêu Vân cười ha ha một tiếng: "Phật Môn thần thức tu luyện so sánh đặc thù, nếu là chậm rãi khổ tu, làm theo cực chậm, cần tích lũy tháng ngày!"

"Nhưng Phật Môn coi trọng đồn ngộ, đồn ngộ lợi hại, thậm chí có thể nhất triều đắc đạo!"

"Mà ta mặc dù không có lớn như vậy ngộ tính có thể nhất triều đắc đạo, nhưng ta cơ duyên xảo hợp, nhưng cũng mấy lần tiểu đồn ngộ, là lấy thần thức gia tăng cực nhanh, trước mắt đã là trưởng lão Tam Cảnh!"

Giải thích Tiêu Vân khí phách hơi hơi phần chán, tay nhất chỉ cái này bốn phía trận cảnh liền nói: "Cho nên ta ngược lại muốn nhìn một chút, đại trận này, đến tốt cùng có thể hay không vây khốn một cái Vô Lâm Minh Chủ cấp Phật Tu!"

Giải thích Tiêu Vân lập tức liền khoanh chân tại đất, trong nê hoàn cung Thần Thức Hải, trong biển thần thức thần thức động!

Trong nháy mắt Thanh Y liền cảm thấy một đường chạm vào không kịp không khỏi lực lượng quét ngang mà ra!

Lại một lát, nàng liền nghe Tiêu Vân nói: "Thanh Y, trái đi tam xích "

Thanh Y lập tức đi phía trái đi tam xích!

Tiêu Vân lại nói: "Lui lại bốn thước!"

Thanh Y lui về sau nữa bốn thước!

Như thế lặp đi lặp lại mấy chục lần, Thanh Y chỉ thấy Tiêu Vân đột nhiên cười một tiếng: "Thanh Y, lui lại nửa thước!"

Thanh Y lập tức lui về sau nửa thước!

Nhất thời!

Trước mắt đột nhiên biến đổi!

Thanh Y lập tức thấy mình thế mà xuất hiện tại này Bình Dur bình bên ngoài sân mặt rừng cây bên ngoài!

Sau đó lại quay người, chỉ thấy đằng sau trong rừng bất quá chỉ là ba bước cự ly xa, Tiêu Vân chính khoanh chân tại dưới một cây đại thụ!

Mà đại thụ kia phía dưới Viên trong vòng một trượng, che kín lộn xộn cước bộ!

"Úc!"

Thanh Y rốt cục triệt để bình tĩnh đại ngộ....

"Quả nhiên theo Tiểu Trường Lão thuyết một dạng, ta theo Tiểu Trường Lão căn bản là không có có thể đi đến rừng cây sau Bình Dur bình trận bên trong!"

"Trước đó này nhìn thấy tất cả mọi thứ, cũng quả thật toàn vì huyền cảnh!"

"Thậm chí ngay cả rừng cây này, cũng mới đi tiến bất quá chỉ là ba bước xa!"

"Mà thời gian dài như vậy, chúng ta chỗ đi chỗ quán, thế mà không bắt quá là đại thụ kia phía trước một trượng chỉ địa!"

Thanh Y trong lòng chấn kinh vạn phần, Nhân Tộc, quả nhiên không hổ là áp chế thế gian Vạn Linh Đệ Nhất Chủng Tộc! Thế mà có thể sáng tạo ra trận pháp như thế!

Mà lợi hại hơn là, còn lại có thể có người, có thể phát hiện trận pháp này, cũng có thể từ trận pháp này bên trong, phá trận đi ra!

Thanh Y nghĩ đến, ngừng đầu liền thấy trong rừng dưới cây Tiêu Vân đã đứng lên, nhìn xem chung quanh, lắc đầu thở dài, cất bước như thường, đi tới.

"Tiểu Trường Lão!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật gật đầu, lại lại thở dài, vô tận bội phục: "Bình Dur Phong Thủy đồ, Bình Dur Phong Thủy đồ, Phong Thủy, Phong Thủy, ta biết rõ đường cái này đồ đến cùng là cái gì!"

Giải thích quay đầu liền hướng thành Đông đô bên trong đi.

Thanh Y thấy thế vội hỏi hân: "Tiểu Trường Lão, đồ, vật không tìm sao?"

"Không tìm!"

Tiêu Vân lắc đầu cười to: "Vật kia ta đã tìm tới! Chỉ là, nơi đây, ta lấy không đi!"

"Cầm không đi?"

Cầm không đi, chẳng phải là một chuyển tay không?

"Tiểu Trường Lão, vậy làm sao bây giờ?"

"Không thể nào xử lý, lại tìm một cái có thể lấy đi địa phương không là được?"

"Úc!"

Thanh Y nghe xong vừa vui: "Nguyên lai còn có có thể lấy đi địa phương!"

"Tự nhiên!"

"Đó là chỗ nào?"

"Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt!"

"Chỗ nào?"

"Thành Hoàng Miếu!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Long có Nghịch Lân, Mạc tiếp xúc cảm chế

"Tiểu Trương Lão, cái này Thập Lý sườn núi thật dài, nửa trước Đoạn còn về Tiểu Thần quản hạt, Tiểu Thần có thể kịp thời đem ngài cứu đi, nhưng nửa đoạn sau về sau liền không nhỏ Thần chỉ trị, ngài tuyệt đối không nên quá khư, không phải vậy Tiểu Thần, ngoài tầm tay với!"

Thành Đông đô bên ngoài, trong rừng rậm một đầu người thực sự lập tức giảm, kéo dài mà thành nhỏ kính bên cạnh, Phù Đồ trình trọng dẫn dò, Tiêu Văn chỉ cười gật đầu, đôi hán nói xong, liền nói nói: "yên tâm, sẽ không!"

Giải thích hơi bên cạnh Thanh Y: "Thanh Y, bổ cáo có thể đã yết qua?"

"Ừm!"

Thanh Y lấy ra một tờ giấy: "Tại cái này!"

Tiêu Văn liếc liếc một chút, gật gật đầu: "Tốt, đi!"

Khoát tay để Phù Đồ trở về, chính mình theo Thanh Y bước vào này đường mòn, hai bên cây cỏ khô héo, Phong Khởi một chỗ lá rách.

"Tiểu Trương Lão "

Trên đường Thanh Y nhẹ nói: "Ta là Yêu Tộc, rõ ràng Yêu Tộc , bình thường tuyệt sẽ không chủ động công kích Nhân Tộc, cái này phía sau chỉ sợ có thập một chút ẩn tình!"

"Ừ"

Tiêu Văn liếc nhìn nàng một cái, cười nhạt: "Thanh Y yên tâm, ta sẽ không mở Sát Giới "

Thanh Y cũng mỉm cười: "Tiểu Trương Lão sai, Yêu Tộc nội bộ, mạnh được yếu thua, tàn sát lẫn nhau người rất nhiều, nô tỳ ý này cũng không phải là để Tiểu Trương Lão lưu thủ, mà chính là cảm thấy, cái này Thập Lý sườn núi như thế tới gần Đông Đô, mà Đông Đô lại là Đại Tùy thứ hai Đại Trị chỗ, là lấy sẽ không có Yêu Tộc dám tới cố ý cản đường làm phí "

Giải thích hơi ngừng lại, lại nói: "Bởi vậy, nô tỳ cảm thấy ở trong đó có lẽ là có doanh doanh cầu cầu chi Ô Trục Tàng ở trong đó, là lấy Tiểu Trương Lão chuyển này, nô tỳ cảm thấy, hẳn là cẩn thận một chút!"

"Ngô. . ."

Tiêu Văn âm thầm gật đầu, Thanh Y nói có lý.

Cái này Đông Đô thế nhưng là mạng theo 'Đều' chữ, người bên ngoài sao dám tùy ý làm can?

Cầm Hồ Yêu còn dám tới, còn không người thu thập?

Có lẽ là thật có nội tình.

Ngẫm lại, Tiêu Văn liền nói: "Yên tâm, chúng ta chuyến này, chỉ cầm tới chân trời lượng xích là được, còn lại một mực cùng ta hai người không quan hệ!"

"Ừ"

Thanh Y gật đầu, hai người chậm rãi tiến lên, trong rừng dần dần mật, địa thế dần dần cao.

Bây giờ lại đã muộn thu, cây cỏ khô héo, rơi một Tiêu Tiêu, liếc nhìn lại gió thu đầu hiu.

"Gió bắt đầu thổi "

Thanh Y phát giác được phía bắc có Phong Khởi, nhàn nhạt một tiếng, duỗi ngón bắn ra

'Sưu '

'Phốc!'

Trong rừng đầy đất khô bại lá vàng bên trong một đầu rắn cỏ bị đánh Phá Thiên linh, một điểm Hoàng Quang bị Thanh Y hút tới, cầm trong tay.

"Tiểu Trương Lão "

Đưa cho Tiêu Văn

"Đây là này Yêu Xà nội đan, vỡ giả ăn, có thể mất sáng, thêm mấy ngày nội lực "

"Không cần "

Tiêu Vân lắc đầu: "Chính ngươi giữ lại cũng là "

Thanh Y lại cười một tiếng: "Ta còn tưởng rằng trưởng lão muốn khuyên ta Mạc Sát sinh!"

"Ha ha ha!"

Tiêu Vân cười to: "Ta là võ tăng, không phải Phật Đà, võ tăng chấp chương giết chóc, mặc kệ cứu rồi "

Nhưng giải thích lại nói: "Bất quá, cũng là không muốn lạm sát mới tốt!"

Thanh Y mỉm cười: "Cái kia vừa mới này Yêu Xà đầu? Thế nhưng là tính toán lạm sát?"

"Này Yêu Xà linh trí ngu muội, muốn đánh lên ngươi ta, bị giết là số mệnh, có thể nào tính toán lạm sát?"

Thanh Y nhẹ nhàng khẽ chào: "Vâng, nô tỳ tỉnh "

"Ừ"

Tiêu Vân gật đầu , vừa đi một bên chậm rãi nói: "Lấy on báo oán, lấy gì báo đức? Cho nên Dĩ Trục Báo Oán, Dĩ Đức Báo Đức "

"Vâng!"

Thanh Y lại nhẹ nhàng khẽ chào, cảm giác đi theo Tiêu Vân rất là dễ chịu.

Lại mấy bước, Thanh Y lại giác có Phong Khởi, quay đầu nhìn lại, gấp đôi mắt chỗ, một đầu lông lấy Mãnh Hồ thực sự ngon cỏ giẫm hứa hư không chạy nhanh đến, lại bỗng nhiên Việt hướng giữa không trung đột nhiên biến thành một da hồ cường tráng đại hán, bắp thịt từng cục, tiếng như chiêng đồng: "Hồ yêu, đây là Bắc Sơn tướng quân chỗ, niệm tình ngươi tu hành không dễ, lại nhanh chóng rời đi!"

"Hừ!"

Thanh Y sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái: "Chỉ là tiểu yêu, dám can đảm hô ta Bản hủ!"

Vung tay lên nhi một đạo bạch sắc sóng ánh sáng trực kích mà ra, này Hồ Yêu thấy thế hừ lạnh, trong tay biến hóa hai thanh gai sắt va chạm,

Đình Đình rung động: "Còn tưởng rằng ngươi cùng người đi học người lễ, lại ban đầu tới vẫn là Yêu Tinh! Nếu như thế, liền lưu lại nội đan lại đi!"

Giải thích trên thân lên một tầng áo giáp màu vàng, không tránh không né, đón màu trắng sóng ánh sáng lao thẳng tới xuống: "Nạp mạng đi!"

"Muốn chết!"

Thanh Y tú kiễm trong nháy mắt lạnh như băng chìm như nước, vung tay lên một đường cầm tú dài lẳng phiêu nhiên nếu không có vật, lại dọa đến Bản còn khinh thường Hồ Yêu sắc mặt một giật mình: "Đáng chết, pháp bảo!"

Lập tức đập xuống chi thế Hoàn Không Na Di, muốn né tránh trở về, có thể Thanh Y dài lẳng tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt mà tới, ba roi da!

"Bành!"

Hồ Yêu bị một chút lẳng không rút ra bay ra ngoài đâm vào trên đại thụ, bành lại nện trên mặt đất: "Khục!"

Một thanh Nghịch Huyết đột xuất, toàn thân mấy cái như tan ra thành từng mảnh.

Lại đột nhiên ngừng đầu, âm mục đích nặng nề, một chăm chăm Thanh Y, quay đầu hóa thành thân hổ một tiếng Dương Thiên gào thét, phi nhanh mà chạy!

"Muốn đi!"

Thanh Y dài lẳng lại bay, tốc độ quá nhanh,... lại giây lát đuổi kịp này Hồ Yêu!

Hồ yêu nhất thời bị kinh ngạc, vừa ám đạo xong! Lại con nào này dài lẳng lại cấp tốc thu hồi.

Hồ Yêu thấy thế nắm lấy cơ hội, vội vàng tốc độ lại bạo tăng gấp ba, trong nháy mắt vô ảnh vô tung.

"Tiểu Trưởng Lão!"

Bên này Thanh Y mày nhăn lại: "Tiểu Trưởng Lão, Yêu Tộc trả thù tính cực mạnh, vừa mới không nên can ta, không phải vậy chúng ta lập tức muốn đổi

mặt không biết đường bao nhiêu Hung Thú!"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân khẽ cười: "Chính là muốn để hấn dẫn đường!"

Giải thích, tay nhất chỉ này Hồ Yêu rồi đi phương hướng: "Đi, đuổi theo!"

Thanh Y mới hiểu được: "Đi tìm bọn họ?"

"Không tệ!"

Tiêu Vân gật đầu: "Ta chỉ biết chân trời lượng xích tại Thập Lý sườn núi, có thể Thập Lý sườn núi to lớn, không có chút nào mục tiêu "

"Mà vừa vặn nơi này mạnh nhất là đám kia Hồ Yêu, ta liền đoán, chân trời lượng xích tại bọn họ cầm khả năng có lẽ là lớn nhất, là lấy cũng không bằng thả này Hồ Yêu đi, chúng ta tại theo sau nhìn một cái!"

Thanh Y nghe vậy hơi hơi do dự, chính mình tu vi tổn hao nhiều, thực lực không kịp trước một hai, mà như Hồ Yêu quá nhiều. . . .

Nghĩ đến đây, liền nói: "Tiểu Trương Lão, Quân Yêu hung mãnh, nếu là quá nhiều, hai người chúng ta, sợ. . ."

"Không sao "

Tiêu Vân khoát khoát tay: "Đi cùng cũng là "

Dẫn đầu đi qua qua, Thanh Y vô pháp, đành phải theo quá khứ.

Chỉ là bọn hấn không biết, bọn họ bên này vừa đi không hơn trăm mươi mét, xa như vậy chỗ rừng rậm một khóa ngàn năm cự dưới cây, này Hồ Yêu cường tráng đại hấn cung kính đối một trung niên Tú Sĩ bộ dáng chỉ có người nói: "Tướng quân, người tới một tăng một Hồ yêu, này Hồ yêu trên tay, nhưng có biện pháp bảo bối, này tăng nhân bắt quá chỉ là một Ấu Đồng!"

"Úc?"

Tướng quân kia nghe được 'Pháp bảo' hai chữ sắc mặt hơi dị, lại nghe một Hồ yêu một Ấu Đồng, nhất thời sắc mặt lại dị, không chịu được ngửa đầu Ha-Ha một

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Tự Linh Trận - Địa Trận

Lại thuyết Hồ Yêu trong nháy mắt toàn diệt, này Tú Sĩ lập tức thất sắc kinh hãi, trên thân đảo mất một đường Thiết Thuần xoay tròn hiện lên, làm phòng ngự tứ thái.

"Các hạ thế nhưng là vì Liễu gia ra mặt!"

Thanh âm trầm thấp không che giấu được trong lòng kinh hãi, hấn dám làm mưa làm gió, dựa vào chính là cái này hơn mười Hồ Yêu, mà bây giờ cái này Hồ Yêu lại thế mà bị người nhất kích mất mạng, trong lòng của hấn quả thực hơi sợ, hấn hiểu được Liễu gia có bao nhiêu hận hấn, như hai người này là Liễu gia chỗ, chính mình nhất định khó thoát này tai!

"Thần Tăng, tại hạ gây nên, toàn xuất phát từ bất đắc dĩ! Còn Thần Tăng xem ở ta cùng Phong Lâm huynh ngày xưa đồng môn tình cảm, tha tiểu nhất lập tức! Tiểu Nhật sau nhất định hậu báo!"

Tú Sĩ cực kinh hãi đến sợ, trong lòng bối rối, ám đạo phương viên trăm dặm độ cao tay đều bị truyền lời, ứng không người dám tranh đoạt vùng nước đục này mới là, làm sao còn có người tới?

"Thần Tăng, này Liễu Phong Lâm đắc tội người thế nhưng là Tả Kiêu Vệ Đại Tướng Quân! Liễu gia trước mắt đã là vùng vẫy gãy chết, sớm tối nhất định xong đời! Thần Tăng vì chỉ là một chút tiền tài liền vì này Liễu Phong Lâm bán mạng cũng rất là không khôn ngoan, còn Thần Tăng tính tế suy nghĩ a!"

Giải thích khom người một cái thật sâu, nhìn như thái độ cực kỳ thành khẩn.

Thế nhưng Tiêu Vân sau khi nghe xong lại cực phiền.

Người này quá tiểu nhân hành động, trước câu còn giảng tình đồng môn, sau câu liền lại trần trụi thuyết đồng môn nhất định xong đòi, thật sự là có vói vô sỉ!

Bất quá Tiêu Vân không phải cái gì Liễu gia đến cao thủ, cũng càng không nhận ra kia cái gì Liễu Phong Lâm, là lấy Tiêu Vân liền cũng lười nhiều chuyện, chỉ nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái, nói: "Ta không phải nhà Liễu gia người, cũng không biết cái gọi là Liễu Phong Lâm "

"Úc!"

Tiêu Vân vừa nói xong cái kia trung niên Tú Sĩ liền nhất thời thở dài một hơi, lập tức ngẩng đầu nhìn nọt cười lấy lòng: "Nguyên lai không phải người Liễu gia! Thần Tăng ngài sớm thuyết a! Đã không phải Liễu gia người, vậy chúng ta cũng là người một nhà! Người một nhà!"

Nói liền vội vàng tới, muốn lân cận nhìn nọt.

Có thể Tiêu Vân thực sự phiền hắn, không đợi hắn tới gần liền cau mày nói: "Người đứng nguyên địa liền tốt!"

Cũng lười theo người này nói nhảm, Tiêu Vân trực tiếp hỏi hắn: "Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi có biết 'Chân trời lượng xích' !"

"Chân trời lượng xích!"

Tú Sĩ nghe vậy, cái kia vốn là mừng rỡ sắc mặt lập tức lại kinh hãi, nhìn không được một bước lui lại: "Các hạ đến cùng là ai!"

"Úc?"

Tiêu Vân thấy thế không chịu được trong lòng vui, tự nhiên chui tới cửa!

Hơi hơi hợp thành chữ thập liền nói: "A Di Đà Phật, thí chủ, vật này vì Phật Môn chi vật, Hoàn Thi người trả lại! Nhất định được Vô Lượng Công Đức!"

"Thần Tăng nói giỡn!"

Tú Sĩ sau khi nghe xong sắc mặt miễn cưỡng cười một tiếng: "Ngày đó nhai lượng xích hạng gì bảo bối, làm sao có thể lại kẻ hèn này trên thân!"

"Úc?"

Tiêu Vân khẽ nhún mày: "Này thí chủ chi ý, là không muốn trả lại?"

"Ồ đâu!"

Tú Sĩ miễn cưỡng nữa cười: "Tại hạ thật không có!"

Ngoài miệng nói không có, ánh mắt lại bốn ngấm, gấp này một tầng một yêu ở phía trước, khoảng chừng không người.

Nhưng hai bên trái phải đều là khô mộc cỏ hoang chi lưa thưa Lâm, liếc một chút quá khứ, gió thổi Thập Lý đều không có chút nào cách trở.

"Không có có thể tránh chỗ a!"

Tú Sĩ trong lòng sốt ruột, muốn chạy có thể hai bên vài dặm bên trong nhìn một cái không sót gì, chạy cũng chạy không thoát.

Nhưng không chạy bảo bối khó giữ được không thuyết, sợ tánh mạng cũng là khó đảm bảo!

"Hai người này thế nào biết đường chân trời lượng xích bị ta lấy đi!"

"Không nên a?"

"Bọn họ không phải đều chết! Ta mỗi cái đều có bỏ dao! Tuyệt sẽ không có cá lọt lưới mới đúng!"

"Tin tức là thế nào để lộ!"

Vừa tức vừa hận, vừa vội lại hoảng!

Ám đạo chính mình trước đây đã toàn bộ diệt khẩu, tin tức không nên truyền ra mới đúng!

Hắn vô luận như thế nào, không nghĩ ra Tiêu Vân làm sao lại biết rõ đường chân trời lượng xích tại hắn nơi này.

Nhìn không được ngẩng đầu nhìn lên, liền lại gặp tiểu hòa thượng kia đem thế mà đuổi tay ra trực tiếp liền nói: "Vật này chính là Phật Môn chi bảo, mất đi lâu dài, trong môn quá gấp, còn mong thí chủ Mạc tất trả lại!"

"Về cả nhà ngươi! Từ con lừa trở!"

Tú Sĩ nghe xong trong lòng thầm mắng, khăn cấp từ, con mắt bốn quết,

Lại nhìn tiểu hòa thượng kia tiến lên hai bước, cách mình thêm gần, lại nhìn thấy bên cạnh này Hồ Yêu thân thể, hấn âm thầm cắn răng! Mẹ! Không chạy cũng là chết! Chạy cũng là chết!

Nhưng chạy còn có một đường sinh cơ!

Chạy!

"Tốt!"

Nghĩ đến đây Tú Sĩ lập tức ngửa đầu một thanh hàn quang hướng tiểu Vân Thanh Y kích xạ: "Lão tử cho ngươi!"

Tất xong lập tức quay đầu tốc độ bạo khởi tròn bán sống bán chết!

"Trốn? Hừ!"

Tiêu Vân lại sớm có phòng bị, lạnh hừ một tiếng nhất tôn kim quang vỗ tăng cản ở trước mặt mình ngăn trở gai sắc, đồng thời lại bá Sở Tôn hoàn toàn tốt rơi vào Tú Sĩ phía trước! Hiểm hãm đập trúng tu sĩ!

Tú Sĩ thấy thế kinh hãi, vội vàng xoay người lại chạy khác bên cạnh, có thể Tiêu Vân tốc độ càng nhanh, bá bá bá chớp mắt triệu hơn mười tôn kim quang vỗ tăng đem cho bao quanh vây vào giữa, kín không kẽ hở!

"Bịch!"

Trung niên Tú Sĩ tới một mức độ nào đó cũng coi là cái nhân vật, thấy một lần đường bị hoàn toàn chặn tuyệt, đi không thể đi, không thể trốn đi đâu được, hấn lập tức không bình thường quả quyết 'Bịch' một tiếng quỳ trên mặt đất, âm thanh nước mắt sợ dưới, thê thảm vô cùng

"Thần Tăng a! Chân trời lượng xích không phải ta trộm đến! Là Vương Phúc những cái kia Ô Quy Vương Bát Đản trộm đến a! Thật không liên quan chuyện ta! Là Vương Phúc tên khốn kiếp kia lấy đi! Ta cái gì đều không cảm tới a!"

Khóc khàn cả giọng, đập đầu rơi máu chảy!

Để cho người ta nghe ngóng bị thương, gấp chi rơi lệ!

Có thể Tiêu Vân nghe xong lại chỉ lại cười một tiếng: "Này ý tứ của ngươi là thuyết, chân trời lượng xích thật không ở trên thân thể ngươi?"

"Không tại! Thật không tại a! Vương Phúc tên vương bát đản kia đem chúng ta toàn bộ đánh nát xù, chính hấn lấy đi a! Ta gấp đều không nhìn thấy cái dạng gì! Thần Tăng mình xét a!"

"Úc? Thật sao?"

Tiêu Vân lại cười: "Vậy ta hỏi ngươi, Vương Phúc ở đâu!"

"Ồ trên trời dung a! Hấn khẳng định là ở trên trời dung! Đạo Thiên nhai lượng xích trước đó hấn liền thuyết hấn muốn đi Thiên dung đem thước đo bán đổi tiền! Hấn hiện tại khẳng định ở trên trời dung!"

"Ồ!"

Tiêu Vân lại cười, không biết đường thật đúng là tin hấn: "Cũng là thuyết, hấn không tại cái này Thập Lý sườn núi?"

"Không có ở đó hay không!"

"Ngươi khẳng định?"

"Khẳng định khẳng định! Hấn khẳng định là ở trên trời dung!"

Tú Sĩ tiếp tục khóc lớn: "Thần Tăng mình xét! Ta nói câu câu là thật, như có nửa câu lời nói dối, liền để ta bị thiên lôi đánh, chết không yên lành!"

Hấn nói xong bên cạnh Thanh Y nhú mày, hơi hơi nghi hoặc theo Tiêu Vân nói: "Tiểu Trương Lão, chân trời lượng xích chẳng lẽ thật tại Thiên Dung Thành?"

Tiêu Vân nghe hơi cảm thấy buồn cười, liếc nhìn nàng một cái: "Thế nào, ngươi tin hấn?"

Thanh Y hơi hơi do dự, nói: "Tu sĩ thề, cực kỳ linh nghiệm, hần dám phát này thề, này chỉ sợ thật không tại hần nơi này!"

"Đứng đứng đứng!"

Tú Sĩ nghe xong đại hỉ, vội vàng liền nói: "Tiên tử nói đúng! Tiên tử nói đúng! Thật không tại ta chỗ này! Thật không tại ta chỗ này!"

"Im miệng!"

Quá ồn ào, Tiêu Vân trước nguyệt hần một cái, lại Tài theo bên cạnh Thanh Y nói: "Thanh Y, ngươi biết được nói, có ít người chỉ nói láo thành tính, cái gọi là thề, đối bọn hần mà nói so ăn cơm uống nước còn tới đơn giản "

Giải thích Thanh Y, lại quay đầu nhìn này Tú Sĩ, nhân nhạ nói: "Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi như giờ phút này đem chân trời lượng xích trả lại cùng ta, ta liền thả ngươi "

Nói ngừng nghỉ, lại lạnh hừ một tiếng: "Nếu không, ngươi hiểu được!"

"Thần Tăng Thần Tăng! Khác a!"

Tú Sĩ nghe xong vội vàng nước mắt quý xuống đất hướng về phía trước bò sát: "Thần Tăng, thật không tại ta chỗ này a! Thật không. . . "

"Phốc!"

"Ách!"

Tú Sĩ con mắt nổi lên, che cổ họng, máu chảy ồ ạt, nhìn chăm chăm Tiêu Vân: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi. . . Phật. . . Môn. . . "

"Bành!"

Quăng ngã xuống!

Hần sau cùng... lại là đem sinh hi vọng đặt ở Tiêu Vân chính là Phật môn đệ tử, không dám sát sinh phía trên!

Thực sự là. . . Vô pháp bình thuật.

"Tiểu Trương Lão, ngươi. . . "

Bên cạnh Thanh Y cũng chấn kinh không nhỏ, vạn vạn không nghĩ đến Tiêu Vân như thế quả quyết, thuyết giết liền giết!

"Tiểu Trương Lão, Phật môn không thể giết chóc!"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân liền cười một cái, phảng phất giống như vừa mới giết người không phải hần đồng dạng: "Phật môn tuân theo Lục Đạo Luân Hồi, biết rõ Đạo Nhân lúc còn sống làm người, nhưng kiếp sau cũng có thể vì thú, thú lúc còn sống vì thú, nhưng kiếp sau cũng có thể làm người!"

"Là bằng vào ta có thể giết Hồ Yêu, tự nhiên cũng có thể giết người này "

Dứt lời đi đến này Tú Sĩ bên cạnh, chủ nhân tử, chủ nhân chỗ Tế Luyện Chi Pháp khí rơi đầy một chỗ

Tiêu Vân xoay người nhạ lên một thanh ba tấc Giới Xích, lại nói: "Người này quá mức tham lam, lại không một chút thực lực, còn hết lần này tới lần khác trong lòng thủy chung lưu giữ may mắn, không chịu cho ta thiên nhai lượng xích, này ta không thể làm gì khác hơn là tuân theo Phật Chủ chỉ ý, đưa Kỳ Trọng vào luân hồi!"

Giải thích hướng Thanh Y rung một cái trong tay ba tấc Giới Xích: "Cái này, cũng là chân trời lượng xích!"

"Định: Nhiệm vụ 【Thương Lữ chi ưu phiền】 đã hoàn thành, thu hoạch được 100 kinh nghiệm, 1 điểm danh vọng, 【Thương Lữ cảm tạ】"

"Định: Thu hoạch được chân trời lượng xích "

"Định: Nhiệm vụ 【tra thiếu sửa đề lộ】 đã hoàn thành, thu hoạch được 500 kinh nghiệm, 8 điểm danh vọng, Tụ Linh Trận "

"Hệ thống nhắc nhở: Ngươi đã thu hoạch được thủ hộ lâu các lão nhân bí mật tịch, Minh Vương đồ, Bình Dur Phong Thủy đồ, chân trời lượng xích, Tụ Linh Trận, phải chăng thôi diễn 【Tụ Linh Trận - Địa Trận】"

"Vâng!"

"Bắt đầu thôi diễn "

Dứt lời, Phong Khởi

Linh khí bỗng nhiên tuôn ra, khoảng cách Thành Long quyền chỉ thế.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: 【 Trung Châu tổng trận 】

Biện Lương thành ngang qua cổ kim, từ ngàn năm trước kéo dài đến ngàn năm sau, ngàn năm qua, trong nhân thế tuế nguyệt trôi qua, chết đi sống lại, Thành Quách cũng thương hải tang điền, xưa đâu bằng nay.

Mà cả hai chi tội hướng đều loại, cũng sớm liền biến thành mây khói, khó tìm bóng dáng, không thể so với bầu trời đêm chi ngọc bàn, vô luận như thế nào, thủy chung rơi xuống ánh trắng như luyện, chiếu rọi nhân gian phồn hoa khói lửa, tô điểm Tự Viện trúc ảnh Bà Sa.

"Tiểu Trương Lão "

Chùa miếu bên trong, Tiêu Vân đại diện Phật Đà giống trước tinh toạ tu luyện, Thiện trong phòng Thanh Y thổ nạp khoanh chân.

Chỉ là bất quá một lát, Thanh Y liền thu hồi tu luyện, nhin không được giờ tay lên một bên một bản Tiêu Vân khi trở về cho nàng sách, lại nhìn kỹ.

Nhưng nhìn không bao lâu, nàng liền mày nhăn lại, thoáng nghi hoặc hỏi đại diện Tiêu Vân: "Tiểu Trương Lão, sách này, thật có thể Bồ Tụ Linh Trận?"

Nàng cũng không hiểu trận pháp.

Chỉ là trước kia trở về, Tiểu Trương Lão đưa cho nàng một bản hơi mỏng sỏ, bất quá hơn mười trang, lại nói đường đây là Tụ Linh chi trận, để cho nàng tìm hiểu một chút.

Thanh Y bản thân đối với cuốn sách này cũng không phải là cảm thấy rất hứng thú, nhưng Tiểu Trương Lão có mệnh, nàng liền nhìn một chút.

Có thể cái này xem xét, thuở nhỏ thông tuệ Thanh Y lại phát hiện mình hoàn toàn xem không hiểu sách này bên trong nội dung, cái gì 'Lục Hào Tam Tam, âm Càn Dương khôn, đường thần nương cha, dương tổn âm cách' còn có cái gì 'Còn trạch Trọng Thủy, hạ trạch trọng địa, Cửu Lập Thiên Hòa, Thắt lên cây kerria ', còn có cái khác cái gì cái gì, Thanh Y hoàn toàn không hiểu.

Tâm thuyết này 'Lục Hào Tam Tam' là bình thường Quái Từ, còn có thể hơi lý giải, có thể cái này 'Âm Càn Dương khôn' Thanh Y liền kỳ quái, ám đạo không phải là 'Dương Càn âm khôn' mới đúng?

Còn có này 'Dương tổn âm cách' lại là có ý gì? Nàng chỉ biết đường tổn thuần âm mộc, cách thuần âm Hỏa, căn bản không hiểu cái gì gọi 'Dương tổn âm cách ', càng đừng nói cái gì 'Đường thần nương cha, còn trạch Trọng Thủy, Thắt lên cây kerria' loại hình.

Là lấy nàng chỉ lắc đầu, thuyết không hiểu.

Nào biết nói xong liền gặp Tiểu Trương Lão hơi hơi thất vọng, đối nàng nói, nếu như thế, cũng không sao, trước nghỉ ngơi chính là.

Thanh Y sau khi nghe xong trong lòng không dễ chịu, chỉ là Tiểu Trương Lão nói xong liền về đi tu luyện, nàng liền cũng đi theo khoanh chân tu luyện, bất quá trong nội tâm nàng cất giấu tâm tư, cũng tu luyện không tốt, dứt khoát một lát sau liền lại cầm lấy này sách, lại nhìn kỹ một chút.

Nàng dù sao cũng là Chân Thiên tư thông minh, cái này nhìn kỹ, mặc dù vẫn là không hiểu, nhưng cũng có thể nhìn ra cuốn sách này bên trong rất nhiều danh từ chỉ ý , có vẻ như đều cùng bình thường sử dụng không gặp nhau, như 'Âm Càn Dương khôn, càn dưới khôn bên trên' loại hình khác thường miêu tả thế mà rất nhiều!

Là lấy Thanh Y liền lại nhin không được kỳ quái, hỏi Tiểu Trương Lão, cái này có thể bố trận?

"Có thể!"

Ngoài điện Tiêu Vân nghe vậy gật đầu, mở miệng nói: "Cuốn sách này chính là tiêu chuẩn Tụ Linh Trận Pháp, trận thành về sau, linh hiệu gấp năm lần!"

"Gấp năm lần!"

Thanh Y nghe xong vừa sợ dị, xuống giường đến, đi đến Tiêu Vân phía sau Bang Tiêu Vân đám vai bóp dọc, vừa nghi nghi ngờ: "Tiêu Trường Lão, quả thật?"

Tụ Linh Trận, không người chưa quen thuộc, cái này Trung Châu có thể có đại Tụ Linh Trận người, đều là Thao Thiên Thế lực.

Nhưng cho dù những này Thao Thiên Thế lực, bọn họ truyền lại Tụ Linh Trận cũng bất quá có thể có vừa tới gấp đôi hiệu quả, có thể có gấp ba lần tuyệt đối đã là tuyệt đỉnh, tất vì tông môn bí cảnh, kẻ tự tiện đi vào hẳn phải chết có chút khoa trương, nhưng nghiêm trị một phen cũng không quá phận!

Là lấy nghe Tiêu Vân há miệng liền gấp năm lần, Thanh Y khó tránh khỏi có chút kinh nghi: "Có. . . Sao?"

"Có!"

Tiêu Vân cười một tiếng, phi thường khẳng định: "Tuyệt đối gấp năm lần!"

Hệ thống giới thiệu, rõ ràng, tuyệt đối gấp năm lần, không dung có kém!

Đồ vật: Tụ Linh Trận 【 tiêu chuẩn 】

Thuộc loại: Trận pháp

Thuộc tính: Gấp năm lần Tụ Linh

Nói rõ: Tiêu chuẩn Tụ Linh Trận, thả chi Chư Thiên Vạn Giới, bất luận nơi nào Tiên Cảnh, nơi nào hiểm cảnh, hoặc là Thiên Khung Chi Thượng, hoặc là thâm uyên dưới đáy, đều có thể có gấp năm lần Tụ Linh công hiệu. Nhưng trận này chính là tiêu chuẩn Tụ Linh Trận Pháp, không rất tinh tế, không cầu hoàn mỹ, cho nên trận thành về sau, cần ngắn thì năm ngày, nhiều thì hơn tháng mới có thể thành hình, bởi vậy đề nghị dùng cái này trận làm cơ sở, tham chiếu các giới chi khác biệt, lại thôi diễn Bản Giới chuyên chúc Linh Trận, như thế hiệu dụng càng tốt.

Tiêu Vân nhìn một lần, liếc một chút nhìn ra một câu cuối cùng mới là trọng điểm: Đề nghị dùng cái này trận làm cơ sở,

Tham chiếu các giới chi khác biệt, lại thôi diễn Bản Giới chuyên chúc Linh Trận, như thế hiệu dụng càng tốt.

Cũng là để thôi diễn Tân trận.

Kỳ thực thôi diễn Tân trận không dễ dàng, so Tân sáng tạo võ công còn khó.

Nhưng Tiêu Vân có hệ thống, hẳn đã để hệ thống thôi diễn hoàn tất.

Chỉ là hệ thống thôi diễn đi ra kết quả, lại làm cho Tiêu Vân hơi có chút giật mình!

Đồ vật: Tụ Linh Trận - Địa Trận 【 Trung Châu tổng trận 】

Thuộc loại: Trận pháp tổng tập

Thuộc tính: Gấp ba Tụ Linh —— 53 lần Tụ Linh

Nói rõ: Trung Châu chuyên chúc Tụ Linh Trận, có thể theo địa điểm khác biệt, mà thành khác biệt chi trận

Gấp ba khu: Tùy ý chỗ

Bốn lần khu: Tùy Hoàng Triều, Đường Hoàng triều, Ngụy Hoàng Triều, Bắc Vực Quốc. . . .

. . .

Gấp sáu lần khu: Đại Chu Hoàng Triều, Đại Hạ Hoàng Triều, Đại Thương Hoàng Triều, Kim Quốc, bà nhiều Vương Quốc. . .

. . .

Gấp mười lần khu: Tam Thánh môn, bát quái thành, Thiết Lệnh môn, Yêu Tông. . . .

. . .

Gấp hai mươi lần khu: Tây Nam Võ Mạch, Cửu Sơn chân núi, Đông Hải Chi Tân, Phong Đô. . .

. . .

30 lần khu: Vu hiền Tổ Địa, Cổ Độc bộ lạc, Kỳ Sơn Yêu Linh khu. . .

...

40 lần khu: Bắc Hoang hoang địa, đại dã nguyên, tên thuốc đảo, Nam Hải Tiên tích súc Sơn. . .

...

50 lần khu: Vạn Yêu Sơn mạch, Torino hiểm địa, Tổ Vu Thánh Địa, hóa Long uyên, vô đạo các, đường đường, Phật Cảnh, Minh Hải

51 lần khu: Tổ Linh đường, Thăng Tiên thành, Cầu Ma Hoang Cốc, người mộ, Yêu Thần Tàng Địa

52 lần khu: Thiên Quan, Địa Quan, sinh tử Vực, Tổ Long táng

53 lần khu: U Giới

Từ gấp ba khu, mãi cho đến 53 lần khu, trong lúc đó khoảng cách thế mà cao đến chính một chút 5 nhiều gấp mười!

Cái này cũng chưa tính, mấu chốt là, cho dù là cùng cái giống nhau lần khu, Kỳ Nội Bộ cũng không hoàn toàn giống nhau.

Như tùy Hoàng Triều là ở vào bốn lần khu, nhưng nếu ẩn mở tùy Hoàng Triều, làm theo lại sẽ xuất hiện một hàng

Tùy Hoàng Triều

Gấp ba khu: Tiêu Lâm huyện, chỗ ngoặt Vu Huyền. . . .

Bốn lần khu: Ngọc Châu, Ung Châu, Kiền Châu. . .

Gấp năm lần khu: Hoàng Đô, Đông Đô, Đại Đô. . .

Gấp sáu lần khu: Dịch Sơn, Thanh Thành Sơn, Thương Lăng bờ sông. .

Cũng là thuyết, mặc dù lớn tùy Hoàng Triều tuyệt đại bộ phận Cương Vực đều là tại bốn lần khu, có thể trùng ở giữa cũng có một chút là tại gấp ba khu, gấp năm lần khu, gấp sáu lần khu, chỉ là cực ít.

Mà hệ thống chi cường hãn hơn chỗ ngay tại ở, Tiêu Vân phạm là ẩn mở tùy ý địa điểm, hệ thống đều sẽ cho ra tương ứng Tụ Linh Trận!

Như (Tụ Linh Trận - tùy tổng trận), (Tụ Linh Trận - tùy tổng trận 【 Ngọc Châu tổng trận 】), (Tụ Linh Trận - tùy tổng trận 【 Thương Lăng bờ sông trận 】)

Bao quát Tiêu Vân chỗ Phật Đà miếu, Tiêu Vân cũng có nó chuyên chúc Linh Trận

Đồ vật: Phật Đà miếu trận 【 Trung Châu tổng trận - tùy tổng trận - Biện Lương thành trận - Phật Đà miếu trận 】

Thuộc loại: Tụ Linh Trận

Thuộc tính: Gấp ba Tụ Linh

Nói rõ: Phật Đà miếu chuyên chúc Tụ Linh Trận

Chỉ là xem hết Phật Đà miếu Tụ Linh Trận thuộc tính về sau, Tiêu Vân liền một cái ý nghĩ: Chẳng trách Phật Đà miếu không ai muốn!

Nói rõ bởi vì (Biện Lương thành trận) kì thực là cùng Hoàng Đô là cùng một cấp bậc, đều là gấp năm lần trận, nhưng ai biết các loại lại cụ thể đến Phật Đà miếu, thế mà xuống đến gấp ba trận!

Tiêu Vân cũng hỏi hệ thống, vì sao cùng một nội thành, thế mà còn có như thế đại khác biệt, hệ thống đáp đến kỹ càng.

Mà một khi kỹ càng, vậy liền mang ý nghĩa người ngoài nghe không hiểu.

Tiêu Vân cũng là như thế, nghe không hiểu, chỉ đại khái hiểu, có vẻ như là bởi vì chung quanh khu vực ảnh hưởng Phật Đà miếu, từ đó làm cho Phật Đà miếu chuyên chúc Linh Trận chỉ có thể là gấp ba trận.

Nhưng là chỉ gấp ba, Tiêu Vân chỗ nào nguyện ý? Lại nếu là không có cách nào cũng coi như, gấp ba liền gấp ba, nhưng vấn đề là, Tiêu Vân còn có một cái mặc kệ chỗ nào, đều có thể gấp năm lần Tụ Linh tiêu chuẩn Tụ Linh Trận!

Là lấy Tiêu Vân liền chuẩn bị dùng gấp năm lần trận!

Dùng trước Tiêu Vân còn hỏi một chút hệ thống, thuyết sẽ có hay không có cái gì không tốt ảnh hưởng, hệ thống liền về hấn, như tại chỉ có thể Bỏ gấp ba trận chỗ Bỏ gấp ba trận, này nơi đây Tụ Linh, không ảnh hưởng phụ cận nơi khác.

Nhưng nếu muốn tại vốn nên chỉ có thể Bỏ gấp ba chi địa, Bỏ gấp năm lần trận, này trận này một thành, ngay lập tức sẽ rút ra bên cạnh địa phương khác linh khí!

Thông tục mà nói,... Tiêu Vân như tại Phật Đà miếu Bỏ gấp ba trận, trận kia thành về sau, Phật Đà miếu linh khí hội gia tăng gấp ba, mà chung quanh nồng độ linh khí bất biến.

Nhưng Tiêu Vân như Bỏ gấp năm lần trận, trận kia thành về sau, Phật Đà miếu nồng độ linh khí cố nhiên hội gia tăng gấp năm lần, nhưng chung quanh nồng độ linh khí lại kịch liệt giảm bớt!

Một câu nói chi: Gấp ba trận, lợi mình. Gấp năm lần trận, tổn hại người lợi đã.

Theo đạo lý, Tiêu Vân là Phật môn đệ tử, không nên như thế.

Chỉ là vừa đến, Thanh Y quả thực cần linh khí đến khôi phục thực lực, cho nên tự nhiên là có thể cung cấp càng nhiều linh khí càng tốt.

Và lại, lại là bởi vì hệ thống lại nói cho Tiêu Vân, này gấp ba chuyên chúc Linh Trận, thế mà so gấp năm lần tiêu chuẩn Linh Trận còn khó bố trí!

Hệ thống giải thích là gấp năm lần tiêu chuẩn Linh Trận đơn giản thô bạo, như gia thường chỉ đồ ăn, nhét đầy cái bao tử là đủ.

Gấp ba chuyên chúc Linh Trận làm theo tinh tế tạo hình, như hoàng cung chi yến, trọng tại mỹ quan, không cầu có thể no bụng.

Là lấy tuy nhiên gấp năm lần hiệu quả càng tốt hơn, nhưng gấp ba ngược lại càng khó bố trí.

Mà Tiêu Vân vốn là có ý gấp năm lần Linh Trận, hiện tại lại bị hệ thống như thế một thuyết, hấn chỉ hơi cân nhắc, liền trực tiếp định ra đến, liền gấp năm lần trận!

Chỉ là Tụ Linh Trận quy cách định ra quy thuận định ra đến, nhưng về sau người nào đến thực tế bố trí, nhưng lại thành vấn đề.

Tiêu Vân khẳng định không được, hấn sẽ chỉ cung cấp bản vẽ.

Thanh Y cũng không được, Tiêu Vân vốn là trông cậy vào nàng, kết quả Thanh Y hoàn toàn xem không hiểu.

Cho nên hiện tại Tiêu Vân liền suy nghĩ, để người nào đến cho mình thực tế lấy tay bố trí Tụ Linh Trận?

Ai đây?

Càng nghĩ, Tiêu Vân ngược lại cũng nghĩ đến một người.

Hoặc là thuyết, một cái quý.

Tiêu Vân cảm thấy, từ chuyên nghiệp góc độ mà nói, cái kia quý, khẳng định so với chính mình theo Thanh Y mạnh hơn, chính mình hai người không được, nhưng hấn hấn là có năng lực như thế.

Hấn là ai?

Sùng Văn Vô Quán vị kia thủ các Cuồng Nho!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Cuồng vọng võ vụn

Khác không nói, vị kia Cuồng Nho có thể lấy sức một mình biên soạn ra nửa bộ Tụ Linh Trận, chỉ điểm này, thế gian ít có!

Là lấy bỏ trận thực lực hẳn là có, chỉ là hẳn có nguyện ý hay không hỗ trợ, lại là không biết. Nhưng mặc kệ hẳn có nguyện ý hay không, đều phải đi trước hỏi một chút lại thuyết, nguyện ý càng tốt hơn, không nguyện ý, Tiêu Vân liền thay nó pháp.

Ngày kế tiếp

Hùng Kê hát vang, ánh bình minh phá ngõ ngẩn, Thanh Sương ngậm bọc Kim Ô sớm

Hóa Thủy tan bùn, hận này khó tiêu

"Tiểu Trường Lão, qua sùng Văn Võ Quán?"

"Ừ"

Tiêu Vân gật đầu: "Tụ Linh Trận đã đến, cần có người bố trí, nhưng hai người chúng ta đều không am này nói, cần tìm người tới giúp người ta thành trận!"

"Úc!"

Thanh Y lý giải minh bạch, gật đầu nói: "Này lâu các quý Nho đúng là có phần có bản lĩnh!"

Dứt lời vừa nghi nghi ngờ: "Chỉ là Tiểu Trường Lão, hẳn là quý, chỉ sợ không thể xuất các gặp cái này bình minh mới là?"

"Không sao cả!"

Tiêu Vân hơi lắc đầu, cái này là chuyện nhỏ: "Ban ngày không được, ban đêm làm cũng là có thể "

Đón đến lại nói: "Lại tu vi có thành tựu chi Quý Tu, hẳn là không sợ nhật quang mới đúng, này Cuồng Nho rất cuồng, Kỳ Thực Lực hẳn là cũng là không thể khinh thường, cái này khu khu nhật quang, chỉ sợ ngại hẳn không được "

Giải thích ngừng nghĩ, lại nói: "Lại bắt kể như thế nào, trước đi hỏi một chút lại thuyết!"

"Vâng!"

Thanh Y không cần phải nhiều lời nữa, theo Tiêu Vân thẳng đến sùng Văn Võ Quán.

Sùng Văn Võ Quán cũng là ngàn năm đại quán, sáng sớm đứng xa nhìn một thể sương bạch, lâu các Linh Lung, cỏ vận sắc hương

Chỉ là thời gian còn sớm, dưới lầu thủ quán người còn chưa mở cửa, Thanh Y gõ mấy cái, lão giả kia đều không ứng, nhắm trướng phía sau Thành Hoàng Miếu Phù Đồ nhú mây, báo mộng để lão nhi kia tới đem cửa mở ra.

Như thế, môn Tài mở, lão nhi kia nhìn thấy ngoài cửa thực sự có người, còn cười ha hả xin lỗi: "Chớ trách tội chớ trách tội! Người già ngủ được bất tỉnh, lơ mơ nghe được có người kêu cửa, lại tưởng rằng mộng, không nghĩ tới là thật có!"

Tiêu Vân cũng cười: "Lão Trọng tốt thân thể mới là, Nhân Sinh Thất Thập Cổ Lai Hi, ngài bây giờ có thể một giấc chiêm bao đến hùng đồng, là khó được chi phúc khí "

"Ha ha ha! Quá khen quá khen! Tiểu Trường Lão thực biết khen người!"

Lão nhi kia nghe được sung sướng, cười ha ha, lại nhìn Tiêu Vân hai người, phát giác nhìn quen mắt, suy tư một lát, bưng tỉnh đại ngộ: "Úc! Nguyên lai là ngài hai vị!"

Nhớ tới, tiêu Vân Thanh Y trước đây tới qua.

"Vẫn là tìm đến vị kia a?"

Nói quay người liền đi lên lầu: "Tới tới tới, ta đi mở cửa, đi mở cửa!"

"Đa tạ Lão Trọng!"

Tiêu Vân nói lời cảm tạ, hai người đi theo đi lên, lão nhi kia đem cửa mở ra, tiêu Vân Thanh Y cất bước đi vào.

Mới vừa đi vào liền nghe tới ý cuồng cuồng cười to: "Ha ha ha ha! Ta sớm biết hai người các người hội trở về! Ha ha ha ha!"

"Úc?"

Thanh Y nghe xong cái kia cười to liền bất mãn trong lòng, ám đạo người này cũng quá không thể lễ phép, còn thua thiệt là Lễ Giáo bên trong người.

Liền nhẹ phúng: "Này tiên sinh ngài lớn như thế cười, thế nhưng là đã biết rõ đường Tiểu Trường Lão là vì sao mà đến?"

"Há không đơn giản!"

Cuồng Nho Ha-Ha lại cười, hơi hơi đắc ý: "Lão hủ sở hữu chi Tụ Linh bí tịch mặc dù không dám thuyết như thiên địa chi uy Rin to lớn, cao thâm mạt trắc, nhưng cũng có thể tính được có thể cùng thâm uyên sánh vai, còn tính là so sánh cật?, tuyệt không phải bình thường trần pháp nhà có khả năng ước đoán!"

Giải thích lại nhìn một chút Tiêu Vân Thanh Y, lại nói: "Huống chi hai người các ngươi tuổi tác cũng không lớn, cho dù là từ trong bụng mẹ bắt đầu học, lại có thể học được mấy điểm trần pháp chi thuật? Chỉ sợ liền nhìn cũng một chút Từ Ngữ cũng nhìn chi không hiểu, muốn bố trận, còn về được tìm lão hủ, ha ha ha ha!"

Hắn cười thật ngông cuồng, lại nói đúng, Thanh Y thật là liên từ ngữ cũng không hiểu, là lấy Thanh Y trong lòng nhất thời càng bất mãn.

Hơi hơi hừ một cái liền lại phúng nói: "Vậy ta nhìn tiên sinh ngươi cũng bất quá chua chua mựt nát Cuồng Nho, tại Trần Pháp chi Đạo cùng tiểu nữ tử ta cũng như thế, cũng chỉ là chi là con tò vò chi trùng mà thôi, chính ngươi ở đây lung tung phách lối, lại không biết Tiểu Trường Lão đã nghiên cứu triệt để ngươi này cái gọi là Tụ Linh chi thư bất quá là chi là Tàn Chương mà thôi, căn bản bố trí không ra cái gì Tụ Linh Trận!"

"Không có khả năng!"

Thủ Các Lão người nghe vậy lập tức nhìn một chút Tiêu Vân,

Lại không mảnh nói: "Tiểu Trường Lão phật pháp tinh thâm không giả, nhưng Tiểu Trường Lão tại Trần Pháp Nhất Đạo cũng tuyệt đối không hiểu, hắn nhất định nhìn không ra trận pháp tốt xấu! Làm sao dám phủ định ta khổ tâm nôn ra máu, tự sáng tạo đại trận!"

Thanh Y nghe vậy càng khinh thường: "Ngươi sao liền biết rõ đường Tiểu Trường Lão trận pháp không hiểu!"

"Hừ!"

Cuồng Nho lại hừ lạnh, nhất chỉ phía sau vách tường, ngạo nghễ lại nói: "Ta ở đây các Bồ Tam trận, Nhất Chính một lầm lệch ra!"

Thanh Y nghe vậy nhìn lại, gấp này trên vách tường chỉ có một chút lộn xộn bút giấy thư tịch, căn bản nhìn ra thế mà lại là trận pháp gì.

Sau đó đi theo liền lại nghe này thủ Các Lão người lại nói: "Nhưng phạm là hiểu được trận pháp người, một khi tiến này các, liền tuyệt đối nhện không được nhìn cái này Tam trận, cùng ta biện luận!"

Giải thích lại nhìn Tiêu Vân, lại hừ: "Có thể lên lần Tiểu Trường Lão sau khi đi vào, chỉ nhìn ta Thư Pháp, câu câu sâu sắc, nhưng lại chưa bao giờ chú ý đằng sau trận pháp liếc một chút, cũng không Đề trận pháp một câu, cái này tuyệt không phải là tu trận người có khả năng vì! Là lấy Tiểu Trường Lão tại Thư Pháp một đường rất có kiến thức, tại vô đạo cũng có kiến giải, nhưng đối với trận pháp cũng tuyệt đối không hiểu!"

Giải thích lại xem xét Tiêu Vân, hơi hơi ngạo cười: "Tiểu Trường Lão, ngài nghĩ có đúng không?"

"Hừ!"

Tiêu Vân còn không có thuyết, Thanh Y lại không phục, nói: "Vậy ngươi sao không nói ngươi bố trí chi trận pháp quá kém như Hải Đồng chi vẽ, Tiểu Trường Lão khinh thường tại quan chi!"

"Vô tri chi đồ!"

Cuồng Nho chỉ lại hừ lạnh, liếc xem Thanh Y liếc một chút, lạnh lùng nói: "Đằng sau ta Tam trận, chính là trận pháp Tổng Quyết, tu trận người, ai dám thuyết đây là trẻ thơ chi vẽ?"

Giải thích lại lạnh liếc Thanh Y liếc một chút, lại nói: "Ngươi thân là Yêu Tộc, đến Yêu Tông nhìn thấy Yêu Linh đồ dám thuyết đó là phế Chương? Nhìn thấy Yêu Linh đồ phạm sai lầm, ngươi hội không kinh hãi!"

Nói xong lại đem tay bãi xuống, lại lạnh hừ một tiếng: "Nữ tử không học thức, tăng thêm trò cười tai!"

"Ngươi!"

Thanh Y nhất thời bị tức đến, lại giảng bất quá Cuồng Nho, tức giận vô cùng ủy khuất ra Tiêu Vân cánh tay: "Tiểu Trường Lão, ngươi nhìn hắn!"

"Ai nha, Thanh Y, ngươi là ta chi hầu hạ, làm gì để ý tới người khác ngôn ngữ?"

Tiêu Vân hơi cảm thấy buồn cười, vỗ vỗ nàng, lại an ủi một tiếng: "Lại thư sinh miệng, chính là thiên hạ sắc nhất chi khí, ngươi há có thể từng nói hắn?" Lại cười nói: "Ngươi bất quá yếu linh tiểu nữ tử, hắn lại là trăm năm Lão Nho hồn, ngươi học thức không kịp hắn cũng bình thường, về sau lại gặp trở về không phải liền là!"

Tiêu Vân chỉ là một câu thuận miệng lời an ủi, nhưng bởi vì cái gọi là thuyết người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Thanh Y tâm cao khí ngạo, gờ phút này trong lòng khó thở, lại là đem Tiêu Vân câu này cho ghi ở trong lòng.

Tiêu Vân không biết bên cạnh Thanh Y tâm tư, dỗi dành xong nàng, lại tiến lên một bước, hơi hơi hợp thành chữ thập cười nói: "Thí chủ nói cực phải, tiểu tăng tại Trận Pháp Nhất Đạo xác thực đốt đặc cán mai "

Hơi ngừng lại lại nói: "Nhưng Thanh Y nói cũng là không tệ, ngài trước đây ban tặng chi thư, nhưng cũng xác thực vì Tàn Trận, vô pháp bố trí trận pháp "

"Tuyệt đối không thể!"

Cuồng Nho nghe lập tức nhướng mày, vung tay lên, hừ lạnh nói: "Ta vì thế trận, lượt lần thư tịch, Dịch Kinh ngàn lần! Tại Thanh Minh cuộn cuộn bên trong khổ Tâm Thanh Linh Yên Hà, Vu Hồ bảo Long Ngâm bên trong xem kỹ Lộc hạc chi Chương! Bất luận Tiên Văn Quý Thư Morello, còn là nhân gian tòa chí, ta đều là từng cái so với, phạm là có một tia chi lời lẽ sai trái, ta cũng không ngu không nghĩ, tất thanh tận gốc cơ sở!"

"Ta lại Quan Văn xanh sắp mưa, ngộ nước đậm khói bay! Tra mình âm chỗ, sửa chữa cũ kỹ chi đồng! Hồn vì sợ mà tâm rung động phách động tức dài ta mà dỗi, điểm ngọn bút nhân tiện than ngán lại khảm! Này khổ tâm chi pháp, không khỏi là truy cầu Vô Lộ! Bút bút chi chữ, càng nghiêm hóm khác đồng tăng tu! Cái này hao phí chi công, Thiên Cổ khó có! Chỗ phé chi lực, vạn thế khó tìm! Như thế trên dưới trăm năm dốc hết tâm huyết lo lắng hết lòng mới thành này Tụ Linh chi trận! Sao có thể sẽ sai!"

Giải thích lại chậm chậm Tiêu Vân: "Huống chi, nếu có sai! Tiểu Trương Lão có thể cầm ra chứng cứ đến! Không phải vậy liền đừng nói sai lầm, không duyên cớ làm nhục lão hủ!"

Tiêu Vân sau khi nghe xong cũng khẽ nhủ mày, cái này Cuồng Nho chi cuồng, đã không ở chỗ nó bản thân tính cách, mà chính là căm rề tại đối với hán này sở hữu chi đồng chi vô tận tự tin,... cái này cuồng, đã thăng hoa vì 'Tín ngưỡng' mới là!

Nhưng lại tín ngưỡng, người sai, cũng là sai!

Tiêu Vân cũng không nhiều thuyết, chỉ xuất ra hai bộ Văn Tập, một bộ quyền cao nhất xích, chính là trước đó Cuồng Nho tặng cho, một bộ chỉ là mấy ngàn dư chữ, chính là tiêu chuẩn Tụ Linh Trận chi thư.

"Tiên sinh, ngài là Trận Pháp Đại Gia, tiểu tăng nói lại nhiều, cùng ngài mà nói cũng chỉ là Hải Đồng vô tri ngữ điệu "

Giải thích lại mỉm cười, nhẹ chỉ trên bàn hai sách: "Này cả hai, một là ngài trước đó tặng cho, một là Tụ Linh chi thư, ngài có thể chính mình nhìn qua "

"Hừ!"

Cuồng Nho vẫn như cũ hừ lạnh, không tin chính mình hội sai, đại thủ hút tới này Tụ Linh chi thuật, lạnh nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, Tiểu Trương Lão có thể tìm đến hạng gì thiên địa đến đồng đến bác bỏ lão hủ!"

Giải thích một thanh xóc lên này Tụ Linh chi thư, sợ, khinh thường nhìn kỹ, đọc nhanh như gió: "Không gì hơn cái này!"

Thế nhưng một lát lại sắc mặt thay đổi dần, lại biến, lại biến, đột nhiên con mắt chợt tròn, một lát hã nhiên, thân thể cánh tay đều là dốc hết ra, bờ môi thất sắc!

"Không"

"Không có khả năng . . ."

Đột nhiên rống to: "Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!"

"Ta sẽ không sai! Ta tuyệt sẽ không sai!"

Phản phật chỉ là năm, sáu tám bị hấn lật đến trang sách như ảnh, không thể tin: "Đây là giả! Đây là giả!"

Lại Dương Thiên cuồng tiếu: "Ha ha ha! Đây là giả! Tuyệt đối là giả!"

Rống to cười to, ngông cuồng tùy ý, hóa ra vạn thiên Quý Ảnh quấy? B các là đen điện như Quần Ma Loạn Vũ, phần nộ gào thét: "Giả! Giả! Đều là giả!"

Phần nộ cuồng tiếu bên trong lại một bả nhấc lên cái kia xích cao chi tác 'Bá bá bá' phá tan thành từng mảnh!

'Bịch' một tiếng hung hăng ôm này Tụ Linh chi thuật, quỳ xuống đất khóc lóc đau khổ!

Đầy trời giấy ngừ, cuộc đời độc Khuynh, trăm năm tâm huyết, mệnh chỉ chạm đến,

Tim như bị đao cắt, lệ rơi đầy mặt

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Mười cấp, đổi mới

"Tiểu Trương Lão, trong sách nói đã rõ ràng, trận này chỉ là cơ sở Ngũ Hành Âm Dương Tụ Linh Trận, thích hợp mọi loại khu vực, kiên quyết yêu cầu cũng không cao, chỉ cần phổ thông ngũ hành tài liệu là được!"

"Thật?"

Chùa miếu bên trong, Tiêu Vân trước mắt, một bên là vài đoạn thân cây, mấy cái bó Tụ Thảo, mấy khối thổ gạch, mấy cái thanh phá kiếm, một bên khác lại là mấy bộ y phục, mấy cái Chậu nước, mấy cái bình thổ, mấy cái ngon nền đèn.

Nhìn lấy những này khô mộc mục nhánh, gạch ngói toái phiến, đồng nát sắt vụn, Tiêu Vân là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Tiên sinh, ta đã để Thanh Y đi lấy Tiên, Thiên Kim chỉ cự, ngài không cần tiết kiệm tài liệu!"

"Cũng không phải!"

Tiên sinh cười một tiếng, hơi hơi nói: "Tiểu Trương Lão, trận này đơn giản dễ hiểu, thông tục tốt Bỏ, khó xử nhất đơn giản là tìm tới Trận Cơ, dán vào Huyền Lý."

"Đơn giản giản đã là phân tốt quân thần tá phụ, định tốt Âm Dương Ngũ Hành là được, cái khác đối với trận pháp tài liệu mà nói, cũng không có rất lợi hại yêu cầu cao, nó chỉ cần là ngũ hành rõ ràng, vị trí không tệ, là được!"

Đón đến, lại cười: "Bỏ trận này, đối với Trận Pháp Sư mà nói, liền như là ăn cơm là muốn dùng miệng ăn, mà chó có dùng lỗ mũi, cho nên Tiểu Trương Lão yên tâm, trận này, lão hủ có nắm chắc!"

"Dạng này?"

Tiêu Vân nghe được vẫn như cũ không hiểu lắm, nhìn nhìn lại mặt đất những vật này, Tiêu Vân vẫn là hơi có chút do dự, cây kia cứ duy trì như vậy là được tùy tiện ngoài thành trong rừng đoạn đến, cỏ là trong tự viện nhỏ đến, thổ gạch là Tự Viện trên tường rơi đến, phá kiếm là Lò Rèn bán không được đến, y phục là tìm người muốn được, nước là hai ngày trước mưa to tích đến, thổ cũng là tùy chỗ đào đến, liền này nền đèn cũng là nguyên bản trong chùa miếu liền có.

Chẳng khác gì là thuyết, những vật này, không thể tổn một phân tiền!

Mà Tiêu Vân trước đó sở dĩ để Thanh Y qua đem Thiên Kim treo giải thưởng bỏ cáo bóc, gây nên chính là sợ về sau bỏ trận, không có tiền mua bỏ trận chi đồ vật.

Kết quả nào biết hiện tại, lại là như thế vô cùng đơn giản, như là nhặt ve chai, liền đã đem bỏ trận chi vật cho toàn bộ tìm đủ.

Cho nên Tiêu Vân liền tổng giác có phải hay không cũng quá đơn giản, tùy tiện một chút?

Chỉ là Tiêu Vân mặc dù cảm thấy không ổn, nhưng hắn cũng minh bạch mình quả thật không hiểu phương diện này.

Đã không hiểu, hắn liền cũng đại khí, dứt khoát toàn bộ buông tay.

Liền lại nhìn xem những tài liệu kia, hợp thành chữ thập nói: "Đã như vậy, vậy như thế nào bỏ trận, vậy liền nhờ cả tiên sinh!"

"Tiểu Trương Lão yên tâm!"

Tiên sinh cũng hợp thành chữ thập đáp lễ, hắn biết rõ đường Tiêu Vân là lo lắng này tài liệu, là lấy nghi liền giải thích: "Trận pháp này cùng nó khác biệt, tại trận pháp mà nói, này thượng cổ Huyền Thiết chưa hẳn so nơi hẻo lánh kiếm rì càng có công hơn hiệu, Vạn Tái Hàn Băng cũng không phải thì càng thắng hôm qua chi vũ!"

"Là lấy Tiểu Trương Lão yên tâm, trận này sách thuyết có thể đạt gấp năm lần Tụ Linh, lão hủ bày ra, không dám thuyết nhất định có gấp năm lần, nhưng tám chín phần mười chỉ nắm chắc vẫn là có!"

Giải thích hơi ngừng lại, ngừng ngừng, lại nói: "Bất quá, Tiểu Trương Lão, trước đó Thanh Y cô nương thuyết muốn trọng tu cái này chùa miếu, ngài ý như thế nào?"

"Ngài muốn tu, vậy liền tu đi "

Tiêu Vân nghe vậy cười một cái, Thanh Y sớm đã sớm nói muốn tu chùa miếu, hiện tại hết thầy đầy đủ, liền theo nàng ý nghĩ chính là.

"Chờ hần trở lại, tiên sinh cùng nàng thương lượng cũng là "

"Tốt" tiên sinh nghe vậy gật đầu, ngẫm lại, lại nói: "Này nếu là muốn tu, lão hủ liền một lần nữa bố trí một chút, đến lúc đó trực tiếp theo chùa miếu tương dung, liền thành một khối, Tụ Linh hiệu quả hẳn là sẽ càng tốt!"

"Được!"

Tiêu Vân không định quản: "Trận Pháp chi Đạo, ngài là Đại Sư, ngài toàn quyền làm chủ là được!"

"Tốt!"

Tiên sinh liền cười: "Đa tạ Tiểu Trường Lão!" Khó được có người sẽ như thế uỷ quyền."Tất sẽ không cô phụ Tiểu Trường Lão tín nhiệm!"

"Tiên sinh khách khí "

Tiêu Vân gật đầu, lại nói: "Chờ Thanh Y trở về, hai người các ngươi quyết định liền có thể "

Tiên sinh nghe ra Tiêu Vân ý tại ngôn ngoại, nghi hoặc nói: "Thế nào, Tiểu Trường Lão hiện tại muốn đi ra ngoài?"

"Ừ"

Bây giờ trận pháp mọi việc đã thành, Tiêu Vân tính toán là Tiểu Tiểu Hoàn Thành một kiện tâm tư, lại tiếp sau đó, hẳn tự nhiên muốn qua toàn lực đề cao thực lực.

"Ta còn có một số việc muốn làm "

Nói hơi ngừng lại,

Lại nói: "Chờ Thanh Y trở về, phiền phức tiên sinh ngài cùng với nàng giảng một chút, liền nói ta qua Bình Dur bình trận, ngài như thế một thuyết, nàng liền hiểu, không để cho nàng dùng lo lắng nhiều "

"Tốt!"

Tiên sinh gật đầu: "Tiểu Trường Lão đi sớm về sớm!"

"Ừ"

Giải thích Tiêu Vân quay người ra Tự Viện, qua hướng Bình Dur bình trận.

Bình Dur bình trận là Thất Cấp khu, vừa vặn có thể lên tới 10 cấp.

"10 cấp liền có thể ra kỹ năng "

"Trong lúc này cách đến thời gian, có thể cũng không ngắn a!"

Nhắc tới cũng là có ý tứ, hẳn đến bây giờ đều còn không có 10 cấp, cũng còn không thể bước phát triển mới tay giai đoạn.

Nhưng Tiêu Vân có thể vẫn luôn không có chán rồi, chỉ là làm sao vẫn luôn có việc vất vả quần thân, hẳn bận quá không có thời gian qua Đề đẳng cấp cao, dẫn đến đến bây giờ cũng Tài cấp 9.

Nhìn xem chủ yếu thuộc tính

Tính danh: Tiêu Vân

Đăng cấp: LV9(30 900)

Danh vọng: 24

Căn cốt: 41

Tuệ Căn: 41

Độ nhân: 15

Khu quý: 15

Liệp Yêu: 15

Trừ Ma: 15

Trước đó cấp 6 thuộc tính là

Đăng cấp: LV6(353 600)

Danh vọng: 14

Căn cốt: 34

Tuệ Căn: 34

Độ nhân: 12

Khu quý: 12

Liệp Yêu: 12

Trừ Ma: 12

Cấp 6 đến cấp 9, tăng ba cấp, Lục Đại thuộc tính tự động các thêm ba điểm, Lục Duy biến thành 37, 37, 15, 15, 15, 15.

Lại về sau thăng cấp cảm tới 6 điểm tự do thuộc tính, còn có trước đó giết Minh Vương đường cái kia Quý Tướng, cho 2 điểm, tổng cộng là 8 điểm tự do thuộc tính.

Tiêu Vân theo lý phân biệt thêm đến căn cốt theo Tuệ Căn phía trên, đem cả hai song song nâng lên 41.

Mà danh vọng từ 14 nâng lên 24, thì là 【 Minh Vương đường chi oan hồn 】 cung cấp 1 điểm, 【 Thương Lữ chi ưu phiền 】 cung cấp 1 điểm, ngoài ra 【 tra thiếu sửa đề lộ 】 lại cung cấp 8 điểm, đem danh vọng từ 14 nâng lên 24.

Về phần đăng cấp kinh nghiệm.

Lúc đầu qua Minh Vương đường trước đó, hấn liền đã (353 600), mà Minh Vương đường là cấp năm khu, một trận đánh xuống, trực tiếp lên tới LV8(0 800).

Lại sau khi trở về, 【 Minh Vương đường chi oan hồn 】 cung cấp 100 kinh nghiệm, đi theo tối hôm qua Thập Lý sườn núi khoảnh khắc chút Hồ Yêu, cảm tới 130 kinh nghiệm, sau đó 【 Thương Lữ chi ưu phiền 】 cung cấp 100 điểm, 【 tra thiếu sửa đề lộ 】 lại cung cấp 500 điểm.

Cái này tổng cộng là 8 30 Điểm kinh nghiệm, vừa vặn đem đăng cấp đẩy lên LV9(30 900).

Cũng chính là thuyết, lại đánh 8 70 điểm kinh nghiệm, Tiêu Vân liền có thể đạt tới cấp 10.

Mà Bình Dư binh trận là Thất Cấp khu, mỗi cái Quý Quái cung cấp 7 Điểm kinh nghiệm, 8 70 điểm kinh nghiệm, chỉ cần siêu độ 125 cái quý là được.

"Quá đơn giản!"

Tiêu Vân cười một tiếng, hơn vạn điều giết, 100 cái, tính là gì?

Thăng đến Bình Dư binh trận.

Nhưng lần này mới đi đến bên ngoài rừng cây, Tiêu Vân liền hỏi hệ thống: "Nơi này có thể hay không trực tiếp tiến Bình Dư binh trận?"

"Có thể "

Hệ thống đáp có thể.

"Này liền trực tiếp đưa ta đi vào!"

"Vâng!"

Tiêu Vân trước mắt lập tức tối đen, hấn lập tức nhắm mắt, chờ một hồi lâu, Tài lại mở ra, thích ứng quý này Vực hắc ám hoàn cảnh.

Mở mắt ra xem xét, đỉnh đầu vẫn như cũ là Huyết Nguyệt bất biến, hồng quang Sâm Sâm, lại ngẩng đầu chung quanh, gặp cách đó không xa một cái xích sắt quý tại lung tung du đăng, chờ giống như chết.

Tiêu Vân gặp, thấp giọng niệm A Di Đà Phật, trong lòng từ bi, trong miệng Vãng Sinh Chú lên, đưa nó thoát ly khổ hải!

Tiến tới trắng trợn siêu độ!

Mà hần giờ phút này chỉ thực lực,... đối với những này mấy cấp tân thủ quái, thật sự là nghiền ép thái độ, 125 số lượng lượng, chỉ là gần nửa canh giờ liền toàn bộ đánh đây.

Hệ thống nhắc nhở

"Đỉnh: Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 10 "

Sau đó Tiêu Vân còn không có mở ra hệ thống qua phân phối điểm thuộc tính, liền nghe hệ thống lại nhắc nhở

"Chúc mừng ngài thoát ly tân thủ giai đoạn, hệ thống sắp mở bắt đầu lần thứ nhất đổi mới, phải chăng hiện tại bắt đầu?"

"Đổi mới?"

Tiêu Vân buồn bực, hỏi hệ thống: "Đổi mới cái gì?"

Tâm đạo hiện tại cái này rất tốt mới là? Tại sao phải đổi mới?

Kết quả hệ thống đáp: "Đổi mới chưa kết thúc, còn chưa đạt được nội dung "

Tiêu Vân nhất thời im lặng, chính người đổi mới cái gì, chính người không biết đường?

"Thôi thôi!" Tiêu Vân cũng lười hỏi lại: "Đổi mới đi! Đổi mới đi!"

"Vâng!"

"Bắt đầu đổi mới "

"Kỹ năng hệ thống đổi mới bên trong . . Cường chế thương tổn giải trừ. . . Khôi phục làm thật thực thương tổn. . ."

. . .

"Nhà kho hệ thống đổi mới bên trong . . Nhà kho hạn chế giải trừ. . . Nhà kho gỡ ra Trang Chủ mặt. . ."

.

"Nhiệm vụ hệ thống đổi mới bên trong. . . Đề cử nhiệm vụ giải trừ. . . Tự định nghĩa hệ thống thêm chờ. . . ."

. . .

"Bãi quái hệ thống đổi mới bên trong . . Đề cử bãi quái giải trừ. . . Tự định nghĩa hệ thống thêm chờ. . ."

. . .

"Trang bị hệ thống đổi mới bên trong . . Cố định thương tổn giải trừ. . . Khôi phục làm thật thực thương tổn. . ."

. . .

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Hạn chế giải trừ, nhân quả, dù sao Phật môn

"Hệ thống!"

Hệ thống đôi mới có phần chậm, Tiêu Vân thấy thể liền ra Bình Dur bình trận hướng Tự Viện đi, đi đến nửa đường, hệ thống nhắc nhở đôi mới hoàn tất.

Tiêu Vân hiểu kỳ đôi mới thành cái dạng gì, lập tức nói: "Một lần nữa mở ra!"

"Vâng!"

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Vô tăng

Tu vi: Nguyên Đan

Phật pháp: Trưởng lão Tam Cảnh

Đăng cấp: LV 10(0 1000)

Danh vọng: 24

Căn cốt: 42

Tuệ Căn: 42

Độ nhân: 16

Khu quỹ: 16

Liệp Yêu: 16

Trừ Ma: 16

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật, Nhất Vĩ Độ Giang

Phật Chú: Vãng Sinh Chú, Từ Bi Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 2

"Hoặc!"

Vừa vừa mở ra, Tiêu Vân liền hung hăng kinh ngạc: "Trừ Trụ Cột Thuộc Tính, nhiệm vụ, nhà kho cái gì, thế mà đều không!"

Chỉ thấy này nguyên bản lít nha lít nhít thuộc tính đồng hồ trong nháy mắt nhẹ nhàng khoan khoái như trong ngọn núi gió mát, nhìn Tiêu Vân không khỏi tâm tình một sướng!

"Không tệ!"

"Không tệ!"

Sắc mặt mang cười, liền đường hai tiếng không tệ, có thể thấy được Tiêu Vân tâm tình quả thật không tệ.

Chỉ là cái này sau khi cười xong, Tiêu Vân nhưng lại bỗng nhiên nghĩ đến: "Không đúng, hệ thống, người đem cái này khu luyện cấp theo đề cử nhiệm vụ đều hủy bỏ rồi, vậy ta về sau sao thăng cấp?"

"Khu luyện cấp cùng đề cử nhiệm vụ cũng không phải là hủy bỏ, mà chính là hủy bỏ nguyên bản 'Đề cử khu luyện cấp' cùng 'Đề cử nhiệm vụ' hệ thống không kéo dài, trực tiếp giải thích cho hắn: "Trước đây ngài ở vào tân thủ khu, vì cam đoan ngài an toàn cùng thăng cấp cần, là lấy thiết kế cố định khu luyện cấp theo cố định nhiệm vụ, vì ngài chỉ rõ địa điểm cùng nhiệm vụ yêu cầu "

"Này thiết lập tuy nhiên thuận tiện, nhưng cái này thiết kế đồng thời cũng gia tăng đặc thù yêu cầu, tỉ như Hoàn Thành đề cử nhiệm vụ bên ngoài chi nhiệm vụ không có khen thưởng, cùng không phải khu luyện cấp không có kinh nghiệm giao phó, đăng cấp thượng hạ cấp ba kinh nghiệm hạn chế các loại "

"Là dùng cái này lần đổi mới, liền đem những này hạn chế gỡ ra, Khôi Phục Hệ thống diện mục thật sự "

"Mà dạng này ưu thế ngay tại ở, mặc dù không có đề cử khu luyện cấp, nhưng từ nay về sau, ngài chỗ đối tùy ý sinh linh chỗ tạo thành tùy ý ảnh hưởng, hệ thống đều muốn giao phó ngài tương ứng kinh nghiệm, danh vọng các loại "

"Lại ngài chỗ Hoàn Thành bất kỳ một chuyện gì, hệ thống cũng hội căn cứ nó tạo thành thực tế ảnh hưởng, giao phó ngài tương ứng kinh nghiệm, danh vọng!"

"A!"

Tiêu Vân minh bạch, hỏi: "Tức là thuyết, trước đó, ta nhất định phải giết chết hệ thống quy định bãi quái quái vật tài năng cảm tới kinh nghiệm. Nhưng bây giờ, ta cho dù là tùy tiện giết chết một con kiến, cũng có thể thu được kinh nghiệm, danh vọng?"

"Được" hệ thống liền đáp: "Trên lý luận là như thế, nhưng xét thấy một cái bản thân con kiến chỗ cổ chỉ nhân quả hơi nhỏ hơn, là lấy một con kiến, rất khó cho ngài mang đến thực tế ích lợi "

"Chờ một chút!"

Hệ thống cái này vừa mới dứt lời, Tiêu Vân liền lập tức kêu dừng, hần vừa mới có vẻ như phát hiện hệ thống lời nói bên trong chi từ: Nhân quả?

"Hệ thống, ngươi vừa mới thuyết, nhân quả?"

"Được"

Hệ thống lại đáp: "Thế gian này vạn vật, đều thân có nhân quả, mà ngài đối tùy ý sinh linh chỗ tạo thành tùy ý ảnh hưởng, bao quát nhưng không giới hạn trong đánh giết, cứu trợ các loại, đều sẽ tạo thành nhân quả ba động "

"Đồng thời, thời gian vạn sự vạn vật, cũng đều là 'Đạo' một loại, nhân quả cũng là 'Đạo' một loại "

"Lại đồng thời, ngài có thể đem 'Đạo' đơn giản hiểu thành 'Năng lượng' , là lấy cái này 'Nhân quả' , tự nhiên cũng là một loại 'Năng lượng' ."

"Mà ngài đối bất luận cái gì chỗ phụ gia bất kỳ ảnh hưởng gì, đều sẽ tạo thành 'Nhân quả ba động' , sau đó sinh ra 'Nhân quả năng lượng' "

"Nhân quả năng lượng sinh ra về sau, Bản Hệ Thống liền có thể đem thu thập, một phần trong đó dùng để duy trì hệ thống vận hành bình thường, một bộ phận khác thì lại lấy kinh nghiệm, danh vọng phương thức phản hồi cho ngài, hóa thành nhưng không giới hạn trong ngài thần thức tu vi, Phật Nguyên tu vi."

"Úc!"

Tiêu Vân rốt cục giật mình!

"Thì ra là thế!"

Hần cũng là lợi hại,

Nghe lời ấy lập tức minh bạch: "Này chiếu ngươi nói, trước đó rơi xuống trang bị loại hình, cũng là bởi vì quả biến thành?"

"Đúng"

Hệ thống quả nhiên nói: "Nhân quả năng lượng chính là vạn thể Vạn Giới điểm cuối cực năng lượng một trong, từ Chư Giới cổ tôn, cho tới đất đá gỗ mục, đều bị nhân quả bao phủ, nó vĩ lực mạnh, cho dù là thánh nhân bình thường cũng khó có thể lý giải được, là lấy Bản Hệ Thống tất cả, đều là nhân quả biến thành! Mà Bản Hệ Thống cũng có thể thông qua nhân quả đến hoàn lại sáng tạo hết thảy!"

"Úc?"

Tiêu Vân nghe vậy hai mắt tỏa sáng: "Vậy ngươi có thể vì ta thôi diễn một chút ta tương lai?"

"Lý luận là có thể thôi diễn, nhưng giờ phút này ngài nhân quả năng lượng thu thập không đủ, là lấy vô pháp Hoàn Thành "

"Cái này. . ." Tiêu Vân khẽ nhíu mày, ngẫm lại, dò xét nói: "Vậy có thể hay không cho ta thôi diễn đi ra một bộ khoáng thể công pháp, tu luyện liền có thể thành thánh loại kia!"

"Trên lý luận cũng là có thể, nhưng là giờ phút này. . ."

"Năng lượng không đủ đúng không!"

"Đúng!"

"Ta liền biết rõ đường!"

Tiêu Vân bữu môi, khoát khoát tay: "Thôi thôi, vậy ngươi bây giờ liền cho ta thuyết thuyết, ta hiện tại nên như thế nào nhanh chóng đề cao thực lực?"

"Nếu là Đề cao tu vi, ngài giờ phút này tự thân tư chất đã cực mạnh, bế quan tu luyện (Dịch Cân Kinh) liền có thể "

"Nếu là Đề đẳng cấp cao, vậy ngài có thể thông qua cải biến người khác nhân quả, đến thu hoạch được nhân quả Định Luật năng lượng "

Hệ thống nói, hơi ngừng lại, lại nói: "Bất quá xét thấy hệ thống ưu hóa về sau đẳng cấp đề bạt cho ngài mang đến được lợi, muốn cao hơn nhiều tu vi đơn thuần đề cao, là lấy đề nghị ngài ưu tiên Đề đẳng cấp cao "

"Ngươi không đề cập tới, ta cũng sẽ như thế!"

Tiêu Vân nghe hệ thống nói xong cũng tâm đạo ta cũng không ngốc, ngươi không thuyết, ta cũng chọn ưu tiên Đề đẳng cấp cao.

"Chỉ là, ta hiện tại nên như thế nào Đề đẳng cấp cao?"

"Có thể thông qua cải biến người khác nhân quả, sinh ra nhân quả năng lượng, đến đề cao đẳng cấp "

"Nhưng làm sao cải biến?"

"Ngài có thể trăm yêu trừ ma, cũng có thể cứu tế làm việc thiện, thậm chí bước đi nói chuyện với nhau, cùng người mua bán, đều có thể "

"Cụ thể một chút!"

"Trực tiếp cải biến khác người vận mệnh "

"Lại cụ thể một chút!"

". . . Ngoài thành cô mộ phần có Dã Quỷ, nội thành quan trường có xấu quan viên, nam 200 bên trong có Quân Yêu trắng trợn tụ tập, tây 200 bên trong có cường nhân cướp bóc!"

"Sớm thuyết a!"

Tiêu Vân quay đầu liền lại hướng ngoài thành đi.

"Nhưng là!"

Kết quả hệ thống lập tức lại nhắc nhở: "Ngài là Phật môn đệ tử, Phật môn vốn là tu nhân quả, là lấy hệ thống vẫn là đề nghị ngài Thuận theo Tự Nhiên, Tâm bản tâm xuất phát tương đối tốt!"

"Úc?"

Tiêu Vân nghe vậy trong lòng hơi động: "Có ý tứ gì?"

"Quay đi quay lại trăm ngàn lần, không quên sơ tâm, phương đến thù chung!"

"Bớt nói nhảm! Nói tiếng người!"

"Cũng là ngài hiện nghĩ ở trong lòng làm gì, ngài liền đi làm gì cũng là "

Trong nội tâm của ta muốn làm gì?

Tiêu Vân nhũ mày, ám đạo ta trước đây muốn về Tự Viện tới, nhưng là hệ thống thuyết ngoài thành Cô Hồn có Dã Quỷ, ta lại muốn đi ngoài thành.

Vậy ta đến cùng là muốn làm gì?

Tiêu Vân trong lúc nhất thời do dự.

Bỗng nhiên liền lại nghĩ tới câu nói kia đến: Biết rõ người địch, tri kỷ khó.

"A!"

"Về trước đi nhìn xem!"

Ám đạo hiện tại thăng cấp, cũng không ngoài hồ Sát Yêu Trừ Quỷ Liệt Ma, dù sao loại này tồn tại phần lớn là, cũng không ai cùng ta đoạt, lại hệ thống lại đem kinh nghiệm hạn chế diệt trừ, vậy ta hiện tại có thể nói là Trời cao mặc Chim bay, Biển rộng mặc Cá nhảy, là lấy những địa phương kia phần lớn là, đi sớm muộn qua một cái dạng.

Này đã như vậy, sẽ không ngại về trước Tự Viện nhìn xem...

Cái này nghĩ đến, Tiêu Vân liền lại quay người hướng Tự Viện đi.

Một đường không thể có dị thường, nhưng lại không nghĩ rằng, vừa mới đến gần chùa miếu, đối diện bên trong Thanh Y liền mang theo mũ rộng vành lo lắng đi ra.

"Tiểu Trương Lão!"

Thanh Y thấy một lần Tiêu Vân lập tức vui vẻ: "Ta đang muốn đi Bình Dư bình trận tìm ngài!"

Tiêu Vân thấy thế nhướng mày, trầm giọng liền hỏi: "Chuyện gì!"

"Tiểu Trương Lão "

Thanh Y tới liền hơi hơi sốt ruột, lại vừa cẩn thận nói: "Ta trước đây đi nha môn cầm vàng, này Phủ Doãn biểu lộ không đúng, lại ta phát giác trong nha môn có tu vi cao thâm người!"

"Úc?"

Tiêu Vân lại thoáng nhíu mày, một lát nhưng lại mi đầu giãn ra, nhẹ hừ một tiếng: "Không sao, không có gì hơn liền là trước kia Thập Lý sườn núi người kia chỗ thuyết chỉ cái gì tướng quân loại hình!"

"Nô tỳ hiểu được!" Thanh Y lại thoáng lo lắng nói: "Chỉ là mấu chốt là, người này cực mạnh, nô tỳ toàn thịnh thời kỳ, chỉ sợ cũng kém hơn một chút!"

Tiêu Vân nghe vậy lại nhíu mày: "Người ý là, hẳn cũng là kia cái gì tướng quân người, sẽ tìm đến phiền phức, nhưng là người này rất mạnh, sợ chúng ta đánh không lại?"

"Ừm!"

Thanh Y thoáng lo ngại: "Nô tỳ là yêu, nếu là không bị người phát giác, hoặc là đánh thắng được cũng liền thôi, chỉ khi nào bị người phát giác, lại đánh không lại, bọn họ khó tránh khỏi. . ."

Yêu Tộc người người kêu đánh, thật vì trăm yêu trừ ma người ít, kì thực đều là vì này Yêu Đan a.

Điểm ấy Thanh Y nhắc lên, Tiêu Vân liền minh bạch.

Ngẫm lại, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, trực tiếp liền nói: "Phù Đồ, đi ra gặp ta!"

Dứt lời Phù Đồ lập tức hiện thân hành lễ: "Tiểu Trương Lão!"

"Không cần đa lễ!"

Tiêu Vân vung tay lên, phân phó: "Qua Phủ Doãn nha môn, nhìn một chút là thần thánh phương nào!"

"Vâng!"

Phù Đồ lập tức lĩnh mệnh, hư không tiêu thất!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Nộ

Đông Đô Phủ Doãn, chính quan to tam phẩm

Đông Đô nha môn, cũng sâm nghiêm khí phái, viện lạc tam trọng, rộng rãi hơn hai mươi trọng, viện bên trong bên ngoài, tường cao Chu hộ, nha người

ng nghiêm nghị, Sư Tử cảm nói, hung địch trấn giữ, thường nhân mỗi qua nó dưới, đáng vẻ run sợ thất vọng đau khổ.

Tình cảnh này, khó tin nơi đây chủ nhân hiểu này vì thiện chi nói, quan thanh liêm chi trách.

"Cảnh Minh tiên sinh!"

Nha môn u ám, nhưng trong nha môn phòng ngược lại cũng không gian ngoài chi sâm nhưng khí, ngược lại là giường gỗ cái bàn, Trà xanh tiểu uống, trên tường Đạo Quân hình vẽ, tao nhã không bình thường.

"Vương đại nhân!"

Giường gỗ tấm ván gỗ, không có vật khác, chỉ một người dùng Hoàng Bó áo lót, áo choàng khoác thân thể, kém tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, ngược lại tay trái tay phải lại đều nắm một đôi Thiết Đám, theo này áo choàng cực kỳ không xứng, làm người ta nhìn tới quái dị, rất lợi hại không phối hợp.

"Vương đại nhân vội vàng, cần làm chuyện gì?"

"Thất lễ!"

Người tới thân thể mặc áo bào tím dệt thêu Không Tước phục, eo đeo túi kim ngư, đỉnh đầu 5 xà nhà thông thiên quan, chính là Triều Đình quan to tam phẩm, Đông Đô phủ y Vương thiếu gia kiệt.

"Cảnh Minh tiên sinh thứ lỗi!"

Vương thiếu gia kiệt đến, bận bịu trước chính chính áo mũ, chậm một hơi, sau đó Tà lại nói: "Cảnh Minh tiên sinh, tìm tới!"

"Tìm tới? Thập Lý sườn núi hung phạm?"

"Đúng vậy!"

"Không tệ!"

Cảnh Minh tiên sinh nghe vậy liền hài lòng mà cười, chuyển động trong tay bốn cái Thiết Đám, lại lạnh hừ một tiếng: "Là ai! Ăn hùng tâm báo tử đảm!"

"Không biết!" Vương thiếu gia kiệt liền nói: "Mới vừa tới một nữ tử, mang mũ rộng vành mặc quần áo trắng, thấy không rõ lắm khuôn mặt, nhưng tay cầm bó cáo, xác thực vì Thập Lý sườn núi gây án người!"

"Nữ tử?"

Này Cảnh Minh tiên sinh nghe xong tức nhú mày, tối đường thế nào lại là nữ tử, cái này trong giang hồ, cũng không có nghe thuyết cái nào nữ bối có như thế đàm phách?

Tức hỏi lại: "Nàng nhưng nói là chính nàng đan giết, vẫn là cùng cái khác kẻ xấu hợp lực?"

"Không thể thuyết!"

Vương thiếu gia kiệt lắc đầu, cẩn thận nói: "Nữ tử kia có chút cẩn thận, chỉ nói mình đã cầm bó cáo, lại đã Trừ Yêu, nên lấy đi kim ngân, ta sợ nàng sinh nghi, không dám hỏi nhiều!"

"Ngô. . ."

Cảnh Minh tiên sinh khẽ nhú mày, nếu là hai người cũng liền thôi, nhưng nếu là chỉ có một nữ tử. . .

"Kẻ đến không thiện, kẻ thiện thì không đến a!"

Trước đây, cái này phạm vi ngàn dặm chi thoáng lược có danh tiếng độ cao tay, đã đều bị Đại Tướng Quân truyền lời, không cho phép nhúng tay việc này.

Lại khuếch tán ra, này chỉ sợ toàn bộ Đại Tùy đều có thể nghe thấy, bởi vậy người bình thường các loại, tuyệt không dám không biết tốt xấu, ngộ nghịch Đại Tướng Quân.

Nhưng nói trở lại, nếu như thế còn dám đưa tay việc này, mà lại còn là chỉ là nữ lưu hạng người, vậy cô gái này, chỉ sợ không đơn giản!

Cảnh Minh tiên sinh nghĩ đến, trong lòng cẩn thận, hỏi lại: "Nữ tử kia giờ khắc này ở đâu, là đã ra khỏi thành, vẫn là về nhà Liễu gia?"

"Không có!" Vương thiếu gia kiệt chính mình cũng kỳ quái: "Nữ tử kia qua Thành Tây phá miếu!"

"Úc?"

Cảnh Minh lập tức lại chau mày, âm thầm kỳ quái: "Phá miếu?"

Hắn vào trước là chủ, coi là Thanh Y nhất định là Liễu gia trọng kim chỗ chi trợ thủ, là lấy vô ý thức coi là, Thanh Y cảm tới tiền thưởng về sau, nhất định là quay lại Liễu gia, tiếp tục bảo đảm Liễu gia, hay là trực tiếp ra khỏi thành, không hề nhúng tay việc này.

Hoặc là dầu gì, này cũng cần phải là tìm khách sạn ở lại mới đúng.

Cái này qua này phá miếu, có ý tứ gì, Thanh Quy Giới Luật chi đồ?

Ngẫm lại, Cảnh Minh hỏi lại: "Này Thành Tây phá miếu có chỗ đặc biệt nào?"

"Chỗ đặc biệt?"

Vương thiếu gia kiệt càn nghĩ, ám đạo cái này phá miếu duy nhất chỗ đặc biệt chi sợ sẽ là Phong Thủy không tốt, bây giờ Đông Đô tắc đất tắc vàng, có thể hết lần này tới lần khác chỗ kia lại đưa đều đưa không đi ra!

Là lấy hắn liền nói: "Này phá miếu Phong Thủy không tốt!"

"Phong Thủy?"

Cảnh Minh kỳ quái hơn: "Phong Thủy không tốt? Đây coi là cái gì đặc thù!" Lại nói: "Nếu là bởi vì Phong Thủy không tốt, này càng không nên ở mới đúng!"

Vương thiếu gia kiệt tùy cười: "Có lẽ là mới tới Đông Đô, không biết, lung tung dừng chân!"

"Cũng không đúng "

Cảnh Minh sau khi nghe xong lại lắc đầu,

Đây không phải có biết không đường vấn đề: "Mặc kệ biết rõ không biết, người bình thường mới tới Đất Khách, cho dù là không ngủ lại người quen chi bỏ, cũng ứng ở tại khách sạn, cho dù là ở phá miếu, cũng cần phải có cái lý do mới đúng, nào có qua vô duyên vô cớ ở phá miếu!"

Đón đến, lại nói: "Huống chi, nữ tử này đều thích sạch sẽ, dưới tình huống bình thường . . . các loại!"

Cảnh Minh bỗng nhiên nghĩ đến cái gì: "Người bình thường, dưới tình huống bình thường, là sẽ không ở tại nơi này, nhưng là, như vốn cũng không phải là người bình thường, này. . ."

"Úc?"

Phủ Doãn cũng không ngu ngốc, lập tức minh bạch: "Yêu?"

"Có khả năng!"

Cảnh Minh cười ha ha: "Ta liền thuyết! Đại Tướng Quân truyền tin ngàn dặm, ai dám không cho Đại Tướng Quân mặt mũi? Cảm tình nguyên lai là Yêu Tộc Cao Thủ! Hừ, vậy cái này Liễu gia cũng là thật sự là lợi hại, trách không được dám phản bội Đại Tướng Quân!"

"Này Cảnh Minh tiên sinh, muốn hay không hiện tại liền đi phá miếu, đem này Yêu Nữ tróc nã quy án, Trừ Tà phủ chính!"

"Không vội!"

Cảnh Minh lại cười một tiếng: "Này Yêu Nữ dám đến, chi sợ là có mấy phần thủ đoạn!"

Giải thích hơi dừng, lại nói: "Lại để ta viết một lá thư, chim bồ câu cho sư huynh của ta, hắn đến đây giúp ta! Đến lúc đó, này Yêu Nữ cũng là Yêu Vương, ta cũng làm cho nàng tới đi không được! Hừ!"

Giải thích lập tức bày giấy mài, cấp tốc viết xong, đưa tới bồ câu đưa tin, để nó truyền tin.

Thư này bồ câu cũng là đặc thù bồi dưỡng, không tính yêu thú, nhưng cũng có phần Thần Di, tốc độ cực nhanh....

Nhưng làm sao mới ra Đông Đô năm dặm, lại đột nhiên bị cái gì bỗng dưng trói chặt, không thể động đậy, tiến tới biến mất.

Không bao lâu, chùa miếu bên trong

"Hừ!"

Chùa miếu bên trong, Tiêu Vân sắc mặt âm trầm, lạnh hừ một tiếng.

Bên cạnh Thanh Y cũng khí phát run.

Thủ Các Lão người nhẹ nhìn một chút, thán một tiếng, liền nói: "Tiểu Trương Lão, nhân gian ác tha, đây là đường nhỏ tai!"

"Có đúng không!"

Tiêu Vân chỉ lại lạnh hừ một tiếng!

Liếc liếc một chút này thư tín, liền thấy phía trên trần trụ trần viết: Sư huynh, Ngu Đệ nay Vu Đông đều gặp một nữ tử, còn không biết là gay quý mị, nhưng Ngu Đệ phát giác Kỳ Thủ Đoạn không yếu, sợ địch chỉ bất quá, là lấy đặc biệt sư huynh tương trợ, nàng này nếu là người, bắt được người kẻ nhiệm bằng sư huynh thương thức, còn nếu là yêu, Ngu Đệ chỉ cầu sư huynh hưởng thụ qua về sau, này Yêu Đan sở luyện Tiên hoàn, sư huynh có thể phân tiểu đệ một hai hạt là đủ. —— —— Ngu Đệ Lưu Dương bái.

Long có Nghịch Lân, Xúc chi Tất Từ.

Thập Lý sườn núi thời điểm, Thanh Y sớm khuyên bảo, Tiêu Vân cũng không định giết chóc.

Nhưng cái kia trung niên Tú Sĩ nhân quang, lại nói năng lỗ mãng, Tiêu Vân Tài đánh chết Hồ Yêu, lại giết Tú Sĩ.

Lúc đó, này Tú Sĩ bắt quá là con mắt không sạch sẽ mà thôi, Tiêu Vân liền không buông tha hắn.

Có thể cái này Lưu Dương trong thư viết, đã là người chỉ ác muốn, không che giấu chút nào! Nếu không phải là Phù Đồ trực tiếp giữ lại thư tín, ai dám ngẫm lại, tu vi còn vượt qua Thanh Y đỉnh phong thời điểm đại tu sĩ, lại là bức này hạ lưu hạng người!

"Bọn họ không phải muốn chơi à, tốt, ta liền cùng các người chơi một chút!"

Tiêu Vân trực tiếp liền đối với Phù Đồ nói: "Phù Đồ, người cho ta lấy người ngày đêm giám thị kẻ này! Phàm là nó phát ra hết thảy chỉ thư tín, cho ta toàn bộ giữ lại! Nhưng phàm là sở hữu phát hướng chỗ hắn chỉ thư tín, người cũng cho ta toàn bộ kỷ lục!"

"Ta muốn nhìn, người chỉ là Phàm Nhân Tu Sĩ, có thể lật ra bao lớn bọt nước!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Ngạc nhiên

"Vâng!"

Phát giác Tiêu Vân thật giận, Phù Đồ cũng là lập tức xác nhận: "Tiểu Thần lập tức đi làm!"

Giải thích liền xoay người quay lại Thành Hoàng Miếu, lấy tay bố trí.

Để người ngày đêm giám thị này Lưu Dương, cũng từng cái giữ lại kỷ lục Lưu Dương tương quan thư tín.

Kỳ thực những này vốn là Quỷ Thần chức vụ, bởi vì cái gọi là Cửu Đầu Tam Xích có Thần Minh, Quỷ Thần thường ngày chức trách chính là kỷ lục nhân gian cái người ngày thường tất cả, chuẩn bị ngày sau tiến hành Thẩm Phán, Thiện Giả phần thưởng, Ác Giả phạt.

Là dùng cái này khắc Phù Đồ muốn làm, chỉ là đem những này kỷ lục giao cho Tiêu Vân một phần mà thôi.

Mà Lưu Dương lúc đầu cũng không có ý thức được chính mình thư tín đều bị giữ lại, sau theo thời gian dần dần quá khứ, khi bên này Thanh Y theo thủ Các Lão người định ra như thế nào tu sửa Phật Đà miếu, cũng bắt đầu để công tượng tới kiến trúc thời điểm, Lưu Dương cũng mới rốt cục là phát giác không đúng!

"Đây đã là tuần Nguyệt quá khứ, ta đã liên phát Tam Đạo Thư tín, sư huynh vì sao ngay cả một phong cũng không thể về?"

Uy vũ trong nhà môn, Lưu Dương mày nhăn lại, trong lòng rốt cục hoài nghi!

Ám đạo tình huống bình thường, bỏ câu đưa tin ba ngày liền có thể bay một cái vừa đi vừa về, nhưng bây giờ đã hơn mười ngày quá khứ, sư huynh

không đến vậy coi như, có thể tổng sẽ không một cái thư tín cũng không trở về? Hãn Sắc Trung Ác Quý, thích hơn Liệp Diễm, còn tốt điểm lệ Yêu Nữ, nhìn thấy ta chỉ thư tín, không có khả năng không đến, càng không khả năng liền một phong thư cũng trở về!

Cau mày, Luru Dương không chịu được lại gõ gõ cái bàn, cái bàn kia bên trên, chính là Đại Tướng Quân chất vấn phong thư, hỏi hãn đã hơn mười ngày quá khứ, sao còn không có xử lý sự tình tốt.

Luru Dương đối với cái này cũng càng thêm hoài nghi, lúc trước hãn cũng đã nghĩ đến chính mình chậm trễ thời gian, sợ là quân chỗ trách, là lấy vì ngăn ngừa tướng quân chất vấn, hãn đã từ lâu viết thư lấy người truyền qua, này trong thư đã nói rõ tình huống, nói cùng bên này sợ có Yêu Vương quấy phá, tiềm ý tứ là Đại Tướng Quân tăng số người người sao tới hiệp trợ!

Nhưng bây giờ Đại Tướng Quân trong tin thư cũng chỉ có răn dạy, mà không đề cập tới này Yêu Vương sự tình, như là hoàn toàn không biết đường.

Cái này quá không đúng!

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Phàm là có thể tu luyện tới Luru Dương cái này trung cảnh giới, vậy liền tuyệt không có kẻ ngu dốt!

Hãn tinh tế tưởng tượng, liền không nhận được trong lòng căng thẳng: "Chẳng lẽ, bọn họ đều không có thu đến thư tín?"

Nghĩ tới đây lập tức liền cảm thấy có khả năng này rất lớn!

"Hiện tại sư huynh không có tin tức, Đại Tướng Quân cũng không rõ liên lý, đều không bình thường "

"Như một phương cũng liền thôi, hiện tại hai bên đều là như thế, vậy khẳng định là ta bên này phát ra chỉ thư tín trừ vấn đề!"

Nghĩ đến đây chỗ, trong lòng của hãn thì càng gấp, chỉ cảm thấy một cái lưới lớn đã dệt tốt, liền đợi chính mình dốc sức đem đi vào!

"Không được, gặp nguy hiểm!"

Luru Dương tâm đạo không chỉ là chính mình gặp nguy hiểm, mà chính là Đại Tướng Quân chỉ sợ cũng gặp được âm thầm đối thủ!

"Liều gia tuyệt không đối vô pháp động cái này các cao thủ, khẳng định là phía sau khác có người khác!"

Không được!

Phải đi!

Trở về cẩn thận nói cho tướng quân! Nhất định phải đề phòng!

"Lập tức đi ngay!"

Cái này Luru Dương cũng không hồ là có thể bị quan to tam phẩm tôn xưng là 'Tiên sinh' người, tự thân làm việc không bình thường quả quyết, xem xét không đúng, thế mà lập tức đứng dậy liền đi!

Nhưng hãn vừa đi, âm thầm cất giấu tiểu quý kinh hãi, vội vàng trở về hỏi bẩm Phù Đồ, Phù Đồ nghe xong cũng bị kinh ngạc, tâm thuyết gia hỏa này nhát gan như vậy, dạng này liền có thể hoảng sợ chạy?

Tranh thủ thời gian lại qua chùa miếu nói cho Tiêu Vân.

"Tiểu Trương Lão, cái kia Luru Dương thế mà hoảng sợ chạy!"

"Ta đã biết được!"

Chùa miếu bên trong, Tiêu Vân lại cũng sớm đã biết rõ nói.

Mấy ngày nay, hãn lấy phòng ngựa vạn nhất, vẫn ở tại trong chùa miếu chờ lấy này Luru Dương đến cửa.

Có thể nào biết này Luru Dương không bình thường cẩn thận, ngày thường cư liên cửa nha môn cũng không ra cũng liền thôi, nhưng vừa vặn, hệ thống lại bỗng nhiên nhắc nhở Tiêu Vân: "Hoàn Thành sự kiện 'Sợ quá chạy mất Cảnh Minh tiên sinh', thu hoạch được 10 điểm danh vọng, 1000 điểm kinh nghiệm, 100 điểm kỹ năng năng lượng, 100 điểm trang bị năng lượng "

Hệ thống cái này nhắc lên bày ra, Tiêu Vân mới biết đường này Luru Dương thế mà chạy!

Trong nội tâm nhất thời kinh ngạc!

Hãn vốn là chuẩn bị sẵn sàng,

Là phải thật tốt cho này Luru Dương một bài học, kết quả nào biết đường tên kia thuyết chạy liền chạy!

Nhất thời trong lòng im lặng, như là tụ lực nhất quyền đánh vào trên bông, tâm đạo người này quá sợ, thế mà không theo lẽ thường ra bài!

Kỳ thực Tiêu Vân cái này ngược lại là sai.

Này Luru Dương có thể làm được một cái tướng quân chi Mạc Thần, cầm tới 'Cảnh Minh tiên sinh' tôn xưng, vậy hần thực lực liền tuyệt không phải bình thường những cái kia sẽ chỉ sinh dừng đầu hung ác chi đồ chỗ có thể sánh được, Kỳ Tâm Tư chi nhảy bén, làm việc cơ hội cảnh, cũng không phải Tiêu Vân trong tưởng tượng những cái kia sẽ chỉ nào từ nóng lên liền xông đi lên mắng phu.

Là lấy nếu như Luru Dương tại phát giác được không đối với đó về sau, ngược lại còn muốn đi qua chịu chết, vậy đối với hần cũng liền không cần để ở trong lòng, một thẳng ngu a.

Nhưng bây giờ hần lại lập tức đi ngay, vậy liền không thể không thuyết, người này quả nhiên là không đơn giản, làm việc với cẩn thận, quả quyết!

Phải cẩn thận ứng đối!

Bất quá lại cần phải cẩn thận ứng đối, Tiêu Vân cũng là không sợ, ai còn có thể cùng hần so hay sao?

Là lấy nghe Phù Đồ hồi báo, Tiêu Vân liền lắc đầu, nói: "Coi như hần thông minh, liền tha cho hần lần này! Phù Đồ ngươi tiếp tục Giám Sát, bọn họ nhất định sẽ còn Quyền Thổ vọt tới, này đến lúc đó liền càng khó đối phó, nhất định phải cẩn thận!"

"Vâng!"

Phù Đồ đáp ứng: "Tiểu Thần minh bạch!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật gù đầu, ngẫm lại, lại nói: "Còn có, ngươi đi cho ta điều tra một chút này Liễu gia, nhìn xem rốt cục là chuyện gì xảy ra!"

"Tốt!"

Phù Đồ nghe vậy lĩnh mệnh, cáo lui rồi đi.

Bên này hần rồi đi, Thanh Y từ bên ngoài tiến đến: "Tiểu Trương Lão, vừa mới thế nhưng là Uy Linh công?"

"Ừ"

Tiêu Vân về nàng một tiếng, lại nói: "Bên ngoài xây như thế nào?"

"Còn tốt!"

Thanh Y cười một tiếng, ánh mắt xuyên thấu qua cửa miếu đại điện nhìn đi ra bên ngoài, ánh mắt chiếu tới, bên ngoài đình đình đang đang gõ thạch phá gạch thanh âm nổi thành một mảnh: "Y theo tiên sinh bố cục, đem tường ngoài đều dùng đá vân xanh chú tạo, cao bảy thước bảy tấc, hôm nay đã hoàn thành hơn phân nửa "

Cái này Cao Võ Thế Giới, điểm ấy liền phi thường tốt, công tượng đều là võ giả, kiến trúc đắp phòng phi thường nhanh, tăng thêm có Thanh Y công khai chỉ huy, thủ Các Lão người tối trung chỉ huy,... cái này nguyên bản phá bại Phật Đà miếu, giờ phút này là bận rộn một mảnh, ngày ngày mà Tân.

"Khoảng chừng ta đã đều giao cho các ngươi, các ngươi nhìn lấy xử lý là được!"

Gặp Thanh Y theo thủ các tiên sinh làm rất tốt, so Tiêu Vân trong dự liệu còn tốt hơn, Tiêu Vân liền cũng liền hoàn toàn buông tay mặc kệ, chỉ chính mình chiếu cố chính mình hệ thống.

Đặc biệt là vừa mới hệ thống nhắc nhở, liền lại để cho Tiêu Vân trong lòng một kỳ.

Trước đây hệ thống đổi mới quá nhiều, Tiêu Vân cũng không có nhìn kỹ, chỉ là nhìn Trang Chủ không có cái gì, liền cho rằng hệ thống chỉ là đem Trang Chủ nhiệm vụ cái gì đều gỡ ra mà thôi.

Có thể nào biết, vừa mới hệ thống lại thế mà nhắc nhở 'Hoàn Thành sự kiện 'Sợ quá chạy mất Cảnh Minh tiên sinh ', thu hoạch được 10 điểm danh vọng, 1000 điểm kinh nghiệm, 10 điểm kỹ năng năng lượng, 10 điểm trang bị năng lượng'

Cái này để Tiêu Vân trước một kỳ.

Lại vui vẻ.

Đầu tiên, là trước kia hệ thống tuy nhiên nói qua chính mình chỉ cần là cho tùy ý Nhân Tạo thành tùy ý ảnh hưởng, liền có thể thu được danh vọng, kinh nghiệm, nhưng không thể thuyết hội cho nhiều như vậy, Tiêu Vân còn tưởng rằng một lần hội một điểm hai điểm cho.

Và lại, cũng là Tiêu Vân không nghĩ tới, cái này thế mà còn có kỹ năng năng lượng, theo trang bị năng lượng!

"Có ý tứ gì?"

Tiêu Vân lập tức mở ra hệ thống, nghiên cứu.

Tính danh: Tiêu Vân

Chức nghiệp: Võ tăng

Tu vi: Nguyên Đan

Phật pháp: Trưởng lão Tam Cảnh

Đăng cấp: LV11(0 1100)

Danh vọng: 24

Căn cốt: 44

Tuệ Căn: 44

Độ nhân: 17

Khu quý: 17

Liệp Yêu: 17

Trừ Ma: 17

Bị động: Dịch Cân Kinh

Vũ kỹ: Sát Sinh Côn Thuật, Nhất Vĩ Độ Giang

Phật Chú: Vãng Sinh Chú, Từ Bi Chú

Tuyệt kỹ: Không

Tự do điểm thuộc tính: 2

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Vạn Linh côn!

Xem xét Trang Chủ thuộc tính, trước nhìn thấy này 1000 điểm kinh nghiệm, vừa vặn để đăng cấp từ 10 đề cao đến cấp 11, nhiều hai điểm tự do điểm, còn lại thuộc tính cũng đều tương ứng gia tăng.

Gặp này Tiêu Vân liền trước đem 2 điểm tự do thuộc tính như cũ bình quân phân phối đến căn cốt cùng Tuệ Căn phía trên, đem cả hai đề cao đến 45 điểm.

Sau đó liền trực tiếp mở ra Dịch Cân Kinh, trực giác 'Kỹ năng năng lượng' hẳn là tại kỹ năng trang.

Xem xét Quả thật đúng là không sai.

Tên: Dịch Cân Kinh

Thuộc loại: Phật Nguyên nội công

Tu vi: LV3(15 300)

Thuộc tính: Phật Nguyên khôi phục + 30%, phật pháp uy lực + 30%

Nói rõ: Phật môn cao cấp nội công, ánh sáng hạo đại

(truyền pháp (Dịch Cân Kinh), vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính các 20 điểm, có thể đạt được 20 điểm tự do điểm thuộc tính, danh vọng 200 điểm)

(có thể sử dụng kỹ năng năng lượng: 10)

Thấy một lần liền vui.

Phía trên 'Truyền pháp (Dịch Cân Kinh)' vĩnh cửu đề bạt thương tổn thuộc tính ngược lại còn tốt, cái này trước đó hần cũng đã biết rõ nói.

Đây là nguyên bản ẩn tàng nhiệm vụ 'Tam bát hủ' nội dung.

Lúc đầu sở hữu nhiệm vụ đều bị gỡ ra về sau, Tiêu Vân còn tưởng rằng cái này ẩn tàng nhiệm vụ liền cũng không, kết quả về sau xem xét kỹ năng, hần mới biết đường chỉ là nhiệm vụ hình thức gỡ ra, có thể nên có cũng đều còn tại.

Là lấy cái này trước đó liền biết rõ nói, ngược lại không kinh hi.

Hần vui là vui phía dưới đầu này: Có thể sử dụng kỹ năng năng lượng: 10

"Hệ thống, có hay không có thể trực tiếp thêm đến (Dịch Cân Kinh) tu vi phía trên?"

"Được"

"Tốt" Tiêu Vân tinh thần chấn động. Lập tức nói: "Này cho ta thêm lên!"

"Được"

Vừa dứt lời, Tiêu Vân cũng chỉ giác trong đầu lần nữa thêm ra từng tia từng sợi chỉ không khỏi Phật Võ kinh văn ẩn tượng.

Tiêu Vân thoáng trải nghiệm, đối (Dịch Cân Kinh) lợi dụng liền lại thật nhiều hứa cảm ngộ!

"Thì ra là thế!"

Tiêu Vân minh bạch, cái kia chính là kỹ năng này năng lượng chỉ tác dùng.

"Lợi hại!"

Lại nhìn (Dịch Cân Kinh) tu vi, cũng không ngoài dự liệu, đã đề cao vi (23 300).

"Không tệ, không tệ!"

Tiêu Vân lại vui, lập tức lại lấy ra vũ khí mình tăng còn.

"Kỹ năng kinh nghiệm lộ ra tại kỹ năng Logo bên trên "

"Này trang bị kinh nghiệm, hần là lộ ra tại trang bị Logo lên!"

Lấy ra xem xét, quả là thế!

Đồ vật: Tăng còn

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV1(0 10)

Thuộc tính: Côn loại vũ kỹ thương tổn +5%

Nói rõ: Phổ thông vũ tăng sử dụng chế thức vũ khí, thương tổn, không có gì đặc sắc

(có thể sử dụng trang bị năng lượng: 10)

Cái này rất rõ ràng, cũng là dùng đến đề cao đẳng cấp, đã như vậy, Tiêu Vân còn chờ cái gì?

Tự nhiên là trực tiếp đem lên qua, thăng cấp!

"Hệ thống, đem vũ khí lên tới cấp 2!"

"Được"

Tiếng nói rơi, vũ khí thăng cấp thành công.

Đồ vật: Tăng côn

Thuộc loại: Vũ khí

Đẳng cấp: LV2(0 20)

Thuộc tính: Côn loại vũ kỹ thương tổn +6%

Nói rõ: Phổ thông vũ tăng sử dụng chế thức vũ khí, thương tổn, không có gì đặc sắc

(có thể sử dụng trang bị năng lượng: 0)

"Thêm 1%?"

Tiêu Vân hơi hơi thất vọng.

Lời như vậy, cho dù là thêm đến cấp 10, cũng chính là chỉ có 15% thương tổn tăng thêm, xa còn lâu mới có được trước đó hệ thống rơi xuống vũ khí tốt.

"Đúng!"

Nghĩ đến cái này, Tiêu Vân lại bỗng nhiên nghĩ đến: "Hệ thống, về sau còn không có lại rơi xuống Bảo Hạp, có thể khai ra trang bị loại kia?"

"Sẽ không "

Hệ thống nói: "Bảo Hạp cũng là tân thủ kỳ khen thưởng, trước mắt đã gỡ ra!"

"Choáng!"

Tiêu Vân nhất thời nhíu mày: "Vậy ta về sau làm như thế nào thu hoạch được trang bị?"

"Ngài có thể chính mình thiết kế, sau đó giao cho hệ thống sinh ra tương ứng trang bị "

"Úc? Thiết kế?"

Tiêu Vân nghe được hồ đồ: "Chính ta thiết kế?" Tâm đạo ta cũng không phải Thiết Tượng,

Làm sao thiết kế?

"Làm sao thiết kế? Cụ thể trình tự là như thế nào? Lấy một thí dụ!"

"Nêu ví dụ từ thoải, tỉ như ngài có thể đem ngài trong tay tăng côn làm nguyên vật liệu, sau đó đưa ra ngài muốn thuộc tính, hệ thống sẽ vì đời này thành trang bị "

"Cái kia chính là thuyết, ta chỉ cần là đưa ra muốn thuộc tính là được?" Tiêu Vân nghe vậy vui mừng: "Đơn giản như vậy?"

Thăng hoan hỉ, rất lợi hại nhân tính hóa!

"Vậy ta liền thử một chút! Ngươi liền lấy cái này tăng côn vì nguyên vật liệu, cho ta sinh ra một cái côn loại vũ kỹ thương tổn tăng thêm + 100% tăng côn!"

"Vâng!"

Hệ thống ngược lại không kéo dài, trực tiếp bắt đầu sinh ra.

Nhưng càng không kéo dài là, vừa mới bắt đầu sinh ra, hệ thống liền lại nói: "Đình: Trang bị năng lượng không đủ, nguyên vật liệu không đủ "

"Làm cái gì?"

Tiêu Vân bị nó khiến cho một buồn bực: "Tại sao lại không được!"

"Tăng côn bản thể tài liệu phẩm chất quá thấp, trang bị năng lượng cũng không đủ, là lấy không sở sinh thành ngài cần thiết tăng côn "

"Tăng côn bản thể tài liệu phẩm chất quá thấp?"

Tiêu Vân nghe xong trong lòng hơi động, lập tức hỏi: "Vậy ta như nếu có thể cung cấp cao phẩm chất tài liệu, cái kia có thể không sinh ra cao thuộc tính tăng côn không thể?"

"Ngài có thể thử một lần!"

"Tốt!"

Tiêu Vân lập tức từ trong kho hàng xuất ra một thanh Thiết Súc!

Đồ vật: Hàn Thiết thạch

Thuộc loại: Tài liệu

Phẩm Giai: Địa Phẩm nhất giai

Nói rõ: Quý Vực đặc thù chi Hàn Thiết thạch, cực phẩm luyện khí tài liệu, thiên địa ít có, Quý Vực độc lưu giữ, trọng 360 cân.

Chính là trước kia ở ngoài sáng Vương đường đoạt được cái kia thanh!

"Cái này có thể hay không?"

"Có thể!"

Hệ thống lập tức trở về hân: "Nhưng này tài liệu tương đối trân quý, hệ thống đề nghị ngài không muốn tự tiện đưa ra thuộc tính ý kiến, mà giao cho hệ thống đến Tối Đại Hóa ưu hóa, dạng này có lẽ có thể được đến thuộc tính càng mạnh trang bị!"

"Tốt!"

Tiêu Vân nghe xong lập tức liền nói: "Vậy liền chiếu người thuyết xử lý, ta không đề cập tới ý kiến, người cho ta trình độ lớn nhất ưu hóa là được!"

"Vâng! Vậy có phải giữ lại tăng côn, hoặc là dung hợp tăng côn?"

"Cái nào tốt?"

"Dung hợp "

"Vậy liền dung hợp!"

"Vâng!"

Hệ thống lập tức nói: "Bắt đầu ưu hóa tăng côn. . . ."

Nhất thời chỉ gặp tăng côn theo này Thiết Súc đồng thời phiêu khởi, ở giữa không trung chậm rãi lẫn nhau dung hợp, tiến tới Tiêu Vân mơ hồ nghe được Đinh Đinh rền thanh âm, nghe tới như là âm thanh thiên nhiên, tiến tới lại gặp hư ảnh Cự Mộc dài cái, Hàn Thiết thần uy, bên trong có Thần Tượng Thiên Chùy Địa Hòa, liệt liệt dài rền, Thối Hòa Linh Đàm, lại có xảo công sức lấy Đan Phù, liên miên giống như Phi Hồng, lại điều khắc Thần Thú, Dương Thiên rung động gào thét!

Như thế rất là một phen hùng vĩ... nhưng Thanh Y cùng thủ Các Lão người ra vào mấy lần, lại đều chưa phát hiện dị dạng, Tiêu Vân bắt đầu biết rõ cái này cảnh tượng chỉ có chính mình có thể nhìn thấy.

Dạng này như thế nửa ngày quá khứ, Tiêu Vân rốt cục nghe được 'Đinh đương' một tiếng êm tai kêu khẽ.

Hệ thống nhắc nhở nói: "Chúc mừng ngài thu hoạch được 'Vạn Linh chấn động ngục côn' .

Nói xong Tiêu Vân trước mặt liền xuất hiện một cây gậy

Cái này côn, trắng bạc cuộn cuộn, thú tuôn ra Ngân Sơn Long Tường huyết, Hắc Ngục nhiếp chấn động, Quỷ Ma gào thét tận Ly Uyên!

Trên đó lại thủy hỏa bát quái cao tích thổ, Kim Ngọc chỗ lập Thần Văn: Quý hiếm Hàn Thiết từ Thiên Trạo, Thần Chùy quý rèn thành linh căn, Bách Xuyên hợp thành ra cột chống trời, ngàn kiếp vạn kiếp Phật Từ thật. Lại nói một hàng bốn chữ chữ triện uy vũ: Vạn Linh chấn động ngục. Này chữ bên trên lại có Linh Cẩm Huyền Hạc ẩn hiện, cô ngọc Kỳ Hoa mê mộng. Bên trên bay Côn Bằng thét dài, dưới đi Cỏ Thú lân ngao! Xanh tiền chồng chất lục, hư thất tức giận, mây trắng phù kích, sông núi được ly!

"Lợi hại lợi hại!"

Bắt quá chỉ là thân gậy, nhưng trong này lại tạo hình một cái thể giới!

Tiêu Vân lập cảm giác phấn chấn, chỉ bề ngoài liền mạnh mẽ như vậy, này thuộc tính cũng hẳn là không kém!

Mở ra xem, Quả thật đúng là không sai, không phụ kỳ vọng!

Đồ vật: Vạn Linh chấn động ngực còn

Thuộc loại: Vũ khí

Đăng cấp: LV1(0 10)

Thuộc tính: Đối Âm Quỷ, tà mị, Yêu Ma thương tổn +95%, côn loại vũ kỹ thương tổn +93%, côn loại vũ kỹ tiêu hao -47%, côn loại vũ kỹ lĩnh ngộ +22%, Phật môn vũ kỹ thương tổn +20%, mê muội +45%, hôn mê +37%, đánh gãy +30%, bạo kích +30%

Nói rõ: Thanh Vân tạo thành chi chuyên chúc tăng còn, tiềm lực vô cùng, uy lực cự đại

"Thiện Tai Thiện Tai!"

"Khó khăn lắm Thần Khí!"

Tiêu Vân lập tức rung động, trong lòng chỉ kinh hãi trong nháy mắt khó mà miêu tả!

Có thể lại nháy mắt, hẳn lại thu hồi cái này tặng còn, trong đầu đảo mắt hiển hiện một cái điên cuồng kế hoạch!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Hệ thống diện mục thật sự

Vạn Linh chấn động ngực còn rất không tệ.

Khích lệ có thể so với Thần Khí đó là quá khen

Nhưng là đối Âm Quỷ, tà mị, Yêu Ma thương tổn +95%, côn loại vũ kỹ thương tổn +93%, cùng Phật môn vũ kỹ thương tổn +20% cái này tam điều thuộc tính, lại làm cho Tiêu Vân một gậy xuống dưới, đối với Âm Quỷ Tà Ma loại yêu thú thương tổn cao đến 208%!

Giảng lời nói thật, thật theo đã từng trò chơi so lời nói, cái này 208% tăng thêm không tính là gì.

Nhưng là hiện tại thể nhưng là Trung Châu, Trung Châu bên trên rất xem thêm giống như lợi hại vũ khí, thể nhưng là liên kết tính đều không có. Cho nên dạng này một thuyết, vậy cái này 208% thuộc tính tăng thêm liền Ngưu.

Càng chưa nói xong có mê muội +45%, hôn mê +37%, đánh gãy +30%, bạo kích +30% những này đặc thù thuộc tính tăng thêm

Cho nên tổng hợp, cái này cây gậy viễn siêu Tiêu Vân trước đây hi vọng, cảm tới nó, Tiêu Vân liền rút cuộc không thể phàn nàn vũ khí mình quá kém lý do.

Bắt quá cây gậy tuy tốt, nhưng Tiêu Vân nhìn thấy cây gậy về sau, hẳn sở được đến đồ vật, nhưng lại xa không phải một cây tặng còn chỗ có thể sánh được!

Chỉ là việc này, lại nói rất dài dòng!

Nhớ ngày đó, Tiêu Vân mới tới Thần Ma Giới thời điểm, chỉ là Thần Ma Giới một cái phổ phổ thông thông Tiêu gia thôn bên trong một cái phổ phổ thông thông hải đồng.

Không phải đàn độn, cũng không phải thiên tài, cũng là loại kia phổ phổ thông thông bình thường hải tử.

Tiêu Vân chính mình cũng nỗ lực qua, nhưng là võ học phương diện, Tiêu gia trang không có làm cho hắn mượn lực chỗ, hắn tu luyện Tiêu gia võ học, lại phát hiện mình cho dù ngày đêm không ngủ, này võ đạo thành tích cũng không thấy sáng chói, bất hảo bất phối, mãi mãi cũng ở giữa.

Cho nên Tiêu Vân liền lại đổi phương hướng, cũng là tập đồng.

Nhưng hắn cũng không phải cái gì đã gặp qua là không quên được thiên tài, kiếp trước Thi Từ Ca Phú, hắn cũng căn bản không thể nhớ bao nhiêu, trừ mấy cái thủ tất cả mọi người hội đọc, còn lại hắn cũng sẽ không.

Cho nên muốn dựa vào Văn Sao Công thành danh, đó cũng là si tâm vọng tưởng.

Vậy làm sao bây giờ? Từ bỏ?

Không phải.

Tốt xấu sống lại một đời, không thể như thế uất ức, không thể làm Văn Sao Công, vậy liền chính mình nỗ lực học Thần Ma Giới đồ, vật!

Là lấy Tiêu Vân liền bắt đầu thành thành thật thật, từng chút từng chút đọc sách, sau đó nhàn rỗi luyện chữ, bút lông chữ.

Cái này còn tốt, kiếp trước hắn liền ưa thích, cái này sinh luyện thêm, cũng coi là thuận buồm xuôi gió, còn có thể.

Về sau lại một phen nỗ lực, hắn Thư Pháp xem như vẫn được, Tiêu gia trang phụ cận một hai trăm bên trong, so với hắn Thư Pháp càng tăng lên người không có.

Cho nên hắn có thể ở phía sau tới gặp thủ Các Lão người thời điểm, liếc một chút liền có thể nhìn ra này chữ có vấn đề.

Nhưng cũng liền ngừng ở đây a.

Hệ thống mở ra trước đó, hắn cũng liền tại cái này thư pháp bên trên, có thể thoáng có chút theo người khác không giống nhau.

Còn lại, tất cả đều là chẳng khác gì so với người thường.

Lại khi đó Tiêu Vân cũng không thể cảm thấy mình hội có khả năng bao lớn, hắn liền rất lợi hại hiện thực, chỉ muốn có thể an an ổn ổn sống hết đời là được.

Sau đó ngay tại loại này ngày qua ngày bình thản bên trong, tích súc đầy đủ năng lượng hệ thống rốt cục xuất hiện, mới khiến cho Tiêu Vân kinh hỉ, âm thầm cảm động, nguyên lai mình còn có hi vọng.

Nhưng mặc dù là như thế, điều thấp Tiêu Vân cũng không có lộ ra cái gì theo bình thường không giống nhau địa phương.

Thậm chí mãi cho đến bái nhập Thanh Sơn Tự, Tiêu Vân đều thành thành thật thật, nghĩ đến chính mình tuy nhiên có hệ thống, nhưng cũng phải điều thấp, không thể? N sắt.

Tâm hắn đường chính mình liền theo hệ thống làm từng bước, Muộn Thanh phát đại tài, từng bước một đi qua qua chính là.

Cho nên hắn cũng là hệ thống có nhiệm vụ gì, hắn liền đi làm, có đề cử khu luyện cấp hắn liền đi đánh.

Khác hắn cũng không nghĩ nhiều.

Đương nhiên, bởi vì hệ thống này cùng hắn đã từng chơi qua trò chơi một dạng, cho nên hắn cũng không tránh khỏi sẽ nghĩ tới hắn đã từng trong trò chơi, quát tháo Phong Vân thời gian.

Có thể trò chơi dù sao chỉ là trò chơi, một cái Hư Nghi Du Hí mà thôi.

Tiêu Vân không phải loại kia đầu nóng lên, liền cảm thấy mình trong trò chơi lợi hại, vậy bây giờ khẳng định cũng lợi hại ngu ngốc.

Hắn biết rõ, trò chơi là trò chơi, nhân sinh là nhân sinh.

Cho nên ngay từ đầu, Tiêu Vân cũng không thể cảm thấy mình qua lại trò chơi kinh nghiệm có thể cho mình nhiều trợ giúp lớn.

Ý nghĩ thế này, tại hậu sơn Tháp Lâm thường có qua dao động.

Nhưng mãi cho đến Thanh Thạch Đáy Cốc, Tài hơi có chút cải biến.

Đó là bởi vì Thanh Thạch Đáy Cốc lần kia, hắn luôn cảm giác có người từ một nơi bí mật gần đó thăm dò hắn, ngay từ đầu bởi vì không biết là sư phụ hắn Không Ý, hắn liền cho rằng là bởi vì đối diện Quỷ Quái quá mạnh, dẫn đến hắn lúc ấy tinh thần căng cứng, đánh thời điểm liền không có suy nghĩ nhiều, chỉ một cái ý niệm trong đầu, cũng là đem hết toàn lực đem những này quái đều xử lý!

Bởi vậy cái kia lần cũng thả rất lợi hại mờ, đánh rất lợi hại tùy tâm sở dục.

Mà cái này đánh buông ra, Tiêu Vân Tái lần thứ nhất hết sức rõ ràng phát giác được không đúng, cái kia chính là lấy lúc ấy Hệ Thống Kỹ Năng thương tổn, không có khả năng có lớn như vậy uy lực!

Lại tiến tới Tiêu Vân liền phát hiện, mình bây giờ dùng, lại là kiếp trước trong trò chơi quen không có thể quen đi nữa kỹ xảo!

Phát hiện này, là thật làm cho hắn rất là giật mình

Trước đây hắn có thể chưa bao giờ từng nghĩ, kiếp trước này trong trò chơi kinh nghiệm, thế mà bây giờ có thể dùng!

Cũng chính là bởi vì cái này một cái Thiên đại phát hiện, cũng Tái lập tức liền để Tiêu Vân trong lòng này nguyên bản tung bay tâm, vững vàng xuống tới.

Đặc biệt là về sau lại nhiều lần chiến đấu, Tiêu Vân lòng tin là càng ngày Việt đủ, càng ngày Việt đủ, mãi cho đến trước đó Minh Vương đường Từ Đẩu, Tiêu Vân là rốt cục hoàn toàn xác định, kiếp trước chiến đấu kinh nghiệm, thật thông hành hiện giới!

Đây cũng chính là chẳng khác gì là thuyết tại phương diện chiến đấu, hắn hẳn là không thua bất luận kẻ nào!

Cái này gọi chiến đấu tự tin.

Gần như vô địch chiến đấu tự tin!

Chỉ là thành cũng chết mà bại cũng chết, từ Minh Vương đường đi ra Tiêu Vân tại xác định chính mình siêu cấp Cường đại chiến đấu kinh nghiệm về sau, còn tiến một bước cố định chính mình tư duy: Trò chơi tư duy.

Từ Minh Vương đường đi ra, Tiêu Vân đầu tiên nghĩ đến cũng là lấy hắn chiến đấu kinh nghiệm làm cường lực thủ đoạn, sau đó nhanh chóng Hoàn Thành hệ thống nhiệm vụ, lại từng bước thăng cấp, để cho mình an an ổn ổn phát dục!

Loại ý nghĩ này, cũng là tiêu chuẩn trò chơi tư duy, tức đi theo hệ thống đi, hệ thống tuyên bố nhiệm vụ gì, hắn liền đi làm cái gì nhiệm vụ, hệ thống cho cái gì vị trí luyện cấp, hắn liền đi cái gì vị trí luyện cấp!

Loại này tư duy, nếu là hệ thống Bất Canh Tân còn tốt.

Nhưng vấn đề là, hệ thống đổi mới!

Mà đổi mới về sau hệ thống, đã hoàn toàn ném đi trước đó đủ loại hạn chế, từ đó trả vốn trở lại như cũ, lộ ra hệ thống chân thực bộ dáng: Tức một cái thuần túy phụ trợ hệ thống!

Hệ thống không phải trò chơi gì hệ thống.... nó chỉ là vì để Tiêu Vân dễ hiểu, từ đó mượn dùng nội dung trò chơi, nhưng trên thực tế, nó chỉ là một cái có thể hấp thu nhân quả năng lượng siêu cấp công cụ phụ trợ!

Có thể điểm ấy Tiêu Vân trước tiên chưa kịp phản ứng, hắn còn tưởng rằng hệ thống là du hí hệ thống, cho nên hắn còn theo hệ thống muốn vị trí luyện cấp, muốn nhiệm vụ.

Lại hoàn toàn không có xem nhẹ, hắn hiện tại kỳ thực hoàn toàn không cần lại đi tìm vị trí luyện cấp, bởi vì khắp nơi đều là vị trí luyện cấp.

Hắn hiện tại cũng không cần thiết qua tìm nhiệm vụ, bởi vì hắn làm bất cứ chuyện gì đều là nhiệm vụ!

Điểm ấy Tiêu Vân trước tiên Tiêu Vân còn không có nghĩ thấu.

Thẳng đến trước đó hệ thống nhắc nhở 'Hoàn Thành sự kiện sợ quá chạy mất Cảnh Minh tiên sinh', theo trực tiếp đem Vạn Linh bổng cho chú tạo đi ra, mới khiến cho Tiêu Vân rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, chính mình trước đó có vẻ như ngu ngốc!

"Đã hệ thống là lợi dụng nhân quả năng lượng "

"Đã sự tình gì đều có thể sinh ra nhân quả năng lượng "

"Vậy ta làm gì lại đi tìm cái gì vị trí luyện cấp, làm gì qua tìm nhiệm vụ gì!"

"Ta chỉ cần muốn đi tận lực chế tạo Đại Nhân Quả ba động, từ đó thu hoạch được lượng lớn nhân quả năng lượng không là được!"

Cũng cảm giác là một cổ run rẩy từ lòng bàn chân bay thẳng Thiên Linh, 'Bành' một tiếng ầm vang nổ tung, nổ Tiêu Vân trong đầu sở hữu Hồn Hồn Độn Độn trong nháy mắt hóa thành Thanh Linh, một đường Tuệ Quang su su su bay thẳng Đẩu Ngưu, Tiêu Vân trong nháy mắt liền nhớ lại không biết bao nhiêu có thể quấy nhân quả sự tình!

Tỉ như, xây cái siêu cấp Hoàng Triều, hoặc là thế lực bá chủ tông môn, hoặc là lại thống nhất Trung Châu cái gì cái gì. . .

Có vẻ như những này đều có thể sinh ra lượng lớn năng lượng a?

"Ha ha ha!"

Trong chùa miếu, Tiêu Vân bỗng nhiên liền không nhịn được phóng sinh cười ha hả, cười thủ hộ lâu các lão nhân thẳng thoải mái, cười Thanh Y nhịn không được cũng đi theo cười, cười đằng sau này Phật Đà giống cũng cong lên khóe miệng!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Gây sự tình

Xây Hoàng Triều xây tông môn đó là nói đùa, Tiêu Vân bây giờ còn chưa có nghĩ xa như vậy.

Nhưng là không xây cất những này không quan hệ, mấu chốt là Tiêu Vân đã biết rõ đường về sau nên làm như thế nào.

Ngắm lại, đem Thanh Y kêu đến

"Tiểu Trương Lão?"

Thanh Y tới, hơi hơi nghi hoặc: "Chuyện gì?"

"Thanh Y "

Tiêu Vân trực tiếp hỏi nàng: "Cái này chùa miếu toàn bộ đều sửa chữa tốt, cần cần bao nhiêu thời gian?"

"Đại khái nửa tháng khoảng chừng "

"Nửa tháng. . ."

Tiêu Vân gật gật đầu.

Y theo hệ thống thuyết pháp, cái kia chính là nửa tháng sau, chính mình liền có thể vào sổ một nhóm lớn kinh nghiệm, danh vọng loại hình.

Dù sao một cái chùa miếu, hẳn là không ít.

Bất quá đó là hơn nửa tháng về sau đến sự tình.

Có thể nửa tháng này Donay, cũng không thể nhàn rồi.

Như là trước kia, Tiêu Vân chỉ định là ra ngoài Sát Yêu thăng cấp, nhưng bây giờ Tiêu Vân ngắm lại, nhưng lại đem Phù Đồ kêu đến: "Cái kia Liễu gia sự tình, điều tra rõ ràng không có?"

"Còn không có!"

Phù Đồ vừa mới đang tra, mới biết đường cái đại khái: "Đại khái là biết rõ nói, cái này chủ nhà họ Liễu Liễu Phong Lâm là cái người làm ăn, nguyên bản ý vào là kia là cái gì Tả Kiều Vệ Đại Tướng Quân, đem sinh ý làm Hồng Hỏa Hỏa Hỏa "

"Nhưng về sau không biết đường sao, mà đặc tội cái kia Đại Tướng Quân, cho nên Đại Tướng Quân cũng làm người ta chuyên môn đến hồng hán Liễu gia sinh ý, này Thập Lý sườn núi Hồ Yêu liền chủ yếu là đoạn hán Liễu gia chạy Thương Lộ tử, về phần còn lại đi ngang qua thương nhân, chỉ là bị liên lụy mà thôi "

Nói xong lại ngừng lại, lại nói: "Đại khái chính là cái này bộ dáng, cụ thể, Tiểu Thần đến lại tra một chút!"

"Ừm, được!"

Tiêu Vân cũng gật gật đầu: "Người chậm rãi tra, tra rõ ràng lại đem tình huống cụ thể cho ta!"

"Được!"

Phù Đồ trước gật đầu.

Sau đó lại nghi hoặc nói: "Tiểu Trương Lão, ngài là muốn triệt để nhúng tay việc này sao?"

"Ngược lại cũng không phải!"

Tiêu Vân khoát khoát tay: "Chủ yếu là ta cảm thấy, chúng ta như là đã sợ quá chạy mất cái kia Cảnh Minh tiên sinh, vậy chúng ta còn muốn không đếm xỉa đến, chỉ sợ cũng khó, là bằng vào ta trước sớm chuẩn bị sẵn sàng, để phòng đến lúc đó trở tay không kịp!"

Nếu như là trước đó, Tiêu Vân tuyệt đối là ôm nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tâm tính đi xử lý chuyện này, nhưng bây giờ, Tiêu Vân. . . Không thể thuyết ước gì bọn họ loạn đứng lên, nhưng hẳn tâm tính theo trước đây muốn so lại biến đổi, nếu như kia cái gì tướng quân người thật lại tới, Tiêu Vân tuyệt sẽ không để bọn hắn dễ dàng liền có thể trở về!

Sau đó nói xong cái này, Tiêu Vân lại hỏi: "Đối còn có, Phù Đồ, trong thành này các nơi bố trí, các cái địa phương đều cất giấu cái gì, ngươi rõ ràng hay không?"

Phù Đồ cái này nghe xong liền sững sờ, Tiểu Trương Lão cái này có ý tứ gì, thiếu tiền?

"Tiểu Trương Lão, ngươi thiếu tiền?"

"Không thiếu!"

Tiêu Vân không cần bao nhiêu Tiền, lấy thêm đến cũng vô dụng

"Ngươi liền thuyết, ngươi biết rõ đường không biết, là được!"

"Tự nhiên biết rõ đường!"

Phù Đồ gật đầu: "Nội thành ngoài thành, đều có cái gì, đều toàn rõ ràng!"

"Ngô. . ."

Tiêu Vân gật đầu, lại cười: "Này có cái gì chôn ở nơi nào, thả thời gian rất lâu bảo tàng loại hình?"

"Có!"

Phù Đồ gật đầu, nói: "Đồng Đô ngàn năm, vẫn luôn là Đại Thành, lại bởi vì bên cạnh cũng là Thương Lăng bờ sông, mà Thương Lăng bờ sông thường xuyên tràn lan, là lấy Đồng Đô phía dưới có thể nói là chôn lấy sáu bảy tòa cổ thành, bảo bối nhiều, không thể đếm hết!"

"Ồ?"

Phù Đồ cái này thuyết liền một mực luôn cảm giác mình không thiếu tiền Tiêu Vân cũng vì đó giật mình trong lòng: "Nhiều như vậy bảo bối?"

"Đối với ngài mà nói, làm cho ngài coi trọng Chân Bảo bối không nhiều, nhưng là đối với đồng dạng phổ phùng người, võ lâm hào khách, này bảo bối coi như không ít!"

"Rất tốt, rất tốt!"

Tiêu Vân nghe vậy càng hài lòng, muốn cũng là loại tình huống này!

Tâm hắn nói, cái này dưới mắt kia cái gì tướng quân còn chưa tới, Liễu gia sự tình cũng không thể làm rõ,

Chùa miếu cũng không có xây xong.

Cho nên mấy ngày nay, cũng không thể không có việc gì?

Đã như vậy, cũng không bằng chơi một chút trò chơi nhỏ!

Rất nhanh

Khói liễu thổi qua, thời gian qua nhanh, một ngày thời gian chớp mắt.

Ban đêm

Đỉnh đầu mây che trăng sáng, vung xuống nhân gian một mảnh che lấp.

Đông Đô Nam Thành sông bạc bên ngoài

"Bành!"

Bành một tiếng một người bị ném ra, người phía sau hùng hùng hổ hổ: "Không có tiền lại không nguyên ý bán lão bà, ngươi còn cuộc cái rắm cuộc! Cút ngay cho ta!"

Người phía sau hùng hùng hổ hổ rời đi, góc tối bên trong một bóng người xông tới: "Hắc hắc, huynh đệ, cái này sông bạc mắt chó coi thường người khác! Không phải liền là không có tiền sao! Lão Ca Ca ta có là! Huynh đệ, thế nào, lão ca ta cho ngươi điểm, ngươi lại đi giết hán cái người ngã ngựa đồ, thắng bọn họ cái long trời lở đất!"

"Không. . . Không cần "

Mặt đất đứng lên, lại sau này bên cạnh bên cạnh, rời xa người tới, biết rõ đường người đến này là hắc đạo cho vay nặng lãi Hung Đồ, so sông bạc kia còn có thể ác.

Mà hán tuy nhiên rất lợi hại muốn trở về đem tiền vốn thắng trở về, nhưng cái này lãi mẹ đẻ lãi con Vay nặng lãi, hán vẫn là rất rõ ràng, cái này là không thể dính!

"Ta. . . Không thiếu tiền "

"Thảo! Phế vật rác rưởi! Điểm ấy chìm lá gan đều không có, còn dám cuộc, cuộc mẹ ngươi a!"

". . ."

Đứng lên người run rẩy, cũng không nói chuyện, cúi đầu đi lên phía trước, trong nội tâm hoàn toàn u ám

Trong nhà mẹ già bệnh nặng, vợ con bần thê, hán cảm ra khỏi nhà mặt mượn tới mấy lượng bạc, vốn định tới này sông bạc thử thời vận, thắng với tiền thuốc, có thể nào biết thế mà một đêm thua sạch sành sanh!

"Ai!"

Một đường đòi phế, lão đảo.

"Ai u!"

"Xin lỗi xin lỗi!"

Phát giác được chính mình đụng người, người này gấp vội vờn tay đỡ lấy, vội vàng xin lỗi: "Trời tối thấy không rõ đường, trời tối thấy không rõ đường! Ngươi. . . Ngươi, không có sao chứ!"

"Ai u ai u!"

Bị đụng người gầy cao gầy cao, hơi hơi lưng còng, hất lên cái ma túy Bó, tăng thêm đêm đen, cũng thấy không rõ mặt.

Bất quá nghe thanh âm này Thương Lão, nhưng hán là một cái lão già.

"Lão Trượng, ngươi. . . Ngươi. . . Không có sao chứ?"

Trong nội tâm nơm nớp lo sợ, sợ thuyết có việc, lôi kéo hán qua Y Quán.

Nhưng cũng còn tốt, lão đầu nhi kia không có muốn lừa bịp người ý tứ.

"Ai u,... người già, không còn dùng được a, bị một người đụng va chạm thế mà xương cốt đều kém chút tan ra thành từng mảnh!"

"Xin lỗi xin lỗi!"

Lại vội vàng xin lỗi.

Còn tốt lão đầu nhi kia cũng không trách tội: "Không có việc gì không có việc gì, tiểu hỏa tử. . . A?"

Người này liền nghe lão nhân này bỗng nhiên một tiếng kinh nghi.

Hán liền trong lòng căng thẳng: "Lão Trượng, làm sao. . . Làm sao!"

"Kỳ quái kỳ quái!"

Lão già kia thanh âm nghe là phi thường kỳ quái: "Ngươi cái này hậu sinh, tướng mạo cổ quái như vậy?"

"Tướng mạo?"

Nghe xong lời này, người này Tài biết mình đụng vào lại là một cái Thầy Bói.

Nhất thời trong nội tâm buông lỏng, hẳn là Người đọc sách, không tin quỷ thần, cũng không tin Tướng Thuật.

"Lão Trượng, ngươi nếu là không có việc gì, này tiểu sinh liền đi trước!"

Thầy là cái Thầy Bói, hẳn liền không thể gánh nặng trong lòng, cũng không muốn lại để ý tới.

Nói một tiếng, liền chuẩn bị đi.

Kết quả vừa mới chuyển thân thể, phía sau này Thầy Bói liền nói: "Hậu sinh khoan đã!"

Hậu sinh liền nhú nhú mày: "Ngươi, còn có chuyện gì?"

Thầy Bói nghe vậy liền hỏi: "Hậu sinh, ngươi có thể tin mệnh?"

Hắn liền chau mày: "Không tin!"

"Không tin?"

Thầy Bói hỏi lại: "Ngươi không tin, vì sao còn muốn đi sòng bạc đụng vận khí đó?"

Người này nghe vậy trì trệ, chốc lát nữa Tài ấp úng nhàu nhàu: "Cái này. . . Cái này. . . Không giống nhau, không giống nhau!"

"Ha ha ha!"

Thầy Bói cũng không nhiều truy vấn, chậm rãi, liền cười nói: "Hậu sinh, ngươi ta có thể gặp nhau cũng là hữu duyên, dạng này, ta liền miễn phí cho ngươi tính toán nhất mệnh, tính toán đúng, ngươi ngày sau lại tìm ta toán mệnh, liền trả cho ta mấy cái đồng đồng bạc, tính toán không đúng, ngươi liền tạm thời coi như bởi một cái lão đầu nhi trò chuyện, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Trong rương tài bảo

Người này nghe xong miễn phí liền tâm động một cái, tâm đạo chính mình tuy nhiên không tin, nhưng là cũng thắng lão nhân thường thuyết nhất Mệnh nhị Vận tam Phong Thủy, chính mình kỳ thực cũng tò mò, cái này đoán mệnh đến cùng là cái tình huống như thế nào.

Lại thuyết, cái này lại không muốn Tiền, này sẽ không ngại để hắn tính toán, vạn nhất thật tính ra cái gì đến, chính mình cũng là kiểm lời!

Nghĩ đến đây hắn liền gật gật đầu: "Tốt! Vậy coi như đi, muốn hay không xem tướng tay, hoặc là cho ngươi ta ngày sinh tháng đẻ?"

Đây đều là những cái kia toán mệnh dùng phương pháp cũ, hắn cũng còn tính toán rõ ràng.

Chỉ là cái này hắn nói xong, này Thầy Bói lại cười đường không cần: "Xem tướng tay, muốn ngày sinh tháng đẻ người đều là dung Tài, lão hủ đi ngang qua Âm Dương Lưỡng Giới, không cần loại kia đường nhỏ!"

Hắn nghe xong, trong lòng không khỏi buồn cười, ám đạo cái này đoán mệnh cũng thực biết thôi, ngươi nếu là thật có này đi ngang qua Âm Dương Lưỡng Giới bản sự, cần gì phải khi cái này khổ cấp cấp Thầy Bói?

Ngay sau đó liền càng thấy lão đầu nhi này không thể tin.

Thật không nghĩ đến, ý niệm này còn không có rồi, lão nhân này nói chuyện liền để hắn giật mình: "Ta hỏi ngươi, ngươi thế nhưng là gọi lục Thăng Văn hay không?"

Lục Thắng Văn lúc này liền hơi kinh hãi: "Chính là tiểu sinh!"

"Nhà ngươi có hai huynh nhất tỷ đúng không?"

Lục Thắng Văn lập tức lại giật mình: "Không tệ!"

Người khác chỉ biết đường hần có một người ca ca một người tỷ tỷ, nhưng có rất ít người biết rõ nói, hần kỳ thực còn có một cái nhị ca, chỉ là nhị ca bạc mệnh tả lốt chết yếu, là lấy hiện tại chỉ còn ba người bọn họ.

Sau đó cùng liền nghe cái này Thầy Bói lại nói: "Nhưng là ngươi nhị ca chết yếu "

"Ai u!"

Lục Thắng Văn lần này giật mình: "Ngươi ngươi ngươi. . . Ngươi là người hay quý!"

"Đương nhiên là người!"

Thầy Bói cười to: "Lão hủ tính Thiên tính toán, biết rõ đường điểm ấy tính là gì!"

Hần nói, liền lại nói: "Ngươi mười sáu tuổi cưới vợ, mười tám tuổi có nhi tử, hai mươi tuổi lão phụ qua đời, mà bây giờ ngươi 22 tuổi, trong nhà năm ngoái thêm Tân Đình, có thể lại đi Tân hôn!"

"Càng đáng thương năm nay mẹ ngươi lại bệnh nặng, ngươi mượn lượt người thân bạn bè tiền tài, nhưng là mẹ già chỉ bệnh như cũ khó tốt, bắt đắ dĩ dĩ chỉ có thể xuất ra còn thừa gia tài muốn đi sông bạc kia cuộc cái vận khí, đôi lấy đại tài tiếp tục vì mẹ chữa bệnh, kết quả đầy bàn đều thua, lại không muốn bán vợ bán tử, liền bị người ném ra, gặp lại gian nhân cho vay tiền, ngươi lại không muốn mượn, Hồn Hồn Độn Độn, mãi cho đến đụng vào ta, đúng không?"

"Cái này. . . Cái này. . . .!"

Lục Thắng Văn cứng họng!

Hần thật là mười sáu tuổi cưới vợ, mười tám tuổi có nhi tử, hai mươi tuổi phụ thân qua đời, 21 tuổi tiểu nhi tử xuất sinh, nhưng con trai trưởng nhưng lại ốm chết!

Từ đó mẹ già liền buồn bực, thẳng đến năm nay mẹ già đột nhiên phát bệnh một bệnh không tầm thường!

Tiếp lấy cũng đúng như cái này tiên sinh nói, hần cho mẫu thân chữa bệnh, nhanh tiêu hết Tiền cũng không chữa khỏi!

Mất thấy Tiền lại không, chung quanh Thân Hữu cũng đã mượn lượt, hần không có cách, bắt đắ dĩ dĩ chỉ có thể đến sông bạc, muốn thẳng lại thua sạch, lại bị người ném ra, thẳng đến gặp được cái này tiên sinh!

Không kém chút nào!

Lục Thắng Văn nhất thời rất kinh hãi, trong lòng thùng thùng trực nhảy!

Trên đời này quả có như thế Thần Nhân hô?

Phúc chí tâm linh, vội vàng hai đầu gối vừa quỳ: "Tiên sinh dạy ta!"

"Ấy! Quá khách khí!"

Lục Thắng Văn vừa quỳ, lại phảng phất giống như bị một cái đại thủ nâng, quỳ không đi xuống, mới biết đường đây là thật gặp được cao nhân, nhất thời càng thêm cung kính, càng nhìn không được rơi lệ: "Cầu tiên sinh dạy ta!"

"Tiểu sinh thuở nhỏ cần cù chăm chỉ, cầu học hỏi, hiếu kính Tôn Trưởng, hòa thuận quê nhà, từ chưa bao giờ làm thương Thiên hại Lý sự tình! Nhưng vì sao để tiểu sinh nghèo hèn như vậy, lại liền tiếp đau mất thân nhân! Cầu tiên sinh dạy ta!"

"Hậu sinh đừng vội! Ngươi lại đứng để nói chuyện!"

Này tiên sinh đỡ lấy hần: "Ta trước đây đã thuyết, ngươi ta hữu duyên, đã có duyên, ta đương nhiên sẽ không bỏ mặc!"

Giải thích hơi ngừng lại, lại nói: "Lại ta vừa mới nói ngươi, ngươi này tướng mạo cổ quái, ngươi có biết đạo cổ quái ở nơi nào!"

Lục Thắng Văn tự nhiên không biết, chỉ chỉ cung cung kính kính: "Cầu tiên sinh cáo tri!"

Này âm thanh báo trước cũng không làm trò bí hiểm,

Trực tiếp nói: "Ta nhìn ngươi này tướng mạo, có thể nói là phân biệt rõ ràng, một là từ tối nay đi vào Tà Đạo, thẳng đến cửa nát nhà tan, ngươi bị chặt

thành thịt vụn!"

Lục Thắng Văn nghe xong lập tức liền trong lòng căng thẳng!

Ngăn không được liền nghĩ đến, sau này mình lại bởi vì không có tiền vì mẹ già chữa bệnh, chỉ có thể lại đi vay tiền, nhưng mượn xong không đến Tiền, chỉ có thể qua mượn Vay nặng lãi, đến sau cùng lại bởi vì không trả nổi Vay nặng lãi, lâm vào vạ kiếp bất phục!

Trong lúc nhất thời chính mình lâm vào chính mình trong lúc miên man suy nghĩ, không chịu được đầu đầy mồ hôi, tranh thủ thời gian bay sượt, hỏi lại: "Đây tiền sinh, hai là cái gì?"

"Cái này hai à. . ." Đây tiền sinh liếc hắt một cái, tiếp tục lại nói: "Tự nhiên là cơ duyên xảo hợp, đến thiên chi quynh, đến một chút tiền tài, cứu tốt mẹ già, chính người cũng cần thủ phép tắc, từ đó cả một đời an an ổn ổn!"

"Cơ duyên xảo hợp? Đến tiền tài? Cứu tốt mẫu thân của ta?"

Lục Thắng Văn nghe được lại trong lòng thùng thùng trực nhảy, nhưng lần này lại là mừng rỡ.

Hắn cũng không ngốc, vội vàng liền lại bái: "Tiên sinh chi giáo! Tiên sinh chi giáo!"

"Không cần đa lễ! Không cần đa lễ!"

Này tiền sinh vậy liền nói: "Đây A Đồ Vật, ta đưa người một lời: 'Đường ẩm ướt chân trượt, té ngã bò lên, từ trong nước đến, từ mộc bên trong lấy' !"

Nói xong ngừng một lát, lại nói: "Về phần cứu chữa mẫu thân người, ta lại tiễn một liên: Đông Đô mặt trời lặn, rõ ràng tại thể!"

Giải thích, này Thầy Bói liền lại cười một tiếng, nói: "Tốt, người ta duyên phận đã, cáo từ cáo từ!"

Nói lục Thắng Văn chỉ thấy này tiền sinh khoát khoát tay, quay người đi.

"Tiên sinh! Tiên sinh!"

Lục Thắng Văn thấy thế còn muốn đuổi theo qua hỏi lại, có thể nào biết hắn truy tiến một bước, này tiền sinh liền xa hai bước, hắn truy vào hai bước, này tiền sinh liền xa bốn bước, còn muốn truy, này tiền sinh trực tiếp đột nhiên biến mất không thấy gì nữa!

Lục Thắng Văn lập tức lại giật mình!

Coi là Quỷ Thần!

Trong lòng nhất thời hơi hơi bối rối, nhìn hai bên một chút, nhưng cảm giác chung quanh nơi này hình bóng sai sai, phía sau lưng phát lạnh!

Bận bịu chăm chú y phục, đường cũ hướng nhà đi.

Đông Đô đại suối tiểu Hà không ít, vượt thành mặc ngõ hẻm

Lục Thắng Văn trên đường về nhà liền lại một dòng sông nhỏ, sông kia không bao quát, nước không sâu, nhưng là có chút trơn ướt, bình thường không cần thận liền sẽ ngã sắp xuống.

Giờ phút này lục Thắng Văn trong lòng kinh hoàng, bước chân càng nhanh, vừa tới bờ sông, dưới chân liền trượt đi: "Ai nha "

'Phù phù' ngã vào trong sông

Cuối mùa thu nước lạnh, nhất thời đẩy người khí lạnh

Lục Thắng Văn luống cuống tay chân, trong nước sờ loạn, muốn tranh thủ thời gian bò lên.

Có thể lung tung sờ lấy, hắn đột nhiên sờ đến một cái vuông vức sừng, cần tay hắn tê rần.

Nhưng lục Thắng Văn cũng không nhiều chú ý, chỉ muốn tranh thủ thời gian đứng lên, từ trong sông lên bờ.

"Xúi quẩy xúi quẩy!"

Sau khi lên bờ, lục Thắng Văn vừa tức, áo đạo không may, lại vội vàng hướng nhà đi.

Dạng này đi thẳng đến nửa đường, mắt thấy phía trước gia môn đã gần đến, đều mơ hồ nghe được mẹ già tiếng ho khan, lục Thắng Văn chợt toàn thân lại một cái giật mình.

Liền nghe đến này bên tai mơ hồ giống như có người tại niệm: Đường ẩm ướt chân trượt, té ngã bò lên, từ trong nước đến, từ mộc bên trong lấy. . . Đường ẩm ướt chân trượt, té ngã bò lên, từ trong nước đến, từ mộc bên trong lấy. . .

Lần này, lục Thắng Văn liền lại giật mình, đi theo lập tức liền nghĩ đến vừa mới trong nước cần tay này cái vật kiện!

"Chẳng lẽ. . . ."

"Đường ẩm ướt chân trượt. . . . Té ngã bò lên. . . . Từ trong nước. . . Từ mộc bên trong lấy. . ."

"Đường ẩm ướt chân trượt. . . ."

"Từ trong nước đến,... từ mộc bên trong lấy. . ."

Lục Thắng Văn trong lòng nghĩ đến cái gì, đập bịch bịch, nhưng lại một cổ không khỏi cuồng hỉ!

Ngẩng đầu nhìn lên gia môn, hần cần rằng một cái quay đầu lại hướng sông kia bên trong chạy!

Đại không một chuyển tay không!

Nhưng nếu là thật. . . . !

Chạy qua qua về sau, phù phù nhảy đi xuống, hai tay song song qua trong nước Tầm, trong miệng còn không ngừng niệm: Từ trong nước đến, từ mộc bên trong lấy. . . Từ trong nước đến, từ mộc bên trong lấy. . . . Từ trong nước: "Tìm tới!"

Trong nháy mắt lục Thắng Văn đại hỉ, dùng cả tay chân, dọc theo này vuông vức sừng dùng sức dưới đào!

Gần nửa canh giờ công phu, 'Phản phật' một tiếng, lục Thắng Văn ôm ra một cái trọng hai ba mươi cân rương gỗ!

Đi theo không nói một lời, bay một dạng hướng trong nhà chạy!

"Liên nhi Liên nhi, mở cửa nhanh mở cửa nhanh!"

Trong nội viện thê tử nghe được trượng phu thanh âm không đúng, vội vàng đi ra mở cửa: "Thắng Văn, làm sao!"

Lục Thắng Văn cũng không nói chuyện, quay người lại giữ cửa đóng lại chết!

Sau đó vội vội vàng vàng chạy đến chính mình trong phòng, đem cái rương hương trên mặt bàn 'Bành' vừa để xuống, nước sông loạn lưu.

Thê tử Liên nhi đại trẻ con: "Thắng Văn, người đây là đâu đến!"

"Trong sông đào!"

Lục Thắng Văn thuận miệng về thê tử một tiếng, quay người tìm về đến trong nhà mặt cái búa, 'Loảng xoảng' hai tiếng đem này trên cái rương khóa sắt đập nát, lại đưa tay 'Ba' một chút vén mở rương!

Cả phòng Kim chói!

"Ông trời!"

Lục Thắng Văn nghẹn họng nhìn trần trời!

Này một cái rương Kim Nguyên Bảo hàng chính chính tề tề, trọn vẹn hai ba mươi cân chi cự!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Từ Bi Chú

"Hồi. . ."

Sáng sớm sương bạch, triều dương rực rỡ

Phật Đà ngoài miếu mặt, một người nam tử cung kính hướng phía trong viện xem xét chùa miếu tu kiến tình huống Thanh Y hành lễ: "Hỏi vị cô nương này, nơi này chính là Phật Đà miếu?"

Thanh Y nghe vậy quay người xem hấn, hơi kỳ quái: "Không tệ, ngươi là người phương nào?"

Người kia nam tử canh đồng áo một chút, lại vội vàng cúi đầu xuống: "Tại hạ lục Thắng Văn, muốn tìm gặp Bản Tự Phương Trượng, hỏi cô nương có biết Phương Trượng tại hay không?"

"Cầu kiến Phương Trượng?"

Thanh Y nhin không được cười lên một tiếng: "Không có ý tứ, Bản Tự không có Phương Trượng!"

"Ừm?"

Lục Thắng Văn nghe sững sờ, không có Phương Trượng?

Mi đầu liền nhăn lại đến,

Tâm đạo tối hôm qua này tiên sinh thuyết 'Đông Đô mặt trời lặn, rõ ràng tại thế' .

Phân tích một chút, cũng là Đông Đô phía tây, có rõ ràng tại, có thể cứu ta mẫu thân.

Mà Đông Đô phía tây, cũng chính là chỉ có cái này một tòa Phật Đà miếu, làm sao lại không có Phương Trượng?

"Này tiên sinh chắc chắn sẽ không sai "

"Không phải là ta phân tích không đúng?"

Lục Thắng Văn trong lòng vừa cẩn thận suy nghĩ, muốn nhìn một chút có phải hay không còn có khả năng đến giải khai cái này cự kệ ngữ.

Có thể nghĩ tới nghĩ lui, tâm hấn thuyết cái này Đông Đô khẳng định là chỉ Biện Lương thành, toàn Đại Tùy cũng liền cái này một cái Đông Đô, không thể nào là nơi khác.

Mà 'Mặt trời lặn ', ngược lại là có mấy loại có thể giải thích.

Nhưng dưới mắt mà nói, có khả năng nhất cũng chính là thuyết 'Mặt trời lặn phương hướng ', cái kia chính là phía tây.

Hướng chỉ nếu là 'Phật ', đó phải là tại trong miếu, mà Đông Đô phương viên hai mươi dặm, cũng chỉ có thành Đông đô bên trong Tây Thành có một tòa Phật Đà miếu.

Cho nên này tiên sinh thuyết 'Đông Đô mặt trời lặn, rõ ràng tại thế ', hấn là chỉ cái này Phật Đà trong miếu Lão Phương Trượng loại hình.

Là lấy từ kệ ngữ bên trên, lục Thắng Văn phân tích ra được, cái này Phật Đà miếu hấn là rõ ràng ở chỗ đó.

Chỉ là phân tích ra được về phân tích ra được, có thể lục Thắng Văn dù sao cũng là người Đông đô, hấn tự nhiên cũng biết đường cái này Phật Đà miếu đã vứt bỏ thật lâu, căn bản là không có người, cho nên từ đâu tới cái gì rõ ràng?

Bởi vậy từ trong nhà ra trước khi đến, lục Thắng Văn cũng âm thầm nghi hoặc.

Nhưng là mình trước đó cầm tới này tràn đầy Kim Nguyên Bảo, lại làm cho lục Thắng Văn cứ việc trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn là sáng sớm liền đến cái này Phật Đà miếu, lúc đến đợi còn tâm thần bất định, sợ không ai công đã trăng.

Kết quả chờ đến, còn chưa đi đến, xa xa liền thấy cái này Phật Đà miếu thế mà đang bị sửa chữa lại!

Ngay sau đó lục Thắng Văn liền tin tâm tăng nhiều, ám đạo quả thật không sai, chính là chỗ này!

Không phải vậy làm sao lại vứt bỏ không biết bao nhiêu năm Phật Đà miếu thế mà còn biết bị sửa chữa lại, đây nhất định là Phật Tổ giá lâm a!

Kết quả nào biết các loại đi vào, mới nhìn đến cái này trong chùa miếu lại có một nữ tử.

Bởi vì cái gọi là phi lễ chó nhìn, hấn là Người đọc sách, vẫn là loại kia trung thực Người đọc sách, cũng không tiện ngẩng đầu nhìn, chỉ cúi đầu thuyết cầu kiến Phương Trượng.

Kết quả không nghĩ tới nữ tử này thế mà nói không có Phương Trượng.

"Làm sao lại như vậy?"

"Hắn là Hữu Tài là!"

Lục Thắng Văn lại cảm giác nói thầm, muốn dưới, sẽ hỏi tiếp: "Cái kia có a có ở chỗ này đặt chân Thiền Sư?"

"Thiền Sư?"

Thanh Y cười một cái: "Nếu như ngươi cảm thấy một cái Tiểu Phật đồng xem như Thiền Sư lời nói, nơi này ngược lại là có một cái!"

"Tiểu Phật đồng?"

Lục Thắng Văn càng nói thầm, tiểu hài tử đương nhiên sẽ không là cái gì Thiền Sư.

Ngay sau đó liền lắc đầu, lại nghi hoặc hỏi: "Cô nương, nơi đây không còn ai khác sao?"

Thanh Y nghe vậy lại cười: "Tiếng người, cũng cũng chỉ có một Tiểu Phật đồng!"

Xác thực, nàng theo thủ Các Lão người cũng không thể xem như người.

Bất quá ý tứ này Lục Thắng Văn không có nghe được.

Nhưng bên trong Tiểu Vân nghe được.

Trực tiếp đi tới, canh đồng áo liếc một chút, cười nàng: "Thanh Y, nguyên lai trong mắt ngươi, ta chỉ là một cái Tiểu Phật đồng!"

"Tiểu Trương Lão" Thanh Y liền cười: "Ngài vốn là không lớn!"

"Ngươi a!"

Trước kia Thanh Y đối Tiểu Vân là cung cung kính kính,

Nhưng bây giờ quen thuộc, nàng biết rõ đường Tiểu Vân tính tình ôn hòa, đối nàng rất tốt, nàng liền không có câu thúc.

Tiểu Vân cũng không giận, cười chỉ chỉ nàng, sau đó Tài lại quay người hợp thành chữ thập hỏi này Lục Thắng Văn: "Vị thí chủ này, hỏi ngài tới vì chuyện gì?"

"A!"

Lục Thắng Văn liền bận bịu cũng hợp thành chữ thập đáp lễ: "Tiểu sư phụ, tại hạ Lục Thắng Văn, chính là bản địa nhân sĩ, muốn cầu kiến Tôn Sư, tiểu sư phụ có thể thay thông báo một tiếng?"

"Ha ha ha!"

Lục Thắng Văn còn tưởng rằng Tiểu Vân là này 'Rõ ràng' đệ tử, mà Tiểu Vân nghe tự nhiên là nhin không được cười ha ha, tâm đạo gặp sư phụ ta? Ta hiện tại cũng không biết nói sao gặp lão nhân gia ông ta tốt a!

Ngay sau đó liền lại hợp thành chữ thập thi lễ, cười nói: "Thí chủ sở cầu chuyện gì, tiểu tăng có thể thay bài ưu giải nan!"

"Cái này. . ."

Lục Thắng Văn do dự dưới, tâm đạo chuyện này cũng không có gì không thể thuyết, liền trực tiếp thành thành thật thật nói: "Đúng đấy, tại hạ mẹ già bệnh nặng, muốn làm phiền Tôn Sư, có thể hay không, có thể hay không. . . Cứu chữa một chút!"

"A?"

Thanh Y nghe được kỳ quái, đi tới liền nói: "Ngươi người này, mẫu thân ngươi bệnh, qua tìm đại phu xem bệnh chính là, ngươi đến Ngã Phật đã miếu làm cái gì?"

"Cái này. . ."

Lục Thắng Văn liền lại xấu hổ, ám đạo cái này cũng không thể nói là có Thầy Bói thuyết nơi này có người có thể cứu ta mẫu thân, không phải vậy người ta nghe chẳng phải là muốn chết cười?

Chính xấu hổ lấy, bên cạnh này tiểu sư phụ giúp hắn giải vây.

Trước nhìn một chút nữ tử kia: "Thanh Y!"

Giống như là trách cứ: "Phật Môn phổ độ hữu duyên nhân, vị thí chủ này nếu là đến, vậy chính là có duyên, ngươi liền chớ có hỏi nhiều!"

Thanh Y kỳ quái hơn: "Thế nhưng là Tiểu Trương Lão, người biết trị bệnh?"

Tiêu Vân liền cười một tiếng: "Có lẽ sẽ, có lẽ sẽ không "

Giải thích hần nhìn về phía lục Thắng Văn: "Thí chủ, dẫn đường!"

"Đa tạ tiểu sư phụ!"

Lục Thắng Văn thấy thế, tâm thuyết tìm không thấy sư phụ, tìm được trước đồ đệ thử một chút cũng được, cố gắng đồ đệ cũng có thể?

Liền liền nói tiếng cảm ơn,... dẫn Tiêu Vân đi.

Bên này Thanh Y muốn theo sau, Tiêu Vân khoát tay để cho nàng lưu lại: "Gạch ngói tượng đều còn chưa tới, người đi, người nào nhìn chùa miếu?"

Thanh Y tưởng tượng cũng đúng, liền lưu lại.

Bên này Tiêu Vân làm theo đi theo lục Thắng Văn hướng nhà hần đi, trên đường đi lục Thắng Văn cung cung kính kính mang theo Tiêu Vân về đến nhà, đưa đến mẫu thân trước giường bệnh.

Tiêu Vân nhìn lại, thấy là một cái gãy gò thấp thấp lão thái thái, nửa bất tỉnh nửa ngủ.

"A Di Đà Phật, thiện tai, thiện tai "

Thấp tuyên một tiếng niệm phật, Tiêu Vân kỳ thực biết rõ nói, vị này lão thái thái trên thân thể cũng không có bệnh nặng gì, chỉ là trước kia thiếu ăn thiếu mặc, dinh dưỡng không đầy đủ, lại thêm tôn tử ốm chết đối nàng đã kích quá lớn, cho nên tập hợp lo thành tật, Tài nằm trên giường không tầm thường.

Loại bệnh này, không thể xem như bệnh.

Nhưng cũng xác thực hội muốn mạng người.

Tiêu Vân có chút thở dài.

Chính mình có thể cứu cái này một nhà, có thể dưới gầm trời này như lục Thắng Văn dạng này, thật là có tuyệt đối nhà, tự mình một người có thể cứu qua được đến a?

Lại lắc đầu.

Những cái kia quá xa, dưới mắt vẫn là trước giúp đỡ cái này lão thái thái tốt.

"A Di Đà Phật "

Tiêu Vân lại thấp tuyên một tiếng niệm phật, sau đó tay bấm Vô Tướng, nhất chỉ bắn ra.

Lập tức, chỉ gặp trong hư không một đóa liên hoa Bồ Tát hiển hiện hiện, cầm Ngọc Tịnh Bình, lấy Liễu Diệp rơi xuống Cam Lộ, từng mảnh Phật Quang từ bị!

Tên: Từ Bi Chú

Thuộc loại: Chú Thuật

Tu vi: LV1(0 100)

Thuộc tính: Duy nhất một lần khôi phục một mình HP 1%, 5% tỷ lệ giải trừ dị thường trạng thái

Nói rõ: Ngã Phật có Từ Bi Chi Tâm, từ bi chi ý, từ bi chi hành

Sinh bệnh, cũng là dị thường trạng thái.

5% tỷ lệ, thử thêm vài lần là được.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74 có ý tứ sự tình

"Định: Hoàn Thành sự kiện 'Lục Thắng Văn gia sự', thu hoạch được 1 điểm danh vọng, 100 điểm kinh nghiệm, 1 điểm kỹ năng năng lượng, 1 điểm trang bị năng lượng"

Từ lục Thắng Văn trong nhà đi ra, không để ý người một nhà thiên ân vạn tạ, không phải phải trả tiền, Tiêu Vân trực tiếp rời đi.

Cái này lục Thắng Văn sức ảnh hưởng hoàn toàn không có cách nào theo này Cảnh Minh tiên sinh Lưu Dương so sánh, cho đồ, vật rất ít.

Nhưng cũng còn tốt, không có bao nhiêu quan hệ, Tiêu Vân vốn cũng liền không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu.

Tiêu Vân hôm qua nghĩ đến lợi dụng những cái kia giấu ở Đông Đô phía dưới đồ, vật thời điểm liền đã nghĩ tới, khẳng định là có người sức ảnh hưởng lớn, có bóng người vang lực tiểu.

Cho nên người đầu tiên tuyển lục Thắng Văn, Tiêu Vân cũng liền chỉ là vì thử một lần, nhìn người bình thường này làm cho hắn cảm tới bao nhiêu thứ.

Kết quả cái này thử một lần, Tiêu Vân liền khế lặc đầu, người bình thường vẫn chưa được, lãng phí một ngày một đêm, cũng chính là ngàn ấy đồ, vật, theo nỗ lực hoàn toàn kém xa.

"Nhìn tới vẫn là đến tìm những cái kia lợi hại người"

Càng lợi hại người, bản thân sức ảnh hưởng càng lớn, tạo thành nhân quả ba động cũng lại càng lớn, tự nhiên cũng liền có cung cấp càng nhiều nhân quả năng lượng.

"Hoặc là. . ."

Tiêu Vân lại ngẫm lại: "Hoặc là, chế tạo một số đại sự kiện!"

Nhưng là cái gì mới xem như đại sự kiện?

Tiêu Vân suy nghĩ lại một chút.

Giết cái mấy trăm vạn người nhất định có thể được.

Nhưng vấn đề là Tiêu Vân điên Tà sẽ đi làm loại này tổn hại người cũng không lợi kỷ sự tình.

"Hoặc là cứu mấy trăm vạn người!"

Giết mấy trăm vạn người không có khả năng đi làm, liền kế hoạch cũng không thể kế hoạch.

Nhưng là cứu mấy trăm vạn người lại là có thể!

"Không nói đùa!"

Tiêu Vân lại nhìn xem (Từ Bi Chú)

Tên: Từ Bi Chú

Thuộc loại: Chú Thuật

Tu vi: LV1(1 100)

Thuộc tính: Duy nhất một lần khôi phục một mình HP 1%, 5% tỷ lệ giải trừ dị thường trạng thái

Nói rõ: Ngã Phật có Từ Bi Chi Tâm, từ bi chi ý, từ bi chi hành

"(Từ Bi Chú) thủy chung đều là võ tăng chủ yếu đơn thể tăng máu kỹ năng, cũng là chủ yếu đơn thể giải trừ dị thường trạng thái kỹ năng "

"Nếu là đến hậu kỳ, duy nhất một lần HP hồi phục lượng đều là kénh xù, tiếp xúc dị thường trạng thái tỷ lệ cũng là phi thường độ cao "

Cụ thể là bao nhiêu, Tiêu Vân vong, nhưng là khẳng định không ít, hẳn là đủ số, nhưng là đến cùng phải hay không, thời gian quá dài, Tiêu Vân đã vong.

"Mà đây vẫn chỉ là cái thứ nhất tăng máu kỹ năng "

"Chờ đến đằng sau, còn có quần thể tăng máu, quần thể thêm lam "

"Cho nên hảo hảo lợi dụng những này kỹ năng, tạo một lần Thần, hẳn là không có vấn đề!"

Tiêu Vân không chịu được tâm động một cái.

Đem chính mình tạo thành Thần?

Đương nhiên, hẳn hiện tại là Phật môn đệ tử, cho nên hiện tại hẳn là tạo Phật mới đúng.

"Tạo một cái danh phó kỳ thực rõ ràng, hẳn là là rất không tệ!"

Tiêu Vân cười, nắm chắc tay, bình tĩnh tâm cũng lên một chút gọn sảng.

Ngắm lại xem, đến lúc đó vùng tay lên vô số người tạt hà khắc ra hết, tất cả mọi người kích động thành tâm bá tạ, thật là là nhiều to lớn hùng vĩ!

Đương nhiên, còn có quan trọng hơn, Tiêu Vân cũng không tin, dưới tình huống đó, hẳn thu hoạch được danh vọng kinh nghiệm cái gì, hội thiếu!

"Càng máu chốt là, Tông Giáo từ xưa đến nay liền có một loại thần bí lực lượng, tùy tiện liền có thể tụ lại lên nhân tâm, tiến tới thậm chí có thể lật đổ Hoàng Triều thống trị!"

Tiêu Vân không chịu được nhớ tới này đã từng Hán Triều Hoàng Cân Khởi Nghĩa, Tống Triều Phương Tịch Minh Giáo bạo động, còn có Thanh Triều Bạch Liên Giáo hoạt động.

Cùng lợi hại hơn, Châu Âu Thập Tự Quân Đông Chinh!

Cái này nhưng đều là Tông Giáo sản phẩm!

"Nếu như ta có sức ảnh hưởng như vậy, tự nhiên là sẽ không để cho bọn họ qua làm gì lật đổ Triều Đình sự tình "

"Nhưng ta có thể cho bọn họ xuất tiền sửa đường, khuyên bảo làm việc thiện, làm nhân chỉ nói ".

"Thậm chí tiến một bước, cải biến một cái Trung Châu xã hội kết cấu!"

Tiêu Vân tay không chịu được lại nắm một chút

"Cổ thánh nhân,

Tạo nhân thành thánh, Bách Thảo thành thánh, lấy lửa thành thánh, Trì Thế thành thánh, đều là công đức vô lượng!"

"Ta tạo nhân thành thánh là không thể nào "

"Lấy lửa thành thánh cũng là không thể nào "

"Nhưng là Tiên Thánh Thần Nông ném Bách Thảo thời điểm, có thể từng nghĩ tới, có ta có thể lấy chỉ là Chú Thuật, đến khôi phục sinh mệnh, giải trừ bệnh dữ?"

Tiêu Vân lại đem tay hung hăng một nắm!

Còn có Trì Thế thành thánh.

"Nghe Phù Đồ thuyết cái này Trung Châu không bình thường loạn, chiến tranh không ngừng, ác quỷ hoành hành, Quỷ Ma Loạn Vũ, kém xa Thần Ma Giới Thiên Thanh khí Minh "

"Còn có người ở đây, đối quý đối yêu tất cả đều là một cái cái nhìn, cũng là 'Ác' "

"Nhưng ở Thần Ma Giới, Quý Tiên khắp nơi trên đất, Yêu Phật phổ biến, là lấy Thần Ma Giới người đối quý đối yêu cái nhìn kỳ thực cùng người một dạng, người biết chuyện có tốt xấu, Quý Yêu cũng có tốt xấu "

"Mà không giống Trung Châu, đối Yêu Quỷ tồn tại thành kiến, nhìn thấy quỷ liền muốn diệt, nhìn thấy yêu liền muốn đoạt Yêu Đan "

Muốn đến nơi này, Tiêu Vân lại hơi hơi hưng phấn, cảm giác được có ý tứ: "Nếu như ta có thể đem Trung Châu quét sạch một lần, để Trung Châu theo Thần Ma Giới một dạng, khôi phục thư thái "

"Tiến một bước lại dễ cho Trung Châu người cải biến đối Quỷ Yêu cái nhìn, để Yêu Tộc có thể chính thường xuất hiện tại đại chúng trong tầm mắt, đây chẳng phải là rất lợi hại có ý tứ?"

Muốn đến nơi này, Tiêu Vân liền cười.

Dừng ở đây, hắn đã không phải là vì cái gì danh vọng kinh nghiệm.

Thậm chí cũng không phải vì cái gì ẩn tàng công đức loại hình.

Mà chính là Tiêu Vân cảm thấy, cái này rất lợi hại có ý tứ!

"Lại ta nếu muốn là lại có thể đem kiếp trước một ít gì đó, cũng có thể mang vào "

"Tỉ như cái gì khoa học kỹ thuật loại hình, chẳng phải là càng có ý tứ?"

Bất quá khoa học kỹ thuật cái gì quá cao cấp, đoán chừng không được. . . .

Cũng không nhất định nha!

"Hệ thống "

Tiêu Vân lúc đầu cảm thấy khoa học kỹ thuật cái gì không có khả năng mang tới, nhưng là chợt nhớ tới hệ thống trước đó nói qua, nó có thể thôi diễn hết thảy!

Là lấy Tiêu Vân lại vui mừng.

Hỏi hệ thống: "Hệ thống, ta kiếp trước những cái kia khoa học kỹ thuật, tỉ như máy tính loại hình công nghệ cao, có thể hay không mang tới?"

Hệ thống hoàn toàn như trước đây vĩnh viễn không kéo dài, trực tiếp liền đường

"Kiếp trước chỗ, theo thế này Đại Đạo Quy Tắc khác biệt, như là máy tính loại hình, cũng không thể mang tới "

Tiêu Vân cái này nghe đến nơi này, còn chưa tới cùng thất vọng.

Đi theo liền nghe hệ thống lại nói: "Bất quá các loại Đại Đạo cũng trăm sông đổ về một biển, cùng loại với máy tính công năng, ở đời này cũng có thể thực hiện "

"Thật?"

Tiêu Vân lập tức nhãn tình sáng lên: "Làm sao thực hiện?"

"Mượn trận pháp "

"Trận pháp?"

"Ừ"

Hệ thống trước ứng, lại nói: "Xây dựng cùng loại với máy tính loại hình viễn trình công cụ truyền tin, chứa đựng công cụ cũng không phải là rất khó thực hiện "

"Trận pháp này sự ảo diệu muốn so khoa học kỹ thuật còn mạnh hơn, nếu là phân cấp bậc, cái kia trận pháp mạnh, là muốn lớn xa hơn khoa học kỹ thuật, đặc biệt là Địa Cầu khoa học kỹ thuật "

"Mô hôi "

Tiêu Vân hơi hơi phì cười: "Tốt xấu ta nhà, khác như thế gièm pha nàng "

Nói xong đón đến,... hắn lại cười một tiếng: "Nếu theo người ý là, người bây giờ liền hoàn toàn có năng lực lấy Trận Pháp chi Đạo, mô phỏng hết khoá kỹ máy tính?"

"Không phải mô phỏng "

Hệ thống thể mà phản bác: "Là có thể trực tiếp lấy trận pháp khung ra hoàn toàn không thua tại máy tính công cụ "

"Một dạng một dạng!"

Tiêu Vân đề: "Vậy ngươi bây giờ cho ta khung ra tới một cái nhìn xem!"

"Ngài đừng vội "

Nào biết hệ thống nghe lại nói: "Đầu tiên, dùng trận pháp khung máy tính đơn giản, nhưng là một cái đơn độc máy tính, ngài chỉ sợ cũng không cần "

"Mà nếu muốn muốn cùng loại với kiếp trước Internet, Vật Liên Vong, thậm chí về sau tinh tế tinh vong, cái kia chính là một cái hoàn chỉnh mà to lớn hệ thống "

"Không lẽ như thế hệ thống, chỉ bằng chính ngài, chỉ sợ rất khó có tinh lực như vậy này qua thực hiện "

"Cho nên ngài cần một cái to lớn đoàn đội đến phụ trợ ngài "

"Có thể trước mắt đến xem, ngài bên người người có thể dùng được chỉ có Thanh Y, Dương Hùng, Phù Đồ, Trương Minh Vũ "

Trương Minh Vũ cũng là thủ Các Lão người, tiêu Vân Thanh Y bình thường vì biểu bày ra tôn kính, chỉ gọi hắn là tiên sinh.

"Mà lập tức, hiểu được Trận Pháp chỉ Đạo càng là chỉ có Trương Minh Vũ, lại Dương Hùng trước mắt còn chưa không tại ngài bên người "

"Là lấy ngài hiện tại gấp thiếu nhân thủ "

Nói xong cái này, hệ thống đón đến, lại nói: "Và lại, liền là nhân quả năng lượng, bàng Đại Nhân Quả năng lượng, chúng ta hiện tại một chút cũng không có!"

"Ta liền biết rõ đường ngươi hội thuyết cái này!"

Nghe xong hệ thống thuyết nhân quả năng lượng, Tiêu Vân liền khoát khoát tay, cười: "Chỉ cần là thật có thể thực hiện là được, nhân quả năng lượng không đủ cũng không thể có quan hệ hay không, ta đã nghĩ đến làm như thế nào qua thu hoạch được nhân quả năng lượng!"

Hắn vừa mới cũng không phải vẫn luôn tại muốn như thế nào thu hoạch được nhân quả năng lượng, hiện trong lòng đã thoáng nắm chắc.

"Đi, đi trước tìm Phù Đồ lại thuyết!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Gian Thương

Thành Hoàng Miếu ở vào Đông Đô chính ngã tư đường, vĩnh viễn là phi thường náo nhiệt, mãi nghệ đùa nghịch tạp, Đẩu Kê Lưu Cầu, cầu Thần phù hộ, chỗ nào cũng có.

"Phù Đồ "

Thần Miếu Người coi miếu trong phòng

"Tiểu Trương Lão, ngài làm sao tự mình đến!"

Phù Đồ xuất hiện khom người chấp lễ: "Ngài nói một tiếng, ta trực tiếp qua ngài vậy liền thành!"

"Cái này là chuyện nhỏ nhĩ "

Tiêu Vân khẽ cười: "Ta nhàn rồi cũng là nhàn rồi, liền đến ngươi cái này đi vài vòng "

Nói xong đón đến, Tài hỏi lại hắn: "Phù Đồ, Đông Đô còn có hay không cái gì người ta thuộc nhiễm bệnh "

Đây là lần trước Tiêu Vân hỏi vấn đề, sau khi hỏi xong, Phù Đồ theo Tiêu Vân thuyết lục Thắng Văn mấy cái người, Tiêu Vân tuyển tuyển, tuyển người bình thường, đồng thời còn là cái con có hiếu lục Thắng Văn.

Nhưng lần này không thể còn như thế hỏi.

Lần này Tiêu Vân thêm mấy chữ: "Là đến bệnh nặng, lại huyền não rất lớn loại kia!"

"Huyền não rất lớn?"

Phù Đồ gật gật đầu, cười nói: "Tiểu Trưởng Lão, hôm qua Tiểu Thần liên thuyết, này nhân gian phạm tục, Sinh Lão Bệnh Tử là thái độ bình thường, gia thuộc người nhà nhiễm bệnh đi thêm, huyền não rất lớn, rất nhiều người đều biết rõ đường cũng có."

"Vậy người cho ta thuyết thuyết!"

"Thành!"

Phù Đồ liền cười: "Thành Đông đô bên trong, huyền não lớn nhất thuộc về Thành Nam Vương gia Cẩm Đồ Đông Gia Vương gia hi nhà bọn hần "

"Này Vương gia hi Gian Thương một cái, lại tham tài háo sắc, kết quả gặp báo ứng, liền lấy ba cái con dâu, đều không có thể lưu lại một trai một gái, tất cả đều là khó sinh "

"Mà đi năm mùa hè, lại cưới cái Tử Phòng, cho tới bây giờ thật vất vả là mang thai, nhưng là này Vương gia hi quả thực không dày nói, Tiểu Thiếp mang thai, hần còn không biết đường Hành Thiện Tích Đức, ngược lại là từ năm trước đến năm nay, hần lại che giấu lương tâm theo thấp tại bọn hần Điền Đương Hành giá thị trường tăng tám chín giá cả cất kỹ mấy thứ Hào Vật kiện!"

"Nếu như chỉ là như vậy cũng liền thôi, hết lần này tới lần khác trong đó có cái gì ngọc đồ tốt, hần coi trọng, nịnh nọt đưa cho tiểu lão bà, kết quả nào biết người ta kiếm tiền, muốn chuộc về qua, hần trước hết lấy cơ thời gian không đến, để người ta hồng đi, lại vụng trộm tìm người đem người kia cho hại!"

"Hại?"

Tiêu Vân nghe vậy như rụng mảy: "Làm một khối ngọc, liền đem người cho hại!"

"Không tệ "

Phù Đồ gật đầu: "Này ngọc so sánh hi hữu, bình thường giá thị trường xem chừng muốn mấy vạn lượng bạc, kết liễu hần mấy trăm lượng liền thu lại "

"Ồ!"

Tiêu Vân nghe hừ nhẹ: "Vậy cái này Điền Đương Hành lợi nhuận cũng quá đại!"

"Đúng là "

Phù Đồ liền cười cười: "Cho nên này Vương gia hi Tài động ý đồ xấu "

Nói xong ngừng ngừng, lại nói: "Hần hại người ta, người ta lúc còn sống không biết, nhưng khi quý, tìm tới nguyên nhân còn không dễ dàng? Cho nên liền quán lên nhà hần cô vợ nhỏ "

Lại nói: "Cái này Tân quý tuy nhiên không phải những cái kia nhiều năm lão ác quý, không có lớn như vậy pháp lực, nhưng đối phó một cái mang thai phụ nữ có thai lại là đơn giản, hoảng sợ cũng có thể đem nàng dưới ra bệnh đến "

"Huống chi này Vương gia hi làm chuyện thất đức còn không ngừng món này, cho nên nhà hần này Tử Phòng, khẳng định cũng phải khó sinh "

Tiêu Vân nghe gật gật đầu: "Này nói như vậy, hần chẳng phải là muốn tuyệt hậu?"

Phù Đồ lại cười: "Nhìn những cái kia quý bản sự, những cái kia quý nếu như tu luyện không ra thứ gì, chỉ có thể tao quấy rối nhiều, nhà bọn hần liền tuyệt hậu, nếu là những cái kia quý, vạn nhất người nào tu luyện được ít đồ, này đoán chừng Vương gia hi liền sống không lâu "

Nói xong lại thở dài: "Chỉ thương hại hần này mẹ già, biết mình nhi tử nghiệp chướng nặng nề, cao tuổi rồi, mỗi ngày đều đến Thành Hoàng Miếu bái Thành Hoàng, cầu phù hộ, lại chỗ nào biết rõ đường con của hần thiếu nợ, bái Thành Hoàng cũng vô dụng!"

Tiêu Vân nghe lại gật gật đầu, ngẫm lại, nói: "Người đi đem quán lấy hần Vương gia Quý Đồ hút tới, ta dặn dò dặn dò "

"Ồ?"

Thành Hoàng kinh ngạc, liền nói: "Ngài muốn độ này Vương gia hi?"

Giải thích lại nói: "Loại người này, không có gì tốt đáng thương, đáng đời hần tuyệt hậu!"

"Hài tử vô tội "

Tiêu Vân liền nói: "Người cũng là Âm Ti người,

Hắn là biết rõ Đạo Nhất cái sinh linh có thể chuyển thể đầu thai trưởng thành là có bao nhiêu khó, không thể bởi vì bọn hắn bản thân chi tư, liền hại một cái nói không chừng là Bách Thế Luân Hồi sinh linh "

"A!"

Thành Hoàng nghe xong giật mình: "Xác thực!" Bận bịu lại khom người thì lễ: "Tiểu Thần minh bạch! Tiểu Thần cái này phải!"

"Ừm!"

Tiêu Vân gật gật đầu: "Đi thôi!"

"Vâng!"

Phù Đồ cung khom người, biến mất.

Lại một lát, xuất hiện lần nữa.

Nhưng phía sau người một bên lại thế mà nhiều mười mấy đầu hầy còn mờ mịt luống cuống hắc ảnh.

Chờ lại quay người lại, nhìn thấy Phù Đồ dọa đến cuống quýt hạ bái: "Bái kiến Thành Hoàng gia gia! Bái kiến Thành Hoàng gia gia!"

Thành Hoàng vung tay lên: "Không cần bái ta! Đây là xanh Vân trưởng lão, nhanh chóng đến bái!"

"Toán"

Tiêu Vân ngừng hẳn: "Không cần thiết lễ nghi phức tạp "

Đón đến, lại nhìn về phía Chư Quý, trực tiếp nói: "Ta biết rõ đường các người đều là này Vương gia hi chủ nợ, các người tới, là có một ít chuyện thương lượng!"

Như thế như vậy, như vậy như thế, phân phó một phen.

Mặt, lại theo Phù Đồ nói: "Đến tới, người đi theo này Vương gia hi thuyết thuyết, để hẳn ngày mai tới gặp ta!"

"Vâng!"

Phù Đồ xác nhận.

Rất nhanh, phù vân qua khe hở

Mặt trắng thẳng chức

Vương gia hi Vương gia đại trạch bên trong, Vương gia hi vài tiếng thê thảm đại khủng dọa đến Chó Mèo run lên.

Ngày kế tiếp

Vương gia hi hoảng sợ sợ chạy đến Thành Tây Phật Đà miếu

Trong miếu

Vốn là sắc quý tại thể hẳn gặp khuynh quốc khuynh thành Thanh Y lại ngay cả nhìn cũng không nhìn nhiều, gặp Tiêu Vân sau bịch một tiếng liền quỳ rạp xuống đất: "Trưởng lão cứu ta! Trưởng lão cứu ta!"

"Người trước đứng lên "

Tiêu Vân nhú mày: "Người là ai, vì sao hướng ta cầu cứu "

"Tiểu nhân Đông Đô Vương gia hi, tự giác nghiệp chương nặng nề, nguyện ý quy y Phật môn! Cầu trưởng lão thu ta!"

Vương gia này hi cái này một thuyết để Tiêu Vân hơi sững sờ, tới hôm qua Phù Đồ làm gì? Dọa đến gia hỏa này trực tiếp xuất gia?

Nhất thời liền liếc mắt bên cạnh ẩn thân Phù Đồ, chuyện gì xảy ra?

Phù Đồ chính mình cũng buồn bực, hần nhìn Vương gia hi không vừa mắt,... là lấy để hần tới quá trình bên trong, đương nhiên sẽ không là quy quy củ củ liền hần tới.

"Bất quá ta cũng không chút lấy a, cũng là dùng mấy cái kia quỷ dọa một cái hần, còn lại cũng không chút lấy, gia hỏa này liền nhát gan như vậy?"

Nhìn Tiêu Vân nhìn về phía hần, Phù Đồ vội vàng lắc đầu: "Tiểu Trương Lão, ta tuyệt không để cho hần bái tiến Phật môn ý tứ! Liền dọa một cái hần, là chính hần quá nhát gan!"

Phù Đồ liền độ Vương gia hi cũng không nguyện ý, càng khác thuyết để hần nhập Phật môn.

Mà lại, kỳ thực tại Phù Đồ xem ra, cái này Trung Châu căn bản không ai có tư cách có thể làm Tiêu Vân đệ tử.

"Ừ"

Tiêu Vân nghe gật gật đầu, ngược lại là tin tưởng Phù Đồ.

Lại nhìn xem Vương gia hi, hần là gia hỏa này quá nhát gan.

Liền lắc đầu, từ chối nhã nhặn: "Thí chủ đến kỳ quặc, lại vội vàng hấp tấp, sợ không phải đến nhập Phật Môn "

Đón đến, lại chậm rãi nói: "Bất quá gặp nhau chính là có duyên, thí chủ lại thuyết một nói người gặp được chuyện gì, tiểu tăng nếu là có thể Bang, đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn "

Vương gia này hi cũng quả nhiên không hổ là ác liệt lửa gạt thành tính, nghe xong lập tức liền khóc lớn nói: "Trưởng lão cứu ta a! Tội hôm qua có không biết bao nhiêu không rõ ác quỷ tại một Ác Thần sai sử dưới muốn giết ta! Đoạt nhà ta sinh! Muốn ta Vương gia cân cù chăm chỉ cần thủ Thương Đạo Nhân Đạo, thật vất vả để dành được một điểm gia nghiệp, kết quả lại bị Âm Phù Ác Thần để mất tới! Cầu trưởng lão cứu ta a!"

"Hừ! Nghiệt chương!"

Hần vừa nói xong cũng đem bên cạnh Phù Đồ khí liền lửa giận công tâm: "Tiểu Trương Lão, kẻ này đáng chém không thể độ! Ta tội hôm qua đã để này Chư Quỷ cho thấy thân phận, đều là hần gia hại chi oan hồn! Lại chỉ làm cho việc khác hậu nhân làm trắng pháp sự, siêu độ Chư Quỷ liền có thể! Có thể chỉ chớp mắt, hần thế mà liền trả đũa! Nói xấu ta dối! Quả nhiên là không thể tha thứ! Trưởng lão hứa Tiểu Thần lập tức đem Kỳ Hồn Phách bắt đi, đến Âm Ti thụ này Thập Bát Tầng Địa Ngục vừa đi vừa về tra tấn! Vĩnh thế thoát thân không được!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Độ hóa

"Ta biết rõ nói ".

Phù Đồ nộ, Tiêu Vân chỉ gật gật đầu, Vương gia hi đang nói láo, Tiêu Vân há có thể nhìn không ra.

Ngẫm lại, sau đó sẽ hỏi tiếp Vương gia hi: "Ta hỏi người, người thuyết thế nhưng là thật?"

Vương gia hi liền vội vàng gật đầu: "Trưởng lão, ta lời nói không ngoa, nếu có một câu hư giả, làm theo trời đánh ngũ lôi!"

"Tốt "

Tiêu Vân gật gật đầu, đón đến, liếc hần một cái: "A Di Đà Phật!"

Thấp tuyên một tiếng niệm Phật, tại người khác xem ra không có bất cứ thứ gì biến hoá.

Nhưng tại Vương gia hi trong mắt, cũng chỉ gặp trưởng lão này phía sau lập tức dâng lên một đường mây chục trượng chi hạo đại Phật Đà hư ảnh, từ bi Độ Thế, trong khoảnh khắc đem hần nhìn tròn mắt hốc mồm!

"A Di Đà Phật!"

Lại nghe một tiếng niệm phật, như huy hoàng Lôi Âm, chấn động Vương gia hi toàn thân run lên: "Người nói, đều là không có giả dối hay không?"

Vương gia hi giật mình trợn mắt hốc mồm, vô ý thức liền nói: "Không có. . . Không có. . . Không không không. . . Có có có!"

"Không có hư giả?"

"Không không không!"

Vương gia hi lại xuẩn cũng biết đường, có vẻ như vấn đề nghiêm trọng!

Vội vàng lắc đầu: "Có hư giả có hư giả có hư giả!"

"Úc "

Lại chỉ gặp này Phật Đà vẫn như cũ nhàn nhạt: "Ban đầu đến vẫn là không có hư giả!"

Vương gia hi nhất thời sững sờ, không đúng vậy a, ta vừa mới nói là có hư giả!

Tranh thủ thời gian nói: "Phật Tổ! Phật Tổ! Có hư giả có hư giả!"

Phật Đà phảng phất giống như nghe không được: "Nhìn đến vẫn là không có hư giả "

"Không phải không phải không phải!"

Vương gia hi hoảng, gấp tranh thủ thời gian một đầu gối 'Bịch' lại quỳ đi xuống, một cái đầu đập xuống dưới: "Phật Tổ, Phật Tổ, có. . . !"

Nhưng cứng họng, nói không nên lời!

Theo sát lấy chỉ thấy Tiêu Vân nhẹ nhàng liếc hắt một cái: "Trời gây nghiệt, còn có thể sống, tự gây nghiệt, không thể sống "

"Người vừa mới thuyết, nếu có hư giả, làm theo trời đánh ngũ lôi "

Tiêu Vân giải thích, Vương gia hi liền nghe đến 'Àm ầm' một tiếng, một đường Tề Liệt đau đớn từ sâu trong linh hồn đột nhiên mà tới!

Vương gia hi nhất thời đau muốn đại hồng đại khiếu!

Có thể phảng phất giống như âm thanh đường bị phong, hắt đau muốn chết, lại một điểm thanh âm cũng không phát ra được!

Lại loại kia đau đớn càng ngày càng nặng!

Loại tình huống này, bình thường sớm nên đã hôn mê qua, nhưng Vương gia hi chỉ cảm thấy mình tinh thần chỉ càng ngày Việt phần chấn! Tư duy càng ngày càng mạnh thur thái!

Mà như thế, cũng liền càng ngày Việt có thể càng thêm mãnh liệt, như là đao đao đâm tâm, kiếm kiếm cạo xương cũng không thể miêu tả đau đớn!

Cái này đau nhức càng ngày Việt Minh Mẫn! Càng ngày Việt Minh Mẫn! Càng ngày Việt Minh Mẫn!

Sau đó tại đạt tới một cái đỉnh điểm về sau, tai nghe phảng phất giống như một tiếng 'Ồng' một tiếng, theo sát lấy hắt chỉ cảm thấy toàn thân sở hữu cảm giác đau trong nháy mắt biến mất, ngược lại trở nên âm áp.

Lại vừa mở mắt, hắt liền thấy mình tại một mảnh Phật Quang bên trong, mà cái này Phật Quang chính là từ xa xôi vô tận nhất phương tôn đỉnh thiên lập địa Đại Phật thân thể bên trên phát ra.

Này Đại Phật, vãi ức ức trọng độ cao, từ từ xưa đến nay vĩnh tồn!

Vương gia hi chỉ nhìn một chút, không biết là kính là sợ, kim lòng không được khóc ròng ròng: "Phật Tổ, ta biết rõ đường sai! Ta biết rõ đường sai!"

Chỉ là, Phật Tổ lại không để ý tới hắt.

Mặc hắt kêu trời trách đất, cũng không để ý tới hắt.

Mặc hắt thụ không, chửi ầm lên, vẫn như cũ không để ý tới hắt.

Mặc hắt cắn lưỡi tự sát, còn không để ý tới hắt.

Rốt cục

Vương gia hi một môi, theo sát lấy bỗng nhiên lại phát giác, chính mình chân giống như biến mất.

Cúi đầu xem xét, thật không có!

Hắn bắt đầu cảm thấy hoảng sợ!

Ngay sau đó, Thối cũng biến mất.

Lại là thân thể, cánh tay, cổ, đầu.

Sau đó, bên người Phật Quang cũng bắt đầu biến mất.

Hắn càng hoảng sợ!

Nhưng hắn lúc này đã phát hiện, hắn hiện tại giống như cũng không biết mình đang sợ hãi cái gì.

Chỉ là đơn thuần hoảng sợ

Sau đó, rất nhanh, Phật Quang cũng hoàn toàn biến mất.

Chung quanh lâm vào một vùng tăm tối.

Càng ngày càng đen.

Càng ngày càng đen.

Rất cực.

Hắn đều không biết mình là không phải chết.

Hắn cảm thấy mình vẫn còn, có thể lại tìm không thấy chính mình tồn tại manh mối.

Không có tay, không thể có thai, không có não tử.

Chỉ có một sợi ý thức phiêu phiêu dang dang.

Phiêu dang tại cái này bóng đêm vô tận bên trong.

Không có âm thanh, không có cảm giác.

Không có thời gian, không có không gian.

Không có cái gì.

Không phải hoang vu, không phải cô tịch.

Thậm chí không có hoảng sợ.

Chỉ là vô ý thức, lại có ý định biết phiêu dang.

Bị triệt để lưu phóng tại hư không vô tận trong bóng tối!

Vô tận phiêu dang.

Không biết đường phiêu dang bao lâu.

Không biết dài bao nhiêu thời gian

Tại Vương gia hi thậm chí đã cảm giác không thấy chính mình ý thức thời điểm

Rất cực,

Trước mắt đột nhiên một đạo quang mang xuất hiện!

Thật lâu không có cảm giác nào Vương gia hi đột nhiên cảm giác được vui sướng.

Không tự chủ được đem hết toàn lực bơi qua qua!

Mà này chầm sáng, cũng càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng!

Sau cùng, hấn ra sức thoảng giây dựa, đem hết toàn lực nhảy đến này trong ánh sáng!

Lần đầu tiên

Liên thấy vô tận cuối cùng, nhất tôn đỉnh thiên lập địa Đại Phật!

Vương gia hi trong nháy mắt liền cảm thấy, một cỗ vô pháp nói rõ hưng phấn.

Nhưng hấn nhưng lại cảm thấy mình bây giờ hấn là không vui không buồn.

Nghiêng người, hấn thành kính hợp thành chữ thập quý trên mặt đất: "Phật Tổ!"

Dứt lời, một cái đầu thành kính giữ lại qua.

Lại ngẩng đầu, trước mắt là một cái khe mỉm cười Tiểu Trưởng Lão.

Chung quanh phong thanh, tiếng người, chim âm thanh, trùng âm thanh, thổ địa, viện tử, bầu trời. . .

Hết thấy bình thường trở lại.

Bên tai, phía trước Tiểu Trưởng Lão chậm rãi nói: "Người có Thất Tình Lục Dục."

"Mà tình có mọi loại chư khổ, muốn có mọi loại chư ác "

"Không người có thể được đào thoát "

"Là lấy, người trước đây chỗ sai, sai không ở người, tại tình, tại muốn "

Đón đến, hỏi lại hấn: "Vậy người bây giờ, có biết đường nên như thế nào?"

"Nên như thế nào?"

Vương gia hi kỳ thực không biết nên như thế nào.

Suy nghĩ lại một chút này vô tận cô tịch, hấn lại ả ả biết rõ đường nên như thế nào.

Cung cung kính kính đáp nói: "Vâng, trưởng lão "

"Ừ"

Tiêu Vân gật gù đầu: "Người trở về đi, nhà người về sau không việc gì, người hài tử cũng không việc gì "

"Vâng!"

Vương gia hi lại dập đầu, cung cung kính kính xoay người lại.

Về đến nhà, lẳng lặng hỏi quản gia: "Ta đi bao lâu "

Quản gia nghi hoặc nhìn xem cái này giống như có chút không giống nhau Chủ Tử, về nói: "Lão gia, người đi bất quá gần nửa canh giờ "

"Gần nửa canh giờ?"

Vương gia hi hơi hơi tính toán.

Lấy chính mình tốc độ, từ trong nhà đi đến Phật Đà miếu lại đi về tới liền phải gần nửa canh giờ.

Đây cũng chính là thuyết, mình tại Phật Đà miếu, có lẽ chỉ đợi một hồi.

Có thể suy nghĩ lại một chút chính mình này đã kinh lịch vô tận tuế nguyệt. . . Tựa như là không tồn tại vô tận tuế nguyệt.

Vương gia hi rốt cục khẽ cười khổ một tiếng.

Thờ dài, cái gì cũng không có nói.

Chỉ hô quản gia một tiếng: "Qua đem Cầm Đồ trưởng lấy tới, người tinh tế điều tra, đem quá qua thu giá thấp cách, đều nhất nhất sửa trở về, chúng ta Vương gia Cầm Đồ, về sau vĩnh viễn lấy cao giá thị trường một tầng giá cả thu khi "

Quản gia nghe xong, nhất thời ngẩn ngơ: "Ây. . . Ách. . . Lão gia, ngài. . . Ngài. . ."

"Ta không sao "

Vương gia hi lắc đầu, nhân nhạ nói: "Theo ta đi nói làm liền là "

Đón đến, lại tiếp tục nhân nhạ nói: "Ngoài ra, đem Vương gia cửu tằng tài sản, chuyển tặng cho Thành Tây Phật Đà miếu, xanh Vân trưởng lão chương quản "

"Cái gì!"

Lần này quản gia trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm!

Đạo mắt liền đi nói cho Đại Phu Nhân, làm cho các nàng khuyên Vương gia hi.

Có thể mặc cho Đại Phu Nhân Nhị Phu Nhân Tam Phu Nhân Tứ Phu Nhân thay nhau một khóc hai nháo tam thượng xâu, Vương gia hi cũng không để ý tới.

Quản gia lại vội vàng qua nói cho lão phu nhân, có thể con nào lão phu nhân lại cười, thuyết Vương gia hi là gia chủ, cái nhà này, toàn bằng hấn làm chủ!

Sau cùng, bắt đắ dĩ, từ trên xuống dưới nhà họ Vương, không bình thường bắt đắ dĩ liền thấy Vương gia hi lấy quản gia từng cái làm thủ tục, đem Vương gia tài sản cửu thành, toàn chuyển cho Phật Đà miếu!

Đưa cho Thanh Y thời điểm, chỉ Quản Thanh Y khuyh thành dung mạo, cũng bù không được lão quản gia lòng đang rỉ máu.

Có thể các loại trở về thời điểm, Vương gia hi lại lại nói: "Qua, tớ cái Phật Tượng cho ta!"

Quản gia ngẫm hiểu , dựa theo Tiêu Vân bộ dáng cho Vương gia hi tổ cái Phật Tượng.

Kết quả Vương gia hi xem xét nhưng lại nhủ mảy: "Đây là Tiểu Trường Lão, làm sao cho ta một cái hấn!"

Quản gia nghe xong còn mừng rỡ,... tâm thuyết gia chủ còn không có điên!

"Ai, vậy ta lại đi cho lão gia cũng tìm người làm rõ ràng!"

"Tính toán!"

Vương gia hi lắc đầu: "Chính ta vẽ cái, người dựa theo ta vẽ qua tạo!"

Sau đó các loại Vương gia hi vẽ xong, quản gia xem xét nhưng lại trừng mắt: "Đây không phải vẫn là cái kia Thanh Vân Tiểu Trường Lão?"

"Không phải!"

Vương gia hi nhìn trước mắt cái này nhìn theo Thanh Vân giống như đúc Kim Thân Phật Tượng, lại lắc đầu: "Cái này không phải Thanh Vân Tiểu Trường Lão, đây là Phật Tổ!"

Quản gia buồn bực, khoảng chừng nhìn không ra khác nhau.

Chỉ có Vương gia hi tự mình biết nói, hấn vẽ cái này, xác thực không phải Thanh Vân, mà chính là Phật Tổ.

...

"Tiểu Trường Lão "

Thời gian trở về, Thanh Y tiếp nhận Quản gia kia đưa qua chuyển tặng tài sản, chính mình kinh ngạc che cái miệng nhỏ nhắn!

"Tiểu Trường Lão. . . Cái này!"

Tiêu Vân cười cười: "Thu cất đi "

....

"Nghe nói sao, gần nhất Nam Thành Vương gia cái kia Hấp Huyết quý Vương gia hi mắc lỗi. . ."

"Cái gì mắc lỗi! Nghe nói là gặp được cao tăng, bị độ hóa!"

"Nào có cái gì cao tăng, Yêu Tăng a? Nghe thuyết trực tiếp thu Vương gia cửu thành tài sản!"

"Người hiểu cái gì, Vương gia hi khẳng khẳng đưa, người ta căn bản là việc không đáng lo. . . ."

.

Vương gia hi trong thành không tính là siêu cấp Đại Hào, nhưng cũng là tiêu chuẩn thượng tầng nhân sĩ.

Ngày thường người quen gặp lại hấn, hấn cười cười nói nói theo bình thường không có gì khác biệt, nhưng lại trên tay treo xuyên phạt châu.

Lại có mặt yến hội, không uống rượu, không dính thức ăn mặn, chỉ ăn làm, bây giờ không có liền bị đói.

Người khác làm sao thuyết, hấn cũng không ăn.

Trong lúc nhất thời tại vòng tròn bên trong oanh động không nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Cháo

"Đình: Hoàn Thành sự kiện 'Vương gia hi sai lầm', thu hoạch được 30 Điểm danh vọng, 3000 điểm kinh nghiệm, 30 Điểm kỹ năng năng lượng, 30 Điểm trang bị năng lượng"

Không thể nghi ngờ, Vương gia hi sức ảnh hưởng muốn lớn xa hơn lục Thắng Văn, đồng thời, bởi vì hấn làm ra rất nhiều, cho nên hấn chuyện này chỗ tạo thành ảnh hưởng thậm chí còn lớn xa hơn cái kia Cảnh Minh tiên sinh.

Cái này cũng liền chứng minh Tiêu Vân trước đó suy nghĩ không tệ, muốn tạo thành đại ảnh hưởng lực, vẫn phải từ nơi này chút thượng tầng thế lực phía trên động nào.

Đương nhiên, loại chuyện này một lần hai lần không thể liên tục, không phải vậy Tiêu Vân chỉ sợ cũng thành một ít người trong mắt 'Yêu Tăng'.

Đây cũng không phải là Tiêu Vân muốn, Tiêu Vân muốn là một cái 'Cao tăng'.

Làm sao khi cao tăng đâu?

Dựa vào độ hóa?

Không phải.

Trước đó cũng đã nói, độ nhiều, liền thành Yêu Tăng, cho nên không phải dựa vào độ hóa.

Mà chính là thi thệ.

"Miễn phí phát cháo?"

Chùa miếu bên trong, Thanh Y kỳ quái hỏi Tiêu Vân: "Vì cái gì?"

Nàng còn tưởng rằng Tiêu Vân hội nói cho nàng, là vì cứu trợ những tên khát cái kia, không ăn người.

Kết quả Tiêu Vân lại nói cho nàng:

"Người đều có tham món lời nhỏ tâm lý"

"Cũng đều có thù giàu tâm lý"

"Phật Đà miếu đột nhiên đến Vương gia gia tư, bên ngoài liền có người truyền ta là Yêu Tăng"

Thanh Y nghe nhủ nhủ này, nói: "Tiểu Trương Lão, ngài là rõ ràng, làm gì để ý những cái kia phàm phu tục tử cái nhìn?"

Tiêu Vân lại cười cười, chậm rãi nói: "Ta tự nhiên là sẽ không để ý người khác cái nhìn, nhưng khác người quan tâm, Tam Nhân Thành Hồ, miệng nhiều người xói chảy vàng, phòng người miệng rất tại phòng xuyên "

"Bởi vì bọn hấn thuyết, liền có thể liền sẽ có không rõ nội tình người, vì vậy mà sợ hãi ta, đây không phải ta muốn "

"Đồng thời, cũng có khả năng hội bởi vì bọn hấn thuyết, mà khiến cho có chút có ý khác người, có thể sẽ nhờ vào đó đến tìm phiền phức, đây cũng không phải là ta muốn "

"Cho nên ta muốn đem những này lời đồn, từng cái bóp tắt tại nguồn cội "

"Cái này gọi đề phòng tại chưa xảy ra."

"Úc!"

Thanh Y là hiểu không phải hiểu, lại kỳ quái hỏi: "Có thể Tiểu Trường Lão, vèn vèn phát cháo, liền có thể để cho người khác cải biến cái nhìn?"

"Tự nhiên năng "

Tiêu Vân sẽ chậm chậm nói: "Bây giờ, những cái kia kẻ tạo lời đồn sở dĩ bịa đặt, đơn giản là đồ mắt Phật Đà miếu không duyên cớ đến món tiền khổng lồ thôi "

"Còn nữa, cũng là thờ dài Vương gia trong nháy mắt từ Cự Phú biến thành nghèo hèn, cảm thấy Vương gia là bị lừa "

"Không ở ngoài là hai điểm này "

"Cho nên đã như vậy, vậy ta thì để cho bọn họ nhìn đến, Phật Đà miếu lấy tiền, cũng không có mình giữ lại, mà chính là phát cho nhà nghèo khổ "

"Và lại, cũng là để Vương gia trở nên so trước kia càng có tiền hơn là được!"

"Úc?"

Thanh Y nghe xong càng kỳ, tâm đạo cái thứ nhất đem tiền tiêu xài còn tốt thuyết, có thể cái này khiến Vương gia càng có tiền hơn, này làm sao làm được?

Liền hỏi: "Tiểu Trường Lão, để Vương gia trở nên càng có tiền hơn, có thể sao?"

"Đương nhiên khả năng "

Tiêu Vân liền cười: "Phát cháo là được!"

"Phát cháo?"

Thanh Y trăm mối vẫn không có cách giải: "Phát cháo làm sao có thể?"

"Người khác là không thể nào "

Tiêu Vân cười: "Thế nhưng là ta khả năng "

Nói, lấy ra hai tấm giấy, đưa cho Thanh Y.

Tiêu Vân đã muốn phát cháo, đương nhiên sẽ không như người bình thường như vậy chỉ cần nấu cháo miễn phí đưa cháo là được.

Hắn đã muốn làm, có hệ thống hỗ trợ, hấn hiện tại liền sẽ không để động tĩnh này tiêu!

"Bình thường cháo, đương nhiên không có khả năng để Vương gia biến càng có tiền hơn "

"Nhưng hai loại cháo có thể "

Tiêu Vân này hai tờ giấy đã đưa cho Thanh Y: "Hai loại cháo, một loại ta đem mệnh danh là 'Ngọt cháo ', này cháo, cực khổ người uống, hơi hơi Cam Diêm, sau khi uống xong, có thể chắc bụng, niệm Cổ Tư này, kích thích sục sôi thái độ, anh đừng chi tâm!"

"Nhưng tâm lý hoan hi người uống, lại vị đạo đắng chất khó mà nuốt xuống, cực kỳ khó uống."

"Mà một loại khác,

Ta đem mệnh danh là 'Khổ cháo ', này cháo, hoan hi người uống, như uống Quỳnh Tương Ngọc Dịch, từ đầu đến cuối, đều là vô tận hoan hi vui vẻ, nhớ tới cổ kim mỹ hảo, chỉ cảm thấy nên uống cạn một chén lớn, muốn hát vang vui mừng hát, càng trần quý lập tức "

"Nhưng tâm tư cực khổ người uống, lại sẽ chỉ cảm giác được càng thêm thâm trầm nỗi khổ ý, lệ rơi đầy mặt, hoàn toàn u ám "

"Cho nên, ngọt cháo là cho khổ người uống, khổ cháo là cho ngọt người hát!"

"Úc?"

Tiêu Vân nói xong, chỉ nghe hần tồ lại tồ, Thanh Y liền trong lòng hiểu kỳ lại giác thật không thể tin: "Tiểu Trường Lão, nào có dạng này cháo?"

"Tự nhiên có "

Tiêu Vân mỉm cười: "Ngươi bất chính cảm?"

"Trong tay của ta cái này?"

Thanh Y nghe vậy cúi đầu nhìn xem trong tay này cháo cách làm.

Nàng hơi hiểu nhà bếp, chỉ thấy hai loại cháo phối liệu bên trong có Linh Chi, Hà Thủ Ô loại hình danh quý dược tài, ngoài ra chịu pháp có chút rườm rà, nhưng lần nữa bên ngoài, liền cũng không có nhiều mới lạ.

Là lấy lác đầu, xem không hiểu.

Nàng xem không hiểu, Tiêu Vân cũng không nhiều làm giải thích, chỉ lại nói: "Ngươi đem hai phe này, cho Vương gia hi, nói cho hần biết, để hần qua Bình Dur khách sạn một cái gọi 'Tiểu Tứ' chạy đường tiểu nhị, lại đi Biện Lương Tửu Quán, qua một cái gọi 'Đều thúc' Nhưỡng Tửu Sư Phó, để hai người bọn họ phụ trách hai cháo chế biến, ngoài ra lại một số trung thực đáng tin người, cho bọn hần khi trợ thủ "

Đón đến, lại nói: "Mặt khác, ta đã tính qua, một bát cháo thành bản là đại khái là một lượng bạc khoảng chừng "

"Sau đó ngươi nói cho Vương gia hi, khổ cháo chỉ ở ban ngày bán, một người chỉ cho mua một bát, một bát muốn một trăm lượng bạc ròng, lại một ngày chỉ bán 100 bát, phùng niên quá tiết, làm theo thêm đến 200 bát "

"Mà ngọt cháo phải kê lượng không hạn, nhưng chỉ chuẩn ở buổi tối giờ Tý về sau bán , bắt quá, không thu nghèo khổ người, tí như Khát Nhi, trong nhà nghèo khó người loại hình người Tiên, nhưng nếu là người bình thường hiểu kỳ đến mua, ngươi liền để hần bán một trăm lượng vàng một bát!"

Nói xong cảm thấy loại này thuyết mình vẫn còn có chút không thỏa đáng, hần ngẫm lại, liền lại đến: "Cũng là không kiếm chế khổ người Tiên, những người khác làm theo một người một trăm lượng vàng!"

Nói xong lại nói: "Cái khác người, để Vương gia hi chính mình nắm chắc cũng là "

Thanh Y nghe xong khác mặc kệ, chỉ lại hiểu kỳ hỏi Tiêu Vân: "Thế nhưng là, bọn họ làm sao chia thanh người đến là không phải tâm khổ người?"

"Đơn giản, đến lúc đó để thu sổ sách người, đến chỗ của ta, ta để Phù Đồ truyền cho bọn họ Vọng Khí Chi Thuật!"

Phù Đồ hội Vọng Khí, đã nói với Tiêu Vân

Hoan hi người,... khí thể sinh động như chim bay.

Đau khổ người, khí thể trầm thấp như thâm uyên.

Người này, hần biểu lộ che giấu cho dù tốt, thật đáng giận cơ lại không có cách nào nguy trang, có phải hay không trong lòng đau khổ, liếc một chút liền có thể nhìn ra.

Thế là, Thanh Y liền mang theo mũ rộng vành qua Vương gia hi nhà, đem Tiêu Vân nói, từng cái thuật lại.

Wương gia hi cung cung kính kính, toàn bộ cầm bút ký dưới, lập tức làm theo.

Đi trước người.

Người trước đó, Vương gia hi thoáng hỏi một chút này 'Tiểu Tứ' cùng 'Đều thúc' sự tình, trả lời là hai người đều hiểu thuận, trung thực, dày nói.

Wương gia hi nghe xong gật gật đầu, Tiểu Trường Lão sẽ chọn người.

Sau đó giá cao đào đi.

Lại đi theo hần lại lại tìm đến hai mươi người, trừ ra phân cho hai người trợ thủ, cái khác liền là phụ trách chọn mua nguyên vật liệu theo phụ trách bán cháo người.

Wương gia này hi vốn là có sinh ý đầu não, không phải vậy chỉ dựa vào hãm hại lừa gạt, hần cũng làm không lớn.

Chỉ là trước kia lòng tham, đem ý nghĩ dùng đến tà chỗ.

Bây giờ bị Tiêu Vân nhiếp phục, hẳn đem tâm dùng đến chính chỗ ngồi, nhất thời liền có thể nhìn ra, chỗ hấn lý mọi việc nghiêm cẩn, trong lòng hiểu rõ, cẩn thận tỉ mỉ lại ngay ngắn rõ ràng, nhìn như sự tỉnh không ngừng, kì thực thành thạo.

Lựa chọn chỗ mặc cho, đều là thích hợp nhân tài, sở tác sở vi, cũng đều là thông minh Thương gia.

Tỉ như Tiêu Vân đều thuyết, này cháo một bát thành bán chỉ có một lượng bạc.

Có thể Vương gia hi trong lòng rõ ràng, cái này một lượng bạc thành bán nếu như bị người biết rõ nói, vậy cái này cháo cho dù tốt, cũng bán không được.

Cho nên hẳn liền tuyên truyền, đem nguyên vật liệu bên trong phối liệu Linh Chi, Hà Thủ Ô cái gì các loại chỉ rõ ám chỉ Đề, làm cái này một bát cháo thành vốn là bên trên trăm lạng bạc ròng.

Đi theo lại thuyết trường lão từ bi, ban đêm cháo không muốn nhà nghèo khổ Tiền, tạo nên một loại Phật môn từ bi, chỉ làm làm ăn lỗ vốn bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Chuyện xưa

Như thế một phen tạo thế, ba ngày sau 'Phổ độ phổ bán cháo' vừa khai trương, ban ngày 100 bát khô cháo liền bị hiểu kỳ mà đến một đợt quét sạch!

Hưởng qua người quả thật là chỉ cảm thấy ăn nhâm sâm quả, toàn thân ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông Vô Nhất không thoải mái! Sáng khoái để cho người ta nhìn không được cười ha ha, chỉ cảm thấy hiện tại quả nhiên là trong đời tốt đẹp nhất một quãng thời gian, cần trân quý!

Kể từ đó, nhất thời, kia buổi tối ngọt cháo tuy nhiên giá bán cao đến một trăm lạng vàng, cũng là một ngàn lượng bạch ngân, có thể giờ Tý còn chưa tới, này xếp hàng người thế mà Trung Đội Trưởng đội từ Thành Nam xếp tới thành đuôi, lóe sáng như kỳ quan.

Bất quá cái này ngọt cháo thật không phải cho bọn hấn những này nhân không có chuyện người uống, là lấy trong lúc nhất thời binh binh bang bang quảng bát âm thanh, tiếng mắng chửi, bên tai không dứt.

Vương gia hi cũng không sợ, nhân nhạ liền nói: "Theo chư vị nói qua, ngọt cháo chỉ thích hợp tâm khổ người uống, các ngươi chư vị từng cái Hoan Hoan mau mau, không phải muốn đi qua thụ cái này khô tội, có thể oán niệm tại hạ?"

Có người không tin, thuyết Vương gia hi cháo này lừa gạt Tiền, Vương gia hi lại nhủ mảy: "Ngươi thuyết ta Vương gia hi lừa gạt Tiền không quan trọng, nhưng cháo này thế nhưng là Phật Đà miếu, xanh Vân trường lão ban cho! Chính xác ta cứu tế nghèo khổ người sở dụng, chư vị lung tung pha trộn, ngăn trở vốn nên miễn phí đến cháo người cũng liền a! Vẫn còn trả đũa, là đạo lý gì!"

Mọi người đuối lý, nhưng lại không tin sẽ có người có thể uống cái đồ chơi này, không phải buộc Vương gia hi cũng uống.

Có thể Vương gia hi trước đó đã sớm hưởng qua, tự nhiên không chịu lại uống.

Nghe vậy trực tiếp nhân nhạ đổi trở về: "Ta giờ phút này nhìn chư vị không may, trong lòng hoan hỉ, tự nhiên cũng không phải tâm khổ người, cũng không uống được cháo này!"

"Ngươi ngươi ngươi!"

"Họ Vương ngươi đòi ăn chay, liền so trước kia ăn thịt lợi hại đúng không!"

Một đám người bị hấn một câu tức giận đến giận sôi lên, tiếng mắng liên tục!

Trong lúc đó có người liền đầu cứng lên: "Ta cũng không tin có người hội uống cái đồ chơi này! Họ Vương ngươi tìm cho ta ra tới một cái dám uống! Chỉ cần là có, ta cho ngươi thêm một trăm lạng vàng!"

Vương gia hi liếc nhìn hấn một cái, chính mình đưa tiền đến, nào có thể cự tuyệt?

"Tránh hết ra!"

Đề bọn hán tránh hết ra, đem trước đó bởi vì những này đại phú hào nhóm đến, mà cuộn mình trong góc không dám lên trước bàn hàn con cháu, Lạc Phách Thư Sinh đều tới, một người cho một bát cháo: "Về sau ban đêm, các người đều có thể tới húp cháo, cháo này là Phật Tổ ban tặng, các người tùy tiện uống, đối với các người có chỗ tốt!"

Lúc đầu bởi vì những cái kia quảng bát phú hào mà do dự bọn họ, nghe vậy liền lại lẫn nhau nhìn xem, nhấp một thanh.

Lập tức khê giết mình, Cam Điem tư vị tràn ngập Nội Tâm, che lại lúc đầu khổ sở, một loại bị người nhẹ nhàng an ủi cảm giác nổi lên, ôn nhuận trong lòng, có người kìm lòng không được khước mắt ướt át.

Từng miếng từng miếng chậm rãi uống xong, mấy ngày liền cơ đói bụng làm một no bụng, trong lòng lại một cổ dâng trào hào khí vọt lên!

Đàn ông không dễ rơi lệ, bành cầm chén hướng trên mặt bàn vừa để xuống!

"Vương tiên sinh! Đại ân không lời nào cảm tạ hết được! Đợi ta công thành danh toại, ắt tới báo cái này một cháo chi ân! Cáo từ!"

Giải thích xoay người rồi đi!

Một cái hai cái ba cái . .

Có một cái tính toán một cái! Đề là như thế này!

Đang sau một đám nhân nhảm chán đại phú hào nhìn là trợn mắt hốc mồm!

Không thể không tin!

Mà từ đó, phổ độ cháo danh tiếng bắt đầu điên cuồng ngoại truyền, danh khí càng lúc càng lớn!

Mỗi ngày đều có vô số người không xa ngàn dặm, chỉ vì nếm một thanh phổ độ cháo.

Chậm rãi, bọn họ đem ban ngày bán cháo, gọi là cháo hoa, đem trong đêm bán cháo gọi Dạ cháo.

Mà dần dần, trên chợ đen, một bát cháo hoa bị xào đến một vạn lượng bạc ngàn!

Dạ cháo không hạn lượng, lại ngược lại bị xào đến mười vạn lượng bạc ngàn một bát!

Đương nhiên, đây đều là nói sau.

Lại để thời gian trở về, trở lại phổ độ phổ bán cháo khai trương ngày thứ ba ban đêm.

Một cái Thương Lão Kiếm Khách xuất hiện tại giờ Tý phổ bán cháo trước đó: "Làm phiền tiểu ca, một bát cháo!"

"Tốt!"

Phổ bán cháo tiểu nhị nhanh nhẹn xới một bát đưa qua: "Ngài!"

Thương Lão Kiếm Khách tiếp được, khê cười khỏ.

"Nghe nghe đồn, chỉ có tâm khổ người mới có thể miễn phí đến cháo này, tiểu ca người miễn phí cho lão phu, có thể là bởi vì lão phu cũng là tâm khổ người?"

Phổ bán cháo tiểu nhị cười một tiếng, tâm đạo vị này đều không cần Vọng Khí, chỉ xem sắc mặt giữa lông mày liền biết rõ đường gần nhất khẳng định là tâm lực tiểu tụy, tự nhiên năng miễn phí.

Liền cười nói: "Ngài cũng chớ gấp, trên đời chưa từng có không đi mấu chốt, điểm quyết định, ngài uống trước cháo này, tích lũy chút khí lực, lại đi hành sự không muộn!"

Lão giả nghe vậy, gật gật đầu.

Sau đó ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Dư vị thật lâu!

Cháo này, để cho người ta tại trong tuyệt vọng dâng lên hi vọng.

Không chịu được lại thán nói: "Cao Tăng Đại Đức, Thánh Thần thủ bút!"

Buông xuống bát: "Đa tạ tiểu ca, cáo từ!"

Quay người hướng này Thành Tây Phật Đà miếu mà đi.

Nguyệt Cao Phong thanh.

Phật Đà miếu yên ổn thanh tịnh.

Người già Kiếm Khách lại nhú nhú mày.

Có Quỷ Khí, Yêu Linh khí!

Vô ý thức cầm kiếm nơi tay!

Nhưng sau đó liền lại thu lại.

Nơi đây có cao tăng, mình cần gì lung tung nhúng tay.

"Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao!"

Vừa thanh kiếm thu lại, chỉ nghe thấy bên trong có âm thanh cười nhạt ý: "Khách quý, tiến "

Phật Đà miếu trong đại điện ánh nến sáng lên, lão Kiếm Khách nhìn thấy bên trong có một cái tiểu tăng người khề mỉm cười, nhất thời sững sờ.

Liền hỏi: "Tiểu sư phụ, sư phụ ngươi có đó không?"

"Tiểu Trưởng Lão!"

Thiện trong phòng tiếng cười truyền ra, một yếu điệu nữ tử đi ra dịu dàng ý cười: "Tiểu Trưởng Lão, lại một cái muốn gặp ngài sư phụ!"

Tiêu Vân cũng thoáng im lặng, này tám thân thể, thật sự là không đủ để lấy tín nhiệm tại người.

Liền cũng cười một tiếng, hỏi: "Còn không có dạy khách quý tu hành nơi nào?"

Lão Kiếm Khách hơi hơi chấp tay: "Lão phu Thanh Thành Sơn Đồ Ma Kiếm khách Hàn Sở Cận, yên ổn vì Thanh Thành Sơn Trưởng Lão Đường Đại Trưởng Lão!"

Đón đến,... lại chấp tay cúi đầu, lại nói: "Có chuyện quan trọng cầu kiến Tôn Sư, còn tiểu sư phụ thay thông báo!"

Thanh Thành Sơn?

Thanh Y Tiêu Vân lẫn nhau liếc mắt một cái: "Dương Hùng?"

Hàn Sở Cận sững sờ: "Các ngươi nhận biết Tiểu Đồ?"

Tiêu Vân nghe giật mình: "Ngươi là Dương Hùng sư phụ?"

"Đúng vậy!"

Hàn Sở Cận vừa chấp tay: "Tiểu Đồ bây giờ trọng thương hôn mê! Thanh Y khó cứu, lão hủ Thiên Sư Bối Toán, nói đến đây chỗ xanh Vân trưởng lão có thể cứu Tiểu Đồ tánh mạng! Là lấy lão hủ đêm tối đi gấp, đến đây bái kiến xanh Vân trưởng lão, là một thời kỳ nào đó trở về sau tiểu sư phụ thay thông báo!"

"Ai! Quả là thế "

Tiêu Vân nghe xong liền thở dài, quay đầu theo Thanh Y nói: "Lúc trước Dương Hùng đi, ta liền đoán trước đường hấn sợ là sẽ phải gặp được sự tình gì, bây giờ xem ra, quả thật không giả!"

Giải thích đón đến, lại đối Thanh Y nói: "Thanh Y, ngươi ngay tại trong chùa Trụ Trì mọi việc, lại nói cho Phù Đồ, để hấn cẩn thận kia là cái gì tướng quân, ta đi một lát sẽ trở lại!"

"Vâng!"

Thanh Y xác nhận, Hàn Sở Cận lại còn chưa kịp phản ứng, nghe Tiêu Vân ý là muốn chính mình qua, bận bịu liền nói: "Tiểu sư phụ, Tiểu Đồ thương thế rất nặng, sợ chết cần Tôn Sư xanh Vân trưởng lão tự mình mới được!"

Tiêu Vân nghe vậy lại cười một tiếng, hợp thành chữ thập liền nói: "Thí chủ nếu là Tầm sư phụ ta, này thí chủ sợ là muốn một chuyến tay không "

Hàn Sở Cận sắc mặt lập tức biến đổi, nhưng lại nghe Tiêu Vân lại cười nói: "Nhưng là thí chủ nếu là Tầm xanh Vân trưởng lão, này trước mặt ngài là được!"

"Cái gì!"

Hàn Sở Cận nhất thời bị kinh ngạc, trước khi đến, hắn vẫn cho là xanh vân trưởng lão hắn là một cái già trên 80 tuổi lão tăng mới đúng, nào nghĩ tới lại là một cái Ấu Đồng: "Ngươi là xanh Vân trưởng lão?"

"Đúng vậy!"

Tiêu Vân lại hợp thành chữ thập: "Thí chủ, việc này không nên chậm trễ, cứu người quan trọng, còn nhanh chóng dẫn đường!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Phật Môn Tu Sĩ?

Nhìn Tiêu Vân thuyết đi, Hàn Sở Cận nhưng trong lòng thực đang ngạc nhiên nghi ngờ.

Quả thực không tin Tiêu Vân cũng là Thanh Vân.

Nhưng nhìn Tiêu Vân lại quả thực không giống nói dối, hắn trong lòng cũng do dự, lại tâm đạo Bói Toán kết quả, thật là Phật Đà miêu xanh Vân trưởng lão.

Mà người này nếu thật là xanh Vân trưởng lão, đó phải là không sai!

Ngẫm lại, hắn sợ chính mình thất lễ, trước hết chấp tay, sau đó Tái lại nói: "Tiểu sư phụ, thật sự là xanh Vân trưởng lão?"

"Không thể giả được "

Tiêu Vân lại cười một tiếng, nói: "Thí chủ yên tâm, ngươi tìm chính là ta, ta biết Dương Hùng, sẽ không sai, chúng ta trước xuất phát, đến lúc đó có phải hay không, nhìn có thể hay không cứu không phải liền là?"

Hàn Sở Cận nghe xong tâm đạo cũng thế, lại hơi ngẫm lại, liền gật gật đầu: "Này tốt!"

Nói quay người một bước tiến lên trước, dưới chân một cái kiếm bản rộng kiếm khí bày ra, bao quát dài nửa trượng một trượng: "Tiểu Trưởng Lão, !" "

Tiêu Vân lên, mang Tiêu Vân qua Thanh Thành Sơn.

Tiêu Vân cũng không chậm trễ, gật gật đầu, trực tiếp đứng lên trên.

Phát giác dưới chân cứng rắn, như là bàn đá.

"Tiểu Trưởng Lão, có thể đã đứng vững?"

"Ừ" Tiêu Vân lại gật gật đầu: "Đi thôi!"

"Tốt!"

Hàn Sở Cận không do dự nữa, kết động Kiếm Quyết, đột nhiên trùng thiên, đảo mắt vô tung!

Phía dưới Thanh Y nhện không được đi lên phía trước hai bước, nhìn hướng lên bầu trời, nơi đó kiếm ảnh đã biến mất.

Không khỏi, Thanh Y trong lòng không vắng vẻ, hơi hơi âm đạm.

Mà phi kiếm bên trên, Tiêu Vân lại chỉ cảm thấy ngạc nhiên.

Hắn coi là lấy phi kiếm tốc độ, tuyệt đối phải có cương phong mới đúng, lại không nghĩ rằng kiếm kia bên trên lại có một đạo khí tường nghiêng cán tại

trước mặt bọn họ, là lấy Tiêu Vân mặc dù nghe thấy hai bên cương phong gào thét, nhưng trên thực tế lại ở vào là không gió hoàn cảnh.

"Không tệ không tệ "

Trong lòng âm thầm gật đầu, không tệ!

Chỉ là tuy nhiên không thể phong, nhưng cũng cảm giác nói chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Hắn thấy thế liền cũng không nói nhảm, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn xung quanh Phi Vân như sương từ kiếm hai bên chọt lóe lên, xem kiếm dưới Bình Nguyên liếc một chút vô ảnh, Thanh Sơn thoáng qua vô tung, như thế hai ngày hai đêm, hai người cũng không có nghỉ ngơi, không nói gì, cứ như vậy một đường không ngừng phi nhanh, Trục Đạo đến trưa ngày thứ ba, Tiêu Vân nhìn thấy phía trước một đường dãy núi trùng điệp nguy nga, dãy núi bên trong một cự phong xuyên thẳng Vân Tiêu, trắng lệt Hùng Uy.

Tiêu Vân chỉ nhìn một chút, liền ần ần cảm giác được, chỉ sợ sẽ là nơi này.

Cũng Quả thật đúng là không sai, hắn suy nghĩ vừa dứt, phi kiếm liền bay thẳng giống này cự phong mà đi, tiểu nữ khắc đồng hồ về sau, phi kiếm giống như này cự phong bên trong một hòn đá đồng dạng rơi ở một tòa trong sân.

Vừa rơi xuống liền vài bóng người trong nháy mắt vọt đến, Tiêu Vân khoảng chừng xem xét, tất cả đều là râu bạc trắng lão Kiếm Khách, sau đó một người trước hết nhìn Tiêu Vân liếc một chút, sau đó liền bước nhanh vừa đi tới một bên nói: "Sur huynh, người Danh Y ở đâu?"

Hắn Sở Cận nghe vậy chỉ chỉ đằng sau Tiêu Vân: "Hắn cũng là "

"Hắn?"

Người kia lại nhìn Tiêu Vân liếc một chút, lập tức liền cau mày: "Sur huynh, người nói đùa cái gì, Tiểu Thái Tử nguy cơ sớm tới, người không cái Quốc Thủ trở về cũng liền thôi, người mang cái tiểu hòa thượng trở về làm gì!"

"Đúng!"

Phía sau lại tới một cái lão giả, mi đầu càng vận thành một cái vấn đề: "Từ An Phương Trọng đều không có biện pháp, người làm sao lại tìm một cái nhỏ như vậy hòa thượng tới?"

"Đừng vội!"

Hắn Sở Cận khoát khoát tay, trầm giọng: "Là Thiên Cơ Môn ngàn Kim đạo trưởng chỗ đo, thuyết xanh Vân trưởng lão có thể cứu Tiểu Đồ!"

"Xanh Vân trưởng lão?"

Một cái khác lão Kiếm Khách cũng nhìn xem Tiêu Vân: "Người thuyết hắn?"

Lập tức liền lên trước một bước, chỉ Tiêu Vân liền không chút khách khí nói: "Tiểu tử, người là Thanh Vân, người là trưởng lão?"

Tiêu Vân nhũ nhũ mày: "Người xuất gia không đánh lừa dối, tiểu tăng Thanh Vân, trưởng lão không dám xưng!"

"Trưởng lão không dài Lão Tiên không thuyết!"

Này lão Kiếm Khách nghe xong Tiêu Vân thuyết hắn cũng là Thanh Vân, lại nhìn Tiêu Vân không giống như là nói dối, liền lại trực tiếp hỏi nói: "Người có thể cứu ta sư đệ?"

"Có thể!"

"Tốt!"

Lão Kiếm Khách lập tức gật đầu một cái: "Này nói nhảm thiếu thuyết,

Đi, hiện tại liền đi với ta cứu người!"

"Chậm đã!"

Lão Kiếm Khách vừa nói xong, một người khác lại lần nữa ngừng, phản đối: "Không Hành sư huynh! Tiểu Thái Tử nguy cơ sớm tới! Vạn nhất hắn là Định Quốc thám tử làm sao bây giờ!"

"Cái gì thám tử!"

Hắn Sở Cận nghe vậy lập tức bắt nắn, trừng kiếm khách kia liếc một chút: "Vương Thế nguyên, người có ý tứ gì!"

Vương Thế nguyên nghe vậy cũng nhũ mày: "Đưa ta có ý tứ gì, hiện tại Tiểu Thái Tử hôn mê bất tỉnh, người ra ngoài nhiều ngày như vậy, không hảo hảo

tìm người liền thôi, còn mang về một cái vốn không quen biết tiểu hài tử, ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta là có ý gì! Ngươi cũng không nhìn một chút người người sư phụ này làm sao đang!"

"Ngươi cho ta bớt nói nhảm!"

Hàn Sở Cận nghe xong liền cười lạnh một tiếng, nhất chỉ này Vương Thế nguyên: "Ngươi biết rõ đạo ta là sư phụ, vậy ta tìm ai cứu đồ đệ của ta, làm ngươi chuyện gì!"

"Ồi!"

Vương Thế nguyên cười lạnh một tiếng: "Liên quan gì đến ta? Nếu để cho hoàng cung người biết rõ đường Tiểu Thái Tử tử tại Thanh Thành Sơn, ngươi cảm thấy Thanh Thành Kiếm Phái còn có thể lưu lại!"

"Tốt!"

Bọn họ bên này thật ồn ào, bên ngoài đại môn đi tới một cái chánh thức tóc trắng xoa trụ ngọt lưng còng lão giả.

Lão giả kia vừa tiến đến, bao quát Hàn Sở Cận ở bên trong, nhao nhao xoay người hành lễ: "Sư phụ (sư bá, sư thúc)!"

"Ừ"

Lão giả kia trước gật gật đầu, khoát khoát tay, để bọn hắn đứng lên.

Sau đó liền hướng Tiêu Vân đi tới, thượng hạ thoáng đánh đo một cái hắc, liền chậm âm thanh nói: "Lão hủ Cao Thủ, gặp qua Tiểu Trường Lão "

Giải thích chấp tay một cái

Tiêu Vân gặp niên kỷ của hắn quá lớn,... liền đáp lễ: "Tiểu tăng Thanh Vân gặp qua Lão Thí Chủ "

Giải thích hơi hơi xoay người.

Lại thẳng lên, phát giác phía sau có Nhân Ngư Quán mà vào.

Tiêu Vân ngẩng đầu nhìn một chút, nhìn một chút người bên trong Nho Thích Đạo tục đều có, già trẻ nam nữ cũng đều có.

Mà trước tiên là một cái Bạch Hồ đầm ngực, hơi có vẻ khô gầy lão hòa thượng.

Lão hòa thượng kia tiến đến, xem xét Thanh Thành Sơn mọi người vây quanh một cái tiểu hòa thượng, hắn cũng kỳ quái, tiến lên một bước, trước kêu một tiếng này Thanh Thành Sơn Cao Thủ: "Cao đạo huynh "

"Ừ"

Cao Thủ hơi hơi quay người, theo lão hòa thượng gật gật đầu.

Sau đó lão hòa thượng kia liền hơi hơi nghi hoặc, nhẹ nhàng đưa tay chỉ chỉ Tiêu Vân: "Vị tiểu đệ này tử, ngươi làm sao tại cái này?"

"Từ An Phương Trọng "

Bên cạnh cái kia cái thứ hai theo Hàn Sở Cận nói chuyện Kiếm Khách liền hơi hơi bất đắc dĩ nói: "Hắn là sư huynh của ta trở về, thuyết có thể cứu Tiểu Thái Tử "

"Úc?"

Từ An Phương Trọng nhất thời liền khẽ lắc đầu.

Tâm thuyết đoán chừng là lầm, hoặc là này Hàn Sở Cận cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, lầm người.

Ngay sau đó liền hướng Tiêu Vân hòa ái nói: "Hài tử, ngươi đừng sợ, ta là Đại Tướng Quốc Tự Phương Trọng Từ An, ngươi lại nói cho ta biết, ngươi là kế thừa vị nào trưởng lão?"

Đón đến, lại cười: "Chúng ta Đại Tùy, sở hữu chùa tăng, ta đều hơi quen thuộc, có lẽ là nhận biết sư phụ ngươi "

Hắn giải thích, còn tưởng rằng tiểu hài tử này sẽ nói cho hắn biết chính mình sư phụ là ai.

Có thể lại không nghĩ rằng, tiểu hài tử kia lại khẽ nhủm mày, đột nhiên hỏi hắn: "Ngươi là Phật Môn Tu Sĩ?"

Từ An nhất thời liền sững sờ, không rõ ràng cho lắm, gật gật đầu liền cười nói: "Bản tăng thuở nhỏ tu trì, bây giờ trăm 29 tuổi, nên tính là Phật Môn Tu Sĩ "

Tiêu Vân sau khi nghe xong nhú nhú mày, ngừng ngừng, lắc đầu: "Ngươi không phải!"

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Rung động

"Ha ha ha!"

"Tiểu tử này!"

"Ngốc a?"

Đằng sau đám người nghe xong toàn nhìn không được đều cười, tiểu tử này có biết không đường Từ An Phương Trọng là ai, thế mà thuyết Từ An Phương Trọng không phải Phật Môn Tu Sĩ, nếu như Từ An Phương Trọng đều không phải là, vậy ai có thể là?

Từ An cũng hơi hơi xấu hổ, nhưng hấn thuở nhỏ tu trì, tu dưỡng vô cùng tốt, cũng không hề để ý, gật gật đầu liền cười nói: "Tốt, ngươi cảm thấy không phải, vậy ta cũng không phải là "

Tiêu Vân nghe xong cảm thấy thờ dài, lão hòa thượng này Tâm Tính Tu Vi là không thấp.

Nhưng hấn thật không phải Phật Môn Tu Sĩ.

Ngẫm lại, liền nói: "Ngươi niệm một câu kinh văn, cho ta xem một chút!"

Từ An nghe vậy sửng sò, không rõ ràng cho lắm.

Những người khác cũng kỳ quái, tiểu tử này làm cái gì?

Đằng sau Hàn Sở Cận trong nội tâm càng cảm giác xấu hổ, lên kéo hấn một chút: "Xanh Vân trưởng lão, cứu người quan trọng! Chúng ta cứu người trước được hay không!"

"Không vội "

Tiêu Vân lắc đầu, nhàn nhạt nói: "Ta đã đến, Dương Hùng liền không chết!"

Hấn cái này một thuyết, bên cạnh tất cả mọi người liền toàn sửng sò.

Ở đây trừ Thanh Thành Kiếm Phái người, những người còn lại đều là Đại Tùy trên giang hồ tai to mặt lớn, Xung Bá Nhất Phương nhân vật, không có ngu ngốc, đều là kiến thức cực lớn người.

Nếu như vừa mới vẫn là đem Tiêu Vân khi tiểu hài tử nhìn, có thể mấy câu nói đó công phu quá khứ, bọn họ cười xong nói xong, lại rốt cục cảm thấy không thích hợp.

"Vị tiểu trưởng lão này!"

Ngay sau đó đằng sau liền một cái đạo bào lão giả tới, hơi hơi khom người: "Bần đạo thương hà xem Quan Chủ Thanh Hư Đạo Nhân "

Trước tự giới thiệu.

Sau đó liền hơi hơi nghi hoặc nói: "Tiểu Trưởng Lão, ngươi có thể cứu Tiểu Thái Tử?"

Nào biết Tiêu Vân nghe hấn nói xong, cũng liếc hấn một cái, cũng là nhú mày nói: "Ngươi là Đạo Gia Nhất Mạch?"

Thanh Hư nghe vậy cũng là sửng sò, sau đó gật đầu liền nói: "Không tệ!"

"Úc?"

Tiêu Vân lại chau mày: "Ngươi là tu này một phái?"

Thanh Hư nghe vậy liền hơi hơi không vui, tâm đạo cái này tiểu hòa thượng cũng quá không thể lễ phép!

Nhưng hắn tự kiềm chế thân phận, cũng nhẫn nại tính tình, về nói: "Bản đạo thượng hạ xem, mặc dù Cư Bắc, nhưng cũng là Thanh Thành Sơn Thanh Thành một phái, lại hướng lên, thì là quá kinh Sơn Thuần Dương Chân Nhân Đạo Mạch!"

"Không phải hỏi ngươi cái này "

Tiêu Vân nghe lại nhíu mày lại hỏi: "Ta là hỏi ngươi, ngươi là phù? Phái tu sĩ, vẫn là Đan Đình Phái tu sĩ?"

"Ừm?"

Thanh Hư nghe vậy trước sững sờ, phù? Phái, Đan Đình Phái?

Nhìn xem Tiêu Vân, nhìn không được cười lên một tiếng, lắc đầu, nhìn xem Tiêu Vân, hơi hơi ở trên cao nhìn xuống: "Tiểu hòa thượng, ngươi sợ là lắm, phù này? Đạo sĩ đều là gạt người trò xiếc!"

"Mà về phần Đan Đình Phái. . . Ngươi là thuyết luyện đan đạo sĩ?" Nói chính mình vuốt râu lại cười một tiếng: "Nếu như là lời nói, này bản đạo hơi biết Được Đan , có thể xem như Đan Đình Phái!"

"Râu ông nọ cắm cằm bà kia!"

Tiêu Vân nghe liền im lặng lắc đầu, thờ dãi: "Ngươi cũng không phải Đạo Môn Tu Sĩ!"

"Ngươi!"

Thanh Hư nhất thời liền cau mày, Tiêu Vân lời này, theo mắt hắn không phải người một dạng.

Hắn tu dưỡng so ra kém Từ An, lúc này liền đạo bào tay áo dài hất lên, trong lỗ mũi một tiếng khinh thường hừ lạnh: "Nhóc con vô lễ!"

Tiêu Vân cũng không thêm để ý, chỉ nhàn nhạt lại nói: "Chính thống Đạo Môn, phạm vi lớn phân phù? Phái, Đan Đình Phái, lại chia nhỏ thì là tích thiện phái, trong ngoài Đan Phái, Thiên Cơ xem bói phái, bên trên động phái, Địa Tiên phái, Kiếm Tiên phái các loại, mà ngươi liền những này đều không biết, ngươi còn dám nói ngươi là Đạo Môn Tu Sĩ?"

Thanh Hư nghe vậy nhất thời càng sững sờ, cái này đều thứ gì?

Bên này Thanh Thành Kiếm Phái người nghe xong lại sững sờ, đi theo liền nghe này Vương Thế nguyên liền kỳ quái nói: "Chúng ta hẳn là Kiếm Tiên hội a? Vậy chúng ta là Đạo Môn?"

"Đường cửa gì!"

Hắn Sờ Cận liếc nhìn hắn một cái: "Chúng ta là Vô Mạch!"

"Không!"

Hắn vừa nói xong, Tiêu Vân liền lắc đầu: "Các ngươi đúng là Đạo Môn "

Đón đến lại nói: "Ta gặp qua Dương Hùng Kiếm Hoàn,

Biết rõ đường các ngươi là lấy kiếm hoàn Tu Mệnh linh, mà lấy Kiếm Hoàn Tu Mệnh Linh giả, cũng là Đạo Môn Kiếm Tiên phái "

Hắn cái này vừa nói xong, Thanh Thành Tiên Phái đám người đều nhao nhao sững sờ, bọn họ thật là lấy kiếm hoàn Tu Mệnh linh, cho nên nói như vậy, bọn họ thật sự là Đạo Môn?

Có thể bên cạnh nghe hồi lâu Cao Thủ nhưng lại nhíu nhíu mày, chậm rãi lắc đầu nói: "Vị tiểu trưởng lão này, ta Thanh Thành Kiếm Phái, là một ngàn ba trăm năm trước, từ Kinh Thiên Kiếm Thánh từ Minh Hải lĩnh ngộ Vô Mạch tuyệt kỹ về sau sáng tạo, thật là Vô Mạch, mà không phải Đạo Mạch!"

"Không phải "

Tiêu Vân trực tiếp phản bác hắn: "Mặc kệ là từ đâu lĩnh ngộ, lại lĩnh ngộ là tuyệt kỹ gì, các ngươi đều là Đạo Môn Kiếm Tiên một phái "

Giải thích không để ý đến hắn nữa, sau này nhìn xem, nhìn thấy một cái Nho Sam người.

Tiêu Vân xem xét hắn liền hỏi: "Xin hỏi vị tiên sinh này, thế nhưng là Nho Môn tu sĩ?"

Này người đã nghe hồi lâu, xem xét Tiêu Vân hỏi như vậy, cũng nhíu mày nói: "Thế nào, chẳng lẽ Tiểu Trưởng Lão cũng cảm thấy tại hạ không phải

không phải Nho Môn tu sĩ?"

"Vậy là ngươi sao?"

Tiêu Vân xem trước một chút bên hông hấn kiếm.

Mà sau đó xoay người, lại nhìn chung quanh dãy núi Hùng Uy, bao la hùng vĩ vĩ ngạn, hấn mở miệng liền nói: "Cuồn cuộn Trường Giang đông nước trôi, bọt nước dãi chí anh hùng. Thị Phi Thành Bại Chuyển Đầu Không. Thanh Sơn như trước đang, Kỳ Độ Tịch Dương Hồng! Tóc trắng Ngự Tiêu bãi sông bên trên, quen nhìn Thu Nguyệt vui sướng. Một chén rượu đục vui gặp lại. Cổ kim bao nhiêu sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong!"

"Tốt!"

Tiêu Vân tại núi này ở giữa, một từ ngâm xong, lập tức Vạn Sơn quanh quẩn, dư âm điệp tai!

Ở đây phần lớn là uyên bác chi sĩ, được nghe lập tức âm vang gọi tốt!

"Hảo Từ! Hảo Từ!"

Này nho sinh càng là kinh ngạc lại kích động tách ra mọi người liền đi tới, thật sâu chấp tay liền nói: "Ngài thuyết không tệ! Tại hạ xác thực thẹn là Nho người trong môn! Thẹn là Nho Môn tu sĩ! Ngài mới là nhà nho chân chính người trong môn! Nho Môn đại tài!"

"Cũng không phải "

Tiêu Vân nghe vậy lại lại lắc đầu, đối với hấn nói: "Ta không phải Nho Môn , mà tiên sinh ngươi là Nho môn, nhưng cũng xác thực không phải Nho Môn tu sĩ!"

Nho người trong môn giấy bút thành kiếm, Thi Từ thành biển.

Như cái này thủ Lâm Giang Tiên, một khi Tiêu Vân nói ra, bọn họ ngay lập tức sẽ đuổi theo Tiêu Vân bị bài ca này muốn quá khứ, sau đó chính mình lại mở miệng, tuyệt đối là gọi nước sông cuồn cuộn, đem cái này Thanh Thành Sơn biến thành mãnh liệt cuồn cuộn chỗ!

Mà không phải như người này, chỉ là nhìn bài ca này, viết xong.

"Ai "

Lại thở dài một hơi, nhớ tới đã từng thủ hộ lâu các lão nhân đã nói với hấn, thế gian này Phật môn tu đều là giả Phật, nguyên nhân là người ở đây đều chỉ Tu Vũ kỹ, mà Bất Tu Tâm Ấn.

Lúc đó Tiêu Vân còn tưởng rằng là thủ Các Lão người sai.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vân mới biết nói, nguyên lai thủ Các Lão người thuyết không tệ, thế gian này Tu Phật Giả tu thật là giả Phật, bọn họ thật là Bất Tu Tâm Ấn!

Lại chẳng những là Phật môn, bao quát Đạo Môn, Nho Môn, bọn họ đều là giả nói, giả Nho!

Bọn họ căn bản là cũng sẽ không bản môn hạch tâm tu luyện pháp, bọn họ tu luyện, kỳ thực tất cả đều là đơn thuần 'Võ ', mà không phải Phật Tu, Đạo Tu, Nho Tu!

"Thôi thôi "

Tiêu Vân cảm thấy lại thở dài, lắc đầu, cũng rốt cục biết rõ đường vì cái gì Thượng Giới người đều đem Trung Châu coi như là Man Hoang Chi Địa, đàm chi tức nhủ mảy.

Nói rõ bởi vì những người này, là thật cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết đường!

"Tính toán, Cao thí chủ, mang ta đi Dương Hùng nơi đó, ta đi cứu hấn "

Bọn họ theo Tiêu Vân cũng không quan hệ nhiều lắm, Tiêu Vân cũng không muốn quản bọn họ, dứt khoát lắc đầu, để Cao Thủ dẫn hấn qua Dương Hùng chỗ.

Chỉ là hấn muốn đi, đã ần ần phát giác cái gì Từ An mở miệng!

"Chậm đã!"

Từ An đưa tay ra, liền ngăn lại Tiêu Vân, khẽ nhủ mảy nói: "Tiểu Trương Lão, có thể hay không trước tạm theo bản tăng thuyết một thuyết, bản tăng vì sao không phải người trong Phật môn?"

Tiêu Vân liếc hấn một cái: "Chuẩn xác mà nói, ngươi là người trong Phật môn, nhưng không phải Phật Môn Tu Sĩ "

Từ An càng nhíu mày: "Có ý tứ gì?"

"Không có ý gì "

Tiêu Vân liền lại nhân nhạ nói: "Người tụng một đoạn kinh văn, ta sẽ nói cho người biết "

"Tốt!"

Từ An cau mày,... hợp thành chữ thập thi lễ, liền bắt đầu Niệm Tụng: "Ngã Phật sở hữu Pháp Giới chi Hư Không Giới, tương lai thế bên trong, cùng hiện tại chúng sinh, Thập Phương Tam Thế hết thấy Phật sát cực Vi Trần bên trong, từng cái như Vô Lượng Sơn Vương, như Tu Di Sơn Vương. . ."

"Tốt , có thể "

Hắn Tài niệm hai câu, liền bị Tiêu Vân kêu dừng.

Sau đó hắn liền cũng thật dừng lại, sau đó ánh mắt nhìn chăm chăm Tiêu Vân liền nói: "Người tiểu trưởng lão kia hiện tại phải chăng có thể nói cho bản tăng, vì sao bản tăng không phải Phật Môn Tu Sĩ?"

"Đơn giản."

Tiêu Vân liếc hắn một cái, một tay hợp thành chữ thập thi lễ, sau đó chính mình liền nhân nhạ tụng nói: "Quan Tự Tại Bồ Tát, được sáu Bàn Nhược Ba La Mật Đa lực, chiếu rõ Ngũ Uẩn Giai Không, độ hết thấy khổ ách, Xả Lợi Tử, Sắc bất thị Không, Không bất thị Sắc, Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc. . ."

Tiêu Vân lần đầu tiên niệm, Từ An liền biến sắc: Cái này kinh văn, chính mình chưa từng nghe qua!

Lại sau đó, cũng là tất cả mọi người đều là biến sắc!

Nói rõ bởi vì theo Tiêu Vân tụng lên, lập tức Tiêu Vân phía sau thế mà xuất hiện một cái một đường lại một đạo kim sắc Phật Luân!

"Đây là cái gì!"

Cái này kinh hải văn chưa xong, chỉ thấy này mặt đất đóa đóa gót sen chậm rãi dâng lên nở rộ, trên trời từng mảnh Thiên Nữ Tán Hoa!

Theo sát chi Tiêu Vân dưới chân, một tòa 81 cánh kim sắc Phật Đà tòa sen cũng chậm rãi dâng lên, cùng lúc đó, bên cạnh bọn họ, vô số Phật môn Sa Di Tọa Liên Thai chỉ hư ảnh xuất hiện, cùng nhau theo Tiêu Vân Phạm Xướng!

"Quan Tự Tại Bồ Tát, được sáu Bàn Nhược Ba La Mật Đa lực, chiếu rõ Ngũ Uẩn Giai Không, độ hết thấy khổ ách, Xả Lợi Tử, Sắc bất thị Không, Không bất thị Sắc, Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc. . ."

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa phương viên vài dặm bên trong Phật Âm trập trập, Phật Quang trùng thiên, đem tất cả mọi người chấn động đến trọn mắt hốc mắt, không nói một lời, cũng rút cục mình bạch, vì cái gì người tiểu trưởng lão này thuyết Từ An không phải Phật Môn Tu Sĩ!

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Cứu

Chưa thấy qua người không hiểu giờ phút này Thanh Thành Sơn bên trong, này chư vị lão đại chấn kinh, rung động, nghẹn họng nhìn trần trời.

Cảm giác này liền theo nhìn thấy trong đô thị một người, đột nhiên có thể Khẩu phun hỏa cầu, tay vung Băng Kiếm, để cho người ta bờ môi rung động rung động, ngăn không được thật không thể tin, lại kích động vạn phần.

Nhất là từ An trưởng lão, tại này Chư Tướng xuất hiện thời điểm, hắn liền như là bị một thanh Kinh Thiên Cự Chùy 'Oanh' hung hăng nện vào Thiên Linh bên trên, trực tiếp liền đem hắn nện bất tỉnh nhân sự, chỉ trong nháy mắt đầy mắt lông tràn đầy tất cả đều là này từng tôn cúi đầu nhẹ tụng, lại vang vọng Thanh Thành Sơn Phật Âm Phật Ngữ, này từng đóa từng đóa gót sen, từng cái hư ảnh hư ảnh, để hắn toàn bộ khoảng cách mờ mịt.

Khó nói, đây mới là rõ ràng tu?

"Tôn Giả!"

Hắn nhìn không được tiến lên một bước, hô một tiếng, Tiêu Vân nghe vậy hợp thành chữ thập thủ chưởng chậm rãi buông xuống, liếc hắn một cái: "Người thế nhưng là mình bạch, người có phải hay không Phật Tử?"

"Tôn Giả!"

Từ An hơn một trăm tuổi, lại chưởng quản Đại Tướng Quốc Tự nhiều năm, Võ Đạo Tu Vi cao thâm, Phật môn tính cách cực mạnh, nhưng bây giờ, hắn lại so như tập tễnh Tiểu Đồng, lão đảo hướng phía trước hai bước, chỉ không khỏi cảm động, hướng nghe nói, tịch tử là đủ!

"Tôn Giả!"

Một câu cũng nói không nên lời.

Mà Tiêu Vân gặp hắn toàn thân kích động run rẩy dốc hết ra, không giữ quy tắc thập lại thập tuyên một tiếng niệm phật, lại lắc đầu cũng không có cùng hắn nói cái gì.

Quay người lại đối Cao Thủ nói: "Lão Thí Chủ, mang tiểu tăng tiến về Dương Hùng chỗ, trước đem Dương Hùng cứu trở về bàn lại việc khác!"

"Chờ một chút!"

Không đợi Cao Thủ nói chuyện, bên cạnh một cái khác mặc Võ phục khôi ngô lão giả liền vội vàng ngừng: "Tiểu dài. . . Tôn Giả, chờ một chút!"

Tiêu Vân nhướng mày, liếc hắn một cái: "Lại cho tiểu tăng trước cứu trở về Dương Hùng!"

Người kia sững sờ, bên này Cao Thủ liền cũng liếc hắn một cái, cũng nói: "Cứu người quan trọng!"

Giải thích không đề ý đến hắn nữa, quay đầu đối Tiêu Vân vung tay lên, dùng tay ra hiệu.

"Tôn Giả, bên này!"

Trụ ngoặt tự mình cho Tiêu Vân dẫn đường.

Tiêu Vân về thì lễ: "Nhiều Tạ lão thí chủ" đi theo Cao Thủ xuất viện tử.

Cao Thủ mang theo Tiêu Vân tới trước bên cạnh trong viện, mang nữa tiến một cái phòng.

Bọn họ mới vừa đi vào, phía sau một đám người, Thanh Thành Kiếm Phái, hoặc là các nơi đến cao thủ, nhao nhao chen chúc liền muốn theo vào.

Tiêu Vân gặp này phát tay ngừng bọn họ, không thể để cho bọn họ nhiều người như vậy đều tiến đến: "Phật Môn bí kỹ, chur vị thứ lỗi!"

Nhất thời tất cả mọi người cũng đều sững sờ.

Từ An bận bịu liền nói: "Tôn Giả, ta. . ."

Hắn muốn vào tới.

Tiêu Vân thoáng ngẫm lại, gật gật đầu: "Phật môn tăng chúng có thể tiến đến nhìn qua!"

"Nhiều Tạ tôn giả!"

Từ An lập tức vui vẻ, vừa sai bước tiến đến.

Hắn vừa mới tiến đến, đằng sau một cái mập mập mang theo Thiện châu đại hòa thượng nghe xong cũng vui: "Tôn Giả Tôn Giả! Ta cũng là Phật môn đệ tử!"

"Đắc đắc! Hoài Nhân, con mẹ nó người giết người phóng hỏa cái gì chưa làm qua, còn có mặt mũi nói mình là Phật môn đệ tử!"

"Đúng rồi! Người một cái Lão Hổ Cầu, không muốn nhục Phật Môn Thánh Địa được hay không!"

"Người hãy thành thật đợi, thiếu tận dụng mọi thứ tìm cơ hội liền lên!"

Nghe xong Hoài Nhân thuyết, đám người toàn đều không đầy, không cho hắn đi vào.

"Từ An Phương Trọng là thật Phương Trọng, người Đình Thiên tính toán cái tội tăng, phản tăng! Ta nếu là người ta lúc này đã sớm chạy, người còn không biết xấu hổ nói người là Phật môn đệ tử!"

"Người. . . Các người!"

Hoài Nhân gấp theo cái gì một dạng, để nằm ngang lúc đã sớm cùng bọn hắn đánh nhau, có thể lúc này hắn 'Người' hai tiếng, liền tranh thủ thời gian quay người nhìn về phía Tiêu Vân, sốt ruột nói: "Tôn Giả, ta. . . Ta là thật hướng Phật, thật!"

Nói xong nắm chặt trái tim, nom nớp lo sợ nhìn lấy Tiêu Vân, thùng thùng trực nhảy!

"Tội tăng?"

Tiêu Vân trước thuyết như thế một cái từ, Hoài Nhân chỉ nghe xong thùng thùng nhảy trái tim liền đột nhiên dừng một cái, một cổ mọi loại câu hỏi suy nghĩ trong nháy mắt lên, tâm đạo xong.

Nhưng hắn không nghĩ tới,

Tiếp lấy Tiêu Vân liền lại nói: "Tội tăng cũng là tăng, Khổ Hải Vô Biên, quay đầu là bờ, vào đi "

"Ta qua! Cái này cũng có thể!"

Bên ngoài một đám người im lặng, Hoài Nhân lại đại hi: "Vâng!"

Lóe lên vào nhà!

"Tôn Giả!"

Kích động cho Tiêu Vân hợp thành chữ thập Lễ Kính.

"Ừ"

Tiêu Vân gật gật đầu, không làm thêm biểu thị, vung tay lên cách không đóng cửa lại.

Lại nhìn về phía Cao Thủ, còn chưa lên tiếng, Cao Thủ trước hết cười một tiếng: "Lão hủ cái này ra ngoài, không chậm trễ trưởng lão!"

"? Gì!"

Tiêu Vân cũng cười một tiếng: "Lão Thi Chủ nói quá lời, người là chủ nhân, ta là khách nhân, này có khách đuổi chủ nhân đạo lý?"

Đón đến, lại chỉ trong ngón tay, ở trong đó cũng không phải là phòng trọ, mà chính là một buồng, chỉ thấy phía sau rèm mặt là cái này đến cái khác gian phòng, cũng không biết đường có bao nhiêu.

"Tiểu tăng là muốn hỏi một chút, Dương Hùng ở bên trong?"

"Đúng vậy!"

Cao Thủ biết mình hiểu lầm, lại nghe Tiêu Vân hỏi, liền lại cười một tiếng, nói: "Dù sao Dương Hùng không phải người bình thường, phải cẩn thận một chút!"

Nói hướng phía trước tiếp tục dẫn đường: "Tôn Giả theo lão hủ đến "

Giải thích mang theo Tiêu Vân tiếp tục đi lên phía trước, phía sau đi theo Từ An theo Hoài Nhân.

Dạng này đi qua năm sáu cái gian phòng, phía trước lại qua tới một cái đeo kiếm lão giả, hướng Cao Thủ nói: "Sur thúc!"

"Ừ"

Cao Thủ gật gật đầu: "Hoa ý, người đi ra ngoài trước "

"Được"

Hoa ý gật gật đầu, quay người ra ngoài.

Bên này Cao Thủ lại mang Tiêu Vân đi lên phía trước: "Tôn Giả, Dương Hùng liền tại bên trong "

Đi hai bước, đến giữa, bên trong là một cái giường.

Trên giường, Dương Hùng sắc mặt Hắc Hoàng, hình như tiểu tụy, gầy trơ cả xương, cơ hồ không thành nhân dạng!

"Đây là có chuyện gì?"

Tiêu Vân thấy một lần mi đầu liền mi đầu: "Làm thành cái dạng này?"

Cao Thủ nghe một xầu hổ: "Cái này. . ."

Kỳ thực chủ yếu là Dương Hùng chính mình khoe khoang sinh anh hùng.

Nhưng lúc này Cao Thủ nghe Tiêu Vân không cao hứng, cũng không dám nói là Dương Hùng chính mình ở không đi gây sự.

Đành phải cười khỏ một tiếng nói: "Quái lão hủ không có xem trọng hử!"

Tiêu Vân sau khi nghe xong liếc hẩn một cái, gật gật đầu, không thể lại nhiều nói.

Quay đầu lại nhìn xem Dương Hùng... cái này cần thua thiệt là mình tới.

Vung tay lên, trong hư không từng mảnh Ngọc Sắc liên hoa cánh hoa bay xuống, rơi vào Dương Hùng trên thân.

Nhất thời, Dương Hùng sắc mặt lập tức hồng nhuận phon phớt.

Lại một chút, Dương Hùng sắc mặt màu vàng sậm chỉ trừ.

Lại một chút, Dương Hùng đã như thường nhân không khác!

"Khục! Nước. . . Nước. . ."

Tiêu Vân gặp này cười một cái, lại sau cùng thì chú.

Ngọc Liên bay xuống, Dương Hùng trực tiếp mở mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Phức tạp nội tình tiểu thuyết: Phật môn Đại Tôn tác giả: Nhân thần Tiên Phật

"Được, tỉnh là được!"

Bên này Cao Thủ ba người còn giật mình thời điểm, Tiêu Vân theo Dương Hùng lại nói vài lời, sau đó liền nói: "Ta hiện tại muốn về Đông Đô, ngươi là cùng ta trở về, còn là mình là được ở lại đây một bên?"

Tiêu Vân không định bên này nhiều ngừng, hẩn Đông Đô còn có chuyện, phải trở về xử lý.

"Ta. . ."

Dương Hùng chính mình do dự dưới: "Tiểu Trương Lão, ta muốn trước tiên đem này Nghiệt Súc thu thập tại trở về!"

"Cái gì Nghiệt Súc?"

Tiêu Vân nhú nhú mày hỏi hẩn: "Có muốn hay không ta giúp ngươi?"

Dương Hùng bần bụ lắc đầu: "Không cần không cần! Một đầu Cương Thi mà thôi! Chính ta có thể đối phó!"

Có thể đối phó còn bị làm thành cái dạng này?

Tiêu Vân không thể nào tin.

Quay đầu hỏi Cao Thủ: "Là cái gì Cương Thi?"

"Là đầu năm ngàn năm tu vì Kim cương!"

Cao Thủ liền nói: "Lần trước gọi hán trở về là bởi vì cuộc thi đấu trong môn phái, so xong sau hán đến hạng nhất, trong nội tâm cao hứng liền xuống núi qua, kết quả không cẩn thận xông đến Hậu Sơn Cẩm Địa, gặp được đầu kia bị phong ấn năm ngàn năm Kim cương, hán vừa nhìn thấy, không những mình không tránh, song là chính mình quá khư muốn đem Kim cương xử lý, kết quả còn không có đụng phải, liền bị Kim cương một chiêu phể bỏ, không phải Tôn giả ngài đến, tính mạng hán đã khó giữ được!"

"Thì ra là thế!"

Tiêu Vân nghe xong liền minh bạch, nhất thời liền liếc Dương Hùng liếc một chút, lại nói: "Xem ra ngươi trước khi đi, ta cùng ngươi thuyết, ngươi vẫn là không có nghe lọt! Ta để ngươi chú ý an toàn, ngươi chính là cứ như vậy chú ý?"

Dương Hùng xấu hổ cười một tiếng: "Không nghĩ tới nó hội lợi hại như vậy!"

"Vậy ngươi bây giờ biết rõ đường nó lợi hại, ngươi còn đi?"

"Áy. . . Thử một chút, thử lại lần nữa!"

"Còn thử!"

Tiêu Vân nguyền hán một cái: "Tin hay không đem cái mạng nhỏ ngươi thử xong!"

Cái này nói xong, Tiêu Vân bỗng nhiên trong lòng hơi động.

Nhất thời, hán liền ngừng ngừng, bỗng nhiên quay đầu hỏi Cao Thủ: "Thí chủ, này Kim cương vì sao chỉ phong ấn không diệt trừ?"

"Cái này. . ."

Cao Thủ cũng hơi hơi xấu hổ: "Không phải không diệt trừ, thật sự là Kim cương lợi hại, chúng ta rất khó đưa nó diệt trừ!"

"Làm sao lại như vậy?"

Tiêu Vân nhú nhú mày: "Có thể phong ấn, vì sao không có thể diệt trừ?"

"Áy. . ."

Cao Thủ càng cảm thấy xấu hổ: "Phong ấn nó dựa vào là trận pháp, lúc ấy tổn hại Thanh Thành Sơn một nửa thực lực, hiện tại chỉ dựa vào cá nhân, không có cách nào giết chết nó!"

"Vậy các ngươi còn tiếp tục dùng công kích trận pháp tập hợp toàn thể lực lượng không là được?"

". . ."

Nếu không phải nhìn qua Tiêu Vân lợi hại, Cao Thủ lúc này thật liền muốn cho Tiêu Vân hai lần lợi hại nhìn một cái, nói đùa, khi chính chúng ta không nghĩ, cái này không phải là không có cùng loại trận pháp sao!

Tốt ở bên cạnh Từ An lối ra đem hán giải vây: "Tôn Giả, trước mắt mà nói, cùng loại với phạm vi lớn Phong Ấn Trận pháp có, Phòng Ngự Trận Pháp cũng có, nhưng là công kích trận pháp, chúng ta Trung Châu bên trên, tạm thời còn không có!"

"Đúng đúng đúng!"

Bên cạnh Hoài Nhân liền cười hắc hắc: "Tôn Giả, công kích trận pháp rất khó khăn, chỉ mỗi một phái Trận Pháp Sư rất khó đưa nó làm ra đến, có thể cái này Trung Châu Chư Phái lại từng người mang ý xấu riêng, không dám để cho sở hữu Trận Pháp Sư cùng một chỗ hợp lực đem đại hình công kích trận làm ra đến, sợ cái đồ chơi này làm ra đến trước tiên đem chính mình cho xử lý, cho nên đến bây giờ đều còn không có đại hình công kích trận pháp, ha ha ha!"

Tiêu Vân nghe khề gật đầu, thì ra là thế!

Nhìn thấy Dương Hùng, sẽ hỏi tiếp: "Này các Hoàng Triều vì sao không tổ chức Trận Pháp Sư đem đánh hạ?"

"Hoàng Triều?"

Hoài Nhân hắc hắc lại cười một tiếng: "Tôn Giả, đến một lần Hoàng Triều hoàng thất bản thân cũng sợ loại này đại hình công kích trận pháp, thứ hai. . ."

Vừa nói vừa hừ hừ cười một tiếng: "Cũng không phải là không có Hùng Chủ muốn đem Trận Pháp Sư làm ra đến! Nhớ năm đó Đại Tùy Đế Nhị Nhậm hoàng đế liền muốn hợp toàn Hoàng Triều chi lực đem thứ này làm ra đến, kết quả người còn chưa hô Tề, hán liền chết bất đắc kỳ tử, ha ha ha!"

"Hoài Nhân!"

Hoài Nhân vừa nói xong,

Cao Thủ sắc mặt liền nhất âm, hung hăng quát hấn một cái: "Nói cẩn thận!"

"Hừ!"

Hoài Nhân bĩu môi, sau đó liền theo Tiêu Vân nói: "Tôn Giả người nhìn, thế nhưng là biết rõ đường vì sao công kích trận pháp một mực không làm được!"

"A Di Đà Phật!"

Tiêu Vân vẫn không nói gì, Từ An liền cũng nhú nhú mày đối Hoài Nhân nói: "Hoài Nhân, người xuất gia không đánh lừa dối!"

"Tốt tốt tốt!"

Hoài Nhân lại nhún nhún vai, nhìn xem Tiêu Vân, một mặt 'Tôn Giả người nhìn, bọn họ cái này thái độ, có thể làm được đi ra!'

Tiêu Vân gặp tình huống này, cũng không nhiều nói.

Hắn kỳ thực chỉ là muốn khĩa cạnh hiểu biết một chút này Kim cương thực lực.

Nào biết đường thế mà nổ ra đến nhiều như vậy ngoài định mức tin tức.

Đối với cái này hắn cũng không nhiều biểu thị, quay người liền nói: "Dương Hùng, đi, mang ta đi đem này Kim cương trừ, ta mang người về Đông Đô!"

"Tiểu Trưởng Lão, chính ta. . .!"

"Bớt nói nhảm!"

Tiêu Vân quát hấn một cái: "Người còn muốn để cho ta không xa vạn lý, chạy tới cứu cái mạng nhỏ người nhi có phải hay không!"

". . ."

Dương Hùng sau khi nghe xong không có cách, đành phải nói: "Tốt a!"

Từ trên giường xuống tới: "Người tiểu trưởng lão kia, chúng ta hiện tại liền đi!"

"Ừm!"

"Áy, Tôn Giả!"

Bên cạnh Cao Thủ lại bận bịu lại nói: "Tôn Giả, này Kim cương thực lực cực mạnh, ngài tuy nhiên siêu phàm nhập thánh, nhưng này Kim cương hiện tại lúc này cũng cơ hồ có Dương Thân đỉnh phong thực lực, thực sự không đáng đi cùng nó đâu, chỉ cần để nó vô pháp xuất trận, vậy chỉ cần là lại phong nó năm trăm năm, nó liền theo một con kiến không sai biệt lắm, đến lúc đó tùy tiện một người cũng có thể làm rơi nó!"

"Toán"

Tiêu Vân nghe vậy nhìn xem Dương Hùng: "Ta là lo lắng tiểu tử này lại khinh suất, chính mình qua đi tìm chết, lại ta đã đến, liền dứt khoát thuận đường thu nó, cũng tỉnh các người sự tình "

Nói liền lại theo Dương Hùng: "Dương Hùng, đi thôi!"

"Ừm!"

Dương Hùng gật đầu, mang theo Tiêu Vân liền đi ra ngoài, phía sau Cao Thủ sắc mặt biến mấy biến, bờ môi động động, cũng không nói gì thêm nữa, chỉ ở phía sau đi theo.

Tiêu Vân cũng không biết đường có thấy hay không, dù sao các loại đi ra ngoài, Dương Hùng liền dựng lên phi kiếm, hai người thẳng hướng mà đi, Cao Thủ nhưng không có theo tới, Từ An cũng không có theo tới, ngược lại là đại hòa thượng Hoài Nhân mình ôm lấy cái đại Tỳ Lồ Lô bay không thể so với Dương Hùng phi kiếm chậm.

Hậu sơn cũng không xa, lấy bọn họ tốc độ này, mấy giây công phu liền đến, trước mắt nước biếc Thanh Sơn, không có gì khác thường.

"Chính là chỗ này?"

"Đúng!"

Dương Hùng hướng bên trong chỉ chỉ: "Liên tại bên trong!"

"Đi thôi!"

"Chậm đã!"

Phía sau Hoài Nhân lại lại nói: "Tôn Giả, Cao Thủ cũng không đến!"

"Hắn qua hay không qua, có quan hệ gì?"

Tiêu Vân nhủ thầm: "Hắn vừa mới không cũng không có phản đối nữa!"

"Không phải như vậy!"

Hoài Nhân gãi gãi đầu, không biết nên làm sao nói.

Tiêu Vân nhìn hắn bộ dáng như hiện tại, Tiêu Vân chính mình cũng là hồ đồ.

Lập tức liền hỏi Hoài Nhân: "Bọn họ những tông phái này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vừa nhìn về phía Dương Hùng: "Còn có, Dương Hùng, người là Hoàng Gia Tử Đệ, là Tiểu Thái Tử, vì cái gì tại xa như vậy Thanh Thành Sơn tu luyện?"

"Cái này. . ."

Dương Hùng gãi gãi đầu, chính hắn cũng không biết đường vì cái gì, năm đó phụ vương để cho mình tới.

Bên cạnh Hoài Nhân nhìn hắn dạng này, liền quay đầu theo Tiêu Vân cười nói: "Tôn Giả, chuyện này ngài muốn biết rõ nói, phải đi hỏi hoàng đế đương triều bệ hạ, chỉ sợ Dương Hùng chính mình cũng không nói được!"

Dương Hùng nghe xong quả nhiên gật gật đầu: "Tiểu Trương Lão, ta còn thực sự không thể nào rõ ràng!"

Tiêu Vân nghe Dương Hùng thuyết ta,... liền liếc Hoài Nhân liếc một chút: "Vậy người biết rõ đường?"

Hắn lắc đầu: "Ta là chỉ nghe đồ thuyết, cũng không rõ ràng!"

Tiêu Vân nghe được im lặng, bọn họ cái này đều cái gì rách rưới đồ chơi?

Về phần khiến cho phức tạp như vậy?

"Tính toán, mặc kệ!"

Tiêu Vân ngại những vật này quá phiền, dứt khoát không nghĩ nhiều nữa, cũng không muốn quản, chỉ quay đầu đối Dương Hùng nói: "Về sau người liền theo bên cạnh ta, nghiêm túc tu luyện chính là, còn lại, chờ người đến Dương Thần lại thuyết!"

Tiêu Vân ý là cường giả vì tôn, chờ về sau Dương Hùng thực lực mình đến, đây còn không phải là cái gì đều giải quyết dễ dàng?

Chỉ là hắn một câu thuyết, Dương Hùng Hoài Nhân hai người lại nghe được cùng nhau một cái lão đạo.

Dương Hùng liền cười khổ: "Tiểu Trương Lão, nào có dễ dàng như vậy!"

Bên cạnh Hoài Nhân cũng im lặng: "Đúng đấy, Tôn Giả, hiện tại toàn bộ Trung Châu Vô Lâm Minh Chủ cũng Tái Dương Thần, là cái nhanh hơn hai trăm tuổi lão đầu, đã từng đó cũng là cái siêu cấp thiên tài, thêm nữa về sau ăn không biết bao nhiêu ngày tại Địa Bảo, không phải vậy hiện tại cũng đừng hòng có Dương Thần tu vi!"

Hai người ý tứ đều là Dương Thần khó đạt, Tiêu Vân cũng nghe hiểu.

Bất quá Tiêu Vân đối với cái này căn bản không thèm để ý, nghe vậy liền nói: "Cái này có quan hệ gì với ta? Bọn họ khó tu luyện đến Dương Thần, chúng ta liền cũng khó tu luyện đường hay sao?"

Biệt Tiêu Vân không dám hứa chắc, có thể tu vì cái gì, hắn còn không dám hứa chắc?

Thoáng quay đầu liền theo Dương Hùng nói: "Về sau theo ở bên cạnh ta an tâm tu luyện, đừng có lại không có việc gì lung tung chạy là được!"

Giải thích, nhìn nhìn lại phía trước, cất bước đi lên phía trước: "Đi thôi, trước tiên đem kia là cái gì Kim cương thu phục! Cố gắng về sau có thể cho người làm tốt bảo tiêu!"

"Bảo tiêu?"

Dương Hùng nghe được lại sững sờ, có ý tứ gì?

"Đuổi theo là được!"

"A!"

Hắn bận bịu đuổi theo Tiêu Vân, đi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Phật Môn Đại Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.